

மேலேயே
பாடல்
நூல் கிராமம்,
சென்னை - 600008
சுமரணம்

திருச் செந் தூர்ப் பிரபந்தத் திரட்டு,

பாலவனத்தஞ் சூரீந்தரர் ஸ்ரீமாத்
பாண்டித்துரைச்சாமித் தேவரவர்களது
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கிராயரால்
இயற்றிய

அரும்பதவுரையுடன்

மேற்படி

மு. ரா. அருணாசலக்கிராயரால்

மதுரைப் புகழாண்டான் முதலகவுரை

இ. ராம.

குருசாமிக்கோரைவர்களது

மதுரை வடக்குராச்சித்

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாச அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1911.

Registered Copy Right.

விவர ரூ. 1-8-0.

உ
குமான்றுணை.

இப்புத்தகத்தி லடங்கியவை.

எண்	விவரம்	பக்கம்
க	கிறப்புப்பாயிரம்.	க
உ	திருச்செந்தூர்த் தஸுபராணம்.	எ
ங	மேற்படி அருஃபதவுரை.	ஙஙங
ச	திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.	ளஅரு
ரு	பகழிக்கூத்தர் சரித்திரம்.	உாயஅ
சு	திருச்செந்தி னிரோட்டக யமகவந்தாதி.	உஉக
எ	சிவப்பிரகாசகவாழிகள் சரித்திரம்.	உருக
அ	திருச்செந்திற் கலம்பகம்.	உருரு
கூ	சுவாமிநாததேசிகர் சரித்திரம்.	உசுசு
ல	திருச்செந்தூர்த் கந்தர்கலிவெண்பா.	உசுக
லக	குமரகுருபரசுவாழிகள் சரித்திரம்.	உஅக
லஉ	திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.	உஅரு
லங	அருணகிரிநாதர் சரித்திரப் பருக்கம்.	ஙஎரு
லச	கந்தவாருக்கச் சந்தவெண்பா.	ஙஎஎ
லரு	சரவணப்பெருமாட்கவிராயர் சரித்திரம்.	சாக
லசு	திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் முழுப் பதவுரை.	சுங்

அத்தியாய அகராதி.

93

அத்தியாய எண்.	அத்தியாயப் பெயர்.	பக்கம்.	பாட்டுத் தொகை.
கௌ	இயமனுக்குச் சிந்துபுர வைபவ முரைத்த அத்தியாயம்	௩௩	௩௪
	கடவுள் வாழ்த்து	௩௪	௩௪
கஅ	சுகப்பிரமரிஷி பூசைபண்ணின அத்தியாயம்	௩௩அ	௩௪
கச	சுவாமினது மந்திரமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்	௩௩	௩௩அ
எ	சுவாமி வள்ளியம்மை பரிடத்துச் சென்ற அத்தியாயம்	௪௩	௨௪
ரு	செயந்திபுர அத்தியாயம்	௨௪௩	௨௪
௩	செயந்திபுரவைபவ முரைத்த அத்தியாயம்	௩௪	௨௪
௧௨	திரிசுதந்திரர் வரலாறுரைத்த அத்தியாயம்	௨௩	௨௪
௪	திருவவதார அத்தியாயம்	௨௪	௩௩அ
௧௧	வைமீசாரணியத்திற் சூதமுனி சென்ற அத்தியாயம்	௩௨	௩௨
௧௨	பலகதை முப்பதேசுத்த அத்தியாயம்	௨௨௨	௨௪
	பதிகம்	௨௨	௩௨
௧௩	பிரமாவுக்கு வாங்கொடுத்த அத்தியாயம்	௨௨௧	௨௩அ
௧௪	பிரமன்றேவர்கட்குப்பதேசித்த அத்தியாயம்	௩௩௪	௩௩
௧௫	மாதபூசை விதிபுரைத்த அத்தியாயம்	௨௨௨	௩௨
அ	வள்ளியம்மை திருக்கலியாண அத்தியாயம்	௨௨௨	௨௨௩
௧௬	வள்ளியம்மை திருவவதார அத்தியாயம்...	௩௨௨	௩௨
௧௭	விசுவரூப அத்தியாயம்	௨௨௩	௨௨௧
௧௮	விபூதி அத்தியாயம்	௨௨௨	௩௩
௨	வியாதர் சுகருக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம்	௩௨	௩௨

9906

உ
சிவமயம்.

குமரன்முனை.

மு க வு ரை.

புராணமென்பது பழையசரிதங்களை யுணர்த்து நூலாம். பழைய சரிதங்களாவன: தேவர் மனிதர் நரகராகிய உயர்துணைப் பொருள் களும் மிருகம் பறவைகளாகிய அஃறிணைப்பொருள்களும் மோகத்தை யடைபும்பொருட்டு, செபம் தியானம் ஓமம் விரதம் தானம் தவம் பூசை தரிசன முதலியவற்றி லியலு மொன்றையும் பலவற்றையுஞ் செய்து, தலம் தீர்த்தம் மூர்த்திகளை வணங்குஞ் செய்கைகளாம்; அச் செய்கைகளைச் செய்து வேண்டுவார் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தருளுந் திருச்சேந்து ரென்பது முன்னொரு கற்பத்திலே, பி ர பாக ர னென்னு மரசன் மனைவியாகிய சு கு மாரி, யென்பவள் ஒருகருவி லிரண்டு பிள்ளைகளையும் அதன்பின் தனித்தனி யொரு கருவி லொரு பிள்ளையாக இரண்டு பிள்ளைகளையும் பெற்றனன்; இந்த நான்கு பிள்ளை களுக்கும் பிதாவாகிய பிரபாகரன் முறையே சூரன், பன்மன், சிங்கன், தாரக னென்னும் பெயர்களை வைத்து வளர்த்துப் பருவம்வந்தவுடனே தன்னரசாட்சியை அவர்களிடங்கொடுத்துவிட்டுத் தன்மனைவியுடனே காட்டிற் சென்று தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனன். சூரன் முதலிய நான்கு மைந்தரும் பிதாவின் கட்டளைப்படி, சாகத்தீவை யரசாண்டு வருங்காலத்தில் அகத்திய மாமுனிவ ரவ்விடத்துக் கெழுந்துவந்து சூரன், பன்மனென்னு மிருவருக்கு முருகக்கடவு ளம்புத சரிதத்தை யுபதேசித் தருளினர். அவ்வாறே கிரணவிந்திடப முனிவர் வந்து சிங்கன், தாரகனென்னு மிருவருக்கு முறையே தூர்க்கை, ஐயனார் சரித்திரங்களை யுபதேசித் தருளினர். உபதேசம் பெற்ற நால்வருள் பன்மன் முருகக் கடவுளுடைய கோழிக் கொடியாகவும் சூரன் அக் கடவுளுடைய வாகனமாகிய மயிலாகவும் சிங்கன் தூர்க்கையின் வாகன மாகிய சிங்கமாகவும் தாரகன் ஐயனார் வாகனமாகிய யானையாகவு மிருக்கவேண்டுமென்று சிந்தித்துத் தங்களுடைய புத்திரரைச் சாகத் தீவைக் காக்கும்படி சொல்லிவிட்டுத் திருக்கயிலாச மலைப்பக்கத்திலே போய் நாற்பதினாயிர வருடந் தவஞ்செய்து வசிக்கினர்.

அப்போது திருக்கயிலாச பதியாகிய சிவபிரானைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு, முருகக்கடவுள் முதலாயினோர் ஆங்குவந்து தங்கள் தங்கள் வாகனங்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டு, உள்ளே சென்றார்கள். அவ் வாகனங்களுள் முருகக்கடவுள் வாகனமாகிய மயிலும் அவர் கொடியாகிய சேவலும் தூர்க்கை, ஐயனார் வாகனங்களாகிய சிங்கமும் யானையும் சூரன் முதலிய நால்வர் தவஞ்செய்யு மபிப்பிராயத்தை யவரிடங் கேட்டுத் தெரிந்து நீங்களெங்கள் பதவியை யபகரிக்க நினைத் திருப்பதால் பூதங்களாகக் கடவீரென்று சபிக்க, உடனே யந்நால்வரும் அவ்வாறே மயில் சேவல் சிங்கம் யானை முகங்களையுடைய பூதங்களாகி அண்டாபரணரென்னும் பூதத்தலைவருக் கேவல்செய் திருப்பா ராயினர்.

பின்னுமொரு தினத்தில் முருகக்கடவுள் முதலாயினார் அவ்விடத் துக்கு வந்து அவரவர் வாகனங்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டுச் சிவ பிரானைத் தரிசிப்பதற்காக உள்ளே சென்றனர்; அதுகண்டு சூரன் முதலிய பூத வீரர்களாகிய நால்வரு மயிலையுஞ் சேவலையு நோக்கி யுங்களை விஷ்ணு முதலிய தேவர்களது வாகனங்கள் வணங்கவில்லையே யென்று கோபத்தை மூட்டுதலும், அவ்விரண்டும் கருடன் அன்னம் முதலியவற்றோடு போர்செய்து, அவைகளைக் கொன்றன; இவற்றை யெல்லா முருகக்கடவு ளறிந்து, இவ்வளவு தீர்ச்செயலை யுண்டிபண்ணிய அப்பூத வீரர்களை நீங்கள் அசுர குலத்திற்போய்ப் பிறக்கக் கடவீ ரெனச் சபித்தனர். அச்சாபம் பெற்ற பூதவீரர் 'நால்வருள் சூரனும் பன்மனு மாகியவிருவருங் காசிப முனிவருக்கு மாயை வயிற்றிலொரு சரீரத்தை யெடுத்துப்பிறந்தனர். மற்றிருவரு மவன்வயிற்றிலே தனித் தனி யொவ்வொரு சரீரத்தை யெடுத்துப் பிறந்தனர். இம்மூவரும் பதினாயிரவருட காலமாகப் பற்பல யாகங்களைச்செய்து சிவபிரானிடத் திலே யுயர்ந்த வரங்களைப்பெற்று, அக்கருவத்தால் பிரமவிஷ்ணுக்கள், அட்டதிக்குப் பாலகர் முதலியோரையும் யுத்தஞ் செய்து சயித்து, அவர்கள் செல்வங்க ளெல்லாவற்றையுங் கவர்ந்து, அசுரர்கள் மனமகி மும்படி கடலினடுவே மகேந்திரபுரி யென்னுமொரு பட்டணமுண்டு பண்ணி, அதிலிருந்து நூற்றெட்டியுகம் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை யரசாட்சி செய்து வாழ்ந்தனர்.

இவர்க ளிடுக்கண் பொறுக்கமாட்டாம லீந்திரன் முதலிய தேவர் கள் திருக்கயிலாசத்திலே சென்று சிவபிரானிடத்திலே முறையிடுத லும், அவர் தமது ஆறு திருமுகங்களிலுள்ள ஆறு நெற்றிக் கண்களி லும் ஆறு தீப்பொறிகளைப் பிறப்பித்துச் சரவணப் பொய்கையிலே விடுத்துக் கந்தசுவாமி யென்னுந் திருக்குமாரரை யுண்டாக்கினர்; அக்குமாரக்கடவுள் நவவீரராகிய ஒன்பது தம்பிமாரும் இரண்டாயிர வெள்ளம் பூதசேனையுஞ் சூழ எழுந்தருளிவந்து யுத்தஞ்செய்து மாமர மாகிய சூரபன்மனைத் தமது சத்திவேலா விரண்டு கூறுக்கிக் கொன் றறகுதலும், அவ்விரண்டுகூறும் பண்டைத்தவத்தால் சேவலுமயிலு மாகத் தம்முன்னே வந்துநிற்க, அவற்றைக் கொடியாகவும் வாகனமா கவுந் தரித்துக்கொண்டு இந்திரன் முதலாயின தேவருக்குப் பெருவாழ் வளித்தருளி மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கப் பெற்ற திவ்யக்ஷேத்திரமாம். இதற்குச் சான்றாக மாமரமாகிய சூரனைப்பித்த (கொன்ற) இடமா னது இன்றும் மாப்பாடு என இத்தலத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்ந்றி, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவருள் நடுநாயகமாக வீற்றிருந்த நக்கீர தேவரால் திருமுருகாற்றுப்படையி லிரண்டாவது தலமாசவும், தமிழ்த் தெய்வ நிலையமாகிய திருவாவடு துறையாதீனம் சாமிநாத தேசிகரால் கலம்பகமும், பத்திவடிவாகிய பகழிக்குத்தரால் பிள்ளைத்தமிழும், இன்னும் பல வித்துவான்களாற் பல பல பிரபந்தங்களும் பாடப்பெற்ற மான்மியமுமுள்ளது. பிரதான மான இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்களுமுடையது. குமாரக்கடவுளாலே பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கப் பெருமானையும் தன்னுட்கொண்டது.

இத்தகைய தலந், தீர்த்தம், மூர்த்தியாகிய மூவகையினுஞ்சிறந்த திருச்செந்தூர்த் தலபுராணத்தைக்குமாரக்கடவுள் தமதுதிருவாக்கால் நீ பாடுவாயென்று கட்டளையிட்டருள, அக்கட்டளைப்படியருள்வாக்குப் பெற்று வென்றிமாலைக் கவிராசரென்பவர் செயந்தி மான்மியமென்னும் வடமொழியினின்றுத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து விருத்தப்பாவினாலே பாடியருளினரென்பது இந்நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது. இன்ன காலத்திற் பாடியருளினரென்ப தொருவகையாலுந் தெரிய வில்லை. தெரியாமைக்குக் காரணம் பண்டைத் தமிழ் நூலாசிரியர்கள் தாம் பாடிய காலத்தைக் கணக்கிட்டுக் கூறும் பெரு வழக்கமின்மையே யாம். தமிழ்நாடாகிய தென்னாட்டிலுள்ள சாதாரண வித்துவான்கள் வாக்குகளும் மோனை, எதுகை, கற்பனை, யமகம், திரிபு, சிலேடை யாகிய வளங்களமையப்பெற்றுள்ளனவானால் திருவருள்பெற்ற இந்நூ

லாசிரியரது வாக்குகள்வ்விசேடங்க ளமையப்பெறுதலோ ரரியதன்று. இவருடைய அற்புதசாிதம் சிறப்புப் பாயிரத்துள்ளே நன்கு விளங்குதலா லிங்கு விரித்துக் கூறவில்லை.

இவ்வருமை பெருமையுடைய இப்புராணம் (18) சருக்கங்களும் (899) செய்யுட்களுந் தனக்கங்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்புத்தகம் நீண்டநாளைக்குமுன் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றதால் இப்போது படிப்பவர்கட்குக் கிடைப்ப தரிதா யிருக்கின்றதை யுத்தேசித்துத் தமிழிமானமுந் தெய்வ பத்தியு மிக்க மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகக்கடை மகா-ரா-ம-ஸ்ரீ இ. ராம. குருசாமிக் கோனா ரவர்கள் தமது ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரசில் இரண்டாம் பதிப்பாகப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கி, கற்பவருக் கெளிதிலே பொருள் விளங்கும்பொருட்டு, அரும்பதவுரை யெழுதித் தரல் வேண்டுமென்று, என்னை வேண்டிக் கொண்டனர். அவ்வேண்டிகோளுக் கிணங்கி, முன் பதிப்பித்த புத்தகத்தையும் பழைய ஒலைச்சுவடிகளையும் பார்வையிட்டு நல்ல பாடங்களைக் கைக்கொண்டு, அரும்பதவுரை யென்னறிவிற் கெட்டியமட்டு மாராயந் தெழுதிக்கொடுத்தனன். முற்றக் கற்றவருக்குச் சாமானியமாகத்தோன்றும் பதங்களெல்லாம் ஏனையருக்குத்தமிழ்ப்பயிற்சி சுருங்கிய இக்காலத்தி லரும்பதங்களாகக் காணப்படுதலா லவைகட்கும் உரையெழுதியுள்ளேன். பரோபகார தருமமாகத் திருச்செந்தூர்ப் புராணத்தை யிங்ஙனம் அச்சிட்டிதவிய நமது கோனாரவர்களுக்குக் கலியுக வரதராகிய குமார்க்கடவுளது திருவருளாற் சகல சம்பத்துந் தழைத்தோங்குக. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இங்ஙனம்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

முகவுரை அநுபந்தம்.

முகவுரையிற் கூறியவாறு திருச்செந்தூர்ப்புராணமும் அரும்பதவுரையும் பதிப்பித்து முடிந்தபின்னர், அன்புமிக்க நமது கனர்தங்கிய புத்தகக்கடை இ. ராம. குருசாமிக்கோன ரவர்கள் திருச்செந்தூர்ப்பின்னேத்தமிழ், திருச்செந்தி னிரேட்டக யமகவந்தாதி, திருச்செந்திற் கலம்பகம், திருச்செந்தூர்க் கந்தர்கலிவெண்பா, திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழாகிய இப்பிரபந்தங்களுமும் திருச்செந்தூர்ப்புராணத்துடன் ஒன்றுசேர்த்து அச்சிற் பதிப்பிக்க வேண்டுமென் றெண்ணி இவைகளுக்கும் அரும்பதவுரை யெழுதித்தரல்வேண்டுமென்று கேட்டனர். அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சியுற்று, அவ்வாறே தெரிந்தமட்டும் அரும்பதவுரை எழுதித் கொடுத்தனன்.

இவற்றோடு கந்தவருக்கச் சந்தவெண்பா வென்னு நூலினருமையை நோக்கி அதனையும் இப்பிரபந்தத் திரட்டின் சேர்க்கவேண்டுமென்று அதற்கும் அரும்பதவுரை யெழுதுவித்து, அந்தந்த நூலாசிரியர் சரித்திரத்தையு மந்தந்த நூலினிறுதியிலே சேர்த்து, திருச்செந்தூர்ப்பிரபந்தத் திரட்டெனப் பெயரிட்டு, அச்சிற் பதிப்பித்து முடித்தனர். இவரது முயற்சி “பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும், வரிசை வரிசையா நந்தும்” என்றதற் கிலக்கியமாக மேன்மேலும் வளர்ந்து வளம்பெறமுடிந்தது நம்பெருமானாகிய குமார்க்கடவுள் திருவருளென்றே கொள்ளல்வேண்டும்.

திருச்செந்தூர்ப்புராண நூலாசிரியர் சரித்திரம் பாயிரத்துள்ளே தெளிவாகக் கூறியிருத்தலால் நூலிறுதியிலெழுதிச் சேர்க்கவில்லை.

இப்புத்தகம் டிம்மி 420 பக்கங்கொண்ட 52½ பாரம் ஆக இருந்தும், இக்காலத்தில் தமிழருமையறிந்த வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் ஆங்காங்குச் சிற்சிலராயிருத்தலால் அவர்களன்றி யேனையர்கள் தக்கவிலை கொடுத்து வாங்கிப் படிப்பதற்குப் பின்னிடுவாரென்றஞ்சி

இலாபத்தைக் கருதாது காயிதவிலையும் அச்சக்கூலி முதலியவையுங்
 டைத்தாற்போதுமென்று புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 1—8—0 ஆக
 ரப்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

புத்தக வியாபாரஞ் செய்வாருள் நமது கோனா ரவர்களைப்போ
 லும் உலகோபகாரம் செய்பவர் யாரையுங் காணோம். இவருக்குத்
 தமிழிமானிகளாகிய நாமெல்லாரும் நன்றிபாராட்டுங் கடமையுற்றாள்
 ளோமாக, சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

 மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

சுமரன்றுணை.

வென்றியுலகைக் கவிரசரவர்க ளியற்றிய திருச்செந்தூர்த் தலபுராணம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

திருநெல்வேலியிலிருக்கும் தச்சனல்லூர்
மகா-நா-புரீ வன்னியப் பிள்ளை யவர்கள், குமாரர்
அழகிய சொக்கநாத பிள்ளையவர்க ளியற்றியது.

எழுதிக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னகர்க் கிறையோ னாகிய வாணோர் புத்தரு செய்ந்து
மா புத்தருண், மன்னுசெங் கதிர்வேற் பன்னிரு தடந்தேர்ந் ளன்ன
லார்க் கற்புத மாக, மின்னவிர் கோயின் மடைத்தொழில் புரிபுன் னிப்
பிரன் முப்புரி நூலார், வன்னமற் புயத்தா னவன்பெயர் வென்றி
மலைபென் னுலகெலாம் வழந்தும். (க)

உவமையி லவ்வே தியன்மடைத் தொழில்செய் தொழுகுநாட்
டெய்வவே துவனோர், திவசத்திற் சற்றே பூசைக்கு னைவேந் தியுந்
வைக்க நோஞ்சென் றிடலா, லவனைமுன் வருத்தி யின்னுபூ ணைக்குண்
னாட்டிப் பட்டதில் வாறு, தவறுத லிழைத்த தென்கொலா மென்று
தண்டித்தார் தான்த்தார் தலத்தார். (உ)

அப்படி யவர்தண் டித்ததி லப்ய னவ்வடி பொறுக்கமாட் டாமு
லிப்படி வயிறு வளர்ப்பதை விடநா மிறப்பதே நலமென வெண்ணி,
ஐம்படி நெடுங்கண் வள்ளிதெய் வாளை மணுனனை மனத்தகம் ஐவத்
துத், துப்படி யிமைக்குங் கடலில்வீழ்ந் திறக்கத் துணிந்துவர் திறங்
கெடு மேல்வை. (ங)

கந்தனே ளோங்கு வந்துவே தியனைக் கைப்பிடித் தெசன்றுக்கு
மன்னு னுத்தனா லவ்வார் குனிந்துகலே ரறுத்தே யுமரனாட் புத்தரு
செங்குநாடே பித்தனா தலத்தே யுற்றன மதனு வித்தன மதிமையாய்
வழுவாங்கு செந்தமிழ் னுஞ் சிறக்கநீ யினிது செப்புவா யென்றுகா
வெய்தான். (ஈ)

தேடரும் பொருளே சிந்தித்த வடிவே சிதியனேற் செவிலர்
நாய் கொஞ்சங், கடநா நெழுதப் படிக்கறி யேனுன் கோயிலின்
டைத்தொழில் புரிந்தேன், பாடலாக் கெணினும் டைத்திலேன் சுத்
தப் பாடா இருநா னன்ற, டைலை யெவ்வா றுரைத்திடத் துணியே
னையவென் றடிபணிந் தனனாள். (ரு)

இவ்வண நவின்ற வென்றிமா லையப்பார்த் திறையவ னறைகு
யா னாதி, சைவர்தங் குலத்தி லுதித்துளா நொருவன் சகலசாஸ் திர
ந்திலும் வல்லோன், செவ்வலன் னவனுர் பெயர்கிருஷ்டன் சாஸ்
த்ரி திருத்தகு மித்தலமகமை, யவ்வள வுந்தேர்ந் தவனம்பா னன்ப
னன்னவன் றன்னைந் யடைந்தால். (ரு)

முறையுட னுனக்கு விளங்கிடத் தமிழின் மொழிபெயர்த் தின்
றமு தென்ன, வறைகுவான் ஈதியை யளிக்குங் காலத யாதியோ
ந்தமா யந்த, மறையவன் வாக்காற் கேட்டமாத் திரத்தில் வாக்குண்
டா மதனைந் கொண்டு, குறைவிடத் தலமான் மியம்வழுத் தென்று
றியே கினன்வைவேற் குமரன். (ரு)

சேயுரை தலைமேற் கொண்டன னுடனே செவ்வலிற் கிருஷ்ட
னசாஸ் திரிபாற், போயுரி மையுடன் வணங்கியே முருகன் புகன்ற
வ ளாமெதித் துரைத்துத், தீயுறை மெழுந் னுருகியென் குருவே
சயந்தியம் பதியின்மான் மியத்தை, நீயுரை செய்ய வேண்டுமென்
றிறைஞ்ச நின்றிரர் தனன்வென்றி மாலை. (ரு)

தடையற யாவர் தெளிந்ததோர் கிருஷ்டன் சாஸ்திரி மகிழ்ந்த
ான் கதிர்வே, லுடையவன் றன்பான் மொழிந்தமாற் றமுநன் கொத்
ருப் பதுகண்டு வியந்தே, யிடைவிடா திருந்து செந்தின்மான் மியத்
த யியம்பியே முடித்தபின் கடலின், மடைதிறந் திட்ட வெள்ளம்
பால் வென்றி மாலைக்கு வந்தன வாக்கு. (ரு)

அங்கீர்க்கழிநெடிடி யாசிரியவிருத்தம்.

கலவையி லேறியசெந் தூர்க்குமான் மீதளவில் கனிந்த பாடல்,
கர்லவதுகண் டியர்கிருஷ்டன் சாஸ்திரிய மகிழ்ந்துசெந் துளங்கி நீ
ய, வெணவரிய செந்தமிழ்க்கு வெந்துணை மிகவாழ்த்த வென்றி
மலைப், புலவர்க்கா மணியனைக் கேட்டவுட னுரைத்தப் புணரிவாழ்த்
து. (ரு)

பரிபுரங்க ஸோலிந்தன் டைக்கழலேன் மடுத்தாட்கொள் பரி
சி தோமன், புரிபுண்ணி யப்பலவே வெண்ப்புலம்பி நடித்தருவி டோ
லுங் கண்ணீர், சொலிபுவினு தொழுதேத்திகெக்குறெக்கா மணிதரு
சித் தோத்தி ரத்தால், விசிபுனலார் கவிக்கவரவாழ் செந்திலான் தரு
ணையினை வியந்து போற்றி. (101)

பாலுந்தே லுங்கலந்த பாகமோ வடித்தசெழும் பாகோ வென்
றெக், காலுந்தே மஞ்சவையிற் சொற்கவையும் பொருட்கவையுங்
கனிந்து பாரின், மேலுந்தே சொன்றும் வைவேற் குமார்திரு வினையா
ட்டை விளக்கிச் செய்யு, னாலுந்தே ரும்புலவோர் தஞ்செவிக்கா ரமு
தங்க நலம்பெற் றோங்க. (102)

சந்தவரைக் குகன்றிருவாய் மலர்ந்தவண்ணந் திருச்செந்துர்க்
தலபுராணஞ், செந்தமிழார் பாடிமுடித் தரங்கேற்ற வருகின்ற செய்தி
கேளா, வந்தனையில் லாத்தொழில்செய் மடைப்பள்ளி காறனுக்கென்
மதியீ தென்றே, நின்றனைசெய் தார்பெருமைத் திரிசுதந்த ரத்தரொணு
நீர்மை யோரே. (103)

இன்னகுறிப் புணர்ந்துபெரி தாகுலித்து மனவருத்த மெய்த
லோடு, முன்னருமம் வேடதனை யலைகடலில் விசியெறிந் தோடிப்
போனான், பின்னரவ்வே டலையொதுக்குண் டமுத்துத் துறைசேரப்
பெற்ற தந்த, நன்னகரு ளாரெருவன் காண்டலுங்கைக் கொண்டில்
ல நண்ணி னானால். (104)

ஏவெந்து சேர்ந்திடுமர் நகர்க்குட்சக் கரஸ்வாச மெழும்பி யேயாட்
பாடுவந்து சேர்ந்திடுதல் பெருவழக்க மாகியிருப் பதிலவ் வேடோர்
விடுவந்து சேர்ந்திடுநான் முத்தலாக வுலவையந்த விடார் விதி
யுடுவந்து சேர்ந்திடுதன் மாத்திரமில் லாமடைண்டா ருருள் ளாரே. (105)

பூரணமா ஜ்ஞமுழுதும் புருங்காற்றின் டம்மறுகு புகாண்ம பெண்ண
காரணமென் தன்மரும்போ தயில்வேல னவ்ஜூர் கணவிற றேன்றி
யாரணநந் தலபுரா ணந்தனைப்பூ சிபுங்கள்ளக மடைவி ரென்று
தாரணமா வேடுவையு மறுகுமதன்வரன்முறையுஞ்சாற்றிப்போனான்.

புலர்ந்தபின்வே லன்றிருவாய் மலர்ந்தபடி யம்மறுகிற் புராணந்தனை
யுலர்ந்தமல் தலபுராணத் திடுமவனில் லந்தவிற்கண் டதீச வித்தர்
ருளித்தவா யமுதா ந முகமன்வ னாகினித்தா ருருசி யுள்ள
மலர்ந்தனரவ் ஜூராதை யுடனெழுதிப் பூசைசெய்து வீரலற் றுரே. (106)

தாமதத்தை வணிகர்களுக்குப் பூசிக்கத் தெற்றென்கூர்த் தலையாணம் வரம்பத்தை புதுக்ககருள் இதரல்லெவ்வகாற் றுலழியுங் டுரண் புஞ்செவ்வே, இவற்றைத் திருத்தித் துணைவாழ்வாய் தந்திகைநு நல்கி நாளுந், தேவதந்தை நணிகருளார் பூதிசைத் துண் முத்தண்டைய தர ய்ச் சிறந்த தன்றே. (உ௭)

தேவதந்தையே ஸம்பந்தமொன் றெதெழுது வவனெட்டைத் தெரி த்தக வனென்து, நீள்வகை மிப்பார ணத்தினுஞ்சில் லடி குறைந்து நீண் மும் பிபசு, ஸாஸ்வதியாய் பற்பலர்பா வின்ந்தேர்ந்தி டாதெழுது நலையா லுற்ற, கோணவிகதி யிதனையச்சுப், புத்தகமாச் செயவளத்திற் குறிப்புக் கொண்டே. (உ௮)

படத்தினர வணிக்தநெல்லை நாதருக்குங் காந்திமதித் தாய்க்கும் பார்மேற், நடத்தினிமிர் கற்பகப்பைந் நாருவா கனங்கமலா சனம் வெண் பொன்றும், றிடத்தினிவி தலைந்துவரு டாவருடந் தொறு நிரண்டார் திருவி ழாவை, நடத்திவரு வோன்கவிஞர் பெருமான்சந் தாமூர்த்தி நாவ லோனே. (உ௯)

எத்திக்கும் புகழ்பெருகு மித்தகையோன் மெய்த்தமய நென் ன வந்த, முத்துக்கு மாரசுவா மிக்கவிரா சன்றவத்தின் முளைத்த பா லன், வித்தைக்குக் காஞ்சியமாய் முன்னோர்தம் புகழ்ச்சீரை விளந் குஞ்சிலன், மத்தக்குஞ் சரமனையான் மருப்பொலிபுந் தண்குவளை மா லை மார்பன். (௩௦)

கல்விதனைக் கரைகண்ட வித்தகனம் பலவாணக் கவிஞன் நம்பி செல்விபக வாகுநுக்கு முதலவசியன் கங்கைகுல திலக மாடுணன் பல்வினைவி னுக்குமுதற் காரணமா முயர்மேழிப் பதானை புள்ளன் வில்விசய நெழித்திருநெல் வேலிநகர் மேலந்த வீதி வாழ்வோன். (௩௧) சரபமதாய் நமடங்கற் றடிந்தவர னிருள்குமார் சரணம் போற்றும் பிரபலவாஞ் கண்ணச செல்லைப்பு மகிபென்னும் பெயர்பெறு றோண மரபுணியு மாலைகொடி மழைபயசீர் முற்கு ளம் வண்ண முள்ளா னரபதிக ளபிமானி தெய்வயத்தி பித்திறந்த நண்பி னானே. (௩௨)

செயங்கொழி செல்வேனி தனிவங்கிகக் குழமுதிக்குத் தெரு வில் வாழ்வோ, னயங்கொள்வச னன்பொறையு னன்னெறியே யநலா த நாடு இன்றோன், வயங்கிகாள்விவ யுசைபுந் துணைவஞ்சேர் பழனி க்கு மாரு மைந்தன், வயங்கொளறி வாதானகப் பிரமணிய நெணுந் பெயர்கொள் கணம்பெறு றோனும். (௩௩)

சுமரன்றுணை.

வேன்றிமாலைக் கவிர்சரவர்க. எரியற்றிய
திருச்செந்தூர்த் தலபுராணம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

திருநெல்வேலியிலிருக்கும் தச்சனல்லூர்
மகா-நா-நா-புரீ வன்னியப்ப பிள்ளை யவர்கள், குமாரர்
அழகிய சொக்கநாத பிள்ளையவர்க எரியற்றியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

பொன்னகர்க் கிறையோ னாகிய வாணோர் புகழ்த்ரு செய்ந்தி
மா புரத்துண், மன்னுசெங் கதிர்வேற் பன்னிரு தடந்தோள் வள்ள
லார்க் கற்புத மாக, மின்னவிர் கோயின் மடைத்தொழில் புரியும் விப்
பிரன் முப்புரி னாலார், வன்னமற் புயத்தா னவன்பெயர் வென்றி
மாலையென் றுலகெலாம் வழத்தும். (க)

உவமையி லவ்வே தியன்மடைத் தொழில்செய் தொழுதுநாட்
டெய்வவே துவினோர், திவசத்திற் சற்றே பூசைக்கு நைவேத் தியம்
வைக்க நேரஞ்சென் றிடலா, லவனைமுன் வருத்தி யின்றபூ சைக்களுந்
னூட்டிப் பட்டதில் வாறு, தவறுத லிழைத்த தென்கொலா மென்று
தண்டித்தார் தானத்தார் தலத்தார். (உ)

அப்படி யவர்தண் டித்ததி லய்ய னவ்வடி பொறுக்கமாட் டாம,
விப்படி வபிறு வளர்ப்பதை விடநா மிறப்பதே நலமென வெண்ணி,
மைப்படி நெடுங்கண் வள்ளிதெய் வாளை மணுளனை மனத்தகம் வைத்
துத், துப்படி யிமைக்குங் கடலில்வீழ்ந் திறக்கத் துணிந்துவர் திறங்
கிடு மேல்வை. (ஈ)

கந்தவே னோடி வந்துவே தியனைக் கைப்பிடித் தொன்றுக்கு
மஞ்சே, லந்தனு லவ்ணர் குலத்தைவே ரறுத்தே யமரைப் புரந்து
செந்தூரடி மிந்தமந் தலத்தை யுற்றன ம்திணுவித்தல் மகிமைபாம்
வடநூல், செந்தயி முன்னு சிறக்கீ யினிது செப்புவர் பென்றுரை
செய்தான். (ஐ)

தேடரும் பொருளே சிந்தித்த வடிவே சிறியனேற் கெளிவந்
தாய் கொஞ்சங், கட்டர் நெழுதப் படிக்கறியேனுன் கொயிலின் ம
டைத்தொழில் ஆங்கேனா படிவாக்கெனினும் உடைத்திலென் தத்
தப் பாடா அஞ்சா னன்ற, அடையெவ்வா றுரைத்திடத் துணியே
லையவென் றடிபணிந் தனனாள். (ரு)

இவ்வண நவீனந் ஸென்றிமா ஸெய்ப்பிரித் திறையவ னறைகு
வா னாதி, சைவாதங் குலத்தி லுதித்துளா நெருவன் சகலாஸ் திர
ந்திலும் வல்லோன், செவ்வலன் னவனார் பெயர்கிருஷ்டன் சாஸ்
ந்ரி திருத்தகு மித்தலமகைம, யவ்வள வுந்தேந் தவனம்பா னன்
என்னவன் றன்னேநீ யடைந்தால். (ஈ)

முறையுட னுனக்கு விளங்கிடத் தமிழின் மொழிபெயர்த் தின்
எழு தென்ன, வறைகுவான் கதியை யளிக்குங் காலை யாதியோ
டந்தமா யந்த, மறையவன் வாக்காற் கேட்டமாத் திரத்தில் வாக்குண்
டா மதனைநீ கொண்டு, குறைவிலித தலமான் மியம்வழுத் தென்ற
கூறியே கினன்வைவேற் குமரன். (உ)

செயுரை தலைமேற் கொண்டன னுடனே செவ்வலிற் கிருஷ்ட
ணசாஸ் திரிபாற், போயுரி மையுடன் வணங்கியே முருகன் புகன்ற
வெ லாமெடுத் துரைத்துத், தீயுறை மெழுதி னுருகியென் குருவே
செயந்தியம் பதியின்மான் மியத்தை, நீயுரை செய்ய வேண்டுமென்
ற்றைஞ்ச நின்றிரந் தனன்வென்றி மாலை. (அ)

தடையற யாவந் தெரிந்ததோர் கிருஷ்டன் சாஸ்திரி மகிழ்ந்த
என் கதிர்வே, லுடையவன் றன்பான் மொழிந்தமாற் றமுரன் கொத்
திருப் பதுகண்டு வியந்தே, யிடைவிடா திருந்து செந்தின்மான் மியத்
தை வியம்பியே முடிந்ததின் கடலின், மடைதிறந் திட்ட வெள்ளம்
போல் வென்றி மாலைக்கு ஷந்தன வாக்கு. (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியலிருத்தம்.

கலவமயி லேறியசெந் தூர்க்குமான் மீதனாகில் கனிந்த பாடல்,
சொலவதுகண் பெயர்கிருஷ்டன் சாஸ்திரிய மகிழ்ந்துகிரந் துளக்கி நீ
யே, வெவ்வரிய செந்தமிழ்க்கு வேந்தமென மிகவாழ்த்த வென்றி
மாலைப், புலவர்க்கா மணியதனைக் கேட்டகைய னுரைந்தப் புணரி யாழ்
ந்து. (ய)

பரிபுரங்க ளோலிமிந்தன் டைக்கழலோன் மடுத்தாட்கொள் பரி
சு தோமுன், புரிபுண்ணி யப்பலனோ வெனப்புலம்பி நடித்தருவி போ
லுங் கண்ணிர், சொரிபுதின்று தொழுதேத்தி நெக்குநெக்கா மனனுரு
நுத் தோத்தி ரத்தால், விரிபுனலார் கலிக்கரைவாழ செந்திலான் கரு
ணையினை வியந்து போற்றி. (௧௧)

பாலுந்தே லுங்கலந்த பாகமோ வடித்தசெழும் பாகோ வென்
தெசு, காலுந்தே மஞ்சவையிற் சொற்கவையும் பொருட்சுவையுங்
கனிந்து பாரின், மேலுந்தே சொன்றும் வைவேற் குமர்திரு விளையர்
ட்டை விளக்கச் செய்யு, னாலுந்தே ரும்புலவோர் தஞ்செவிக்கா ரமு
தாதி நலம்பெற் றோங்க. (௧௨)

சுந்தவரைக் குகன்றிருவாய் மலர்ந்தவண்ணர் திருச்செந்தூர்ந்
தலபுராணஞ், செந்தமிழாற் பாடிமுடித் தரங்கேற்ற வருகின்ற செய்தி
கேளா, வந்தணியில் லாத்தொழில்செய் மடைப்பள்ளி காறலுக்கென்
மதியி தென்றே, நிந்தனைசெய் தார்பெருமைத் திரிசுதந்த ரத்தரெலு
நீர்மை யோரே. (௧௩)

இன்னகுறிப் புணர்ந்துபெரி தாகுலித்து மனவருத்த மெய்த
லோடு, முன்னரும் வேடதனை யலைகடவில் வீசியெறிந் தோடிப்
போனான், பின்னரவ்வே டலையொதுக்குண் டிழத்துத் துறைசேரப்
பெற்ற தந்த, நன்னகரு ளானொருவன் காண்டலுங்கைக் கொண்டில்
ல நண்ணி னானால். (௧௪)

ஏடுவந்து சேர்ந்திடுமந் நகர்க்குட்சக் கரஸ்வாச மெழும்பி யேயாட்
பாடுவந்து சேர்ந்திடுதல் பெருவழக்க மாகியிருப் பதிலவ் வேடோர்
வீடுவந்து சேர்ந்திடுநான் முதலாக வுலவையந்த வீடார் வீதி
யூடுவந்து சேர்ந்திடுதன் மாத்நிரயில் லாமைகண்டா ருருள் ளாரே. (௧)

பூரணமா லுர்முழுதும் புகுங்காற்றின் டம்மறுகு புகாமை யென்ன
காரணமென் றலமரும்போ தயில்வேல னவ்வூரர் கணவர் றோன்றி
யாரணந் தலபுரா ணந்தனைப்பூ சியுங்களிசக் மடைவி ரென்று
தாரணமா வேடுவையு மறுகும்தன்வான்முறையஞ்சாற்றிப்போனான்.

புலர்ந்தபின்வே லின்றிருவாய் மலர்ந்தபடி யம்மறுகிற் புராணந்தனை
யலர்ந்தமல் ராஸருசுகித் திடுமவனில் லந்தனிற்கண் டதிக யித்தா
ருலர்ந்தவர் யமுதுந் முகமனவ் னுக்களித்தா ருருநி யுள்ள
மலர்ந்தனரவ் ளுராதை யுடனெழுதிப் பூசைசெய்து வரலுந் குரே. (௧)

தாமத்தை யணிந்தன்னோர் பூசிக்கப் பெற்றசெந்தூர்த் தலபு
ராணம், வரமத்தை யுறுகனோர் தொல்லெவங்கள் ருலழியா மாண்
புஞ் செவ்வே, னாமத்தை யொருக்காது மறவாமெய்ப் பத்தினையு
நல்லி னாளுஞ், சேமத்தை நனியருளிப் பூதலத்துண் முதன்மையதா
ய்ச் சிறந்த தன்றே. (10அ)

கேள்வியிலே வாய்பாடொன் றல்தெழுதி னவனேட்டைக் கெடு
த்தா னென்னு, நீள்வசன மிப்புரா னாத்தினுஞ்சில் லடிசுறைந்து நீண்
மும் போக, நாள்வழியாப் பற்பலர்பா வினந்தோந்தி டாதெழுது நவை
யா லுற்ற, கோளவிலக்கி யிதனையச்சப் புத்தகமாச் செயவளத்திற்
குறிப்புக் கொண்டே. (10க)

படத்தினர வணிந்தநெல்லை நாதருக்குங் காந்திமதித் தாய்க்கும்
பார்மேற், நடத்தினிமிர் சுற்பகப்பைந் தாருவா கனங்கமலா சனம்
வெண் பொன்னாற், றிடத்தினினி தமைத்துவரு டாவருடந் தொறு
மிரண்டார் திருவி ழாவை, நடத்திவரு வோன்கவிஞர் பெருமான்சுந்
தரமுர்த்தி நாவ லோனே. (20)

எத்திக்கும் புகழ்பெருகு மித்தகையோன் மெய்த்தமய னென்
ன வந்த, முத்துக்கு மாரசுவா மிக்ககிரா சன்றவத்தின் முளைத்த பா
லன், வித்தைக்குக் களஞ்சியமாய் முன்னோர்தம் புகழ்ச்சீரை விளக்
குஞ் சிலன், மத்தக்குஞ் சரமனையான் மருப்பொலியுந் தண்குவளை மா
லை மார்பன். (2க)

கல்விதனைக் கரைகண்ட வித்தகனம் பலவாணக் கவிஞன் றம்பி
செவ்வியக லாதிருக்கு முகவசியன் கங்கைகுல திலக மானோன்
பல்வினைவி னுக்குமுதற் காரணமா முயர்மேழிப் பதாசை யுள்ளான்
வில்விசய னெழிற்றிருநெல் வேலிநகர் மேலரத வீதி வாழ்வோன். (2)
சரபமதாய் நரமடங்கற் றடிந்தவர னாளுங்குமார் சரணம் போற்றும்
பிரபலவான் கவிநாச கெல்லையப்ப மகிபன்னெ னும் பெயர்பெற் றோனு
மரபணியு மாலகொடி மற்றையசீர் முற்கூறும் வண்ண முள்ளா
னரபதிக ளபிமானி தெய்வபுத்தி பிறிசிறந்த நண்பி னானே. (2க)

செயங்கொடியரு நெல்வேலி தனில்வருகக் குடிமுடுக்குத் தெரு
வில் வாழ்வோ, னயங்கொள்வச னன்பொறைய னன்னெறியே யநவர
த நாடு கின்றோன், வயங்கொள்ளிவ பூசைபுரிந் தருணலஞ்சேர் பழனி
க்கு மாரு மைந்தன், சுயங்கொள்ளி வாகரன்சப் பிரமணிய னெனும்
பெயங்கொள் கனமபெற் றோனும். (2ச)

நேசித்தா ரணியருஞ்செந் தூர்க்குவேட் கன்புவனர் நெறியா லன்னோன்
மாசித்தா ரணிபெருஞர் தலமகிமை துலங்கவிரு வருமாக் கூடிப்
பேசித்தா ரணியிலெழு தாவெழுத்தி னமைந்திடவுட் பிரிய முற்றா
லோசித்தா ரணியிகவா விலக்கணத்தின் வழுவதனி லுற்றி டாதே. ()

உரவோன்முன் கடல்பருகு மொருமுனியின் றமிழக்கடலை யுறி
ஞ்சங் கொண்மு, கரவோடர் வேணுவன நாதருக்கும் வடிவாட்குங்
கன்ன பாகந், தரவோதி நாடோறுஞ் சாரங்கிப் பணிவிடைசெய் சா
லி வாட, சுரவோது வாழுமர்த்தி யெனுமருமைத் திருநாமஞ் சூடி. னோ
னல். (உரு)

எதிர்கொள்பல பிரதிதனைக் கொண்டிதிருத் திப்பார்வை யிட்ட
தற்பி, னிதிபதியை யணையசெல்வர் மூவர்களா னடாத்திவரு நிலைசேர்
நெல்லைப், பதியுறையு முத்தமிழா கரவச்சக் கூடமதிற் பதித்தல்
செய்து, மதிபரிதி யுள்ளவரை மாநிலமேற் புகழ்ப்பயிரை வளர்த்தார்
மன்னோ. (உசு)

முற்றிற்று.

கு ம ர ன் று னே.

உ

சிவமயம்.

குமரகுருபரன் றுணை.

திருச்செந்தூர்த்தலபுராணம்.

காப்பு.

ஊற்றெடுத்துவண் டோலிடு மும்மதத்
தாற்றொ முக்கி னருவியஞ் சாரல்வா
யேற்று கைக்கு மிறைவற்கு முந்திய
மாற்றி லாக்களி யானையை வாழ்த்துவாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

வேறு.

இருப்பதப் பிரணவத் தியல்பென் றுலமே
சருப்பதச் செய்கைய தாக்கித் தங்கவான்
பருப்பதச் சிலைக்கரப் பரமன் ருமரைத்
திருப்பதத் துணைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம்.

(க)

பார்வதி.

வேறு.

ஊடலி னுடைந்த சங்க மொளிர்சடைப் பிறைவெண் கீற்றின்
மாடுறப் பொருத்தும் போழ்து மகிழ்நருட் குறித்து நோக்க
வேடுறு தளவப் போதி னிளநிலா முறுவல் பூத்துப்
பிடுறு மதியிற் செய்த பெண்ணடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

(உ)

விநாயகக்கடவுள்.

எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மிணக்குற
வழுத்துஞ் சீர்ச்செயந் திப்பதி மான்மியம்,
விழுத்த குந்தமி ழாற்சொல வேதமே
பழுத்த குஞ்சரன் பாதங்கள் போற்றுவாம்.

(ஈ)

வ ய ர வர்.

கிஞ்சு கந்தரு வாய்க்கலைக் கிள்ளையா
னஞ்சு கம்மிலொன் றற்றிடக் கள்ளியே
மிஞ்சு கந்தொறு மிக்குறுங் கார்நீறக்
கஞ்சு கன்பொற் கழலினை போற்றுவாம்.

(ச)

வீ ர ப த் தி ரர்.

ஆளு டைத்தனி யாதியை நீத்தொரு
வேள்வி முற்ற விரும்பிய தக்கனார்
நீள்கி ரத்தை நிலத்திடை வீட்டிய
வாள்ப டைத்த மதலையைப் போற்றுவாம்.

(ரு)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

வேறு.

வண்டடை கிடந்தின் னிசைமுரன் நெழுதேன் வாய்மடுத்
துண்டுகா லுழக்க, விண்டிடைந் தலருங் கடம்பணி தடந்தோள் வெற்
பெலாம் பொற்புலாஞ் சடர்வேற், கண்டையந் தடங்கட் குறக்கொடி
களபக் கிளரொளி முலைவனப் பெழுதக், கண்டிகண் டிள்ளங் களிப்ப
றாச் செந்தூர்க் கந்தனை வந்தனை புரிவாம்.

(சு)

வே லா யு த ம்.

வேறு.

†அரம டங்கலுந் தழைசெல மூலமே லாயுத்
தரம டங்கலும் பொருவுஞர் மாமுத றடிந்தே
நரம டங்கலுந் துதிப்பருங் குமரனுட் கமலக்
கரம டங்கலுங் கலஞ்செய்வே லென்கவிக் கருத்து.

(எ)

ஐ ய ன் ர்.

வேறு.

அரிய பூரணை புட்கலை யாமிரு
தெரிவை மார்முலைச் செங்கன பத்தொளி
விரவு சுந்தர மேருவொப் பாம்புயக்
சூரிசி றண்டைக் குரைகழல் போற்றுவாம்.

(அ)

வீ ர வா கு மூ ர் த் தி.

வேறு.

வடுத்தமா விருபிள வாகச் சோதிவேல்
விடுத்தவா னவனடி விடாது போற்றியே
யடுத்தவா னவர்கிறை யகற்றச் செய்யணி
கொடுத்தவாள் வீரவா குவைவ முத்துவாம்.

(ஆ)

MAHAMAHOPADHYAYA

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார்.

வேறு.

அறுகா லுழக்கச் சிறுமுகைத்தே னுறு பாயுஞ் சோணாட்டி
லுறுகா ழியில்வந் தவதரித்தே னுள்ளத் திருந்து சமணரெனுங் [றுஞ்
குறுகார் தமைக்கட் டழித்துமையாள் கோமான் சரணந் தனைப்போற்
சிறுகான் முளையி னிருசரணச் செந்தா மரைவந் தனைபுரிவாம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

கலக மிடும்பொய்ச் சமணர்குழாங் கட்டிக் கடவி னிடைப்புகுத்த
வுலகம் பரவ விடுத்தகல்லே யுயரும் புணையாக் கரையேறி
யிலவ விதழேர் பங்கமைத்த வெம்மான் கமலத் தாள்பழிச்சுஞ்
சொலவின் புணையப் பலக்கடலுங் கடந்தான் சரணத் துணை துதிப்பாம். (1)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவக் கடவி னிடைப்பாம்பி னமளி படுத்த துழாய்முகிலும்
விரைகொப் புளிக்குஞ் செழுங்கமல வீட்டுக் கிறையு மினுங்காணு
விருபொற் சரணஞ் சிவப்பூர விரவிற் பரவைக் கிருந்தாது
பரவப் பணித்த கவிராசன் பாத மெமது தலைக்கொள்வாம். (102)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

வேறு.

கொள்ளைவண் டிருந்து விருந்துணச் செழுந்தேன் கொப்புளித்
தலர்ந்தபூங் கொன்றை, துள்ளுதெண் டிரைநீர் முடித்தசெஞ் சடிலச்
சோதிசெங் கரம்பிடித் தெழுதத், தெள்ளுசெந் தமிழிற் கோவைநா
னுறுஞ் செப்பிய நற்கவி ராசப், பிள்ளைசெஞ் சரணக் கிரணவா ரீசப்
பிரசநாண் மலரினை துதிப்பாம். (103)

சரசுவதி.

வேறு,

ஒருதனித் திகிரிக் கதிர்நிறங் கவின வொளிர்செய்பொன் னுடை
மருங் கிலங்கக், குருமணி மௌலி யிலகிவில் விமைப்பக் குறுநகை மு
றுவன்முத் தரும்ப, மருமலர்க் கமுநீர் புத்தகம் வரத மணிவட மலர்க்
கரம் வயங்கத், திருவரு ணிறைந்தென் னுளங்குடி புகுந்த செல்வி
பொற் சேவடி பணிவாம். (104)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்—105.

ப தி க ம்.

‡ நயிமிசா ரணியவனஞ் சூதமுனி சென்றதுவு நவையில் சூத
னியல்பினான் முனிவர்முகம் பார்த்துயர்வி யாதமுனி யினிமை சார்ந்
த, வுயர்வினா லருஞ்சகற்குள் என்பொழுகக் கங்கைநதி யோங்கு மூல்
த், தயர்வுறா திருந்துசிந்து புரவளமை யனைத்தினையு மடைவிற் று
ழா. (க)

முறையினான் சுகமுனிக்கு வியாதமுனி யுபதேச மொழிந்த வா
று, மறையுலாஞ் செயந்திபுர வைபவமுன் சொற்றதுவும் வைவேற்
கந்தன், பிறையுலாஞ் சடைக்கடவுள் கவுரியுடன் றேய்ந்தபெரும்
போகந் தன்னி, னிறைவினா லவதரித்துக் கடவுளார்தம் முகநோக்கி
நிகரி லாத. (உ)

பாரதகண் டத்தினிடை மலைவளனு நதிச்சிறப்பும் பரம்புந் தெ
ண்ணீர், வாரிதியின் பெருவளனும் பெற்றநக ரொன்று நம்முன்வகுப்
பீ ரென்ன, வாரருளி னிறைகேட்ட வந்நகர முன்னரெமக் கலக்க
ணீந்த, சூரனுயிர் குடித்தருளா விருந்தசிந்து புரமெனமுன் சொற்ற
வாறும். (ங)

தண்ணளியிற் சூமரேசன் செயந்திபுரம் போந்துலகந் தழைக்க
மாயோன், கண்ணிடத்துத் தோன்றுமிரு கன்னியர்பா லினிதிருக்கு
ங் காலையானைப், பெண்ணமுதை மானளித்த பேதையிகழ்ந் திருந்தத
னைப் பிரானு ளொர்ந்து, மண்ணளந்துண் டென்காத்த மாதவன்றன்
வலக்கணவ தரித்து வந்தாள். (ச)

தன்னையெதி ருறவழைத்து நீயிடப்பா லிருக்குமருந் தார மான
மின்னையவ மதித்திருந்த செய்கையினான் கொடுஞ்சாப மேற்கொண்
டோர்மான், மன்னுதரத் துற்பவித்து வேடரிடத் திருத்தியவண்
முறையின் வாய்ப்ப, வுன்னையழல் சான்றாக யாம்வதுவை யாற்றுவமெ
ன் றுரைத்த வாறும். (ரு)

உரைத்தகொடு மொழிதாங்கி மானிடத்திற் பிறந்தெயின ரொ
ருவா விற்தை, வரைப்புனத்தி லிருந்துதினை காத்ததுவு மம்மலையில்
வயங்குங் கூர்வேற், கரத்திறைவன் கண்டதுவும் வேடன்முனம்
போயுனது கன்னி தன்பால், விரைத்தொடையல் யான்கூட்ட வேண்
டுமெனக் கருணையுடன் விளம்பு மாறும். (கூ)

‡ கைமிசாரணியம்-நயிமிசாரணியமெனப்போலியாயிற்று.

கானவருக் கரசனவ னுடன்படா திருந்ததுவுங் கன்னி முன் போய், வானளவுந் தருவாகி நின்றதுவுங் கானவர்கோன் மலைப்பா லன்பிற், போனதுவு மித்தருநம் புனத்தினிடை வரலாறு புதுமைத் தாகு, மானதருக் குறையினெனச் சொற்றதுவுஞ் சொற்றதுகேட் டைப னுங்கே.

(எ)

தாருவுருக் கரந்துதுணைக் குஞ்சரத்தி னிருசரணந் தாழ நோக்கி வாரணத்தி னுருவாகி மாதினிடஞ் சென்றதுவு மானது சோர்ந்து, வேரி மலர்க் கடம்பமணி மார்பிறுகப் புல்லியதும் விருப்பாய் வேடன் சீரருளிற் கன்னிகையை யுனக்களிப்ப னென்றுரைத்துச் சென்ற வாறும்.

(அ)

குறவனிடத் தமார்தொழுங் குமரேசன் சென்றதுவுங் குறவன் வாஞ்சைப், பிறைதுதலை யளித்ததுவு முருகேசன் வேட்டுமனப் பெட்டி னேறி, நறவமலர்த் தேரேறிச் செயந்திபுரத் துற்றதுவு நனவயி லாத, பொறைபடைத்த யானைமக ளெதிர்போந்து பரவவவ ண் பொருந்து மாறும்.

(க)

பொருந்தியவண் குமரேச னிருந்துழிநான் முகம்படைத்த புத் தேள் போற்றி, வரந்தனைப்பெற் றிடுமாறந் திரீசுதந்தி ரத்தரெனு மறைவல் லோரா, மருந்தவத்தர் வரலாறும் பன்னிருமா தப்பூசை யவைவ ழாது, திருந்துறச்செய் திடுமாறங் குமரன்விபூ திச்செயலு ஞ் சிறப்பு வாய்ந்த.

(ஈ)

வயம்புனையுந் தோள்வீர வாகுவுக்காத் திருக்கோல வாய்ப்புக் காட்டி, நயம்பெறவாங் குதித்ததுவு மச்செயலை நாரதன்போய் நறை த்து ழாய்கூழ், புயஞ்சிறந்தார்க் குரைத்ததுவு முரைத்தமுனி புலந் தேறப் புயல்போன் மேனிச், சுயம்பிரகா சக்கடவுள் குமரேசன் சீரனைத்துஞ் சொற்ற வாறும்.

(ஐ)

இந்திரனைத் தாங்கயிரா வதப்பகடு நாரதன்மு னிறைஞ்சி யேத் த, வந்தமுனி வரனியானைக் குபதேசப் பொருள்சிறக்க வளித்த வா றுஞ், சிந்துபுரச் சிறப்பதனை விதிமுறையா ராய்ந்தயிற்கைச் செவ் வே ளன்பாய், வந்தநம னுளந்தேறக் கருணையுட னுங்கவன்பால் வகு த்த வாறும்.

(ஐ2)

கடவுளர்க ளியாவருக்கு மெண்ணிறந்த முனிவர்க்குங் 'கமலப்' புத்தே, ஞடனிநுந்து செயந்திபுரச் செய்கைதனை யுரைத்ததுவு முடற்று மாயைத், தொடரகற்றுஞ் சுகமுனிவன் - சிந்துபுரத் தனிம் போந்து சுடர்வேற் செங்கை, விடலைதுணைத் தாள்போற்றி யற்புத வான் கடன்முழ்கி வியந்த வாழும். (ய௩)

வெண்டிரைப்பாற் கடவிடத்துக் கருங்கடல்போற் றயினெடு மால் வியப்பொவ் வாது, பண்டுசனற் குமரனுக்குப் பகர்காதை யக் காதைப் பண்பு வேத, முண்டுபடுத் தியசீர்த்தி வியாதமுனி சுகமுனி வற் குரைத்த காதை, யெண்டகைய சூதமுனி நயிமிசா ரணியர்தமக் கிசைத்த காதை. (ய௪)

விரிதருசீர்ப் புகழ்ச்செவ்வற் கிருட்டிணசாஸ் திரியெனுநால் வே தன் வேதங், கருதரிய வடகலையை யாராய்ந்து சொலவதனைக் கருதிச் செவ்வேள், சரிதையென வுணர்ந்துணராப் புல்லறிவி னூலினிய தமிழே போலத், தெரிதரத்தென் செயந்திபுர மான்மியமா மெனவு லகற் செப்பி னேனால். (ய௫)

வேறு.

நறைகமமுஞ் செயந்திபுரத் தலபு ராண நால்வேதம் பயில்கரு ட்ண சாஸ்த்ரி கூறப், பொறையினெடு தமிழிசையாற் புலவர் கேட் கப் புத்தமுதஞ் செவிக்கென்னப் புனைதல் செய்தா, னிறைவட நூற் கடலையெல்லார் தாமே நீர்தி நின்றளவி னெஞ்சுகத்தி னிலையே கண் ட, மறையவர்க டிலகனெங்கள் செந்தூர் வென்றி மாலைகவி ராஜகலை வாணி யானே. (ய௬)

கடலாறு படப்பருகு மெழிவி போலுங் கணபிரபந்த மழை சொரியுங் கவிதை மேகம், வடவரையொப் பெனுமதுர கவிஞன் வெ ன்றி மர்லைகல்விக் கடவினிறை மதியால் வந்த, திடமுறுமாங் கனிசெ முந்தே னொழுகு பாடற் செந்தமிழி னமுதையுண்டு தேவ லோகத் திடமுடைய புலவர்தமக் கணையாய் ஞாலத் திருப்பவரும் புலவர்க ளா யிருக்கன் றுரே. (ய௭)

ப தி க மு ற் றி ற் று.

ஆ டு திருவிருத்தம் ௩௧.

முதலாவது: நைமிசாரணியத்திற் சூதமுனிசென்ற அத்தியாயம்.

கோதமன் வசிட்டன் மங்கணன் மலையக் குறுமுனி சத்தியன் வேத, வாசுதேவரூபத் தம்பன்மாண் டவியன் வாமதே வன்விரு பாசுன், காதிசேய் பிருகு சருஷரன் சரபங் கன்காத்தி யாயனன் கற்க நேதிலாக் கவண்டன் நாம்பிர * னணிமாண் டவியனென் றிருந்தவ முனிவன். (1)

வசமனு மௌன பொசனன் பன்னு சனன்மதங் கான்பரா சரன் சீர், வசதவு மியன்க னுதிபன் பரத்து வாசனங் கீரதன் சிலாத னிசைதகு நுசிய சிருங்கன்கா பாசியத்திரி வித்துவா நெழில்சேர் கசிகிக ராஞ்ச மதக்கனி சனியார்க் குவதன்கா சிபனெனுந் தொல் லோன். (2)

திருந்தமா ணுக்க ரத்தமா ணுக்கர் சீரடி பரவுமா ணுக்க, ரருந்த திக் கற்பின் பன்னியர் தெக்க ணுக்கினி முதலமுத் தீகள், விருந்தினர் தங்கண் மரபினி லுதித்த மேலவர் நான்மறைக் கிழவர், பொருந்து மன் பினர்கள் சூழ்வர ஞானம் பூத்துயர் முனிவர ரடைந்தார். (3)

அரியமா தவத்து முனிவரர் வரலு மவர்தமைக் காண்டலு மன் பு, பெருகிமா தவர்க்கு மேன்மைசான் மறைகள் பேசிய சவுனக நெ ன்பான், வரிசையான் முகம நெடுத்தெடுத்த துரைத்து வாலிய தருப் பையா சனத்தி, விருமென விருத்தி யருக்கிய முதல வினிதனித் தரு ஞமேல் வையினில். (4)

கண்டுகை நீறு மெய்யிடைக் கவினக் கட்டுசெஞ் சடையொளி வாய்ப்பப், பண்டருஞ் சுருதிக்கட லெலாங் கடந்த பராசரன் மதலை கீரட் கமலத், தொண்டரின் றலைமைச் சூதனென் றோதுந் தோமறு புராணவா லயமாய், விண்டுவின் வடிவாய் வந்தவற் பழிச்சி மெய்ம்ம யிர் புளகுந நின்றான். (5)

வேறு.

நின்ற சூதமா முனிவனைக் கண்டுநெஞ் சகத்தி லொன்று மன்பினு லருக்கிய முதலன வுதவித் துன்று காதலின் முனிவர ரியாவருந் தெரடர்பா லின்று நீவரப் பெற்றன மினிதென விசைத்தார். (6)

நைமிசாரணியத்திற் சூதமுனி சென்ற அததயாயம். ௩௩

உரைத்த பின்னரு மூலறு புராணத்தி னாடு
பரித்த மான்மியத் தலங்களு மவனுறு பலனும்
விரித்த தீர்த்தத்தி னுண்மையு மேன்மையும் விளம்பத்
தரித்து ஸோடின்னும் வேண்டுவ துளதுசாற் றுதுமால்.

சொற்ற காதையிற் றுருக னெடுமூஞ் சூரைச்
செற்ற தன்மையுந் செயந்தின் எனரிடைச் சேயோ
ஹற்ற செய்கையுங் கத்தமா தனப்பெய ருடைய
பொற்றை யவ்விடைப் பொந்ததுந் தோவைப்படப் புகன்றாய்

என்ன மும்மலக் குறம்பெறி சூதஞங் கெழுத்து
பன்னி ரண்டிலகக் குரபான் றனைப்பகம் பழிச்சித்
தன்னி ரண்டிங் னுநிமா னந்தநீர் ததும்பர்
சென்வி மெற்கரங் குவித்தன னன்றெனத் தெளிந்தான்.

வேறு.

பொலன்மலைத் தலை டருவிநீர் படிந்து புழைக்கையான் ப
தழு மென்றே, யுலகளித் தவன்போங் காலையி லிறைவ னுவந்த
புணர்தலு நீற்று, நிலவினிற் கபோல வாடியிற் றிகழு நிழலினைக் க
ளெஞ் சிறி, முலைசுவைத் துயிர்ப்பு வீங்குமும் மதத்து மூரிமால்
னைதா டுதித்தே.

வேறு.

தோகைநிழற் குடைக்கவிப்பும் பசுஞ்சூட்டின் மணிக்கொடிய
துண்டத் தேந்து, நாகமணிச் சுடர்விளக்கு முடன்விளக்கு மரகத
பொன் னாக மாணுங், கேகயத்திற் கதிர்விரிக்கு மிளம்பரிதி போற்ற
வுங் கிரண வேல்வி, சாகனகத் தியற்குரைக்கு மொருகுமர னிரு
ணந் தலைக்கொண் டேத்தி.

வேறு.

சூதமா முனிவ நைமிசா ரணியத் தொன்முனி வரர்முக நோக்கி
யாதரம் பெருக விருகையுங் குவித்துள் என்பொடு செயந்தின் ன
மேதகுங் காதை சுசுமுனி வினவ வியாதன்முன் புகன்றது நுங்கட்
கோதுவன் கவற்சி வேறிலா துணரு மென்றுளம்புலப்படவுரைப்ப.

நைமிசாரணியத்திற் சூதமுனிசேன்ற

வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் சங்

திருச்செந்தூர்த்தலபுராணம்.

இரண்டாவது: வியாதர் சுதருக்குபதேசித்த

அ த் தி யா ய ம்.

மரக தத்தனித் தாபா நீற்றொளி வயங்கப்
புரிச டைக்குலம் விழுதென வெரிங்டைப் பொலிய
வருவி னைத்தோடர் பகற்றிய வியாதனைன் றிசைக்கு
மொருவன் மெய்க்கதி கங்கைமு லத்துவர் துற்றான். (க)

தலைம யங்கிய வெதங்க டம்மைநான் காசு
நிலைமை பெற்றிடப் பதஞ்சடைக் கிரமத்தி னெறியா
வுலக மேழுக்கு நிறுத்தியெ யுமாபதி சரணக்
கலை யிற்சியா வியாவையு மகத்திடைக் காண்பான். (உ)

அன்ன வன்சா ணத்தினை யஞ்சலி செலுத்தித்
துன்னு நான்மறைச் சுகனெனுந் தவமுனி தொழுது
சென்னி மேற்காங் குனித்து முன் பொருநையின் நென்பான்
மன்னு கின்றதோர் செயர்திறன் என்கொன வகுத்தாய். (ங)

சிந்து நன்னக ரத்துள சிர்மையுஞ் செவ்வெள்
வந்த தன்மையுந் தொகைப்பட வுணர்ந்தினை மதலைக்
கெந்தை நின்சொலி னூழு தத்தினை யினிதா
வுயர்ந்தி மிம்படி செப்புதி யாலென வுரைப்பான். (ச)

குற்ற ட மூன்றகம் நியசக முனிவனைக் குறிப்பா
லுற்று நொக்கின் னெண்ணநன் றாலென வொளிகர்
கற்றை யஞ்சுடர் வேலவன் காதைக ளனைத்து
முற்ற வோதுவன் சொர்வற வுணர்குதி முறையால். (ஊ)

ஞான வீட்டுக்கோர் திறவுகோல் கடாவுடை நடுவன்
மான சோத்திரக் கதவெட்டி யோகத்தின் மதிப்பா
ரான நெஞ்சகத் திருஞ்சுடர் விளக்கதா மமார்
சேனை காவலற் குரியதாஞ் செயர்திறன் என்காம். (ஈ)

உடைந்த தெண்டிரை முகாரம்ப தீர்த்தத்தோர் பொழுது
படிந்து முழமுறை குமரநா யகல்பதம் பணிவார்
மிடைந்த தேவரு முனிவர ரியாவரும் விரைவி
னடைந்தன் னூர்பதம் பரவலீற் நிருந்தருள் புரிவார். (ஏ)

வியாதர் சுருக்குபதேசித்த அத்தியாயம். ௨௫

மூன்று வைகலின் முகாரம்ப மூழ்கவேன் முருகம்
கான்றோடச விதியினு லருச்சிக்கு மலர்கள்
கான்ற மும்பத வெண்களிற் நிந்திரக் கடவு
ளென்று வந்தனை புரிந்திட வினிதுவீற் நிருப்பார். (அ)

பரியின் வேள்வியி லாயிர கோடியின் பலமு
முரிய நூன்முறை யுஞ்ஞமெய்க் கதிகளு முலவா
வரிய மாதவப் பயன்களும் வேதவா கமத்துச்
சுருதி யாய்ந்திடு உடவுளர் தருங்கதித் தொகையும். (ஆ)

சங்கை யேழுத லாகிய நதிகளின் கதியுந்
திங்க ளஞ்சடை யான்கயி லாயத்தின் சிறப்பும்
பொங்கு மந்திர சிலைநுங் கதிகளும் போர்வே
லங்கை யானெழுத் தாற்றிலென் றெத்திட வமையும். (இ)

வேறு.

மறைகொழிக்குஞ் செயந்திபுரத் தெல்லேநீங் காதிருந்து வாழு
மாந்தர், குறைவிறவச் செயலா ளவர்புரியுந் தருமமொன்று கோடி.
யாமா, லறு முகனைச் சேவைசெயுங் கண்ணுடையார் கண்ணுடையா
ரன்னான் சீர்த்தி, முறையுரைக்கு நன்னுவே நன்னுவென் றேசுருதி
மொழியு மாதோ. (ஐக)

வேறு.

வேதாவுமவ் வேதாவினை வியனாயி னமைத்த
தாதார்பசந் துளவத்தனுந் தவத்தோர்களுஞ் சுரநுங்
காதார்விழி யுமையாடரு கந்தன்சிந்து புரத்தோ
ரோதாரநமை யென்றேவியந் துரைப்பாரிவை யுணர்நீ. (ஐஉ)

எவராகிலுஞ் செனனம்முத லீருமள வும்மா
தவமாற்றினுஞ் சருகாரினுந் தானம்பல செயினு
முவமானமில் செயத்திப்பதி யொருநாளுப வசியார்க்
கவமாமவர் செனனம்பசு வாமாமிவை யறிநீ. (ஐங)

உரைக்குஞ்சிந்து புரமேயம ருலகம்மவ ணுறவோர்
பரிக்குஞ்சுர ரவரோடுரை பகர்வார்த்தைக ளனைத்து
மிருக்கன்பெரு மிதமந்திர மவரோடினி திருக்கிற்

நாராயணன் முனமேமுன நவைதிர்சனற் குமர
 னூராவமு தெனவேசிந்து புரமான்மிய மனைத்தும்
 பேராதர வுடன்பேசிய பெருங்காதையி னுட்பஞ்
 சோராதுனக் குரைக்கேனிது துணிவாகவுந் துணிரீ. (௨௫)

‡ இருமுவகைக் களைவேரறுத் தின்பம்பெற வேண்டி
 னொருமுவகை முருகேசனை யுள்ளன்பொடு பரவித்
 திரையார்வத் னூரம்பமெ னுந்தீர்த்தமும் படிந்து
 கரையேறுதி பெருநான்மறை கரைகண்டியர் கருத்தாய். (௨௬)

உனக்கேசொலும் பொருளாமிந்த வுண்மைச்சரித் திரத்தை
 நினைத்தேட்டினி லெழுதித்தினம் படிப்போர்நிக ரில்லா
 மனத்தேசர வணத்தெம்மிறை வாழ்வானெனச் சுகற்குத்
 களைத்தோலிடு மறைநான்கெனக் கண்டான்முனம் விண்டான்.

வியாதர் சுகருக் குபதேசித்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் சுட.

செயந்திபுரவைபவமுரைத்த

அத்தியாயம்.

ஆங்காரக் குறும்பகற்றி யாதிவே தாகமத்திற் காதியான, வோ
 ங்காரத் திருவடிவாங் குமரேசன் செயந்திபுரத் துற்ற காதை, நீங்கா
 தைம் புலனுமொன்றாய்ப் பரபோகத் துண்மையென நினைத்து நீயெ
 ன், பாங்காக வுணர்தியென வியாதமுனி சுகன்கேட்கப் பகர்ந்தான்
 மாதோ. (௧)

சிந்துபுர மெப்புரத்துஞ் சிரபுரமா மப்புரத்திற் சிறந்த தீர்த்த
 முந்துநதி பலகோடி யவற்றினுக்கு மேலாகு முதியோர் வைகு, மந்த
 நக ரிடையிருந்து தனித்தொருமந் திரஞ்செபிக்கி னலகி லாத, மந்திர
 த்தின் கதியுதவு மனைத்துயிர்க்கும் போகமுத்தி வழங்கு மாதோ. (௨)

செயந்திபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம். டிஎ

காசியினிற் புனன்முழ்கிக் களித்தகொல்லா புரியிருந்து கரநி யா
ச, மாசில்செபஞ் செபித்துணவு மாகுதியி லாக்கிமற்ற வானோர் வை
குந், தேசமுழு வதுங்குலவிச் *சயத்தினுற்ற தெத்தாத்தி ரேயன்
றன்பா, னேசமுடன் றின்னதோறு மிவ்வாறு விடாதொழுகு நிகரின்
மேலோர். (ந)

கருதுகந்த னேந்திரர்கோ ரக்கர்கொங்க ணேந்திரர்வெங் காமந்
தீத்த, பெருமையினு கார்ச்சனம்ச் சேந்திரர்மா தவநிலைமைப் பீம
நாத, ரருணகிரி நாதரும் புசங்ககுரு நாயகர்பே ராதி நாத, ருரிமை
நவ நாதசித்தர் வானவர்கண் முனிவரர்க ளொழுக்க மிக்கார். (ச)

வேறு.

அருத்திதரு மியமரிய மம்பி ராணு யாமஞ்சிர வணமணன மள
க்கொணை, நிருத்தியா சனந்தியா னஞ்ச மாதி நெறியுணர்ந்து சிவன்
பாத நேசித் தேத்திப், பொருத்துமணி மாமகிமா லகிமா ஞானம்
பூத்தகிரி மாவீசத் துவமே பூண்டு, திருதவசித்வம் பிராத்திபிரா காமி
யம்மார் தேர்ந்தவட்ட சித்தியெனுந் திறத்து வாய்ந்த. (ரு)

சாற்றரிய சனகர்சனந் தனர்மெய்ஞ் ஞானந் தழுவசனா தனர்மு
திய சனற்கு மாரர், போற்றுசனச் சசாதரிவர் முதலா யுள்ள பொரு
வரிய முனிவர்கள் புணரி சூழ்ந்த, நாற்றிசையா மெண்டிசையின்
வைகும் வேத நான்கினெறி யுளஞ்சேர்த்தி நவையி லாது, கூற்றயி
ருண் டருள்பரமற் பணிந்து நித்தங் கூறரிதாஞ் செயந்திபுரத் தென்
றும் வாழ்வார். (சு)

வேறு.

சொல்லு தற்கரி தானவஞ் ஞானவோர் சூழ்ந்து
கல்லு மட்டது காமமுன் னொருன்றாய்க் கலந்து
மல்ல லஞ்சிந்து புரத்துளோர் தம்முடன் மாறாய்ச்
செல்ல வெண்ணினும் பரிதிமுன் பனியெனச் சிதைபும். (எ)

தாக்கு மோகவா காமியஞ் சஞ்சிதக் கட்டு
நீக்கு நீக்கமில் லாவயிர்த் தொகைதொறு நிறைந்து
தேக்கு மானந்தச் செயந்திறன் எனகரெனச் சிறந்தார்க்
காக்க மேல்வருஞ் சனனமு மில்லையா மளக்கின். (அ)

* சயம் - சையம் என்பதன் போலி

தழைத்த கங்கையில் வாழ்திரி வேணிசங் கமத்தி
னுழைத்த நல்வினை செயந்திநன் எனகரென வொருக்காற்
குழைத்த வன்பினிற் சொல்லுமக் கதிக்கெதிர் கூறி
யழைக்க வேபதி னுறிலொன் றில்லைகா ணன்றே. (௯)

வாச பேயமோ ராயிரம் வாம்பரி மகநூ
ரூசி லாதுசெய் குநர்பெறு மருங்கதி யவைதாம்
வீசு தெண்டிரைச் செயந்திநன் எனகர்வயின் மேவ
நேசம் வைத்தவர் தங்கள்பா னித்தமுந் தருமால். (௧௦)

செயந்தி நன்னக ரிருந்தறந் தினைத்துணை செய்யின்
வியந்த முன்னுவா மதியென நாடொறும் விளங்கும்
பயந்த தீவினை பின்னுவா மதியெனப் பாரிற்
கயந்த ருங்கொலா மியாதெனப் புகலுவன் கருத்தால். (௧௧)

காழ கந்தரு ‡ சங்கிலி கரணமுங் கருத்திற்
பிழை தந்திடு ‡ மாலினி கரணமுங் பெற்ற
மாழை யொண்கணூர் தங்கள்பால் வைத்திடு மனமு
மூழி னுற்பெற்ற பெண்கள்பால் வேட்கையுற் றனவும். (௧௨)

பாலர் வேட்டவப் பன்னியர்க் கிச்சையாம் பண்பு
மால வெம்பத்தி நீயமு மப்பத்தி நீய
மேலு ருதசா திப்பிருங் கிசகர மென்னுஞ்
சீல மில்லதோ ரளவிலாப் பாவத்தின் செயலும். (௧௩)

சிந்து நன்னக ரத்தினி லன்புடன் சென்று
கந்த வேள்சர ணத்துணைக் கமலமுங் கண்டு
முந்து மன்பினிற் றெரிசிக்கச் சுடரவன் முன்னம்
வந்த தண்பனிக் குறும்பெனத் தொலைந்திடு மாதோ. (௧௪)

தரும மோமமா தானநற் றமஞ்சமம் வேள்வி
கரும மந்திர மிவைதருங் கதிகளுஞ் செயந்தி
புரமி ருந்துளார் பெறுங்கதி யதற்கிணை புகலி
ஹரிய கோடியி னொன்றிலை யெனமறை யுரைக்கும். (௧௫)

‡ இயல்புக்குவிரோதமானபுணர்ச்சி.

‡ வலபாதகத்தொன்று.

செயந்திபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம். டிக

ஆய நல்குர வாலத்தி யாசன மருந்தன்
மேய வன்பினுற் போயதி பானமே விரும்ப
நாய தாங்குற வன்மனை யார்பவஞ் சுருதி
மாயு மென்றிடுஞ் செயந்திநன் எனகர்வதந் தவர்க்கே. (ய௭)

ஈரு வானினு மேவத னூரம்பத் தெறிநீர்
வாரி யிற்படிந் தாறெழுத் தையுமன மதித்து
வீர வேற்றடக் கரத்தனைத் தெரிசிக்கின் வெற்பி
னாரி பாகனுக் குரியவான் கயிலைநண் ணுவரால். (ய௮)

விலங்க தாயினு மாக்களே யென்னினும் விரிநீ
ரலங்கு சிந்துநன் எனகர்வயி னுடலம்விட் டகன்றார்
மலங்கு பாவ்வெங் குறும்பற மாய்த்துவாட் டிறலான்
குலங்க ளோடினி திருந்துவே ளன்பரிற் குழைவார். (ய௯)

செல்லு மார்க்கங்க டவறுறச் செயந்திநன் எனகரத்
தெல்லை சென்றுளா ரியாவரும் குமரவே ரிநுதான்
மல்ல லஞ்சிறப் பெய்துவ ரெய்துவர் வாய்மைச்
சொல்லி தென்றனன் சுகனுக்கு வியாதனூர் தொல்லோன். (ய௧)

காசி காஞ்சிபொன் னம்பலங் காளத்தி கமலை
தேச லாவன லக்கிரி செயந்திநன் எனகர
மாசி லானைக்கா வன்புரு டோத்தமா நகர
மோசை மாக்கட லுடுத்தபா ரிடத்தினோன் பதுவும். (௨௦)

அருங்கு ரோசமோ ரைந்துள வவ்வயி னடைந்து
சுருங்கு கூபமும் வானியுங் குளனும்வான் சுருங்கா
திரங்கும் யாறுமாம் புண்ணிய தீர்த்தத்தி னிறைநிற்
பரம்பு மந்நகர் தருங்கதி யாவரே பகர்வார். (௨௧)

அவையின் மிக்குறுஞ் செயந்திநன் எனகரிடத் தடைந்த
புவன மியாவையுங் கூப்பிடு மெல்லையிற் புருந்து
தவவு டம்புவிட் டொழிகுநர் குமரன்சா ரூப
முவமை யின்றெனப் பெறுகுவ ரெனமறை யுரைக்கும். (௨௨)

அன்பு தித்திடச் செயந்திநன் எனகர்வயி னடைந்து
தென்புலத்தினோர்க் கருத்தியோ டேடிய சிராத்த
முன்பு ணுத்திய டு கயைச்சிராத் தத்துமுக் கியத்தி
னென்பு டைச்சத மடங்கென வேதநின் றிசைக்கும். (௨௩)

கடவுளர்க்கரி தாகிய கந்தபுட் கரணித்
தடம லம்புதெண் ணீர்படிந் தவ்விடைத் தயவி
னுடனி ருந்துதென் புலத்தினோர்க் கூட்டுக வுறுதே
விடிகொண் மாவினுற் பிண்டமே யாயினு மிடுக. (உச)

இல்லை பென்றிடி னெள்ளுடன் புனல்கையா லிறைக்க
வல்ல வம்பெறு தாயினு மாவின் மாந்தப்
புல்ல தாயினும் போடுக விவ்வகைப் புணர்ப்பா
லல்ல லுற்றிடு பிதிாக்கள்வே தாவுல கடைவார். (உரு)

பிரம லோகத்து முன்புள பிதிர்க்களாம் பெரியோ
ருரிய முத்திபெற் றிருப்பரா லவர்குலத் துற்றோ
ரரிய புத்திர ரில்லரே யாயினு மநாத
மரண முற்றன வின்றியே கிடந்துமா யினுமே. (உஈ)

கிந்து தீர்த்தத்துக் கந்தபுட் கரணியாந் தீர்த்தத்
துந்து மன்பொடு படிந்தெண்ணீ ரிறைத்துவ வசிக்கி
லந்த முற்றவ ரியாவரு மடற்களி றுகைக்கு
மிந்தி ரப்பதம் பெறுகுவ ரெனமறை யிசைக்கும். (உஎ)

முத்தி நல்கிய கந்தபுட் கரணியீர் மூழ்கிப்
பத்தி மைச்செய லாற்கும ரேசனைப் பரளி
நித்த நித்தமு மாறெழுத் துண்மையை நினைத்துச்
சித்தி பெற்றதென் புலத்துனோ ரியாருஞ்சிந் தித்து. (உஅ)

நமது தொல்குலத் துதித்தவ ரொருவரா னுலுங்
குமர நாயகன் செயந்தநன் எனகரிடைக் குறுகி
யமரர் போற்றிய கந்தபுட் கரணியீ ராடிக்
கமைபு டன்றில மிட்டெறி நீர்க்கடன் கழித்தால். (உக)

யாமெ லாஞ்சரர் நாட்டுள வின்னமு தருந்திக்
காமர் பெற்றித ழாயிரப் பொன்னலர்க் கமலப்
பூம னுரெதிர் புருந்தடி வணங்கநேர் போந்து
நாம நீடய னவைக்கணெய் துவமென நவில்வார். (உஹ)

நிரய முற்றுளார் தங்கள்வாண் முகத்தைநேர் நோக்கி
யுருமெ னத்தெழித் தழலெனச் சீறியுள் ளுடைந்து
கரத லம்புடைத் தந்தகண் முறுவலுங் கனிய
விரைவி னாலவர் தம்முட னிருந்திது வினவும். (உக)

மோன மோடுபோய்க் கந்தபுட் கரணிரீர் மூழ்கி
வான நாடர சளித்தவேள் சரணமே வணங்கு
ஞான காரணச் செயந்திநன் நகரநண் னும
லீன மாஞ்சன னச்சமை சுமந்ததென் னென்று. (௩௨)

மோது தெண்டிரை நீர்வத னூரம்ப மூழ்கிச்
சீத நீர்க்கந்த புட்கர ணியும்பரி சிக்கச்
சோதி வேற்கும ரேசனைத் தெரிசிக்கத் தொன்னுண்
மாத வஞ்சிறி தியற்றுநர் பெறுகுவர் மாதோ. (௩௩)

சிந்து நன்னக ரத்திலே பிறக்கினுஞ் சிறந்த
சிந்து நன்னக ரத்தையே தெரிசனை செயினுஞ்
சிந்து நன்னக ரத்திலே பிறக்கினுந் தெய்வச்
சிந்து நன்னக ரென்னினு முததிசேர்ந் திருப்பர். (௩௪)

உரைத்த நால்வகைச் செய்கையி னென்றுபெற் றாலும்
வருத்த மின்றியே முத்திசென் றெய்துவர் வடிவேற்
கரத்த னுணையே பாரத கண்டத்திற் கதிக்கே
பரித்த வேழநன் நகருள வவற்றின்பேர் பகர்வாம். (௩௫)

திருவ யோத்திமா மதுரைமா யாபுரி தேவர்க்
கூரிய காசிமெய்க் காஞ்சிபே ரவந்நிவா னுரைக்க
விரிது வாரகை முத்தியை யளித்திடும் லேதப்
பரிதி வேலவ னுறைந்தருள் செயந்தியம் பதியே. (௩௬)

எண்ணு தற்கரி தாகிய முத்திபெற் றிருக்க
நண்ணு வித்திடு மென்பது சொல்வதென் ஞானப்
புண்ணி யத்திருச் செயந்திமா புரம்புகா தவமாய்
மண்ண கத்தினிற் பாவகா ரியரென வதிந்தீர். (௩௭)

என்று கூற்றுவ னிரயத்தார் தங்களுக் கிசைய
வொன்று மன்பினு லுரைத்தசொல் லவர்கெவி யுறலாற்
கன்று மாநிர யத்தினை யிகந்துமேற் கதிக்கே
சென்று ளாரெனச் சுகனுக்கு வியாதன்செப் பினால். (௩௮)

ஆத லாற்சிந்து புரமெலா நகர்க்குமே லாமா
லோது மந்நகர்த் தீர்த்தமெத் தீர்த்தத்து முயர்ச்சி
மேத குஞ்சரர் தங்களிற் குமரவேண் மேலாஞ்
சோதி வானவ னுமென நான்மறை துதிக்கும். (௩௯)

பருவ நூறுமா கப்புனல் காசியிற் படியும்
பெருமை மாகவப் பதிகிந்து புரமெனப் பேசி
யொருக ரங்கக் புட்கர ணிபபுன லூடு
மருவி மூழ்குநர்க் கந்தமா தலக்கதி வழங்கும். (சய)

பிறந்த நாண்முத லீ றுறு மளவையும் பிரியா
துறைந்து தெய்வப்ர யாகைபின் மாகமா நொக்குஞ்
சிறந்த வானிறைக் கந்தபுட் கரணியிற் றிளைத்து
நிறைந்த மூன்றுநா ளாடுநர்க் குங்கதி நிகர்க்கும். (சக)

முன்னு வோருக்கு முன்னுவோர் தங்கண்முன் னாக
மன்னு வோருக்குந் தினந்தினம் படியுமா தவர்க்கு
நன்ன லந்தரு தீர்த்தங்க ளிருபத்து நான்குஞ்
சென்னி யாறுளார்க் கினியகா யத்திரிச் செல்வி. (சஉ)

எழுத்தொ ராறுநான் கானவுஞ் சுரர்பணிந் திறைஞ்சி
வழுத்து தாட்கும ரேசன்முன் புண்ணிய வடிவா
யழுத்து தீர்த்தமோ ரெழுத்ததா யாழிநீர்க் கயலின்
விழுத்த குமபெயர் வேறுகொண்டிருத்தல்வேண் டினனியான்.

என்று நின் றுகா யத்திரிச் செல்விவாக் கெடுத்துக்
குன்றெ றிந்தவே லாறுமா முகத்தன்முன் கூற
நன்று ளத்தொடு கூறினை நாமுள மகிழ்ந்தா
மன்ற நிற்குதி பென்னநின் முண்மறை மாதா. (சச)

வேறு.

கந்தன்முன் னுகந்த முகாரம்ப தீர்த்தங் களிற்றினம் பிடியரு
டர்த்தங், கொந்தலர்க் கமல வீட்டுளா டர்த்தங் கூறருஞ் சித்தர்தந்
தீர்த்த, முந்திய திக்கு வேந்தர்தந் தீர்த்த முதியகா யத்திரி தீர்த்த,
மிந்திரப் பவனிக் கேதுவ தாக்கு மினியசா வித்திரி தீர்த்தம். (சரு)

மேயவெண் கமலத் தரசிதன் தீர்த்தம் வெள்ளைவா ரணத்தருந்
தீர்த்தந், தூயமுச் சூலக் காரிதன் தீர்த்தந் தோமறு குறக்கொடி தீர்த்
த, மாய்விலா துயர்ந்த தூர்க்கைதன் தீர்த்தம் வயங்கொளி ஞானவா
ன் தீர்த்தம், பாயொளி பரந்த சத்திய தீர்த்தம் பகர்தருந் தருமத்தி
ன் தீர்த்தம். (சசு)

செயந்திபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௩

முனிவர்க டீர்த்தந் தேவர்க டீர்த்த முபல்பவ நாசன தீர்த்தங்
கனியுமா னந்தக் கந்தபுட் கரணி கம்பிலை யறுதவான் சேது
நனிமுழக் கறுத பத்தெனுங் கங்கை நான்மறைக் கந்தமா தனத்தின்
புனிதமார் தீர்த்த மாதுரு தீர்த்தம் போற்றுகென் புலத்துளார் தீர்த்தம். (1)

வேறு-

அன்ன தீர்த்தமுந் தீர்த்தத்தின் மகிமையு மவண்போய்த்
துன்னி மூழ்துறு முறைமையு மம்முறைத் தொடர்பாற்
பன்ன ருஞ்சிறப் பெய்திய பான்மையும் பரிவாச்
சொன்ன லம்பெற வியாதன்முன் சொற்றவா சொல்வாம். (சஅ)

இந்த மாநிலத் துயர்ந்தவான் தீர்த்தங்க ளியாவும்
வந்து சிந்துநன் னகர்வயின் மரகத மயூரச்
சுந்த ரச்சுடர்ப் பரிதிவை வேலொடுந் தோன்றுங்
கந்த வேடிருக் கருணையாங் கதியளிப் பதுவே. (சக)

அறந்தி றம்பினோர் தங்கட்கு மறத்துளோர் தமக்கு
நிறைந்த தேவர்க்கு மூவர்க்கு மியாவர்க்கு நெறியா
லுறைந்த வாறுமா முகத்தவ னருளெலா மொன்றாய்ச்
சிறந்தி ருந்தது மாவத னரம்ப தீர்த்தம். (ரு)

வேறு.

எவ்வமில் கவுரி கங்கை யமுனைகா விரிரீர்த் தோயை
கவ்வையோ டிரங்குந் தெண்ணீர்க் கவுசிகை வித்தை யாற்றி
னவ்விடைப் படிந்து னோர்சே ரநம்பெற லாக்க நல்குஞ்
செவ்விரான் மறைக்கு மேலாந் தேவகுஞ் சரமான் தீர்த்தம். (1)

மாதவக் குமரி தோகை வந்தனை பூத பாவை
வேதநற் சுருதி துங்க பத்திரை விபாத பூவை
காதலிற் பலகான் மூழ்குங் கதிதனைக் காட்டுந் தோட்டுச்
சீதளக் கமல் வீட்டுத் திருமக டீர்த்த மாதோ. (ரு௨)

வாலுவா கினிவி பாதை வைகைதே வகிமெய்ஞ் ஞானங்
கோலிய கண்ண வேணி கோதைகண் டகையார் தீர்த்த
நூலுள முறையின் மூழ்கி னோர்க்குள கதியைக் காட்டுஞ்
சீலமா மறைக்கு மேலாய்ச் சிறந்துள சித்தர் தீர்த்தம். (ரு௩)

தக்கதோ ருவதி பம்பை தாமசி சரையு நாதந்
தொக்கரீர்க் கம்பை தூர்க்கை சுசோபனை யிவற்றி னாடு
மிக்கவான் கதியைக் காட்டும் வேதத்தின் மரபாய் நின்ற
திக்கெலாஞ் சிறந்து காக்குந் தேவர்க டீர்த்த மாதோ. (ரு)

நிருமதை தெசாணை வாய்ந்த நிருவிந்தை தரபி யாதிக்
கருமகா சினியி னுடுங் கதிதருங் கமல வீட்டி
னருமறைக் கடவுள் போற்று மாறுமா முகத்துச் செவ்வே
டிருமுனஞ் சிறந்த காயத் திரியெனுந் தீர்த்த மாதோ. (௫௫)

பொன்மய முகரி கோதா விரிபெண்ணை பொருவில் சோதி
வின்மணி தாங்கந் தூற்றும் வேத்திர வதியி னுடு
நன்மைய தனைத்துங் காட்டு நான்மறை முடிவின் மேலாஞ்
சின்மயத் துருவாஞ் சாவித் திரியெனுந் தீர்த்த மாதோ. (௫௬)

விதிசைவ தரணி மந்தா கினிசிலா தலிய வேக
வதிவிரே பதிப லாகை வழங்குவான் கதிக னெல்லாந்
துதியுட னளிக்கு ஞானச் சுவேதப்பூப் போலென் னெஞ்சப்
பதியினீங் காது மேவும் பாரதி தீர்த்த மன்றே. (௫௭)

சந்திர பதாகை பன்னு சையுலோ கிதைவி பாதி
சிந்துவா ருதையின் மூழ்குந் திறன்வழா தென்று நல்கு
முந்துநான் முகனைக் குட்டு மோதிரச் செங்கை யான்முன்
னந்தர நாதற் றுங்க யிராவத தீர்த்த மம்மா. (௫௮)

சரசோதி சோணை யாற்றிற் றண்புனன் முத்தங் காலும்
பொருரைபூங் கம்பை யாற்றிற் புகுந்துளோர்க் களிக்குங் காட்சி
விரைவுட னுதவுங் கஞ்ச வீட்டுளா னகந்தை நீக்கி
யொருதலைக் கபால மேந்து மொருவன்மா தீர்த்த மாதோ. (௫௯)
அம்பிகை தலங்கண் மூன்று மருள்பொழி கண்ணின் பேராய்ப்
பம்பிய தலமோர் மூன்றும் பரவினர்க் குரிய ஞான
நம்புந வளிக்கும் வேற்கை நாயகன் புயமி ராறுங்
கொம்பினிற் படரு மானின் குறக்கொடி தீர்த்த மன்னோ. ௬௦
வேறு.

இகத்தி லேசெயு மிடும்பை நீக்கியே
மகத்து வப்பரம் வழங்கு மாறுமா
முகத்தன் முன்னரே முழங்கிக் காட்டிவான்
சுகத்தை யீந்திடுந் தூர்க்கை தீர்த்தமே. (௬௧)

பரவு வார்க்குமுட் பரவ நெஞ்சகங்
கருது வார்க்குந் கதியைக் காட்டுமாற்
சுரர்வ ணங்குதாட் டோகை யான்முன
நரலை வாய்த்திரு ஞான தீர்த்தமே. (௬௨)

செயந்திபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௫

அல்ல லியாவைபு மகற்றி நீக்கருந்
தொல்லை யூழறத் தொலைத்து வேதநூற்
கல்வி காட்டிச்செங் கமலத் தாளருட்
செல்வங் காட்டுஞ்சத் தியத்தின் தீர்த்தமே. (௬௩)

தொடர்ந்த மும்மலத் துருசு நீக்குவா
னடங்க லும்படிந் தாடி. னோர்க்குறுந்
திடம்பெ றத்தருஞ் செயந்தி யம்பதித்
தடங்கொள் வாரிவாய்த் தரும தீர்த்தமே. (௬௪)

இருவினைத் தொட ரிரும்பு தேய்த்திடற்
கரமெ னச்சிறந் தாறு மாமுகக்
குருப ரற்குமுன் குலவிக் காட்டுநான்
முரற ரும்பல முனிவர் தீர்த்தமே. (௬௫)

காம மேமுத லாறுங் காய்ந்துநற்
சோம சேகரச் சுருதி யான்பதப்
பூம லர்க்குளாப் புகுத்த ஞானத்தின்
சேம மாம்பல தேவர் தீர்த்தமே. (௬௬)

கோப மாய்த்தவக் கோதி லார்சொ லுஞ்
சாப மியாவுக்குந் தாப மாகியே
நீப மாலையா னிறைந்த சந்நிதிப்
பாப நாசமாய்ப் பரம்பு தீர்த்தமே. (௬௭)

ஈட்டுந் திவினைக் கிலக்க மாகவே
மூட்டுஞ் சஞ்சித முடித்து மோலிரீர்
சூட்டு வான்பதஞ் சூட்ட மேற்கதி
காட்டுங் கந்தபுட் கரணி யான்தே. (௬௮)

வைய மியாவுக்கு மலினந் தீர்த்தவே
லையன் பாதமா மம்பு யத்துணை
கையி னெல்லிபோற் காட்டு மாதவச்
செய்யு ளாய்வருஞ் சேது தீர்த்தமே. (௬௯)

முத்திக் கின்பழ விகையு மாய்த்தெரி
சித்துப் போற்றுவார் செனன மாகுமா
வத்துக் காக்கவா னமுத மாகுமாற்
பத்துப் பேரினாற் பரம்பு கங்கையே. (௭௦)

இந்தர சாலமா யெடுத்த மானிடர்க்
கந்த மாதியில் லாத வாதியான்
சந்த நான்மலர்ச் சரணங் காட்டுமாற்
கந்த மாதனக் கருணைத் தீர்த்தமே. (௭௧)

கோதி லாததங் குலத்து ளோர்கதித்
கேது வர்க்கீ ரெள்ளி னைத்திடு
நீதி யார்க்கெலா நெறியைக் காட்டுமான்
மாதூர் தீர்த்தமாய் வயங்கூர் தண் புனல். (௭௨)

ஒருத ரம்படிந் துள்ளங் கையினீர்
மருவு மெள்ளுடன் மறித்து விட்டுளா
ரிருமை யுஞ்சிறந் திருக்க வீசனரு
ளருளுந் தென்புலத் தார்க டீர்த்தமே. (௭௩)

நாட்டுந் தீர்த்தமோ ராறுந்நான்கையும்
பாட்டி னாற்றினம் பகர மூழ்க்கீ
டேட்டி னாட்டிக்கொண் டெழுதிப் பூசிக்க
மூட்டு வாரக்குமெய்க் கதியை மூட்டுமே. (௭௪)

சேயந்திபுர வைபவமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ஈகூச.

நான்காவது: திருவவதார வத்தியாயம்.

சுரும்ப ரின்னிசை முரன்றுபண் பாடுதண் டெவக்
கரும்பு யற்படி வத்திருச் செங்குணன் கனகத்
தரும்பி தழக்கம லாசனத் தண்ணல்வா னாசு
விரும்பு வச்சிர பாணிமந் துள்ளவான் விபுதர். (௧)

அருந்த வங்களு மறைகளு மவரவ ராசு
மிருந்த மானமு மவுணர்தந் தீமையா லிழந்து
முருந்தின் வாணகைக் கவுரியோர் பங்குடை முதல்வன்
பொருந்து வெள்ளிமால் வரைபுகூர் தவனடி போற்ற. (௨)

அன்ன பான்மையை யுணர்ந்திமை யத்தர சளித்த
கன்னி வார்முலைக் களபநாற் புயந்தொறுங் கமழத்
தன்ன தாலயந் தணப்பிலா துளத்தொடுந் தழுவிப்
பன்னெ டும்பக விருந்தனன் யாவர்க்கும் பகவன். (௩)

நெற்றி நாட்டத்த னிந்தவா.றமைந்தரு னெறியை
முற்று நாடிய வமரர்க ளியாவரு முறையிட்
டற்ற மில்லதோர் புணர்ப்பிலுண் டாகிய போகத்
துற்ற தன்மையெத் தன்மையோ யாமிவ னுரைக்கின். (௪)

பரையு நீயுமுண் டாக்கிய போகத்தின் பாரந்
தரைம டந்தையும் பரிப்பரி தாமெனத் தளர்வா
ளுரைசெ யும்பொழு தேழையேம் பையுளுந் துழைவேம்
விரைய நீக்குதி யெனச்சுரர் குழாங்கொடு விளம்ப. (௫)

மூர லுந்திரு வுள்வழமுங கணியமுக் கண்ண
ரூர ருட்கொடு சயனத்தை நீத்தன மாதி
வீரி யப்பொறி நம்வயி னீக்கின வெற்பி
னாரி பக்கமும் வைத்தில மதற்கிட நவில்வீர். (௬)

என்று ரைத்தசொற் கேட்டுணர் கின்றவா னிமையோ
ருண் னக்குள மூர்த்திக ளெட்டுள வவையிற்
றுன்று கின்றதோர் பார்மக ளாகுமத் தொடர்பான்
மன்ற வைத்தெமைக் காத்தரு னெனச்சிவன் மகிழ்ந்து. (௭)

நிலம டந்தைபால் வீரியஞ் சேர்த்தலு நிலமான்
பெலமொ டங்குவெப் படையவீ ரியவழற் பிழம்பைப்
புலன டங்குற வெயர்ப்பெழ வுடலம்வெய் துயிர்த்துச்
? சுலன னைக்கொளத் தேவர்க ளறைந்திடச் சுமந்தான். (௮)

வெய்ய செந்தழ றுங்கமாட் டாதுள மெலிந்துற்
றைய கோவெனக் கங்கையிற் சேர்த்தலு மவடான்
மொய்யி னாற்பணி மால்வரை பொருபுடை முளரிச்
செய்ய பூஞ்சர வணத்திடப் பெருமிதஞ் சிறந்து. (௯)

விளங்கும் வீரிய காந்தியி னாற்சுடர் மேய
களங்க றுத்தவோ ரெட்டெனு முருவத்திற் கவின்று
வளங்கொ டெண்டிரை பரம்புரீர்ப் புணரிசூழ் வைப்பிற்
றுளங்கி யெங்குமவ் வான்பொரு னெனத்துலங் கினவால். (௧௦)

விள்ளு தற்கரி தாகிய வீரிய வெற்புப்
பொள்ளெ னக்கதி ராயிர கோடியிற் பொலிந்து
நள்ளி ருட்பர சமயவேர் நாமற வீட்ட
வள்ளி லைச்சுடர் வேலிறை யாயவ தரிக்க. (௧௧)

இரண்டு மூன்றிடத் துற்றதாற் கந்தனென் நிசைத்துத்
 திரண்ட வானவர் கார்த்திகை யார்தெரி வையரைச்
 சுருண்ட குஞ்சியஞ் சேய்க்குதும் வரைத்துணை முலைப்பா
 லரண்டி டாதுநீ ரூட்டுமி னென்றறைந் தனரால். (யஉ)

அந்த வேலையி லறுபத்து நாற்கலை யனைத்து
 முந்து தோன்றிட வுணர்ந்தொன்பான் மணியின்மொய்ம் பினர்தாம்
 வந்து மொய்த்திட வள்ளியை மணஞ்செய்து வயத்தால்
 வெந்தி றற்கொடுஞ் சூருரம் வேலினால் வென்று. (யங)

சுரர்க ளியாவருந் துதித்திடச் சுந்தரத் தோகை
 திரும ணச்செயல் புரிந்தபின் தேவர்கோன் முதலா
 விரவு தேவர்க ளியாரைபு முருகவேள் விளித்துக்
 கருணை கூர்ந்தவர் தங்கள்பா லின்னவை கழறும். (யச)

சிந்து தீரமு மடுக்கலு நதிதருஞ் சிறப்புங்
 கொந்த லர்க்கம லாசனத் திருவருட் குறிப்புஞ்
 சுந்த ரம்பெறு மோரிடன் வேலைநீர் சூழ்ந்த
 வந்த முற்றசீர்ப் பாரத கண்டத்தி னறைவீர். (யரு)

இன்ன செய்கைபெற் றிருக்குமோ ரிடத்தினி திருந்து
 மன்னு கின்றமா முனிவர்க்குந் தேவர்க்கும் வையந்
 துன்னு மாக்கடங் குழுவுக்கு மருண்மழை சொரிந்து
 நன்ன லம்பெற வீற்றிருப் பாமென நவில. (யசு)

தெரிந்த வானவ ரியாவரு மம்முறை தெளிந்து
 விரிந்த போதத்தா லடியரேம் விரும்பினே மேனாட்
 புரிந்த மாதவப் புணர்ப்பினு லீதுநீ புகன்றா
 யருந்த வந்தரு செயந்திநன் எனரின் னருள்போல். (யஎ)

புணரி வான்றிரைத் தரங்கமும் பொற்றையும் பொருப்பின்
 மணிவ ரன்றிய சாகர சங்கம வளத்தி
 னணிவி ளங்கிய பொருநையுந் திருமக ளன்பின்
 குணமு முள்ளது செயந்திநன் எனரங்கு றுதுமால். (யஅ)

திருவவதாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ஈடுஉ.

ஐந்தாவது:

செயந்திபுர அத்தியாயம்.

கந்த மாதனப் பிறங்கலின் கவின்களுங் கனிதேன்
சிந்து தென்பொரு நைத்திரு நதிச்சிறப் பனைத்து
முந்து மாதவச் செயந்தியம் பதிவளன் முழுது
மெந்தை கேளென வமரர்க ளிறைஞ்சிகின் றிசைத்தார். (க)

காந்த ஞங்குர வங்குர வந்தரு கடம்புஞ்
சாந்த முந்தெய்வத் தன்மையும் வல்லியுந் தழுவி
வாய்ந்த பன்மணிக் குவைகளுந் தாங்கிய மரபாற்
சேந்த னொத்தது முத்தமிழ்ச் சந்தனச் சிலம்பு. (உ)

குரவுங் கொன்றையுங் கூவிளத் தணிபுங்கு ரெயிற்ற
வரவுந் திங்களுங் கங்கையுந் தரித்துவா னகிலம்
பரவுந் தன்மையும் பெற்றுல கத்துயிர்ப் பயிரின்
விரவுஞ் சங்கர னொத்தது சந்தன வெற்பு. (ங)

சொல்லு மாழியா னின்றிறைஞ் சப்படுந் தொடர்பா
லெல்லை நின்றள விடற்கரி தாகமீ தெழுந்து
பல்வ ளத்தொடை யானனஞ் சிறந்துபைங் கொடியும்
புல்ல லாற்சிவ னொத்தது சந்தனப் பொருப்பு. (ச)

அறுகும் வன்னியுஞ் சிகரமீ தாடரித் தயில்வே
ஹுகு மாரநா யகன்றனைத் தன்வயி னுடைத்தாய்க்
குறுகு மாரியை யிடனமைத் தும்பர்கைக் கொளலாற்
பிறையின் வேணிபா னொத்தது சந்தனப் பிறங்கல். (ரு)

சுரரு மாதவக குழுக்களும் ஸ்முத்தகு துணாபபூந்
தருவுஞ் சந்தர வரம்பையும் வேழமுஞ் சசியும்
பொருவின் மேனகை யும்புடை துலங்கலாற் பொன்னாட்
டரசன் பேரவை போன்றது சந்தன வடுக்கல். (சு)

இரவு நண்பக லும்விழி யிமைப்பிலா திருந்து
கருத ரும்பல வருத்தமு மேதினங் கவர்ந்து
பரவும் வானகக் குறியைமேற் காட்டிப்பண் பில்லா
விரக மங்கையர் போன்றது சந்தன வெற்பு. (ஏ)

திணிகொள் சார்தமு நானமும் பலபல திறத்த
பணிக ஞங்கனி யானெவண் கோடும்பன் மணியுங்
கணித மீன்மருந் தானவுந் தனதுகைக் கொளலால்
வணிக மாக்களை நிகர்த்தது சந்தன மலையே. (அ)

மழைக்கண் ணீரிறைத் தருஞ்சினைக் கையின்மல ரேந்திக்
குழைத்த தாதகத் தடக்கியோர் நிலைமையிற் குறுகி
யழுத்து பேரளி யொடுசெவ்வே டனையருச் சிக்கத்
தழைத்த மாதவர் போன்றது கந்தமா தனமே. (ஆ)

தூங்க லோசையுஞ் செப்டலி னோசையுந் துள்ள
றாங்கு நீர்மையி னோசையுங் கனியுந்தண் பூவு
மோங்கு காயுந்தே மாவுங்கூ விளமுமொன் றலிற்சீர்
தேங்கு செந்தமிழ் போன்றது சந்தனச் சிலம்பு. (இ)

மாலி னுந்தியின் விளங்கினான் மறைமுறை வகுத்துக்
கோல நான்முக மாகியெண் கையுமேற் கொண்டு
பாலி னன்கலை மாணியும் பரித்துப்பங் கயத்தோன்
போல நின்றது தென்றலஞ் சந்தனப் பொருப்பு. (ஐ)

கந்த மாதனச் செய்கையைத் தேவருங் கருத்தின்
வந்த வாறுனக் குரைத்தன மிதுநிற்க மலர்த்தேன்
சிந்து தென்பொரு ளைத்திரு நதிச்சிறப் பனைத்து
முந்து மார்வத்தா லறைகுதுங் கேளென மொழிந்தார். (ஐஉ)

விரைத்த மான்மத மாமதத் தானமேற் கோலிக்
கரைத்து முக்கனி யவலொடு கடலையுங் கலந்து
திரைத்து வான்மருப் புடனெடுத் திமைத்தலாற் செயர்தி
புரத்து நான்மறைக் குஞ்சரம் போன்றது பொருரை. (ஐங)

கூன வெண்பிறை சங்கெனக் குரண்டவான் சிறையிற்
பேன மின்றாக் கால்பல சடையினிற் பிறங்க
வான வம்புயக் கபாலநா வாய்க்கர மமைத்துப்
போன கம்பெறப் போந்தவர் போன்றது பொருரை. (ஐச)

அரவந் தாங்கிவன் றோலெடுத் தம்பர விடமார்ந்
திருநு ருங்குநால் வேதபா ரகர்படிந் திறைஞ்சச்
சாரும் வந்தனை புரிதர யாவருந் தொழமுப்
புரமெ ரித்தகண் ணுதற்பரன் போன்றது பொருரை. (ஐரு)

செங்க டம்பெடுத் துங்குறிஞ் சித்தினை திரிந்துஞ்
சங்க முந்தியுஞ் சீரலை வாய்க்கரை சார்ந்து
மெங்கு மாசுர மொழித்தலாற் குமரவே ளென்னப்
பொங்கு கின்றது மன்றலந் தென்றலார் பொருரை. (யசு)

விரவு பூந்துணர் சிந்துசெந் தாதின்மெய் சிவந்து
மருவு கந்தர நுழைந்துவர் தமரர்வாழ்த் தெடுப்பப்
பரவை மேனடந் தொற்றெனச் சூரன்முன் பகர்ந்து
பொருத் வீரவா குவைநிக ரானது பொருரை. (யஎ)

வரையி னிற்பிறந் தீசர்தம் மேனியு மாகித்
தரைம கட்டுமே லாய்ச்சர மசரமுந் தழைத்துக்
கருவு யிர்ப்பதற் கின்னருண் முழுவதுங் காட்டிப்
பொருவில் கற்புடைக் கவுரிபோ லானது பொருரை. (யஅ)

சங்க மேந்தியுஞ் சக்கரந் தரித்துமா தரையுந்
துங்க முற்றசெம் பொன்னெடு தழுவியுந் துணர்ப்பூங்
கொம்பு யிர்த்தமா மருதொடித் தகிலமுங் கொளலாற்
புங்க வர்க்கமு தளித்தமா லொத்தது பொருரை. (யசு)

மலர்ப ரித்தன மேற்கொண்டு சதுமறை வகுத்திவ்
வுலக னைத்துமுண் டாக்கியு மாதவத் தொருங்காய்ப்
பலக லைத்திரு நாமிசை பழகலாற் படைத்தோன்
பொலிவு பெற்றது கற்றமா தவர்தொழும் பொருரை. (உய)

பலத ருக்களும் வெள்ளைவா ரணமுந்தன் பாலிற்
செலநி றைத்தெழு மீனினங் கண்களிற் நிகழ்த்
தலைமை பெற்றிமை யோர்தினந் தாழ்ந்திறைஞ் சுதலாற்
பொலனி லத்திறை போன்றதா லான்மரீர்ப்,பொருரை. (உக)

ஆசின் மிக்குமென் மதுரமாய்ச் சித்திரத் தளவி
யோசை பெற்றுவித் தாரமா யைந்தினை யுடன்று
காச நாண்மலர் பிறப்புடன் காட்டிமெய்க் கலசப்
பூச ரன்றமி மொத்தது வித்தகப் பொருரை. (உஉ)

மன்னு வெங்கர டங்கவிழ் தேறன்மா ருது
சென்னி யம்புவி மேற்றலை கொண்டுதென் னரங்கந்
துன்னி வானவர் முனிவரர் தினந்தினந் தொழலாற்
பொன்னி நன்னதி யன்னது துன்னுரீர்ப் பொருரை. (உங)

வாய்த்த மங்கையர் மஞ்சளும் வாள்விழி மையுந்
தேய்த்த பாலொடும் படிதலின் மும்மையுஞ் சிறந்து
ளேத்தும் வாணியும் யமுனையுங் கங்கையி னியல்பும்
பூத்து வெம்பவங் காய்த்தருள் கனிந்தது பொருரை. (௨௪)

ஓங்க லின்களி யானைமேற் கொண்டுகா லுற்றுப்
பாங்கின் முல்லைய சோகமா நீலம்பங் கப்பூக்
தாங்கி வான்படை வீட்டினஞ் சோலைசார் தலினுற்
பூங்கழைச்சிலை மன்மதன் போன்றது பொருரை. (௨௫)

கரைக டந்துளங் கலங்கிவான் பொருளெலாங் கவாந்து
விரைக லந்தமென் மலருஞ்செந் தாதுடன் விளங்கி
யுரனெ டும்பல வண்ணதொ றும் படுத்துல கத்திற்
பொருண்ம டைந்தைய ரொத்தது தத்துரீர்ப் பொருரை. (௨௬)

மணிவ ரன்றிய கடனையு மணிமுத்த நதியுந்
திணிகொள் சந்தனச் சித்திர நதியுஞ்செம் பவளம்
பணில முந்திய பச்சைமா நதியும்பாங் கிடராய்ப்
புணரி யாடுவான் போவது போன்றது பொருரை. (௨௭)

பொருரை மாந்திப் பெருமிதஞ் சிலசில புகன்றே
முருக கேளெனக் கடவுள ருச்சிமேன் முகிழ்த்த
கரத் தத்துடன் செயந்தியம் பதிவளன் கந்தன்
நிருவு ளங்களி தரணி மகிழ்ந்துசெப் பினரால். (௨௮)

வேறு.

வரியரவு மணியிசைக்கும் பாணருக்கும் வாணருக்கு மழையே
போல, வரியரவு மணியினுடன் பாலனமுந் தினங்கொடுத்து மகிழ்கி
ன் றுரு, மிரவலருக் கைத்தருப்போற் றினந்தினமுங் கொடுத்துமகிழ்
ந் திருக்கின் றுரு, மிரவலருக் குடைந்துமடந் தையரிடந்தா டொடர்
ந்துபடிந் திறைஞ்ச வாரும். (௨௯)

கதிர்வரவு தனைப்பார்த்துக் கொண்டுழவர் பலராடு களஞ்செய்
வாருங், கதிர்வரவு தனைப்பார்த்து வாளுழவர் பலராடு களஞ்செய் வா
ரும், பதிகமுடன் நிருமுறைபார்த் தங்கங்கே படித்தருத்தம் பகர்கி
ன் றுரும், பதிகமுடன் களைக்குவளை களையுமெனப் பள்ளரிடம் பகர்
கின் றுரும். (௩௦)

வேறு.

தளவம் புயத்து மடந்தையெனத் தழைப்பார் தலைவ ருடனு
டித், தளவம் புயத்தி னிடைநீபத் தண்டே னொழுகும் பெருக்காற்
றிற், களபந் திமிரம் புயப்பாகர் கருத்துக் கடங்காக் கறையடிப்போ
ர்க், களபந் திமிரக் குருளையெனக் களிக்கு மளிக்கா வகமெல்லாம். ()

வேறு.

கரும்புருவச் சிலைமடவார் கந்துகநின் ருடவுயர் கவின்செய் மா
டங், கரும்புருவச் செலுமதன்மேற் கற்பகப்பூந் தேன்சாய்க்குங் கா
மர்வீதி, கரும்புருவக் குரிசிலன்னார் வளர்க்கவளர் கங்குனிநங் கடுக்
குங் காழ்த்த, கரும்புருவை செம்மையும்போ ராட்டோதை யெவ்வ
யினுங் கனைப்ப ருதால். (௩௨)

வேறு.

தானத் தோடு தழுவுமவ் வாரணந்
தானத் தோடு தழுவுமவ் வாரணம்
வானத் தோடு மலையும் வலம்புரி
வானத் தோடு மலையும் வலம்புரி (௩௩)

செல்லு மீனூந் திகழ்தரு மாசினி
செல்லு மீனூந் திகழ்தரு மாசினி
யெல்லை நீக்கு மிருஞ்சுனை யாரமே
யெல்லை நீக்கு மிருஞ்சுனை யாரமே. (௩௪)

காலுந் தேறல் கழனியின் கண்ணெலாங்
காலுந் தேறல் கரும்புறு கண்ணெலாஞ்
சாலி யூடு செலுந்திரட் சங்கமே
சாலி யூடு செலுந்தருச் சங்கமே. (௩௫)

ஒடை காட்டு மொளிர்வனப் போதக
மோடை காட்டு மொளிர்வனப் போதகங்
கோடு காட்டுங் குளிர்ததண் னாரமே
கோடு காட்டுங் குளிர்ததண் னாரமே. (௩௬)

வாலி பத்தின் மதர்ப்புமிக் காகிய
வாலி பத்தினை யொப்பவர் வைத்துள
மூல மட்டுறு முட்கனி யின்பலா
மூல மட்டுறு மொய்ப்பன வண்டெலாம். (௩௭)

வான ரம்பை வளவயற் கோடெலாம்
வான ரம்பையி லும்மரக் கோடெலாம்
பான லத்திடை பாயுஞ்செந் தேன்களே
பான லத்திடை பாயுஞ்செந் தேன்களே.

(௩௮)

வேறு.

வாழ்த்தலை மதகு தோறு மடுத்தலை கொழித்துத் தெண்ணீர்
விழ்த்தலை நோக்கி நாரை மீசைத்தலை விரும்பி வாளைக்
காழ்த்தலை முனைவாய் குத்தக் கதிர்த்தலை சாய்த்துத் தண்சாய்க்
கீழ்த்தலைப் பதுங்கி மீண்டு கிளர்ந்தலை புனலிற் பாயும். (௩௯)

காரெனத் திரண்டு பால்வாய்க் கன்றுள்ளிக் களைத்து லாவு
நீரிடைப் படிந்த மேதி நெரிமருப் பூர்ந்த சங்க
மாரமுத் துகுப்பத் திங்க ளமுதவான் றுரை யென்னக்
கூரிதழ்ப் பசந்தாள் வாசக் குவளைவாய் மலரு மாதோ. (௪௦)

வண்டலை யிழைக்கும் வாட்கண் மகளிர் பூங் காம ரோதி
கொண்டலென் றயிர்த்துத் தோஸகக் குலஞ்சிறை விரிப்ப வாசத்
தண்டலை சிடந்த மேகந் தண்புனல் சொரியுந் தோறும்
விண்டலை யளப்பச் சாலி வேலிமீக் கிளரு மாதோ. (௪௧)

விதியின் மறையோ ரோதும் வேள்விக்கா ரிசைநூல் கேட்டுப்
போதுகொய் னினியும் பாடற் பூவையு மிழ்ந்துந் தீஞ்சொற்
கேதமின் முனிவர் தேவர் கேட்டவி நமக்குண் டாமென்
றேதிலாப் பொதும்ப ரெல்லா மிமைப்பிலா திருப்பர் மாதோ. (௪௨)

அம்புரு வங்கோ டாம லயில்விழி யிமையா டாமற்
றம்புரு மூவே ழான தானத்திற் கான மூட்டிக்
கம்புருக் களம்விம் மாமற் கனியனார் பாடுந் தோறுந்
தும்புரு முதலோர் கேட்டுச் சுடர்முடி துளக்கு வாரால். (௪௩)

வாளொளி மதியுந் தங்கள் வதனமும் பதண மாதர்
கேளுட னிருந்து செங்கைக் கிசலயக் கவின்செய் யாடி
நீளொளி முழுது நோக்கி நிழன்மதி களங்கா மென்று
சாளரங் கதவு சார்த்தித் திங்களைத் தடைசெய் வாரால். (௪௪)

ஒருதலைக் காமத் துற்றோ ரோவியத் தலைமை பூண்டோர்
வருதலைக் குறித்து நோக்கி மாணுருக் கிழியிற் கோட்டித்
தருதலைப் புரிதி ராயிற் றனதனெப் பாக்து வோமென்
நிருதலைப் பேரி னொரு மிரங்கினொர் தழுங்கு வாரால்.

(சடு)

சூதினிற் பொருது வென்றோர் தோற்றவர் நிதியம் வாங்கி
வீதியிற் குவித்த தோற்று வெள்கிய தன்மை யாலோ
தாதகிச் சடையான் றோழன் றன்மையு மாக மேனிக்
கேதமுற் றியக்கர் வேடத் திருந்தன னளகைக் கோமான்.

(ச௭)

ஆறெனு மங்கத் தாற்றி லேந்துமா மகத்தின் செய்கை
தேறுநான் மறையோ ரெல்லாஞ் சிறந்துமுப் போது மாற்றிக்
கூறிரு வினைக ணீக்கிக் குமரநா யகன்று னொன்றே
பேறென விதயத் தெண்ணிப் பெருமிதத் தடைவ ரம்மா.

(ச௮)

மைந்தர்தஞ் சிறுபொற் றேரும் வாம்பரி மகநூன் முற்றி
யந்தனர் வருந்திண் டேரு மரசர்மாக் கடவு தேரு
மிந்திரன் முதலார் தேவ ரோறுபொற் கொடிஞ்சித் தேருஞ்
சந்தத மளவ ளாவித் தலைமயக் குற்ற வீதி.

(ச௮)

வேறு.

ஏர்க்காலின் றலைபிடிப்பா ரிணைக்காலி லெழுந்தகய வினமார்த்
தாண்டன், தோர்க்காலின் வெடிதாவிச் செருக்காற்றிங் களிணமுதச்
சேறா டாடிப், போர்க்காலிற் போய்வானப் புதுக்காலிற் குடைந்தா
டிப் பொழியு மேக, நீர்க்காலின் மீண்டிறங்கி நெடுங்காலின் றலையுல
வி நிகழு மாதோ.

(ச௯)

வேறு.

மதுநவ பானஞ் செய்யு மாதர்கண் மாட மேற்போய்
மிதுனநல் யாமென் றெண்ணி விண்ணிடைக் கரங்க ணீட்டக்
கதுமெனச் சேடி மார்கள் கல்லென நகைத்துத் தங்கைப்
பதுமயாழ் கொடுத்து முன்னர்ப் பண்பினை யமைத்தல் செய்வார். ()

வேறு.

பழமறை முறைமுறை தெரிதொனியும் பலசுரு தியினிசை பயி
ரெனியும், விழைவுறு வதுவையின் முழுவொலியும் விகலமின் மனு
நெறி பயிரெனியு, மழல்விழி மதகய முரரெனியு மயில்விழி யினர்
நட மிடுமொலியு, மழையென வுதவினர் தமதொலியு மறிகட வினு
மொலி தருமறுகு.

(௬௧)

தரளவெண் மணிபல தரமிடுவார் தமரெதி ரெதிர்தலை விலைபக
வார், பருமணி வயிரமி தெனவறைவார் பவளமி தொளியில தென
விகழ்வார், விரைகமழ் பரிமள நலதெனவே மிகுதிலை யிதுபண டெ
டை யினுமே, யரிதென விலைபக ரிளைஞர்கள் கடல்பெ
ரு மணிமறுகே. (௫௨)

பரிநிரை விலையொடு சுழிதெரிவார் பணிமணி யொருவயின்
விலையிடுவார், கரிநிரை யொருபுடை விலைபகர்வார் கதிர்க்கிழ் கனகப
துரையிடுவார், மருமலி மலையச நிலைதெரிவார் வடகலை தமிழுரை
முறையறைவார், விரிகலை பலபல விலைதெரிவார் மிகுதிக ளளவில
தெருநிரையே. (௫௩)

விரிதரு கொடைபொழி வியன்முரசும் வியனுறு வதுவையி
னதிர்முரசு, மருவல ரடன்முடி கொளுமுரசு மறையவர் மகமுறை
தருமுரசு, மருவிமு மதகய மறைபுன லுண் ணமைதியி னடிபடு கடி
முரசு, மிரவொடு பகலுமன் மதன்முரசி னிகல்புரி வனசில சிலம
றுகு. (௫௪)

சுளுகுகள் விவரமொ டுரையிடுவார் சுடர்விடு மணிமுடி விலையிடு
வா, ரொளிவளை மணிபல தரமிடுவா ருறையிடு சுரிகைநெய் னுவரிடு
வா, ரளியொடு மிரவல ரெதிரெதிர்கூட யறுசுவை தருமச னமுமிடு
வார், களியின ரெழுதிய சுழியெதிரே களியொடு திரிபவ ரளவிலரே.

மலர்மக ளரியுடன் வருவதென மணிகெழு சிவிகையி னிடை
வருவா, நிலைதளிர் மலர்சிவ னடியிடவே யிரவிவண் ணெழுமுன ம
வைதெரிவார், பலகலை தெரிசூர வரினிடை யே பணிவிடை முழுவது
முறைபுரிவார், துலையறு சதுர்மறை முறைமுறையோ துநர்பெரு
கியதெரு வளவிலவே. (௫௫)

வேறு.

இனைய தாகிய செயந்தின் னகரென விமையோர்
முனைவை வேலவன் முன்னநின் றெடுத்தரை மொழிய
வனைய செய்கையை யாறுமா முகப்பிரா னறிந்தே
வினைய மோர்ந்துபோர் வீரவா குவுக்கவை விளம்பும். (௫௬)

வீர வாகுநீ கேளென யாவர்க்கு மேலோன்
பேர வாவுறு நினக்கினை யார்தமைப் பெரிதாம்
பாரி டத்தொகை யவர்தமைப் பதாதிபார் தலைவர்
யாரை யும்மிவண் கொணருதி யாலென விசைத்தான். (௫௭)

இசைசெய் வாசக மனைத்தையுங் கருத்தினு லெண்ணி
விசைய மொய்ப்பனும் பாரிடத் தொகையையு மேலா
மசைவில் பூதசே னாதிப ரனைத்தையு மடங்காத்
திசைதொ மும்பினோர் தம்மையும் விளித்தனன் சிறந்தான். ()

விளித்த காலையிற் பூதங்க ளிபாவுமுள் வியந்து
களித்து வானமும் வையமு மொன்றெனக் கலந்து
துளிக்கும் வல்விடச் சேடனும் பணுமுடி துளக்கி
நெளிக்க நின்றுகூத் தாடின வயங்கொடு நிரம்பி. (௩௮)

வந்த காலையின் மாருதத் தலைவநீ மனத்தின்
முந்துதேரினைக் கடவுதி யாலென மொழிந்தே
யிர்தி ரன்மகண் மான்மக ளொடுங்கடி தெழுந்து
சிந்து ரப்பகைப் பீடநின் றொருவினன் சேயோன். (௩௯)

சிய மெல்லனைப் புறந்தனை நீக்கிச்செங் கதிரின்
பாயொ ளிச்சுடர்ப் பாதுகை மேற்பதஞ் சேர்த்தி
நாய கன்பெருங் கோபுர வாயினி னண்ணி
வாயு வுக்கிறை கொணர்ந்ததே ரேறினன் மகிழ்ந்தே. (௪௦)

தேரி னேறிய வேல்வையிற் செம்பொனி னடைப்பை
மார னேந்தினன் களாசியை வருணனின் றெடுத்தான்
கோர வீரவாள் கூற்றுவன் றனதுகைக் கொண்டா
னேரு லாவிய சாமரை யிர்திர னெடுத்தான். (௪௧)

ஆத வத்தனிக் கடவுளு மமுதவான் றுரைச்
சீத வெண்மதிக் கடவுளுங் கொடையுடன் செல்ல
நாத மிக்கெழு தந்திரி நகங்கொடு தடவி
மாத வத்துயர் தும்புரு நாரதர் வணங்க. (௪௨)

தால மேழுடைக் கடவுடி வர்த்திகை தாங்கிப்
பாவின் வந்திட நிருதியுங் குபேரனும் பரவி
யால வட்டமும் விசிறியுங் கைக்கொள வலராக்
கோல நாண்மலர் மாரிதுடய்க் கடவுளர் குழும். (௪௩)

ஆயி ரக்கம லாசனத் திறையவ னன்னத்
தூய புட்கொடு புறஞ்செலச் சுடர்மணிக் கிரணப்
பாயொ ளிப்பணிப் பாயலான் படரிருஞ் சிறைய
நாய கத்தனிக் கருடன்மீ தேறின னடப்ப. (௪௪)

சுரர்க ளார்த்தனர் முனிவர்க ளார்த்தனர் தொழுதே
நரர்க ளார்த்தன ரார்த்தன மறையொரு நான்குந்
தரையின் மேயசீ ரறஞ்சிறந் தார்த்தன தரங்கப்
பரவை யார்த்தென வார்த்தன பாரிடப் படையே (௯௭)

துடிமு முங்கின பேரிகை முழங்கின சொரிகா
ரிடிமு முங்கின போலவான் றந்துபி யிரைத்த
படக மேங்கின பதலைகள் பரம்பின பம்புங்
கடன்மு முங்கின போலொலி பரந்தகா களமே. (௯௮)

வேறு

விண்ணவர் பெருமான் வந்தான் வேனெடும் படையான் வந்தான்
பண்ணவர் மகுடந் தேய்க்கும் பதாம்புயக் கடவுள் வந்தா
னண்ணலங் குமரன் வந்தா னுறுமா முகத்தன் வந்தான்
றண்ணற வொழுகு நீபத் தாமவேள் வந்தான் வந்தான். (௯௯)

கழுமலத் துதித்த ஞானக் கான்முனை வந்தான் வந்தான்
மழையெனக் கருணை யெம்பால் வழங்கிய செவ்வேள் வந்தான்
றழையுமுச் சங்கத் தேறுந் தலைமைப்பா வலவன் வந்தான்
செழுமறைப் பெருமான் வந்தா னென்றன சின்ன மெல்லாம். (௧௦௦)

ஆறுமா முகத்துப் புத்தே ளணிகெழு தேரி னீங்கக்
கூறுநான் மறையு மொன்றங் கோயிலிற் குறமான் யானைப்,
பேறதாந் தெய்வ யானைப் பெண்ணெடு மடியர் வாழ்த்த
மாறிலாக் குமர மூர்த்தி மகிழ்ந்துவீற் றிருந்தான் மாதோ. (௧௦௧)

வீற்றிருந் தருளி னேடும் வேதற்கும் விளங்குஞ் சோதி
யாற்றலந் திகிரி யாற்கு மமரர்க்கும் விடைமுன் னீந்து
தேற்றுநான் மறைவல் லோராந் திரிசுதந் திரத்தர் வாழ்த்திப்
போற்றவேற் கரத்துப் புத்தேள் புவனிகாத் தளிக்கு நாளில். (௧௦௨)

சேயந்திபுரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ௨௨௪.

ஆரவது :
வள்ளியம்மைதிருவவதார
அத்தியாயம்.

—o—o—o—

அகில மியாவுக்கு மந்துரு வாணிபோ
னிகரி லாதுயர் நீடுபொற் குன்றின்வா
யிகலுஞ் செற்றமு நீக்கிய வேமனார்
தகைமை சேர்ந்த தவமுனி யென்றுளான். (க)

சங்கு சக்கரந் தாங்கு தடக்கையும்
பங்க யத்திருப் பாரப்ப டரப்பொற்
கொங்கை வெற்பிற் குளிர்ந்த பசந்துழாய்த்
தொங்க லுக்கிசைந் தோங்குதிண் டோள்களும். (உ)

எண்ணி யுள்ளத் திருத்திமெய் நாசியிற்
கண்ணி ரண்டுங் கவிழ்தர நோக்கியே
விண்ண வர்க்கும் வியப்புற யோகத்து
நண்ணு கின்ற துணர்ந்தன னாகர்கோன். (ங)

கான யாழிசைக் கந்தரு வத்தரும்
வான நாடக மாதரும் வம்மினென்
முன சொல்லொன் றுணர்த்துவ னன்னது
தானு ளத்திற் றரிக்குதிர் நீரென. (ச)

பொருளின் மேற்படு பொற்றையிற் போய்த்தவத்
தெருளி னேமத் திருமுனி யென்பவ
னருளின் வைகின னுங்கவ னெஞ்சக
மருள நீவிர்மெய் மாற்றுமென் றோதலும். (ரு)

சொற்ற வாசகங் கேட்டிசை தும்புருக்
கற்று ணர்ந்துள கந்தரு வத்தரும்
பற்று நாடகப் பைந்தொடி யார்களு
முற்று ணர்ந்த முனிவன்முன் போயினார். (ஈ)

கையினி யாழிற் கனிந்தபண் டேறலு
மைய நுண்ணிடை யாரடி பேர்த்திடுஞ்
செய்ய தாளச் செயனடத் தேறலு
மையி லாமுனி வன்செவி யார்தலும். (எ)

யோகு விட்டு முனிவர னுள்ளத்தின்
மோக மிக்க மனத்தொடு முன்னர்வான்
றோகை பொத்த சுரிகுழ லாரையும்
பாகி சைத்தவர் தம்மையும் பார்த்துளான். (அ)

நீங்க வியாரு நிகரறு யோகத்தின்
பாங்கர் வந்து பரிபவஞ் செய்ததாற்
றீங்கொடுஞ்சொலிற் சீறிய வெம்மொழி
தாங்கி வேடுவத் தன்மைசென் றெய்துவீர். (க)

உங்கள் பால்வந்த வொண்டொடி மாதரு
மங்கண் மாநிலத் தற்றமி லாவரைத்
துங்க வேடுவத் தோகைய ராகவு
மிங்கி சைத்தனம் போமின்க ளென்றனன். (ஐ)

அந்த வெம்மொழி கேட்டலு மன்னவர்
சிந்தை நொந்து தெருமந்து மாழ்கியே
மைந்தர் சூற்ற மனங்கொடு வல்விடந்
தந்தை யூட்டிற் றனையர்க்குச் சார்வுண்டோ. (ஐக)

ஆயி னுங்கொடுஞ் சாபம கன்றுமுன்
மேய தொல்வடி வங்கொடு மேவவு
நீயி ரங்கி நிகழ்த்துதி யென்றலுந்
துய மாதவ னன்றெனச் சொல்லுவான். (ஐஉ)

கால மூன்று முளங்கொடு காண்பவன்
சீல முன்னித் திகைத்தருள் சிந்தியா
மூல மின்றி முளைத்துக் கயிலையிற்
கோலங் கொண்டிருந் தானடி கும்பிட்டு. (ஐகஉ)

தாது குத்த கடுக்கையுந் தாதகிப்
போது மொய்த்த புரிசடை யான்றருஞ்
சோதி வேற்கைச் சுருதியம் பண்ணவன்
காதல் கூர்ந்துல கத்தைக் களிப்பினால். (ஐச)

காக்க வேண்டிக் கடுந்தொழிற் சூர்களை
நீக்கி மாதவ னேத்திரத் துற்றுள
மாக்க யத்திரு வள்ளி மணந்தருட்
டேக்கொடுஞ்சிறந் தான்செயந் திப்பதி. (ஐரு)

அரும ஹைக்கம லாசனத் தந்தணன்
மரும லர்த்துள வத்திரு மான்மகக்
சூரிசின் மற்றுள தேவருங் கும்பிடத்
திருவின் வைகிச் சிறந்தருள் காலையில்.

(105)

யாவ ருந்தொழு தேத்த விருந்துள
மூவி ரண்டு முகத்தவன் மால்விழித்
தேவி மாருடன் சேர்ந்து கருணையின்
மேவி யன்பின் விபக்குமவ் வேலையின்.

(106)

முருக வேளுக்கு முந்திய தூரமாய்
மருவு கின்ற மதர்ப்பினின் வாய்ந்தபே
ருருவ மெய்து மூவப்பிற்செவ் வேள்புணர்
பெருமி தத்தி லகந்தை பிடித்துளாள்.

(107)

இந்தி ரன்மக டன்னை யிழிவொடு
கிந்த னைச்செய்கை யாலுண் ணினைந்துவேற்
கந்த னுக்குள காமவி டாய்தணித்
தந்த மில்பக லாற்றினள் போகமே.

(108)

அரிவ லக்க ணவதரித் தாடன்மேற்
கருணை வைத்தவை வேற்கரக் கந்தவே
டிருவு ளத்திற் சிறிதுணர்ந் தன்னவ
ரிருவ ருள்ளத்தி னெண்ணமுந் தேர்ந்துளான்.

(109)

விண்டு வின்வலக் கண்ணிடை மேவிய
தொண்டை யந்துவர் வாய்மடத் தோகையைக்
கண்டு மெல்லக் கலங்க முகமனா
லுண்டு காரிய மொன்றிவண் கேட்டிரீ.

(110)

மாறு மீக்கொண்டு வாரணப் பாவையைச்
சீறி நித்தனை செய்தனை யன்னதாற்
கூறு கின்ற கொடுமொழிச் சாபத்தி
னாறு சென்றவ னாற்றிட வேண்டுரீ.

(111)

தார மாயிரு வோருந் தழுவினீர்
வார முன்வயின் வைத்தன மாதலா
லீர மின்றி யிழிவுரைத் தாயதன்
கார ணத்தைக் கருத்து ளடக்கினாள்.

(112)

அன்ன பான்மை யுணர்ந்தன மாதலா
லுன்னி டத்தி லுறுபவ மியாவையும்
பன்னெ டம்பக லாற்றுதல் பண்பெனக்
கொன்னி லைச்சுடர் வேலவன் கூறுவான் (உச)

அலகி லாப்பொறை யாற்றிய மாதர்பா
லுலகெ லாந்தொழு தேத்தவு மும்பர்தாந்
தலைவ ணங்குந் தலைமையு மெய்துவார்
நிலைமை யென்று மறையு நிகழ்த்துமால். (உரு)

நிந்த னைக்குரித் தாகிய நீயும்வ
சுந்த ரைக்கட் சுலாவும். விலங்கின்பான்
முந்து தித்து முனைச்சிலை வேடர்பால்
வந்து ளச்சிறப் போடும் வளர்தியால். (உசு)

இழிவின முன்ன ரியற்றுங் கொடும்பவ
மொழியும் பாவ மொழியுமக் காலேநா
மழன்முன் னாக வமரரோ டேகியே
விழுமி தாக மகிழ்ந்துணை வேட்குதும். (உசு)

என்னு மாற்ற மினையன் விளம்பலுங்
கன்னி யுள்ளங் கவலுழந் தோவெனச்
சென்னி தாழ்ந்துளஞ் சிந்தித்து வைகினான்
மன்னு மானின் வரன்முறை செப்புவாம். (உஅ)

வேறு.

காஞ்சனை யென்னுந் தெய்வக் கன்னிகை கவுரிக் குள்ளம்
வாஞ்சையின் சேடி யாகி மன்னுதல் வேட்டு விறதைப்
பூஞ்சிலம் பிடத்து மானிற் பொலிவுறுங் குழவி யாகித்
தேஞ்சரும் பரற்றுங் கூந்தற் றெரிவைவந் துதிக்கு மப்பால் (உக)

வளனுற வெடுத்து நீங்கள் வளர்ப்புறு மெல்லே நோக்கி
யளவறு முவப்பாற் செவ்வே ளன்னவ டன்னை வேடர்
கிளையுட னனிக்கு நீராற் கிடைத்தநுஞ் சாப நீங்கு
முளமகிழ் பூத்துத் தொன்மை போலவுந் திருத்தி ரென்று. (உஃ)

முனிவர னுரைத்து முன்போன் மோனத்தா றிருப்ப வன்னை
ரனைவரு முணர்ச்சி நீங்கி யரிவையர் மருங்கிற் செல்ல
வினையுநர் தவல மெய்தி விற்தையஞ் சாரற் பாங்கர்
கனைகுரல் வேட ராகக் கதுமெனப் போந்தா ரன்றே. (உக)

கந்தன தருளாற் றெய்வக் காஞ்சனை வனப்பு வாய்ந்த
சுந்தரச் சிறுமா னாகத் தூநிலாத் தவழுங் கோட்டு
விற்தையஞ் சார லுற்ற வேலைமால் விழியிற் றேன்று
மந்தமா னருண மானி னணிவயி லுற்ற தன்றே. (௩௨)

கருப்பத்தின் முதிர்ச்சி காட்டிக் காறளர்ந் துடலம் வீங்கப்
பொருப்பகத் துடைந்து பாரம் பொறுக்கலா துழன்று வாடி
மருப்புயர் பசங்காச் சுற்றி மலைச்சிறு குறவ ரியாரு
மிருப்புறுஞ் சேறார்ப் பாங்க ரீற்றுநோர் திட்ட மாதோ. (௩௩)

சென்றமான் சுழன்று பார்க்குஞ் செய்கையுங் கருப்பந் தாங்கி
யொன்றிய வயர்வுநோக்கி யுயர்ந்தவான் சிலைவி டாத
குன்றுறை வேட ரியாருங் கொம்மென வெழுந்து மாணக்
கின்றுணை யாகப் போற்று மென்றன ரதனைச் சூழ்ந்தார் (௩௪)

எழுமெழுந் தரற்றுங் காலொன் றெடுத்தடி பெயர்க்கு மீள
விழுமிருந் திசையைப் பார்க்கும் வெருண்டுதன் மேனி நாக்கொண்
டுழுநெடு மூச்சு வீங்கு முலப்பற தரற்றுஞ் சோலைப்
பழுமர மூட்டிற் சாயும் பரிவுறும் படுக்கு மாதோ. (௩௫)

அருணமா னிவ்வா றுள்ளத் தயர்வுகொண் டிரங்கி ஞானத்
தருணவில் வீச வீங்குஞ் சராசர மனைத்து மீன்று
பொருணவில் வேதம் பூத்துப் பொருவருங் கற்பு வாய்ந்த
குருமணி யதனை வல்லிக் கொம்பென வீன்ற தம்மா. (௩௬)

மானிடைப் பிறந்த தெய்வ மணியினைக் கண்டு விற்தைக்
கானவர் குழாங்கொண் டுள்ளக் களிப்பெனும் புணரி மூழ்க
வானவப் போழ்து மாளு மரிவைகாஞ் சனையம் மானைத்
தானளித் திருந்து ஞானத் தண்ணளி பெற்ற வாற்றால். (௩௭)

எண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யாவார்க்கு முதவும் வேதப்
புண்ணியக் கவுரி வைகும் பொற்புறு புலனந் தன்னி
னண்ணினன் கவுரிக் குள்ள நாடருஞ் சேடி யாகி
விண்ணவர் முனிவர் வாழ்த்த விருந்தன டவத்தின் மிக்கான். (௩௮)

அடுக்கலிற் கிராதர் கூட்டத் தனைவரு மன்பு மீதுர்ந்
தெடுத்துடன் கொடுபோய் விற்தைக் கிறைவனைத் தொழுது வேண்டிக்
கொடுத்தன ரன்னான் வாங்கிக் கொண்டனன் சுற்றத் தோடுந்
தொடுத்தபே ரன்பின் மூழ்கிச் சொல்லரு முவகை பூத்தான். (௩௯)

மனமகிழ் சிறந்து வேடர்க் கிறைமருங் கிருந்த மான
முனைநெடுஞ் சிலைக்கை வேடர் முகமலர்ந் தன்பு கூரத்
தனைநிக ரின்றித் தோன்றுந் தார்க்கருங் கூந்தற் செவ்வாய்க்
கனிமொழி வனப்பின் செவ்வி கண்டுமற் றிதனைச் சொல்வான். (சய)

உருவத்தின் வனப்பு வாய்ந்த வொண்டொடி சுணங்கு பூத்த
விருவெற்பின் களபக் கொங்கை யின்னலம் பருகத் தக்கான்
றருமத்தின் றலைமை யாய்மு தண்டத்தி னுயிர்கட் கெல்லாங்
கருமத்தின் செயலாய் நின்று காக்குமோர் கடவு ளாமால். (சக)

இவ்வண முரைத்து வேடர்க் கிறையவ னிரங்குந் தெண்ணீர்ப்
பவ்வநீ ரடுத்த பாரின் பரப்பும்வா னகமும் போற்றுங்
கொவ்வைவா யமுதத் தீஞ்சொற் கோற்றொடிக் கினிய நாமச்
செவ்வின் கமைந்த வள்ளி பென்றன் சிறப்பின் மிக்கான். (சஉ)

செய்யதோர் நாமஞ் சூட்டித் தெரிவையைத் தனது வேடத்
தையறன் கரத்தி லுய்ப்பத் தண்ணளி சிறப்ப வாங்கிக்
கொய்ம்மயிர்க் கவரி மேய்ந்த குடிவிடைக் கொடுபோய்ச் சூழ்ந்த
வையக மளிக்குந் தாயை மகளென வளர்க்கின் றுளால், (சங)

கடவுளர்க் கமுத மன்ன கனிமொழிப் பவளச் செவ்வாய்
மடவரல் வசந்த கால மென்னுமோர் மடந்தை தூண்டாச்
சுடர்மணி விளக்கம் போலத் தோமறு வடிவம் வாய்த்து
முடிவிலா மறைகட் கெட்டா முதல்வியாங் கிருந்தாண் மன்னே. (ச)

கொல்லையங் குறிஞ்சிக் கோட்டுக் குறவர்தங் குடிவி னுப்பண்
மல்லலஞ் சிறப்பின் மேலாம் வள்ளியுஞ் சரங்கா லத்துச்
சொல்லுமுற் பக்கத் துற்ற சுடர்மதி போன்று ளன்ன
ளில்லிடை மலரின் மாரி யிரவுறண் பகலுந் துற்ற. (சடு)

அண்டர்தம் முரசி னூர்ப்பு மருவிரீர் சொரியு மார்ப்புந்
தொண்டக முழவி னூர்ப்புஞ் சூழ்தரும் வரைப்பா லுற்ற
கெண்டையந் தடங்கட் செவ்வாய்க் கிள்ளையைப் பிள்ளை யென்று
னெண்டரு நிதியம் வாய்த்த விருநில விளக்கம் போன்றான். (சசு)

பெண்ணலங் கனியப் பேதை பெதும்பையுங் கடந்து வேற்கைப்
பண்ணவர்க் கினிய மங்கைப் பருவம்வந் தடையுங் காறும்
வண்ணவிற் கிராதர் வேந்தன் மைந்தரில் லாத சோகத்
தெண்ணமுள் ளொழித்து மாதையினிதுடன் மகிழ்ந்து காத்தான்.

சுவாமி வள்ளியம்மைபிடத்திற்சென்றவத்தியாயம். சரு

அனைத்துல களிக்குந் தாயை யன்புடன் வளர்க்குமேல்வைத்
தினைப்புனங் காக்கு மற்றச் சேடிய ரிவளை வாவென்
றினக்களி கடியப் போது மென்றன ரிவளு மேனற்
புனத்திளங் கிளிக ளோச்சப் போந்தனள் பொருநி லாதாள். (சஅ)
மாதரு மிவளு மேனல் வனத்திடை யிருத்தல் கண்டு
காதலி னரம்பு பாடுங் கந்திரு வத்த ரிம்மாண்
பாதபங் கயத்தி னாலே பருப்பத முன்செய் துள்ள
தீதகன் றளவி லாத சிறப்பினைப் பெற்ற தென்றார். (சக)

அண்டகோ டிகட்குந் தாயா மணங்கினை மகளாக் கொண்ட
வண்டிருங் குழங்கி ராத மடந்தைமா தவத்தை யெம்மால்
விண்டிடற் கெளிமை யன்றால் வேடருக் கரசன் வாழ்க்கை
கொண்டபே ரன்பி னுள்ள குலமெலா முயர்ந்த வம்மா. (ரு)

கொன்னிலை டெயேற் செங்கைக் கொற்றவ னரிது நோன்பிற்
பன்னெடுங் கால மாற்றப் பண்புறு தவத்தின் பாண்மை
மின்னெனும் வடிவந் தாங்கி வேடர்தம் மரபி லுற்ற
லன்னவந் தவத்தை யெம்மா லறையலார் தகமைத் தன்றே. (ருக)
என்றுளம் வியப்ப மீதுநர் தெடுத்தெடுத் துரைத்து வான்றேய்
குன்றிடத் திருந்த ஞானக் குருமணி விளக்கைக் காம
வன்றனை யறுத்து மூத்த முனிவரவமுத்திராளுஞ்
சென்றவ ணிருப்ப மாதஞ் சிறப்பின்வீற் றிருந்தா ளன்றே. (ருஉ)

வள்ளியம்மை திருவவதாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௨௪௬.

ஏழாவது

சுவாமிவள்ளியம்மைபிடத்திற்சென்றஅத்தியாயம்.

முதிருந் தினைமொய்த் துயர்கொல் லையெலாங்
கதிர்கண் டெவண் கொடுகன் னியர்தா
மிதணின் றுபுளி யாவையு மின்குரலா
லதிரும் படியோச் சினரவ் வரையின். (க)

தினைகாத் துளசே டியரோ டெளியேன்
வினைநீக் கியவேள் புணர்மின் னனையாள்
மனைநீத் துமடந் தையரோ டுசெலா
நனிவேட் கையினு டின்னே னலையே. (உ)

புள்ளன் பொடுமோச் சியபொற் றெடியார்
நள்ளன் பொடுபோ யிதனா டிமனத்
துள்ளன் பொடுகூ டியுறைத் துசெவ்வாய்
விள்ளஞ் செயலா லவண்மே வினளால்.

(௩)

அக்கா லையிலந் தரவா நெறியான்
மைக்கார் முகிலா மயில்வா கனவேள்
புக்கா னதுபோழ் துபுனத் திடையே
யிக்கா மொழியெய் துதனேக் கினனாள்.

(௪)

பிறையா துதலா கியபே ரழகு
மறையா ணியையநேர் சொலும்வா சகமு
நறையார் மலரோ தியுநாண் மலருங்
கறையா ரயில்வே லிறைகண் டனனே.

(௫)

கருணைக் கடலா கியகண் ணிரையு
மருணத் திருமே னியுமா றுமுகத்
தருணத் தலர்தா மரைநாண் மலரின்
வருணத் தையுநோக் கினண்மான் விழிடாள்.

(௬)

பிடிபோ னடைபெற் றுளபெண் ணமுதை
வடிவே லிறைகண் டமகிழ்ச் சியினாற்
படைவேள் கணைபாய் தொறுமா விரகக்
கடன்மூழ் கிமிசூர் துயர்கை யுறவே.

(௭)

அல்லோ குழலோ வறியேன் மதவேள்
வில்லோ துதலோ விரகந் தருவாள்
சொல்லோ கிளியோ துவரோ விதழோ
பல்லோ தளவோ வுவமிப பதுவே.

(௮)

மாளோ கடுவோ வடுவோ கமலந்
தாளோ மதனன் சரமோ கருமைத்
தேனோ குவளைத் திருநாண் மலரோ
மீனோ விவள்வாள் விழிவே விணையே.

(௯)

புருவத் திணையோ பொருவேள் சிலையோ
கிருவெற் பவையோ விணைவார் முலையோ
வுருவத் தியலோ மயிலோ வுழைவேன்
விரகத் துறமூட் டியமெல் வியலே.

(௧௦)

சுவாமிவள்ளியம்மையிடத்திற்சென்றவத்தியாயம். ௪௭

என்ற ஹமுக்கே சனிரும் பணியார்
குன்ற னதிழிந் துகுளிர்த் தந்ரு
மென்ற துகுசோ லையின்மெல் வியன்முன்
னின்ற னவளோ நிகழ்த் திடுவான். (ய௧)

வேயார் வரைமீ துபுனத் தினுள்
நீயா ரிடமே துநினைப் பெறுமோர்
தாயா ருட்டந் தையரார் பவள
வாயா ரமுதே வறியேற் குரையாய். (ய௨)

கொன்னே குறமா தர்குழை வரறு
னென்னே யுனைவேட் டுளனியாண் டுளனே
நன்னே யமொடென் முனவிற் றுதியாற்
பொன்னே விலகாய் பொருவேள் கணையே. (ய௩)

வாளா வொருகன் னிகைமா தரெனிற்
கேளா யிவணி கிரணந் தருபொற்
ரோளா றிருசுந் தரமால் வரைமே
னாளார் தொடைசூட் டுவனன் குறவே. (ய௪)

மன்றற் றொடைசூட் டுதிமான் மகணி
யென்றற் புதமோ டுசெவ்வே னிசையக்
குன்றக் குறமான் குமரன் புயமே
லொன்றக் கணிரண் டுமுறக் கவிழா. (ய௫)

உள்ளத் தினில்வே னொருநாற் படையு
மெள்ளச் செலவிட் டனன்மெய் வியராத்
தள்ளற் கருநா னொடுதா னகையா
வள்ளத் துணைவார் முலைவாய் திறவா. (ய௬)

விந்தைக் கிரிவேந் தனளித் தருள்வோ
னந்தக் கிரியா யிழையா ளருடாய்
சிந்தைக் குரியீர் சிறியேன் பதியோ
சந்தப் பொழில்சூழ் தருதாள் வரையே. (ய௭)

அடியேன் சிறுகன் னிகையா குமெனத்
தொடிவாய்ந் தகைசொற் றலுமன் னவள்பாற்
கடிவாய்ந் தகடம் பன்மிசுந் துயரா
லுடன்வாஞ் சையினோக் கினனெண் ணுதலை. (ய௮)

அன்பா லறுமா முகவே ளருண
மின்பால் விழிவைத் ததைமீட் பரிதா
யுன்பா லருள்வைத் தனமொண் ணுநனீ
யென்பால் வதுவைக் கிசைவா யினியே. (யசு)

எனவா றுமுகே சனியம் புதலுங்
கனிவாய் மொழிபன் பொடுகா தலியாத்
தனிகா யகரே தருமந் தவறு
முனியா தருள்வீ ரெனவே மொழிவாள். (உய)

குரவோர் களனித் திடுகொள் கையினால்
வரைவா ருடன்வாழ் வதுவே மரபாங்
கரவா லொருகா லோயர்கை யுறலாற்
றரைமீ துயர்கள் னிகையுந் தவறாம். (உக)

வேறு.

எனையரு டந்தை தாப ரின்னருள் பெற்றோர் தம்பால்
வினவுதி யுனது தோற்றம் வியப்புற நோக்குங் காலை
யனையவ ருதகத் தோடு மளிபனை யழல்சான் ருகக்
கனைமுர சோதை யார்ப்பக் கடிமணம் புரிவிப் பாரால். (உஉ)

அற்புட னினைய வாற்றா லருண்மணம் புரிதி யாபிற்
கற்பினின் முதன்மைத் தாய கன்னியு மியானே தந்தோர்
பொற்புறு குலங்க ளெல்லாம் புனிதமா மெனுஞ்சொற் கேட்டுச்
சிற்பர குமர மூர்த்தி திருவுள மகிழ்ச்சி பூத்தான். (உங)

கண்ணியுங் கயிறுந் தும்புந் கவண்வலை முதல யாவும்
வண்ணவிற் றழும்புந் காட்டும் புயமலை வாணர் வேந்தன்
றிண்ணிய குறவர்க் கெல்லாஞ் செய்வினை காட்டும் காலை
யெண்ணினுக் கடங்கா வேற்கை யெம்பிரான் சென்று கண்டான் ()

சுவாமிவள்ளியம்மையிடத்திற் சென்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம். ஈா.

எட்டாவது.

வள்ளியம்மை திருக்கலியாண அத்தியாயம்.

பவக்குறும் பெறியும் வியாதனை நோக்கிப் பலகலைச் சுருதியா
ராய்ந்த, தவக்கட லனைய சுகமுனி யுள்ளர் தண்ணளி சுரப்பயிற்
றிருந்து, சுவைத்தமிழ் முனிவற் குரைத்தவச் சுடர்வேற் சோதிவா
னவன்கதை பனைததுஞ், செவிக்கனி தமிழ்தா மெந்தைகே னடியேன்
செப்புவ துண்ணொற் றுவனூல். (க)

தந்தைநின் வதனத் தாமரை மலரத் ததும்புபே ரானந்த வெள்
ளஞ், சிந்தனைச் சனன மரணவே ரறுத்துச் செங்கண்மால் பங்கயன்.
காணு, மந்திரப் பொருளாஞ் சிவனிரு சரண வாரிச மென்னுமோர்
விட்டின், முந்தறச் செலுத்து மென்றபான் மையினான் முத்தலை
யிருதலை வேலோன். (உ)

வேடருக் கரசன் முன்கும ரேசன் மேவிய தன்மையுங் கிராத,
னாடுதற் கரிதாங் குமரவேண் முன்ன நவின்றது நகைமுகத் துவர்
வாய், மாடகத் திவவி யாழ்மொழிக் களப வனமுலை மகளையீர் தது
வுஞ், சூடகத் தளிர்க்கை மாலைசூட் டியது மெந்தைநீ சொல்லுக
வென்றுன். (ஈ)

என்றலும் வியாதன் சுகன்முக நோக்கி யிம்பரு மும்பரும் வண்
ங்கக், குன்றகம் பிளந்த டெட்டிலைச் சுடர்வேல் கொண்டவன் காதை
யீ னன்பு, சென்றுள துணக்கிங் காதலாற் குமரன் சீர்த்தியைப் புக
ன்றவ ரியார்க்கு, நன்றுணர் தருமம் பொருளினப் மோட்ச நன்னு
மா லினிதுகே ணவில்வாம். (ச)

முகில்வயி றுடையக் கூனுடற் சுருங்கான் முசுக்கலை யுலவுமால்
வரையிற், றகைகெடுஞ் சிலைக்கை வேடர்கோ மகன்பாற் சதுமறை
முறைபிடு மிருதாட், குகன்முக மாறும் புயங்கனீ ராறின் கோலமுங்
கரர்துமா னுடன்போ, லகமகிழ் சிறப்பச் சென்றுநின் றெயினர்க்
கரசுகே னொன்றுனக் கறைவாம். (ரு)

உன்னிடத் துதித்த மகள்வயி னூர்வ முற்றன மளிக்குதி
யென்ன, வன்னலிற் கரத்துப் புரினர்கோ னழன்று மகிழ்சிறச்
தெம்மலை காக்குங், கொன்னிலைச் சுடர்வேன் முருகனுக் கிலைநீ
கொடுப்பதை யன்றிமுத் தேவ, ரென்னிடத் திரந்து கேட்கினுங்
கொடுப்ப தில்லை போவென விசைத்தான், (சு)

அந்தவா சகத்தே னுறிரு செவிக்கு மமுதமும் றுவதென வக
த்தாட், கந்தவேண் மகிழ்ந்து மானிடைப் பிறந்த கன்னிகை யேன
லம் புனத்துட், சிந்தையின் விரைந்து சென்றிவ ளார்வந் தெரிசுது
மெனவுளந் தேற்றி, யிந்திர சாலம் போலொரு தருவா யிராறுதோ
ளெம்பிரா னின்றான். (எ)

தாருவின் ரோற்றங் கண்டுமான் பயந்த தண்ணரு வொழுக்குங்
கூந்த, னாரியும் பிரியாச் சேடியர் தாழு நாடரு முளத்திலற் புதமாய்க்,
காரிருட் படலங் கவித்தகற் பகத்திற் கவினசெறி நிழலிடை
யினிது, வேரியந் தென்ற றைவா வுள்ளம் வியப்புறத் துயிலுமேல்
வையினில். (அ)

குறவருங் குறவர்க் கிறைவனு மினிய கொள்கைய ராகிமா
னளித்த, விறைவீரங் குறிஞ்சி விட்டகன் றேன விளம்புனத் தினி
துவீற் றிருந்தா, ஞறையிடந் தேடி நாடுது மென்ன வுற்றன னற்ற
மின் றுயர்ந்த, நறைமலர் பொதுளுந் தாருவின் ரோற்ற நாடிநின்
றெயினர்கோ னவில்வான். (க)

சதிரவன் நடந்தேர்க் கலினமா விலகக் கற்பகத் தாருவி னுயர்
ந்து, முதுவரை யிடத்து வந்தகா ரணநா முன்னுறின் மாயமா மென்
றே, யதிர்குரல் வேடர் தங்களை ரோக்கி யருந்தருக் குறையுமினென்
று, சதிருட னுறைப்ப வம்மொழி கேட்டுச் சண்முகன் றருவுருக்
கமர்தான். (ங)

மாமுத றடிந்து வான்றரு வளர வாங்கிய வடிநெடு வேலோன்,
ராமமென் குழங்கா மைத்துனர்ப் பகைத்துத் தானுமோர் மரணரு
வெடுத்திக், காமுற வளர்ந்து கானவர்க் கொளிப்பக் கானவர்க் கரசன்
றன் மகளைத், தோமறு குறிஞ்சிப் புறக்குடி லகத்துச் சுறுக்கொடு
நடந்துசென் றிருந்தான். (யக)

இருந்தபின் னொருநா ளேனலம் புனத்து ளீர்க்கனித் துவரி
தழ் மடந்தை, கருந்தட நெடுங்கட் சேடிய ரோடுங் கானிடைச்
சென்றுநாங் கண்ட, பெருந்தண்மா மரம்போன் முதுவரை யகத்
துட் கண்டி லமென்றுபே துற்று, வருந்தினர் போலத் திரிந்துதண்
புனத்து வைகைன் வைகுமேல் வையினில். (யஉ)

வள்ளியம்மைதிருக்கலியாணவத்தியாயம். ௫௧

மரனுந் கரந்து குருபான் புனத்து மான்மக டனக்குள மயங்
கிச, சரமெடுத்தெறியு ம்தன்னுக் குடைந்து சஞ்சலித் தெண்ணம்
வே ருகிப், பொருவருங் கரடக் குஞ்சர முகத்துப் புங்கவற் றொழு
துநின் றிரந்து, பருவரற் கிடனா மேழையேற் குனது பார்வையி
னருடா வேண்டும். (௮௩)

என்றலுங் கடவுட் குஞ்சர வதனத் தெம்பிரான் றுணைமுக
நோக்கி, யுன்றன துள்ளத் தெண்ணியா தென்றே யுரைத்தலுங்
குமரவே ளிசைப்பான், குன்றவர் தலைவன் புதல்விமே லன்பு
கொண்டதாற் றெண்டிரைக் கடலுந், தென்றலங் கன்றுங் காமவேள்
கணையுந் தெண்ணிலா வும்பகைத் தனவால். (௮௪)

யாவர்தம் மிடத்து முறுகுறை யனைத்து மெம்பிரா னகற்று
வை யினைய, சேவக னினமான் கன்றினுக் குடைத றீர்ப்பதற் கெண்
ணிகை யாகி, மாவடுப் புரையுங் கண்ணியுள் வெருவ மத்தமா லியாளை
யின் வடிவாய், மூவகைக் கடங்கான் மன்னவண் முன்னர் முழக்கொடு
வருதல்வேண் டினனால். (௮௫)

அன்னமென் னடைமுன் வந்தனை யாயி னவ்விடை யளியனு
மடைந்து, துன்னுவ னுனது தோற்றத்தில் வெருவித் தோகையு
மவ்வயிற் பொருந்தும், வன்னமென் முலையு மார்பகத் தழுந்தும்
வாயமிர் தத்துளி யருந்திக், கன்னிபொன் னுடலம் புணர்ந்துகிற்
கழைப்போர்க் காமனா டகமுமா டெவனால். (௮௬)

காமநூற் பயிற்சி நடந்தபின் வேதக் காரிகை யைத்தழல் சான்
றாக், தாமரைத் தலையீ திருந்தநான் முகனுந் தண்டுழாய்ப் படலை
சூழ் மோலி, மாமனு மகிலத் தேவருங் காண வதுவையான் முடிக்
குவ னென்று, பூமல ரருச்சித் தைங்கரற் றொழுது போந்தருள் புரி
கென விடுத்தான். (௮௭)

கற்றையஞ் சுடர்வேற் றுணைவனுக் கடங்காக் காதல்கண்
டைங்கரக் கடவு, ளற்றயின் றுளத்தி லார்வமீ தூர வடுக்கலிற் குறச்
சிறு மடந்தை, சுற்றுறு மடவா ருடன்வினை யாடுஞ் சூழலிற் கரு
வரை கடுப்பக், கொற்றவெங் கரடக் கிம்புரிக் கோட்டுக் குஞ்சர வடி
வொடுஞ் சென்றான். (௮௮)

நின்ற மாமக ணெஞ்சங் குறிப்பினால்
வென்றி வேட்டுவர் வேந்த னுணர்ந்து தான்
கன்று மாறெழிற் துள்ளக் கவலொரீஇ
யொன்று மன்பி னுளத்துடன் சொல்லுவான். (௩௩)

நமது தொல்குல நாயக னுமயிற்
குமர வேளென வுள்ளக் குறிப்பினு
லமைய நோக்குமுன் னுறணிந் தான்புண
ருமைகு மார னுருவங்கண் டானரோ. (௩௪)

வேறு.

கார்வரை யிடத்துக் கதிர்வரை யுதயங் காட்டுதல் போற்களி
பின்மேற், றார்வரை யுனைய பன்னிரு புபமுஞ் சந்தன வரைத்தட
ர்ப்புஞ், ஞர்வரை யறுத்த சுடர்வடி வேலுந் துகர்வரை மேனியு
ய்ச்சி, றார்வரை யரசன் விழிக்கெதிர் நின்ற னுயர்வரைச்
வணுத் துதித்தோன். (௩௫)

சந்தநான் மறையு முறையிடு மிருதாட் சரவணோற் பவன்றிரு
டவம், விர்தைமால் வரையிற் கானவர்க் கரசன் விழியினுற் பருகு
ான் போலச், சிந்தையாற் களித்து நோக்கின னிபான்முன் செய்த
ப் பேறென நினைந்து, கந்தவார் குழலா டன்னைமார் பணைத்துக்
ட்டின னுச்சிமோர் தனனூல். (௩௬)

மட்டறு முவகை பூத்தவே வெர்கோன் மபூரவா கனத்துயர்
சவ்வேள், கட்டழ கனைத்து நோக்கின னிதபங் களித்தனன்
திக்குநாக் குழறித், தொட்டமெய் மயிர்க்கூச் செறிதர விழியிற்
யவா னந்தரீர் சொரியச், சிட்டரு ளடங்கி நான்மறைக் கடங்காச்
சயினை வழத்துவ தானான். (௩௭)

வேறு.

லகத்தின் முதலாய் நின்ற வொருதனிப் பொருளே போற்றி
லைகட்கு முணர வொண்ணாக் கருணைவா ரிதியே போற்றி
லைகிறகைப் பெருமான் கண்ணின் வந்தமா மணியே போற்றி
லமைக்குந் தலைமை யான புண்ணிபா போற்றி போற்றி. (௪௦)

பரமு குடைய தெய்வப் பிடிபுணர் களிதே போற்றி
காமவெஞ் சிலைக்கை வேடர் குலமுய்ப் வந்தாய் போற்றி
ராமு தனைய வெம்மா னருளுமான் கணவா போற்றி
ருடற் குருதி மாறாச் சோதிவேற் கடம்பா போற்றி. (௪௧)

வள்ளியம்மை திருக்கலியாணவத்தியாயம். ௫௫

என்றடி வணங்கி வேடர்க் கிறையவன் பகர்வா நெங்கள்
குன்றகத் தன்னிற் போந்து குழுடக்கொடு விபுதர் வாழ்த்த
வென்றிவேற் கண்ணி னானே வேதத்தின் முறையே நீயு
மன்றலத் தொடையல் சூட்ட வருதியா லைய வென்று. (௪௨)

தந்திவெண் கோட்டுக் காலிற் சந்தனச் சட்டஞ் சேர்த்திச்
சந்தரப் புயல்குழ வேங்கைத் துணர்ப்பசங் கொம்பர் சாய்த்து
விந்தையிற் றேகைப் பீலி மேய்ந்துவெண் கவரி நாற்றிப்
பந்தரச் சுதனீன் றுள்ள பங்கடன் சபைபோற்செய்தான். (௪௩)

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு முத்த ராய
யாவரு மிறைஞ்சி யேத்த வெம்பிரான் பந்தர்ப் போந்தா
னானு மனத்து மெட்டா நாரண னயனத் துற்ற
காலியங் கண்ணி னானேக் கடிமணக் கோல மாக. (௪௪)

கேசமே யாதி யாகக் கேள்கிளர் சரணங் காறுங்
காசலாம் பணிக ளாகக் கவினுறத் திருத்திக் காதிற்
பூசலார் விழிக்குச் சந்தப் பூந்தழை யுடுத்து வேடர்க்
கேசனும் வேடன் றன்முன் விடுத்தன ரிதயத் தன்பால். (௪௫)

வண்ணவிற் குனிக்கும் வேடர் மன்னவன் வனப்பு வாய்ந்த
பெண்ணினுக் கரசின் செங்கை பிடி த்துவேல் பிடிச்சுஞ் செங்கை
யண்ணறன் முகம்பார்த் தெங்க ளருங்குல முறைமை யீதாற்
றண்ணளி சுரப்ப யானுந் தருகுவ னென்று தானே. (௪௬)

பொன்னொடு புனலுஞ் செங்கைப் போதினி லேந்தி மானின்
கன்னியைக் குமர மூர்த்தி கையினிற் கொடுத்த காலேத்
துன்னிய மலரின் மாரி தூர்த்தனர் தோமி லாத
வன்னவான் முரசு மியாவும் வான்முழக் கென்ன வார்த்த. (௪௭)

அப்பொழு தகில மீன்ற வன்னையு மலரின் மாதஞ்
செப்பருங் கலையின் மாதஞ் சேடியர் தாமும் போந்து
துப்பிதழ்க் குறப்பெண் பூண்ட தோமுறு மணிக ணீக்கிச்
செப்புதற் கினிய வாக மணியினுற் சிறப்பித் தாரால். (௪௮)

கங்குலின் வனப்பு வாய்ந்த கூந்தலைக் கவினக் கோதித்
தொங்கலி னிறுக வாரிச் சொருகுவான் பட்டஞ் சேர்த்த
மங்கல முறமை வான முகிலினை வளைந்து வானிற்
றங்குமிந் திரவில் லென்னச் சாற்றலாந் தகைமைத் தும்மா. (௪௯)

நானறெய் தடவுங் கூந்த னூப்பணி னன்கு வாய்ப்ப
வானவிற் றட்டி யோடு வயங்குசங் கிலியுஞ் சேர்த்தல்
சோனைவிண் முகிலின் பாங்கர்ச் சுடரிமைத் தழியா மின்னுண்
டானதுண் டாகி லம்மா வதற்கீணை யாக்க லாமால். (௫௮)

அலகிலா மறைகள் சாற்று மருணமா னுதலி னூடு
திலகசின் றிமைத்தன் மானத் திங்களை யடைந்து நீயெங்
குலமகண் முகத்தில் வட்டங் கொள்ளுதி திலக மாபா
னிலவுவ னென்று தொன்ன ணிகழ்த்துசம் மதிய தாமால் (௫௯)

அருமறைக் குதலைச் செவ்வா யமுதமென் முலையி னுடன்
றிருமுகத் தழுகுஞ் சோதிச் செவ்விழக் குத்தி முத்து
முருவகப் படுத்தில் வானத் துரோணியை மதிய மேந்தி
மருவிழத் தாட்டு மாறா வழத்தலாஞ் சிறிது மாதோ. (௬௦)

சொல்லுதற் கரிய வாய சுருதியுங் கருதா மானின்
வல்லியின் கண்களுடு மைவரைந் தெழுதல் ஞானத்
தெல்லையில் கடற்குக் கூல மிட்டதோ கண்ணே ருகப்
புல்லிய கருப்புக் காட்டி வைத்ததோ புகலி னம்மா. (௬௧)

வண்டென மிழற்றுந் தீஞ்சொன் மானிளஞ் செல்வி யாய
கொண்டடி கபோலச் செவ்வி யோதிமக் கொல்லன் வாழ்த்தி
யண்டர்தம் பெருமான் செய்ய வாறுமா முகத்தின் சோதி
கண்டுகண் களிக்க வைத்த கஞ்சனம் போலுமாதோ. (௬௨)

கருமுகில் விளர்ப்ப வுள்ளங் கறுத்தபூங் காம ரோதி
யிருகுழைக் கிணங்கச் சாத்து மிணைமணித் தோட்டின் செவ்வி
பெருமையி னன்பர் ஞானம் பிறங்கநோக் குதற்கு வைத்த
திருவினிற் பொலியுஞ் சோதிச் சினக்கண் ணடி யாமால். (௬௩)

பூவைபோ னிறத்து மாயன் புதல்விசெவ் விதழி னூடு
பாவக மெழுதுங் காம ரெம்மனோர்க் கிசைக்கற் பாற்றோ
மாவகம் பிளந்த வேற்கை வரண்களிக் கமுத ழுறுங்
கோவையங் கனிரே ரென்னக் கூறலாஞ் சிறிது மாதோ. (௬௪)

சந்தரங் கவினு மானின் றோகையார்க் கோதை காட்டுங்
கந்தர வனப்பும் பூசங் காழகிற் கவினு மம்மா
முந்துசே நகத்தி னூடு முழங்குவெண் சங்கம் போலு
மிந்தவா றுரைப்ப தல்லா வியாதெனப் புகர்வன் மாதோ. (௬௫)

வள்ளியம்மைதிருக்கலியாணவத்தியாயம். ௫௭

நாரணன் புதல்வி மார்பி னனின்னாண் முகையின் வாய்ந்த
வாரண மருப்பின் கொங்கை மதர்ப்பும்பூண் வனப்பும் பார்க்கிற்
காரண மில்லா வேலோன் காமப்பேய் தணிப்பான் சார்திப்
பூரண கும்பம் வைத்தல் போலுமென் றுரைக்க லாமால். (௫௮)

ஆரமு தனைய மாணுக் கம்பொனி னுடை சர்த்தல்
சூரிய கிரணம் வாரிச் சூடர்ப்பக லாய சேடி
மேருவுக் காண்ட யாக வுடுத்துமெய் யழகு நோக்குஞ்
சீரிய சிறப்பு மானச் செப்பலாம் புலவர்க் கம்மா. (௫௯)

மயிலினஞ் சாயல் காட்டு மானினஞ் செல்வி யார்க்கு
வெயில்விரி மணியிற் செய்த மேகலை வயங்கச் சேர்த்த
னயனுறு முழைதாங் காது ரைபுநா லிடைக்குச் செம்பொன்
பயில்வுறு பூன்சேர்த் தன்பிற்.பாதுகாத் திடுதல் போலாம். (௬௦)

கவினுறு கையில் வெள்ளிச் கடகமுந் துகிரு மேய
வவீர்கரு வனோடி மானி னணங்கினுக் கிணங்கச் சேர்த்த
லுவமையி நேவர் மூவர்க் குளகுண மூன்று நல்க
விவள்கரம் பிடித்த தாமென் றிசைக்கலார் தகமைத் தம்மா. (௬௧)

மாயவன் வலக்கண் பாங்கர் வந்தவ தரித்த மானின்
மேயகை விரல்க டோறும் விளங்குமோ திரங்கள் சேர்த்தல்
பாயமென் வசந்த காலப் பாவைகற் பகப்பூங் கொம்பிற்
றாயநாண் மலர்கள் பூப்பத் துலங்குதல் போலு மாதோ. (௬௨)

கொண்டலைப் பழித்த கூந்தற் குறக்கொடி கமலத் தாளிற்
றண்டையுஞ் சிலம்பும் வெள்ளிச் சதங்கையுந் துயங்கச் சேர்த்தன்
முண்டகத் தளிமத் தன்ன முட்டையிட் டதனைக் காத்து
விண்டரற் றுதலா மென்ன விளம்பலா முளங்கொண் டம்மா. (௬௩)

செய்யமா னளிக்க வந்த செல்விசெங் கமலத் தாளுங்
கையும்வான் செம்பஞ் சூட்டுங் கதிர்வனப் பொளிய வைவே
லையனா றிருக ணீல மழுத்தக்கே வணத்துச் செய்த
துய்யசெம் மெழுகுக் கொப்பச் சொல்லலாம் புலவர்க் கம்மா. (௬௪)

இவ்வண முவமை யாரு மிசைப்பவீர்ப் கமல மாதங்
கொவ்வைவாய்க் கலையின் மாதங் குறக்கொடி தனக்குக் கோலச்
செவ்வியின் வாய்ப்பச் செய்த செய்கையை நெடுவே லண்ண
லெவ்வமில் கருணைக் கண்க ளிராறினா லுள்ளம் வைத்தான். (௬௫)

வீரவேற் றடக்கை யண்ணன் மெல்லியல் வனப்ப தான
வாரியிற் படிந்து காம வயாவொழித் தளவி லாத
பேரருள் சிறந்த காலைப் பெயர்த்திரி சுதந்தி ரத்தர்
காரிகைச் சடங்கு காட்டக் களித்தவ ணடைந்தார் மன்னோ. (௫௮)

திரிசுதந் திரத்த ரியாருஞ் சிறந்துய ரிரண்டாம் வேதச்
சுருதியி னியதிக் குள்ள தோமறு பலிமுன் னீயப்
பொருவரு மணியிற் பொன்னிற் புரியுமண் டபத்திற் போந்தே
யரியணைப் பீடத் தெங்க னையன்வீற் திருத்தல் செய்தான். (௫௯)

காதலிற் குறக்கோ மாட்டி கரகநீர் வார்ப்பச் செவ்வேள்
பாதமெய்த் துணையை வேடர் பார்த்திபன் விளங்கிப் பின்னர்க்
கோதிலா சமன நீருங் கொடுத்தருக் கியமு நல்கி
மாதவன் மருகன் கையின் மதுபருக் கமுமீந் தானால். (௬௦)

அந்தண சிரண்டாம் வேத வாகம மரபின் மிக்க
செந்தழ லதனை மூட்டிச் செய்வினைச் சமிதை யெல்லா
முந்திய முறையா லோம முடித்ததற் பின்பு ஞானக்
கந்தன்முன் னரிண மீன்ற கன்னியைக் கொடுவந் துய்த்தார். (௬௧)

வலதுசெங் கையினுற் பொன்னின் மங்கல நாளை வாங்குக்
கலைமகள் கையி னீந்து வள்ளிகந் தரத்துச் செவ்வே
ணலனுறப் புனைவித் தைய நன்பொரி தூவி வேதச்
சுலனை வலம தாக மும்முறை சூழ்ந்த பின்னர். (௬௨)

மான்மகள் வலக்கால் பற்றி வஞ்சனேன் மனமா மம்மி
நூன்முறை மிதிப்பித் துள்ள நோன்மைபெற் றுயர்வான் சாலி
மீன்விழி பார்த்துப் பின்னு மிக்குயர் கரும முற்றிக்
கான்வரைக் குறவ னீன்ற கன்னியை மணஞ்செய் தானால். (௬௩)

மணவினை காண்பான் வேதன் மாலரன் றேவர் கோமா
னிணையறு முனிவர் காண மிசைத்தகந் திருவர் சூழ்ந்தார்
பணைமுர சோதை யார்த்த பைந்தரு மல்லின் மாரி
கணமழை போலத் தூர்த்த கந்தனு மகிழ்ச்சி பூத்தான். (௬௪)

மன்றலந் தொடையல் சூட்டும் வதுவைநோக் குற்ற வானோர்
நின்றவ ரியாருந் தத்த நீள்பதி யடைந்தார் விறைதக்
குன்றவர் சாப நீங்கிக் குமரவே ஞலகம் புக்கார்
மின்றிகழ் மருங்குன் மாதும் விசாகனு மகிழ்ச்சி பூத்தார். (௬௫)

சூருயிர் குடித்த வொள்வேற் றோகையெம் பெருமான் வேட
 ராரமு தனையா ளோடு மணிமணிச் சிறப்பு வாய்ந்த
 தேரின்மேற் கொண்டு ஞானச் செயந்தியம் பதியில் வானக்
 காருலா வியதண் சாரம் கந்தமா தனத்திற் புக்கான். (௭௪)

கரடிகை பேரி தாளங் காகளம் பதலை பம்பை
 முருதுநர் துபித டாரி முரசுசல் லிகைநி சாளம்
 வரிவிர லேறு கோடு மத்தளம் படகந் தக்கை
 பரவையி ஞர்ப்பத் தேவர் பனிமலர் மாரி தூர்த்தார். (௭௫)

விற்தைமால் வறையிற் கந்தன் வேள்வியின் பொருட்டாற் சென்ற
 வந்தநாட் டொட்டுத் தெய்வ வாரணத் தனைங்கு நோற்றுக்
 கந்தமா தனத்தி னுற்றுள் கண்ணுதற் பரனன் ஞண்முன்
 னிந்திரா திபரும் போற்ற விலிங்கத்தின் வடிவங் கொண்டான். (௭௬)

கான்றமாக் கலுழி நால்வாய்க் களிறுலாங் குன்றந் தன்னிற்
 றோன்றிய விலிங்க முன்னஞ் சுந்தரி யடியே நெஞ்சத்
 தான்றபே ரெண்ணந் தானு மன்பினென் கேள்வ நெஞ்சத்
 தேன்றவெண் ணமுமே நன்று யிறைமுடித் தருள்வா யென்றும். (௭௭)

எம்மிறை வேட்ட மாது மியானுமோ ருள்ள மாகச்
 செம்மையை யருள்வா யென்றுஞ் சிந்தனை செய்ய வந்தக்
 கொம்மைவெம் முலையான் முன்னங் கோதிலா விலிங்கந் தன்னின்
 மைம்மலி மிடற்றுப் புத்தேவர் வந்தனன் மறைக ளார்ப்ப. (௭௮)

கயிலையெம் பெருமான் கந்த மாதனத் திலிங்கத் தூடு
 வெயில்கிரித் துலவுங் கோலம் வெள்ளைவா ரணன்கு மாரி
 புயலினைக் கண்ட தோகை போலுளங் களித்தா ளந்தக்
 குயின்மொழிக் குள்ளத் துற்ற சூறிப்பெலாம் பரனு மீந்தான். (௭௯)

சுந்தவப் பொழுது தெய்வ யானையு மகிழ்ந்து வேற்கைச்
 சேந்தனுக் கத்த நென்றுஞ் செகத்துள நாத நென்றுங்
 காந்தளங் கரத்துச் சூலி காதல நென்று நீங்கா
 வாய்ந்தபே ரன்பி னாலே வணங்கினள் வழுத்தி நின்றாள். (௮௦)

வழுத்திப் தெய்வ யானை மாமனாங் கடவுள் பாத
 முழுத்ததண் ணளியிற் பின்னர் முப்புர மெரித்த லுறத்தி
 தொழுத்தகு மிலிங்கத் தண்டச் சூழலுள் ளளவு நீயே
 தழைத்தகிந் தையினுன் ஞானத் தண்ணளி சுரத்தல் வேண்டும் (௮௧)

ஐயரீ யுனது சேய்க்குஞ் சேய்க்கருந் தாச மாருந்
தையலா ரிருவ ருக்குந் தயவுடன் பரவி யேத்தும்
வையகத் தெவர்க்கு மன்பு மழையெனச் சுரந்து காத்தல்
செய்யவுன் னருளே வேண்டு மென்றன டெய்வ யானே. (௮௨)

கண்ணுத லதனைக் கேளாக் கடவுளர்க் கரசுனீன்ற
பெண்ணமு தனையா யுள்ளம் பேதுற றவிர்தி ரீபு
மெண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யாமருள் புரிவோ மீது
திண்ணநம் மாணே யென்று செப்பின னொப்பி லாதான். (௮௩)

கொன்றைதேன் றுளிப்ப நீன்று குஞ்சித சரணம் பேர்த்து
மன்றினி னடிக்கும் பொற்றாள்வானவன் சுந்த ரீடு
குன்றகந் தன்னி லியாருந் கும்பிடப் பரிதி வேத
னின் றுள கற்ப மெல்லா கிறைந்திவ ணிருப்போ மென்று. (௮௪)

பேரரு ளிலிங்கத் தூடு பிரானுடன் மறைந்தான் டெய்வ
வாரண மடந்தை மீண்டும் வணங்கின ணிற்குங் காலைத்
தேரிடை யரின மீன்ற செல்வியுங் குமர வேளு
மேருவி னுபரந்த கந்த மாதன வெற்பிற் போந்தார். (௮௫)

உழைதருங் கொடியுஞ் செவ்வே லொருவனும் பொற்றேர் மீது
விழைவுடன் வருத னோக்கி வேழமான் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
குழைவொடும் போந்து செங்கை குவித்தன ளருட்க ணீரா
மழைகொடு வீங்குஞ் செம்பொன் வார்க்குடம் விளக்கி னுளால் (௮௬)

கடவுடேர் றிறுத்தி வள்ளி கரங்களால் வலக்கை தூக்க
விடதுகை தூக்கிக் கந்த நெடுத்தன னியானே மாதுந்
தடநெடுந் தேரி னேறிச் சண்முக னிடப்பா கத்தி
னுடனிருந் தருளுங் கோல முவமையா னுரைக்கற் பாற்றோ. (௮௭)

மாதர்க ளிரண்டு பேரும் வானர சளித்த வேற்கைச்
சோதியுந் துலங்கு தோற்றஞ் சுடர்வயப் பரிதி பேந்துஞ்
சீதரன் றிருவும் பூமி தேவியுஞ் செம்பொற் தேரிற்
போதுமா றொப்ப தென்றே புகலலாம் புலவர்க் கம்மா. (௮௮)

தூயபொற் தேரி னீங்கிச் சோதிவே லுடைய காளே
யாயிழை மார்க ளோடு மாலய மதனிற் போந்து
மேயபே ரழகு வாய்ப்ப வேழத்தின் பகைய தாய
சீயலான் பிடத் தெங்கோன் சிறந்துவீற் றிருந்தான் மன்றோ. (௮௯)

ஞானசத் தியினால் வைகு நவையறு சிவன்பா கத்தி
 னானபே ரிச்சா சத்தி யரிதுசெய் கிரியா சத்தி
 பூனமின் மூன்று மொன்றா யுயர்வுட னிருத்தல் போல
 மானவேற் படையான் சிந்து மாநகர்வதிர்தான் மாதோ. (௯௦)

இந்திரன் மாதுக்காக விலிங்கமாங் கெழுந்த செய்கை
 உந்தவே ஞ்ணர் ந்து வேட்ட காதலிக் காக வந்த
 தந்தையா மென்றென் னுள்ளந் தண்ணளி சிறந்து ஞானச்
 சிந்தையாற் றுதை பூசை செய்தருள் புரிந்தான் சேயோன். (௯௧)

தாரமா மிரண்டு பேருந் தாரகத் துருவ மான
 வீரவேற் றடக்கை யண்ணன் மேருவிற் குழைத்தான் பொற்றா
 ளாரரு ளோடு பூசை யாற்றினர் சனக னாதி
 சீரிய முனிவர் தாமுந் திரிசுதந் திரரும் போற்ற. (௯௨)

சனகனே யாதி யான தாபதர் தமக்கு மோன
 வினியயோ கத்தி னுண்மை யிசையமா நிலத்து ளோர்க்கு
 நனியருள் புரிந்து வேத நாயக னாகுஞ் செவ்வேள்
 சினகரத் திருந்தான் ஞானச் செயந்தியம் பதியி லென்றான். (௯௩)

வள்ளியம்மை திருக்கலியாணவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—௩௯௩.

ஒன்பதாவது

பிரமாவுக்கு வரங்கொடுத்த அத்தியாயம்.

வேதமொரு நான்கென விதித்துள விபாதன்
 பாதமலர் மெய்த்துணை பணிந்துகக னின்று
 காதலொடு நீடுகம லாசனன் வணங்க
 வாதிதரு சேபுதவு மாறறைதி யென்றான். (௧)

குருபரன் விமானமுயர் கோயிலி'னிருந்தே
 வருதிரி சுதந்திர மெய்ம் மாமறையி னோர்கா
 ளொருவசன முண்டது வழாதிவ னுரைப்பாஞ்
 கூருதியொடு நம்மடி துதித்தரு கிருப்பீர். (௨)

என்றுமுல கேழுதொழு மெம்பதி யிருந்தே
நன்றியுட னம்மடியி னுண்மல ரெடுத்தே
மன்றவணி வீர்கதி வழங்குவது தென்கா
னின் றுலவு சிந்துபுர மேயென தினைப்பீர். (௩)

நம்மையு நலம்பெருகு மாதரையு நாடுஞ்
செம்மைதரு கோயிலுள சீரியன யாவுஞ்
சும்மைகொடு காப்பது தொழிற்குரிய தென்று
னிம்மையுட னம்மையு மெனக்குதவு செவ்வேள். (௪)

ஆயிர மிரட்டியுள வந்தணர்க ணீவிர்
மேயவதி னுமொருவ னென்றுரை விளம்பித்
தாயினு மிரங்கியெனி யேன்றனை யளிக்குந்
சேயுள மகிழ்ந்துதிரு லாய்மலர்வ தானான். (௫)

வந்துதெரி சித்துநமை வாழ்த்துநர் பெருஞ்சீர்
சந்ததமு துங்களை யடைந்தவர்கள் சார்வா
சிந்தமட மாதரிரு வேருட னியாமிச்
சிந்துபுரம் வந்துதெரி சித்தினி திருந்தாம். (௬)

ஞானமில் ராய்விடினு நம்மையு நவிற்கு
தினமுறு பாதக மிழைத்துளர்க ளேனு
மானமொடு சிந்துபுரம் வந்தடை பவர்க்கே
மேனிலை யளித்தருள்வம் வேண்டிய விருப்பால். (௭)

என்னவுரை செய்தகூம ரேசனிரு போதாம்
பொன்னடி வணக்கமுறு பூசுரர்க ளியாரு
மன்னபரி சேயுன தடிக்கமலம் வீடே
மன்னுதொழி லாயினும் வழுத்துவதொன் றுண்டால். (௮)

நித்தலு மிறைஞ்சியிவ ணையமொடு மூழ்கச்
சித்திவிழை மானுடர்க டேவர்பிறர் மூழ்கப்
புத்திர பவுத்திரர்கள் புண்ணிய மருத்த
முத்திதரு மத்தகய மூஷ்டம தாகி. (௯)

நல்குரவு வெம்பிணி யொழித்தினிய நாவின்
மெல்லமுத மொத்தசுவை மேன்மையுள தாகிக்
கல்விபெரு ஞானமொடு காட்டியெமை யாளச்
செல்வமுள தீர்த்தம்வர நீயருள்செய் வாயால். (௧௦)

வேலையிடை மூழ்குதின மேலவர் விதித்தார்
சீலமுட னேழையர் தினந்தினமு மூழ்க
வாலியகின் மாந்தியின் வாய்ந்தொரு தீர்த்த
மூலமிடை யீறின்முதல் வாவருள்க வென்று.

(ய௧)

கலைபயிலும் வேதியர்சொல் கட்டுரை வினாவி
மலைமக ளளித்தருளு மைந்தனு மகிழ்ந்தே
சிலையினிரு நூறளவு தென்றிசையின் வென்றி
யிலைகொணெடு வேலினை யெடுத்தினிது விட்டான்.

(ய௨)

விட்டவயில் சேடன்முடி மீதினு மளாவித்
தொட்டவழி கங்கைவரு மாறுசெய்து தூவேன்
மட்டவர் கடம்பமணி மாலேபுனை செவ்வென்
கட்டழகு பெற்றகையின் வந்தது களித்தே.

(ய௩)

வேறு.

வேலொடு வேலையங் கரையின் மீயிசை
வாலிய கங்கைநீர் வரவு கண்டுள
மூலமின் றுயர்ந்தவேன் முருகன் முந்துறச்
சீலநான் மறையினுற் சென்று மூழ்கினான்.

(ய௪)

முந்துறக் குமாவேண் மூழ்குந் தன்மையா
லந்தமுற் றொளிரும்வே லளித்த பான்மையா
லந்திரப் பெருவள விற்பத் துய்த்தலாற்
கந்தபுட் கரிணியாய்க் கவின்கி றந்ததே.

(ய௫)

வருதிரி சுதந்திர மறைவல் லோர்களு
மருமறை முறையினு லதனின் மூழ்கினார்
திரிபுவ னங்களுந் தினமு மூழ்கிடப்
பெரிதிது நன்றென மகிழ்ந்து பேசினார்.

(ய௬)

தாவறு கந்தபுட் கரிணித் தண்புணன்
மூவரு முகத்தினு னருளின் முன்பதச்
சேவையின் மிக்குயர் திரிசு தந்திரர்க்
கேவரும் புகழிதி காசந் காட்டுமால்.

(ய௭)

நிரைவத் தூரம்பத் தீர்த்தத் துணைமயால்
வருதினந் தினந்தொ றும்வழாது நான்மறைச்
சுருதியின் மூழ்குகர் தொல்லை வான்கதி
விரைவொடு மடைந்துளார் மேன்மை கேண்மினே.

(ய௮)

மகாமகோபபந்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

நனைமுறுக் கவிழ்தரு நளின வீட்டுளான்
முனமுள் கற்பத்தின் முராரி யென்பவன்
பனகநாப் பண்டியில் பரிந்து நீத்துவான்
றனுவொடு மிராமவ தாரசத் துற்றனன்.

(௧௬)

செற்றமொ டிலங்கையிற் சேரி ராவணன்
கொற்றம தகற்றுவான் குறித்தி மாகவ
னற்றமி னம்முன மாதி சேதுவாய்க்
குற்றமின் றுயர் தரக் கோலி னுனரோ.

(௨௦)

காதலிற் சீதையைக் காக்க வேண்டியே
மாதவன் மூன்றவ தார மாயிவ
னுதியிற் சேதுவா யமைத்த பான்மைரான்
பூதலத் தமரராய்ப் புனித முற்றுளீர்.

(௨௧)

நந்தொடு தவழ்திரை நமது சந்திதிச்
சிந்துவிற் றினந்தினர் தினைத்து மூழ்கலா
மிந்தவான் கதையலா லியாழு றைந்தசீர்க்
கந்தமா தனம்வருங் காதை சாற்றுவாம்.

(௨௨)

கருமுகில் படிந்துகண் டியிலுஞ் சந்தனப்
பெருவரை மேருவாம் பிறங்க லோடுவெஞ்
செருமுயன் றுள்ளமுந் தேம்பி யாடகத்
தருவரை தானென வாக வேண்டியே.

(௨௩)

மாற்றருந் தவத்தினால் வருந்தி நம்வயி
னோற்றலு நோக்கினு னோன்மை யாலுயர்
காற்றினின் முத்தலைக் கவினி ழுந்துள
வரற்றல்சால் பொன்வரை யாக வேண்டியீர்.

(௨௪)

பண்ணிய மாதவப் பண்பு நோக்கினுந்
தண்ணளி சிறந்தபூஞ் சந்தச் சாரனீ
புண்ணியச் செயந்தியம் பதியிற் பொற்றையாய்
நண்ணுதி நவிறுதி நம்மை நாவினால்.

(௨௫)

நடந்துள் பிரமகற் பத்தி னுள்ளொங்
கடந்துபின் வருமயன் கற்பத் தெல்லையின்
மிடைந்தபொன் மேருவாய் விளங்கு வாயெனத்
தொடர்ந்தபே ரன்பினுற் றுணிவு செப்பினோம்.

(௨௬)

ஆதலா னமதுசந் நிதிய டைந்தலை
மோதுதெண் கடலிடைத் தினமு மூழ்கிரம்
பாதவா ரிசங்கனும் பணிந்து நம்மையுங்
கோதிலாத் தன்னகங் கொண்டி ருந்ததால். (௨௭)

தருக்கினுற் கந்தமா தனத்தண் சாரலு
மிருக்கினுற் றினந்தின மினிது மூழ்கலாற்
பெருக்குமா நிலத்துளோ செவரும் பெப்புறக்
குருக்குநா டொறுந்தொறுங் குளிக்க லாகுமால். (௨௮)

இன்னுமோர் காதையுண் டெடுத்துக் காட்டுதற்
துன்னுநான் மறைத்திரி சுதந்தி ரத்தர்கா
ளன்னவா கனத்தய நகந்தை யான்மணிப்
பன்னகா பரணனைப் பழித்து வைகினுன். (௨௯)

என்றலை யீசனு மெண்ணிக் காரிரீ
கன்றலை நூற்றிதழ்க் கமலக் கோயிலான்
றன்றலை பைந்திலோர் தலையைச் சோரிநீர்
நின்றலை பெறிதர வுகிரி னீக்குவாய். (௩௦)

என்றலுங் கபாலங்கை யேந்து காரியு
நன்றென வணங்கிப்பூ நளினத் தான்வயிற்
சென்றனன் செயிர்த்தனன் சிரங்க னீர்தினி
லொன்றற விடக்கையி னுகிரி னீக்கினுன். (௩௧)

ஈரந்தபின் கமலத்தோ னிரங்கி வைகுண்டஞ்
சார்ந்துதன் றந்தைபொற் சரணந் தாழ்ந்துளஞ்
சோரந்தனன் சோரந்துள சுதனைத் தேற்றவுந்
தேரந்தனன் றனஞ்சயன் றேரின் பாகனே. (௩௨)

பெண்மையி லீசனைப் பேது றச்செய்தோர்
மண்மையின் மயங்கிய மாலும் வான்முகிற்
றண்மையிற் சரவணேற் பவன்ற னாறெழுத்
துண்மையை யென்மகற் கோது வேனென. (௩௩)

ஆர்வமீ தூர்த்திட வம்பு யக்கனே
சார்வுறு தனையனைத் தழுவித் தாங்கிரீ
யோர்வுற வாறெழுத் துண்மை யோதுவாஞ்
சோர்வறக் கேளெனச் சொற்றன் மேயினுன். (௩௪)

ஒருதலை போயுள துனது சென்னிமேல்
வருதலை வேண்டினையாயின் மாமுதற்
பொருதலை வாரியிற் புலவு காட்டிய
விருதலை யொருசெவ்வே லிறைவன் மந்திரம். (௩௫)

குருமுறை யாகபாங் கூறு வாமது
மருவுமா ணைக்கரின் மரபிற் கேட்டுநீ
யுருவகத் தேற்றென வுளங்கொண் டோதினான்
கருமுகிற் படிவமார் கமலக் கண்ணனே. (௩௬)

அந்தவா நெழுத்தையு மம்பு யாசனன்
சிந்தையார் வத்துடன் றியானித் தான்றவ
முந்துநாங் கண்டுநான் முகத்த நீயுள
நொத்துமா தவஞ்செய்து நோற்ப தேதென. (௩௭)

உரைத்தவா சுகந்தனை யுணர்ந்து வேதனுஞ்
சிரத்திலைந் தொன்றியான் சேதிப் பாகலின
வருத்தமுற் றேயுனை நோற்ற வாறெனக்
கருத்தழிந் தனனெனக் கழறிப் பின்னரும். (௩௮)

விழுந்தடி வணங்கினன் விழியி னீர்மழை
பொழிந்தன நகந்தையாம் பொருமல் போக்கிடுஞ்
சழிந்தன னளவிலா வன்பி னெற்றோழு
தெழுந்தனன் றுதியினு லின்ன சாற்றுவான். (௩௯)

வேறு.

கயிலையி லீசன் போற்றுங் கடவுளே கடவுட் டெய்வ
மயிலுடன் குறமான் றோயு மாமறைக் கடலே மேருப்
புயம்விழி யீரா றுன புங்கவா மதமா றுக்கு
நயனுறு முகமா றுன நாதனே போற்றி போற்றி. (௪௦)

கனகமா முடியிற் றுங்குங் கவின்பெறு மணியா லன்பர்
மனவிரு ளகற்றும் பாணு வடிவமே கவுரி யீச
னினியபேர் வாஞ்சை யாகு மினமணி யிருக்கச் சேர்த்த
வினையிற் றாகம தாக விளங்குபெட் டகமே போற்றி. (௪௧)

திருவரு ளனுவாற் றேவர் மூவரிற் சிறப்பு வாய்ப்ப
வருளுதல் காத்தன் மீட்டு மழித்திடல் புரிவாய் போற்றி
மருளும்வேள் கணைக ணிக்கு மாதவ ரிதயப் போதிற்
பரிதிபோல் விளங்கு ஞானப் பன்னிரு புயத்தாய் போற்றி. (௪௨)

தரைபுனல் செந்தி காற்றுத் தாவறு வெளிய தான
வுரைதரு பூத மைந்தோ யெர்மகத் துவமாங் காரம்
விரவுதத் துவப்பூந் தோட்டான் மேபதோ ரண்ட மொன்று
பரவுநான் படைக்கு மண்டப் பான்மையா மீது போலாம். (௪௩)

அளவீலா வண்ட மெல்லா மையரீ பீட மாக
வளனுற விருக்கு நின்சீர் மறைகளு முடிவு தேரு
வெளியனேற் குரைக்கற் பாற்றோ யாவர்க்குங் குருவா னோர்க்குங்
களிமகிழ் சிறப்ப வோதுங் கருணையாங் குருவே போற்றி. (௪௪)

சொல்லுமுன் றியான மாகுஞ் சூரண வசியத் தாற்பூ
மெல்லியல் வாணி நான்கு வேதவா கமங்கள் வல்லா
ளெல்லையின் ஞான முன்று ளிறைஞ்சுவோர்க் கெய்துங் கல்லாப்
புல்லறி வுடையே நெங்ஙன் தேர்குவன் பொறுத்தாள் போற்றி (௪௫)

தலைமைசே ருலக மூன்றுந் தருதற்கோர் கமலை போலாங்
கலையெலா முதவ வெள்ளைக் கமலையாங் களிக்கு ஞான
நிலைமைசார் வதற்கு வாய்மை நிறைதரு குருவாந் த்யான
மலைவற வருளு நின்றாள் வாரிசம் போற்றி போற்றி. (௪௬)

தத்துவத் தரங்க மோதித் தணப்பிலா மோக மாய
வித்தெனு மிடங்க ரோடு வேண்மதி யாசை கண்டு
கத்துமிச் சன்ன வேலை கடப்பத்தா னாவாய் நல்கு
முத்தனே கருணை மாறு மூவிரு முகத்தாய் போற்றி. (௪௭)

வீரவா சனத்துச் சீய மெல்லனை பொருந்தி வாமச்
சீருறுங் கரத்தை வாமத் திருமுழந் தாளிற் சேர்த்திச்
சாருறம் வலக்கை ஞான முத்திரை தரித்து வானி
ஊருவா மதிய மேய்ப்ப வெளிதிகழ் வடிவ மாகி. (௪௮)

மாலய னுணரா ஞான வானவற் குபதே சிக்குங்
கோலமு நினைந்து நெஞ்சிற் குறித்தமே லவரை யெல்லாஞ்
சீலநான் மறையுந் தேடுஞ் சிவகுரு வாக்கு ஞான
மூலமே யெங்க ளாறு முகத்தனே போற்றி போற்றி. (௪௯)

உன்னரு ளமுத வாரி குளித்துளோர் பிரம லோகந்
தன்னுள சீரு மாவி போஞ்சரீ ரத்தி னூடு
துன்னலங் காரம் போல நோக்கவுந் துணிவு!தேற்று
முன்னவா கருணை யாறு முகத்தனே போற்றி போற்றி. (௫௦)

தேறலாங் கனிமு னீத்து விடமுண்பார் செய்கை போல
வேறுமோமீரியவு ளெண்ணி மெலிவுறு தடியாக் கெல்லா
மாறுமா முகத்தி யானத் தமிழ்தினுற் குளிர்ச்சி காட்டு
மீறிலா முதலே வேற்கை யிறைவனே போற்றி போற்றி. (௫௧)

வள்ளியங் கொடிக்கு வாய்த்த வானறநுக் கொம்பே போற்றி
தள்ளநங் கருணை காட்டுஞ் சண்முகத் தெந்தாய் போற்றி
வெள்ளியங் கிரியின் ஞான மேருவின் மணியே போற்றி
யுள்ளநெக் குருகு மென்பா னு கவுவாய் போற்றி பென்று. (௫௨)

தோட்டலர் கமல வீட்டுச் சுருதியா னுரைத்த வேதப்
பாட்டுரைத் திடுவோ ருக்கும் பகர்ந்துளார் பக்க மாகக்
கேட்டுளார் தமக்கு மேலாங் கேடிலா வாழ்க்கை நல்கித்
தாட்டுணைக் கமல வீடு கொடுப்பது சரத மென்று. (௫௩)

பிரமணை நோக்கி நெஞ்சம் பேதுறேல் கருத்தில் வேட்ட
வரமுனர்ப் பகர்தி யாமும் வழங்குது மென்ன முன்னம்
புரமெரித் தானை யெள்ளல் புரிந்தன னதனா லைந்தாஞ்
சிரசிலொன் றிழந்தேன் மீளத் திருவரு ளிரங்க வென்றான். (௫௪)

முனிவர்கா னாமப் போது முராரிகா தலன்முன் னேற்ற
னனிமகிழ்ந் தெய்து கால நாடியோங் காரந் தன்னாற்
கனியுமைந் தெழுத்தி னுண்மை கழறியோ ரறிவுங் காமர்ப்
பனிமலர்க் கமலத் தான்முன் பகர்ந்தவா பகர்வங் கேண்மின். (௫௫)

வாமமார் களிற்றின் மாது வயாவுற நோற்றற் காகக்
காமர்கு ழிலிங்கத் தன்மை காட்டிய வகில நாந்
னாமமா யிரமு நாவி னவிற்பியைந் தெழுத்தின் மூல
மோமென வழத்திக் கங்கு லும்பகற் காலு மேத்தி. (௫௬)

இடைவிடா தொழுகு நீரா வினியவைந் தெழுத்திற் பூசை
படைவினா வியற்று வாயென் றறைந்தன மவனுஞ் சூலப்
படையினுன் பாத நாலா யிரயுகம் பணிந்தான் முன்னந்
தடைபடா திலிங்கத் தூடு தோன்றினன் றழற்கட் பெம்மான். (௫௭)

தோன்றிய முக்கட் சோதி தொழுங்கம லத்தோ யாதாக்
கான்றமா தவத்தான் மேனிக் கயர்வுகொண் டிருந்த தெம்முன்

னேன்றுரை பகர்தி யாமுந் தருகுவ மென்ன வேதன்
கான்றநீர் கண்கள் சோர வுரைப்பது கருத்துட் கொண்டான். (ருஅ)

கருத்தினின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து காதல முச்சி கூப்பி
யருத்தியிற் கண்ணீ ராகு மானந்த வாரி மூழ்கித்
திருத்துநாக் குழற நின்று தெண்ணிலா வேணி யானைப்
பொருத்துபே ரன்பின் வேதன் நெழுதனைப் புகழ்வ தானான். (ருக)

வேறு.

உவமையின்றெழு முமையின் பாகமா
யவிரு ஞானவா னந்த வாரியாய்த்
சிவனும் வாஞ்சையிற் சிறப்ப நல்குடு
நவையி லாச்சக நாத போற்றியே. (சூய)

துதிவெண் பூதியும் புலியின் றோலுமாய்க்
கதிரின் மேனியிற் கவினப் போர்த்துளாய்
மதியும் பாம்பும்வான் சடையி னீடுமா
நதியுஞ் சூழ்சக நாத போற்றியே. (சூக)

ஆல காலத்தா லரிய கண்டத்தோர்
கோல மாக்கிய கொள்கை யாய்புரத்
தேல வேநகைத் தெரிவைத் தாய்மறை
நாலுஞ் சொச்சக நாத போற்றியே. (சூஉ)

காமன் மேனியைக் கனற்றும் பார்வையாய்
தூம வர்குழற் றோகை பாதியாஞ்
சாமகானனே தகைய வாயிர
நாம மாஞ்சக நாத போற்றியே. (சூஊ)

எண்ணுந் தாருவு மினிய தேனுவும்
பண்ணை மைந்தமா மணியும் பண்பினு
லுண்ணி னைந்துளார்க் குதவி ஞானத்தே
நண்ணு வாய்சக நாத போற்றியே. (சூச)

உன்னை யெள்ளலா யுரைத்த தன்மையாற்
சென்னி யொன்றுபோய்த் தேம்பி னேனது
மன்னு காரண மாக வந்தனை
பண்ணி னேனெனப் பகர்தன் மேயினான். (சூரு)

வேதன் சொல்லீனை வினவிச் சூலவே

னாகன் கூறுவா னாகி ளங்களி

யோதி மத்தநிற் குணர்த்து வாழுளந்

தாத ரத்தினு லகத்துட் கோடிநீ.

(௬௬)

வேறு.

போற்றிய சிந்து புரந்தனி லன்பு புகுந்தாராய்ச்

சாற்று தியான மருச்சுனை மிக்க தவத்தாலே

பேற்ற முறும்பெரி யோர்பெரி யோர்க ளிபாதேனு

மாற்ற மிலாது நினைக்குமுன் முன்னர் வருந்தானே.

(௬௭)

என்னமு னுறு முகக்கும ரேச னிசைத்தானு

லன்னவன் மேளிய வாலய வாயி லணித்தான

சன்னிதி வாரி தினந்தின மூழ்கு தணப்பின் றிப்

பொன்னின் விமான வுநுக்கொடு போற்றுதி பொற்பாமால். ()

விமானம தாகி விளங்குதி வேத வியப்பானங்

குமார சுவாமி விமானம தான குறிப்பாலே

யமானத வாவிபு ளாய்தலை பைந்து மனிப்பாமே

னமாணை யுனக்குள கற்ப மகன்றிடு நன்னுனே.

(௬௯)

தண்ணளி யாலிது தந்தன நம்முள சாரூபங்

கண்ணளி னூலய மேவுதி கந்த வரைக்கண்ணர்

புண்ணிய சிந்து வினிற்றின மூழ்கு பொருக்கென்றே

யெண்ணிய வெண்ணிய வெய்துமி துண்மை யிசைத்தேமால். ()

தலைமை புரிந்திட நாமருள் செய்துள சாரூப

நிலைமை யடைந்திடி லைந்தலை யுன்றலை நேராமான்

மலிசுடர் வேலவன் வாயிலின் முத்தம் வழங்குஞ்சீ

ரலைமணி யாழியி னித்தமு மூழ்குத ளாமென்றே.

(௭௧)

நீதலை யெய்துமந் நாளள வுங்கு கனேராகும்

வாயிலின் வாரி தினந்தின மூழ்க வழக்காகு

மாயனி ராமவ தாரமொர் மூன்றில் வருஞ்சேதுச்

சேய்முன ராதிச் சேதுவி தாகவுஞ் செய்தானால்.

(௭௨)

வேறு.

மிடைந்த தெண்டிறைச் சேதுவுங் கண்டுநம் வியப்புறு மிருதானை

யடைந்து பூசனை விதிமுறை புரிந்தன னாதலி னயன்கேண்மோ

படிந்து நீயிவண் வைகுதி யுன்றலைப் பான்மையின் தவத்தாலே
தொடர்ந்த பேர்வத னூரம்ப மாமெனச் சொல்லுதன் மரபாமால். ()

தொட்ட வாரிதி யுடுத்தமா நிலத்துள் தூயநன் னதியாய
மட்டி லாதவான் றீர்த்தமுற் றுடிய மாதவக் கதியெல்லாங்
கட்டு நான்மறைக் கடவுளி முகாரம்பக் கடலொரு தினமூழ்கக்
கிட்ட மென்றுபின் னிலங்கத்தி லடைத்தனன் தெழுமுழுலோன் தலைவேக

ஆய பான்மையா னமதுசந் நிதிவத னூரம்பக் கடலூடு
தூய வான்றிரி சுதந்திர முனிவீர்கா டோன்றிய தினந்தோறு
மேய வன்பினான் மூழ்குதன் மரபென விதித்தன மிதுநிற்க
நேய மாகநாக் காதையொன் றுணர்த்துவ நெறியினின் றுணர்வீரால்

பொலனி லத்தருக் குளகென நெடும்பணைப் புழைக்கைவான்
புடைநீட்டிக், கலுழி மாமுகி லெனப்பொழி களிற்றுஞ் கலிங்கநாட்.
டரசின்ற, திலக வாணுதற் கனகசுந் தரிப்பெயர்த் திருமருக் கருங்
கூந்தற், கலவ மாமயில் போற்குறு முனிவரன் கவினுறந் தமிழ்ச்
சாரல். (எசு)

பொருநை யந்துறை மூலத்தி னூவான் போந்தனள் போங்காலை
யரிய மாதவ னருவரைக் கானிடை யயக்கீரீ பனைப்பாராத்
தெரிவை யாயிடை நின்றவ மதிப்பினற் சிரித்தன ளதுகாலை
விரைவி னீவருஞ் சன்னத்தின் முகம்பரி யாகென விதித்தானால். ()

விதித்த சாபத்தைக் கனகசுந் தரியெனு மெல்லிய றுயரோடுந்
துதித்து நீபகர் கொடுமொழி தவிர்பகல் சொல்லுதி யெனலோடு
மதித்தி ருந்தயக் கீரீபனு மவண்முகம் பார்த்துமா தவனாபி [ம்,
யுதித்து ளானுக்குப் போந்தலை வருதலை யுன்னினோற் றுளன்முன்ன

கந்த மாதன வரையுள தவ்வரைக் கண்ணிடைக் கவின்பூத்த
மந்தி ரத்தினின் மந்திரப் பொருளதா மயூரவா கனத்தெந்நை
முந்து சந்நிதிச் சிந்துவின் மூழ்நின்ன் மொய்குழ லவண்போ
யிந்த மாமுகம் போயந்த மாமுக மெய்துநீ யேகென்றான். (எசு)

புக்க வச்சன னச்சுமை போயபின் புவிபொது வறக்காக்கு
முக்கி ரப்பெரு வழுதிபா லுதித்தன ளொளிவனப் புறமேனி
மிக்க வங்கசுந் தரியெனும் பெயரொடும் விளங்கினள் பரிபோன்று
தக்க மாமுக மாயினள் வழுதியுஞ் சஞ்சலித் துளஞ்சோர்ந்தான். (அய)

சோர்ந்த காலையி னந்தர வாணியொன் றரசநின் சுதைக்கிம்மாக்
கூர்ந்த வானன நன்முக னாகநற் குரைகட னதிவாவி
யார்ந்த தீர்த்தத்தி னாக வென்றவ ணைறந்ததா லதுகேளாத்
தேர்ந்த மந்திரி மாரொடுங் களித்தனன் செழியர்கோ னினிதுற்றான்

வேறு.

செழியர்பிரா னமைச்ச ரொடுஞ் சேனையொடுந் தன்மகளை
வழிமரபின் மூத்தார்க னொடுங்கூட்டி வானதியாஞ்
சுழிபெறியுங் கங்கைதனுக் கோடிமுதற் றாபபுனல்
விழுமியதண் ணதிமூழ்க மகிழ்வினெடும் விடுத்தனனால். (அ௨)

நன்பொருளார் தாரகத்தை நண்ணுகிக்குங் கங்கைமுத
லின்பமுறுந் தீர்த்தமெல்லா மினிதாடித் தன்பொதியத்
தென்பொருரை யிருகரையுந் தீர்த்தமுழு வதுந்திளைத்து
மின்பொலியுஞ் சங்கமமார் வேலையினும் படிந்தனளால். (அ௩)

ஆடியபின் னீடுவத னாரம்பத் துறைமூழ்கக்
கோடகத்தின் முகமொழித்துக் குறுமுயலின் மறுவொழித்த
நீடுமுவா மதிபோல நிறைவுபெறு முகநோக்கிச்
சூடகச்செந் தளிர்க்கையுளந் துளங்கினண்மா மகிழ்பூத்தாள். (அ௪)

விதிமுறையிற் பலபொருளும் வேதியருக் கினிதளித்து
மதிமுகத்தின் செவ்விபெற்ற மடவரலன் பினின்புழ்கிக்
கதிர்மதியக் குலத்தாதைக் கொற்றர்தமைக் கடிதுய்த்தா
ளதிர்குரற்றா னைகளோடுஞ் சென்றடைந்தான் பஞ்சவர்கோன். (அ௫)

கவுரியர்கோன் செயந்திபுரந் தனிலடைந்து கன்னிகையி
னவிரொளிவான் முகநோக்கி யற்புதத்தின் கடன்முழ்கி
யுவரியினீ ருடன்படிந்து மகளோடு முவமையிலா
நவமணிக்கோ யிலிற்புகுந்து நம்மையும்பூ சனைபுரிந்தான். (அ௬)

ஆதலினம் மாலயத்துச் சந்தியி லருந்தீர்த்த
மோதிநெற் றிருப்பெயரு முறுமுகா ரம்பமதா
மாதரவின் வாஞ்சாதீர்த் தப்பெயரா மல்லாமற்
போதமுறுஞ் சத்தியதீர்த் தமுமாகும் பூசரர்கள். (அ௭)

என்றுரைத்த குமரேச னின்னமுதச் செந்தேற
 னின்றமுனி வரச்செவியா லெடுத்தருந்தி நிகரின்மறை
 யின்றளவு முணர்வரிதாங் குகன்பாதத் திணைநிழற்கீழ்த்
 துன்னுதிரி சுதந்திரரு நீங்காது தொழுதிருந்தார். (அஅ)

பிரமாவுக்கு வரங்கோடுத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—சாஅக.

பத்தாவது:

திரிசுதந்திரர்வரலாறுரைத்த அத்தியாயம்.

முற்றுணர் வியாதமா முனிவன் ருண்மலர்
 பற்றுடன் சுகமுனி பணிந்து தந்தைநீ
 சொற்றிரி சுதந்திரர் வரவுந் தோற்றமு
 மற்றதுஞ் சொல்கென வழங்கன் மேயினான். (க)

சுகமுனி வருதிரி சுதந்தி ரத்தருங்
 குகனுமொன் றாகவே யிருந்த கொள்கைநா
 முகமனன் றுரைப்பது மோனத் துண்மைபோ
 லகமகிழ்ந் தினிதுகே ளறைகு வாமரோ. (உ)

முதுக்குறை யுறுதவ முனிவர் தங்குமு
 விதித்திட வரியதாம் வேத நான்கையும்
 மதிக்கொளும் வலியினர் மகியிற் கங்கைமா
 நதிக்கரை யினிதுமா தவத்தி னண்ணினர். (ங)

களிசிறந் தாறெனுங் கரும மாற்றுவார்
 தெளிதருங் கடவுளர் முனிவர் தென்புலத்
 துளரிவர் மும்மையார்க் குரிய வன்பினு
 ளளவறு சுருதிநூ லகங்கொண் டாய்ந்திடா. (ச)

பிரமவான் சரியத்தான் முனிவர் பெட்புறக்
 கருமநின் றுற்றுவார் கடவு ளோர்க்கெலா
 மரியவேள் விகள்புநிற் தார்வ மூட்டுவார்
 வருசுத ரைக்கொட வாசிக் கண்ணுளார். (ரு)

தங்களுக் கன்புறத் தரும மாற்றுவார்
 பொங்குவெங் காமமுன் புகலு மாறெனத்
 தங்குமக் குறும்பறுத் துயருந் தன்மையார்
 செங்கம லத்தனை நோற்குஞ் செய்கையார். (க்)

இருந்தனர் தம்முன ரெய்தி வேதனீர்
புரிந்தமா தலத்துள புகழ்ச்சி யெய்தினு
மருந்தவத் திருளத் தார்வ மீதெனத்
திருந்துறப் புகலுமென் றிறைவன் செப்பலும். (௭)

அஞ்சலி செலுத்திநின் றந்த னுளர்வெண்
கஞ்சநாண் மலர்வளர் கலையின் செல்விக்கே
தஞ்சநா வளித்தசெந் தாம ரைக்குளாம்
விஞ்சையா யகத்துள விருப்பஞ் செப்புக்கே. (௮)

புடவியுஞ் சுவர்க்கமும் பொன்னந் தாமரைக்
கடவுணின் னுலகமுங் காமுற் றேமவ
ணிடைதொறுஞ் சுதந்திரத் திருத்தற் கெந்தைநீ
தடைபடா தருளெனச் சாற்றும் வண்ணமே. (௯)

அம்புயத் தண்ணலு மளித்துப் போயினான்
வெம்புமக் கினியவர் வேட்ட மூவா
நம்புற வளித்தன னகைநி லாக்கொழந்
தும்புனைந் தருள்புரி சூல பாணியும். (௧௦)

வேட்டமூ வரங்களும் வேதி யர்க்குளங்
கூட்டுற மாயனுங் கொடுத்துப் போயினு
னாட்டுமுத் தேவுமுப் புவன நல்கலாற்
சூட்டுபேர் திரிசுதந் திரமென் றுயதே. (௧௧)

அன்னதன் பான்மையா லந்த னுளர்தா
மன்னுமுப் புவனமு மகிழ்ந்து வைகினார்
பின்னரும் பொருநையங் கரையின் பேர்மகந்
தன்னொடு மில்லறந் தழைத்து வைகினார். (௧௨)

இந்தமாக் கதைதனை யெடுத்துக் காட்டிய
தந்தையாம் விபாதனைத் தாழ்ந்து போற்றியே
புந்தண ரிலக்கமெவ் வளவென் றுன்சுகன்
சுந்தையிற் களிமகிழ் சிறப்பச் சொல்லுவான். (௧௩)

திருமுதுகுன்றத்துச் சிவன்றன் பூசனைச்
சுருதியி னின்புறப் புரிந்து சூழ்வினைக்
கருமல மகற்றிமுகக் கண்ணன் றுண்மல
சிருமையும் பெற்றொரா யிரவர்க்கினார் (௧௪)

திரிசுதந்திரர் வரலாறுரைத்தவத்தியாயம். என

பெறலருந் திருவுடன் சிறந்து பெய்மதத்
தறுகண்மா லியானையாற் றாரம் புல்லிய
வறுமுகன் பாலிரண் டாயி ரத்தரு
முறுபொரு ளடைந்துவா னவர்க்கொப் பாகவே. (யது)

சித்தமுங் குகன்பத நீக்க மின்றியே
பத்திமைச் செயந்திபம் பதியின் வைகினார்
வித்தகச் சரித்திரம் விளம்பு மேலையோர்
முத்தராய்க் குகனடி முளரி சார்வரால். (யா)

புண்டரீ கத்தொடு பாம்பு போற்றிய
புண்டரீ கப்புரப் பொதுவிற் பொற்புறப்
புண்டரீ கப்பதம் பெயர்த்த புங்கவன்
புண்டரீ கப்பதப் போது பூசிபா. (யௌ)

மும்மையி னாயிர முனிவர் ளேள்வியின்
செம்மைபெற் றருணடத் தியானத் துற்றுளார்
தம்மையர்ச் சனைபுரி தன்மை யோர்கடா
மிம்மையு மறுமையு மின்பத் தெய்துவார். (யௌ)

அளக்குநா லாயிர மந்த னுளர்தார்
தளக்கம லாசன புரத்துச் சார்ந்துளார்
வளத்துட னிருந்துமா தவனைப் பூசனை
யுளக்களி சிறப்பனோற் றுபர்ச்சி மேவினார். (யகூ)

அல்லுறழ் கண்டன்வா ழுருண வெற்பினிற்
சொல்லுமை யாயிரந் தோமில் பூசா
ரெல்லையி லன்பினு லீசன் றுண்மலர்
மல்லலம பூசைசெய் தினிது வைகினார். (உய)

அருஞ்சக நாதத்தா றாயி ரம்பெயர்ப்
பெரும்புலிக் கடவுளர் பிரசத் தும்பிருந்
கருந்துள வத்தனைக் கருதிப் பூசனை
புரிந்துவான் சிறப்பொடு பொருந்தி வைகினார். (உக)

வாழிய மாதொரு பாகன் வாழ்திரு
விழியின் மிழலையின் வேதத் தன்மையாற்
சூழு மேழாயிரஞ் சருதி யந்தண
ரேழையோர் பாகனை-யிறைஞ்சி வைகினார். (உஉ)

கூடலி னிருந்தருள் குழகன் பக்கமாய்
நாடுமெண் ணாயிரர் நான்கு வேதமும்
பிறை வுணர்ந்துளார் பிறையின் வேணியை
யேடகிழ் மலரினா லருச்சித் தேத்தினார். (௨௩)

சாற்றருந் தண்டக வனத்து மாதவ
மாற்றிய வொன்பதி னாயி ரத்தரு
மேற்றமாம் பூசனை யிராமன் முண்மலர்
போற்றியுட் களித்தவண் பொருந்தி வைகினார். (௨௪)

வழுவினமா தவத்துமா தவன்றன் கோகுலத்
தழிவில்வே தியர்பதி னாயி ரத்தர்தா
முழுவலன் போடுமா லுபய தாண்மலர்
தொழுதுளக் களிப்பொடு சூழ்ந்து வாழ்ந்தனர். (௨௫)

சிறப்புயர் வதரிகாச் சிரமத் தைந்துடன்
குறிக்குமா றுயிரங் கோதி லந்தணர்
நறைத்துழா யலங்கலருழ் நார ணன்பதம்
பிறப்பிறப் பொழிதரப் பேணி யாங்குற்றார். (௨௬)

துதிதரு முகிலரசுச் சுவாமி மாமலைப்
பதியினின் மிக்குறு பன்னி ராயிரர்
விதிகள் வேதியர் வேற்கைச் சேவகன்
முதியதாட் டாமரை மோலி சூட்டுவார். (௨௭)

அளவுறு மெழுபத்தெண் னாயி ரம்பெயர்
வளனுறு திரிசுதந் திரத்தர் வான்றிரைக்
குளிர்பனிக் கருங்கடற் கோசி கம்புனை
தனீரியன் மல்குறத் தவத்தின் வைகுவார். (௨௮)

ஏவரீக ளாயினு மிவரை நெஞ்சத்துப்
பாவகஞ் செய்வினும் பண்டி னேத்தினும்
பூவடித் தாமரைப் போது போற்றினுந்
தேவரோர் மூவர்க்குஞ் சிறப்புச் செய்துளார். (௨௯)

திரிசுதந்திரர் வரலாறுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ — திருவிருத்தம் — ஞாய.

பதினொராவது : மாதபூசைவிதியுரைத்ததுத்தியாயம்.

பொறிவழியிற் புலன்செலுத்தா விபாதமுனி சுகன்முக்கத்தைப் பொருந்த நோக்கிக், குறியமுனிக் கறமுரைத்த செங்கனிவாய்க் குரு பரன்றான் குறித்து மாதந், தொறுமுறையிற் பூசனீயாற் றிடுமாறு மவனருளிற் றொடர்ந்த ஞானத், துறுசுருதி 'புணர்ந்ததிரி' சுந்திரர் செய் கையும்விதியி னுரைப்பான் மாதோ. (க)

கூறுமிரண் டாயிரரு மிருக்காகு முதல்வேதக் குழுவோ ருள்ள மாறுபட வருங்காம முதலாகும் பகையனைத்து மரபின் வென்றோர், தேறுபெறு ஞானமெலார் தாமுணர்ந்து பிறர்க்குரைக்குஞ் செய லோர் செவ்வே, ளாதெழுத்து மம்புலத்து ளடக்கியொரு நால் வேத மங்க மாறும். (உ)

முற்றுணரும் பெரியோர்க ளருமகத்தின் கருமமுற்று முரவோர் வேதத், துற்றசுபா சுபகரும மனைத்தினையுந் தவறுதுள் ளோது மேலோர், பற்றிகலி லாதுறைவோர் முத்தேவர் தம்பதமும் பழித்து வாய்ந்த, பெற்றமுனைத் தவன்சரண பங்கமே பொருளாகப் பேணு நீரார். (ங)

ஐப்பசிச்சுக்கிலநவமி கார்த்திகையிற் சுக்கிலத்தட் டமிவை காசிச் சுப்பிரபக் கத்தொருமூன் றும்பக்க மாசியினிற் சுவேத பக்கஞ், செப் பருஞ்சத் தமியான யுகாதிரான் மூன்றாகுந் திங்க டோறு, மெய்ப்பவ்வு ரணைமகர சுக்கிலத்தேழ் பதினொன்று மேய பக்கம். (ச)

சொல்லுமனுப் புரட்டாதிப் பிற்பக்கப் பிரதமையைத் தொட்டு முன்ன, மல்லலஞ்சீர்ச் சுவேதபக்க முன்னாகு மாளையமா மாதந் தோறும், புல்லியபிற் பக்கவுவாப் பன்னிரண்டு சங்கிரமப் பொழுதி ராறும், வெல்லரிய வைதிருதி விதிபாத நாலாறு மேலுமூன்றும். (ரு)

தனுமகரங் குடமீனத் தமரபக்கச் சத்தமிசார் நவமி மேய, வனு வெனுமட் டகையிவையி னூடுவரு மட்டமிநான் கான பக்க, மினிய மகா வட்டகையா மித்தொகைதொண் ணூற்றாறு, மிடுஞ்சி ராத்த, மனுவினெறி வழிமரபிற் றென்புலத்தோர் தங்களுக்கு வழங்குந் துயோர். (சு)

மேயசுவா காகாரஞ் சுதாகாரம் வவுஷ்ட்கார மிக்க மூன்றி, லாய விதி மந்திரத்தின் மிக்குயர்ந்தோர் பகலிரவு மனுட்டா னத்திற், லாய ர்கொடிக் கினிதூட்டி யதிதியரோ டிருந்துணவு துய்ப்போர் பூதி, காயமணிந் தரன்மணியு மணியாக வாகமெலாங் கவினப் பூன்போர். (ஏ)

இருக்காலு முக்காலுந் தூயகந்த புட்கரிணி யினிதின் முழுகி,
மருக்காலு மலரெடுத்துக் குகனையருச் சனைபுரிந்து வணங்கி ஞானச்,
செருக்காலுங் களிசிறப்போ ரவர்முகச்செந் தாமரையைத் தியான
மாக, வெருக்காலுண் ணினைப்புவரை யிருக்காலு மெடுத்துரைப்ப
வுணப்பின் -முமால். (அ)

நவையறுகா ட்சியராகிக் காலமொரு மூன்றுமுள நாடித் தூய
தவவடிவா குந்திரிசு தந்திரத்தர் தங்கலிடஞ் சார்ந்து சார்ந்துண்
கவளமெழுத் தருந்திடினு நீர்சிறங்கை யருந்திடினுங் கவற்சி பூண்ட
பலமகன்று மேலைய பரபோக மடைந்துழின் பகைவெல் வாரால். (இ)

வேறு.

இத்திரி சுதந்திர ரென்னும் பூசார்
வத்திர சுததளம் பார்க்கு மாண்பினோர்
குத்திரப் பாவவோர் குறைத்து மேலதா
முத்திபெற் றரனடி முளரி சேர்வரால். (ய)

திரிசுதந் திரத்தராய்ச் செல்வ மிக்குள
விருபிறப் பாளருக் கிடுக்கண் செய்துளோர்
வெருவருஞ் சேதக வெல்வ ழற்பெரு
நரகிடை யளப்பில்பல் கால நண்ணுவார். (யக)

கத்தனை வந்தனைக் கடவுள் வேதியர்
கிந்தனை நோவுறச் செப்பு வாரவர்
முந்துறச் சேறுவோர் முகங்கண் ளெள்ளத்து
கிந்தனை புரிதர நினைக்கு நெஞ்சினார். (யஉ)

அனப்பருக் கொடுநர கழுந்து வார்மதித்
துளத்திடை வணங்குவா ரொளிரும் பூஞ்சத
தளக்கம லாசனத் தளியச் செஞ்சுடர்
விளக்கருள் பெற்றுவே ளருளு மேவுவார். (யங)

திரிசுதந் திரரருளத் தெய்வத் தாமரை
யரதனச் சிங்கவேற் றனையின் வள்ளியுஞ்
சரவனோற் பவனுமா தவச்செ யந்தியம்
புரநிறைத் திருத்தல்போற் புகுந்து வாழ்வாரல். (யச)

ஆதலாற் பரகதி யடைய வேண்டினோர்
நீதினாற் திரிசுதந் திரரைச் சேவிப்பா

ரேதுதா னஞ்செய வெண்ணி னாலுமல்
வேதியர் தங்கள்பாற் செய்ய வேண்டுமால். (யரு)

உத்தம தானமே முதல வொண்பொரு
ளெத்தனை தானமென் றாலும் வேற்கரத்
தத்தனுக் குரியவந் தணர்க்குச் செய்குநர்
முத்திபெற் றிருப்பர்நான் மொழிவன் கேட்டியால். (யரு)

தெளிந்திவர் பெருமையைச் செப்ப வேண்டியே
புளங்கொடு நினைப்பினு முலப்பின் றாகுமா
விளங்கும ரேசன்சீ ரிசைத்த பான்மையா
லளந்தனன் புதல்வநீ யறியும் வண்ணமே. (யரு)

ஆபுமீ ராயிர மந்த ணாளோ
டேயவேற் குமரனுக் கினிய கார்த்திகைத்
தூயகார்த் திகைதனிற் சொன்மு காரம்பப்
பாடிமென் புணரியிற் படிந்து ளன்பினால். (யரு)

பரவுவா ரிம்மையிற் பாரின் வேந்தரா
யிருமைபெற் றம்மையி னெய்து பேரின்பத்
திருவொடு புணர்ந்துசெவ் வேள்செந் தாமரை
புரையடி யிணைநிழல் புகுந்து வைகுவார். (யரு)

பன்னிரு திங்களும் பரவு கார்த்திகை
யன்ன நாட்சந்திதி யாழி மூழ்கிவெம்
பன்னகப் பகையிற் பகவன் றுளிணை
சென்னிசேர்த் தினர்கதி செப்பற் பாலதோ. (உரு)

மாகவான் றிங்களின் வருமு காரம்ப
மேகநா ளிரண்டுநா ளினிய மூன்றுநா
ளோகையோ டாடிவே ருபய தாண்மலர்ப்
போகமுண் டார்சன னத்தைப் போக்குவார். (உரு)

சித்திரை முப்பதுந் திரைமு காரம்பத
தத்துநீர் படிந்துவேள் சாணஞ் சேவிக்கு
முத்தரே கந்தவேண் முருகன் முத்திசேர்
பத்தரே யன்றிவே றுரைக்கற் பாலதோ. (உரு)

கந்தபுட் கரிணிரீர் களித்து மாகநாண்
முந்துறப் படிந்துவேன் முருகற் போற்றுவா

ரிந்தமா நிலத்துளோ ரெவர்க்கு முன்னரே
வந்துமா முகத்தினுன் மலினந் தீர்ப்பரே. (௨௩)

சித்திரை யைப்பசித் திங்கட் காலமு
முத்தர தெக்கினு யனமு மோர்னில்வேண்
மைத்துனர்ப் பரவுவார் வாச பேயத்தை
சித்தமுஞ் சேய்குரர் நிலைமை யெய்துவார். (௨௪)

சங்கிர மந்தொறுஞ் சமைபம் பார்த்துமுன்
னங்குள மாவத னாரம் பத்துநீர்
பொங்கிய கந்தபுட் கரிணிப் பூம்புனன்
மங்கலச் சுருதிநான் மரபின் மூழ்கியே. (௨௫)

சிறுபய நளவிய செந்நெ லோதன
மறுமுகத் தவன்றனக் கழுது செய்வித்தோ
ருறுமக நூறுசெய் துயர்ந்த வான்கதி
பெறுகுவ ரெனமறை பிரித்துப் பேசுமால். (௨௬)

ஆடியோர் முப்பது மாவின் வெண்டதி
நீடிய லோதன நிவேதித் தன்பினிற்
கோடலங் கண்ணிகூழ் குமரற் போற்றுவார்
நாடரு மவன்பத நளினத் தெய்துவார். (௨௭)

ஆவணித் திங்களி னரிய வேதத்தான்
மூவிரு முகத்தனை முழுதும் போற்றுவா
ரோவரு மெச்சுநா றுளுற்று வார்பெறுந்
தாளிலாப் பரகதி சார்வர் திண்ணமே. (௨௮)

கன்னியின் மானைய சிராத்தங் காமுறச்
சென்னியா றுள்ளவன் செயந்தி யம்பதி
தன்னிருந் தாற்றுவார் பிதிர்க்க டங்குலம்
பொன்னலர் கமலத்தோன் புரத்து நண்ணுவார். (௨௯)

துலைநெடுந் திங்களிற் சுரர்கள் போற்றிய
வலைபுனற் கந்தபுட் கரிணி யாடிவேல்
வலவனைப் பணிசுவார் தமக்கு வான்பிறப்
பிழைபிழை பென்றுநான் மறையி ரைக்குமால். (௩௦)

திதிலா மார்கழித் திங்க ளிற்றதி
யோதனங் குமரனுக் குவப்பித் தன்னவன்

பாதமெய்த் துணையெனப் பரவு வார்மது
சூதனன் பதந்துணை சூழ்ந்து வைகுவார்.

(௩௧)

மகரமோர் முப்பது மணிப்பொன் னுலய
மகருவின் றாபத்தா லமைத்துச் செய்யவேற்
குநையே பிறைஞ்சுவார் குலங்கு மூடக்கொடு
தகையவாஞ் சிவன்பதஞ் சார்வர் திண்ணமே.

(௩௨)

சேயிருந் திருவிழா நடத்துஞ் செவ்வியோ
ராயிரஞ் சன்னம்பே ரரசின் வைகியே
காயம்விட் டாவிபோங் காலே மான்மக
னாயகன் சரணதா மரையை நண்ணுவார்.

(௩௩)

செப்பருங் கார்த்திகைத் திங்கண் முப்பது
மொப்பிலாக் குமரன்முன் னுள்ளத் தன்பினான்
மெய்ப்படு மாவினெய் விளக்கு வைத்துளார்
சுப்பிர மணியன்றாட் டுணையிற் சேர்வரால்.

(௩௪)

கார்த்திகை யாரலிற் கந்தன் செஞ்சுடர்
பேர்த்தழ விருமுகப் புண்டரீ கத்தைப்
பார்த்திடா ரட்டையின் படுகு ழிக்கணை
யார்த்திடு நிரயத்தூ டமுந்து வார்களே.

(௩௫)

நிலைதருங் கார்த்திகைத் தினத்து நெல்லிபி
னிலைகொடு குகனடிக் கிறைத்து னோரெலாஞ்
சொலுமிலைக் கொருமகந் தொடர்பி னாற்றிய
பலனடை வாரெனப் பகரு நான்மறை.

(௩௬)

திரிசுதந் திவர்கடஞ் சிறப்புந் திங்களுக்
குரியபூ சனைவிதி யுரைத்த காதையுங்
கருதினர் கேட்பவர் கந்தன் முன்புறந்
திரைகடன் மூழ்குநர் பலத்தைச் சேர்வரால்.

(௩௭)

மாதபூசைவிதியுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ — திருவிருத்தம் — ருசள.

பன்னிரண்டாவது:

விபூதி அத்தியாயம்.

சுருதி யாவையு முற்றொருங் குணர்வுறுஞ் சுகனெனுந் தவத்
தோய்சொற், றருதி யானமா முனக்குநாஞ் சொல்வது தகைய
நான் மறைமூலங், சுருதி யாவர்க்கும் விளம்பவொண் னாதது கைநெல்
லிக் கனிபோலாம், வருதி யாறுமா முகத்தவன் சரித்திரம் வழிக்
துது மெனச்சொல்வான். (க)

கொடிய சூரற வறமறை விண்ணகங் குடிபுக விகல்காட்டு, நெ
டிய வேலெடுத் தமர்த்தொழின் முடித்துமா னின்னிடை வருந்தே
னைக், கடம ணம்புரிந் தாறுமா முகத்தவன் கடவுளர் பலர்குழ, வடி
ய ராந்திரி சுதந்திரர் தப்மொடு மாலயத் தினிதுற்றான். (உ)

பெருமி தத்துட னுட்பல பிற்படப் போருட் குமரேசன்
பருமி தப்பரி வாரத்தி னெடுத்திருப் பயிலுமண் டபநாப்பண்
டருமி தத்தொடு மிருந்தன னிருந்தபின் றண்ணளி யுடனேத்திப்
பொரும தத்திறல் வாகுவாங் கெய்தியம் போருகப் பதம்போற்றி.()

ஞான வாரிதி யாய்க்குரு வாய்த்திரு நான்மறை யினுங்காணு
மான வேற்படை யாயொரு விண்ணப் ப மாலயன் றொழுதேத்துங்
கூன வெண்பிறை மிலேச்சிய வேணியான் குரைகழற் றுணைவாழ்த்தி
மோன மோடிருந் தருள்புரி வடிவமா முதல்வனின் றிருக்கோலம்.()

எங்கு மாகயான் கண்டுணைப் பூசனை யியற்றுதற் கென்றேவேள்
பங்க யப்பதம் பரவிய வாகுவைப் பார்த்துனக் கருட்கோலச் [மா
சங்கை சொல்வதற் கெண்ணின் மெண்ணுமுன் சாற்றினை மகிழ்ந்தே
லங்கண் மாநில முதற்பல வண்டமு மானது நாமேயாம். (ரு)

திருத்து நான்மறைக் கொருபொரு ளாங்குகன் செய்யவா குவைநோக்கிச்
சுருக்க மாகநம் விபூதியி னளவையைச் சொல்லுது மெனவானம்
பொருத்து மண்டபத் தருநிழல் யோகத்துப் பூண்டவா சனமாகி
யருத்தி பெற்றுயர் ஞானமுத் திரையுட னாறுமா முகத்தையன். (சு)

வேறு.

தாரமாகிய வோரிரு சத்திக டாமிரு மருங்காக
வீரவாகுவைப் பார்த்துநெட் டிலைச்சுடர் வேல்வல வாரினேந்தி
நேரு மானந்த வடிவமாய் வடிவிலா நின்மலப் பொருளாகும்
பேர ருட்கொடு தாதைக்கு முன்னமே பிரண்வஞ் சொலும்வாயால்(எ)

முத்தொழிலின் கருமமுநான் முதற்றொழிலாம் பிரமரொரு
பத்துளரி னுன்முகனான் பரவுலகிற் றவர்க்கமுநா
னெத்தநவ மானகண்டத் துயர்ப்பரத கண்டமுநா
னத்தியின் மேருவநா நமர்த்தமி லிந்திரனான். (அ)

மதியுளரிற் பொன்னவனான் தோற்றொழிலின் மாகலிநான்
புதியமணித் தடந்தேறிற் புட்பகச்செம் பொந்தோர்நான்
றுதிதருதே வர்க்கினிய தோகைபரி னுருப்புகிநான்
விதமுறுகா னத்தொழிலின் மேம்படுகற் தருவருநான். (க)

விளக்கரிய வலகுகளின் மேபசிவ லோகமுநான்
களக்கறுக்குங் கலைபவையிற் கருதரிப வேதமுநான்
வளக்கெழுவே தச்சுரமோர் நான்கவையின் வாழிபசீ
ரளக்கறிதற் கொண்ணுத வரும்பிரச வோசையுநான். (ங)

எழுத்தவையிற் பிரணவநா னி ரடிகளி லகத்தியன
னழுத்தமுறு யோகிகளி லரியதெத்தாத் திரயனுநான்
விழுத்தகைய சிவன்பாதம் விருப்புடைய பத்தர்த்தயின்
முழுத்ததிருப் பாற்கடலின் விழியுயிலு முகுந்தனுநான். (ய)

புண்ணியத்தின் வடிவாய புரியவையிற் காசிபுநான்
வண்ணமலை யோரேழில் வானளவும் பனிவரைநா
னெண்ணரிய சிருட்டிதனி லிரணியகற் பத்தனுநான்
றண்ணரியிற் காப்பதனிற் றக்கமகா விட்டுனுநான். (ய௨)

கடியசங்கா ரத்தொழிலிற் காலத்தீக் கடவுளுநான்
மிடலுடைய செய்கையரில் வெலற்கரிய காலனுநான்
வடிவுடைய குருவடிவில் வாய்ந்ததெக்கி னுழர்த்தத்
துடனிருக்குற் திருக்கோலத் துவமையிலா வடிவமுநான். (ய௩)

சொலவரிய தெய்வமடத் தோகையர்க டம்மிலுயர்
மலைமகளு மலர்மகளும் வாணிதிரு வடிவமுநா
னிலவியமா தங்கடமி னிறைதருசீ ராவணிநா
னலகிலா துயர்வேத வாரிடரில் வசிட்டனுநான். (ய௪)

கடவுளரா மிருடிகளிற் கனிக்குமிசை நாரதனான்
படவரவத் துடன்புடவி பரிக்குமத் மாக்கடமின்
மிடலுறுஞ்சா ருவபௌம வெண்மருப்பு வேழமுநான்
குடநிகர்த்த செருத்தலுடைக் கோவினத்திற் சுரபியுநான். (௧)

நாடரிய பரிபினெழு நாமவாம் புரவியுநான்
கேடில்பல விலங்கவையிற் கெழுதகைப கேசரிநான்
பிடுபெறு பறவைகளிற் பெருந்திறலசேர் சரபமுநான்
நேடுபன்னே நுருத்திரரிற் சிறப்புள நஞ் சங்கரனான். (௨௪)

பாதலத்திற் பணிவேந்திற் பஹலைப சேடனுநான்
மாதர்தரு மோடைகளின் மானதப்பூம பொப்பைபுநான்
போதநிறை மந்திரத்திற் பொலிவுறுகா யதநிரநான்
பேதநெடுந் தாருவினிற் * சிப்பலப்பூர் தாருபுநான். (௨௭)

வருமுயிரைக் கொடுபோகும் வலிபோரி லிபமனுநான்
னரிதுககி சொழுவாரி லாண்டகைய வாயுபுநான்
னுரனுடைய வானரத்தி னுணர்வுடைய மாருதிநான்
பொருவரிய சிலைவலிபிற் போர்காட்டு மிராமனுநான். (௨௮)

உற்றமனச் சூரர்களி னுயர்காத்த வீரியனான்
னற்றமிலா வறநெறியி ளளபபரிய சத்தியனான்
பற்றுமக நூற்றினபிககாம் பாய்பரியின் வேள்வியுநான்
குற்றமது கழபின்மடக் கோதையரிற் பார்வதிநான். (௨௯)

வியப்புறுபல் பொருளதனின் மிக்கான தமனியநான்
னயப்பொடுவந் தனைக்குரிய நாரியரி லன்னையுநான்
செயற்குரிய தானத்துச் சீரபப தானமுநான்
னியற்பெயராம் யதுகுலத்துக் கெழில்காட்டுங் கண்ணனுநான்

வாக்குடைய முதியோரில் வல்லவரிச் சந்திரனான்
நேக்குருதி பலவவையிற் நசுகங்கை மாந்திரான்
றுக்குமலை வாரிதியிற் றண்டரங்கப பாற்கடனான்
மீக்கிளர்தா ரகைக்குழுவி லெண்மதியக் கடவுளுநான். (௩௧)

இருதுவெனு மோராறி னிணங்குஞ்ஞிர் வசந்தமுநா
 னரிவையரை மோகனஞ்செய் யாடவரின் மன்மதனான்
 பெரியதவத் தினிநூரிப பிராணபா மத்தியானன்
 பரவையெழு நவமணிபிற் பாணி, நவெண் முத்தமுநான். (௨௨)

ஏற்றமுறு மாபரணத் தெழில்வனப்பா குங்கிலைநா
 னுற்றலுறும் பிதிர்கடமி ஸரிபமா வெண்பவனான்
 மாற்றநுஞ்சீர் நால்வருண மானவையின் மறைபாரநான்
 சாற்றரிய வாச்சிராம நான்கினிற்சன் யாசமுநான். (௨௩)

தள்ளரிய வனமவையிற் சயித்திரதத் தண்வனநா
 னெள்ளொளியிற் கதிர்வரப்பு முயர்வானப் பரிதியுநான்
 விள்ளரிய வித்தைதனின் மெய்ஞ்ஞான வித்தையுநா
 னெள்ளரிய வந்தியங்கட் கேதுவா மிதயமுநான். (௨௪)

பொற்பமைசத் திரிபர்தமிற் புருகுச்சப புரவலனா
 னற்புறுத்து தனத்தர்தமி லனகைநக ராதிபனான்
 பற்பலவாந் தீர்த்தத்திற் பரம்புமணி கர்ணிகைநா
 னெற்பொலியு நிவப்பதனி னெல்லையிலா வரைகளுநான். (௨௫)

தெறுபாவ நாசனத்திற் றிரைமோது சேறுவுநா
 னுறுதயவின் மாதாநா னுபரிவளி குலத்தோரின்
 விறலுடைய விராமனுநான் விதுகுலத்து வேந்தர்தமி
 னிறைபொறையி னரசாட்சி நிலைமைதனிற் றருமனுநான். (௨௬)

தண்டனையி லியமதண்டத் தன்மைபுநா னவத்தைகளா
 மெண்டகைய நால்வகையி னெவ்வனமா மவத்தையுநான்
 மண்டலத்தோர் பூசனையின் மானதமாம் பூசனைநான்
 கொண்டபடப் பன்னகத்திற் கூறரிய வாசுகநான். (௨௭)

சுவையாறி னுப்பதுநான் சுடர்விரிக்குஞ் செந்தீயி
 னவைதீர்ந்த சாடரத்தி நான்முதிய காவியத்தி
 னுவமையிலா மாயணநா னுறுந்தரும சரித்திரங்க
 ளவையின்மனு நான்ஞானத் தருங்கதையிற் கிழையுநான். (௨௮)

வரகவியில் வியாதனுநான் வாணயன மானவகட்
 சூரிபவணி கெழுபொருண னுள்ளத்தா லிவைகருதிச்

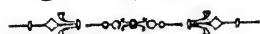
சுருதிமுறை யாராய்ந்து தோமறுமுன் பூசனையைப்
புரி சூதிநீ பெனவுரைத்தான் பூமகன்றின் சிரம்புடைத்தான்.

இத்தகைய விபூதியிய லீராறு தோண்மலையா
ரத்தனருள் புரிந்தமர வாராய்ந்து கணத்தலைமை
வித்தகமைப் புலவீரன் வியப்புற்று னக்காலைப்
புத்தமுதஞ் சுகமுனிநின் புலனருந்த வீருந்தளித்தேன். (௩௩)

விபூதியத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தர்—நுளவ.

பதின்முன்றாவது :
விசுவருப அத்தியாயம்.

எந்தையே பல்லுயிர்க் கிறைவனே சதுர்மறைத்
தந்தையே தந்தையுந் தாயுமில் லான்றரு
மைந்தனே கலவமா மயில்வருங் கடவுளே
முந்தாமா னந்தவோங் காரமா மூர்த்தமே.

என்றுவா கைப்புயத் தேந்தலும் புகலுவான்
மன்றல்வா ரீசநாண் மலாடித் தொண்டன்ன
றுன்றுபே ரன்பினாற் சொலும்விபூ திச்செய
னன்றியாற் புனிதமாய் நவையறுத் தேனியான்.

வேண்டுமோர் தருமமொன் றுளதியான் விள்ளுகே
னாண்டநீ யன்றிவே றரியவான் பொருளெனத்
தூண்டுமா ரென்றிலைத் தோமின்மா ணைக்கிரிற்
பூண்டநின் பேருருப் பொற்புறுந் தோற்றமாய்.

பரவுறும் விசுவரு பத்திருத் தோற்றமார்
தெரிசனைக் குள்ளம்வைத் தேனையத் தெரிசனைக்
கருணைவைத் தாளெனக் கழறும்வாள் வாகுவாங்
குரிசிலுக் கருளொடுங் குருபரன் பகருவான்.

இருடிகட் கரிதுவா னிமையவர்க் கரிதுறுற்
சுருதிகட் கரிதுமெய்த் தொண்டருக் கரிதுசொற்

கருதுதற் கரிதுளங் காண்பதற் கரிதுமாம்
பொருவிலற் புதமொடும் போற்றுந் தோற்றமே. (௫)

ஊனுறுங் கண்களுக் குட்படா துன்றனக்
கானஞா னக்கணே யருளொடுந் தருதுநீ
ஞானநாட் டத்தினு னந்திருத் தோற்றமே
மானவாட் செங்கையாம் வாருவே காண்டியால். (௬)

என்னமு விருமுகத் தெம்பிரான் கருணையான்
மன்னுபே ரண்டமு மற்றவண் டந்தொறுந்
துன்னுவோர் தோற்றமுஞ் சுருமா முனிவரும்
பன்னுநான் மறைகளின் பயனுமாய் நின்றனன். (௭)

கருணையாம் வடிவினைக் காண்டலு' நீண்டவா
ளொருகையா னிருகையு முச்சிமேற் கூப்பியே
யருவிரீ ரிருவிழிக் காறுமீ ராறெனப்
பெருகவாய் குழறியே கனியொடும் பேசுவான். (௮)

அத்தநின் வடிவிலே யளவிலா வமரரும்
பத்தெனும் பிரமரும் பன்னிரண் டாகிய
கொத்துறும் பரிதியுங் கூறுருத் திரர்களா
யொத்தபன் னொருவரா யுளரையுங் கண்டனன். (௯)

ஏழுமால் வரைகளு மேமவான் குன்றமுஞ்
சூழமால் கோடியாஞ் சுரந்தித் தொகைகளும்
வாழிமால் கயிலைமால் வரையும்வ் வரையிலே
யூழியா னடனமுங் கண்டுவப் பிபய்தினேன். (௧௦)

பாற்றிரைப் புணரியும் பாம்பணைப் பள்ளியு
மூற்றிருந் தொழுகுதே னுந்தியங் கமலமு
மாற்றலந் திகிரியு மம்புயத் தாயிழை
போற்றுநா ரணையுங் கண்டுநான் போற்றினேன். (௧௧)

அரியதாம் யோகியர்க் காதியாங் கபிலனும்
பெரியமா தவன்முதற் பின்னுளோர் தம்மையு
முரியநான் மறைதெநிற் துளவகிட் டனைமுத
லிருடியோர் தம்மையுங் கண்டன னெளியனேன். (௧௨)

மனுஷீனீ டியமுறை மன்னரும் பூரணத்
தினியமா நதிகளு மெழில்வரைத் தலைமுதற்
கனைகடற் றலைவரைக் கடவுளர்த் தொகுதியு
மினநதிக் கிருகரைக் கிடைந்தெரிந் தேனியான். (ய௬)

கருதரும் பெருவு கண்டமு மவனுறு
மருவனங் சஞமமர் வாளினுற் போரிடைச்
செருமுபன் றுயிர்விடுந் தீரரு மேழிரும்
பொருவருந் தகையவான் புவனமுங் கண்டனன். (ய௭)

எழுது தற் கரியவா மெந்ததின் வடிவினின்
முழுமணிக் கிரணவா பரணமு மொய்கதீர்க்
சுழுகளித் தொளிர்செய்பொன் னுடையுங் குண்டலக்
குழைவெயிற் சுடர்களின் கோடிரு றியர்கடும். (ய௮)

அளவிலா மதனவா காரமு மளவிலா
வொளியவான் மதிதருங் கிரணமு மொள்ளமுற்
கொளுஷமா ரழலெலாங் கோலவா னயனமாம்
வளனெலாங் கண்டதோர் வடிவமைந் துள்ளநீ. (ய௯)

அண்டகோ டுகளெலா மையநின்மேனியிற்
கொண்டரோ மத்திடைக் கோத்தமா மணிகளாக்
கண்டன னின்முகக் கமலமுங் கோரமாம்
விண்டபே ரோதையும் விண்ணிடிக் கண்ணவாம். (ய௧)

சூலம்வா டண்டுவிற் றோமரங் காமர்சூழ்
வேலெழுச் சக்கர மாயவெம் படைகளுஞ்
சீலகின் கைகளிற் செற்றின பற்றிகல்
மூலமே நடுவிலா துற்றதோர் மூர்த்தமே. (ய௨)

அளவிலா வானன மளவிலா நீள்குழை
யளவிலா நீள்விழி யளவிலா நாசிக
ளளவிலா துயர்கர மளவிலா நின்வடி
வளவிலா மறைகளா கமமுநா டரியவால். (ய௩)

புகலருந் திருமுகப் புண்டரீ கந்தொறுந்
தகைவபே ரண்டமுஞ் சட்சுடென் றழலினிற்

றுகளெழப் பல்லின்வீழ் தொனியின லடியனே
னகமுடைந் துருகியுள் ளஞ்சினே னஞ்சினேன். (உய)

கோரமீக கிளர்தரக் கோலநீ கொண்டதாற்
சீரினுற் பார்க்கவுஞ் சிறியனே னஞ்சினே
னாரை சொல்கென வறிகிலே னென்றலும்
வீரவா குணர்தர வேண்மகிழ்ந் துரைசெய்வான். (உக)

வேறு.

ஐந்தொழிற் குரிய மூவ ராகியிவ் வடிவத் தோடு
வந்துதித் துள்ள கோலங் கடவுளர் மதிப்பார் தங்கள்
சிந்தையைக் கடந்த ஞானச் சின்மயா னந்தரூபம்
விந்தையான் மிக்க மூலப் பகுதியாய் வியப்பு நீங்கா. (உஉ)

கூறுதற் கரிய வண்ட கோடிக ளெல்லா மிந்த
வாறுசெய் விப்போ மென்ற வாசகங் கேட்ட லோடும்
வேறெடுத் துரைக்க நெஞ்சம் வெருக்கொடு வீர வாரு
தேறிநாக் குழறி மீண்டுஞ் சேவடி துதித்துச் சொல்வான். (உங)

கின்னர ரியக்கர் பாட வரம்பையர் கெழுமி பாடத்
துன்னிய முனிவர் சித்தர் தோகையர் தொழுது நிற்பப்
பொன்னகர்க் கிறைவ னுள்ள நடுங்குறக் கண்டேன் போற்றி
யுன்னருங் கோலம் பார்க்க வுள்ளமும் வெருவு மம்மா. (உச)

துதிக்கவு நாவுள் ளேங்குஞ் சொல்லருந் தியானத் தாலே
மதிக்கவு நெஞ்ச மேங்கும் வாய்மைசஞ் சலமு மாமால்
விதிக்கவுங் குணங்க ளாறான் மெய்க்கலங் கார மாக
வுதித்திருந் தருளும் வேற்கை பொருவனே சரணம் போற்றி. (உரு)

சராசர மனைத்து மாகிச் சராசரத் தன்மை நீங்கும்
பராபர வியற்கை யாகிப் பரவுவா ருள்ளந் தோறும்
விராவிய கருணை யாகி விளங்குநின் மெய்யின் றோற்ற
மராமலர்த் தொடையல் சூடு மபூரவா கனத்தாய் போற்றி. (உசு)

வயம்புனை வோர்க டம்மில் வீரரில் வயப்போர் னோக்கி
வியந்துளங் ளளிப்பு நீங்காப் பொருநரில் வில்லோர் தம்மி
லுயர்ந்துளோர் தம்மி லியானென் றுளத்தகங் காரந் தன்னுற்
புயம்படைத் தேனை யல்லாற் பொருவருங் கொடுஞ்சூர்த்தானே. (உஎ)

வெல்லுத லரிது போலு மெனவுள மேம்பா டெண்ணும்
புல்லுணர் வோடும் வாளா பொருந்துமென் னிதய மாய
கல்லகம் குழைய மோதுங் கருணைவா ரிதியே காணு
வெல்லையி லண்ட மெல்லா மெடுத்தபே ருருவ நீத்து. (௨௮)

பண்டுள வடிவங் காட்டி யாளெனப் பையு ளோடு
முண்டகத் திருத்தாண் மீது மோலியுங் கரமுஞ் சூட்டித்
தெண்டனிட் டிறைஞ்சும் வீர வாகுவின் செய்கை நோக்கி
விண்டலத் துதித்து வீசும் விரிகதிர்ப் பரிதி போலும். (௨௯)

ஒளிதிகழ் முகமோ ராறு முயர்புய நிரையீ ராறும்
வளநிறை விழியீ ராறு மாமணிக் குழையீ ராறு
முளரியந் தாளு மாக முன்னரின் வடிவங் காட்டிக்
களிமகிழ் சிறந்து வீர வாகுவைக் கைக ணீட்டி. (௩௦)

எடுத்தன னெடுத்த காலே யெழுந்தருட் கண்ணீர் மாசி
விடுத்தடி வணங்கி நின்ற வீரவா குவைமுன் னோக்கி
முடித்தலை துளக்கி யஞ்சே லொன்றுநா மொழிது மென்றாக்
தொடுத்தபே டன்பி னோடுஞ் சொல்வதற் குள்ளம்வைத்தான். (௩௧)

எண்ணரும் பிரமர் தாமு மியற்சன காதி யோரும்
பெண்ணொரு பாகற் போற்று நந்தியும் பிருங்கி யாதி
திண்ணிய கணத்து ளோருஞ் சிந்தைமுற் றெருங்க நோற்றுக்
கண்ணினுக் கடங்கா விர்தக் கோலத்தைக் கருத்துள் வைத்தார். (௩௨)

அன்னவர் தம்மை நோக்கி யருள்சுரந் தினிய தோற்றத்
தின்னல மினிமுன் னாதி யுகத்தினி லிகல்வெஞ் சூரைக்
கொன்னிலை வேலாற் சிண்டு கந்தமா தனப்பொற் கோயின்
மன்னியீற் றிருத்த லாக வேண்டின மகிழ்ச்சி மிக்கால். (௩௩)

அவ்வயி னமது சேனைக் காதியாம் வீர வாகு
செவ்வியி-னிறைந்த தோற்றத் தெரிசனம் விரும்பு மன்றாற்
கெவ்வமில் வடிவங் காட்டு வோமென விசைத்தோ நீருங்
கவ்வையி னிரங்கித் தோற்றங் காண்மினென் னுரைத்து ளோமால். (௩௪)

செப்பிய மாற்றந் தன்னாற் சிந்தனை மகிழ்ச்சி யெய்தி
பிப்பெரு வடிவ முன்பா லெடுத்தனந் தொழுது நீயு

மொப்பிலா வுவுகை பூக்தா யுள்ளமும் புனிதம் பெற்றாய்
முப்புல னத்து னோரின் முதன்மையும் படைத்தி கண்டாய். (௩௫)

ஆதலி னெழுத்தோ ராறு மற்புதத் தழுத்தி வேத
நீதியான் மெய்த்தி யான நெஞ்சுகத் தடக்கி நம்பே
ரோதுதி நமது பொற்றா ஞற்றுளோர் தம்மைக் காத்துக்
காதலா லவர்த முள்ளக் கருத்தவா முடித்தி யப்பால். (௩௬)

அளக்கரும் பிரம கற்ப வந்தத்தி னமது பாதத்
தளக்கம லத்து வீடு தந்தன மென்றே யீசன்
குளக்கணிற் றோன்று ஞானக் குருபர னுமைத்தா னன்ன
வளத்திய றன்னால் வீர வாகுவு மனங்கொண் டேத்தி. (௩௭)

புகலருங் குமா வேள்வி பூதியுங் கேட்டு மேலார்
தகையபே ருருவங் கண்டு சததளத் திறைக்கு மெட்டாச்
சுகமடைந் தருந்தி யானத் துதியுட னிருந்தி யோகத்
தகமகிழ்ந் தின்று காறு மற்புதப் புணரி யாழந்தான். (௩௮)

பேருரு வமைந்த தோற்றப் பெற்றியும் விபூதி யாய
சீரருட் சிறப்பு மேத்திச் சிந்திப்போர் தீமை நீங்கிக்
கோரவெம் பவவேர் கீண்டு கூறுதற் கரிதாஞ் செல்வ
வாரியிற் றினைத்து வேண்டு மைந்தரை யடைவர் மன்னே. (௩௯)

வஞ்சனை தீரீர் காற்று வருமவ மிருத்து வெந்நோய்
சஞ்சல மவர்பாற் செல்லா தண்ணளி யுடனே கேட்போர்
நெஞ்சுகங் குழைய வேண்முன் னித்தமும் படிப்போர் வாங்கி
விஞ்சையி னெழுது வோர்கள் விருப்புட னினைத்த வெல்லாம். (௪௦)

முற்றொருங் கெய்து வாரகண் முழுதுநம் மாணை யாணை
சொற்றன மிதயத் தன்பு தூண்டுதி யெனவி யாதன்
கற்றுணர் சுகனுங் கேட்கக் கழறினன் முனிவீ ருங்கட்
குற்றமாக் கதையை யின்னு முணர்த்துவ மென்றான் குதன். (௪௧)

விசுவரூபவத்தியாயம். முற்றிற்று.

ஆ — திருவிருத்தம் — ஸாய்அ.

பதிமூன்றாவது:

சுவாமியின துமந்திரமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

மகமாயை யாதி மலமூ டறுத்து வளர்கின்ற ஞான மினிதாய்ப்
புகவே செலுத்து மொருகாதை யுண்டு புகல்வா நினைக்க வரிதாங்
குருகுண முத்தி வடிவாய தண்ட கூடம்ப ராவ மனுநூற்
சுகனே யருத்தி யுடன்வீர வாகு தொழுநான் வினோர்க் டொழுதே.

போனா ரிருந்தா பதர்க்காதி யானென்று புகலுங்கை வீணை முனிவ,
னானை பேரன்பு கொண்டுசெவ் வேள்கொண்ட வக்கோல நின்று
தொழுதே, வாணு றெனக்கண்க ணிப்பாய ரோமங்கள் வடிவத் தரும்
ப விதயர், தானான வானந்த ஞானம்பெ ருக்காழி தாழ்ந்தா னுயர்ந்த
புகழால். (௨)

நீடுஞ் சரற்கால மேகத்தின் மின்சார்த னேரக்கை வீணை நில
வப், பீடொன்று முள்ளக் களிப்பாந் தரங்கம் பிடித்துந்த வான மு
னிவன், மூடுந் துழாய்த்தொங்கன் மோலிப்பி ரானண்ட மூதண்ட
கூட நிமிருந், தாடன் றலைக்கொண்டு நால்வேத கீதர் தலைப்பாடும்
வேலை யதனின். (௩)

பாலாழி நடுவிற் சுவேதச் செழுந்தீவு பண்புற்ற தீவினிடையே,
மேலாய வைகுண்ட பட்டினத் தானந்த மயமாய் விளங்கு வதுசீர்,
மூலாக மக்கோயி லவைபூடு படிக்கத்தின் மொய்த்துத் திரண்டு நெடி
தாங், காண் யிரம்பெற்ற மண்டபத் தின்பங் கனிந்தான் பயத்தி
னுரைபோல். (௪)

மெலிதாய வெண்மைத் திருச்சேட பரியங்க மிசையான பூவி
ன் மகளு, நிலமாது மிருபாலி நிலவச் சனந்தனோடு விச்சுவச் சேன
னுவனன், றலையான நந்தனுயர் சனகாதி யோர்க்கைகை தானாதி முந்
து நதிசுண், மலர்வான் றருச்சுரபி விண்ணக மடந்தையர் வசக்களனு
சந்தர் முதலோர். (௫)

வாயார வாழ்த்தித் துதித்துத் துதித்துள்ள மலினந் துரக்கு
முதியோ, ரோயாம லஞ்சலி செலுத்தினர் தொழத்தகைய வும்பர்க்கு
ஞான வழதந், தாயா யளிக்கின்ற நாரா யணக்கடவு டன்முன்னர்

சுவாமியினது மந்திரமகிமையுரைத்த வத்தியாயம். கூங்

யாழின் முனிவன், போயா தரத்தோடு பாதார விர்தங்கள் போற்றிப் பணிந்த பொழுதில். (சு)

புகலரு மருகிய மிருக்கொடு சொடுத்துமுனி புங்கவனை யுங்கனகமே, தசையமணி யாசனந் தினிதிருந் திப்பசிய தண்டுள வணிந்த பொருமான், முசமலர நீயிவண் விளைந்தபொருள் சோர்வற மொழிந் திதிதி யென்ற பொழுதே, யுகமந் சிறந்தினிசை நாரதக் கடவுண் முனி யாதரந் தொடுபு கலுவான். (எ)

உமைநந்த மைந்தன் கொடுஞ் சூ ருத்தரிண வொண்டொடியை யானை மகளைக் கமைகொண்டணந்துபா ரதகண்ட வைப்பினிற் கனிபு முத் தமிழி னுடனே, யமைவின் றயர்ந்ததன் பொருநையின் றென் றிசையி னமரர்முனி வரர்குள் வாழ்ந்தந், சிமைபந் தருங்கந்த மாத னச் சாரந் செயந்தியும் பதியி னிடையே. (அ)

கொற்றவம் புபவீர வாகுவர் காகவே கொண்டவா னந்த வடிவஞ், செற்றயின் றயர்முனிவர் கந்திருவர் விண்ணவர்க டரிசுதந் திரர்க ளுடனே, யுறையின் றெழுவடிவு கண்டுகண் டெள்ளத் துவப் படங் காமை யாலே,மற்றின் பாதந் துரைப்பான் பொருட்டிலிவண் வந்தன னெனப்பு கலுவான். (சு)

பாரதப் போரிற் றனஞ்சயந் காகநீ பாவித்த வடிவு கண்டேன் சூருடைத் தண்டகா ரணியத்தின் மாதவன் றேழற்கு நன்கு வாய்ந்த மேருவிற் சங்கரன் காட்டுந் திருக்கோல மேவரக் கண்டு தொழுதே னுருமச் சுறவெதிரி காச்சிரம மதனிலே யரியநர நார ணர்களாம். (ஐ)

இருவோர் தமக்கு மொரு காலாக் கினிக்கடவு ளின்பத் தெடுத்த வடிவும். பிரியாது கண்டுகண் டெள்ளங் களித்தனன் பிரமன் றெழிற் கூடவும், பரமே சுரக்கடவுண் மேருமால் வரையினிடை பண்டுகொண் டெள்ள வடிவு, மொருவாது நின்றுகண் டெள்ளங் களித்தன னுரைக்கடங் காத குமரன். (ஐக)

வேறு.

கொண்டிருந்தவிக் கோலத்தைப் போலயான்
கண்டி லேனிது காரண நின்னடிப்
புண்ட நீகத்தைப் போற்றிப் புகல்வதந்
கண்டி னேனென் றருண்முனி சாற்றினான். (ஐஉ)

நார தன்சொல் நாரணன் கேட்டுப்பின்
முரல் கொண்டு முழங்கெத்தன் வைகுண்டத்
தூர டங்ஙலு மொண்ணில வுக்கருப்
பூர வெள்ளை புதுக்குவித் தானரோ. (௨௩)

கருணை கொண்டு விழிபின் சத்தூரியா
விருடி மெனிக்கு லேபன மப்பிவான்
பருவ மாமுடில் போலும் படிவத்தான்
நிருவி ருத்தின் பவளச்செவ் வாய்விண்டான். (௨௪)

தத்து வக்கட னீந்தித் தகைமைரார்
முத்த ருக்கு முதன்மைய தாம்பரி
சுத்த யாழ்முனி சொல்லுவன் கெனென
வித்த சத்துப தேசம் விளம்புவான். (௨௫)

சுரிலை மால்வரைக் சண்ணுதன் முத்திபுத்
துயிலும் யாமுமொன் னுகக் குகனுந்
பாசிலு மந்தப் பசுபதி யைம்முகத்
நியலு நம்முக மெப்திப தாறென. (௨௬)

இறைவன் நிண்புய மெட்டுமட் டார்ஜுழாய்
நறைகொ ணம்புப நான்கு முன் னான்கதாம்
விறல்கொ ளம்புப மெய்வெஞ் சூலமும்
பொறைகொ ளாழிபும் பொற்பமர் சத்திபாய். (௨௭)

ஏக மாக விருதலைச் சூலமே
யாகு மந்த வரன்கலை யாகிய
மாக வான் சுட ராய்நம் வலக்கணின்
பாக மாக பெழும்பிர பஞ்சத்தை. (௨௮)

உண்டு பண்ணும் விட்சேபத் துயர்சத்தி
மண்ட லந்தொழ வள்ளியென் றுற்றனள்
விண்டு வின்வடி வாக விளங்கிய
வெண்ட ருஞ்சந் திரகலை யென்பதாய். (௨௯)

இயவு ளாயிடக் கண்ணெனு மானந்த
யயம் தாகி வரும்பரி பூரண

சுவாமியினது மந்திரமகிமையுரைத்தவத்தியாயம். கூடு

வுபர்வு நீக்கியுள் ளாவர ணப்பெய

ரயர்னி லாதுபர் வாகிய சத்தியே.

(௨௦)

கூற ருந்தெய்வ குஞ்சர மாதென

மாறி லாதுதிந் தாளந்த மாதரே

யாறு மாமுகற் காமிரு சத்தியும்

வேறி லாது விளங்கும் பிரமமே.

(௨௧)

வேறு.

சுப்பிர மணிப னென்று சொலும்பெயர் பதமுன் றுகு

மப்பதத் திடைபுண் டான வரும்பதஞ் சிவனு மீற்றின்

மெய்ப்பதஞ் சிவனை யெத்தும் விண்டுவிண் வடிவா முன்னஞ்

செப்புறு பதமி ரண்டு பதங்களைச் சேர்ந்து காட்டி.

(௨௨)

ஒப்பரு மயிக்க மாக வுரைத்தலா லுரைக்க வொண்ணு

மைப்படி மிடற்றி னுனு மாலெனு நாழு மாக

முப்புல னங்க னேத்த மூலமு முடிவு மில்லாச்

சுப்பிர மணிய னாகச் சொல்லுநால் வேத மாதோ.

(௨௩)

சரவண பவனென் றேதுந் தாவறு பதங்ஙண் மூன்றிற்

பரவுறு சரமென் றுய பதமது சலமே யாகும்

வருநவந் வாச மிந்த வான்பத மிரண்டும் பார்க்கி

லரிதுமா தவத்து நாரா யணனெனு மருத்த மாமால்.

(௨௪)

இயலுறு பவனென் றேது மிருபதஞ் சிவன்ற னாகு

மயலற விரண்டு மொன்றாய் வழத்திலா நெழுத்தே யாகும்

பயனொருங் குணரின் ஞானப் பரம்பொருட் சிவன தாய

சயவடி வாகு மென்றே சொல்லுநான் மறைக ளம்மா.

(௨௫)

மலைகுகன் றான மாவ மயலற வகுக்குங் காலே

நிலமணல் சுக்குப் பாறை நிசுழ்த்தருங் கல்லு நான்காங்

குலமவை நமக்கும் வேற்கைக் குமரற்குந் தான மாகும்

பலனுறு நிலை மற்றப் பருப்பதஞ் சிவனு காரம்.

(௨௬)

தரையிட னாழ மறறத் தடவரை சிவனு மாக

மருவுமல் விடங்க ளெல்லா மயூரவா கனத்தி னைக்குப்

பொருவரு மிடன தாகப் பொருந்துதற் கெடுத்துக் காட்டிச்

சுராதமக் கமுத மீந்த துழாய்ப்புயல் பின்னுஞ் சொல்வான்.

(௨௭)

வேங்கட வரையு மந்தண் வேங்கட வேற்பின் மீதி
லாங்கு கனேரித் தீர்த்த மானது மசலத் தூடு
பாங்குறு மூர்த்தி தானும் பன்னிரு புயனும் வாசத்
தேங்கமழ் துளபத் தாம யானுமாய்ச் சிறந்து னோமால். (௨௮)

நெருப்புறு கலைமுன் மூன்று நிலமகள் சுமலை நீவி
பொருத்துநான் குடனைத் தாறு வதுமுறை புரையி லாத
வுருத்திர னிகரி வீச னுயர்சிவன் கலையிவ் வாறு
திருத்துகார்த் திகையோ ராறுஞ் சிவனுமால் வடிவு மாமால். (௨௯)

ஆயவித் தன்மை யாலே யளப்பறு மார னாறித்
சேயினுக் குரித்தாமோமஞ் செபமுப வாசம் பூசை
நேயமோ டியற்றி வீச னெடியமால் விரதத் துள்ள
துயறந் பலன்க ளெல்லார் துகளறக் கொடுக்கு மாதோ. (௩௦)

அகரமு முகரந் தானு மளப்பறு மகரந் தானு
மெகினொ கனனு நாமு மீசனு மாகு மந்த
வுகரமே குமர னாகு முயர்ந்தெழு மகரந் தானு
மகரமுந் தெய்வ மாதும் வள்ளியு மாகு மம்மா. (௩௧)

உரைதகு மெழுத்து மூன்று முரைக்கடங் காது நின்ற
பிரணவ வடிவ மாகும் பெண்களோ ரிரண்டு பேருஞ்
சரவண பவனு மொன்றாய்த் தனித்தவோங் கார மாகுஞ்
சுருதியாழ் முனிவ வுண்மை சொற்றன மென்றான் மாயோன். (௩௨)

நாரதந் குரைத்துச் செங்க னுரணன் முனிவ னோடுஞ்
சீரினுக் கழகு செய்யுஞ் செயந்தியம் பதியின் முன்னந்
தாருகந் றடிந்த செவ்வேள் சரித்திர மினிது காண்பான்
காருடப் பிடர்மேற் கொண்டு கந்தமா தனத்திற் போந்தான். (௩௩)

கருடவா கனமேற் கொண்டு கண்ணனுங் குற்ற காலே
முருகவேள் சென்று பூசை முறைபிற ழாது செய்யக்
குருபர னுவப்பப் பூசை கொண்டன்மே னியனுஞ் செய்தா
னிருவருங் களித்துக் கந்த மாதனத் தினிது புக்கார். (௩௪)

வேதனும் விமான மாக விளங்கிய சிமையக் கந்த
மாதனத் திருந்தான் கந்த வரைச்சக நாத மூர்த்தி

யாதரத் தகில மெல்லா மற்புத்த தளித்தா னேமிச்
சீதரப் புத்தே டானுஞ் செயந்தியம் பதியிற் புக்கான். (௩௫)

விண்ணள வாரச் சாரல் விசயமாங் கோயி றன்னிற்
கண்ணகன் றீர்த்த மான கந்தபுட் கரிணிப் பாங்க
ரெண்ணினர்க் கெண்ணி யாங்கே யின்னருள் புரிந்து வானிற்
பண்ணவர் பரவ வேற்கைப் பரமன்விற் றிருந்தான் மன்னே. (௩௬)

முனைச்சுடர் வேற்கை யானை மொழியவர் தனைகள் செய்ய
நினைக்கமெய்த் தியானஞ் செய்ய நிறைந்தபூ சனைக ளாற்ற
நனைத்துழா யலங்க லாற்கு நான்மறை முடிவுங் காணுப்
புனற்சடை யாற்கு முள்ளம் பொருந்திய மகிழ்ச்சி யாமால். (௩௭)

இனையமாக் கதைவி யாத னிசைத்ததே னுண்டு தந்தை
நனைமலர்ப் பாதம் போற்றி நாட்டு மகிழ்ச்சி பூத்து
மனனிலை யுணர்ந்து கண்ட வான்சுக முனிவ னீண்ட
முனைநெடு வேலோன் பாத முன்னியாங் கிருந்தான் மன்னே. (௩௮)

சுவாமியின துமந்திரமகிமையுரைத்தவத்தியாயம் . முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—௬௫௬.

பதினைந்தாவது:

பலகதையுபதேசித்த அத்தியாயம்.

இருக்குமுத னாவேத முணர்ந்தசுக முனிகே ளின்னுமொரு
காதையுனக் கெடுத்துரைப்ப னென்றே, குருக்குமதிக் கோடரசு
கடவுளிரு சரணக் கோகனகங் கரங்குவித்துக் கொண்டியர் வியாதன்
றருக்குமனக் கொடுஞ்சுரை வேரறுத்த சுடர்வேற் சண்முகத்தி
னிணையடிச்செந் தாமரையுள் ளிருத்திப், பெருக்குகளி மகிழ்சிறப்ப
வுடல்புளக மரும்பப் பிள்ளைமுகந் தனைப்பார்த்துப் பேசவுளம்
பிடித்தான். (௧)

காலமொரு மூன்றினையுங் கருத்தினிடைக் காண்போன் காமமு
டன் வெகுளியிகு களிமயக்க மொழித்தோன், குலநெடு வேல்பி
டித்த துண்டமதிச் சடையான் றுணைச்சரண மலர்பரவுந் துருவாச
முனிவன், மேலமர ரினிதிருக்கும் விண்ணுலக மாறாய் விரிஞ்சலுல

கடையவுளம் விரைந்துசெலுங் காலைச், சேலையை கருநெடுங்க
டெய்வமட மாது சென்னிபணிந் தின்னறவத் தேமாலே கொடு
தாள்.

வாங்குமலர்த் தொடைமாலே வனப்பனைத்து நோக்கி வார்சை.
யின் மலர்முகத்தின் மணிமாப்பி லீணைத்துத், தாங்கரிய மகிழ்பூத்
முனியகலுங் காலைத் தருநிழலி லரசிருக்குஞ் சதமகத்த னாற்கோட்
டோங்கலயி ராவதத்தி னெருத்தமிசை வரக்கண் டொள்களித்
மதுமாலே யும்பர்முனி யெடுத்துப், பாங்கினாடு கொடுத்ததநீ
வானரசன் வாங்கிப் பத்தியிலன் போலானை மத்தகத்திற் பதித்தால்

மத்தகத்தின் மணிமாலே வானிறைவ னுனைக்கு மதயானை கட
ங்கவிழ்க்கும் வான்முழைக்கை நீட்டிக், கொத்தலா நறவொழுது
குழங்கல்விரை மாலே கோட்டாலுங் கரத்தாலுங் குறைபடுத்த
கண்டு, சித்தமழ லதுதுண்டத் துருவாசன் சீறித் திகைத்தமா
கோமானைச் சினந்திருக நோக்கி, யித்தனையுங் கடவுளருக் கிறைவ
னெனுஞ் செருக்கா லியானளித்த மாலேதனை யிழிவுபுரிந் தனையால்

ஆதரத்தி லியானளித்த மலர்மாலே வாங்கி யணிமுடியிற் சூட்
டாதுள் ளகூதைபிடித் தேறும், போதகத்தி னாவிழிவு புரிந்தெறிந்த
பாவம் பொறையாக நின்னிடைத்துப் பூண்டுதனை வாதப், பாதகத்தி
னாலுனது பதியவுணர் கவரப் பருவரலுக் கிடனாகிப் பதுமமக
ணிக்கத், தீதிழைத்துள் ளலமந்து மும்மலமு நீங்காச் சிறியோரிற்
றிரிகவெனத துருவாசன் மொழிந்தான். (ரு)

கொடுஞ்சாப மொழிந்ததுரு வாசமுனி பின்னுங் குலிசநெடும்
படைபேந்துங் குரிகின்முக நோக்கிக், கெடுங்கால மதியுளத்துத
தோன்றாது போலாங் கிறிபிறழ்ந்து முதியோரைக் கீழ்மைபுரிந்
ததுதீர்ந், திடுங்கால முணர்ந்துனகருக் கூறவினைந் தனமா லிமை
யோர்க்கு முனிவரர்க்கு மியாவருக்குந் தீமை, நெடுங்காலம் புரிந்த
கொடுஞ் சூர்தொலைத்து நெடுவா னிலைநிறுத்து சுடர்வேற்கைப்
பெருமான்ற னிடமாய். (சு)

வாய்த்தகந்த மாதனத்து வரையிடத்து நீபோய் மதிமுகங்க
ளாறுகொண்ட வானவனபொற் சரண, மேத்தியவ னிருந்துநெடுந்
தவம்புரிதி யாயி னீராறு தோளுடைய பெருமான்ற னருள

னீர்த்தரங்கக் கடலமுத மிமையோர்கண் மதிப்பார் நிறையமுதத்
துடன்மலை முன்னுதிக்கு மவள்கண், பார்த்தவுடன் விண்ணரசர் திரு
வுமுள வாய்நான் பகர்சாபர் தீருமெனத் துருவாசன் பகர்ந்தான். (எ)

துருவாசன் கொடுஞ்சாப முரைத்திடுந்தன் மையினுற் சுடர்க்கு
லிச நெடும்படைக்கைத் துறக்கநகர்ப் பெருமான், தருவான வரம்
பைபர்கள் சுரபிநிதி யொடுசிந் தாமணிபு லோமசைவிண் டலைமை
யிவை யனைத்துந், செருவால்வெவ் வவுணர்கொள மனமறுகி மறுகித்
திருவிழந்து கவினிழந்து சேணிழந்து சூரைப், பொருவாகை வேலு
டைய குமரேசன் சந்தப் பொருப்பின்மன விருப்பமுடன் மருப்ப
யில்கற் பகத்தார். (அ)

சூடியவச் சுரபாணி நெடுங்காலஞ் செவ்வே டீணைச்சரண வாரீ
சர் தொழுதிருக்கு மளவி, னீடியவிண் ணவர்கூடிப் பாலுத்தி மதிப்ப
நிறையமுதத் துடன்மலை நேரிழைவர் துதித்தாள், பீடுபெறு திரு
முகத்தின் பேரழகு குலிசப் பெருந்தகைகண் டரும்பாவ மொழிந்தி
னிய வடிவுந், தோடலர்கற் பகநிழலும் பொன்னகருங் கிடைத்துச்
சுரர்மகுட கிரைவணங்க வரசுபுநிந் தனனே. (கூ).

இத்தகைமை மகவான்வெண் களிற்றரசுள் ளுணர்ந்துள் ளேமா
ந்து சஞ்சலமுற் றிரவுபக னினைந்து, மத்தகத்தி னனிமாலை நெடும்
பனைக்கை நீட்டி வாரியெடுத் தெறிந்ததனிற் றுருவாசன் கிணந்தே,
பித்தனென யான்றாங்கும் பெருந்தகையுள் ளுடையப் பெருஞ்சாப
மிடநாகப் பேராசு மிழந்தா, னத்தனென வாய்வெருவித் தலைவ
னுக்குப் பாவ மளித்தனெனன் றுளந்தேறி யடலாணை விளம்பும். (ய)

வேறு.

செய்க தீவினை செய்தவர்க் கேயென
வையஞ் சொல்லும் வழக்குமற் றுண்மையே
கையெ டுத்த கடும்பவந் தீரவே
லைபன் றானே யருச்சிக்க வேண்டுமால். (யக)

என்று வேழத் திறையுளத் தெண்ணியே
நன்று ணர்ந்துள நாரதற் போற்றியே
குன்றெ றிந்த குருபரன் பூசனைக்
கொன்று மந்திர மோதென வோதினன். (யஉ)

கீழ்த்தி சைக்கட் கிளர்ந்தெழு மாதங்கங்
காழ்த்த நெஞ்சக் கவலொழிந் தன்பினால்
வீழ்த்த கட்புன லோடுசெவ் வேளடி
வாழ்த்திக் கந்த வரைப்புறஞ் சாரந்ததாவ்.

செயந்தி யம்பதி சேர்புன லாடியே
நயந்த பஞ்சக் குரோசமு நாடியே
வியந்து சூழ்ந்து விரைகொண்மந் தாகுனி
பயந்த பங்கயப் போது பறித்திடா.

அந்தப் போதை யரன்மகன் றுளர
விர்தப் போதில் வியந்தருச் சித்திடா
முந்தப் போதனை மோதுகை யானைநாற்
றந்தப் போதகந் தாழ்ந்துடன் சூழ்த்ததே.

இந்த வாறைந்து வைக லிராப்பகற்
றந்தி யேத்திவெஞ் சாபந் தணந்துவேற்
கந்த வேளின் கருணைகொண் டிந்திரன்
முந்து பக்கத்து மொய்ம்புடன் சென்றதே.

ஆத லாற்கும ரேசன்பொன் னாலய
மாத வத்தின் வடிவம தாகுமாற்
கேத நீங்கச் சுகமுனி கேட்டியா
லீது நிறக வினியொன் றுணர்த்துவாம்.

கருத்தி னுக்கடங் காதயா கந்தனுக்
கருத்தி முற்றச்சொ லாகமத் தாற்றினாற்
றிருத்து பூசை தினந்தொறு மெட்டதாய்ப்
பொருத்து சாமந் தொறுங்கனி பூப்பதே.

கால மெட்டுங் கருதிமெய்ப் பூசனைச்
சீல ராகிய சீரிய நாலிரு
பால ராகப் பகவிர ஷம்மறை
நூலி னாற்றினர் நாம நுவலுமாம்.

வேறு.

பகற்கால நாகால மந்தநாற் காலமுதற் பகருங் கால
முறைக்கமலன் பூசையிரண் டாங்காலம் பலமுனிவர் முயலும் பூசை
மகத்துவமுன் றாங்காலங் கந்தருவர் சித்தருக்கு வாய்ந்த பூசை
பகுத்தநா லாங்காலந் திக்கிறைவ ருடன்மகவான் பரிந்த பூசை.(௨௩)

உரிமையினைத் தாங்காலந் திருமுதலாஞ் சத்திகளுக் குவந்த பூசை
தெரிதருமா றாங்கால மவுணருடன் பணிக்கிறையாஞ் சேடன் பூசை
விர்தருமே ழாங்காலம் வள்ளிதெய்வ யானையுளம் விரும்பும் பூசை
கருதுமெட்டாங் காலமுயர் கங்கைமுத னதிகளுடன் கண்ணன் பூசை

எட்டான காலமுறையியற்றுநர்பூ சனைநோக்கியிருகண் ணீர்கள்
விட்டாறு முகக்கடவு ளிணைச்சரணக் கோகனக வீடு காத்த
கட்டாரி கரமெடுத்த வீரவா குவுமியங் களித்தா னந்த, முட்ட
கடன்முழ்கி விளையாடுஞ் செப்கையெம்மான் மொழியப் போமோ.

ஈதுநிற்க வின்னுமொரு காதையுண்டக் காதையுனக்கெடுத்து
காட்டி, யோதுதுமியா மென்றுசுக முனிவரனை முகநோக்கி யொ
நான் காக, வேதமுறை விதித்ததவ வியாதமுனி யகங்குழை
விரும்ப மிக்க, மாதவத்திற் புலிக்காலேக் கொண்டகவு தமன்சரி
வழுத்தல் செய்வான். (௨)

புண்டரிக புரமான புலியூறிற் கனகமணிப் பொதுவின் ஞா
தொண்டர்களும் பதஞ்சலியும் விண்ணோரு முனிவரருந் தொபு
போற்றத், தண்டலிலா னந்தநடத் திருக்கூத்துப் பயிலீசன் சர
போது, கண்டுகளி மகிழ்தூங்கும் புண்டரிகத் தாண்முனிவன் கவ
தீர்த்தான். (௨)

பொதுவினிடைச் சதிரடனக் கூத்தாடு பரன்றுணைத்த
போது தாழ்ந்து, மதிவகிகீற் றணிந்தசடை யெம்பெருமா னின்
ணை வாரி யாலே, கதிரவன்சூழ் பேருலகிற் கடவுணதிப் புனை
கயிலை யாதி, முதியதலம் பலதொழுதற் குள்ளம்வைத்தே னெ
பாணி முகிழ்த்துப் போற்ற. (௨)

அன்னபரி சரணளிக்க வியாக்கிரத்தா ளுருந்தவனங் கக
வேலை, பன்னுலகிற் கடவுணதி பலமுழ்கி மேயதலம் பலவும் போ

முன்னமுகி றனைபடுத்தும் பாண்டியருக் கரும்பொருளாய் முத்தி
வீட்டி, என்னலந்தந் தருள்பொருளை யிருகரையிற் றீர்த்தமெலா
நாடி யாடி. (உசு)

சந்திரனுக்கிருஞ்சாபந்தீர்த்தசோ மாரணியந் தன்னிற் போந்து,
மந்திரத்தின் வடிவான சோமலிங்கர் பங்கயத்தாள் வந்திக் தேத்திச்
சிந்துமணி பெய்தெதறியுஞ் செயந்திபுரத் திருக்கோவில் சென்று
வேற்கைக், கந்தனைவந் தனைபுரிந்தா கமவிதியிற் பூசனையுங் களித்துச்
செய்தான். (உஎ)

ஆனந்த மயமான கூப்பிடோ ரைந்துமுளத் தன்பா னோக்கித்
தானந்த வில்லாத வேள்விபுரிந் தாறுமுடன் றனக்காம் வண்ண
ஞானந்த னுள்ளமிசை மீதுரச் சிந்துபுர நகர்க்கும் வாசப், பூநந்த
வனஞ்செறிசோ மாரணியந் தனக்குருடுப் புடையோர் வைப்பின். (உ)

பலனளிக்கு மறைவேள்விச் சாலைதனை விதிமரபிற் பணிந்துட்
போந்து, கலைமுதிர்ச்சி யாரிடரு மந்தணரும் பெரியோருங் கவினச்
சூழ்ந்து, வலனுயர்த்த தனுவடிவு முக்கோணத் தின்வடிவு மனுமுன்
சொற்ற, தலைமைபெறச் சதுரமெனுங் குண்டமுமும் முறையாகத்
தானே சேர்த்தி. (உக)

பிராணன்வடி வாங்கோதா வபானனெனு முற்காதா பெயர்வி
யானன், பராவடிவாய் வருபிரமா வுதானனெனு மத்வரியு பகர்ச
மானன், விராவுயச மானனொடு தங்கடங்கலிடந்தோறும் வியப்பின்
மேவத், தராதரமெல் லாம்பரவ வேள்விமுறை யினிதாற்றுந் தன்மை
போர்ந்து. (உட)

புண்ணியத்தெண் டிரைக்கோதா வரிச்சருதி மாந்தியாம் பொரு
வின் மாதாள், ளெண்ணியருட் டிருத்தாதை சண்முகனுக் கற்புதமா
மினிய யாகந், தண்ணளியிற் புரிவித்தா னவபிருத நானமவன்
றானின் றுடக், கண்ணகன்பே ராறுகிப் போதுமென மகச்சாலை களித்
தாங் குற்றான். (உஉ)

ஆங்கெழுகோ தாவரியி னவபிருத நானமா பாடி நீயென்
பாங்குறுபெண் ணாகையினுற் றந்தையர்க்குக் கைமாறு பரிசிற்
செய்தா, யீங்கிவணி பரிதிமதி நால்வேத முள்ளளவு மெனது சீர்த்தி

யோங்கவென வருள்சரந்து பின்னருமா தவனவள்பா லுரைப்
தானான். (௩௨)

விருத்தகங்கை யாகியகோ தாவரிநீ பொருநையெனும் வே,
மாதாக், கருத்திபெறு திருத்துணைவி யாகியிவ ணடைந்தடைவார்
கழுதம் போலத், திருத்தகுநற் சிறப்பாக விருத்தியென வருமகமுட
செவ்வேட் கண்பாற், பொருத்தியவ னிருகிரண சரணதா மரை
ரைத்தண் போது போற்றி. (௩௩)

நீங்காத பரிவினெடு விடைபெற்றே யவணகன்று நிம
மாய, லோங்காரத் திருவடிவாஞ் சிவகலைக்கோர் வைப்பாக வெளி
பொன் மன்றிற், பூங்காலின் றிருக்கூத்துப் புலிக்காலின் றிருமுனிவ
புகழ்ந்து போற்றப், பாங்காக வவணடைந்தான் கிடையாத பரபே
கப் பதம்பெற் றுய்ந்தான். (௩௪)

முத்தெறிசங் கமழங்கிச் சோமவா வியிற்படிந்து முடிவி லாழ
வத்தரெனுஞ் சோமலிங்கர்த் தொழுதுபுலிக் கான்முனிவ னரிது லே
ள்வி, வித்தகச்சா லையிற்கோதா வரியாடிச் செயர்திபுர மே
வேற்கை, நித்தனையன் பிற்பணிவார் பிறப்பொழித்துக் குகன்சரண
நீழல் வாழ்வார். (௩௫)

இன் னுமொரு காதையுனக் கெடுத்துக்காட்டுதுஞ்சுகனீ யினிது
கேளென், றுன்னரிய வியாதமுனி களிசிறந்தாங் கவனுணர வுவுப்பு
மிக்குத், தன்னகப்பூங் கமலமலர்ந் தாதரத்தி னியாவருபே
தலைமை யான, நன்னலம்பெற் றிடவேதம் பகுத்தவா யாற்சிறிது
நவில்வ தானான். (௩௬)

மாதவத்தி னுயர்வசிட்டன் வாமதே வன்வரசா பாலி மாயை
காதன்மிக்காங் காசிபன்மார்க் கண்டனெடு கவுதமன்முற் கலன்வே
தத்திற், கோதில்லவு சிகமுனிவ னெடுங்காலங் காசிரகர் குறுகிக்
கூனற், சேதமதிக், கீறணிர்தான் பதம்பணிந்து தவமியற்றிச் சிறந்தா
ங் குற்றார். (௩௭)

நாலிருமா தவமுனிவர் காசியகி லேசரடி நாட்பூச் சூடி, யேலு
மவன் விடைகொடுப்பக் காசியகன் மகலாத வியல்பு நீடுஞ், சீலமறை
முறைநிறையுஞ் செயர்திபுரத் தனையடைந்து சிறந்த ஞான, மூலமெ
னுஞ் சண்முகனற் கருணைவா ரியின்றலைமை முழுதும், பெற்றார். ()

பெற்றமா தவர்குமரன் கந்தமா தனவடிவும் பெயர்வி லாது
சுற்றுமா மணிதரங்கர் தூற்றுவத னூரம்ப முதலா ஞான
முற்றுநா லாறான புண்ணியதீர்த் தமுநோக்கி முன்னுங் காதற்
பற்றினாற் றனித்தனியே பேருலகெ லாமுணரப் பகர்வ தானார். ()

மண்டுதிரைக் கடலுடுத்த புடவிதனிற் போகமொடு வழங்கு
முத்தி, யுண்டுபெத் தியதலங்கள் பலகோடி யுண்டவைக ஞவமை
யில்லாக், கொண்டசுடர் வேற்குமரன் செயந்திபுரந் தனிற்கீழாங்
குறிக்கி னென்றே, துண்டமதிக் கோடரன் றனைப்பழிச்சும் வசிட்ட
முனி சொற்றான் மாதோ. (சய)

பிரமகத்தி கள்ளருந்தல் வேதசாத் திரநிந்தை பேசும் பாவ
மொருதினத்திற் செயந்திபுரத் துபவசிக்கி லன்னபவ மொழித்து
மேலாம், பரகதிக்க ணெய்துவரெய் துவர்திண்ணந் திண்ணமெனப்
பயிலும் வேதம், வரையறுக்குந் தவவாம தேவமுனி வரன்பகுத்து
வகுத்தான் மாதோ. (சக)

படப்பாங்கட் டலைசமக்கும் பாரிடத்திற்¹ கடவுணதி பலவுஞ்
சூழ்ந்த, கடற்பாலி னுளதீர்தகத் தொகையுமிவை தரும்பலனுங்
கருதித் தூக்கி, யெடைப்பார்க்கி லினியகந்த புட்கரிணிக் கிணையாகா
வெனச்சா பாலி, திடப்பானமை யென்றாணை யிட்டுரைத்தா னியா
வருக்குந் தெரிய மாதோ. (சஉ)

பிறந்தநாண் முதலாவி போங்காறும் பிரயாகை பிரிவின் றுடிச்,
சிறந்தவான் கதிதனிலுங் கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாட் செவ்
வேண் முன்ன, ருறைந்தவார் கலிமூழ்கி யுமாபதிசே யைப்பரவி
னுயர்ந்த கோடி, சிறைந்தவான் கதிகாட்டு மாணையெனக் காசிபனு
நிகழ்த்தி னானால். (சாஉ)

பருவமொரு தூறளவும் பரம்புமணி கன்னிகையிற் படியு நீர்
மை, யொருதார்தென் செயந்திபுரஞ் சென்றுகும் ரேசனடி யுவந்து
வாழ்த்தும், பெருமையினர்க் கெளிதாகக் கிடைக்குமென மூவாறு
பெரும் புராணம், விரிவுரைக்கு மாணையென மார்க்கண்ட னுத்த
மும்ப விளம்பி னானால். (சச)

மழைதிறம்ப வறந்திறம்பிக் கொடுமைபுரி கொடுங்கால வரள்பும் ளாகத், தழையுமுக மாயிரமும் வரையாம லனமளிக்குந் தவத்தின் மேன்மை, யுழைமகள்கா தலனுறைந்த செயந்திபுரத் தொருதிவச முற்றோரெய்தும், விழைவுறுந் பயனிகரா தானையெனக் கவுத மனும் விரித்துச் சொன்னான். (௪௫)

தருப்பைநுனி கோலியரீர் தனையருந்திக் காமாதி தணந்து மோன, விருப்பினொடு பருவமொன்று நனிபுரியு மத்தவத்தின் மேன்மை யேமப், பொருப்பரசி மகன்செயந்தி புரத்திருப்பார் தங் கள்வயிற் புகலுங் கோடி, திருப்புகழுண் டாகுமென முற்கலமா முனிவரனுஞ் செப்பி னானான். (௪௬)

வயப்புரவி மகநூறு வாசபே யப்பெயரா மகத்தி னூறு, வியப் புறுத்த சன்னமுத லீறுறுங்கா றுந்தினமு மிக்காச் செய்த, நயப் பினிய செயந்திபுரத் தனிலுறைவார் தினமடைவ ரென்ன நாட்பூ, வயக்கடவுள் சனகாதி யோகியர்முன் யானுணர வறைந்தா னென்ன.

கோசிகனீ தானையெனப் புகன்றனன லீதுநிற்க குனிப்பி லாத, மாசிறவச் சுகமுனிகே ளரித்துவா ரத்தின்முசில் வனப்பு வாய்ந்த, கேசவன்முன் னொருமாக மூழ்குபலன் வேறுளைக்கக் கிளர் ந்து வாசம், வீசுகந்த புட்கரிணி யொருதரமும் குநர்க்காகும் விளம்பி னம்மா. (௪௭)

களவினாற் திரிவோர்கள் பின்னவர்தங் கன்னியர்பாற் காம வாஞ்சை, யளவளா வுறுமறையோர் மறையோரை நித்தனைசெ யறி வி லாதோர், தெளிவிலாக் கைமையர்பால் வந்துறுபு ஞ்ணகத்தி செ ய்வோர் வானி, னிளநிலாக் கலைதவழங் கோடூர்க் குணர்வுரைக்கு மிளைய சேயின். (௪௮)

சேவடியைப் பணிந்தொருநாட் செயந்திபுரத் தினிதிருப்பாற் றீமை பூண்ட, பாவவிடாக் குறும்பறுத்துப் பரகதிவா னகந்திருந்து பரிவின் வாய்ந்த, மூவிரண்டு முகத்தனடி நிழலிருப்ப ரீதுநிற்க முனி வ கேளென், றுவலுடன் விபாதமுனி பின்னுமொரு காதையெடுத் தறைவ தானான். (௫௦)

ஆற்பிணுடன் கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாட் செயந்திபுரத் தமரர் போற்றப், பொற்புநிறை திருமுகங்க ளோராறுங் கனிசிறப் பப் புகழ்ந்து போற்றாக், கற்பினர்க ளெவரேனுஞ் சந்திரஞ் சிறநுல் வுங் காறு மாறு, மற்புரைவே சரியாவர் நிச்சயம் தெனதூல்கள் வகுக்கு மாதோ. (௫௧)

புழுத்தகரு மலம்பொசிக்கும் வாலேய மாய்விடினும் பொறையாய் மூத்த, வழுக்குடம்பு செயந்திபுரந் தனிலொழிந்தா லதுவுமழியாத ஞானம், பழுத்துமறு சனனமின்றிக் கதியடையு மினுங்காதை பகர்வன் வேத, வீழுத்தகுமெய்ப் பொருளாகு மெனச்சுகற்கு வியாதமுனி விரித்தான் மன்னே. (௫௨)

சொல்லுமா காதையொன்று சந்தான 'விரதமெனத் தொடர்ந்த பேரா, மல்லலொழித் தடியவர்பா லன்புவைக்கு முருகனுளத் தருளே போலா, 'மெல்லைதவி ரருந்தவத்துச் சுகமுனிகே ளிம்பரும் பர்க் கிணங்கக் கையி, நெல்லியென லாகவதன் முறைதிறம்பா துலகுணா நிகழ்த்து வேனல். (௫௩)

அரியனோன் பியற்றுகின்ற காசிபன்கா தற்குரிய வதிதி யாகுந், தெரியிழைநன் மைந்தரிடத் திச்சைவைத்துத் திசைமுகத்தன் சிறுநிறம் தேர்ந்த, சுருதியாழ் முனிசரணம் பணிந்தேத்தி மைந்தரொடு தூய வாழ்வுந், தருவதா மொருவிரத மெனக்கருள வேண்டுமெனச் சாற்றி னுளால். (௫௪)

சாற்றியுடன் வணங்கதிதி யுரைகேட்டுத் தந்திரியாழ் தாங்குஞ் செங்கை, மாற்றருஞ்சீர் நாரதனும் வானவர்தஞ் சிறையகற்றும் வைவே லண்ணந், கேற்றதவ விரதமுனக் கறைகுதுமா லுளங்கவற்சியின்றி யின்று, கோற்றொடிகேட் டுணர்தியெனச் சந்தான விரதமது கூறு கின்றான். (௫௫)

பெப்புடன்கார்த் திகைத்திங்கட் பூரணையிற் செயந்திபுரம் பிறங்குங் கந்த, புட்கரிணி முதலான நாலாறு தீர்த்தமுறை புகுந்து மூழ்கி, விட்புலவர்க் கரசனித்த கௌமாரி குமரனுளம் விரும்பு நோன்பு, கட்பொதிதா மரைத்தாளுக் காகவொரு பருவமுற்றக் கருணை வேண்டும். (௫௬)

என்னமறை யாலறையுடய் மூவெட்டா கியதீர்த்த பினிதின் மூழ்கிப், பன்னிரண்டு தரங்கோயில் வலஞ்சூழ்ந்து பன்னிரண்டு கண்ணன் பாத, மன்னிநின்று பன்னிரண்டு தரம்பணிந்து பின்னெழுந்து மவுன மாகத், துன்னியசூர் மாப்பாட்டிற் போய்வடக்கு முகமாகச் சுவாமி செந்தர்ள். (௫௭)

நோக்கியிருந் தனாமிகையிற் குடபாலிற் சுதரிசன தவலுங் கீழ்
பாற், றுக்கருமூச் சூலநடுச் சத்தியிவ்வா றொருமூப்பாற் றரையிற்
நீட்டி, யாக்கியசோ டசவிதியாற் பூசனைசெய் தாறிரண்டி னள
வை யாகத், தேக்கருளின் வந்தனையாற் றிருக்குமா னலயத்தின்
றிசைபார்த் தன்பால். (௫௮)

பேரருட்சப் பிரமணிய வென்றென்றே மூன்றுதரம் பேசிப்
பேசி, யாருமிடற் றெழுமோசை யெவ்வளவோ வவ்வளவு மறைகூ
உய் வாகைச், சூருயிர்போய்க் கதியடைந்த வவ்வயிற்றெண் கடன்
மூழ்கிக் சுடரு லாய, வீரவடி வேற்கரத்த னலயத்தின் மவுனமொடு
மீண்டும் போகி. (௫௯)

சந்நிதியை யடைந்துகுரு முகமாகக் கும்பமொன்று தாபித்
தேத்தித், துன்னுபதி னாறுவிதத் தன்பினிற் பூ சனைபுரிந்து தூநீர்க்
கும்ப, மன்னுபுன றனின்மூழ்கி யனைத்தினுக்குங் காரணமாய் மருவி
நின்ற, பன்னிருகைக் குமரேசன் றனைப்பரவிப் பன்னிரண்டு பழிப்
பில் வேத. (௬௦)

அந்தணர்க்குக் தெக்கணையோ டேட்டுவித்தா றெழுத்துமனத்
தழுத்தி வேற்கைக், கந்தனைச்சிந் தனைக்கோயி லுடிருத்தி யுபவசித்
துக் களித்துப் பின்னர், வந்ததினத் தினிமைதரும் பாரணையூண் விதி
மரபின் வாய்ப்பச் செய்தே, முந்தறையு மிவ்வாற்றும் பன்னிரண்டு
பூரணையு முற்ற நோற்று. (௬௧)

மற்றவிருச் சிகத்திற்குட் கார்த்திகையி னிவ்விரத மரபி னாற்
றிக், கற்றமறை யேர்க்கரிய கோதான முதலாய களிக்குந் தான,
முற்றுமன மகிழ்சிறப்பரி கொடுத்தவர்க ளாறுமுக முருகப் புத்தே,
ஞ்ந்திருக் கருணையினு லவரவரவேண் டியவிருப்பி னுவந்து வாழ்
வார். (௬௨)

இவ்வாறு மறையவர்க ளியற்றுநர்க ளாமாகி விருஞ்சி லேடைக்
கொவ்வாத கலையனைத்தும் பெற்றதிக் சந்தானத் துவந்து வாழ்வார்
மைவாரி யிருநிலத்தி லரசரியற் றுநராகின் மருவார்ச் செற்றுச்,
செவ்வாமன் னிலைபுரிந்து சந்தானம் பலவடைந்து சிறப்பின்வாழ்வார்.

வணிகரிந்நோன் பியற்றிடினற் றனதனைப்போ லாய்மகவின்
மகிழ்வார் மற்றைத், தணிவரும்பின் னவரியற்றி லளவதுநல் வளத்
தொசெந் தான வாழ்க்கை, யணிபொருந்தி யினிதிருப்பார் சுகமுனி

கே ன்ராதன்சொல் லதிதி கேட்டுப், பணிதல்புநீர் தாசிரிய ன்ராதமா முனியாகப் பாவித் தேத்தி.

(௬௪)

ஓர்பருவ மதிதியருஞ் சந்தான நோன்பியற்றி யொளிர்வேற் சேயின், சீரருளி னிந்திரனை யுபேந்திரனை மகிழ்சி ரப்பத் திருவி னீன்று, சோர்வொழிந்தின் தளவுமுற்றா ளாதலினு லிவ்விரதந் துணி ன்னோற்றோர், போரயிலாற் காளாகி யன்னவன்றாள் வீட்டின்பம் புகுவர் மாதோ.

(௬௫)

ஈதுநிற்க சுகமுனிகே ளின்னுமொரு காதையுண்டா லியம்பு கேனியான், மாதவத்தின் முறைதிறம்பா வொருமறையோன் மறை நான்கு மங்க மாறு, மோதிபுணர்ந் துண்மையெலா மாராய்ந்து தன் னுள்ளத் தொருங்கே யாக்கி, வேதியர்க்கெல் லாமுணரத் தானு ணர்த்திப் புகழ்நிதுவி வியப்பு மேலாய்.

(௬௬)

புகலுறும்வை திகஞ்சைவம் வயிட்டிணவம் வாமமிசை பொருந் து மேலோர், பகர்சவுர முயர்காணு பத்தியமே யாறாகப் பகுத்துக் காட்டுந், தகையமத விகற்பமெலாந் தானுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தனக்குத் தானே, நிகரொருவ ரில்லாது புகழ்நிலவாற் புடவிதனி னெடிது வாழ்ந்தான்.

(௬௭)

பையரா முடிதாங்கு நெடும்புடவிக் கண்வதிந்து பவத்தின்மூத் துச், செய்யதாய் தந்தைகுருச் சிவனயன்மான் மறையோர்க் டெய் வஞ் சார்ந்த, துய்யதா மந்திரமா தீர்த்தமருந் தவந்தருமஞ் சுருதி நன்னூல், பொய்யிலா மறைவேள்வி யருந்ததிக்கற் பினில்வாய்ந்த புரைதீர் மாதர்.

(௬௮)

சொற்றிடுமிவ் வாறனைத்து நிர்தனைசுந் தனையாகத் துணிந்து கண்பா, லுற்றனமெய் காணாத வுறுபொருளா னவைபொய்யா முண் மை ஞானம், பெற்றவருஞ் சுவர்க்கமொடு நிரையமுள வென்பரவட் பெயர்னி லாது, முற்றவிருந் திவணடைநதோ மெனவொருவர் சுகந்தெரிய மொழிந்து ளாரியார்.

(௬௯)

எனநினைந்து தன்வேத முறைதிறம்பி யறம்பாவத் தியல்போ ராறு, சன்னநெடும் பொறைதாங்கி , நெடுங்காலங் கொடுத்தொழிலிற் றானே மூத்து, மன்னுணர்வு தள்ளாட நாக்குமுற நரைமுதிர்ச்சி வந் துழ் முற்ற, வினையுமுன்று சுழன்றகறங் காஞ்சுடல நீத்தாவி விட்டா ன் மாதோ.

(௭௦)

ஆவிபோம் பொழுதியம் படர்பாச மெடுத்தமுந்தக் கட்டிக் கால,
 னேவலா லங்கங்குவிட விருபத் தெட்டாக வியற்றுங் கோடி,
 பாவமா கியநிரயத் தூடமுந்திப் பின்வழுதிப் பாண்டி நாட்டிற்,
 றுவருக் கொடுங்குரல்வாய் வாலேய மாய்மீண்டுஞ் சனித்தரீன்
 மாதோ. (எக)

யாவருக்கு டிருவருக்கும் வாலேய வருத்தாங்கி யிருந்த காலத்
 தோவறமுன் குருமுகமாய் வேதமதி கரித்ததவத் துயர்ச்சியாலே
 நாவலர்தீ வுக்கணியாஞ் சிந்துபுரந் தனிலடைந்து நவையின் மூத்து
 மேவருமச் சடச்சுமமைப் பெரும்பாரந் தனைநீத்து விழுந்த தன்றே.

சிந்துபுரந் தனிவாவி விட்டொழிந்த தன்மையினுற் சிறந்த
 ஞானக், கந்தனரு ளான்ஞானக் கருத்தடைந்து வருங்காம தேனுத்
 தாரு, முந்துமாம் பையர்குழத் தேரேறிக் கொண்டுவண்டு மொய்
 த்து டாடுங், கந்தமல ராசனத்தா னுலகடைந்திந் நாளளவுங் களிப்பா
 லுய்ந்தான். (எங)

அருந்தவத்துக் கொருநாஞ்சி லாகியதென் செயந்திபுரத் தமர்ந்
 து வேதம், பொருந்தவுரைத் தாறுமுகப் பெருமான்ற னிருசரணப்
 போது போற்றி, யிருந்தெவர்க்கும் பசியாம லனங்கொடுத்துப் பின்
 னுடலத் திடும்பை நீத்த, பெருந்தவத்தர் பெரும்பேறறை பெய்ம்ம
 னோர்க் கெடுத்தெடுத்துப் பேசொ னாதால். (எச)

பலகதையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—எஙய.

பதினாறாவது:

இயமனுக்குச்சிந்துபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம்.

அருந்தவ நெடுங்கட லளந்துணர் வியாதன்
 றிருந்துசக மாமுனிவ செப்புலது கேளென்
 றிருந்துணர்வி னாலுலக மேழி லுயர் சிந்து
 புரந்தனை யடைந்தவர் புகும்பரி சுரைப்பான். (க)

சங்கமெறி வாரிதி தனிற் பொருளை நாடி
 வங்கமொடு சென்றுபல வாணிக முயன்றே
 கங்குல்பக லுந்துயில கன்றுகட லுடே
 பொங்குபல மீனொடு புலாலினிது தின்பான். (உ)

கற்றுணர்வி லாதுளமி லேச்சனது காலே
 யற்றமறு சேனையுட னுழியிடை நாவா
 யுற்றபல வாணிகர்க ளுள்ளநிதி யாவுஞ்
 செற்றமொ டெடுத்தவர்கள் சென்னிதுணி விப்பான். (ங)

திமைபுரி வித்துமறை செல்வழி நடாத்து
 மோமமறை வாணர்களை யோடுபு பசுக்க
 டாமற வெறுத்துள தசைக்கறி சமைத்தே
 காமுற நுகர்ந்துகளை கட்டுநுகர் விப்பான். (ச)

தன்னுள புலேச்சமய மேசமய மென்றென்
 றுன்னிநிக ரின்றிவளர் வுற்றசம யத்தோர்
 சென்னியற வெட்டிய செருக்கினொடு பாவந்
 தன்னுமுட லச்சுமை சுமந்துபல காலம். (ஊ)

திரிந்துழியொர் காலமுயர் சிந்துபுர நண்ணி
 யருந்தவர் வணங்குறுபொன் னாலயமுன் னாகி
 விரைந்திவிட மேதென வினாவிபுள் வெகுண்டே
 புரந்தர னிறைஞ்சவளர் கோயிலிடை போனான். (ஈ)

போனபொழு தாறுமுக புங்கவளை யேத்தி
 மோனமொடு நான்மறைசொன் முப்புவன வைப்புத்
 தானமெனு மந்தணர்க டம்மையெதிர் நோக்கி
 யானவுரு வேதென லு மந்தணர்கள் சொல்வார். (ஏ)

இயமனுக்குச்சிந்துபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம்நாயக

சங்கர னுதற்கண்வரு சண்முகவ னுமால்
வெங்கய முகாசுரனை வென்றமர ரெல்லா
மெங்களுக்குழு வுக்கரச நென்னவொரு பேருந்
துங்கமொடு பெற்றுள சுவாமியிவ னுமால். (அ)

போற்றுமெளி யோர்களிடர் போக்கியருண் ஞான
மாற்றரிய சீரொடு வழங்கவுள வாஞ்சை
யாற்றலொ டிருந்தபொரு ளாகுமென முன்னஞ்
சாற்றுமறை யோருரை தடுத்துமுரை சாற்றும். (க)

அரனெவ நவன்பெறுவ தாகவரும் வேற்கை
முருகனெவ நென்றுள முனிந்துநெடு வாளாஞ்
சுரிகையொடு சீறின னடந்துசுடர் வேலோ
னருகுசெல வோடிவிழந் தாவிபு மழிந்தான். (ஈ)

ஆவியழி போதுவிழு மவ்வளவி லாதி
மூவிரு முகத்தனடி முன்னமுடி யாத
பாவிதர முன்புவிழு பான்மைபணி வோரின்
மேவர விருந்ததெழு மேதினி நடுங்க. (ஐ)

பாசமொடு காலபடர் பற்றவரும் வேலை
யீசன்மக னைத்தொழு திருந்தகண நாதர்
மாசறு குமாரனடி வாழ்வுபெறு வோனை
நீசர்விடு மென்றவரை நீக்கினர்கண் மாதோ. (ஐஉ)

அன்னவர்க டென்றிசையி னுணைகொடு போற்று
மன்னனை வணங்கவர லாறுபுகல் வீரா
லன்னமுறை கூறவளி யேற்றமுகில் போலாய்ச்
சென்னியு நடுங்கவுயர் சிந்துபுர முற்றான். (ஐஈ)

உற்றபொழு தாறுமுக முள்ளகும் ரேசன்
பற்றினொடு வாழ்திரி சுதந்திரர் பராவ
முற்றவுணர் கும்பமுனி மோனமுனி வோர்கள்
கற்றசன காதியர் களித்துடன் வணங்க. (ஐச)

மானருண் மடக்கொடியும் வானரச னீன்ற
வேனகு கருங்கண்மத வேழமட மாதூந்
தானமொ டிரண்டுபுற முந்தழுவ வேல்வேண்
ஞானமுறு முத்திரையி னன்குற விருந்தான். (ஐதி)

நன்றியுட னுறுமுக நாயக னிரண்டு
மன்றன்மல ராஞ்சரண வாரிசமு னுகத்
தென்றிசை புரக்குமிறை சென்னிபணிந் தேத்தி
நின்றுகும ரேசனடி நேர்கொடு துதித்தான். (௩௬)

தேவரிடர் தீர்த்தவுணர் தேவியர் கழுத்தின்
மேவுகல னீக்கிமறை மிக்கவுரை காணு
மூவிரு முகக்கடவுண் முண்டக மலர்த்தாட்
பூவென வியந்துதரு மன்புகல்வ தானான். (௩௭)

இழுதையர்க ளாயிடினு மெந்தைசர ணத்தே
தொழுவரை நான்மறை துதித்தமுதி யோரும்
வழிபட வியற்றிய மபூரவரை மாதின்
குழவியென வாழ்த்தியுயர் கூற்றிறை துதித்தான். (௩௮)

நாடரிய தேவர்சே னுபதியு மாகப்
பீடுபெறு நிற்கொடு பெரும்பகை யொழித்தே
நீடமரர் வானிலைமை நிற்கவருள் செய்த
வாடன்முரு காவெனவு மந்தக னறைந்தான். (௩௯)

பகவதி தருங்கு க பராவருமை ஞான
வகவிரு ளகற்றுமரு னோதயசொ லாறு
முககுரு பராவனது முண்டக மலர்த்தாள்
புகலெனவு மியாமிய புலத்திறை பணிந்தான். (௪௦)

தண்ணியி லாதகொடுந் தானவர்க ளாய
புண்ணொடு மழுந்துபுல வர்க்கரு மருந்தாம்
பண்ணவ கயம்பரம வென்றுரை பராவி
யெண்ணரிய கூற்றுவ னிறைஞ்சியவ ணின்றான். (௪௧)

நின்றநம னைக்குமர னீட்டுளி னோக்கி
யுன்றுதியி னுனம துளங்களி சிறந்தா
மின்றுவர லாறுபகர் வாயென வியம்பத்
தென்றிசை புரக்குமிறை செப்புத றுணிந்தான். (௪௨)

பிறைமவுலி யானது பெருங்கருணை யாலே
யறமொடு கொடும்பவ மடைந்தவர்க ளியாரு
நிறைதரு சுவர்க்கநிர யம்படர வீரே
முறுகரிழு னுகவுறு வித்திடல்செய் வேனால். (௪௩)

இயமனுக்குச்சிந்துபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம்மாநிந்.

இந்தமுறை தானுமியல் வேதியரு முன்னால்
விந்தையுணர் கின்றமனு வேந்தரு மருங்கே
வந்துட னிருப்பமதி மாலைபுனை வோர்க்கென்
சிந்தனை வெருண்டவர் வினைச்செய லுணர்ந்தே. (உச)

நீதிபுரி தன்மைமுடை யேனெறியி னில்லாப்
பாதக னியற்றியிடு பாதக முணர்ந்தே
யேதமொ டிவன்றனை யழைத்திடு மெனமுன்
றாதரை விடுத்தன் விடுத்தவர் தொடாமுன் (உரு)

நின்னருகு நின் றுள நெருங்குகண் நாத
ரென்னுடைய தூதரை யிடித்தொரு மிலேச்சன்
றன்னையு னடிக்கமல வீடுதழு விப்ப
தென்னென நமன்புகலு மின்சொலது கேளா. (உசு)

ஞானமுள ராயிடினு ஞானமில் ரேனு
மானின்விழி யார்மிசை மயங்கினர்க ளேனு
மேனைய வழுக்கின்முறை நாடினர்க ளேனு
மானத மியற்றொழி லடைந்திலர்க ளேனும். (உ௭)

முந்துபவ மூழ்முறை முயன்றுளர்க ளேனுஞ்
சுந்தர மறைத்திரி சுதந்திரர்கள் சூழ்ந்து
வந்துதொழு நம்முக மலர்ச்சியது நோக்கிற்
சிந்துபுரம் வந்தினி திருக்குமவர் செய்த. (உ௮)

நீவினை யொழித்தினிய செம்மையின ராகி
யாவலொடு நந்தம தடிக்கமல நீழன்
மேவர விருப்பரிவன் மேயமுக மாறுந்
தாவற விழித்தவுடன் சாய்ந்துயிர் விடுத்தான். (உ௯)

வருதிரி சுதந்திரர்முன் வாயுரை புகன்றன்
விரைவினுயர் நம்முகம் விருப்பினொடு பார்த்தான்
பரிபவ மொழித்துமறை பண்பினி னிறைஞ்சு
மிருசரண தாமரை யிருங்கதி யடைந்தான். (௩௦)

ஆணைநம தானையென வாறுமுக வேலோ
னேனுடைய கூற்றின்முக மின்னருளி னோக்கித்
தானுவின் மகன்றகைய தண்ணளி சுரப்ப
வாணிதிக ரானமணி நாவின் மகிழ்ந்தே. (௩௧)

அந்தகனை நோக்கிமுரு கேசனறி விப்பான்
சிந்துபுர மானது சிறப்பினொரு மூவர்
முந்துறு தவத்தரோடு நாழு முறையாக
விற்தையுடன் வாய்த்துதி விளம்புபதி யாமால். (௩௨)

வேறு.

என்று பன்னிரு தடம்புய்க் குமாவே னெதிராய்
நின்ற கூற்றுவ னுணர்தரக் கூறின நிலையார்
தென்றி சைக்கண னறுமுகன் சேவடித் துணையை
நன்றி பெற்றகை யுச்சிமேற் கூப்பின டைந்தான். (௩௩)

ஆயுதன்மையாற் று கமுனி யறிதர வியாதன்
பாய தெண்டிரைப் புணரிசூழ் செயந்தியம் பதிகான்
சேயின் மிக்கசா யுச்சியத் திருநெடும் பதியா
மேய சத்தியஞ் சத்திய மெனவுரை விடுத்தான். (௩௪)

இயமனுக்குச்சிந்துபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ—திருவிருத்தம்...௪௪௪.

பதினேழாவது:

பிரமன்றேவர்கட்குபதேசித்த அத்தியாயம்.

விரிந்த மாமறை நான்கெனத் தொகுத்தசீர் வியாதன்
றெரிந்த மேலவர் புகழ்சுக முனிவனுட் டெளியப்
பரிந்த மாதவச் செயந்தியம் பதியின்மான் மியமே
பொருந்து காதையொன் றுணர்த்துவன் கேளெனப் புகல்வான்

பாவகாரியாய் வணிகர்தங் குலத்திலுற் பவித்து
மூவர் தம்மையும் பூசுரர் தம்மையு முதுபார்
மேவு மாதிரத் திறையவர் தம்மையு மேலா
மேவர் தம்மையு நிர்தனை புரிந்துமுத் திருந்தான். (௨)

வாணி கத்தினிற் சோரனா ணிகமன மதித்துத்
தூணி விற்பவர் முன்னதிற் பாதிபுஞ் சுருக்கப்
பேணி விற்பவன் ருய்தரு மாப்பொனிற் பிரித்துக்
காணி கைக்கொளச் செட்டியா பாரமுங் கற்றான். (௩)

பிரமன்றேவர்கட்குபதேசித்தவத்தியாயம். ஈழிடு

தானு மீகில னீருநர் தம்மையுந் தடுக்கு
மீனன் புண்ணிய பாவமா யுள்ளன விரண்டு
மானிலத்திடைப் பொய்யெனப் புகன்றபேழ் வாயான்
ஞான மானமு தறிவொரீஇ யவங்கொடு ஈடப்பான். (ச)

வருண நான்கையு மொன்றென நின்றவ மதிக்கு
மிருண யந்ததோ ருணர்வினன் வருணநான் கினிலும்
பொருண யந்ததொன் றின்றுநால் வகையெனப் பூண்டோர்
தருண மோர்துகூத் தாடுவோர் வேடத்தின் மகைமை. (ரு)

பெரியவான்சிலை யுருவமும் பிறங்குதாம் பிரத்தி
னுரிய சீருரு வதனையுந் தெய்வமென் றுரைக்கி
னரர்க டம்மொடு நவிறுதுத லில்லையா னரலைப்
பரவை மானிலத் தியல்புள ரென்பது படிதே. (சு)

தாய ராவதுந் தந்தைய ராவதுந் தவத்திற்
சேய ராவதுஞ் சுற்றம தாவதுஞ் சிறப்பின்
மேய தேவர்க ளாவதுந் தேவரின் மேலார்
தூய மாதவ ராவது மாய்விலாச் சொன்னம். (எ)

என்ன நெஞ்சத்து ளியாரையும் யாவையு மிகழ்ந்து
பன்ன கப்பிட ராற்றிய புடனிக்கோர் பரமாய்
நன்ன லத்துட னிருந்தன னிருந்தநாட் பலபோய்ப்
பொன்னி னிச்சையாற் கப்பலிற் புணரிநீர் தினனால். (அ)

புணரி சூழ்ந்ததி வாந்தரத் திடமெலாம் புகுந்து
வணிகர் தன்மையிற் பலபொரு ளியாவையு மாறிக்
கணித மின்பொரு டேடிரீன் கப்பலி னேறித்
தணிவ ருங்களி கொண்டுதண் கடனடுச் சார்ந்தான். (க)

வங்க ரீரிடைச் செல்லுழி மழையுமோ வாது
பொங்க மாருதச் சூறையு மெறிதரப் புணரி
தங்கு தோணியுந் தகர்ந்தது நிதியமுஞ் சலதி
யங்கு வீழ்தர வணிகனும் புணரியூ டாழ்ந்தான். (ய)

வீழ்ந்த செட்டியு ரீந்தினன் மிதந்தனன் விரிரீர்
சூழ்ந்த தெண்டிரைத் தரங்கரீ ரீர்த்திடச் சுரர்தார்
தாழ்ந்த சீர்வத ஞரம்பச் சந்நிதி சார
வாழ்ந்த பேருணர் வொழிதரச் சென்றது வாழ்நாள். (யக)

உயிரொழிந்திடு மியாக்கையை பவ்விடத் துறைவோ
ரியல்பி னாலெடுத் தீமத்தி னாய்கனுக் கேற்ற
நயனு ணர்ந்தழற் கருமமு மாற்றினர் நன்னூற்
பயனு ணர்ந்துள சுகமுனி கேளெனப் பகர்வான். (யெ)

செட்டி செய்தவெம் பவமெலாஞ் சிறுகுழி யிடத்து
மட்டு றும்புன லிரவிசெங் கதிரினுல் வறந்து
விட்ட பான்மைபோல் வேளாரு ளாலற விண்ணோ
ரிட்ட தேர்மிசைக் களித்துட னேறின னிருந்தான். (யெ)

தேரி னேறினன் பரிதியின் காந்தியிற் சிறந்து
மேரு வில்லுடைப் பரமன்சா ரூபமாய் விளங்கிக்
காரி னேர்தரு கண்டமுஞ் சந்திர கலையு
மேரு டன்றித் தருங்கணத் தவரொடு மிருந்தான். (யெ)

வரையி லாதுசெய் பவத்தினுன் மூத்தவோர் வணிக
னுரிய தாயசா ரூபத்தை யுற்றன னென்று
லரிய மாதவர் செயந்தியம் பதியிடத் தடைந்து
துரிய மெய்திடிற் கதிபெவன் சொல்வது துணிந்தே. (யெ)

பகர்வ தற்கரி தாகிய செயந்தியம் பதிக்கு
நிகரெ னப்பல தலங்களை யுவமித்து நிகழ்த்துந்
தகவி னோர்களுங் கொடும்பவச் சலதியிற் றுழந்து
மிகைப டைத்தகூற் றுவன்புரந் தன்னின்மே வுவரால். (யெ)

சடமெ டுத்துளோ ரியாரையும் பரகதி தன்னி
லுடனி ருத்திய செயந்தியம் பதிக்குவ மானங்
கடனி லத்தில்வே றெண்ணினோர் காலனீள் கண்ணும்
வடவை பற்றிய புதுவிருந் தென்னவும் வதிவார். (யெ)

புண்ணி யத்தலச் செய்கையை யுந்திபூத துடையான்
விண்ண கத்துள விந்திர னுதியாம் வியன்சீர்ப்
பண்ண வர்க்கெலாம் பகர்ந்திடு மளவையிற் பரிவா
யெண்ணு தற்கரி தாஞ்சிந்து புரமென விசைத்தான். (யெ)

எடுத்த நான்முகன் காசிரீ டியற்சக நாதந்
தொடுத்த மாதவத் துவாரகை தோட்டலர் விரிஞ்சந்
கடுத்த மாபுர மைந்திலிங் கத்தல மரங்க
மடம்பு டார்ச்சுன புரிகழை தழையுமா வனமே. (யெ)

பிரமன்றேவர்கட்குபதேசித்தவத்தியாயம். ாயௌ

பச்சை மாந்தி சூழ்ந்தசோ ராடவிப் பசுவாய்
நச்சு மிழ்ந்திடு நாகணைச் சயனமா நகரா
மிச்சை கொண்டவந் நகர்ச்செல்லா மேலதா மினிய
முச்ச கந்தொழுஞ் செயந்தியம் பதியதே முதன்மை. (௨௦)

என்ற டிக்கடி, நான்முக நெடுத்தெழுத் திசைத்தான்
றென்றி சைச்செல்லோர் செயந்தியும் பதியெனத் தேறா
ரன்றி வெற்பெறி வேலினன் செயந்தியு மலர்ப்பூங்
கொன்றை சுற்றிய வேணிபா னிதயகோ கனகம். (௨)

வேறு.

திங்க டோறுந் திகழ்திருக் கார்த்திகைத்
துங்க வேற்கைச் சுவாமியைப் போற்றுவார்
பங்க மாம்பவ பாச மறுத்துயர்
சங்க ரன்பதத் தாமரை சார்வரால். (௨௨)

மாத முப்பது மாகங் கருதிவே
லாதி முன்வத னூரம்ப மாடுவா
ரேதி லாப்புன லெத்தல மூழ்கினும்
போது தற்கரி தாம்பவம் போக்குவார். (௨௩)

வேள்வி நூறும் விதிமர பாற்றிய
நீள்க திக்கெதி ராக நிகழ்த்திடின
மூளு மாக முகாரம்பங் கோடியாச்
சூளு ரைக்கும் பலனைச் சுருதியே. (௨௪)

சிறந்த கார்த்திகைக் கார்த்திகைத் தீபத்தா
னிறைந்த வாறு நிலாமுக மண்டலம்
பிறந்து சாமுன் னொருதரம் பெட்டிற்
வுறைந்து போற்றுநர்க் கோபிறப் பில்லையே. (௨௫)

வேறு.

சிருந்தான் எனக மல்லாற் சிறந்தவூ ரிருந்தா னெய்யாற்
கந்தன்முன் தீப மேற்றக் கற்பிக்கு முதியோர் தாமு
முந்துவான் பரியின் வேள்வி முற்றினோர் கதியை யன்னார்
விந்தையாற் பெறுவ ரென்றே வேதமோ யாது சாற்றும். (௨௬)

அற்றைநாட் கந்தன் மேவு மாலய முழுதுஞ் சோதி
பெற்றவான் தீபம் பார்க்கும் பெட்டினோர் தங்கட் கெல்லா
மற்றுமோர் சனன மின்றால் வானுளீர் விரிப்ப தென்னே
கற்றளோ ரேனுங் கல்லாக் கடைநிலத் துற்ற ரேனும். (௨௭)
சென்னியா றுடைய வையன் செயர்தியம் பதியி னீங்கா
தன்னிலை பொருந்து மேலோ ரடங்கலுங் கயிலை யீசன்
பொன்னடி பெறுவ ரீது புகன்றது வாய்மை யென்னப்
பன்னினன் கடவு ளோர்க்குப் பதுமப்பூந் தனிமக் கோமான்.()
ஒன்றிரண் டொருமூன் றான வுயர்தினர் தோறு மன்பாய்ச்
சென்றிருந் தாலுந் தீமை செயத்துணிந் தார்க ளேனு
நன்றுணர்ந் திருந்தா ரேனு நான்மறைச் செயர்தி யுற்றார்
கன்றிய பாவ நீங்கிக் கடவுளர்க் குரிய ராவார். (௨௯)

கருதரு மேலை விட்டுக் கேறுதற் காக வைத்த
பொருவரு மேணி சிந்து புரமெனப் பிரமன் விண்ணோர்
தெரிதர றுட்ப மாகத் தேற்றின னெனவி யாதன்
பரிவுடன் சுகற்குத் தேறப் பகுத்தனன் றெகுத்து மாதோ.()

பிரமன்றேவர்கட்குபதேசித்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—எகச.

பதினெட்டாவது:

சுகப்பிரமரிஷிபூசைபண்ணின அத்தியாயம்.

நாடருந் தவத்தின் வைப்பா ரைமிசா ரணியத் துற்ற
பீடுறு முனிவர் கேட்பப் பெருமறைச் சூத நென்பா
னீடருள் சுரப்ப நோக்கி நெடுநிலா வேணி பொற்றாள்
சூழிமற் றவர்முன் னாகச் சொல்லுதற் குள்ளம் வைத்தான்.(௧)
நவையிலா மறையின் மூத்து நாரண வடிவந் தாங்கு
முவமைதீர் வியாதன் றன்பா லுறுசுக முனிவன் கேட்பச்
சிவனருள் குமர மூர்த்தி செயர்தியம் பதியிற் காதை
யவையுப தேச மாக வறிவொருங் குணர்த்து கின்றான். (௨)

பாரத கண்டத் தூடு பகர்தரு மூவா றான
சீரிடங் குமர மூர்த்தி திருவருள் போலா யுற்ற
பேரிணைப் புலரிக் காலைப் பேசின ரியாரு முள்ளத்
தாரரு ளடைந்து பாவத் தருந்தன யகற்று வாரால். (௩)

சுகப்பிரமரிஷிபூசைபண்ணினவத்தியாயம். நாயக

எழுமுகிற் படலை தூங்கு மிமையமால் வரையின் பாங்க
ரமுகினுக் கழகு செய்யு மாடியின் சிறப்பு வாய்த்துச்
செழுமைபெற் றுயர்ந்த ஞானச் செய்யவின் திரநீ லப்பேர்
தழுவிமுத் தேவர் காக்குந் தகையபட் டினமொன் றுண்டால்

அந்தமா நகரிற் றேவ ரியாவருந் திரண்டன் பாக
முந்துமோர் தேவர் சேனா பதியென முருக வேட்குச்
சின்தையார் வத்தி னோடுந் திருமணி மவுலி ரூட்டிச்
சந்தநான் மறையின் வாழ்த்தித் தண்மலர் மாரி தூற்றி. (டு)

அன்றுதொட் டின்று காறு மாரரு ளபிஷே கப்பே
ரொன்றிய சூமர நென்ன வும்பர்கள் வணங்கி யேத்த
வென்றிவே லண்ணல் போற்றி வேண்டுநர் வேண்டி யாங்கே
நன்றாள் புரிந்து வேத நவீற்றவீற் றிருந்தான் மாதோ. (சு)

கங்கையின் கரையி னோர்சார் கனகல மென்னுந் திரத்
தங்கினி தமர்ந்து தாதை யளித்துள கலைக ளெல்லா
மங்கல மரபி னோர்ந்து மறைகளுக் கெட்டாச் செவ்வேள்
பங்கமில் சிவமா னூக்க நெனப்பெயர் பரித்தா னம்மா. (எ)

மலையத்தின் மேல்பான் முத்தி வழங்குமர் தரங்க மான
நிலையத்திற் சூமர தாரை நீணதிக் கரையின் பாங்கர்க்
கலைமுற்று முணர்ந்த வேத வாரிடர் கண்ணே யாகித்
தலைமைத்தாம் வேத பாடந் தணப்பிலா தவர்கள் கூட. (அ)

இருந்துருச் சொல்லிக் கொண்டி யாவர்க்கு மிறைவ னாகிக்
கருந்தட நெடுங்கட் செவ்வாய்க் கவுரிவார் முலைப்பான் ஞானத்
தருந்திவெஞ் சமணை மாய்த்த வாறுமா முகங்கொண் டற்ற
பெருந்தகை யாங்கு மாரப் பிரமசா ரிப்பேர் பெற்றான். (கூ)

பனிமுகிற் படலை நீங்காப் பழநியஞ் சார னுப்பட்
டனிமுத லாகி மூத்த தன்கிழக் கோலங் காட்டி
முனிவரர் நால்வர்க் குண்மை முற்றொருங் குணர்த்தி யாங்குச்
சினகரத் திருந்து ஞான தேசிக நெனும்பேர் பெற்றான். (ய)

தொன்மூறை முடிவு மூத்த சுவாமிமால் வரையின் ஞானஞ்
சின்மயத் தந்தை யுள்ளந் தெளிதர வோங்கா ரத்தின்
றன்ம்மமுற் கூறி யீசன் னன்குரு வடிவா யார்க்கு
நன்மைசார்த் துயர்சு வாயி நாதனென் றொருபேர் பெற்றான். (இ)

விந்தையின் கிரியி னோர்சார் விகாரப் ப்டணத்தி வியாணை
தந்துள மாதை வேட்டுத் தண்ணளி சுரந்து வானத்
திந்திரன் முதல தேவ ிறைஞ்சமுன் வதுவைக் கோலச்
சுந்தர வடிவ மென்னத் துலங்கினன் குமர மூர்த்தி. (ய2)

தினகரன் மரபிற் றோன்றுஞ் சித்திர சேன னென்றோர்
முனைநெடுஞ் சுடர்வே லண்ணன் முதியமா தவத்தின் ஞானத்
தனிவரை யதனி னோற்குந் தன்மைகண் டினிய கந்த
னனிமகிழ் சிறந்து வேட்ட தேதென நவில்வ தானான். (ய3)

கூடலி னினிதா யுள்ள கோலமோ ரறுபா னன்கா
யாடின நடன மிபாவு மளியனே னினிது காண
நாடகச் சுருதி யாக நடித்திடல் காட்ட வேண்டித்
தேடின னென்று கூறத் திருவுளஞ் சிறப்ப நோக்கி. (ய4)

கூறரு மறுபா னன்காக் கோலத்தின் செய்கை யெல்லாம்
வேறுவே ருகக் கந்த வேடிரு நடனங் காட்டி
யூறுதே னருவி கால வயர்ந்தவான் பரங்குன் றத்தி
னேறுசீர் நடன நாத னெனவொரு பெயர்பெற் றானால். (ய5)

தேறலி னருவி தூற்றுந் தென்மலை யத்துத் தென்பா
லாறுட னைந்த தான வரன்பதி யவையின் கீழ்பால்
வீறுமங் கலப்பொற் சாரல் வீற்றிருந் தகில நல்கு
நாறுபூங் கமல வீட்டு நான்முகன் வணங்கிப் போற்ற. (ய6)

வேதனுக் குலக மியாவும் விதித்திடு செயலு ஞானப்
போதனைச் செயலு முள்ளம் பொற்புற வுபதே சித்துக்
காதலிற் சிறந்த வேற்கைக் காங்கேயன் கருணை காட்டித்
திதறும் போகமோட்சத் தியாகியென் றிருந்தான் மன்னோ. (ய7)

பொருரைச்சங் கமத்துத் தென்பாற் பொலன்குவ பெயர்ந்த சந்த
வரையினில் வீர வாகு வழுத்துதற் காக வேண்டிக்
கருணையின் விசுவ ரூபங் காட்டியெஞ் ஞானு ரீங்கா
தருடரும் விசுவ ரூப னென்றரும் பெயர்கொண் டானால். (ய8)

தெண்டக வனத்துக் கோதா வரிந்திக் தென்பாற் சீதை
யொண்டொடி பிரிந்து காமத் தொள்ளழல் பொருதி மாமக்
கொண்டனெஞ் சகமுன் றேறக் கோதில்வாக் கியுமோர் நான்கு
பண்டுரைத் தருளி மாம னெனப்பெயர் பரித்தாங் குற்றான். (ய9)

கொண்டறழ் மகேந்தி ரத்திற் குருங்கத்திற் றென்கீழ்ப் பாங்க
ரண்டுதற் கரிய கூம்ச் சிலையிடை யணிகொள் சோதி
மண்டபத் திரண்டு மாத ஞடியும் புணர்ந்தம் ஷானோர்
கண்டடி வணங்கக் காமக் கடவுளென் றொருபேர் பெற்றான். (௨௦)

வானுயர் சையச் சித்த மல்குகேத் திரத்துச் சித்த
ஞனமில் சனக ராதி யோகியர்க் குண்மை யான
மேனிமீர் குளிகா சித்தி பாதகா சித்தி மிக்க
ஞானமாம் பிரானு யாம சித்தியு நன்க தாக. (௨௧)

முந்துற வுபதே சித்து முடிவிலா யோகி யோக
சுந்தரர் யோக நாதர் தூயயோ கீசர் வேத
மந்திர வடிவாம் யோக வல்லமென் றறைந்தா னந்த
நந்தவி னுமந் தாங்கிக் குமரவே ணண்ணி னுஞல். (௨௨)

திரிகூடா சலத்தி சான திக்கினி லிலஞ்சி யான
புரியினிற் கபில ராதி யோகியர் புகழ்ந்து கேட்ப
வரியமுத் தேவர் மூவ ராவது நாமே யென்று
சுருதியின் வரதராசத் தொல்பெயர் சூட்டிக் கொண்டான். (௨௩)

வீந்தைமால் வரைக்கு மேல்சார் வெய்யவ நெடுந்தேர் தட்டக்
கொந்துலாக் கவடு போக்குங் குமாரமா வனத்தி னுப்ப
ணந்தகோ பாலர் தம்மி னுகிளங் கதிர்போ லுற்ற
முந்துசீ கரப்பேர் கொண்ட மூதுல கேத்துங் கோமான். (௨௪)

கண்ணனுற் பத்தி யான காரண முதலா யன்ன
னெண்ணு உற் கரிய தாய வைகுண்ட மெய்துங் காறு
நண்ணிய தினமோர் பத்தி னுடகத் தியற்கை யாகத்
தண்ணளி சிறப்ப வாடிக் காட்டென வணங்கித் தாழ்ந்தான். (௨௫)

கோகுலத் தாயன் வேட்ட குறிப்பெலா நடித்துப் பின்ன
ரோகையிற் கண்ண னுன வுயர்திருக் கோலங் காட்டி
வாகுறு கண்ணன் சாயுச் சிபத்தையும் வழங்கிச் செவ்வேள்
சீகரக் கடவு ளென்றோர் திருப்பெயர் சூட்டிக் கொண்டான். (௨௬)

கங்கையின் வடபாற் சிங்கி பேரிபட் டினத்திற் காமர்
தங்கெழிற் சிலையி ராமன் றனைத்தியா னித்து வாழுந்
துங்கமா குகற்கி ராமன் றொல்கதை யனைத்துஞ் சோரா
தங்குரா டகக்கூத் தாக வருளொடு நடித்துக் காட்டி. (௨௭)

சந்தரச் சிலையி ராமன் றோற்றமுங் காட்டி ஞான
முந்திய பிரமா னந்த முத்தியுங் கொடுத்து வேத
மந்திரக் குகச்ச வாயி யென்னவும் வாய்ந்து பேரா
னந்தநா யகனென் றோது நாமமுங் குமான் பெற்றான். (௨௮)

திருமுது கிரியி லீசன் றிருமுன்பு பொன்ன னீன்ற
கருதரும் புதல்வ னுன கசன்றனக் ககார மூன்று
மருவிய வகாரமூன்று வகைபட வுபதே சித்துக்
குருபர னுபார்த மாயா மயக்குமா ரப்பேர் கொண்டான். (௨௯)

புகலுதற் கரிய மூகாம் புரியினிற் கபில-யோகிக்
ககமகிழ் சிறந்து கால னுணையைக் கடக்க வேண்டித்
தகையமற் திரஞ்சொல் வாய்ந்த தந்திரப் பசும்பூ டாதித்
தொகைசொலிச் சகல லோக குருப்பெயர் சூட்டிக் கொண்டான். (௩)

பரம்பிப தரங்கத் துங்க பத்திரை வடபா லாக
வருந்தவத் துயர்ந்த கோசி கப்பெய ரந்த னுள்ள
றிருந்தற ஞான மெல்லார் தெளிதர வுணர்த்தி ஞானம்
பொருந்துதே சிகப்பேர் சூட்டிக் கொண்டனன் போர்வே வண்ணல்.

ஆரிடர் கேண்மோ மூவா றுனநன் கைரந் தோற்றுஞ்
சீருட னிருக்குந் தோற்றஞ் செயந்தியம் பதியிற் சந்தச்
சாரலின் வீர வாகின் றகையபே ரன்புக் காகக்
கூலிலே வேலோன் காட்ட வுளங்கொடு குறிப்பிற் சொற்றான். (௩௨)

சொற்றிடுஞ் செய்கை யெல்லாஞ் சூநரம் பிளந்த வேற்கைக்
கொற்றவ னினிமுன் னாகுங் கோகன கத்துள் ளானுக்
குற்றநற் கற்பத் தெல்லே யும்பர்வான் முனிவர் போற்ற
வற்புட னடிக்கு மென்ன வறிவொருங் குணர்த்தி னானல். (௩௩)

ஒருங்குற வுணர்த்திப் பின்ன ருலகெலார் தானே யாக
வருங்குகன் சரணச் செந்தா மரைமல ருள்ளத் தேத்தி
யருங்குளி ரிமயச் சார லரித்துவா ரத்தை நீங்கித்
தருங்கதி மூல மான வதிரிகாச் சிரமஞ் சார்ந்தான். (௩௪)

அழிவிலாச் சீவன் முத்த னஞ்சுக முனிவ னென்பான்
கழிபெருங் காதல் கூர்ந்து கடவுளர்க் குரிய ஞானம்
பொழிதருங் கருணைச் சிந்து புரத்திய றந்தை செவ்வாய்
வழிமது செவிச்செவ் வாயான் மாந்தின்ன மகிழ்பும் பூத்தான் (௩௫)

உயிரினுக் குயிராங் கந்த னுபயதா மரைப்பொற் பாதம்
பயிலுநெஞ் சுகத்த னாகிப் பணிவரைச் சாரற் றாங்கும்
வியனுடை யரித்து வாரந் தன்னிலவீற் றிருந்து வேதத்
தியலுணர் கருத்து மீதுர்ந் தெண்ணின னெண்ணி யாங்கே. (௩௬)

விழிதூயில் வாரைப் போல மிக்ஞயர் பிராண யாமத்
தழிவிலா யோக முற்றி யைந்தெனும் பிராண மாயைக்
குழுவீனை யொன்ற தாகக் கூட்டமிட் டவையை மேலைச்
சுழுமுனை யதனிற் கூட்டித் தொடர்வீனை யகற்றுந் தூயோன். (௩௭)

அந்தரத் திடையா றுக வாறுமா முகத்துப் புத்தேள்
சிந்துநன் னகரம் போற்றச் செல்லுழித் திரும்பி நின்று
முந்துமா லரித்து வார முதுபனி யிமயச் சாரல்
புந்தியால் வணங்கி மீண்டும போயினன் போமா றுற்ற. (௩௮)

வேறு.

பனிதாழ்வரைக் கேதாரமும் பழநான்மறை முழுதூர்
தனிபாடிய சோமீசரன் றனையும்வலஞ் சூழ்ந்தான்
வினை தீர்தர வருகாசி விசாலாட்சி யெனும்பூங்
கனிதோய்தரும பெருமானையுங் கண்டான்வினை காணன். (௩௯)

பெரிதாங்கதி வடிவாம்பிர யாகைத்திரு நதியுந்
தரைநீறுய ரடலகூடிய வடமுந்தழை தென்பாற்
குரியாக்கருங் கதிகாட்டிய கெயையும்மல னுறுசீ
ரரிபாதமுந் தொழுதானகத் தரன்றாளினை தொழுதான். (௪௦)

சுகநாத மெனும்புண்ணிய தலஞ்சூழ்ந் தொருமுனிவன்
மகளாகிய கோதாவரி வானாறு படிந்து
துகடீர்தரு கோகன்னமுந் தொழுதேதிருப் பதியுங்
குகனேரியின் சீருங்கரங் குவித்தானின்று மவித்தான். (௪௧)

கச்சிப்பெரு மாண்புடை களிக்குஞ்சிறு மாண
யச்சத்தொரு மாணத்தொட ரம்மானெனு மறைவாய்ப்
பச்சைப்பெரு மாண்புணர் பதுமத்திரு மாண
வீச்சைப்படி தொழுதான்புக ழிறவான்வயின் பிறவான். (௪௨)

சொலகோபல நரசிங்கமத் தூமங்கல கிரிவாழ்
வலீண்ர சிங்கம்புகழ் வலநாடு சுவாலைப்
பெலமாநர சிங்கந்தனைப் பிரமாம்பிகை பெட்பார்
பலமாதல மொருமாதவப் படிவத்தினன் பணிந்தான் (௪௩)

திருமுட்டவ ராகத்திரு மாலேத்திக ழிலந்தைத்
தருவைத்தண வா தேயவண் டாழ்வார்க்குயர் வாக்கி
வருமச்சத னரநாரணன் மலர்த்தாளிணை வணங்கித்
திரைமுத்திள நிலவார்நரு மதையாறுடன் சிறந்த, (௪௪)

தரங்கத்திரை பணிலத்திரை தருதுங்கபத் திரைரீர்
பரம்பத்திரை விரிசோணபத் திரைரகண்டகி பவமா
மிரும்புக்கரம் போலாங்கவு சிகையாறியை யைந்துங்
கரம்பற்றுற வெடுத்தாகமுங் கவினத்தெளித் தனனால், (௪௫)

நீடுந்தவ நேமிப்பெயர் நெடுமாவன மிருப்பார்
பீடொன்றிய விருதாண்மலர் பிடித்தாண்சிர முடித்தான்
கோடும்பிறை முடித்தேமுது குன்றத்தனிற் குன்ற
தாடுங்குழ கன்றாளிணை யடைந்தான்றுய ரடையான், (௪௬)

சுருதித்தலை யண்ணாமலை தொழுதாண்சுரர் போற்று
மருமைத்திருக் காளத்திசென் றடைந்தானன வரதம்
பரதத்துட னுடுஞ்சபை பணிந்தான்பணி மீதே
மருவித்துயில் கோவிர்தனை மதித்தன்பொடு துதித்தான், (௪௭)

மூத்தாங்கனி நாவற்கிடை முளைத்தானைக்கை முகிழ்த்தான்
சித்தாமல கத்தாடவித் தெத்தாத்திரே யன்றான்
மெய்த்தாமரை விரைப்போதினை மேகிப்பணிந் தேதன்
கைத்தாமரை குவித்தான்றிரைக் காவேரியி னிறங்கி, (௪௮)

அரங்கத்தர வணைமேற்றுயி லாழிப்புய விருதாட்
டரங்கைக்கொடு தாழ்ந்தானெறி தரங்கத்திரைப் பொன்னி
வரம்பெற்றதண் ணதிப்பாலிரு கரைவாழ்பதி யனைத்தும்
விரும்பித்துதித் திடபக்கிரி மீதாயனை வியந்தான், (௪௯)

எட்டாகிய வெட்டாடவி வியைந்தேவினை யாடு
மட்டார்புணற் பிறைதாங்கிய மஹாபுரிக் கரசாங்
கட்டாகிய கடம்பாடவித் காமாரிநற் சரணந்
தொட்டாடிக்கொண் டாடிக்கனி துணங்கத்துதித் தார்த்தான், (௫௦)

பொதியாசலத் துயர்மாதவன் பூர்தாமரைச் சரணம்
விதியாலுடன் ஸுதித்தான்விதி வேதாகமப் பொருளை
நதியாடின இதயின்கரை யிருபாலுள நவைதீர்
பதியாமிரு வோர்வாழ்பதி பலவுந்தொழு தனனால். (௫௧)

பொருளைத்திரு நதிச்சங்கமப் புணரிப்புனன் மூழ்கி
யருமைக்கள கண்டத்தின ராற்றாரரை வணங்கி
மருமைக்குழற் கோதாவரி மகிழ்பூப்பச் சென்றடித்
திருவுக்கணி மலர்போல்வளர் செயர்திப்பதி புருந்தான். (௫௨)

மீதாறின னிருந்தேகந்த வெற்புஞ் சிந்துபுரமு
மோதாதுணர் வான்ருளிணை யுளங்கொண்டுடன் ருழந்தான்
ருதான்மயங் காப்பூசுரர் தமைபஞ்சலி செலுத்திக்
கோதாமத நீத்தைந்து குரோசத்தெல்லை சூழ்ந்து. (௫௩)

இரவித்தடர் தேர்தோய்ந்தெழு மிரலிப்பெயர்ச் சந்த
வரையிற்கடி திழிந்தவ்வழி வளர்பூசுரர் வணங்கு
மருமைச்சரு தியின்வாய்ந்துள வாணவருக் கியமும்
பருவத்துடன் வாங்கித்திரை வதாரம்பம் படிந்தான். (௫௪)

கங்கைக்கெழு மடங்காங்கடற் கரைக்கந்தபுட் கரிணி
சங்கற்ப விகற்பத்தொடு தாழ்ந்தான்றவத் துயர்ந்தா
னங்கற்புத நிறைதீர்த்தமொ ருலுநான்கையும் படிந்தான்
திங்கட்பிள வளவுஞ்சடைச் சிவன்றாசிராம் புனைந்தான். (௫௫)

போராணை முகத்தானடிப் போதாகம விதியிற்
பேராதரத் தாராதனைப் பெரும்பூசனை புரிந்தா
னாராவமு தடித்தாமரை யணிநூபுர மணியிற்
சீராலுறு நவவீரர்க டிருத்தாண்மலர் ஸுதித்தான். (௫௬)

அயிராவதர் தருமாதனை யடித்தாமரைப் போதுங்
குயில்வாய்மொழிக் குறக்கோமளக் கொடித்தாமரை யடியுந்
துயின்மலைபு முவணத்தையுஞ் சூழ்தேவர்க டமைபுஞ்
செயிர்தீர்மனு விதியான்மல ரிறைத்தேசிரங் குவித்தான். (௫௭)

பொன்னீடு விமானத்துருப் போலாந்திசை முகனை
நன்னேயமுச் சூலச்சகந் நாதச்சிவக் கொழுந்தைத்
தன்னேரிலம் முனிபுங்கவன் றகுசோடச விதியா
வின்னேயருள் விரென்றல ரிறைத்தான்வினை குறைத்தான். (௫௮)

சுரர்மாதவர் முறைஞ்சும்தரத் துளவோனருண் மடவா
 ரிருபா ஹற நெடுவேலொடு மிகற்கூர்ப்பகை தணிப்பான்
 வருகாரண மாய்முக்குணங் கடந்தானந்த மயமா
 முருகேசனை யிமையா துள மோனத்தொடு பார்த்தான். (௫௬)

பார்த்தான்பதி னாரும்விதிப் படிபூசனை பரிவிற்
 கூர்த்தாறுமு கேசன்பதக் கொழுங்கோகன கம்பூத்
 தூர்த்தான்விழிப் புனன்மாமழை சொரிந்தான்மயிற் கூச்சப்
 போர்த்தான்காவ குவிததஞ்சலி புரிந்தாவலிற் புகழ்வான். (௬௦)

வேறு.

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி பசும்பொன்மா மயிலாய் போற்றி
 முன்னிய கருணை யாறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி
 கன்னிய ரிருவர் நீங்காக் கருணைவா ரிதியே போற்றி
 யென்னிரு கண்ணை கண்ணு ளிருக்குமா மணியே போற்றி. (௬௧)

கருணைமா றுதுள் றாறுங் கண்கள் பன் னிரண்டினாலே
 யிருவினை களைந்த மேலோர்க் கினியவா னந்த மெல்லாம்
 வரன்முறை பெருக்கி யன்றார் மனமெனுங் கோயிற் றாண்டாத்
 திருவிளக் கொளியாம் வைவேற் செயந்தியம் பதியாய் போற்றி. (௬௨)

அருஞ்சகர் நாதா செம்பொ னுழியங் கடவுள் வேதன்
 பொருஞ்சமர் வீர வாகு பொருதலைத் தெறியுந் தெண்ணிர்க்
 கருங்கடல் வணங்கு நோன்றாட் கலவமா மயிலாய் தேவி
 தருஞ்சிறு குருந்தே வானோர் தமக்கெலாங் குருவே போற்றி. (௬௩)

கருதரு ஞானமாய கருத்தினை விளக்கும் வானப்
 பரிதியின் கதிரின் மூத்துப் படிவம்போ மளவை யாமு
 விருகட ரவையு மொன்றா யியற்றியோர் பிரம மாகக்
 குருவடி வாகி வந்த குமரனே போற்றி போற்றி. (௬௪)

இருமையி னுண்மை மூவா விளமைசேர் ஞானி யோர்தம்
 விரிதரு தியான மேவி மேயலிந் திரியத் தாலும்
 ிருந்தரம் கரிதா யார்க்குந் தேற்றரு றுட்ப மாகுஞ்
 கண்டத் தனிமஞ் சாருஞ் சண்முகங் திசையே போற்றி (௬௫)

தெ

காமமே முதல வாறுங் கனிதரும் பருவ மாறு
மோமெனும் பொருண்முன் னுன் வுயர்மய கோச மாறுந்
தோமறு சவைக ளாறுஞ் சூத்திர மாறு மாகத்
தாமொரு வடிவ மான சண்முக சரணம் போற்றி. (௬௬)

விள்ளுகற் கரிய வாறு விதத்தொடு பகவ னாகித்
தெள்ளுமுக் குணங்க டந்து வேதியர் சிறப்பி னேத்தக்
கொள்ளுமுகத் தேவர் தம்மாற் குலையம் புரப்பச் செய்து
வள்ளியோர் பங்கில் வைத்த வானவ சரணம் போற்றி. (௬௭)

மறையவர் மகத்தி னீட்டு மாகுதி வழங்கக் கூவு
நிறையுமந் திரமுள் ளோர்ந்து நீடிநங் கதியன் னூர்க்கு
முறைபுரிந் தருளு மாறு முகமுநு கேச பூந்தா
ணறைமலர் கமலப் போது நம்பினேன் போற்றி போற்றி. (௬௮)

குகமெனு துட்ப மாகிக் குகையெனு மிதய வீட்டிற்
குகைவரை யிருப்பார் தங்கள் குகையெனு மிதயப் போதி
லகயகிழந் தன்னம் போல வருளுட னிருக்கு மாறு
முகவிகத் தெனையாட் கொண்ட முளரிப்பூஞ் சரணம் போற்றி. (௬௯)

பரன்சிகை தருமன் சென்னி பதுமத்தன் மேல்வாய் வேள்வி
யுரந்தரு கீழ்வாய் கண்ண னுளமுயர் வருடங் கோச
நிரந்தவச் சுவினிப் புத்தே னீண்முன்கா லுதர நாப்பண்
புரிந்தவத் திரியோ டாமித் திரன்பின்கால் புனலின் வேந்தே. (௭௦)

வாற்கணு வனலி ரண்டாம் வான்கணு மகவான் மூன்றும்
பாற்கணுப் பிரமர் பததுப் பகர்தரு நான்காய் நீண்ட
மேற்கணு வபயத் தெய்வ மேயவோர் சிஞ்சு மாரத்
தேற்புறப் புடவி காக்கு மின்னருட் கடம்பா போற்றி. (௭௧)

வேறு.

ஜர்வடிவ மரமிரண்டு வினைக்கவடு மலமுன் றுயர்வேர்வைத் தறமாதி
நான்குபழம் பழுத்தே, யார்பூச மஞ்சுசிறு கப்பாகி யாற மருங்
காம முதற்றழைவைத் தெழுகாது தோலா, பேர்புரியட் டகமாய
வெண்பூக்கொண் டொன்பா னெனும்வாயிற் கணுவைத்துத் திசை
பத்து நிழலாஞ், சீர்பெருகு பலமரங்கள் பயிராக்கி வளர்க்குஞ் சிந்து
புரக் குமராவன் செஞ்சரணம் போற்றி, (௭௨)

சாற்றியகம் மொளியாகிக் கம்மெனுமிந் திரியர் தமக்கரிதாய்க்
ககரென்னுஞ் சுரர்சணத்தின் பதியாய்ப், போற்றுக்கம யிலுகைத்தக்
கம்மெனுமின் புருவாய்ப் புகல்கமெனின் திரியவணி பூண்பவனு மாகி
யாற்றலுறு கம்மான வாகாயர் தனக்கு மாதிரி முடிவாகியடிபேனுக்
கிருதா, னேற்றமுள்ள கதிகாட்டி பெனையாண்ட சுடர்வே லேந்து
கரச் சிந்துபுரத் திறைபோற்றி போற்றி. (௭௩)

கோவான வினனாகிக் கோவானபுலனிக் குழுவினையு நடத்தி யந்தக்
கோவானதுறக்கக், கோவாகிக் கோவான பசுபதியு மாகிக் குகையான
விதயமெனுங் கூடாகி வாக்காங், கோவாலும் விழியான கோவாலும்
புலன கோடியிலுண் டானசர மசாமனைத் தினையுங், கோவாகிப் புரந்
தளிய னுளக்கமலத் துள்ளே குடியிருக்கு மருக்கடம்பக் குமரனடி
போற்றி. (௭௪)

ஞானவடி வாகிமுது ஞானவிதை யாகு நன்னுடலின் முலையமுதுக்
கிண்குழவி யாகி, ஞானமெனும் பாற்கடலி னெச்சுழிய தாகி ஞான
நிழ லாம்பெரியர் நன்கிடமு மாகி, ஞானநிறை கதிராகி ஞானியர்க்கு
மெட்டா ஞானநிரு சத்தியுட னிருந்தெவையுங் காத்து, ஞானமொடு
வடநிழலி னிருப்பார்க்கும் விருப்பா ஞானவுரை விரித்தகுரு நாத
னடி போற்றி. (௭௫)

விரிக்குமிளங் கதிராகி மேலியந்தச் சுடரை விளக்குவிக்கு மவ
னாகி விளங்குமிளங் கதிராற், பெருக்குமயன் மாலீசன் போற்படைத்
துங் காத்தும் பின்றுடைத்துஞ் சிவனிதப் பேரிடத்து நிறைவாய்,
நெருக்கியவுற் பவமுதல வாறாகும் பருவ நிறையு மந்த வடிவகன்று
நினைவார்க ளுளத்தே, யிருக்குமிருக் கறியாத பரம்பொருளு மாகி
பென்னாவிற் குடியிருக்குங் குமரனடி போற்றி. (௭௬)

பக்கமென லாங்குருமை வெண்மையின் வாங்கார்ப பாசவிறு
தூல்கொண்டு பாயசாடாக்கி, மிக்கவதி லேழுன்று தூற்றறுபத்
தைந்தா மேவுதின மணிக்குவைகள் கோவைவனிசெப்த, தக்கவட
மொன்றலபல் கோடியுந் தோறுஞ் சாத்தியிரு சத்தியிரு சாருமுற்
வைத்தோன், கொக்குவரை போடுதுணை குருகுலவரை பெயரக் கூர்
வேற்கை யேந்திய குமரனடி போற்றி. (௭௭)

சுகப்பிரமரிஷிபூசைபண்ணினவத்தியாயம். ௩௨௬

திங்களிரண் டறுபதிதழ்ச் செங்கமலப் போதாந் திகழ்பருவ
மாறுசெறி வருடமொரு கொத்தாந், தங்குவரு டக்குலை ளறுபதென
நீள்செந் தாமரைத்தண் மலர்மலை தன்னிலை விறந்த, கொங்குயிர்த்த
பலகோடி புனைந்துபொரு குரன் குடர்மலை யுடன்வாகை மணமலை
புனையுந், துங்கநெடுஞ் சுடர்விரித்த விரண்டுமுனைக் கதிர்வேந் சூல
மெய்தத் தோன்கிரணத் துணைச்சரணம் போற்றி. (௪௮)

தாரவிரு சத்திகரஞ் சாருமொரு சத்தி தரித்தருமந் திரசத்தி
யுற்சாக சத்தி, சீரியநற் பிரபுசத்தி யிம்முன்றிற் சிறந்து செய்யுமறம்
பொருள்காமஞ் செவ்விதுறவுதவு, மாருளின் வாய்ந்துபதத் தம்
புயம்ப ராவு மன்னோர்க்கண் னையர்தந்தை குரவரினன் புற்றே
பேருளின் சீர்காட்டுந் துணைக்கடம்ப மலைப் பெருமான்ற னிருசர
ணப் பிரசமலர் போற்றி. (௪௯)

ஆகமனம் வாக்கென்னு மவைமுன்றின் கரும மாறாகும் வினைய
கற்றி யரியபத்தி யோடுஞ், சேகறுமுக் கரணமுற வந்தனைசெய்
வோரைத் திருக்கருணை காட்டிமலத் திரயாதி நீக்கிக் கோகனதத்
தாளான கோயிலர சளித்துக் கும்போத யற்குமுரை கூறியெனை
யாளுந், கேகயப்புந் ளரசேறு சோதிவடி வேலோன் கிரணவரு
ணச்சரண வினைப்போது போற்றி. (௫௦)

வேறு.

வருணமாச் சிரம நான்காய் வாழ்பவர் பரவ வன்னோர்
விரியுநாந் நிசையிற் கீர்த்தி விளக்குவித் தறமுன் னான்கும்
பொருளொரு நான்குஞ் சேரப் புரந்தருள் குமர மூர்த்தி
திருவடித் துணைய தாகுஞ் செழுமலர்க் கமலம் போற்றி. (௫௧)

பன்னொந் திரியந் கெட்டாப் பரமவா னந்த மாகி
மன்னுமிந் தியக்கோ வாகி வான்செடி வடத்தி னாலே
துன்னருஞ் சிறப்பு வாய்த்துச் சூழ்ந்தவிந் திரிப நீக்கு
முன்னவ ரருச்சித். தேத்து மூவிரு முகத்தாய் போற்றி. (௫௨)

சீவனுக் கான்மா வாகிச் சிறந்தபூ ரணமென் றுன்னுந்
தாவறு முதியோர் தங்க டியானத்தாந் றன்னைக் காட்டி.
மேவர வுலகுக் கெல்லாம் வியன்குரு வாகி யாண்ட
மூவிரு முசத்துப் புந்தேன் முண்டசத் துணைத்தான் போற்றி (௫௩)

மகத்தினி விரண்டு நரன்கு மற்றவோ ரிரண்டும் பின்னர்த்
தொகுத்தவோ ரைந்தி ரண்டு சூழ்ந்திடு மெழுத்தா யோம
வகத்துமர் திரமு மாகி யாகுதி யனைத்தும் போற்றிப்
புகத்தவாக் கதிமுன் காட்டும் பூங்கடம் பத்தாய் போற்றி. (அச)

பொன்னலர் கமலத் தண்ணல் புவனமே யாதி யாக
மன்னுமெப் புவன வாழ்வும் வறிதெனக் குமர மூர்த்தி
தன்னருட் சலதி மூழ்கத் தாழ்விலாக் கருணை காட்டி
யென்னிடத் தன்பு பூத்த வினையடிக் கமலம் போற்றி. (அரு)

கதியெனு முதிய வீட்டின் கண்ணினே தென்றுள் ளெண்ணித்
துதிதரு முனது கீர்த்தித் தோத்திரம் புராண மான
மதுரவா ரிதியி னீந்த மகிழ்ந்தருள் சுரந்தன் னூர்க
ளிரியதா மரைப்பூங் கோயி லிலங்குநல் விளக்கே போற்றி. (அசு)

உடைந்தவான் கும்பம் போல வுள்ளொடு புறமு மொன்றா
யடைந்தவா ரிதியின் மூழ்குங் குடம்புற மகமு மொன்றாய்
மிடைந்தவாரியினுள் ளாகி வெளியுமாய் விளங்கிச் சூர்மாக்
குடைந்தநெட் டிலவேல்கொண்ட குமரனே போற்றி போற்றி (அஎ)

தத்துவ மிருபத் தஞ்சாச் சாற்றுநர் தமக்கு மந்தத்
தத்துவ மிருபத் தாராய் நினைத்துளோர் தமக்கு மீளத்
தத்துவ மிருபத் தேழு தானென்பார் தமக்கு மந்தத்
தத்துவத் தியல்பாய் நின்ற சண்முகத் திறையே போற்றி. (அஅ)

செய்யதொம் பதம தான சீடற்குத் திருந்து மேன்மைத்
துய்யதற் பதம தான பிரமத்தைத் தொடர்பாற் காட்டிப்
பையவே யசிய தென்னும் பதத்தினு லொன்ற தாக்கு
மெய்யுணர் குருவாஞ் சோதி வேற்படைக் குமரா போற்றி. (அஆ)

ஆயனெனப் பிராகை மூழ்கு மையனே யிலந்தைக் கானி
னயனுறு செபத்தின் வாய்ந்த நாரண வடிவே ஞாலத்
துயர்சுகந் நாதந் தன்னி லுணருந் தரியே வானப்
புயனிறக் கண்ண னாகித் துவாரகை புரப்பாய் போற்றி. (ஆப)

தாண்டவக் கூத்துத் தில்லை தனிற்பரா சத்தி யோடு
மூண்டிருந் தகில வாழ்க்கை முற்றறக் கலையி னீதி
யாண்டிருந் தளப்போய் கூட லணிககர்ச் சித்த ராகு
வேண்டிய வினோத மாற்றும் வேனெனும் படையாய் போற்றி. (ஆக)

சுகப்பிரமரிஷிபூசைபண்ணினவத்தியாயம் ௪௩௧

வாரண வாசி யான மன்றத்துக் கன்ன தானக்
காரண வுமைபோற் காக்குங் கடவுளே காஞ்சி தன்னிற்
பூரணக் கம்பை நோற்கும் பூவையா யரங்கந் தன்னி
ரூரண வடிவாய்த் துஞ்சு நான்மறைக் கடம்பா போற்றி. (௯௨)

விளம்பிய விவையல் லாது விராட்பெரு வடிவ மாகி
யுளங்களி சிறப்ப யாவு மொன்றென நிறைந்து மாயக்
களங்கறத் திடுவோ ருள்ளக் கமலப்பூஞ் சுரும்பே வேத
மளந்தறி யாத செவ்வே லையனே போற்றி போற்றி. (௯௩)

சொல்லரு ஞான வீட்டுச் சுடர்விளக் குலக மான
செல்விவான் நிலக மேலாய்ச் சிறந்தவா னந்த சார
மல்லறீர்த் தெனையாட் கொண்ட வற்புத வடிவே யின்றன்
மெல்லடிப் போது சூட்ட விரும்பமுற் றடைந்தே னென்றான். (௯௪)

அஞ்சலி செலுத்தி வேற்கை யாறுமா முகத்துப் புத்தேன்
செஞ்சிலம் பலம்புந் தண்டைச் சீறடிக் கமல மீது
நெஞ்சகங் குழையச் சென்னி நிலமிசை தாழா நின்ற
வெஞ்சலில் சுகனைக் கையா லெடுத்தனன் குமர மூர்த்தி. (௯௫)

கையினு லெடுத்துக் கந்தன் கடம்பமார் பிறுகப் புலவித்
துய்யமா தவத்தின் மேலாஞ் சுகமுனி வேத சார
மெய்யினுற் றுதித்த வெல்லாம் விரும்பமிக் கடைந்தோ மென்று
வையமீன் றளித்தா ளீன்ற மைந்தனன் குரைப்ப தானான். (௯௬)

சொற்றருந் தவத்தின் மேலாஞ் சுகமுனி சொற்ற தெல்லாங்
கற்றுவர் துரைப்போர்க் கெல்லாங் கருத்தினி லெண்ணி யாங்கு
வெற்றியம் புயத்து வீர வாகுவே யருள்வா னென்றே
முற்றொருங் குணர்வோர்க் கெட்டா மூவிரு முகத்தன் சொன்னான். (௯௭)

வேறு.

வந்தனையாய் நமைத்துதிக்குஞ் சுகனே கேண்மோ வையகத்துக்
குணதுதெரி சனத்தால் வாக்காற், சிந்தனையாற் பரிசுத்தா லறமுன்
னக்குஞ் சிறந்துதவி யுயர்சீவன் முத்த னாக, முந்துநிலத் திருத்தியெ
னக் குமரப் புத்தேண் முகமெனடுத் துரைத்துவிடை கொடுப்பப்
போற்றிச், சந்தமறைச் சுகமுனிதன் கரங்கள் கூப்பித் தணவாத
விடையென்றே தணந்தான் மாதோ. (௯௮)

குற்றமொரு முன்றகற்று முனிவீர் கேண்மின் சூறைவிறவச்
சுகற்குவிடை கொடுத்துச் செவ்வேள், பற்றெடுதன் செயந்திபுரத்

தின்று காறும் பணிந்தவர்க்கெல் லாங்கருணை பாலித் துற்றான், பெற் றமுனைத் தான்மகனைப் பணியும் பூசை பெரிதியற்றுங் கீர்த்தனங்கள் பேச றும்பா, லுற்றரைத்த சரித்திரமே கதியுண் டாக்கு முண்மைபு ண்மை யென்றவர்பா லுனாத்துப் பின்னும். (௯௯)

உரைத்தகலை வியாதமுனி சுதற்குச் சொன்ன துங்களிடத் துரைத்தன னியா னுமைசெய் காதற், சரித்தி ரத்தைக் சருத்தினு டன் கேட்கின் றார்க்குத் தருமமுத லொருநான்கு மரபிற் சாரும் விரித்தபுரா ணத்தியலை யெழுதித் தானம் விதிமரபிற் கொடுப்பவர் தாம் வேலை ஞால, மருத்திபுடன் கொடுத்தபல னடைவார் வாங்கு மன்னவரு மன்னகதி யடைவர் மாதோ. (௧௦௦)

புத்தகத்தைக் குமரன்வடி வாகப் பூசை புரிந்தியற்றும் பெரி யோர்க்கும் போர்வேற் செங்கை, யத்தனரு டருமுகமா யிருந்தன் னைக் கறமுதனான் கையுமணிப்ப னவன்பு ராண, வித்தகப்புத் தகமி ருக்கு மில்லந் தோறும் விரைக்கமலத் திருமடந்தை கமலப்போதுங் கைத்தலத்தில் வளைபூழி தாங்கும் கண்ணன் கதிர்மணிமார் பும்போ லக் களிக்கு மாதோ. (௧௦௧)

சிந்துபுர மான்மியத்தைத் தினஞ்சொல் வோர்கள் சிறந்தநிதி மக்களுட னெடிது வாழ்வார், முத்துகதை சந்திதியிற் குருமுன் னைக் முற்றவந்தி யாயமொன்று கேட்போ ரெல்லாஞ், சுந்தரவாம் புரவி மகக் கதியிற் சார்வார் தூயகதை சந்திதியின் முக்காற்கேட்போ ரெந் தமல டானா லு மகப்பெற் றுய்ந்தே யிருநிலத்தி லளகையார்கோ னென்ன வாழ்வார். (௧௦௨)

நாலாறு குகதீர்த்தந் தன்னை வேத நாசெகந் நாதர்தமைத் திருமா றன்னை, மேலான குருபரனை வீரர் தம்மை மின்னாரைத் தோலகை னைச் செவ்வே றன்னைப், பாலான நெடுஞ்சிகரந் தன்னைச் சந்திப் பருப் பதத்தைத் திரிசுதந்தி ரத்தர் தம்மை, நூலாரு முனியீர்கா ளாண்டு தோறுஞ் சென்றேத்து மெனச்சூத னுவன்றான் மாதோ. (௧௦௩)

மபில்வாழி தகர்வாழி சேவல் வாழி உணுவனைய திரிசுதந்தி ரத் தர் வாழி, ருயில்வாழி மொழித்தெய்வ யானை வாழி குறவர்குலக் கொடிவாழி கொடுஞ்சூர் மாய்த்த, வயில்வாழி செயந்திபுரத் துற்றோர் வாழி யாறுமுகப் பெருமான்நன் கருணை வாழி, பபில்வான்மைமுநில வாழி புராணங் கேட்போர் படிப்போர்கள் கிளைகளெலாம் வாழி மாதோ. (௧௦௪)

சுகப்பிரமரிஷி பூசைபண்ணினவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௨௮ க்கு. திருவிருத்தம். ௮௯௮.

காப்புத்திருவிருத்தம் க. ஆகத்திருவிருத்தம். ௮௯௯.

திருச்செந்தூர்த்தலபுராணம்

முற்றிற்று.

உ
குமரன்முனை.

திருச்செந்துர்த்தலபுராணம்,

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

ஊற்று-ஊற்று கின்ற மதநீர். எதித்
து-உண்டு. ஓலிடம்-முழங்கும். சாரல்-
மலைப்பக்கங்கள். வாய் ஏற்று-இடங்
களாகக்கொண்டு. உகைக்கும் (சமது

மயில்வாகனத்தை) நடாத்தும். முந்
திய-முன்னுதித்த. மாறு-பகை. மும்
மதத்துக் களியுனை யெனக்கூட்
கெ.

கடவுள் வாழ்த்து.

1. இருப்பது - நிலையுள்ளதாகிய.
அ-அந்த. இயல்பு - இயற்கைவடிவத்
தை. என்று-பொருந்தி. ஆலம்-விடத்
தை. சருப்பதம்(இருப்பெயரொட்டு).
உணவு - சிலை. வில் - என்று என்னும்
எச்சம் ஆக்கியென்பத னோடு முடிந்த
து. என்றென்பது, முதல்குறுகியது.

2. சங்கம்-சங்கவளையலின் றுண்
டம். மாடு-பக்கம். பீடு-பெருமை. மதி
யின்-சத்திரைப்போல.

3. இணங்குற - (கற்றவரவைக்
(குப்)பொருத்த. விழு-சிறப்பு. வேதம்-
வேதத்தினிடத்து. பழுத்த - (பழமா
கப்) பழுத்த.

4. கிஞ்சகம்-(ஆகுபெயர்) முருக்
கமலர். தரு - நிர்த்த. கலைக்கிள்ளை-
சாசுவதி. சம் - தலை. கார்நிறக்கஞ்சு
கண்-கரியநிறச் சட்டையணிந்த வையா
வக்கடவுள். கிளரியென்பது - மிக்கு
றுமென்பதனோடு முடிந்தது. மிக்கு
றல்-(யாரினுட்) மேற்பட்டிருத்தல்.

5. வேள்வி-யாகம். வீட்டிய - வெ
ட்டித்தள்ளிய. மதலை-விரபத்திரர்.

6. முான்று-ஒலித்து; பாடி. உழ
க்கூ-மிதிக்க. விண்டு-வாய்பிளந்து. உ
டைந்து-கட்டுவிட்டு.

7. அரம்-பாதாளம். அடங்கலும்-
எங்கும். தழை - தளிர்கள். செல்ல-வி
யாபிக்க. மூலம்-வேர். மேலாய்-மேற்
போக. உத்தமடங்கலும் - ஊழித்தீ

யையும். பொருவு-ஒத்த. சூர்மா - சூர்
னாகியமாமரத்தை. உத்தமடங்கல்-
இருபெயரொட்டு.

8. செங்களபம்-செஞ் சந்தனம்.
குரை-முழங்குகின்ற.

9. வடித்த-வடுப்பட்ட. செம்மணி-
சிவந்தமாணிக்கம்; அது; பார்வதி
திருவடிச் சிலம்பிலுள்ளது.

10. அறுகால் - வண்டு. முகை-அ
ரும்பு. குறுகார் - பகைவர். கட்டழித்
து-நிலைகுலைத்து.

11. புணை - தெப்பர்; தோணி.
சோல் - (ஆகுபெயர்) தேவாரப்பாக்
கள். அட்-அவைகள். இன்-இனிய.

12. அவம்-ஒலி. சிவப்பூர - சிவ
ப்பு நிறம்பொருத்த. பாவைக்கு - பா
வையாரிடத்து. தூது-தூதராகப்போ
ம்படி. பணித்த-கற்பித்த. கலிராசன்-
கவிசிரோட்டர்; சுந்தாமூர்த்திராயனார்.

13. கொணை-மிகுதி. நூற் கவி-
ஆசு. மதுரம். சித்திரம், வித்தாரம்
என்பவைகள். வாரீசம்-தாமரை. பிர
சம்-பேன்.

14. ஒருதனி-(இருபெயரொட்டு)
ஒப்பில்லாத. கதிர்நிறம் கவின-சூரிய
னதுநிறம் (போலும்) நிறம் விளங்க.
குரு-நிறம். மெளிலி-முடி. வில்இமை
ப்ப-ஒளியைத்தா. முறுவல்-பல். முத்
து அரும்ப-முத்துக்கள். (பொலத்)
தோன்ற. மரு-வாசனை. கழுநீர்-செவ்
கழுநீர்மலர்.

பதி கம்.

1. நவை-குற்றம். ஒழுக-ஒஷிப் பட. கங்கை நதி மூலம்-கங்கா நதியின் அடிப்பக்கம். சூழ- (செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்) ஆலாசித்து.

2. முறையினால் - கிரமமாக. மறை - வேதம். வைபவம் - மான்மியம். வை-கடர்மை. நிறைவின் - (எல்லாக் குணங்களுட்) நிறைவேறு.

3. பரம்பம் - நிறையும். இறை - குமாரக்கடவுள். சிந்துபாம்-திருச்செந்தூர்.

4. செய்திபுரம் - திருச்செந்தூர்.

5. உதரம்-வயிறு. இருத்தி-இருப்பாம். மறையின் வாய்ப்ப-வேதவிற்ப்படி பொருத்த.

6. மானிடம்-மனிதப்பிறவி. எயினர்-வேடர். வந்தை வரை-வந்தமலை.

7. தரு - (வேங்கை) மரம். குறையின்-வெட்டிங்கள்.

8. தாருவருக்கார்த்த - மரவடிவ மறைத்து. துணைக்குஞ்சரம் - சகோதராகிய யானைமுக விராயகர். வரணத்தினுருவாகி (விராயகர்) யானை வடிவெடுத்தது.

9. வாஞ்சை-ஆசை வேட்டு-விரகஞ்செய்து. பெட்டி - விருப்பம் நிறை

மலர்த்தேர்-தேனிறைந்த புட்ப விமானம். யானைமுகன் - தெய்வயானை யம்மை.

10. திரிசந்திரத்தர் - முக்காணிப் பிரமாணர். விபூதி-சொருபம்.

11. வயம்-வெற்றி. வாய்ப்பு-சிறப்பு. உதித்தது-தோன்றியது. புலம்-அறிவு புலப்போன்மேனி - மேகம் போலுந்திருமேனியுடைய திருமால்-மேனி - வினையுதற் பொருளுணர்ந்தம் இ, விசுதி புணர்ந்து குன்றிய பெயர். சம்பிரகாசக் கடவுள் - தானே பிரகாசித்துக் கடவுள் (ஆகிய).

12. பகடு-யானை.

13. உடற்றும்-வருத்தும். மாயைத் தொடர்-மாயாமலங்களின் தொடர்ச்சி. அற்புதம்-ஆச்சரியம்.

14. ஒவ்வாது-சமான மில்லாமல். (ஒவ்வாதுஎன்றும் பாடம்) உண்டொத்திப - உண்டிபண்ணிய. எந்தகைய-மதிக்குத் தகுதியைய யுடைய.

15. செவ்வல் - திருசெல்வேலிக்குச் சமீபமாகுள்ள ஒரு கிராமம்.

16. இசை - சொல். வாணியான்-சரசுவதி யருளுடையவன்.

17. அளறு-சேறு. ஆம்-சாரியை. கனி-கனித்த. புலவர்-தேவர்.

1. நைமிசாரண்யத்திற் சூதமுனி சேன்ற அத்தியாயம்.

1. காதிசேய்- விசுவாமித்திரன். என்றிருந்தவமுனிவன்-என்ற பெரிய தவத்தையுடைய முனிவன். என்ற என்பதில் அகரத் தொகுத்தல்.

2. சீர்வசு- ஸ்ரீவசு. வித்துவான்- ஒரு முனிவன். கசி-அக்கினி.

3. மாணத்தர் - (மேற்செய்யுள்களிறு குறிக்கப்பட்டாரது) சீடர். பன்னியர்-அவ்விருடிகளுடைய பத்தினிமார்கள். தெய்வனுக்கினிமுதலமுத்தீ

கள்- (தாந்தாங்கொண்ட) தெக்கணக்கினி, ஆகவநீயம், காருகபத்திய மாகிய மூன்று நெருப்புக்கள். அடைந்தார் - (நைமிசாரண்யத்தில்) வந்தார்கள். கிழவர்-உரியவர்.

4. முகமன்-உபசாரவார்த்தை. வரலிய-பரிசுத்தமாகிய. அருக்கியமுதல - அருக்கியம், பாத்தியம், ஆசமனம்; இவை: முனிவர்களுக்குச் செய்யுமிராதை. ஏல்வை-சமயம்.

9. கவின-பிராசுதிக்க. பண்-சாரர், ஹை. பராசரன்மதலை-வியாசமுனிவ தோம் - குற்றம். விண்ணின் வடி வாய் வந்தவன் - திருமால் நிசமாயுள்ள அங்) வியாசமுனிவர்.

6. தொடர்பு - (எல்வினை) சம்பந்த த்தால்.

7. மாண்பியம்பரித்த - மகத்துவங் கங்கிய. தரித்துளோம் - (முனத்தில்) காங்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம்

8. சொற்ற - சொல்லிய. சூர்-அசு ரர். சேபோன் - குமாரக் கடவுள். பொற்றை - சிறுமலை.

9. மும்பலக் கூறம்ப - ஆணவம், மாயை, சுன்மங்களின் சேட்டை. எ றி-முறிக்கின்ற. கரங்குவித்தனன் - கைகூப்பியவனாகி. துணிச்சான்-(அம்

முனிவ ரெண்ணப்படி விரித்துச்சொ லலத்) தொடங்கினன்.

10. பொலன்-பொன் புழைக்கை யான்-விநாயகக்கடவுள். கபோலஆடி- கன்னமாகிய கண்ணாடி. உயிர்ப்புவீடு கும் - பெருமூச்செறியும்.

11. தோகை-பீலி, மயிற்றோகை. சூட்டின் மணிக்கொடி-தலைப்பூவாகிய இரத்தத் துளையும் - கோழிக்கொடி. து ணடம் - மூக்கு. உடன் விளக்கும் - ஒன்றாகப் பிரகாசிக்கச்செய்யும். மாக தப்பொன் நாகம் - மாகதமணியாலா கியமலை. விசாகன்-முருகக்கடவுள்.

12. தொல் - பழைய. மேதகும் - மேன்மைசங்கிய. கவற்சி - கவலையும். வேறு - பிறமனவிகாரங்களும். புலப் பட - தெளிய.

2. வியாதர் சுருகக் குபதேசித்த அத்தியாயம்.

1. மரகதத் தனித்தாவரம் - மரக தமணிபோலும் ஒப்பற்ற திருமேனி. வெரி-முதுகு. இருவினைத் தொடர் பு-எல்வினை தீவினைகளின் சம்பந்தம். கங்கைமூலம் - கங்காநதியின் அடிவா ரம்.

2. தலையங்கிய - (ஒருகாலத்தி லே) தலையுமொறிய. வகுத்திடா-வகு த்து. நெறி - முறை. ஆம் - (பிறவினை விகுதி தொக்கது) ஆக்கி. நிறுத்தி - நிலை நிறுத்தி. காண்பான் - (எல்லா வற்றையுத் தன்மனத்தின்கட்) காணு மல்வியாத முனிவன்.

3. அன்னவன் - அத்தன்மையன ன வியாசமுனிவன். பொருளை-தாம் பிரவன்னி நதி.

4. சீர்மை - சிறப்பு. மதலைக்கு - (உமத) புத்திரானாகிய அடியேனுக்கு; இது: இட வழு வமைதி. செப்புதி - (விரித்துச்) சொல்வாய்.

5. கற்றை - திரட்சி. சோர்பு - தளர்பு.

6. கிடா-எருமைக்கடாவாகனம். நெவன்-யமன். மாணசோத்திரம் - யம னுடைய பட்டணம். சுதவு-(அங்கராத் திர்புகாமற் றிக்குங்) கசவு. எட்டு யோகத்தின்-எண்வகை யோகத்தினு லே. மதிப்பார்-தியானிப்பார். சுடர்- ஒளி. அமரர்சேனை காவலன்-முருகக் கடவுள்.

7. உடைத்த - (விகாரம்) கரைக ளையுடைத்த. முகாரம்பதீர்த்தம்-இரு பத்தான்கு தீர்த்தங்களுளொன்ற; அது சந்திதிக்கு தேரிவள்ளசமுத்திர தீர்த்தம். வதனாரம்பமென்பது-இது. படிந்து-மூழ்கி. அன்னார் - தேவர்முத லாயினார். ஆருன்புரிவார் - அத்தேவர் முதலாயினர்க்குக் கிருபைசெய்வார். இதற்கு, எழுவாய் பதம்பணிவார்.

8. வைகல்-தினம். ஆன்ற-சிறை ந்த. சோடசம்-பதினாறு. விதி-உபசா ரம். கான்ற - கக்கிய. ஏன்று - பொ ருத்தி.

9. பரியின் வேள்வி-அசுவமேதம். உஞ்ஞம்-செய்யுள். உலவா-கெடாத. கதித்தொறை - பதவிக் கூட்டம்.

10. கதி-பயன். அமையும்-கிடைக்கும். பொங்கு-மிகுந்த எழுத்தாறு-நமகுமாராய என்னுமந்தாய; இதைச் சாவண்பவ என்ச்சிலர் கூழவர். திருமுருகாற்றுப்படையில், 'ஆரோமுத்த டக்கிய என்பதற்கு-மே குமாராய என் று ஆசிரியர் எச்சினர்க்கினியார் கூறு யதுங் காண்க.

11. ரொழிக்கும்-தெரித்து விளக்கும். சேவை-தரிசனம்.

12. வியன்-பெருமை. அமைச்ச-பெற்ற. நமைஒசார் - எம்போன்ற இருக்களை (ஒருபொருளுக மதித்து) பேசார்.

13. ஈறு-மாணம். சருது ஜரிஜம்-இலைகளைப் புசித்தாலும். பசுவாம்-விலங்கின் பிறப்பாம்.

14. பரிக்கும்-தாங்கும், காக்கும். சுார் - தேவர். பெருமிதம் - உயர்ச்சி. கதி-மோகனம்.

15. ஆசாவு - அன்பு. துட்பம் - ஹனுக்கம். சோமாது - சோர்வில்லாத. உரைக்கேன் - சொல்லுவேன். துணிவாக-நிச்சயமாக. உம்-அசை.

16. காண்மறை கரைகண் டெர் கருத்தாய் என்றதற்கேற்ப, வசனார் பதீர்த்தாரம் படித்து கரையேறி யென்றார்.

17. களைத்து ஒலிமீம் - (இரு பெயரொட்டு) முடிந்தும். கண்டான்-செய்தவியாதமுனிவன். வீண்டான்-சொல்லினான்.

3. சேயந்திபுர வைபவமுரைத்த அத்தியாயம்.

1. ஆங்காரம் - அகங்காரம். ஆதி-மூலம் ஆங்காரம்-பிரணவம். ஐரபுலனுள்-பஞ்சைத்திரியங்களுள். ஒன்றாய்-ஒருவழிப்பட்டி. பாபோகத்துணமை-பாமானத்தத்தின் மெய்ம்மை.

2. சிபுரம் - தலைகாரம். முந்து-முற்பட்ட. முதுயோர் - பெரியோர். அலகு-எண். கதி-பயன். போகம் - அதுபவிக்கும் பொருள்கள்.

3. களித்த - மகிழ்த்த. சொல்லாபுரி - செபஞ்செய்யு மிடங்கலினைன்று. காரியாசம்-கைவிரலாற் ரொட்டிச் செய்யுங் கிரியை. உணவு-தேவருண்டி. ஆகுதியில்-யாகத்தில் பூரணகுதியினிடத்து. ஆக்கி (தேவர்க்கு) உண்பெண்ணி. சையம் - பூசியிலம். தெத்தாதுரேயன் - ஒருமுனி சிரேட்டன்.

4. கருது - (யாவரும்) மதிக்கப் படுகின்ற. கவனாதசித்தர் - ஒன்பது வகைச் சித்தர்.

5. அருத்தி-ஆசை. இயம்-மெய்மை, சொல்லாமை முதலியவை. கியம்-சத்தியாவத்தன முதலியவை. பிராணயாமம் - வாயுவையடக்கி மந்திரஞ் செய்தல். சிவனம் - மெய்ப் பொருளைச் சுற்றருவினிடங்கேட்டல். மனனம் - (அங்ஙனங் கேட்ட வற்றை) மனத்துற்படுத்தல். பிருத்தியாசனம் - (பதித்தவற்றை) ஆராய்ச்சி செய்தல். தியானம்-நசுரனை நினைத்தல். சாரதி- (தியான முதிர்ச்சியினால் பூரணமாக நசுரனை) மனத்திற் பதித்தல்; நிடைகூடல். இவற்றை எண்வகையோ கமென்பர். அணிமா-மிகச்சிறுததல். மகிமா-மிகப்பெருத்தல். லகிமா - மிக லுட்பமாதல். கரிமா - மிகத் திட்பமாதல். நசுத்துவம்-சகலமும் ஆளுவன்மையாதல். வசித்துவம்-எல்லாந் தன் வயமுடமை. பிராத்தி-வேண்டியவற்றையடைதல். பிராகாரியம் - எல்லா இடங்களிலுந் தடையின்றிச் செல்லுதல்; இவற்றை அட்டமாசித்தி யென்பர்.

5. கவின-பிரசாசிக்க. பண்-சுரர், இளை. பராசரன்மதலை. வியாசமுனிவர் தோம் - நூற்றர். விண்ணின் வடிவார் வந்தவன் - திருமால் நிசமாயுள்ள (அங்) வியாசமுனிவர்.

6. தொடர்பு - (எல்லினை) சம்பத் தத்தால்.

7. மான்றியப்பரித்த - மகத்துவம் தங்கிய தரித்துளோம் - (மனத்தில்) தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம்

8. சொற்ற - சொல்லிய நூர்-அசுரர். சேயோன் - குமரக் கடவுள். பொற்றை - சிறுமலை.

9. முமரலக் சுறம்ப - ஆணவம், மரணம், சன்மங்களின் சேட்டை. எறி-முறிக்கின்ற. கரங்குவித்தனன் - கைகூப்பியவனாகி. துணிசோன்-(அம்

முனிவ ரெண்ணப்படி விரித்துச்சொல்லத்) தொடங்கினன்.

10. பொலன்-பொன் புழைக்கையான்-விளையக்கூடவுள். கபோலஅடி-சன்னமாகிய கண்ணாடி. உயிர்ப்புவீங்கும் - பெருமூச்செறியும்.

11. தோகை-பீலி, மயிற்றோகை. சூட்டின் மணிக்கொடி-தலைப்பூவாகிய இரத்தத்துவசம் - கோழிக்கொடி. துணைம - மூக்கு. உடன் விளக்கும் - ஒன்றாகப் பிரகாசிக்கச்செய்யும். மரகதப்பொன் ஈகம் - மரகதமணியாலாகியமலை. விசாகன்-மூருக்கக்கடவுள்.

12. சொல் - பழைய. மேதகம் - மேன்மைசங்கிய. கவற்சி - கவலையும். வேறு - பிறமனவிகாரங்களும். புலப்பட - தெரிய.

2. வியாதூர் சுசருக் குபதேசத்த அத்திபாயம்.

1. மரகதத் தனித்தாவாம் - மரகதமணிபோலும் ஒப்பற்ற திருமேனி. வெரித்-முதுகு. இருவினேத்-தொடர்பு-எல்லினை தீவினோகளின் சம்பத்தம். சுங்கைமூலம் - கங்காநதியின் அடிவாரம்.

2. தலையங்கிய - (ஒருகாலத்திலே) தலையுடைய. வகுத்திடா-வகுத்து. செறி - முறை. ஆய் - (பிறவினை விசுதி தொகை) ஆக்கி. நிறுத்தி - நிலை நிறுத்தி. காண்பான் - (எல்லா வற்றையுத் தன்மனைத்தின்கட்) காணுமவ்வியாத முனிவன்.

3. அன்னவன் - உத்தன்மையான வியாதமுனிவன். பொருளை-தாம் பிரவன்னி கூறி.

4. சீர்மை - சிறப்பு. மதலைக்கு - (உமத) புத்திரனாகிய அடியேனுக்கு; இது: இட வழு வமைதி. செப்புதி - (விரித்துச்) சொல்வார்.

5. கற்றை - திரட்சி. சோர்பு - தளர்வு.

6. சுடா-எருமைக்கடாவாகனம். கெவன்-யமன். மாணசோத்திரம்-யமனுடைய பட்டணம். சுதவு-(அக்கரத்திற்புகாமற் றடுக்குங்) சுதவு. எட்டி யோகத்தின்-எண்வகை யோகத்தினாலே. மறிப்பார்-தியானிப்பார். சுடர்-ஒளி. அமரர்சேனை காவலன்-மூருக்கக் கடவுள்.

7. உடைந்த - (விகாரர்) கரைகளையுடைத்த. மூகாரம்பதீர்த்தம்-இருபத்தாங்கு தீர்த்தங்களுளொன்று; அத: சந்திக்கு நேரினுள்ளசமுத்திர தீர்த்தம். வதனாம்பமென்பதும்இது. படிந்து-மூழ்கி. அன்னார் - தேவர்முகலாயினார். அருள்புரிவார் - அத்தேவர் முதலாயினர்க்குக் கிருபைசெய்வார். இதற்கு, எழுவாய் பதம்பணிவார்.

8. வைகல்-தினம். ஆன்ற-சிறைந்த. சோடசம்-பதினாறு. விதி-உபசாரம். கான்ற - கக்கிய. என்று - பொருத்தி.

9. பரியின் வேள்வி-அசுவமேதம். உஞற்றும்-செய்யும். உலவா-கெடாத. கதித்தொகை - பதவித் கூட்டம்.

10. கதி-பயன். அமையும் - கிடைக்கும். பொங்கு-மிகுந்த. எழுத்தாறு-நம குமாராய என்னுமந்திரம்; இதைச் சரவணபவ எனச்சிலர் கூறுவர். திரு முருகாற்றுப்படையில், ஆரேழுத்த டக்கிய என்பதற்கு-நம குமாரசா என் று ஆசிரியர் ஸ்சினுர்க்கினியார் கூறி யதுங் காண்க.

11. கொழிக்கும்-தெரித்து விளக் கும். சேவை-தரிசனம்.

12. வியன்-பெருமை. அமைத்த-பெற்ற. நமைஒதார் - நம்போன்ற இ ருடிகளை (ஒருபொருளாக மதித்துப்) பேசார்.

13. ஈறு-மாணம். சருகு ஆரினும்- இலைகளோப் புசித்தாலும். பசுவாம் - விலங்கின் பிறப்பாம்.

14. பரிக்கும்-தாங்கும், காக்கும். சுரர் - தேவர். பெருமிதம் - உயர்ச்சி. கதி-மோகனம்.

15. ஆசாவு - அன்பு. துட்பம் - து ணுக்கம். சோராது - சோர்வில்லாது. உரைக்கேன் - சொல்லுவேன். துணி வாக-ரிச்சயமாக. உம்-அசை.

16. நான்மறை கரைகண் டெர் கருத்தாய் என்றதற்கேற்ப, வகனாரம் பதீர்த்தமும் படித்து கரை யேழ்நி யென்றார்.

17. கனைத்து ஒலிநீம் - (இரு பெயரொட்டு) முழங்கும். கண்டான் - செய்தவியாதமுனிவன். வீண்டான் - சொல்லினான்.

3. சேயந்திபுர வைபவமுரைத்த அத்தியாயம்.

1. ஆங்காரம் - அகங்காரம். ஆதி- மூலம். ஒங்காரம்-பிரணவம். ஐம்புல னும்-பஞ்சேந்திரியங்களும். ஒன்றாய்- ஒருவழிப்பட்டு. பாபோகத்துணமை- பாமானந்தத்தின் மெய்ம்மை:

2. சிரபுரம்-தலைநகரம். முந்து- முற்பட்ட. முதியோர் - பெரியோர். அலகு-எண். கதி-பயன். போகம் - அ துபவிக்கும் பொருள்கள்.

3. களித்த - மகிழ்ந்த. கொல்லா புரி - செபஞ்செய்யு மிடங்ளினெண் று. காரியாசம்-கைவிரலாற் றெட்டுச் செய்யுங் கிரியை. உணவு-தேவருண் டி. ஆகுதியில்-யாகத்தில் பூரணகுதி யினிடத்து. ஆக்கி (தேவர்கட்கு) உ ண்பெண்ணி. சையம் - ஸ்ரீசயிலம். தெத்தாதிசேயன் - ஒருமுனி சிரேட் டன்.

4. கருது - (யாவரும்) மதிக்கப் படுகின்ற. நவநாசசித்தர் - ஒன்பது வகைச் சித்தர்.

5. அருத்தி-ஆசை. இயமம்-மெய் மை, கொல்லாமை முதலியவை. நிய மம்-சந்தியாவந்தனமுதலியவை. பிரா னுயாமம் - வாயுவையடங்கி மத்திரஞ் செய்தல். சிரவணம் - மெய்ப் பொரு ளைச் சற்குருவினிடங்கேட்டல். மன னம் - (அங்ஙனங் கேட்ட வற்றை) மனத்திற்பதித்தல். நிருத்தியாசனம்- (பதித்தவற்றை) ஆராய்ச்சி செய்தல். தியானம்-நுகரணைகளைத்தல். சமாதி- (தியான முதிர்ச்சியினால் பூரணமாக நுகரணை) மனத்திற்பதித்தல்; நிட் டைகூட்டல். இவற்றை எண்வகையோ கமென்பர். அணிமா-மிகச்சிறுத்தல். மகிமா-மிகப்பெருத்தல். லகிமா - மிக துட்பமாதல். கரிமா - மிகத் திட்பமா தல். ஈசத்துவம்-சகலமும் ஆளும்வன் மையாதல். வசித்துவம்-எல்லாந் தன் வயமுடமை. பிராத்தி-வேண்டியவற் றைபடைத்தல். பிராகாரியம் - எல்லா இடங்களிலுந் தடையின்றிச் செல்லு தல்; இவற்றை அட்டமாசித்தி யென் பர்.

6. ஈற்றிசையாம் என்முகை - ஈ ன்குபெருந்திசையும் அதனுடங்கிய ஈன்கு கோணத் திசையும்., இவற் றைத் திக்கு, விதிக்கு என்பர்.

7. அஞ்ஞானம்-அழகிய ஞானம். வேர்-மூலம். சூழ்ந்து-சுற்றி, கலலும்- தோண்டுகின்ற. காமமுன்னுறு - காம ம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம். மாறாய் - விரோத மாகி. சிதையும்-அழியும்.

8. மோக ஆகாமியர் - மயக்கத் தைச் செய்யும் ஆகாமியர். சஞ்சி தக்கட்டு - (இருபெயரோட்டு) கட்டுப் பட்டு நிதின்றவியை. தேக்கும்-பிசப் பும். சிறந்தார்க்கு-சிறப்பாகத் தெளிந் தவர்க்கு. ஆங்கம்-சொல்வம். இடச்சி னிகழ் பொருளின் நெழிலியிடத் தினடேல் வைத்துத் தாக்கும் நீக்கு மென வுபசரித்துக் கூறினார்.

9. திரிவேணி சங்கம்-கங்கையும், சாகவதியும், யமுனையும் கூடுமிடம். உழைத்த கல்வினை - (மேற்றொல்லப் பட்ட இடங்களில் சூழ்குதலாற்) பெ ரப்பட்ட புண்ணியம். குழைத்த -(வி காசம்) நெகிழ்த்த. அக்கதிக்கு-அப்பய னுக்கு. எதிர்கூறி-ஒப்பாகச் சொல்லி. அழைக்க-வருவிக்க.

10. வாசபேயம் - யாகத்தினோன் று. கதியவை - பயன்களை. வயின் - இ டம். நித்தமும்-நான்றோறும்.

11. முன்னுவாமி-பூருவ பக்கத் துப் பிறைச்சந்திரன். பயந்த - (தாம்) பெற்ற. திவினை - பாவம். பின்னுவா மதி-அபரபக்கத்துச் சந்திரன். கயந் தரும் - அழிவையடையும். யாகென- (இங்ஙனமாதற்குக் காரணம்) எது வென்று. கொல் ஆம் - அசைகள்.

12. காழ் அகம் - கடின சித்தம். பீழை-துன்பம். பெற்றமாழையொண் கணர். (தாம்) ஈன்ற புத்திரிகள். ஊழினால்பெற்ற-முறையினாலே. (பிறர்) அடைந்த.

13. பாலர் வேட்டஅப்பன்னியர்- (தம்) பத்திரர்மணஞ் செய்த அநேகப் பத்தினிகள். பண்பு-(பாவக்) குணம்.

14. பணி - பணியினது. குறும்பு- (குளிர்ச்சியாகிய) சேட்டை.

15. ஓமம்-யாசம். தமம்-பறஇத்தி ரிய அடக்கம். சமம் - அகஇத்திரிய அடக்கம். கதி-பயன்.

16. நல்குவால் - தரித்திரத்தால். அத்தியாசனம் அருள் - (கிடைத்த இடத்து) மிக்கபோசனத்தைபுண்ணு தல். அதுபாணம் - மிகச்சுடித்தல். கு ரவன் மனையார்வம்-ஆசாரியன்மனை வியை யதுபவித்தபாவம்.

17. எறிநீர்-(அலையை) வீசுகின்ற சலம். தடம்-பெருமை.

18. மலங்கு-மயங்குகின்ற. வாட் டுறலான்-வாளாயுத்தைக் கொண்ட வெற்றியை யுடைய வீரவாகு சேவர். குலங்கனோடு-கூட்டத் தாருடன். வேளன்பரில் - குகதார்கனோடு. குழைவார் - (மனங்) குழைத்திருப்பார்.

19. மார்க்கம்-வழி. தவறற - தப் பிப்போக. மல்லல்-வனம். (துணிவுப ற்றி) எய்துவரெய்துவ ரென்றார்.

20. கமலை - திருவாசுர். அனலக் கிரி-அருணாலம். புருடோத்தமாநக ரம் - துவாரகை. ஒன்பதினும் - ஒன் பது நகரத்தினுள்ளும்.

21. குரோசம்-கூப்பிடுதலாம். அ வ்வயின்-அந்தச் செயத்திகரத்தினிட மானது. அடைந்து-சார்ந்து. சுருங்கு (காலந்தரத்தில்)சுருங்கிய. கூபமும்- கினறும். வான்-பெருமையோடு. சுரு ங்கா திரங்கும் - மிகமுழங்கும். ஆம்- ஆகிய. புண்ணிய தீர்த்தத்தின் - புண் ணிய தீர்த்தத்தினாலும். இறையின்- மூர்த்தியினாலும். பாம்பும் (எங்கும்) பிரசித்தியுடைத்தாம். அந்நகர்-அந்தச் செயத்திபுரம். எனவே தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தியென்று மூன்று சிறப்புள்ள மை காரணம்.

22. அவை-20ம் பாடலிற் கூறிய ஒன்பது தலம். அடைந்த - அடைந்துள்ளன. தவ உடம்பு விட்டொழிந்து - (செய்தி நகரில்) தவத்தினையுடைய சரீரத்தைவிட்டிற்றப்பவர்கள்.

23. சிராத்தம் - சிரததையோடு செய்யப்பட்ட கிரியை. முன்புணர்த்திய-முதன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட. சுவை - கங்காநதியிற் பிண்டமும் விசேடமாகிய இடம். முக்கியம் - விசேடம். சதம்-நூறு.

24. கடவுளர் - தேவர். கந்தபுட்கரிணி-ஒரு தீர்த்தம். அலம்பு - ஒலக்கின்ற. இன் - சுவர்வழிவந்த சாரியை. தெனபுலத்தினோர் - பிதிர்தேவதைகள். இடிகொண்மா-இடித்துக்கொள்ளப்பட்டமா.

25. இல்லையென்றிடில்-கூடாதாயின். வல்லபம்-வல்லமை; சத்தி. ஆவினம்-பசுக்கூட்டம். போடுக-போகடலென்பது போடலென மருவிப்போடுக என்றாயிற்று. புணர்ப்பு-செய்கை. வேதாவுலகு-சத்தியலோகம்.

26. அவர்குலம்-கந்தபுட்கரிணியிற் பிண்டமிவார்குலம். அநாதமரணம்-துணையின்றித் தனியேயிந்துகிடக்குஞ் சாவு. அனலின்றி - (அவருடல் சித்திரு) அக்கினியில்லாமல். மரயினும்-கெட்டாலும்.

27. சிந்து தீர்த்தம் - வதனாரம்ப தீர்த்தம். என்நீர் - என்னும் சலமும். உபவசிக்கி - பட்டினிவிரதமிருந்தால். அந்தமுற்றமா - (மேலே சொல்லியபடி) மரணமடைந்தவர்.

28. இதுமுதல்-30வரை குளகம். நித்தரித்தமுட - தினந்தோறும். மூழ்கார், பரவார், நினையார். இம்மூன்றும் சிச்சப்பொருள்கள். நினையா-நினைத்து.

29. கமை - பொறுமை. திலம் - என். நீர்க்கடன் சுழித்தால் - நீர்க்கடனாகச் செய்தால்.

30. காமர்-அழகு. பூமினார்-சாக்ஷி இலக்குரி. காமம்-பெருமை.

31. இதுமுதல்-36வரை ஒருமுடிபு நிரயம்-நாகம். உருவம்-இடி. செழித்து-முழங்கி. உள் உடைத்து - மனம் வருத்தி. கரதலம்புடைத்து - கையோடு கைதட்டி. முறுவல் - பற்கள். கனிய-வெளிப்பட-அவர் - (மேற்கூறிய) நாகத்துள்ளவர். வினவம் - கேட்பன்.

32. மோனம்-மௌனம். ஈனம்-குற்றம். சன்னம்-பிறவி.

33. பரிசிக்க - தீண்ட. தொன் னுள்-பூருவகாலம். இயற்றார் - செய்தவர்.

34. பாரதகண்டம் - பரதனென்னும் அரசனா லாளப்பட்ட இப்பூமி. கதிக்கே-மோகூத்திற் காகவே. பரித்த-அமைத்த.

35. வான்உரைக்க - தேவர்களும் புகழ். (வான்-ஆகுபெயர்) விரி - (புகழ்) விரிந்த. துவாரகை - துவாரகை (மூலமாக) முததியையளித்திடும்-மோகூத்ததைக் கொடுத்தருளு. வேதப்பரிதி - (ஆகுபெயர்) மறைவடிவாகிய ஒளி. மேற்கூறிய ஏழு தலங்கட்குஞ் சீவகலை கொடுப்பவர் திருச் செந்தூரக்குமரக்கடவுள் என்று சமஸ்கிருதபுராணத்துட் கூறலா லிங்நன்ம்பொருள் கூறப்பட்டது.

36. பாவகாரியர் - பாவமே தொழிலாகக் கொண்டவர். என - என்று சொல்ல. வதந்தீர்-தங்கினீர்.

37. கன்றும்-வருந்தும். இகந்து-நீங்கி. மேற்கதிக்கே-மேலாகிய மோகூத்தினிடத்தே.

38. மேதகும்-மேன்மைதங்கிய.

39. நூறுபருவம் - நூறுவருடம். மாகப்புலஸ்-மாசிமாதத்துநீர்; மாகஸ்நானம். காசியில்-காசிக் கங்கையின் கண். படியும் - மூழ்கும். அந்தக்கதி-அந்த மோகூத்தை.

40. ஈறு-மாணம். பிரயாகை-ஷங்கையிலே விசேடமாகிய ஓரிடம். மாகம் ஆநீர் - மாகஸ்நானம் செய்பவர் தினோத்து-படித்து.

42. முன்னுலோர் (தம்மை) நினைப்போர் முன்னாக-எதிரே. முன்னுலோர்-இருப்போர். சென்னி-தலை. காயத்திரிச்செல்வி-காயத்திரி மந்திர தேவதை. ஆம் என்னும் பயனிலாவருவித்துக் கொள்க.

43. எழுத்து (என்னுடைய) அகநிபங்கள். குமரேசு - குமாரக் கடவுளே. முன் (உமக்கு) எதிரே. அழுத்து - மூழ்கச்செய்யும். அயலின்-பக்கத்தில். விழுத்தகும் - சிறப்புத்தங்கிய. வேறு பெயர்கொண்டி. (வெவ்) வேறு பெயர்களைத் தாங்கி.

44. வாக்கெடுத்து - வாக்காலுயர்த்தி. மன்ற நிற்ருதுயென்ன - (மூருக்ககடவுள்) நிலைபெற்று நிற்பாயென்றருளிச் செய்ய. மறைமாதா - (காயத்திரி) மந்திர மாகியதாய். நின்றான்-அவ்வாறு நிற்கச் செய்தான். நின்றானென்பதிற்பிறவினைப் பொருள்தரும், பி. விருதிதொக்கது. 43, 44 இவ்விரண்டினொரு தொடர்.

45. கந்தன்முன் - குமாரக் கடவுளுக்கெதிரே. உகந்த (அவர்) மகிழப்பட்ட தீர்த்தங்களாவன. களிற்றினம் பிடியருள் தீர்த்தம்-தெய்வயானை தீர்த்தம். கொத்து-கொத்து இத்திரபவனிக்கு-தேவேந்திரன் போலுலாவருதற்கு.

46. வெள்ளைவாரணத்துத் தீர்த்தம் - அயிராவத தீர்த்தம். முக்குலக்காரி தீர்த்தம் - முத்தலைச் சூலமேற்கிய வயிரவ தீர்த்தம். குறக்கொடிதீர்த்தம்-வள்ளியம்மை தீர்த்தம். பாயொளிபரந்த-யரவிய காந்தி நிறைந்த.

47. பவநாசன தீர்த்தம் - பாவநாச தீர்த்தம். கம்பலை - முழக்கம். சேது-சேது தீர்த்தம். நனி - மிக, பத்தேலுவ் கங்கை-தசகங்கை தீர்த்தம்.

48. அவண்-அவ்விடத்து. தொடர்பு-சம்பந்தம். பான்மை-தனமை. பரிபு-அன்பு. சொற்றவா-சொன்னவிதம்

49. மாகத மயூரம் - மாகத மணி போலும்பசியநிறமுள்ளமயில். பரிதி-சூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கின்ற.

50. திறம்பினேர் - தவறினேர். மூவர் - திரிமூர்த்திகள். நெறியில் - முறையோடு.

51. எவ்வம் - துன்பம். கவுரி, கங்கை, யமுனை, காவிரி, கரதோயை, கவுசிகை, வித்தை, இவ்வனைத்தும் ஒவ்வொரு நதிகள். கவ்வையோடிருக்கும்-மிகமுழங்கும். இதில். ஒடி-ஒடி என்பதின் விகாரம். ஒடி என்பது - இசைநிறைச் சொல்.

52. குமரி, தோகை, வந்தனை தூதபாவை, வேதம், சுருதி, தூங்கபத்திரை, விபாசை, யூவை, இவையும் நதிகள்.

53. வாலுவாகினி, விவாதை, குமரி, தோகை, வந்தனை, வைகை, தேவகி, கண்ணவேணி, சோதை, கண்டகை, இவையும் நதிகள். கோலிய-வளைந்த.

54. மரபாய் - கிரமமாகி.

55. நிருமதை, தெசாணை, நிருவிந்தை, தரபி, கருமநாசனி, இவைநித்திர்த்தங்கள்.

56. பொன்முகரி, கோதாவரி, பெண்ணை, வேத்திரவதி, சாவித்திரி,

57. விதிசை, வைதாணி, மந்தாகினி, சிலாதலி, வேகவதி, விரோபதி, பலாகை. இவையும் நதிகள். சுவேதப் பூ-வெண்டாமரைமலர். நெஞ்சப்பதி-மனமாகிய நகரம். பாரதி-சாகவதி.

58. சந்திரபதாகை, பன்னாசை, உலோகிதை, விபாசை, சிந்து, வாகுதை. இவையும்நதிகள். திறன்வழாது-உறுதிவழுவாது. முத்து-பூருவத்தில். முன்-எதிரேயிருக்கின்ற. அந்தாராதன்-இத்திரன்.

59. சரசோதி - சரசவதி. பொரு
நை-தாம்பிரவன்னி, கம்பை-கம்பாதி
ஒருதலைத் தபாலமேத்து மொருவன்-
(பிரமாவின்னடைப) ஒருதலையோட்
டைத்தாங்கிய வைரவக்+டவுன்.

60. அம்பிகைதலங்கள்மூன்றும்-
உமா தேவியாருக்குச் சொந்தமாகிய
மூன்றுகோயில்களும். அருள்பொழி-
கிருபையைத் தருகின்ற. கண்ணின்
பேராய்-தேத்திரத்தின் பெயரையுடை
யனவாய். (விசாலாகுழி, காமாகுழி, மீனா
குழிகோயில்க ளென்னப் பட்டனவா
கி) பம்பிய-நிறைந்த. சலமூன்றும்-
(முறையே காசி, காஞ்சி, மதுரை எ
ன்னும்) மூன்று தலங்களும். அகநீம்-
கண். நம்புற - நம்பிக்கை பொருந்த.
குறக்கொடி யென்றதற் கேற்ப்புய
மிராருங்கொம்பென்றார்.

61. இகம்-இம்மை. மகத்துவம்-
மேன்மை. பரம்-முத்தி.

62. தோகையான்-மயில்வாகனத்
தையுடைய குமாரக்கடவுள். முனம்-
எதிரிலுள்ள. நாலே-சமுத்திரம்.

63. தொல்லைஊழ் -பழையவினை
த்தொகுதி.

64. துரிசு-குற்றம். அடங்கலும்-
(பிறதீர்த்தங்கள்) முழுதும்.

65. குலவி-விளங்கி. முரல்தரும்-
முழங்கும், கூறும். பலம்-பலனை.

66. காய்த்த -கெடுத்த. சோமசே
கரம்-சந்திரனையணித்தலை. சுருதியா
ன்-வேத சொரூபமாகிய சிவபிரான்.
பதப்பூமலர்க்குளாம் - திருவடித்தாம
ரைக்குள்ளாக. சேமம்-வைப்பு. பலம்-
வலிமை.

67. கோபமாய்-சினமுடையவரா
ய. தாபம்-காட்டுத்தீ. நீபம்-கடம்ப
மலர்.

68. இலக்கம் தீவினை. அநேகபா
வம். மூட்டும்-(காலக்கிரமத்தி)லறுபவி
க்கச்செய்யும். சஞ்சிதம்-கட்டுப்பட்ட
வினை. மோலி - முடி. பதஞ்சுட்ட -
(மூழ்குவார்கள்) திருவடியைத் (தமது)
சிரத்திற்றரித்துக்கொள்ள.

69. மலினம்-(துட்டநிக்கிரகத்தா
ல்) துன்பம். மாதவச்செய்யுள் ஆய்வு
அரும - முனிவர்களுடைய, பாடலா
லாராயப்படும் அருமையான.

70. முத்திக்கு -மோகித்ததைப்
பெறுதற்கு. முலிகை-மருந்து. ஆவத்
துக்காக்க-ஆபத்தினின்றும் பிரித்து
க்காப்பதற்கு. பத்துப்பேரினல்பரமபு
கங்கை -பத்துநாமங்களால் நிறையப்
பெற்ற கங்காநீர்த்தம்.

71. இந்திரசாலம்-அத்தியற்புதம்.
ஆய்-ஆக. இது, எச்சத்திரிபு.

72. கதிக்கு ஏதுவாக -மோகிதம
டைதற்குக் காரணமாக. நெறி - (நல்)
வழி. மாதூர்தீர்த்தம்-மாதூரநீர்த்தம்

73. மறித்து - (கைகளை) மடக்கி.

74. பகா-சொல்ல. மூழ்க - (பாட்
டாற் படித்துணர்ந்து) ஸ்ளாந்து செ
ய்ய. நீடு-நீண்ட. எட்டில்-எட்டினிட
த்து. நாட்டிக்குகொண்டு-நிலை நிறுத்தி
வைத்துக் கொண்டி. மூட்வோர்க்கு-
பிறர்க்குப் போதிப்பார்க்கு. மூட்டும்
(அத்தீர்த்தங்கள்) அடைவிக்கும்.

4. திருவவதார அத்தியாயம்.

1. சுரும்பர்-வண்டுகள். முான்று-
ஒலித்து. வச்சிரபாணி - இந்திரன்.
விபுதர்-தேவர்.

2. தானம் - இருப்பிடமாகியவுல

வற்கினடிமுட்போலும்.

3. பான்மை - தன்மை. கனபம்-
கலவைச்சந்தனம் தணப்பிலாது-நீங்
காது. தழுவி - (அவ்வுமாதேவியா

4. நெறியை-முறைமையினை. முற்றம்-முழுதும். முறையிட்டு (எழுதுகிற) வரிசையாக்கி. அற்றம்-சேர்வு. புணர்ச்சி-சம்பந்தம். போகம்-சுகம்.

5. போகத்தின்பாரம்- போகத்தி னுலாருங் கனம்; அஃகாவது: பிரபஞ் சவிரூத்தி. பரிப் பரிதாம்-தாங்குதற் குக் கூடாததாகும். பையுள்-துன்பம். உலாவேம - வருந்துவேம். நீக்குதி- (அப்போது) நீக்கியருளவேண்டும்.

6. மூரல் - புன்சிரிப்பு. உள்ளம்- (ஆகுபெயர்) மனமகிழ்ச்சி. களிய-மு கிர. சயனத்தை-புணர்ச்சியை - நீத்த னம்-விடுத்தோம். ஆதிவீரியப்பொறி- முதன்மையுடைய சுக்கிலமாகிய (நெ ருப்பு) பொறி. அசற்கு-அப்பொறி க்கு. இடம் - (இருப்) பிடத்தை. நம் வயின்புகின் வீரியப்பொறி யெனக் கூட்டுக. நீங்கின-பெரெச்சம்.

7. மூர்த்திகள் - வடிவங்கள். அ வையில்-அவற்றுள். துன்றுகின்றது- நெருங்குகின்றதாகிய. ஓர் - ஒப்பற்ற. பார்-பூரி. மகள்-(ஒரு) பெண். ஆகும்- ஆவன். மன்ற - (அவளிடத்து) நிலை பெற.

8. பெலம் ஒடுங்கி-வலியடங்கி. வெப்படைய-வெப்பமடைதலும் - (அ துகண்டு) அவ்வீரியப்பிழம்பைத்தேவ ர்கள் சுலனைக் கொள அழைத்திட (அவன்) புலனெடுக்குற வுடலம் வெய ர்ப் பெழு வெய்துயிர்த்துச் சமந்தா னெனக் கூட்டிமுடிக்க. சுலனை - அக்கினி.

9. ஐயகோ-ஐயோ. மொய்யினால்- (கன்) வலிமையால். ஒருபுடை-ஒருப க்கத்திலுள்ள. சாவணத்திட-சாவண ப்பொய்கையிற் சேர்க்க. பெருமிதம்- மகத்துவம்.

10. சுடர்- (அவ்) வக்கினிப்பிழம் பானது. அமேய - அளவிடப்படாத. களங்கு அறுத்த-குற்றத்தைக் கெடு

த்த. எட்டெணுமுருவத்திற்கவின் று- அட்டமூர்த்தவடிவத்தோடு பிரகாசித் து. துளங்கி - (நீரவைவினால்) அரைந் து. அவ்வான்பொருளென - அந்தப் பிரமப் பொருளைப்போல.

11. வீரியவெற்பு-மலைபோலெழு த் வீரியத்திரட்சி. கதிராயிர கோடி யின்-ஆயிரங்கோடி சூரியனைப்போல. நர்-இரன் - நதிஇரத்திரி போன்ற. வேர்-மூலம். எம்-பெயர். வீட்ட-வெட்ட. நாம்-எம்மென்பதன் விவரம்.

12. இரண்டு மூன்று இடம் - சில பிரான், பூரி, அக்கினி, கங்கை, சர வணப் பொய்கை. கத்தெனன் றிசை ச்து-கத்தென்னுத்திருமன்கூட்டி. இங்கே-ஐத்திடத்தற்றத னாலே கத் தெனன் பதைக் கத்தபுராணத்திலே சாவணப் படலம் 21-ம் பாட்டில் ஆறு வடிவமுமொன் றானதாக்கத்தென் று பெயராயிற் றென்று கூறப்பட்டிருத்தல் சாண்க. அரண்டிடாது-பயப் படாமல்.

13. ஒன்பான் மணி-(பார்வதிதே வியார் திருவடிச் சிலம்பிலுள்ள) நவ ரத்தம். மொய்ப்பினர்-மலமுள்ள வீர வாகுதேவர் முதலினோர். வயத்தால்- வெற்றியுடன். சூர்-சூன்.

14. சுத்தரித்தோகை-(கனக) சுத் தரியென்னும் (பழைய) பெயரையு டைய தெய்வயானை யம்மை. விரவு- கலத்த. வீளித்து-அழைத்து.

15. சிந்துதிரமும் - சமுத்திரக்க றையும். நதிதருஞ் சிறப்பும்-ஆறுதரத் தக்க வளமும். திரு அருட்குறிப்பும்- இலங்குமா கடாக்ஷமும்.

16. மாக்கள்-மனிதர்கள்.

17. அம்முறை - அந்தக் குணங் களை. புணர்ப்பு-சம்பந்தத்தால்.

18. வான்றிய-கொழித்த. சாகா சங்கமம்-சமுத்திரக் கலப்பு. பொரு ளை-தாம்பிரபர்ணிதி.

5. செயந்திபுர அத்தியாயம்.

1. பிறங்கல் - மலை. எந்தை - எங்கள் பிதாவாகிய குமார்க்கடவுளே.

2. காந்தள் - கார்த்திகைமலர். குரவு - குராமலர். குரவம் - வாசனை. சாந்தம் - சந்தனம். வல்லி - கொடி (வள்ளியம்மை). சந்தனச்சிலம்பு - சந்தனாசல மென்னும் பொதியமலை.

3. கடவிளத்தணி - வில்வத்தாலாகிய, அழகு. கூர்வயிற்ற - கூரியபற்களையுடைய. வான்-விண்ணுலகம். அகிலம் - மண்ணுலகம். உலகத்துயிர்ப்பரிப்பின் - பூமியிலுள்ள உயிர்களைத் தாங்குந் தன்மையினாலே.

4. அழியான் - திருமால். நன்று - நன்மையாக. எல்லே அளவிடற்கரிதா கின்ற - அளவு அளத்தற்கு அருமையுடைத்தாய்வின்ற. ஐயானைம் - சிங் கம் (ஐந்து முகர்). பைங்கொடி - பசிய கொடி (பார்வதி).

5. அறுகு - யானையாளியென்னு டிருகம் (அறுகம்புல்) வன்னி-கிரி (வன்னிமலர்). குறுகுமாரியை - அணுகுமேகத்தை (திட்டிய வுமாதேவியை). உம்பர்கைக்கொளல் - தேவர்கள் பற்றிக் கொள்ளல்.

6. விழுத்தகு - சிறப்புத்தங்கிய, பூத்தணர்-பூங்கொத்து. தருவுட்-மாங்கனம் (பஞ்சதருக்களும்). அரம்பையும்-வானழகனும் (தெய்வப்பெண்களும்). வேழமும்-யானையும் (அயிராவதும்). சசியும்-சந்திரனும் (இச்சிராணியும்). மேனகையும் - மேலான பிரகாசமும் (மேனகை யென்னுந் தெய்வப் பெண்ணும்).

7. நண்பகல் - பொருத்திய பகல். விழியிமைப் பிலாதிருந்து - (சனது ஒளிச்சிறப்பினாலே பார்ப்பவருடைய) கண்களுக்கு வினங்குதல் இல்லாதிருந்து (சித்திரையில்லாம லிருந்து). பல வருத்தமுங் கவர்க்து - (சன்னை

ங்களைக்கெடுத்து (அநேக தீரவியங்க ளைக் கிரமித்து). வானகக் குறியை மேற்காட்டி - சுவர்க்க வுலகத்தின் குறிப்பைத் (தானுயர் திருத்தலாற்) காண்பித்து (வெள்ளிய நகத் தழுர்பு களை உடலிலே காண்பித்து). விரக மங்கையர்-பரத்தையர்.

8. திணி-பலம். நானம் - கஸ்தூரி. பணி-பாம்பு (ஆபரணம்).

9. மழைக்கணிர் - முகிவினிடத்திலுள்ள சலம் (குளிர்த் த ஆனந்தக் கண்ணீர்). கிளோ - மாக்கிளை. கை-இடம். குழைத்த தாது - கலத்தபொன் (நெகிழப்பட்ட சுக்கிலம்).

10. தூங்கலோசை-யானையின் முழக்கம். செப்பலினேசை - (ஒருவரோடொருவர்) பேசுதலா லுண்டாகு முழக்கம். துள்ளல் தாங்குநீர் மையினேசை - குதித்தலைக்கொண்ட நீரை யுடைய மேஃமுழக்கமும். இனி, பாட்டுக்களின் நனவேறுபாடு பற்றிய தூங்கல், செப்பல், துள்ளல் லென்றும் ஓசையுங் கொள்க. கனி முதற் கவி ன்விநுதியாகிய பொருள்கள் மலைக்குர், அசைவிகற்பங்கருக்குக் காட்டிய கனிமுதலிய உதாரணங்களாகிய வாய்பாடுகளுக்குந் சிலேடைகொள்க.

11. மாலின்-மேகத்தினாலும். உந்தியின் - காட்டாற்றினாலும் (விட்டு ணுவின் நாபிக் கமலத்தினாலும்). நான்மறை முறைவகுத்து - (சன்னிடத்திருப்பவர்) நாண்குவேதங்களை முறையாகப் பிரித்தோதாத்தப்பட்டு (நான்கு வேதங்களைக் கிராமமாகச் செய்து). கோலம் நான் முகமாகி - (அருவ) நீ ரோட்டம் நான்குபக்கத்திலும் (உடையது) ஆகி (அழகாகிய நான்கு முகங்க ளுண்டாகி). எண்கை-காடிகளை (எட்டுக்கை). பாலின் நன்கலை மாணையம் பரித்து - பக்கங்களிலே நல்ல கலைமா ன்களையுந் தாங்கி (வெண்மையுடைய

12. தேவ-முருகக்கடவுளே. ஆர்வம் - ஆசை.

13. விரைத்த-மணாஞ்செய்த. மாண்மதம்-கஸ்தூரி. மா மதம்-யானைமதமுள்ள. தானமேற்கோலி-இடங்கனிடத்தைவளைந்து. விரையகருக்குச் சொல்லுமிடத்து கஸ்தூரி, கரியமதம் ஒழுந்தானமாகிய கன்னத்திற் பூசப்பட்டி என்க. முக்கனி கரைத்து - வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழங்கலையும் பிதிர்ந்து. அவல், கடல்-நீர்நிலை, சமுத்திரம் (அவலுங்கடலையும்) கலந்து-சேர்த்து (கலந்துண்டு). திரைத்து-அலைகளையாக்கி (தோல்குசித்து). வான்மருப்பு-பெரிய (மரக்) கொம்பு (வெள்ளிய ஒரு) கொம்பு. நான்மறைக்குஞ்சரம்-நான்கு வேதங்கட்குத் தெய்வமாகிய யானை; விரையகக்கடவுள்.

14. கூன-வளைந்த. பிறையின் - சந்திரன்போன்ற. வளை-சங்கு குரண்டம் - கொக்கு. சிறையின் - இறகு போல. பேணம்-நுரை மின்றர - விளங்க. பலகால் - (பிரிந்துசெல்லும்) அநேகம் வாங்க்கால்கள். கபாலம்-நேர்- (பிரமன்) தலையோட்டுக்கு ஒப்பாக. போனகம்பெற - (தாருகாவனத்து முனிவர் பத்தினிகளிடத்துப் பிச்சை) அன்னம் வாங்க. போந்தவர்-வந்தசிவ பிரான்.

15. ஆரவம் - ஓசை (சர்ப்பம்). தோல்-யானை (யானைபுலியின்றோல்). ஆம்பரவிடமார்த்து-கடலிடத்துச்சேர்த்து (கடல் விஷத்தையுண்டு). வேத பராகர் - வேத பாராயணஞ் செய்யு முனிவர்.

16. கடம்பு - கடம்பின்மலர். குறிஞ்சித்திணை-குறிஞ்சிலிம். சங்கமுத்தியும்-சங்குகளைத்தன்னியும் (மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்திலே முற்பட்டிருந்தும்). சீர்அலைவாய்ச்சகரை-சிறந்த கடற்கண்ணுள்ளகரை (சிறந்த திருச்செந்துர்). எங்கு மாசுமொழித்தல் - எவ்விடத்தும் பெரிய (வெப்பமுள்ள) பாலைநிலத்தைக் கெடுத்தல். (ஆசாரம்-

அசுர சம்பந்தம்). பொங்குகின்றது - பொலிவின்றது.

17. செந்தரதின் - சிவந்த மகரந்ததால் (சுவர்ணத்தைப் போல). கந்தரம் - மலைக்குகை (கிரவுஞ்சுகிரியின் குகை). பரவைமேல் நடந்து-சமுத்திரத்தினிடத்துச் சென்று (சமுத்திரத்தின்மேற்சென்று). ஒற்றென-துதாக.

18. வரை-பொதிகை (இமயம்). சரம்-சஞ்சரிக்கும் பொருள். தழைத்து-விருத்தியாகி. சருவயிர்ப்பதற்கு-பெறுவதற்கு. கவுரி-உமாதேவி.

19. சக்கரம்-(ஆகுபெயர்) நீர்ச்சுழி (சக்கராயுதம்). மாதரை - (சன்னிடத்துள்ளானஞ் செய்யுந்) பெண்களை (பெரியபூரிதேவி) பொன்-சுவர்ணம் (நிலக்குர்). அகிலமும் - (சன்னிடத்தகப்பட்ட) எல்லாவற்றையும் (பூரியையும்). கொளல் - கைக்கொள்ளல் (உட்கொள்ளல்).

20. மலர் பரித்து - பூக்களைத்தாங்கி (தாமரைப் பூவாற்சுமக்கப்பட்டு). அனம் மேற்கொடி-அம்சப்பறவையைத் (தன்) மேலேகொண்டு (அன்னவாகனத்தின் மேலேறிக்கொண்டு). சதுர்மறை வகுத்து - நான்குவேதங்களாலே பிரித்துச் சொல்லப்பட்டு (நான்குவேதங்கலையுண்டாக்கி). ஒருங்காய்-அடக்கமாகி. பலகலைத்திருநா-பலகல்வினைகற் (பெரியோர்) சிறந்தநாக்கு (பலகல்விக்கதி செய்வமாகிய ஞானச்செல்வியானவன் நாக்கு).

21. பலதருக்கள்-அநேகமாங்கள் (ஐந்து கற்பகவிகூடுங்கள்). வெள்ளை வாரணம் - வெண்ணிறமுள்ள சங்கு (ஐராவதயானை). மீனிணம்-மீன் கூட்டங்கள். பொலன்-பொலம்என்பதன்போலி.

22. ஆசு-விசைவு. மதுரம் - இனிமை. சித்திரம்-அழகு. வித்தாரம்-விரிவாய். ஒசை-ஒலி. (ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம்என்னும் எல்வகைப்பாட்டும் [இன்] ஞேசையும்). ஐந்திணை-ஐந்துநிலம். உடன்று-பொருத்தி.

காசு - இரத்தம். நாண்மலர்-அன்றலர்
ந்தபூ. பிறப்புடன் காட்டி- (அவை)
தோன்றுமிடத்துடனே காண்பித்து
(காசுமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட வுதா
ரணங்களைக்காண்பித்து). மெய்க்கல
சப் பூசுரன் - உண்மையாகிய கும்பத்
திற்பிறந்த அகத்தியமுனிவர். வித்த
கம்-மேன்மை.

23. வெம் - விருப்பமுடைய. கா
டம் (விரையகராகிய) காக்கை. கவிழ்-
(அகத்தியர் கமண்டலத்தினின்றுங்)
கவிழ்க்கப்பட்டு. தேறல்-தெளிவு. மா
ரூது - நீங்காமல். சென்னி-சோழனு
டைய. அம்-அழகிய. புவிமேல் தலைக்
கொண்டு - பூரியின் மேலிடத்தைத்
(தனக்கிடமாகப்) பெற்று. தென்-
அழகிய. அரங்கத்தன்னி - சோங்கத்
தில் நெருங்கி எனப் பொன்னி நதித்
தும், வெங்காடம்-கொடிய யானை மத
தும். கவிழ் - கவிழ்த்தவரும். தேறல்-
தேனும். மாரூது - நீங்காமல். சென்
னி - (வெள்ளத்திலிற்த் வடலின்)
தலைகளை - அம் - நீரானது. புவிமேல்
தலைக்கொண்டு. பூரியின்மேல் முத
ன்மையாகக் கொண்டு. சென்னர் -
பாண்டியராசர்கள். அங்கம்-சரீரம்.
துன்னி - (ஸ்ரானஞ் செய்யும்போது)
நெருங்கப்பட்டு. எனப்பொருளை நதி
க்குஞ்சிலேடைகாண்க. தொழில் -
தொழப்படுதல். பொன்னி-காவிரி.

24. படிதலால் - மூழ்குதலால்.
மும்மை - சிவப்பு, சுறுப்பு, வெண்மை
யாகிய மூன்றுநிறத்தாலும் விளங்கி.
வாணியமுனைகங்கையினியல்பும்பூத்
து-சரசுவதி, யமுனை, கங்கைநதிகளின்
தன்மையுந் தோன்றப்பட்டு. வெம்ப
வம்-கொடிய பிறவி. காய்த்து-கெடுத்
து. அருள்கணித்தது - சுருணைமுதிர்ந்
தது. சரசுவதிக்குச் சென்றிறமுடமை
தியானம் வல்லார்வாய்க்கேட்டுணர்க.

25. ஒங்கலின் களியானை-மலையி
லுள்ள களிப்பையுடைய யானை (உ
யர்ச்சியோடு களிக்கின்ற [இருளாகி
ய] யானை. கால்-காற்று (தென்றல்).
கமைச்சிலை-கூடப்பலில்.

26. கரை - நீர்க்கரை (உளவு).
செந்தாது-சிவந்த பூந்தாது (பொன்).
அணை-செய்கரை (மெத்தை). பொரு
ண்மடந்தையர்-பரத்தையர்.

27. வரன்றிய - வாரிய. கடனை-
கடனாதி. பணிவம்-சங்கு. உந்திய-
செலுத்திய. பச்சைநதி-பச்சாறு. பங்
கியரா - (கன் பங்கங்களிலுடன் வரு
மாற்றால்) தோழிப் பெண்களாக.
பொருளை போவது - தாம்பிரபருணி
நதிபோதல்.

28. கடவுளர்-தேவர்கள். முகிழ்
த்தகரதலம்-கூப்பியகைகள்.

29. வரி அம் அரமணி. இசைக்
கும் பாணருக்கும் - கீற்றுக்களையுடைய
அழகிய சிவபிரானது உருத்திராக்
கம் பொருத்தியணியும் இசைப் புலவ
ருக்கும். வரணருக்கும்-(வனைய) வித்
துவான்-ருக்கும். வரிஅரவமணி - இ
ரோகைகளையுடைய நாகரத்தம். இரவ
லர்-யாசகர். இரவு-இராத்திரி. அலர்-
(மண்மதன் பாணமாகிய) பூ.

30. கதிர்வரவு-நெற்கதிர் லினை
துவருதல். குடி - நெற்போர். கதிர்
வரவு-சூரியனுதித்தல். வான்உழவர் -
வாள்வித்தை கற்ற வீரர். ஆடுகளம் -
விளையாடு போர்க்களம். பதுகம்-பாயி
ரம் திருமுறை, தேவரா திருவாசக
முதலியவைகள். பதுகம்-பாசி. களை
க்குவளை-கலையாக முளைத்த நீலோற்
பலம். பதி-திருச்செந்தூர்.

31. தளம் - இதழ். தழைப்பார் -
விருத்தியாகின்ற பெண்கள். ஊடித்
தள - ஊடலைச்செய்து தள்ள. நீபம்-
கடம்பமலர். களபம்திமிர் - கலவைச்
சந்தனம் பூசுகின்ற. கறைஅடி-உரல்
போன்ற கால்களையுடைய. களபம்-
யானைக்கன்றுகள். திமிர்க்குருளை-இ
ருட்டுட்டிகள். ஆற்றில் காவகமெஸ்
லாம் களித்துவிளையாடுமெனக்கூட்டு
க. காவகம்-சோலையினிடம்.

32. கரும்புருவச்சிலை-கரியபுருவ
மாகிய வில். கந்துகம்-பந்து. கரும்பு
உருவம்-பந்து-செய்யுடையவருவாய்.

சாய்க்கும் - ஓழுகும். உருவக்கரு
ம்பக்குரிசில் - வடிவத்தோடு கூடிய க
ருப்புவில்லையுடைய மன்மதன். கங்
குல் - இந்நன். கடுக்கும் - ஒக்கும். காழ்-
வயிரம்பொருத்திய. தகரும் - ஆடுகளும்.
செம்மைப்புருவையும் - செம்மரியாடுக
ளும். போராட்டி - யுத்தஞ்செய்யும் வி
ரோயாட்டி. ஒதை-ஒதை. ஒதைய - கிய
களைப்பெனக்கூட்டுக. களைப்பு-முழ
க்கம்.

33. தானத்தோடு தழுவும் அவ்
ஆரணம் (செய்தி நகரத்தி லுள்ளார்
செய்யும்) கொடையோடு தழுவிய அ
ந்த வேத வேகைகளும். வலம்புரி -
சங்கிதேசைகளும். வாணத்துலும் -
வாணுலகத்தில் விரைத்து செல்லும்.
அலையும் - சுற்றித் திரியும். வாணத்
தோடு-மேகைகளோடு. மலையும்-மலை
களையும். வலம்புரி-வெற்றியைச் செய்
கின்ற. அவ்வாரணம்-அந்தயானைகள்.
தானத்தோடு தழுவும் - மத நீரோடு
பொருந்தும்.

34. திகழ்ச்சரும் - விளங்குகின்ற.
ஆசினி-சரப்பலாக்கள். செல்லும்-மே
கமும். மீனும்-நகைத்திரங்குளும். திக
ழ்ச்சரும் ஆசினி செல்லும்-பிரகாசத்
தைக்கொடுக்கும் ஆகாயத்திற்போரு
ம். ஈனூர் - (அங்குனம்போய்ச்) காய்க்
கும். எல்லை (சூரிய) கிரணவெப்பத்
தை-சுனை ஆர் அம். சுனைகளிலே வி
றைந்த நீர். எல்லை-சூரியனை. சினை-
சினைகள். ஆரம்-சந்தனப்ருந்நங்கள்.
நீக்கும் - (போக வொட்டாது) விலக்
கும்.

35. கழனியின்கண்கெல் - வயல்க
ளில் நெற்பயிர்கள். கால் உட்துற
ல்தும் - வாயு மண்டலத்தைத் தள்ளி
(அதனமேல்) ஏறி வளர்தலாகும். சா
லி-நெற்பயிர். சங்கம்-சங்குக்கள். சாலி-
அருந்தி பதவி. தருச்சங்கம் - மரக்
கூட்டங்கள்.

36. ஒடை அகம் - தடாகங்களி
னிடங்கள். ஒளிர்வனப்போது-பிரகா
சக்கின்ற நிறமுள்ள பூக்கள். ஒடை -

நெற்றிப்பட்டம். வனப்போதகம்-அழ
கிய யானைக்கன்றுகள். தோடு-நீர்க்க
ரைகள். குளிர்ந்ததன் - (இருபெயரோ
ட்டு) குளிர்ச்சி. நாரம்-நீர். சோடு-அந்
நீரிலுள்ள) சங்கங்கள். ஆரம்-முத்துக்
கள்.

37. வாஸிபம்-சிறுபருவம். மதர்ப்
பு-சுளிப்பு. வாஸிபம்-பரிசுத்தமாகிய
யானை. வைத்த - (வளர்த்து) வைத்தி
ருக்கப்பட்ட. மூலம் மட்டிலும் - மூல
நகைத்திரத்தினவது (உயர்ந்து) பொ
ருந்திய. பலாமுட்கனி-பலா மததி
ன் முட்கள் சிறைதெபழம். மூலம் மட்
டு உறும்-வேரினிடத்துத் தேனிறையு
ம். மூலமட்டிலும் முட்கனி மூலமட்
டும் பலாவெனக்கூட்டாக. வேரினு
கனியுண்டென்பதனை "படிக்குளரப்
பலாப்பழுத்து, என்னும்பிரபுலங்கலீ
லைச்செய்யுளானுமறிக்க.

38. வான் அரம்பை - பெருமை
பொருத்திய வாழைமரங்கள். கோடு -
கரை. வானம்-சூரங்கு. மரக்கோடு -
மரக்கிளை. பானல் - நீலொற் பலம்.
செந்தேன்கள்-செம்மையாகிய வண்டு
கள். பா நலத்திடை-பாட்டுக்களினழ
கிய இடத்துல. பாயும்-பாவும். செந்
தேன்கள்-(சுவைப் பொருள்களாகிய)
சிவந்த தேன்கள்.

39. தலைவாழ்மதகு - (குளங்களி)
னிடத்து நிலைபெற்ற மதகு. மதித்து-
கலத்து. வீழ்த்தலை - (மீன்களை) வீழச்
செய்தலை. மனைத்தலைநோக்கி-மேலி
டத்திருந்து பார்த்து. வாளைக் காழ்
தலை-வாளை மீன்களின் வயிரம்பொருத்
திய தலையில். குத்த-கொத்த. கதிர்த்
தலைசாய்த்து - (அம்மீன்க ளகப்படா
மையால் (அந்நாரைப்பறவைகள் தம
து) ஒளி பொருத்திய தலைகளைச்சாய்
த்து. சாய்க்கிழ்த்தலை - பஞ்சாயக்கோ
ரைப்புல்லின் கீழிடத்து. மீண்டுள்ளி
ந்து-திரும்பியெழுந்து.

40. திரண்டு-கூடி. உள்ளி-நினை
த்து. களைத்து-ஒலித்து. மேதிநெரி

மருப்பு ஊர்த்த சங்கம் - எருமைகளின் மூறுக்குடைய கொம்புகளிலேறி யூர்த்த திரியுஞ் சங்குகள். ஆர்-நிறைய. சாரை யென்ன - ஒழுக் கென்று நினைத்து.

41. வண்டல்-மகளிர்வினையாட்டு. தண்டலை-சோலை. விண்தலை-ஆசாயத்துணிடம். சாவி-நெற்கதிர்கள். வேலி-பூமியினிடத்தினின்றும். மீகிளரும்-மேலோங்கி வளரும்.

42. வேள்விக்கு-யாகத்தின்கண். ஓதும் ஆர் இசை - ஓதப்படும் அரிய (சுர) வேரையை. நூல்-வேதம். கேதம் துன்பம். அவி-உணவு. எது-குற்றம்; வதத்தின்கடைக்குறை. பொதுமபா-சோலை.

43. கோடாமல்-கோணமல். தம்புரு - ஓரிசைக்கருவி. கானம் முட்டி-இசையை யமைத்து. காப்பு - சங்கம். புடைபாரமல்-விம்மாமல். தும்புரு-கானத்தில வல்ல கந்தருவன்.

44. பசனம்-மதினன்மேடை. கிசலயம்-தளிர். ஆடி-கண்ணாடி. சாளரம்-பலகிணியாயில்.

45. ஒருதலைக் காமத்துற்றோர்-பிரிந்த துலையை நினைத்து வருத்தியிருக்கும் நாயகன் நாயகிகள். ஒவியத்தலைமை-சித்திரமெழுதல்வேழதன்மை. வருதல்-வரவு. மாண்உரு-மாட்சிமை தங்கியவடிவம். கிழி-படம் கோட்டி-தருதல். கொடுத்தல். ஒருத்தலைக்காமத் துற்றோரிருதலைப் பேரினா மெனக் கூட்டிக்

46. வீதியிற் குவித்தல் - (விதிநிறைந்தவுடன்) செருவிலே குவித்தல். வெள்கிய-வெட்கமுற்ற. தாககி-ஆத் திமலர். தோழத்தன்மை-தோழனா தன்மை. ஆக - ஆகவும். உடம்பிற்கு - சரீரத்தின்கண். மதம்-குற்றம். அளகைக்கோமான-குபோன்.

47. ஆதெனுமங்கம்-ஓசல் முதலிய ஆறு சொழிவாகிய அங்கம். ஆற்றின்

அமைத்து-(வைதிக)மார்ச்சத்தின்பொருத்தி. மாமகம்-பெரியவேள்வி. முப்போதும் ஆற்றி-திரிகால (சியமங்கள்) செய்து. பெருநிதம்-பெருமை.

48. பரிமகம்-ஆசுவமேதம். நூல் முற்றி - சாத்திர விதிப்படி முடித்து. மாக்கடவுதேர்-குதிரைகளாற் செலுத்தப்பட்ட இரதம். கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டி; தலைபலங்காரம். சந்ததம்-எப்போதும். தலைமயக்குற்ற-இடமயக்கங்களுற்றன.

49. வர்க்கால்-மேழி தலை-உச்சி. கயலின்னம் - சயல் மீன் கூட்டங்கள். மார்த்தாண்டன் - சூரியன். தேர்க்கால்-தேர்ச்சக்கரம் வெடி-அச்சத்துடன். செருக்கால்-களிப்பால். ஊட்டி-பயந்து. பேரர்க்கால்-பொருதலையுடைய காற்றைப்போல. வானப்புதுக்கால் - ஆசாயகங்கை. குடைந்து-படித்து. ஆடி-வினையாடி. மேகநீர்க்கால்-மழைத்தாரை. தெங்கால்-நதி. தலை - இடம்.

50. மதுவாபாணம் - கண்ணீப்புதிதாகக்குடித்தல். பிதுனம்-நிதுனராசியை-யாமென்று (வடிவொற்றமை யால்)வீணையென்று. கல் என-கல்லென்று. கைப்பதுமம் - கைத்தாமரை. முன்னர்ப்பண்பு-நிதுனராசியை யாமென்று கைநீட்டியருணம். அமைத்தல்-அடக்குதல்.

51. முறை முறை-வரிசைவரிசையாக. தொனி-முழக்கம். சுருதியினிசை-(வேத) சுரத்தின்ஒசை. விழைவு-விருப்பம். முழவு-பிருதங்கம். விக்கம்-குறைவு. மூல்-ஒவிக்கின்ற. நடம்-நடனம். மழையென - மேகம்போல. மறி-சுழல்கின்ற. ஒவிதரும் - முழங்கும். மதுகு-வீதிகளில்.

52. தாநிடுவார்-தாம் பிரித்தாராய்வார். தமது-தம்முடையபொருளை. எதிரெதிர்-(வாங்குவோருக்கு) கேரேகேரே. தலைவிலைபகர்வார்-முதற்சொன்னவிலைக்கு விற்பார். பொய்ம்மையாக விலையைக் கூட்டிச் சொல்லா

ரென்றபடி. பரிமளம் - கலவைச்சந்தனம். இது பணவெடையின் மிகுதியிலே அரிது என விலை பகர்வோருக்கு என்னக்கூட்டி முடிக்க. இல என்பதில், இதரத்தொக்கது. அநிலைகள் - பேரொலிகள். மறுகு-கடைவீதியில்.

53. பரி நிரை - குதிரை வரிசை. பணிமணி - நாகரத்தம் - விலையிடுவார் - விலைமதிப்பார். கதிர்-காந்தி. உரைபடுவார்-உரைகல்லில் உரைத்துப்பார்ப்பார். மலையசுசிலை - சகசனக்கட்டையினியல்பு. முறையறைவார் - புச்சகற்படிப்பார். விரிகிலை - விரிந்தவஸ்திரம். மிகுதிகள்-பெருக்கங்கள்.

54. வியன் முரசு - பெரிய முரசு. வதுவை-கலியாணம். முடிமொளும் - கிரீடத்தைப் பறித்தும். முரசம் - (வெற்றி)முரசம். மகம்-யாகத்தில், தருட்கொடுக்கும்; முழங்கச்செய்யும் அகற புனல்உண் - ஒலிக்கின்ற நீருண்ணி என்ற. அகறது-சமயத்தில். கடிமுரசு - சாவல்முரசு. மண்மசன் முரசின் - கடலோடு இசைப்புரிவன் - மாறுகொண்டொலிப்பன்.

55. சுளுது-உபாயம். வளை-சங்கு சுரிகை-உடைவாளுத்து. செய்துவர்டி வார்-செய்ப்புசுவார். இரவலர் - யாசகர். அசனம்-சேரது களியினர்-களிப்பையுடையவராய். எழுதியகிழிபெதிரே - (கங்கள் தங்கனால விருமப்பபட்டாரை) எழுதிவைத்திருக்கப்பட்ட படத்துக்கு மேலே. திரிபவர்-செல்வார்.

56. அரி-திருமால். மணிசெழு-இரத்தங் களிப்பிக்க. அவை-அவற்றை. குரவர்-ஆசிரியர். துலையு-சமமானம். ஒதுகள்-ஒதுவார்.

57. முனை-துணி. வை-கூர்மை. வினையம் ஓர் து போட - உபாயத்தை யுணர்ந்து பொருசலைச் செய்கின்ற.

58. பேர் அவாவுதல் - பெருமை விரும்பும். சினக்கிளையார் - உனதம்பிமார் (இலக்கத் தொன்பதுன்மர்). பாரி டத்தொகையவர் - பூசக்கூட்டத்தவர்.

59. விசையமொயம்பன் - வீரவாகுசேவர். அடங்கா - (வலிமை) ஒடுங்காத. பிளேர்-சம்பிமார். விளித்தனன் - அழைச்சனர். விசையமொயம்பனாகிய சிறுத்தானைக்கூட்டிக.

60. வியந்து களித்து - (இருபெயரோட்டி, மிக மகிழ்த்தது. கலந்து-வியரப்பித்து பணம் - படம். துளக்கி-அருகது. வயம்-வெற்றி. கிரம்பி - நிறைந்த. பூசாதுபர் யாரும் சேடனும் கிரம்பியெ ஈக்கூட்டிக.

61. மாருசத் தலைவ - வாயுதேவனே. மனத்தின் - மனத்தைப்பார்க்கினும். முத்து-முந்தட்டி. கடவுதி - செலுத்துவாய். மான்மகள்-வள்ளியாயி. சித்திரப் பகைப்பட்டம் - சிங்காசனம். (சித்திரம்-யானை. பகை - அதன் விசோதியாகியசிங்கம். பீடம்- ஆதனம்.) ஒருவினன்-நீங்கினான்.

62. பாய்ஒளி - பரத்தொணம். சுடர்-பொன். பாதுகை-பாதகுறடி.

63. எல்லை - சமயம் அடைப்பை-வெற்றிலைப்பை. மாரன் - மன்மதன். களாசி-படிக்கம். கீதாரம்-படம்.

64. தந்திரி - (வினையிலுள்ள) ஏழுமர்புகள் நகங்கொடுத்தவி - நகத்தால் சடவி வாசித்து.

65. தாலம்-நாக்கு. தீவர்த்தி - தீவட்டி. பாலின்-பக்கத்தில். ஆலவட்டம்-பெரிய வீசிறி. விசிறி - சிற்றூலவட்டம். அவராரான்மலர் - வாய்விடியும்பருவத்தைபுடைய புதுமலர். தூஉய்-தூவி. குழும-கூட.

66. ஆயிரக்கமலாசனம்-ஆயிரமிகழ்களு-னே கூடிய தாமரையாசனம். பணிப்பாயலான் - சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய திருமால். படர் இருர் சிறைய - விரிந்த பெரிய சிறகுகளையுடைய.

67. ஆர்த்தென - முழங்கினான் போல.

68. துடி-உடுக்கை. துத்துபி-தேவவாத்தியம். ஒலித்த - முழங்கின. படகம்-பெரும்பேரிகை. பதலை - ஒரு கடப்பறை. பம்பும்-ஒருங்கும். காகளம்-சின்னம்.

69. நீபத்தாமம்-கடப்பமாலை.
70. கான்முளை-பின்னை.
71. அணிகெழு-அலங்காரம்பொருந்திய. யானைப்பேறதாம் - (அயிராவ

ச) யானை பெறுதலையுடையதாகி. மாறு-பகை. வீற்றிருந்தான்-வேறாயெழுந்தருளியிருந்தான்.

72. ஆற்றல்-வலி.

6. வள்ளியம்மை திருவவதார அத்தியாயம்.

1. அகிலம்-பூமி. துருஆணி - அசையாநிலையைச்செய்யும் ஆணி. பொற்குன்று-மாமேரு. செற்றம்-கோபம் தகைமை-தகுத். ஏமன் - ஒருமுனிவன்; இன்பசகைச் செய்வோனென்ற தனால் வந்தபெயர்.

2. பரமம்-சுந்தனம். வெற்பின் - மலைகளோடு.

3. கவிழ்தார - கவிழ்த்து பார்க்க. நாகர்கோன்-தேவேந்திரன்.

4. கானம்-நிராகம். இளை-பாடுகின்ற. நாடகமாசர் - நாட்டியப்பெண்கள். வம் - இன-வாருங்கள். அன்னது-அச்சொல் தரிசுதுநர் - கொள்ளுங்கள்.

5. பொருளின் - பொன்னுக்குள். பொற்றை-மேரு மலை. நீவிர்-நீங்கள். மெய்-(ஆகுபெயர்.) மெய்யறிவை.

6. தும்புரு - யாழ் வாசித்தலிற் சிறந்த ஒரு கந்தருவன். கற்று - (அவனிடம்) படித்தது.

7. பண் தேறலு - ஐசைப்பாட்டாகிய தேனும் ஐயம்-சந்தேகம். தாளச்செயல் - தாளத்து ஐனையை யுடன் கூடிய. நடத்தேறல் - நடனச்செய்கை யொலியாகிய தேனும். ஆர்தல் - நிறைதல்.

8. யோகு-யோகம். முனிவான் - முனி சிரேட்டனாகிய ஏமன். வான் - பெருமை. தோகை - மயில். பாகு இசைத்தவர் - (தேன்) பாகுபோலஇசைபாடிய கந்தருவர். உள்ளத்தின்போகம் விட்டெனக் கூட்டிமுடிக்க.

9. பாங்கர்-பக்கம். பரிபவம்-அவமானம். தீம் கொடுஞ்சொலின் - தீய கொடிய சொல்லால். எம்மொழி-எமக (சாபமாகிய) வார்த்தையை வேறு

வத் தன்மை - வேடர் வேடிச்சியின் செயல்.

10. உங்கன்பரல் - (கந்தருவரோ) உங்கள் பக்கம். அற்றம் - சேரர்வு. வேடுவர்-வேடர்.

11. செருமந்து-சுழன்று. மாழ்கு-மயங்கி. தனையர்-மக்கள். சார்பு-தஞ்சம்.

13. சீலம் உன்னி-(அச்சாப நீக்கு தற்கு வாய்ப்பான) இயல்பை நினைத்து. மூலம் -(தனக்கொரு) காரணம். கோலம்-திருவுரு.

14. தாது - மகார்தம். உகுத்த - சொரிந்த. தாதகி-ஆத்தி. போத-பூ. புரி-முறுக்காகிய. சுருதியம் பண்ணவன் - வேதகீதங்களை யுடையராகிய அழகிய குமாரக்கடவுள்.

15. சூர்-சூன். கிளை - (அவன்) கூட்டத்தார். மாதவன்-விஷ்ணு. தேத்திரத்தாற்றுள் - கண்களினின்றும் பிறந்த. மா-பெருமை. கயத்திரு-தெய்வயானையம்மை. வள்ளி - வள்ளியம்மை. சேக்கு-நிறைவு. சிறந்தான்-சிறப்புற்றிருந்தான்.

16. மகக் குரிசில் - நூறு பாகஞ் செய்தவனாகிய இந்திரன். திரு-(திருவருட்) செல்வம்.

17. மால்விழித்தேவிமார் - விஷ்ணுவின்ரிண்டுகண்களினின்றும் பிறந்த தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை.

18. மதர்ப்பு-களிப்பு. பெருருவம்-போழ்கு. பெருமிதம்-சருவம்.

19. நிந்தனைச்செய்கை - நிந்திக்குஞ்செய்கை. ஆல்-அசை. ஆற்றினன் -

20. திவ்வியக் கண்ணின்-ஞானக் கண்ணால்

21. தொண்டை - சொல்வவக்கனி. தோகை-வள்ளிரையகி. கலங்கா-கலங்காதவிதமாக-முகமனால் - உபசாரவார்த்தையினால்.

22. மாறு மீக்கொண்டு-பகைமேற்கொண்டு வாரணப்பாவை - செய்வயானை, சாபத்தின் ஆறு - சாபத்தின் வழி, அவண்-(குறிக்கப்பட்ட) அவ்விடம், ஆற்றிட-பரிகரிக்க.

23. லாரம்-அன்பு ஈரம் - அன்பு. அடக்கினான்-பொறுததுக் கொண்டாள் (தெய்வயானை).

24. அன்னபான்மை - அப்படிப்பட்ட தன்மை. பவம் - பாவம், ஆற்றுதல்-(ராமினி சொல்லும் விதா) பரிகரித்தல், கொண்-பெருமை, இலை-இலைவடிவமான.

25. பொறையாற்றிய-பொறுமையை, செய்ச. ஏத்தவும் - துதிக்கவும், தலைமையும்-முதன்மையும், நிலைமை-உண்மை.

26. வசந்தரை - பூமி. சுலாவம்-சுற்றித்திரியும், விலங்கு-நிலகம், முத்து - முற்பட்டு, உளச்சிறப்பு - மனமகிழ்ச்சி.

27. முன்னர் - இனிமேல், இயற்றும்-பொருத்தச்செய்யும், அக்கொடும் பவம் - அந்தக் கொடியுண்ணத்திலே, இழிவின்-இழிவால், மொழியும்பாவம்-(நீதெய்வயானை) நிந்துக்கும் பாவம்-ஒழியும்-கெடும், அமுனமுன்னாக-அக்கினி சாட்சியாக, விழுந்த ஆச-சிறப்பாக, வேட்குதும்-விவாகஞ்செய்யோம்.

28. இலையன் - குமராக் கடவுள், கவல் உழித்து - கவலையினால் வருத்தி, ஒவென - ஐயோவென்று, உளச்சிறத்தது-(மேனாடக்குவ் காரிசெய்தது) மனத்திற்குதி, மாணின்ன-முன்னர் - (இனிமேல் வள்ளியும்மை) மானவயிற்றிற்றேன்றுதலின் காரணம்.

29. தெய்வக்கன்னிகை-தெய்வப் பெண் கவுரி-உமாதேவி, வாஞ்சை-இச்சை, சேடி-தோழி, விந்தை - ஒருமலை, மானிற் பொலிவுதும்-மான்வடிவத்தோடு விளங்குவள், தெரிவை - வள்ளியம்மை தெரிவை குழலியாகி பெண்க் கூட்டுக, உதிக்கும் - தோன்றுவள்.

30. அன்னவள் - அத்தன்மையுடையவள்ளியம்மை, வேட்டு-மண்து, கிளையுடன்-(உங்கள்) சுற்றத்தாரோடு, கிடைத்த - (என்பாற்) பெற்ற, நீங்க - (அப்போது) அகல, கொண்மைபோல-முன்னிலைமையைப் போல (தேவ சொரூபம் பெற்று), இருத்திர்-இருப்பீர்.

31. முனிவான் - மெழுனிவன், மோனத்தாறு - யோகவழியில், அன்னேர்-கந்தருவர், அரிவையர்-தேவராட்டியப் பெண்கள், விளை-தீவினையால், உழித்து-வருத்தி, கனைகுரல்-மிக்க ஒலி, கதுமென-விரைவாக.

32. தூ-பரிசுத்தம், கோட்டு-உச்சியையுடைய, வேலை-சமயத்தில், அக்கமான்-அத்தவள்ளியம்மை, அருணம்-செச்சிறம், அணி-அழகு.

33. காறளர்த்து - கால்சோர்த்து, வீங்கி-பருத்து, பொறுக்கலாது-தாங்கமாட்டாது, மருப்பு-மரக்கொம்பு, சுற்றி-சூழ்ந்துகிரித்து, சீறார் - சிற்றார், பாங்கர்-பக்கத்தில், ஈற்றுளைதே - பிள்ளைப் பேற்றுக்கு வருத்தி.

34. சுழன்று (மனங்) கலங்கி, ஆயர்வு-வருத்தம், சிலைவிடாக - (கையில) வில்லைநீங்காத, கொம்மென-விரைவாக, போற்றும் - பாதுகாப்பீர், என்னார்-என்றுசொல்லிக் கொண்டவராகி.

35. ஆற்றும் - அழும், இரும் திசை-பெரியதிக்கு, வெருண்டு-பயந்து, மேனிகாக்கொண்டு உழும்-(சன்) உடலை நாங்காக்கும், உலப்பு - வருத்தம், பழுமரம்-ஆலமரம், மூட்டில் - தூரில், பரிவு-அன்பு.

36. இரங்கி - வருந்தி. தருணவில்து-இளங்கிரணம். பொருள் கவில்து-ருதச்சுஞ் சொல்லப்படும். வேதம்பூத்து-வேதமாகிய பூவைமலர்த்தி. குருமணி-நிறமுள்ள இரத்தம்போல் வாகாகிய வள்ளியர்மையை. வல்லிக் கொம்பென - பூங்கொம்பென்று சொல்ல.

37. விந்தைக் கானவர் - விந்தைமலையிலுள்ளவேடர். அம்மானை-அந்த வள்ளியாகிய. தன் அளி-குளிர்ந்த கிருபை. பெற்ற ஆற்றல் - அடைந்த தன்மையால்.

38. எண்ணிய - நினைந்தவற்றை-எண்ணி ஆங்கு. நினைந்ததுபோல.

39. அடுக்கலில் (விதை) மலையில். கிராதர்-வேடர். இறைவன் - வேடராசன்.

40. கனிமொழி-வள்ளியம்மையாகிய குழந்தை. செவ்வி-சிறப்பு.

41. பருகத்தக்கான் - அதுபவிக்கத்தக்கவன். மூதண்டம் - பழைய அண்டங்கள். கருமத்தின் செயலாய் - வினையின் செயலாகவழிபாடு.

42. பவ்வம் - சமுத்திரம். பரப்பு-விசாலமான இடம். நாமம் - பெயர். செவ்விகளுக்கு-அழகு நன்றாக. வேடர்க்கிறைவனாகிய சிறப்பின்மிக்கா னெனக்கூட்டுக.

43. வேடத்தையல் (தன்மனைவியாகிய) வேடிச்சி. உய்ப்ப - கொடுக்க. கவரிமயர் - கவரிமானின் உரோமம். குடில்-சிறுவீடு. சூழ்த்த - (கடலாற்) சூழப்பட்ட.

44. போலவேன்பதனை மடந்தையென்பதனோடுங் கூட்டுக.

45. சொல்லே - மூலே கிலத்தை யடுத்த. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிலத்திலுள்ள. கோட்டுக் குறவர் - மலைவாசிகளாகிய குறவர். நாப்பண் - நெவிடம். மல்லல்-வண். சாற்காலம்-கூடிகர்காலம் கூடர்-பிரகாசம். மதி - பிறைச்சுந்தான் அன்றாள் - வள்ளியம்மை. தூற்றும்-சொரியப்படும்.

46. ஆர்ப்பு - ஒலி. தொண்டகம் - குறிஞ்சிலப்பறை. கிள்ளோ - வள்ளியம்மையை. பிள்ளையென்றான் - புத்திரியென்று வளர்த்த வேடராசன்மனைவி. விளக்கம் போன்றான் - விளக்குப் போலப் பிரகாசித்தனன்.

47. பெண்ணம் - நகணம், மடர், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னு ராற்குணங்கள். பேதை - எழுவாயுப் பருவர். பெதும்பை-பதினாறுவயதுப் பருவர்.

48. சேடியர் - தோழிப்பெண்கள். இனம் - கூட்டம். கடிய - ஓட்ட. போதும்-போவோம். எனல்-துனை. ஒச்ச-ஓட்ட.

49. நரம்பு-(ஆகுபெயர்) யாழ். கந்தருவத்தர்-கந்தருவநாதியார்.

50. கிராசமடந்தை - வேடராசன்மனைவி. எளிமை-இலேசு.

51. கொன்-பெருமை. கோன்பு-தவம். தவத்தின் பான்மை-(அத) தவப்பயன்.

52. மீதூர்த்து - மிகுத்து. மூச்சு-முகிர்ந்த. சென்று - போய். அவண்-(சுமதிருப்பிடமாகிய) அவ்விடம்.

7. சுவாமி வள்ளியம்மையிடத்திற் சென்ற அத்தியாயம்

1. கொல்லே - புனர். இதன் - பான்.

2. வேள்புனர் - முருகக் கடவுள் சேரப்பட்ட. செலா - சென்று. வேட்டை-ஆசை. எனல்-(ஆகுபெயர்) தனைப்புனர்.

3. எள்-நெ. செவ்வாய் - செவ்வையாக.

4. அந்தரவால் நெறியால் - ஆராயமாகிய சுத்தமுள்ள மாரக்கத்தால். முகிலாமயில்-மேகம்போன்ற மயில்.

5. மறைவாணி-வேதவாக்கு.

6. நிரை-வரிசை. அருணம் - சிவப்பு. தருணம் - இளமை. நாண்மலர் - (உருவகம்) மூகம். வருணம் - பிரகாசம்.

7. கையுற - (தம்முள்ளத்தி) னிடத்திற் பொருந்த.

8. தளவு-மூல்வரும்பு.

9. கடு-விடம். வடு - மாவடு. கருமை-கருநிறம். தேன்-வண்டு.

10. இயல் - சாயல். மெல்லியல் - நிருதுவான் தன்மையை யுடையானுக்கு.

11. குன்று-மலையைவிட்டு. இழிந்த-கீழே இறங்கி.

12. வறியேற்கு - சிறியேனுக்கு. வறுமை-சிற்றமைப்பாலது.

13. கொன்னே-வீணே (நீ). குழு உ-கூட்டத்தில். வேட்டுளன் - (விவாகஞ் செய்தலை) விரும்பி யுள்ளவன். நலற்றுதி - சொல்வாய். (அங்ஙனஞ் சொல்லாயாயின்) பொருவேள்-ணைவிலகாய் - போர்மெய்த மன்மதன் பாணத்துக்குத் தப்பமாட்டாய்.

14. வாளா - (விவாகமில்லாமல்) சும்மாலிருக்கின்ற. மாதர் என்பதில் ஆர் சாரியை. ஆயமாதர்பேர் பொன்னையாளென்ப என்னுந் திருவ்ளையாடற் செய்யுளானு முணர்க. நான்- (சுப) தினத்தில். ஆர்-பொருத்திய.

15. இசைய - சொல்ல. உறக்கவிழா-மிகத் (தலை) குனிந்து.

16. படை-பாணம். வியரா-வியர்த்து. நகையா - புன்சிரிப்புச் செய்து. வார்முலை - (அன்மொழித் தொகை) வள்ளியம்மை. திறவா-திறத்து.

17. அளித்தருள்வோன் - பிதா. ஆயிழையான் - வேடராசன் மனைவி. வரைதான் மலையினடிப் பக்கம் (சிறுநூரென்றபடி).

18. தொடிவாய்த்தகை - (அன்மொழித் தொகை) வளைய லணிக்தகைகளையுடைய வள்ளியம்மை. கடி-வாசனை, வாஞ்சை-இச்சை.

19. அருணாநிள் - மான்பெற்றவள்ளிபம்மை. மீட்பு - திருப்புதல். இசைவாய்-சம்மதிப்பாய்.

20. கனிவாய்மொழி - (அன்மொழித் தொகை) வள்ளியம்மை. சாதலியா-விருப்பமுற்று. தவரு - தவறுறுதவிதம்.

21. குரவோர் - தாய் தந்தையர். வரைவார்-விவாகஞ் செய்பவர். மாபு-முறைமை. தவரும் - குற்றமுடையவளாவன்.

22. அருள்பெற்றோர் பெரியவார். தோற்றம் - காட்சி. உதகம் (சாண) சலம். அழல்-அக்கினி.

23. அம்பு-அன்பு.

24. மலைவாணர்-மலையிலே வசிக் கும் வேடர். செய்வினைகாட்டும்-செய்தொழிலைப் பயிற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

8. வள்ளியம்மை திருக்கலியாண அத்தியாயம்.

1. பவக்குறம்பு - பிறவிப்பகை. இனிது - இனிமையுடையதாகிய. எந்தை-எங்கள்பிதாவே. உண்டு-இருக்கிறது.

2. முத்தலையிருதலை வேலோன்-மூன்றுதலையையுடைய சூலத்தை யுர், இரண்டிலையையுடைய வேலை யுமுடைய குமார்க்கடவுள்., எனவே

சிவபிரானுங் குமார்க்கடவுளும் வேறல்ல வென்பதாயிற்று. பேராணந்த வெள்ளம் சிந்தனை என்ற பாண்மையின் வீட்டில் வேலோன் செலுத்து மெனக் கூட்டிமுடிக்க. பேராணந்த வெள்ளமாவது, குமார்க்கடவுள் சரிதமாகிய பேராணந்தப் பெருக்கு. சிந்தனை (அடியேன்) மனத்தில்.

3. கிராதன்-வேடன். வனமுலை-
(அன்மொழித் தொகை) வேடராசன்
மனைவி. தளிர்க்கை - தளிர்போலங்
காங்களால். சூடகம்-(உள்ளியம்மை).
கையிலணியுமோ ராபரணம்.

4. இம்பர் - இவ்வுலகத்தவர்.
மோக்கம்-மோசுநம்.

5. முசுக்கலை - ஆண்டிராங்கு.
சுக்கை-அழகு முறையிடும்-குறைபாடு
கூறித்துதிக்கும். எயினர்-வேடர்.

6. ஆர்வம்-ஆசை. வன்னம்-நிறம்.
புளிணர்-வேடர் அழன்று-கோபித்து.
சொடுப்பதை-இதில் ஐ-சாரியை.

7. சிஞ்சையின் - மனத்தைப்பார்க்க
கினும். தெரிக்குதும் - செளலிப்போ
ம். இத்திரசாலம்-பொய்யை மெய்யா
கக் காட்டுவார் வித்தை.

8. தாரு - (வேங்கை) விருகநம்.
நாரி-வள்ளியம்மை. அற்புதம் - அகிச
யம். படலம் - கூட்டம். கற்பகத்தின்-
கற்பகவிருகநுட்டோல. வேரி-வாசனை.
தைவர-(மேலே) பட. எல்லை-சமயத்
தில்.

9. குறைவுஅரும் - குறைவற்ற
(அருங்கேடனென்றாற்போல). இன்
னல்-துன்பம். குறிச்சி-சிற்றூர். நாடு
தும்-ஆராய்வோம். அற்றம் - தளர்ச்சி.
நினையர-நினைத்து.

10. கலினம் - கடிவாளம். மா-கு
திரை. தாருவின்-மரம்போல, மரயம்-
வஞ்சகம். அறையா-சொல்லி. குறைப்
பன்-வெட்டுவேன். பாசு - மழுவாயுத
ம். கார்தான்-மறைந்தான்.

11. மாமுதல் - மாமர வடிவாகிய
சூரபன்மன். தாமமென்முழங்காக-மா
லையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய
வள்ளியம்மைக்காக. மைத்துனற்ப
கைத்து - (மன்மதனாகிய) மைத்துன
னல் வருந்தி. காம்-காமம். ஒளிப்ப -
மறைய, புற்குடில் - புல்லாண்மேய்த்த
வீடு. சுறுக்கொடு-விரைவாக.

12. மடந்தை-வள்ளியம்மை. பே
துற்று-மயங்கி.

13. உடைத்து-தோற்று. காடம்-
மதம். புங்கவன் - விநாயகக்கடவுள்.
பருவரல்-துன்பம்.

14. துணைவன்-தம்பியாகிய முரு
கக்கடவுள். தென்றலங்கன்று-இளந்
தென்றற்காற்று.

15. இளையச்சகன்-தம்பியாகிய
அடியேன். எண்ணிலையாதி - நனைத்
து. உள்வெருவ-மனம்அஞ்ச. மத்தம்-
வெறி. மால - பெரிய. கடம்கான்று-
மதத்தைக்கக்கி.

16. அன்னமென்னடை - (அன்
மொழித்தொகை)வள்ளியம்மை. அளி
யன் - அன்பையுடைய அடியேன்.
தோற்றம்-காட்சி. வெருவி - பயத்து.
காமனாடகம்-மன்மதன்கூத்து

17. தலை - இடம். படலை-மாலே.
மோலி-முகடம். போத்து-வந்து. இர
தான்-யாசித்தான்.

18. கற்றை-கூட்சி. இன்று-இல்
லாமல். மடந்தை - வள்ளியம்மை. சூ
ழல்-இடம். கொற்றம் - வெற்றி. கிம
புரி-தந்தத்திலணியும் பூண்.

19. கொம்பு-(ஆகுபெயர்) வள்ளி
யம்மை. வெம்பு-வாடுகின்ற. தஞ்சம்-
பற்றுக் கொடு. இன்று - இன்றைக்
கினம். சஞ்சலத்து - துன்பமுற்று.
பயோதாரம்-கொங்கை. சும்மை-சுமை.
ஆற்றது-பொறாமல். வஞ்சியின்-வஞ்
சிக்கொடிபோல். துவண்டிதள்ளாட-
அசைத்துதளர்.

20. வேளை - மன்மதனை. இந்த
வேளை - இந்தச்சமயம் வந்தவேள் -
வந்துகின்ற முருகக்கடவுள்.

22. வெருண்டவேழம்-பயப்படுத
ற்கேதுவாகிய யானை. வீங்கி - பருத்
து. இறமாந்து-கருவமுற்று. இளமு
லை வேழத்துக்கு - இளங் கொங்கைக
ளாகிய யானைகளுக்கு. ஓ-அசை.

23. வாகைப்போதின் - வாகைம
லர்போல. முத்தம் - (உருவகம்) பல்.
செவ்வாம்பல் - (உருவகம்) சிவந்த வர்
யிதழ். சிறுகாற்று-தென்றல்.

24. மால்-மேகம்போலும். மால்-மயக்கம்.

25. ஆம்-ஆராயப்பட்ட. மயிலாட்கு - மயில்போலும் வள்ளியாய்க்கு. உயிர்ப்பன்னி-பிராண நாயகி.

26. இளையன் - குமாரக்கடவுள். கன்று-பிள்ளை, வள்ளியாயகி. ஒன்று - பொருத்தம்.

27. மூக்கின் ஓட-நாசியினுனியிற் செல்ல. முகிழ்த்து - (சிறிது) மூடி. வேள் - முருகக்கடவுளை. நோன்மையர்-தவசிகள். வாக்கினாடு-வாக்கினம் விலும். பெருக்கு - பெருகுதல். தேக்கும்-நிறையும். தேறல்-தேன்.

28. அன்பினர்க்கும் - அன்பினரிடத்தும். செலாது உளம்பேதுழம்-போகமாட்டாது மனமயங்கும். ஆறு - என்பதில்-உம்-அகை.

29. தாயின்-இதில் இன்சாரியை. தோன்றுகை - தோன்றுதல். பாயும்-பார்த்த. பூதங்களாதி மூலப்பகுதியின் ரோற்றங்கட கேதுவாமெனக் கூட்டுக. மூலப்பகுதி-மூலப் பிரகிருதி.

30. ஒம்புதற்கு - பேணுதற் பொருட்டு. அயர்ந்து - செய்து. ஐயனும்-குமாரக்கடவுளும். கலவி வேட்பது-போகத்தையிரும்பியது.

31. செய்கை-செய்தி. நாடி-ஆராய்ந்து. கதிர்-சூரியனும். கடவா - கடந்துசெல்லக்கூடாத.

32. ஒங்கல் - மலை. மதத்தோங்கல்-மதத்தையுடையயானை. தேங்கு-நிறைகின்ற. தெய்வதம் - தெய்வம். திரு-(இங்கே) வள்ளியம்மை.

33. ஆலம்-விடம். அழன்று-கோபித்து. மொய்த்த-கூடிய. கேள் - சுற்றம்.

34. கூசி - நாணி. கவிழ்த்தான்-தலைகுனிந்தவனாகி.

35. கவல் ஓர்இ-கவலை நீங்கி.

36. அமைய-பொருந்த. ஆறணிந்தான்-சிவபெருமான்.

37. உதயங் காட்டுதல்-உதித்தல். துகிர்வரை-பவளமலை. வரைச் சீறாரசன்-மலைப்பக்கத்துள்ள சிற்றார்வேடாரசன். உயர் வரை-உயர்ந்த இமயமலை.

38. பருகுவான்போல - உண்பவனைப்போல. குழலான்-கூந்தலையுடைய வள்ளியம்மை.

39. மட்டு-அளவு. மழாரம் - மயில். கட்டிழகு-பேரழகு. மயிர்க்கூச்சு-மயிர்த்தவிடப்பு. ஏறிதா - (ஒளியை) வீச. சிட்டருள் - ஞானிகளிருதயம். சேய்-குமாரக்கடவுள்.

40. புலமை-அறிவு.

41. கோரம்-அச்சம். குர் - குான். குருதி-இரத்தம்.

42. குழுகக்கொடு - கூட்டங் கொண்டு. முறை - விதி. மன்றல்-விவாகம். வருதி-வருவாய். ஆல்-அகை.

43. தத்தி-யானை. கோட்டுக்கால்-தொம்பாகிய கால்கள். துணர் - பூங்கொத்து. கொம்பர் சாய்த்து - கொம்புக்களை வளைத்து. விந்தை-விந்தைமலை. தோகைப்பயிலேய்த்து-மயிற்றோகைகளாலே மேய்த்து. பந்தர் - பந்தல்கள்.

44. ஆக்க-ஆக்கும்பொருட்டு. ஆக்கப் போந்தானெனக் கூட்டுக.

45. கேசம்-கூந்தல். கேழ்கினர்-நிறம் விளங்குகின்ற. கவின் திருத்தி-திருத்தமாகப் புனைந்து. காதிற்றூசலார்-காதுகளோடு போர்செய்கின்ற. சந்தம்-சந்தனமாம். தழையுதித்தி-இலையைச் சூழச்செருகி. ஈசன்-முதன்மையானவன்.

46. குனிக்கும் - வளைக்கும். குலமுறைமை-குலத்தின் வழக்கம். தருகுலன்-கொடுப்பன். தருகுலன் எனபதில்-கு-சாரியை.

47. வன்னவான்-அழகிய பெரிய.

48. போந்து - வந்து. தோழுறம்-அணிகள் - குற்றம்பொருத்திய. ஆபாணங்கள்.

49 கங்குலின் - இருள்போலும். கவின-அழகுபெற. மங்கலம்-நன்மை.

50. நானம் - சத்தூரி. நாப்பண்-நடு. வானவீற்சட்டி - இத்திர தறுசு போன்ற நெற்றிச் சுட்டி. சங்கிலி-மயிர்மாட்டி. சேர்த்த - சேர்க்கப் பட்டன. உண்டானது உண்டாகில் - இருந்தது உளதானல். அதற்கு - அம்மின்னலுக்கு. இணை - (அச்சுட்டி சங்கிலிகளை) உவமானம்.

51. மான் அத்திங்களை -(சத்திர னிடத்துள்ள) மாணாது அச்சத்திர னை. கொள்ளுதி - கொள்ளுவாயாக. திலகமாய் - பொட்டாகி. நிலவுவன்-பிரகாசிப்பேன். தொல்நான்-பண்டைக்காலம். உற்றிடுதல்-(அவ்வாறு) வந்திருத்தல்.

52. உருவகப்படுத்தின் - (குணமுதலியவற்றால்) ஒன்றை யொன்றாகச் சொல்லப் புகுந்தால். உரோணியை-உரோணி நட்சத்திரத்தை. மதியம் எத்தி முத்தாடும் ஆராய் - சத்திரன்தாங்கி முத்தமிடு முறையாக. ஆகவேன்பது. ஆயெனத் திரிந்தது.

53. சுருதியுங் கருதா - வேதங்க ளாலு நினைத்ததற்குக் கூடாத. கூலம்-கரை. கண்ணேறு - திட்டி தோஷம். ஆற-தீர்.

54. வண்டென-வண்டின் (இசை) எனறொல்ல. கபோலச் செவ்வி - கன்னத்தினிழகு. ஒதிமக் கொல்லன்-அன்னவாகனத்வையுடையகம்மியன், பிரமன். கஞ்சனம்-கண்ணாடி.

55. விளர்ப்ப-வெளுக்க. உள்ளம்-அகம். காமர்ஒதி - அழகிய கூந்தலையுடைய வள்ளியம்மை. குழை - காது. மணித்தோடு-இரங்க மிழைக்கப்பட்டதோடு. திருவிளிற்பொலியும் - சிறப்போடு விளங்கும்.

56. பூவ-காயாமலர். இசழ்-அதரம். யாவகம்-செம்பஞ்சு. எழுதம்-தீட்டும். வான் கிளிக்கு-காயகனாகி கிளிக்கு. கோவைக்கனி கேரென்ன (அவ் இதழ்க்கு) கோவைப் பறம் ஒப்பென்று.

57. ஓதை-ஒலி. கந்தாம்-சமுத்த. பூசும் (அக்கழுத்திற்) பூசப்படும் காழ் அகிற்கவினின்-வயிரமுள்ள அகிற்குழம்பினிழகால். முத்து - முற்பட்ட. சேதகம்-சேறு.

58. முசையின்-அருப்புபோலும். மருப்பின்-கொம்புபோலும். மதர்ப்பு-செருக்கு. தணிப்பான்-நீக்குதற் பொருட்டு.

59. வாரி-அள்ளி பகலாயசேடி-பசற்காலமாகிய பாங்கி. மேரு - மகர மேருமலை

60. வெயில் - பிரகாசம். மேகலை-மேகலாபரணம். பொன்பயில்வறு - பொன்றா பற்றுதலுற்ற. பூண்சேர்த்து-பூண்பிடித்து.

61. துகிர்-பவளம். தேவர்மூவர்-திரிமூர்த்திகள். உளகுணம் (அவருக்கு)ள்ள நிறங்கள். மூன்று-வெண்மை, செம்மை, கருமை.

62. வசந்தகாலப் பாவை - வசந்த காலமாகிய பெண்ணினுடைய. பூங்கொம்பில்-பூங்கொம்பாகிய (கைவிரல்களில்). பூப்ப-பொலிவாக

63. முண்டகம்-தாமரை. தளிமம்-கோயில். அன்னம் - அன்னப்பறவை. விண்டு-லாய்விற்றது. அரற்றுதல் - ஒலித்தல்.

64. வான்-பெருமை. கதிர்வனப்பு-ஒளியழகால். ஒளிய-பிரகாசமுடைய. நீலம்-நீலமணிகளை. அழுத்த - பதித்தற்கு. கேவணம்-மணிகள் பதிக்குங்குளி.

65. வாய்ப்பச்செய்த கோலச்செவ்வியின் செய்கையை எனக் கூட்டுக. எவ்வம்-துன்பம். உள்ளம்வைத்தான்-உட்கொண்டான்.

66. வாரி-கடல். வயா-வருத்தம். பெயர் - பெருமை. திரிசுரத்திரத்தர்-மூக்காணிப் பிராமணர்கள். காரிகைச் சடங்கு-அழகிய (கலியாணக்) கிரியை. காட்ட - (தாற்பரியர்) செய்ய.

67. கிருகியம் - கிருககிருத்திய மடங்கிய தூல். சுருதி - விதி. நியதி - கிரமம்.

68. குறக்கோமாட்டி - வேடராசன்மனைவி. ஆசுமனம், அருக்கியம்-பெரியவருக்குச் செய்யுமுபசாரம் (பூசரவிதியிற்காண்க). மாதவன்-பெருஞ்சுவத் தையுடையவேடராசன். மதுபருக்கம்-பால் பழம் தேன் சருக்கரை கலந்து பிசைந்த வுணவு.

69. கிருகியத்தின் - கிருககிருத்திய தூலின். ஆசுமரபின் - சிவாகர முறையின். செய்வனைச் சமிதை - செய் தொழிற்கு வேண்டுஞ் சமித்துக்கள். அரிணம்-மான்.

70. கந்தரம் - கழுத்து. புனைவித்து-பூட்டுவித்து. ஐய-அழகிய. சுலனன்-அக்கினி.

71. மனமாம்-மனம்போலும். தூன்முறை - சாஸ்திர விதிப்படி. உள்னம்-மனம். லோன்மை-வலிமை. வான்-ஆசையத்தில். சரஸ்-அருந்ததி. பார்த்து-(பிறவினை) பார்க்கச் செய்து.

72. பனை - குழல். ஒதை - ஒசை. ஆர்த்த-நிறைந்தன. கணம்-கூட்டம். தூர்த்த-சொரிந்தன.

73. வித்தைக்குன்றவர் - விந்தைமலைவேடர். சாபம்நீங்கி -(தங்களுக்கு எமமுனிவனாகொடுக்கப்பட்ட) சாபத்தைவிடுத்து. வேளுலகம் - கந்தலோகம். மருங்கு-இடை. விசாகன் - குமாரசுடவுள்.

74. தோகை-மயில். சாரல்-மலைப் பக்கம். கந்தமாதனம்-செய்தி நகரத்திலுள்ள சந்தனசலம்.

75. கரடி தக்கை - இவையனைத்தும் பலவாத்தியங்கள். பாவையின் - கடல்போல.

76. வெள்வி-விவாகம். தெய்வவாரணத்தணங்கு - தெய்வயானையம்மை. கோற்று - தவஞ்செய்து. அன்னாள்முன்-அத்தன்மையான அவளுக்கு எதிரே. கொண்டான்-கொண்டிருந்தான்.

77. சுலுழி கான்றால்வாய்-மதசலத்தைக் கக்கிய தொங்கியை வரைய யுடைய களிறு-யானை. சுந்தரி - தெய்வயானையம்மை. ஆன்ற - நிறைந்த. என்ற-பொருத்திய.

78. மாது - வள்ளிநாயகி. செம்மை - ஒழுங்கு. சிந்தனைசெய்ய - தியானிக்க. புத்தேள்-கடவுள்.

79. கோலம்-அழகு. வெள்ளைவாரணன் குமாரி - தெய்வயானையம்மை. உளங்களித்தான் - மனத்திற் (கண்டு) மகிழ்ந்தான். குறிப்பு - எண்ணத்தின் பார்ப்பும் விஷயங்கள்.

80. அத்தன்-பிதா. நாதன் - கடவுள். சூவ்-பார்வதி. காதலன்-நாயகன்.

81. முழுத்த - பூரணமாகிய. மூர்த்தி-மூர்த்தியே. இலங்கத்து - இந்த இலங்கத்தினிடமாக விருந்து. அண்டச் சூழல் - அண்டத்தினிடங்களில். உள்ள அளவும்-உள்ள உயிர்களனைத்தையும்.

82. சேய் - பிள்ளையாகிய குமாரச் கடவுள்.

83. கேளா - கேட்டு. பேதுறல் தவிர்தி - வருந்துதல் நீங்குவாய். திண்ணம்-உறுதல்.

84. குஞ்சிதசரணம் - தூக்கியபாதி. சந்தம்-சந்தனவிருகம்.

85. மேருவின் - மேருமலையைப் போலும்.

86. உழை-மான். விழைவு-விருப்பம். வேழமான்-தெய்வயானையம்மை. குழைவு - உருக்கம். குவித்தவன்-குவித்தனளாகி.

87. கடவு-செலுத்திய. வலக்கை - (தெய்வயானையம்மை) வலப் பக்கத்துக்கையை. இடது - இடப்பக்கத்து-கோலம் - அழகியதோற்றம்.

88. லான்-அரசு. சுவர்க்க இராச்சியம் - அளித்த-(இந்திரனுக்குக்) கொடுத்த. போதும் ஆறு-வருமுறை.

89. சேய் - சிங்கம். சோதிவேணுடையகாளை எங்கோன் எனக்கூட்டுக.

90. ஞானசத்தியின் - (விட்டுநீங்காத) ஞானமாகிய சத்தியோடு. நவை-குற்றம். பரகம் - (இரண்டு) பக்கம். வேற்படை - வேலாயுதமாகிய ஞானசத்தி. வள்ளியாகியுந் தெய்வானைநாயகியும் - இச்சாசத்தி, கிரியாசத்திகளென்க.

91. வேட்டகாதலி (தான்) மணந்த

தளையகி. ஞானச்சிந்தை - ஞானம்பொருந்திய மனம்.

92. தாரகம் - பிரணவம். குழைத்தான் - வளைத்த சிவபெருமான். அருளோடு-அருள் விரும்பதலுடன்.

93. தாபதர் - முனிவர். மோனயோகம்-ஞானயோகம். இசைய - பொருந்த. சினகரம்-கோயில்.

9. பிரமாவுக்கு வரங்கோடுத்த அத்தியாயம்.

1. நான்கென விதித்துள்-நான்காகவகுத்த. ஆதி - சிவபிரான். உதவும்-(வரம்) -கொடுக்கும். சுகன்அறைதியென்றானென்க.

2. பான்குரு - சிவபிரானுக்குக் குருவாகிய குமாரக்கடவுள். வழாது-தவறாது. சுருதியோடு-வேத(விதி)யுடன். அருகு (ஈடு) பக்கம்.

3. என்றும்-எக்காலமும். மன்ற-நிக. தென்கால-தென்றற்காற்று. உலவும்-சஞ்சரிக்கும்.

4. நல் நம்பொருளும்-நல்ல நம்முடைய திரவியங்களையும். மாதரையும்-பெரிய நிலங்களையும். சீரியன - சிறப்பாயுள்ள (பிற) பொருள்கள். சும்மைகொடு-பாரமாகக் கொண்டு. (அஃதாவது: கடமையாக வெண்ணிக் கொண்டு என்றபடி. தொழிற்சு- (திரிசுந்திரர்களுடைய) வேலைக்கு. உரியது - உரிமையுடையது. இம்மை-இப்பிறப்பின்பம். அம்மை - வருபிறப்பின்பம்.

5. அதில்-அவ்விரண்டாயிரத்தின்.

6. சந்ததமும்-எப்பொழுதும். தார்த்து.

7. உள் நவிற்குது - மனத்திலேதியானியாமல்-சுணம் - குற்றம். மானம்-அன்பு. மேனிலை-மோகமும்.

8. பரிசு-தன்மை. வீடேம்-(விகாரம்) வீடேம். மன்னுதொழில் - நிலைபெற்ற (வழிபாட்டுச்) செய்கை. வீடே மாவிறுமெனக் கூட்டுசு.

9. நித்தமும்-தினந்தோறும். மூழ்க- (யாங்கன்) ஸ்ரானஞ் செய்யவும். சித்தி - இட்டசித்திகள். விழை - விரும்புகின்ற. பவுத்திரர்கள்-பேரர். புண்ணியம் அருத்தம் - அறம் பொருள். அத்தகைய-அந்தத் தகுதியையுடைய. மூலமும் - காரணமும். அது-பகுதிப்பொருள் விசுதி.

10. நல்குரவு-தரித்திரம். ஞானம்-அறிவு. காட்டி - விளக்கி. செல்வம்-ஆக்கம். வர தீர்த்தம்-சிரேட்ட முள்ள தீர்த்தம்.

11. ஸேலை-(இங்குள்ள) சமுத்திரம். விதித்தார்-(ஒவ்வொரு புண்ணியகாலங்களே) விதித்தனர். (ஆதலால்) ஏழையர்-அறிவிலிகளாகிய யாங்கள். வாலிய - வெள்ளிய. மூலம் - ஆதி. இடை-மத்தி. ஈறு-அந்தம்.

12. கட்டுரை-உறுதிமொழி. இலையின்-வில்லால். இருநூறு அளவு-இருநூறு இடையிட்ட நூரத்தில். இலைகொள்-இலைவடிவுகொண்ட. விட்டான்-செலுத்தினான்.

13. அளவி - கலந்து. தொட்டவழி - தோண்டிச் சென்ற மார்க்கம். கங்கை-(திரிசுந்திரர் கேட்டுக்கொண்ட) தீர்த்தம்.

14. வேலைகரை-சமுத்திரக்கரை. மீமிசை - மேலும் மேலும். வாலிய - வெள்ளிய; மூலம் இன்று-(தனக்கொரு) காரணமில்லாமல். நூற்றுநூறு-மூலவாது.

15. இத்திரப் பெருவன இன்பத் து உய்த்தலால் - (சன்கண்மூழ்துவாரை) இத்திரானது பெரிய செல்வத்தோடு கூடிய சுகபதவியிற் செலுத்தலால், கந்தபுட்கரிணி - கந்தபுட்கரிணி யென்னும் பெயருடையதாகி.

16. திரிபுவனங்கள்-திரிலோகங்களினுமுள்ளவர்கள்.

17. முன் அருளி-முன்பு உண்டாக்கிக்கொடுத்து. பதசேவை - திருவடிவழிபாடு. எவரும்-எல்லாரும். இதிகாசம் - பண்டைக்கதை. கூறுவான் (பின்பு) சொல்லத்தொடங்கினான்.

18. திரை-அலை. தீர்த்தத்து-தீர்த்தத்தில். வழாது-வழுவாது. மறைச்சுருதி-(இருபெயரொட்டு) வேதவிதிப்படி.

19. கலைமுறுக்கு - பூ அரும்பின் கட்டு. அவிழ்தரு-விரிகின்ற. முனம் உனகற்பப்-பழைய கற்ப காலத்தில். முராரி-விஷ்ணு. பனகராப்பண்-ஆதிசேடனடுவில். நீத்து-விட்டு. வான் தனு-பெரிய வில்.

20. செற்றம்-கோபம். கொற்றம்-வெற்றி. அற்றம்-அழிவு. ஆதிசேது - முதல்அணை. கோலினான்-வலோத்துக்கட்டினான்.

21. மாதவன்-ஸ்ரீராமன். மூன்று-மூன்று கற்பாத்தங்களில். (இது தொகைக்குறிப்பு). இவண்-இவ்விடத்தில். ஆதியில்-முதலிலே. பூதலத்தமார் - பூசார், திரிசுத்திரார்.

22. சந்திதிச் சித்து - சந்திதிமுன்னையிருக்கப்பட்ட கடவில். அலால்-அல்லாமல்.

23. சந்தன வரை - கந்த மாதனமலை, செரு-யுத்தம். பிறங்கல் - மலை. முயன்று-முயற்சியார் செய்து. தேம்பி-இளைத்து. ஆடகத்து அருவரை - (அக்கப்) பொன்மாமாயிய அரியமலை. ஆக-(தான்) ஆக.

24. தவத்தினால்-தவத்தாலாகிய கோகவெப்பத்தால். வயின் - இடம். கோற்றலும் - தவஞ்செய்திருத்தலும். கோன்மை - வலிமை. காற்றினின் - வாயுதேவனால். மூத்தலைக்கவின் - மூன்று சிகரத்தின் அழகு. ஆற்றல்சால்-பலமிருத்த. வாயுவினால் சிகரமிழ்த்தகைத் கந்தபுராணத்துட் காண்க.

25. சந்தச்சால் - (அண்மைவீளி) சந்தனாலமே. பொற்றையாய்-சிறுமலையாகி. நவிறுதி-வாழ்த்துவாயாக.

26. நடத்துள-சிகழ்கின்ற. மிடைந்த-நெருங்கிய. துணிவு-உறுதி.

27. வாரிசம்-தாமரை.

28. தருக்கு-மகிழ்ச்சி. சால் - மலையும். இருக்கினால் - வேதவிதிப்படி. பெட்டி-ஆசை. குருக்கும்-உண்டாகும்.

29. அகத்தை-கருவம். பன்னகம். பாம்பு. பழித்து-நிந்துத்து.

30. என்றலை - என்றிற்புறமாதலை. காரி - (வயிரவரை போக்கி) வைரவனே. கன்றலை - கோபமுடையதாகி, சோரிநீர்-இரத்தசலம். நின்னு-(தலையு) னின்று. உகிரின் நீக்குவாய் - நகத்தாற் கிள்ளியெறிவாய்.

31. களின்பூ - தாமரைப்பூ. சென்றனன் செயிர்த்தனன் - (முற்றெச்சங்கள்) சென்று கோபித்து.

32. ஈர்ச்சபின் - (வயிரவர்பிரமன்றலையைக்) கிழித்தெறித்தபின். சுதனைத்தேற்றப் பாகன்றேர்த்தன னெனக் கூட்டிக. தேர்த்தனன் - ஆராய்ந்தான்.

33. பெண்மையில் (மோகினியாகி) பெண் தன்மையினாலே. பேதுற-மயங்க. ஓர் - ஒப்பற்ற. மண்மயில்-பூரிதேவியாகிய மயிலிடத்து. வான்முயில் - பெரியமேகம்போலும். தண்மயில் - குளிர்ந்தமயில் வாகனத்தையுடைய. ஒதுவேனென-உபதேசிப்பேனென்கின்றது.

34. ஆர்வம் - அன்பு. அம்புயக்கணை-தாமரை மலரிடத்தே. ஓர்வுற-உணர்.

35. ஒருதலை - உறுதியாக. போயுளது - பேனதாகிய. உனதுசென்றி-உன்னுடையதலை. வருதலை - வரவை. மாமுதல் - மாமாமாகிய சூரனை. புலவு-புலால் நாற்றத்தை. இருதலை-இரண்டுபக்கமும் தலைகளையுடைய. (இதனை முருகக்கடவுள் வேலுக்குச் சிறப்புப்பெயரென்பாருமுளர்) “இருதலை படைத்த வெஃகம்” என்னுங்கத்தபுராணம் சூரபன்மன் வதைப்படலத்துட் காண்க.

36. மரபின்-முறையாக உருகத்துவற்று-பலதாம் ம...ல் எண்ணித் தியானிப்பாய்.

37. தியானித்தான் தவம் - (அங்ஙனம்) தியானித்த பிரமாவின் தவத்தை. ஸோற்பது ஏதென - தவஞ்செய்வது என்னையென்று கேட்க.

38. சேதிப்பாகலின் - அறுபட்டமையினாலே. யான் வருத்தமுற்றே நெனக்கூட்டுக. ஸோற்றஆறு-தவஞ்செய்தவித்தத்தால். என் - வேண்டாகுடலால். அசையாக்குக.

39. கெஞ்ச அழித்தனன் - மனநிலை கெட்டவனாகிய. எற்றொழுது-என்னேவணங்கி.

40. மேருபுயம் - மாரமேரு மலை போலுத் தோள்கள்.

41. சவுரியீசன் - உமாமகேசுரர். இனியபேர் வாஞ்சைமணி - இனிமையுள்ள பெரிய ஆசையாகிய இரஞ்சம். வினையில் - கல்வினை தீவினையென்பவையில்லாதொழிதற்கு. தாரகமாசு - மூலமாகியபிரணவசொருபமாக. பேடகம்-பெட்டி.

42. திருவருளணுவால் - சிறிது திருவருளால். மூவரில் - (ரான்முதலிய) திரிமூர்த்திகளாலே. ஞானம் - அறிவு வடிவம்.

43. வெளி-ஆகாயம். மகத்துவம் ஆங்காரம்-மான், அசங்காரமென்னுஞ்சத்துவங்கள். பூஞ்சோடு - பூவினிதழ்களால். அண்டம்-முட்டைவடிவமுள்ள உலக (மாகிய மலர்கள்). ஒன்று - (அவற்றுள்) ஒன்று. நான் - (பிரமனாகிய) நான். பான்மை ஆம் - பகுப்புண்மையாம். ஈதுபோலாம் - இதுபோலாகும்.

44. ஐயன்றீ-ருருவாகியநீ. பீடம்-ஆசனம். முடிவுசேரு - அளவு அறிய மாட்டா. யாவர்க்குங் குருவானோர்-சிவபிரான்.

45. உன் - உன்னுடைய. வசிய சூரணத்தால் - வசிய மந்திரத்தினால். வல்லாள் - வல்லமையுடையாளானான்.

46. மூன்றும் - மூன்றுலகத்தாராக்கும். தருகற்கு - (ஐசுவரியத்தாக) கொடுப்பதற்கு.

சுமலை - இலக்குரி. தியானம் - (வேறுவேறுகச்) சித்தித்தவற்றை. முலைவற-மாறுபாடு இல்லாமல்.

47. தத்துவத்தாங்கம் - (தொண்ணூற்றாறு) தத்துவங்களாகிய அல. தணப்பு - பிரிவு. மோகம் - ஆணவம். மாயம்-மாயை. வித்து-கன்மம். இடங்கர்-முதலை. வேள்மதி - மனமதனாகிய சந்தரனை. ஆண்கண்டு - ஆசையுடன் பார்த்து. நாவாய்-சோணி.

48. வீர ஆசனம் - யோகாசனத்தினொன்று. வாமம்-இடப்பக்கம். ஞான முத்திரை- சிம்முத்திரை. உவாமதி-பூரணசத்திரன். வடிவமாகி-திருவுருக்

49. வானவன் - சிவபிரான். குறித்தமேலவர் (சன்னைமனத்திலே) தியானித்த உயர்த்தோர். சிவகுரு-சிவாசாரியார். மூலம்-காரணப்பொருளே.

50. ஈரம்-பிணம். துன் - (அப்பிணத்தினிடத்து) கெடுங்கிய. கோக்கவும் - (அருவருத்துப்) பார்க்கவும். துணிவு - துண்தலை. தேற்றும் - (காற்பரியம்) சூக்தம்.

51. தேறலாம்-தேனுண்டாகும். இபவன் - ஈடவன். தியானத்து என்பதில்-அத்து-சவீர்வழிவந்த சாரியை. குளிர்ச்சி-(பிறவிலெப்பம் நீங்குந்) திருவருள்.

52. செக்கு-செகிழ்ந்து.

53. கொடுப்பது - (எம்) தருவது.

54. பேதுறேல்-மயங்காதே. வேட்ட-விருப்பிய. முனர் - முன்னர். மீள்-(அது) மீண்டெய்த. அருள்-சருணையால். இரங்கு-இரக்கஞ் செய்வாமாக.

55. முாரி - விஷ்ணு. காதலன்-மைத்தன். எய்துகாலம் (சிரசு) வருங்காலத்தை. ஒங்காரம்-பிரணவத்தோடு. ஒர்-உணரப்பட்ட. அறிவுர் கழறி-ஞானத்தையு-போதித்து. காமர்-அழகு ஆசையுமாம். பகர்த்தவா (முருகக்கூடவன்) அருளிச்செய்த விதம். தன் ஆல்-அசைகள்.

56. வரம்-அழகு வயா-ஆசை. ஸோற்றற்கு-தவஞ்செய்தற்கு. மூலம்-முதலாகிய. ஒ-பிரணவம்.

57. அடைவினாள் - முறைப்படி. முன்னம்-(அப்பிரமன்) எதிரே.

58. ஆன்ற-அமைத்த. அயர்வு-தளர்ச்சி. எம்முன் கொண்பருந்த தென்கூட்டுக. என்ற உரை-பொருந்திய வார்த்தை. கான்ற-கக்கிய. சேர-ஒழுக.

59. அருத்தியின் - ஆசையோடு. திருத்து, பொருத்து - விகாரமொழிகள்.

60. அவிரும்-வினங்கும். சிவனு-பொருத்தம். சிறப்ப-விசேடமாக.

61. ஆய் - ஆராயப்படும். கதிரின்-பிரகாசத்தையுடைய. பார்பொழுதியும்-நதியுமெனக்கூட்டுக.

62. ஆலகால்-விடம். ஓர்கோலம்-ஒப்பற்ற அழகு. கொள்கை-குணம். புரத்து - (திரி) புரத்தில். ஏல்-பொருத்த.

63. கனறும்-சுடும். தூபம்-(வாசனைப்) புகையுண்ட. சாமகானே - சாமவேத கீதத்தையுடையவரே. தசைய-தகுதியுடைய.

64. தரு - கற்பகம். தேனு - காம தேனு. பண்-சீர். மணி - சித்தாமணி, இவைகள் கேட்டவற்றைக் கொடுக்கும் பொருள்கள்.

65. எள்ளல்-இகழ்ச்சி. சென்னி-தலை. தேம்பிணைன் - வாடிணைன். அதுவுமன்னி-அத்தலைபெற்று, பண்ணிணைன், இனவெதுகை.

66. நாகுஇளம்-(இருபெயரொட்டு)-மிக இளைய. கோடி-கொள்வாய்.

67. சித்துபுரம் - திருச்செத்துர். ஏற்றம்-உயர்வு மாற்றம்-மாறுபாடு.

68. என்ன - என்று முன் - முதலில். ஆறுமுகக் குமாரன்-ஆறுமுகங் களையுடைய குமாரக் கடவுளுக்குப் பிதாவாகிய சிவபிரான். (பின்) அன்னவன்-அத்தன்மையுடைய குமாரக்கூடவன். தண்பு-நீக்கம். விமானவுரு-விமானவடிவம்.

69. வேத-பிரமணை. அம்மானதவாலியுளாய்-அத்தமானத தடாகத்தையுடையவனே. உனக்குளத்தம்-பிரமகற்பம். மேல்கண்ணொளனக் கூட்டுக.

70. நம்முள் சார்பம் (அக்காலத்தில்) மேவுதினனக் கூட்டுக. கள்ளின ஆலய-தேனொழுதுகின்ற தாமரைக்கோயிலையுடையபிரமணை. கத்தவரை-கத்தமாதனமலை. பொருக் கென்று - விரைவாக.

71. தலைமை புரித்திட - (நம்முதலியின்படி சமுத்திர ஸ்ரானஞ்செய்து விமானவடிவா யிருக்கும்) முதன்மையைச் செய்ய. சார்ப நிலைமையடைத்திடில்- (சாமுற்கூறியபடி) சார்பத்தன்மையை (நீ) அடைந்தால். உன்தலை-உன்னிடத்தின். கோரம் - கோரகவந்து பொருத்தம். ஆழியில் கித்தமு- (விதிவிலக்கு கோக்காது சந்திச்சு) சமுத்திரத்தில் தினத்தோறுள்.

72. மாயன் - விஷ்ணு. இராமாவதாரமூன்று-பரசுராமாவதாரம், பலராமாவதாரம், தசரதாமாவதாரம். இது-இச்சேது.

73. திரை - கடலில். சேதுவும்-அணையும். கண்டு-உண்டாக்கி. புரிந்தனன் - (அவ்விஷ்ணு) செய்தான். ஆயன் - பிரமனே. தலைப்பான்மை - தலையை விரும்பிச்செய்யும் தன்மையான். வதனாரம்பம்-(சங்கியிலுள்ள கடலாகிய) முகாரம்பம். முகத்துக்குத் தலைக்கும் வேற்றுமையின்மைபுணர்க.

74. முற்று-முழுவதும்.

75. தோற்றிய - (செய்யியலென்னும் வினையெச்சம்) (இட்டகாமியங்களின் பிரயோசனம்) தோன்றும்பொருட்டு.

76. தரு-கற்கவிருக்கத்தை. குளிகென-உணவென்று. பனை-பருத்த. புடை-இடம். கலுழி-(மதமாகிய) கலங்கல் நீரை. தமிழ்ச்சாரல் - பொதியமலைப்பக்கம்.

77. மூலம் - அடிவாரத்தில். ஆடுவான் - ஸ்ரீராமனெய்யும் பொருட்டு. மாதவனாகிய அயக்கிரீவனெனக்கூட்டுக. (இவ்வீஷ்ணுவின்வதாரமானவர்) பாரா-பார்த்து. தெரிவை - கனகசுந்தரி. பரிமுகமாகென - குதிரைமுகமாகப்பிறப்பாய் என்று.

78. தவிர்பகல்-நீங்குங்காலம். மாதவனாபி யுதித்துனான் - பிரமன். போந்தலை - (முன்னாளிலே) இழந்து போனதலை. வருதலை-வரவைப்(பெற).

79. உளது - உள்ளதாகிய. அவ்வரைக்கண் - அவ்வெல்லையினிடத்து.

இடை - நெப்பக்கமாக. மந்திரத்தின்-கோயிலின். முத்து-எதிரே. சிந்துவின்-சமுத்திரத்தில். மொய்குழல்-கனகசுந்தரியே. போய்-(வருஞ்சனனத்தில் நீ) போக. போய்-நீங்க. அந்தமுகம்-பண்டைய முகம். போய் இரண்டும், எச்சத்திரிபுகள்.

80. சனனச்சுமை-பிறவிச் சுமை. மேனி-சரீரத்தால். முகம்பரி போன்று ஆயினன்-முகம் குதிரையையொத்து (உள்ளான்) ஆனன். (குதிரைமுத்தோடு பிறந்தானென்றபடி)

81. அந்தரவாணி-அசுரீரி. சுதை-மகள். மா-குதிரை. ஆனனம்- முகம். நல்முகன்-நல்லமுகம். ஆக-ஆவதற்கு.

82. மரபின்வழி - வம்மிசத்தின் பரம்பரை. சுழிஎறியும் - நீர்ச்சுழிகளே வீசும்.

83. தாரகன்-பிரமப்பொருள். சங்கமவேலை - நதியுங் கடலுஞ் சந்திக்குமிடம்.

84. வதனாரம்பம் (சங்கியிலுள்ள) சமுத்திர தீர்த்தம். கோடகம் - குதிரை. உவாமதி-பூரணசுந்தரன். உளம் துளங்கினன் - (தாற்பரியம்). மனம் சிறப்புற்றான்.

85. மடவால்-அங்கசுந்தரி. மூழ்கி-(மீட்டும்) ஸ்ரீராமனெய்யுது. ஒற்றர்-தூதர். கடிது - விரைவில். உய்த்தாள்-அணுப்பினுள். பஞ்சவர்கோன்-உக்கிரப்பெருவழுதி.

86. கவுரியர்-பாண்டியன். உவரி-வதனாரம்பக்கடல்.

87. வாஞ்சா தீர்த்தம் - வாஞ்சை தீர்த்தம். (நீனைத்தவற்றைக் கொடுக்குத் தீர்த்தமென்றபடி).

10. திரிசுதந்திரர் வரலாறுரைத்த அத்தியாயம்.

1. பற்று-அன்பு
2. சுசமுனி-சுகமுனிவனே. ஒன்ருக - ஒற்றுமையுடையவராக. முகமன-உபாரம். மோனத் துண்மை-மெனனத்தாற் பெறப்படும் ஞானம்.

3. முதுக்குறை - போறிவு. முனிவர்குழு - முனிவர்கூட்டங்கள். தாம்-அசை. மகி-பூமி.

4. ஆறெனுங் கருமம் - ஓதல்முதலிய அறுவகைத்தொழில். ஆற்றுவார்-செய்வாராய். உளர் இவர் மும்மையார்க்கு-உள்ளாராகிய இத்தமுவகையார்க்கு. ஆய்த்திடா-ஆய்த்து.

5. வான்பிரமசரியத்தால்-பெரிய பிரமசரிய நிலையில். பெட்டி - ஆசை. கருமம் ஆற்றுவார் - (அப்போதப்போது செய்யவேண்டிய) தொழில்களைச் செய்வார். ஆர்வம்-அன்போடு. ஊட்டுவார்-(அவர்களை) உண்பிப்பார். வரு-(தாங்கள் இல்லறததையடைந்து அதனால்) பெற்ற. சுதரைக் கொண்டு-பிள்ளைகளைக்கொண்டு. அவாசிக்கண் உள்ளார் - தென்நீரை யிடத்துள்ளாராகியபி திரர்கள்.

6. தருமம் - (சிராத்தாதி) புண்ணியங்களை. அக்குழம்பு-அந்தப்பகை. செய் - செய்ய. கமலத்தனைநோற்கும்-பிரமதேவனை (நோக்கித்) தவஞ்செய்யும்.

7. புகழ்ச்சி-வழிபாடு. தேவன் இறைவனெனக் கூட்டுக.

8. தஞ்சம்-பற்றுக்கோடாக. விஞ்சையாய்-அறிவையுடையவனே.

9. புடவி-பூமி. சுவர்க்கம்-பொன்னுலகம். நின்உலகம்-சத்தியலோகம். காமுற்றோம்-விரும்பினோம். அவன் இடைதோறும்-அவ்விடங்கடோறும். சுதந்திரம்-சுவதந்திரம், பிரதாலேவப் பட்டாதிருத்தல். அருள்ளை-அருளை அறுகேட்க.

10. அக்கினி வெம்பும் ஆவர் (யாகாக) கினியை விரும்பும் அம்முனிவர். வேட்டமூவரம்-(பிரமாவினிடத்தில்) விரும்பிய (அந்த) மூன்றுவாங்குளையும். சூலபாணியும் அளித்தனெனக் கூட்டுக.

11. உளம் கூட்டுற-மனம்பொருத்த.

12. முப்புலனம்-பூமி, சுவர்க்கம், சத்தியலோகம், பொருளையங்கரை-தாம்பிரப்ருணி கிதிதிரத்தில்.

13. இலக்கம்-தொகை.

14. முதுகுன்று - விருத்தாசலம். குழ்-குழ்த்த. வினைக்கருமலம் - வினையாகிய கரிய (மாயா) மலம்.

15. தறுகண்-அஞ்சாமை:யானை-(விநாயகராகிய) யானை. தாரம்-வள்ளி நாயகியாகிய மனைவி.

16. பத்திமை - பத்தித்தன்மை. வித்தகர் - (அந்தச்) சதுர்ப்பாட்டையுடைய திரிசுதந்திரர்.

17. புண்டரீகம் - வியாக்கிரபாத முனிவர். புண்டரீகப்பரம் - புலியூர்; சிதம்பரம். பொதுவில்-திருஅம்பலத்தில். புண்டரீகத்தடி - தாமரைப்பூப்போலத் திருவடி. செய்திடா-செய்து

18. மும்மை-மூன்று. வேள்வியில்-(ஞான)யாகத்தால். தியானம்-யோகம். தம்மை - (அத்) திரிசுதந்திரர்களை.

19. தளம்-இதழ். கமலாசனபுஷம்-பிரமபுரம்; இது: விஷ்ணுசேஷத்திரம். மாதவனை-விஷ்ணுவை.

20. அல்உறழ் - இருளையொத்த. அருணவெற்பு-அருணாசலம். மல்லல்-வளம்.

21. புலிக்கடவுளர்-பூதேவர்; திரிசுதந்திரர். பிரசத்தம்பி - தேனைவிரும்பும்வண்டு.

22. வாழிய - (உலகெல்லாம்) வாழும் பொருட்டு. வேதச்சண்மை-சுருதிவிதி. மாதொருபாக நென்றதும், ஏழையோர் பாகனென்றதும். ஒன்று

23. கூடல் - மதரை. பீடு-பெருமை. ஏடுஅலிழ்-இதழ்கள் விரிந்த.

24. தண்டகவனம் - தண்டகராணியம். அவண்-அவ்விடத்தில்

25. கோகுலம்-பிருந்தா வணத்திலு. உழுவலன்பு-எழுமையுந் தொடர்ந்த அன்பு.

26. வதரிகாச்சிரமம் - இலங்கை மாங்களாற் சூழப்பட்டதலம். ஐந்து

டன் குறிக்குமாறு - பதினென்று.

27. துதிதருட்-புகழப்பபெம். முகிலறா-மேகமுழக்கம் நீங்காத. சுவாமி மாமலைப்பதி - திருவேகம். விதி-பிரமன். முடிக்கொடு-உச்சியிற்கொண்டு.

28. அளவு - (கூடிய) தொகை. தளிரியல்-பூமிதேவி. மல்குற - வளம்பெற.

29. பாவனை-தியானம். தாழினும்-வணங்கினாலும். மூவர்க்கும் - திரிமூர்த்திகட்கும். சிறப்புச் செய்துள்ளார்-வழிபாடு செய்தவர்களாவார்.

11. மாதபூசை விதியுரைத்த அத்தியாயம்.

1. பொறி-இத்திரியம்; மெய்வாய்கண் மூக்கு செவி. புலன்-அறிவு. குறித்து-கருதி.

2. குழுவோர்-கூட்டத்தார். அம்-அழகிய. புலம்-அறிவு. அங்கம்-வேதாகங்கம்.

3. மகத்தின் கருமம் முற்றும் - யாககாரியங்களை முடிக்கும். ஒது - படித்த. பற்று இகல்-விருப்பு வெறுப்பு. முததேவர்-பிரமலிஷ்ணுருத்திரர்.

4. சுக்கிலம் - சுக்கிலபக்கம்; பூருவபக்டம். சுப்பிரபக்கம் - பூர்வபக்டம். சுவேதபக்கம் - பூர்வபக்டம் யுசாதி-மேற்கூறிய நான்கு மனிகளறி கூறிய பக்கங்கள் (என்கு). நான் மூன்று-பன்னிரண்டு. பூர்ணமி-பூர்ணை; பெளர்ணமி.

5. மனு-மேற்கூறிய பூர்ணை பன்னிரண்டு, சைமாதத்தில் வரும் ஏழு, பதினென்றாகிய பக்கங்களென்னும் பதினான்கு. பிற்பக்கம் - அபரபக்டம். தொட்டு - தொடங்கி. சுவேதபக்கம் முன் - பூர்வபக்டத்துக்கு முந்தி. ஆகுமானையம் - ஆகிய பதினேந்து. நாளாகிய மானையபக்டம். பிற்பக்க உவா-

அமாவாசை. சங்கிராமம்-சங்கிராத்தி-பொழுது - காலம். வைதிருதி, விதிபாதம்; இவ்விரண்டும் ஒவ்வொருயோகங்கள். நாலாறு மூன்று. இருபத்தேழு; இவற்றுள். வைதிருதி பதினமூன்று விதிபாதம் பதினான்கு.

6. தனு-மார்கழி. மகாம்-சை. குடம்-மாசி. மீனம் - பங்குனி. சத்தமி-ஏழாந்திதியும். சார் - அடுத்த. நவரி-ஒன்பதாம் பக்கமுமாகிய. அனுபவனம் அட்டகை - அனு அட்டகை. இவை-மேற்கூறிய சத்தமி நவமி. ஊடுவரும் அட்டமி-நடுவேவரும் எட்டாந்திதி; இஃதான்கு அட்டமியும் மகா அட்டகை. இஃதும்-செய்யும். சிரத்தம்-சிரத்தையோடுஞ் செய்யுங்கிரியை. வழங்கும்-செய்யும்.

7. சுவாகாகாரம் (இறுதியில்) சுவாகா என்னும் வடிவுடைய மந்திரம். சுதாகாரம்-சுதாவன்னும் வடிவுடைய மந்திரம். வடிஷ்டகாரம்-வடிசடுவடிவுடைய மந்திரம். இறுதியிலென்பதனை யிம்மூன்றிற்குங் கூட்டுக. ஆகாரம்-வடிவு. மிக்க- (ஒனாவேறுபட்டால் ஒன்றற்கொன்று) உயர்ந்த. ஆயவிதி-

ஆகியகிரமம். மந்திரம் (ஏனை) மந்திரங்களினும். கொடி - காக்கை. அதிதியர்-விருத்தினர். வவுஷ்டாகாரமென்பது - வவுஷ்டக்காரமென விகாரமாயிற்று.

8. இருக்கால் - இரண்டோரம். காலம்-வீசம். ஒருக்கால் (மன) வொருமைப் பாட்டால். இருக்காலும் ஒருக்கால் உண்ணினைப் பவரை யெனக்கூட்டிக். உலப்புஇன்று - வரையறையில்லை.

9. காட்சி-தோற்றம். சார்ந்துசார்ந்து-சென்று சென்று. கவனம் - ஒருதிரளை; உண்டை. சிறங்கைநீர் - ஒரு உள்ளங்கைக்குள்ளடங்கியசலம். கவந்தி-கவலை.

10. பூசார் வத்திரசத்தளம்-(இத்தத்திரிசுதந்திராராகிய) பிராமணர்களுடையமுகமாகிய சாமரையை. குத்திரம்-வஞ்சகம். முளரி-தாமரை.

11. இடுக்கண்-துன்பம். வெருவரும்பயங்குமராகிய. சேதகம்-சிவப்பு.

12. வந்தனை-வந்தித்தலையுடைய. உள்அகம் - மனத்தினுள்ளே. நிந்தை-அவமதிப்பு.

13. சத்தளம் - நூறுஇதழ். செஞ்சுடர்வினக்கு - சிவந்தஒளியையுடைய தீபம்போன்ற பிரமன்.

14. தாமரை-தாமரைப் பூவாகிய. செந்தி-திருச்செந்தூர்.

16. முதல் - முதலிய. ஒண் பொருள்-ஒள்ளியதிரவியத்துள். எத்தனை-எவ்வளவு (சிறியதென்றபடி).

17. உலப்பு இன்று - (அளவுள்ளடங்கி) முடிவுதல் இல்லை. சீர்-(சாற்பரியம்) திருவருள். இசைவித்தகூட்டுவத்த.

18. கார்த்திகைக் கார்த்திகை - கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரம். புணரி-சமுத்திரம்.

19. பரவுவார் - (முருகக்கடவுளையுந் திரிசுதந்திரர்களுையுந்) துதிப்பவர். இருமை - அறம், இன்பம். அம்மை-மறுமை. புரை-ஒத்த.

20. திங்கன்-மாதம் அன்னநாள். அத்தன்மையாகியதினம். பன்னகப்பகை-பாம்புக்குவிரோதம். பகவன் - குமாரக்கடவுள்.

21. மாகம்-மாசி. திங்கன்-மாதம்-ஒகை-மகிழ்ச்சி. போகம் - (தரிசனமாகிய) ஆனந்தம். உண்டார் - நுகர்ந்தவர்.

22. முத்தர் - பிரியமுள்ளவர். முருகன்முத்தி-முருகக்கடவுளாற் கொடுக்கப்படுமோஷம்.

23. மாகநாள் - மாசிமாதத்தினம். முன்னர் - முதன்மையானவர். வந்து-(அவர்முன்பு) வந்து. மாமுகத்தினால் அஃசாவது: பெருமை தங்கிய காட்சியினால். மலினம்-(தமது) பாவம்.

24. வேள்மைத்துனர் - மன்மதனுக்கு மைத்துனராகிய குமாரக்கடவுள். வாசபேயம் - ஓர் யாகம்.

25. சங்கிரமம்-சங்கிராந்தி.

26. ஓதனம்-சோறு. அமுதுசெய்வித்தோர் - நிவேதித்தவர். மகம் - யாகம்.

27. ததி-தயிர். கோடல்-செங்காந்தன்.

28. ஓவு - நீக்கம். எச்சம் - யாகம். தா-கேடு.

29. கன்னியின் - புரட்டாசி மாதத்தில். காமுறு - விருப்பமுற்று. ஆற்றுவார்-செய்வார். ஆற்றுவார் குலப்பிதிர்களெனக்கூட்டுக.

30. துலை-ஐப்பசி. திங்கன் - மாதம்.

31. ததி ஓதனம் - தயிர்ச்சாதம். உலப்பித்து-மகிழும்படி நிவேதித்து. மதுகுதனன்-விஷ்ணு. பதம் - பதவி. குழிந்து - குழி இது: எச்சத்திரியு.

32. மகரம்-தைமாசம். முப்பது-
முப்பதுகளிலும். மணிபொன் - இரத்
நம், சுவணம். அயம்-(சந்தனங்கலத்த)
நீர்; சந்தனக்குழம்பு. அகருவின் தூப
ம்-அகிற்கட்டைப்புகை. (இவற்றால்)
அமைத்து-அலங்காரஞ்செய்து. குலங்
கொடு - கூட்டங்கொண்டு. தகைய -
தகுதியையுடைய, வான்-பெருமையா
கிய, சிவன்பதம்-சிவலோகம்.

33. செய்-குமாரக்கடவுள், மாண்
மகள்-வள்ளியம்மையே.

34. மெய்ப்படம் ஆய்னெய்-உண்

மையாகிய பசுவினெய்.

35. ஆரல் - கார்த்திகை நட்சத்திரம்.
பேர்த்த - பொதுத்த. புண்டரீ
கம்-தாமரை. ஆர்த்தி நிரயத்தாடு அ
ட்டையிற்படு குழிக்குண் எனக்கூட்
டுக. ஆர்த்தல்-ஒலித்தல், நிரயம் - நாக
ம் அட்டை-ஒருவகைக்கிருமி. குழி-
பள்ளம்.

36. நிலை - உறுதி. இலகொடு -
இலையால். இறைத்துளோர் - அருச்சு
ணையேந்தவர். மகம்-யாகம்.

37. காலை-கதை.

12. விபூதி அத்தியாயம். விபூதி: சொற்பம்.

1. ஒருங்கு - ஒருப்பாடு. சொல்
தரு-கீர்த்தியைத்தருகின்ற. தகைய-
தகுதியையுடைய, மறைமூலம் - பிர
ணவம், வருதி-வருவாய்.

2. சூர்-சூரபன்மன். அறம்மறை-
தருமமும் வேதமும். இகல்-வலி. மா
னின் இடை-மானிடத்தில். இன்-தவி
ர்வழிவந்தசாரியை. தேனை-தேன்போ
ன்ற வள்ளியம்மையை.

3. பெருமிதம் - கௌரவம், பிற்ப
ட- கழிய. பருமிதம் - இறுமாப்பு. பரி
வாரம் - (தன்னைச்) சூழவிருக்குத்தேவ
தைகள். திரு - சிறப்பு. நாப்பண்-நடு.
இதம்-நன்மை. மதத்திறல் - (இருபெ
யரோட்டு). மிக்கவலி. வாகு-வீரவாகு
தேவர்.

4. மானம்-வலி. கூன் - வளைவு
டைய, நிலைச்சிய-அணிந்த. மோனம்-
மௌனம். திருக்கோலம்-திருமேனி.

5. எங்கும் - எல்லா உலகினிடத்
தும். ஆக - உண்டாக. இயற்றுதற்கு-
செய்தற்கு. அருட்கோலச்சங்கை -
திருவருட்டிருமேனியினளவு.

6. நம்பியுதி - நம்முடைய சொரு
பம், வானம் பொருத்தம் - ஆராயத்

தையளாவும். அருகிழல் - அரியகிழலி
டத்து. யோக ஆசனம் ஆகி - யோகா
சனத்திலிருந்து. அருத்தி-ஆசை. ஞா
ன முத்திரை - சின் முத்திரை.
பொருத்தம்-விகாரம்.

7. வலவயின் - வலப்பக்கம். நே
ரும் - பொருத்தம். வடிவிலா (இயற்
கையில்) சொருபமில்லாத. நின்மலப்
பொருள் - மலரகிதவந்து. அருள்
கொடு - திருவருளால். பொருளாகுத்
தாதைக்கு எனக்கூட்டுக.

8. கருமம்-செயல். முதற்றொழில்-
சிருட்டி. அத்திரி-மலை.

9. பொன்னவன் - வியாளன், மா
தவி-இத்திரன் தேர்ச்சாரதி. புட்பகம்-
சித்திரவிமானம். கானம்-இசை.

10. களக்கு (விசாரம்) சூற்றம்.
கலையவை-கலைகள். வளம்செழு - மா
ண்புபொருத்திய. பிரசு ஒசை-உயர்ந்த
ஒர்சாரம்.

11. எழுத்து அவை - அகூடர்கூ
ட்டங்கள், அழுத்தம்-பதிதல். விழு-
சிறப்பு. முழுத்த-பூரணமான.

12. புரியவை - நூரங்கள். பனி
வரை-இமயமலை. சிருட்டிதனில்-சிரு
ட்டிக்கொழிலால், இராணிபகருப்பன்-
பிரமன்.

13. காலத்தீக்கடவுள் - காலாக்கி
னிருத்திரன். மிடல்-வன்மை. வடிவு-
அழகு.

14. வேத ஆரிடர் - பிரமருஷிகள்.

15. கடவுளர்-தேவர். படவரவம்-
படத்தையுடையபாம்பு; ஆதிசேடன்.
பரிக்கும் - சுமக்கும். மதமா - யானை.
சாருவபெனம்-வடதிசையானை. செ
ருத்தல்-முல்மடி. சுரபி-காமதேனு.

16. எழுநாம வாம்புரவி - எழுந்
னும் பெயரையுடைய பெரிய குதிரை;
சூரியன் குதிரை. கேசரி - சிங்கம்.
பீடு - பெருமை. சரபம் - எண்காற்பற
வை.

17. பாதலம் - பாதானம். மாதர் -
ஆகை. ஒடை-தடாகம். போதம்-அறி
வு. பேதம்-பலவிதம். பிப்பலம்-அரச
மரம்.

18. சுசி - சுத்தம். மாருதி - அரு
மன். சிலைவலி - வில்லின் வலிமையு
டையார்.

19. மல் உற்ற-மல்யுத்தம்பொருந்
திய. அற்றம்-சோர்வு. பரியின்வேன்
வி-அசுவமேதம்.

20. வியப்பு-மகிழ்ச்சி. தமனியம்-
பொன். நயப்பு-விரும்பம். அபயநான
ம்-பயத்தைநீக்குத்தானம். யதுசலம்-
யதுவேன்னுள் அரசவமிசம். கண்ண
ன்-கிருஷ்ணன்.

21. வாக்கு-சத்தியம். தேக்கு -
நிறைந்த. தசகங்கை-பத்துவிதகங்கா
நதி. வாரிதி-கடல். தாங்கம் - அலை.
மீ-மேலே. கிளர்-வினங்குகின்ற. தா
ரகை-நட்சத்திரம்.

22. இருது - பருவம். வசந்தன்-
இளவேனிற்காலம். மோகனம் - மயக்
கம். தவத்தினிள்-தவத்துக் குரியவற்

றுள். பிராணயாமத்து இயல்-பிராண
யாமஇலகூணம். பாவை-சமுத்திரம்.

23. ஆவாணம் - உடை. வண்ப்பா
குங்கலை - பீதாம்பரம். பிதிரர் - பிதிர்
தேவதை. அரியமா - ஒருயர்த்தபிதிர்
தேவதை.

24. வனம்-சேரலை. அயித்திரதம்-
ஒருசேரலை. ஒன்னொளியில் - மிக்க
வொளிப் பொருள்களில். வித்தை -
கல்வி. இத்தியம் - இத்திரியம். ஏது-
(இத்திரியங்களை யியக்குதற்குக்) கார
ணம்.

25. பூவலன்-அரசன். அற்புதுத்
து - அன்பை உற்செய்யும். மணிகர்
ணிகை-ஒரு தீர்த்தகட்டம். எல்-ஒளி.
நிவப்பு-உயர்வுப் பொருள்கள்.

26. தெறு-வருத்துகின்ற. பவநா
சனம் - பாவங்களை அழிப்பனவாகிய
தீர்த்தம். விறல்-வென்றி. விது-சந்தி
ரன்.

27. அவத்தை - துன்பம். யெனவ
நம்-வாலிபம். மானசம்-மனத்தாற்செ
ய்யும் பூரை.

28. சாடரத்தீ - உதாரத்தினி
கிதை-சிவகிதை.

29. வாகவி - செய்வப்புலமையா
ளர். நயனமானவைகட்டு வரலுரிய
அணிகெழுபொருள்க ளெனக் கூட்
டுக. கண்களுக்கு. விடயமாக வரும்.
அலங்காரம்பொருந்திய பொருள்க
ளெல்லாமென்பது பொருள். புரிஞ
தி-செய்வாய். சிரம்-தலை.

30. விபூதியியல் - சொருபலகூ
ணம். அமர-இருக்க. கணத்தலைமை-
கணங்களுக்குண்முதன்மை. வித்தக
மை - சதுரப்பாட்டின்றன்மை. வீ
ரன்-வீரவாகு. நின்புலன் அருந்த-உன்
மனம் உட்கொள்ள.

13. விசுவரூப அத்தியாயம்.

1. சதர்மறை-காங்குவேதம். கலபம் - மயிற்றோகை. ஒங்காரம் - பிரணவம்.

2. ஏத்தல் - வீரவாகு தேவர். வாகை - வெற்றி. மன்றல் - வாசனை. வாரீசம் - தாமரை. சொலும் - (நீர்) சொல்லிய.

3. பொருளென - பொரு (ஞன்) டென்று. தூண்டும் ஆறு-எடுத்துக்கூறும்விதம். மாணக்கரிற் பூண்ட நின் பொற் புறுத்தோற்றப் பேருருவாய் - சிறுவர்போலக் (குமாரப்பருவம்) கொண்ட உனது அழகுபொருத்திய காட்சியாகிய பெரியவடிவாய்.

4. தோற்றமாம் - காட்சியினாலாகும். உள்ளம்வைத்தேனை - மனம்வைத்த சிறியேனை. வான்-பெருமை.

5. சொல்-சொல்லால். கருதுதற்கு - (தாற்பரியம்) பேசுதற்கு. தோற்றம் - (விசுவரூப) வடிவம்.

6. உட்படாது-தோன்றாது. தருதும்-கொடுப்போம். மானம்-வலிமை. காண்டி-காண்பாய்.

7. பயனும்-பிரயோசனமும்.

8. இருவிழி-இரண்டு கண்களின். கு-சாரியை. ஆறு-வழியே. அருவிரீர்-அருவிபோலும் (ஆனந்த) நீர் ஈராறென-இரண்டு நதிபோல. களி-மகிழ்ச்சி

9. கொத்து-கூட்டம். ஒத்த-(ஒரு வருக்கொருவர்) சமானமாகிய. உளர்-உள்ளவர்.

10. ஏழு-ஏழுத்த. மால் - பெரிய. வரைகளும் - எட்டுப் பருவதங்களுந், அட்டகுலாசலங்களும். ஏமவான்குன்றம்-பொன்மயமாகிய டாகேருமலை. மால்குழம் - பெருமை பொதிந்த. கோடியாம்-பலவாம். சுரநதி-தெய்வத்தன்மையுள்ளயாறு. ஊழிடான் - சிவபெருமான்.

11. ஆற்றல்-வலி. திகிரி - சக்கராயுதம்.

12. வசிட்டனை - ஐ, சாரியை. இருடி-ரிஷிகள்.

13. மனுவின்-மனுநீதியால். பூரணத்து-நிறைவினால். நதி-(சிறு) றுறு. வரைத்தலை - மலையிடம். கடற்றலைவரை - கடலிடம் அளவு (உள்ள). தொகு-கூட்டம். இனநதி - பெரிய ஆறுகளின். கு-உருபுமயக்கம்.

14. போர்-யுத்தகனம். செரு-யுத்தம். பொருவரு - ஒப்பற்ற. வான்புலனம்-(வீர) சொர்க்கம்.

15. கதிர்க்கு-சூரியனுக்கு. குழைக்குண்டல வெயிற்சுடர்-ன் கோடிசூரியர்களெனக் கூட்டுக. குழை-காது

16. மதனஆகாரம்-மன்மதன்போலும் உருவம். ஒளிகள் - சூரியர்கள். ஒன்றுழல்-ஒளியிபிரகாசத்தை. கொளுவும் - (தன்னிடத்து) அகப்படுத்தும். ஆர் அழலெலாம் - அரிய அக்கினியெல்லாம். யனமாம்-கண்களிடத்தாகும். சிவபிரான்றிருவுருவாதால், அவர்கண்கள்போலக் குமாரக்கடவுள்கண்களிடத்தும் அக்கினியுண்டாமெனறபடி. உள்ளே-இருக்கிறும்.

17. கோரம்-அச்சம். விண்ட-வாய்திறந்து பேசிய. இடிக்கண்ண ஆம்-இடியினிடத்தனவாம் (இடிமுழக்கம்போலுமென்றபடி).

18. செற்றின - நெருங்கின. பற்று-விரும்பு. இகல்-வெறுப்பு. மூலம்-ஆதி. நடு-மத்தியம். மூர்த்தமே-மூர்த்தம்.

19. ஆனனம்-முகம். குழை-காது. வடிவு-உருவம். நாடுஅரிது-ஆராயதற்குமுடியாது முடியாதென்னும் பயனிலைக்கு, முகமுதலிய தனித்தனியெழுவாய்கள்.

20. புண்டரீகம் - தாமரை. தகைவ-ஆணை செய்யப் படுவனவாகிய. அழலினில் துகள் எழு-அக்கினிப்பொறிபறக்க. பல்லின்வீழ்சொனி-பற்களினின்றும் உண்டாம் ஒலி.

21. கோரம்-பயம் மீக்கிளர்தர-மேற்பட. ஆரை யென்பதில்- ஐ, சாரியை.

22. பிரபஞ்சம்-உலகம். தனு-வடிவம்.

23. குறிக்கொள் - கருதிக்கொள்வாய். வெருக்கொடு-பயங்கெரண்டு.

24. கெழுமி-பொருத்தி.

25. எங்கும் - கலங்கும். வாய்மை (யும்) - சொல்லும். சஞ்சலமாம் - (கடுமாரித்) துன்பப்படும். விதிக்கரு - (ஒருவரால்) உண்டாக்குதற்கரிய. ஆறு குணங்களால் - (முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம், இயற்கையுணர்வு, சுதந்திரமுடமை, அழிவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல் என்னும்) ஆறு குணங்களால்; மெய்க்கு-திருமேனிக்கு. அவங்காரமாக-அழகுண்டாக.

26. சராசரம்-சரம் அசரம் என்னும் நிலையின்பொருளும், இயங்கியற் பொருளும். பராபர இயற்கை - பதிப்பொருளாகத் தன்மை. கிராவிய - கலந்த. மெய்யின் தோற்றம் - (விசுவ) ரூபத்தின் காட்சி. மராமலர் - கடம்பமலர்.

27. வயம் - வெற்றிமலை. பொருநர் - போர்த்தலைவர். வில்லோர் - வில்வித்தையிலுயர்த்தோர். யானென்று-நான் (சிரந்தவ) நென்று. சூர்த்தானை-சூரபன்மன் சேனை.

28. உளம்-மனத்தில். மேம்பாடு-பெருமை. புல்லுணர்வு - சிற்றறிவு. வானா-வீணை. குழைய-கெழி. காணு-நாண்ப்படாத. நீத்து-விட்டு.

29. பையுள் - துன்பம். மோலி - முடி. தெண்டமிட்டு - தண்டஞ் செய்து; வணக்கஞ்செய்து.

30. ஒளிதிகழ்-பிரசாகம் விளங்குகின்ற. நிரை-வரிசை, குழை

முன்னரின் வடிவாம் - முன்புள்ள இனியதிருமேனி களிமகிழ்சிறந்து - மிக்கமகிழ்ச்சியாற் சிறப்புற்று.

31. துளக்கி - அசைத்து. மொழிதம்-சொல்வோம்.

32. முற்று ஒருங்க-முழுதம் ஒற்றுமைப்பட. இத்தக்கோலத்தை-இந்த விசுவ ரூபத்தினழகை.

33. இனியசோற்றத்தின் னலம்-இனிமையாகிய (விசுவரூபக்) காட்சியின்னமை. இனி-இனிமேல். முன்-முற்படும். ஆகியுத்தினில்-முதலியுத்தில். (அவருக்குக் காட்டுதற்காக) கொன்-பெருமை. வேண்டினம்-விரும்பிஞ்ஞமாகி, மிக்கால் - மிகுதியால்.

34. எவ்வம்-குற்றம்.வடிவம்-(விசுவ) ரூபம். கவ்வை - துன்பம். தோற்றம்- (விசுவ ரூபக்) காட்சி.

35. எடுத்தனம் - கொண்டோம். படைத்தி-படைத்தாய்.

36. எழுத்துஆறு-சடாக்ஷரமந்திரம் அற்புதத்து - ஆச்சரியத்துடன். அழுத்தி- (மனத்தில்) பதித்து. மெய்த்தியானம்-(ஐமது) விசுவரூபத்தின் தியானத்தை. ஒதுதி - ஒதுவாய். அவா-இட்டகாமியங்களை. முடித்தி - முடிப்பாய்.

37. அத்தத்தில்-இறுதியில். தளம் - இடம். வீடு - மோக்ஷம். குளம்-கெற்றி.

38. விபூதி - சொரூபலக்ஷணம். சததளம் - நூற்றிதழ்த்தாமரை. அற்புதப்புணரி-ஆச்சரியக்கடலில்.

39. கோரம்-அச்சம். பவம்-பாவம் கிண்டு-கிழித்து.

40. வஞ்சனை - (பிறர் செய்யும்) வஞ்சகத்தாலும். தீநீர் - அக்கினியாலும் சலத்தாலும். அவ்விருத்து-துன்மரணங்களாலும். கேட்போர் - (சுமாரக்கடவுள் விசுவசொரூபச்சிறப்பைக்) கேட்பவரும். விஞ்சை-அறிவு.

41. முற்ற - சித்திக்க. ஒருங்கு-ஒருமிக்க. முற்றஎன்பதில் - அகாரங்கெட்டது. தூண்டுதி-செலுத்துவாய்.

14. சுவாமியின் மந்திர மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

1. மகமாயை ஆதிமலம்-மூலமல முதலிய (ஏனைய) மலங்களின். மூடு-வேர். காதை-கதை. குகன் ஆன்-முருகக்கடவுள் (கொண்ட) தாகிய. முத்திவடிவாயது-மோக்ஷரூபமாகிய விஸ்வரூபமானது. பராவ-வியாபிக்க. அருத்தி-ஆசை.

2. தாயதர்க்கு ஆதியான் - முனிவர்களுக்குத் தலைவன். ஆனாத-நீங்காத. வானாது-ஆசாயகங்கை. அரும்ப-சிலிர்ப்ப புசுமால்-தோத்திரத்தோடு. தான்ஆன் - தனக்குத் தானே சமானமாகிய. ஆனந்தம்-ஞானம்-இன்பமும் அறிவும். பெருக்குஆழி-பெருகுகின்ற சமுத்திரம். பெருக்கு-விகாரம்.

3. சரற்காலம்-சூதிர்ப்பருவத்து. நிலவ - பிரகாசிக்க. பீடு-பெருமை. தரங்கம்-அலை. உந்த-தள்ள. வானமுனிவன் - காதமுனிவன். மூடும்-மொய்க்கும். பிரான்விண்டு - கடவுளாகிய விஷ்ணு. பாடு-பெருமை. பரிவு-அன்பு. அடைந்துளன்-சேர்ந்தான்.

4. சுவேதச்சமுத்திவு-சுவேதமென்னும் வளந்தங்கிய தீவு (உள்ளது). தீவினியை - (அத்த) தீவினமத்தியில். மூலாகமக் கோயில் - ஆதியாகமவிதிப்படி அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள். அவையூடு-அவற்றினடுவே. படிக்கத்தின்பளிங்குக் கற்களால். கனிந்தஆன்பயத்தின் மூரைபோல் - முதிர்ந்தபசுவம்பரவி னுரைபோல. கனிந்தஎன்பதில்-அகரங்கெட்டது.

5. மெல்து-மிருது. சேடபரியங்கம் - ஆதி சேடனாகிய சயனத்தின். மிசை-மேல். இருபாலின்நிலவ - இரண்டுபக்கமும்பிரகாசிக்க. அனுதந்தர்-கிரமமாகச் சித்திப்பவர்.

6. மலினம்-குற்றம். ஆதாம்-விருப்பம்.

7. அருக்கியம் - முனிவர்கட்ச்ச்செய்யுமுபசாரத்தோன்று. இருக்கொடு-வேதமத்திரத்துடன். கனகம்-பொன். மேதகையமணி-மேன்மைதங்கிய தகுதியையுடைய ரத்தம். விழைந்த - விரும்பிய.

8. அரிண வொண்டொடி - மான்மகனாகிய வள்ளியம்மையையும். யானைமகள் - தெய்வயானையும்மையும்கனம்-பொறுமை. கொண்டு-பிறவினை) கொள்வித்து. அணைந்து - (விகாரம்) சேர்த்து. வைப்பு-சிலம். அமைவின்று - அடங்குதலில்லாமல். சிமையம்-சுகரம். சாரல - மலைப்பச்சம். உறையா-தங்கி.

9. கொற்றம் - வெற்றி. வான் - அத்த வடிவம். பெரிய அளவினையுடைய ரூபத்தின்கண்-உற்றுநின்றேழுவடிவம்-பொருந்திநின்ற தோன்றுகின்ற (பிரபஞ்சங்களின்) உருவங்களெல்லாம். மற்ற-அகை. உரைப்பான்-பொருட்டு-சொல்லுதல காரணமாக.

10. தனஞ்சயன் - அருச்சுனன். பாலித்தவடிவு - கொண்ட விசுவரூபம். சூர்-அச்சம். மாதவன்-மாதவனாகிய உன்னுடைய. தோழந்த-சினேகிதனாகிய அருச்சுனுக்கு. திருக்கோலம் - (விசுவரூபத்துச்) சிறப்புக்காட்சி. அச்சுந-பயப்பட. வதரிகாச்சிரமம்-இலந்தைவனம். நாராரணர்-கிருஷ்ணன் அருச்சுனன்.

11. காலாக்கினிக்கடவுள்-காலாக்கினிருத்திரர். பிரியாது - நீங்காது. பிரமன் தொழிற்கூட - பிரமதேவன் சிருட்டித்தொழில்தேரியும் பொருட்டு. ஒருவாது-நீங்காது.

12. இது-இதனை. அண்டினேன்-அடுத்தேன்.

13. முழங்கி - ஆரவாரஞ்செய்து. நிலவு-பிரகாசம். கருப்பூரவெள்ளை - கருப்பூரம்போலும் சுண்ணச் சாந்தால், புதுக்கின்ன-புதுப்பித்தனன்.

14. விழியின்கத்தாரியால் - கண்ணகிய கஸ்தூரியினால். மேனிக்கு - (வெள்ளிய) திருமேனியிடத்தில். இலேபனம்அப்பி - பூச்சுப்பூசி. (உற்றுநோக்கி யென்றபடி) திருவிருத்தின்-இலக்குரி (நாடோறும்) புதிதுபோலும். விண்டான்-திறந்தான்.

15. தத்துவங்கடல்-பிரபஞ்சசாகரம். தகைமை - (தாற்பரியம்) சன்மார்க்கம் வித்தகம் - சதுரப் பாட்டினையுடைய. (சதுரப்பாடு-விநோதம்.)

16. துயிலும் - (பாற்கடல்) லுறங்கும். ஒன்றாகி-ஒன்றுபட்டு. குகனுருப்பயிலும் - குமாரக்கடவுள் வடிவம் பொருந்தும். பசுபதி-சிவபிரான்.

17. மட்டு - தேன். நறை - நல்லமணம். முக்காண்கதாம் - (குமாரக்கடவுளுக்குப் புயங்கள்) பன்னிரண்டாகும். அம்புபம்-(அவ்விறைவராகியசிவபிரான்) அழகிய புயத்தில். பொறைகொள் ஆழி-(நம்முடைய) பொறுமைகொண்ட சக்கராயுதமும். சத்தியாய்-வேலாயுதமாகி.

18. ஏகமாக-ஒன்றாக. இருதலைச்சூலமேயாகும் - இரண்டு தலையையுடைய சூலம்போலாகும். கலையாகிய-அமிசமாகிய. சுடராய் - சூரியனாகி. பாசமாகி-பக்குவப்பட்டு. இவ்வெச்சம், உற்றனரைன்பதனோடு முடியும். ஏழும-(சிருட்டியிலே) வரும்.

19. விட்சேபத்து-(பாசங்களைக்) கெடுத்தலால். உயர்-உயர்ந்த. சத்தி - (விட்சேப) சத்தியே. விண்டு-ஆகாயத்தில். இன் - இனிய. எண்ணதரும் - எண்ணப்படுகின்ற. சந்திரகலை-சந்திரனுடைய அமிசம். என்பதாய்-என்று சொல்லப்படுவதாகி.

20. இயவுள்-ஆய் - (மேற் கூறிய சந்திரகலையே) சிவ (கலை) ஆகி. இடக்கண் எனும் - (நமது) இடப்பக்கத்து தேத்திர (த்திலுண்டாதலால்) மென்று சொல்லப்படும். பரிபூரண உயர்வு-வியாத்தியின் உயர்ச்சியை, உள்-உள்ளதை. ஆவரணம் - மறைத்தலால். பெயர் - (அப்) பெயர். உயர்வுஆகிய சத்தி - உயர்ச்சியாகிய (திரோதான) சத்தி.

21. தெய்வஞ்சரமாதா - தெய்வயானை யம்மை. மாறு - உவமரானம். அந்தமாதரே - அவ்விரு பெண்களே.)ச்சாசத்தி, கிரியா சத்தியும் (ஆவர்). வேறு இலாது - (சிவபிரானோடு) வேறுபாடில்லாமல். பிரமம் - பாப்பிரமப் பொருளாகிய குமாரக்கடவுள்.

22. பதமுன்று-செற்கள்மூன்று. அரும்பதம்-அரிய (பிரமனென்னுஞ்) சொல். ஈற்றின் மெய்ப்பதம் - இறுதியிலுள்ள உண்மைச்சொல்லாகிய யவ்வென்னும் விசுதி. சிவனையேத்தும் விண்டுவின் வடிவாம்-(அதுவே) சிவபிரானைத் துதிக்கும் (நாமாகிய) விஷ்ணுவின் ரூபமாகும். முன்னஞ்செப்புறு-முதலிலேசொல்லுதலுறும். பதம்-சொல்; (சு). இரண்டு பதங்களைச் சேர்த்துக்காட்டி-பிரமந்ய, என்னும் இரண்டு சொற்களையுமியைத்து விளக்கி. சு, பிரமந், ய. என்பது, வடமொழிவிதிப்படி புணரும்போது சுப் பிரமணிய என்னுயிற்று.

23. ஐக்கம்-ஒற்றுமை. மூலம்-ஆதி. முடிவு-அந்தம். சுப்பிரமணியனாக-சுப்பிரமணியக்கடவுளாக.

24. சலம்-நாரம், நீர். வரம் - வநமென்பது இருப்பிடம். அரிது-அரியதாகிய, பார்க்கில் - (சேர்த்து) - அன்மொழித் தொகையாக்கிப்பார்த்தால். அருத்தம்-டொருள். நாரயணன்-என்பதற்குச் சலத்தில் வரசஞ் செய்பவனென்பதாம். வரம் - அநமென்றாகி

நாரமென்பது சேர வடபொழிவிதிப் படி நாராயணனென்றாகும்.

25. மயல்-மயக்கம். ஆறெழுத்து-சரவணபல என்னும் ஆறு அக்ஷரங்கள். பயன் - (இவ்வக்ஷரங்களின்) பிரயோசனம். சிவனது ஆய-சிவபிரானுடைய தாகி. சுயவடிவு-சொத்தரூபம்.

26. குகன்மலர்தானம் ஆவ-முருகக் கடவுளுடைய விரிந்த இடங்கள் ஆவன். சுக்குப்டாறை - பரற்பாறை. குலம் அவை - கூட்டமாகிய அந்நான் கு. நிலன் - நிலசம்பந்தமாகிய இடங்கள். நாம்-நமது வடிவம். பருப்பதம் - மலைகளினிடங்கள். ஆகாரம்-வடிவம். இடன்-இடங்கள். அது-பகுதிப்பொருள் விருதி. பால்-ஒருவிதக்கல்.

28. வேங்கடவரை-திருவேங்கடமலை. அசலத்தாடு - (அம்) மலையினடுவே. மூர்த்தி-திருவுருக்கொண்டிருக்குந் தெய்வம். பன்னிருபுயனும்-முருகக்கடவுளும். யானும்-நானாகிய விஷ்ணுவும். ஆய் - ஆகி. சிறத்துனோம் - சிறப்புற்றிருக்கின்றோம்.

29. நெருப்பு-கார்த்திகை நட்சத்திரத்தை. உறு-பொருத்திய. மூன் - மூன்று கலை - முதலாவது மூன்று அமிசங்களும். நிலமகள் கமலை நீலி - பூரிதேவி, இலக்குமி, பார்வதி. ஆவது-ஆகிய பின் மூன்று அமிசங்களும். முறை-கிரமமாக. உருத்திரன் ஈசன் சிவன்-உருத்திரன், அகத்தேசன், சிவபிரானும். இவ்வாறு-இத்தவிதம். கார்த்திகை - கார்த்திகை நட்சத்திரம். சிவனும் மால்வடிவும் - சிவவிஷ்ணுரூபமும்.

30. ஆரல் எளில்-கார்த்திகைநட்சத்திரத்தில். சேயினுக்கு - முருகக் கடவுளுக்கு.

31. அகரம், உகரம், மகரம், ஆகிய இம்மூன்றும் (முறையே.) எகின்வாகனன் - பிரமன். நாம் - விஷ்ணு. ஈசன்-சிவபிரான்.

32. உரைதரும்-சொல்லத்தரும். எழுத்து மூன்றும்-அகர, உகர, மகரமாகிய மூன்றக்ஷரங்களும். பிரணவ வடிவாம் - பிரணவமந்திர சொருபமாகும். ஒன்றாய்த்தனித்தது-ஒன்றுபட்டித்தனித்திருத்தது. ஒங்காரமாகும் - (அப்) பிரணவ மந்திரமாகும்.

33. நாரணன் -விஷ்ணு. முனிவன்-நாரதமுனிவன். தாரகன் - தாரகாசுரன். தடித்த-நொன்ற. சரிதம்-(அற்புதச்) செய்கை. காருடம்-கருடன்.

34. முறை - (மாமனாரென்னும்) கிரமம். பிறழாது - வழுவாமல். குருபான் - (பரமா) சாரியனாகிய குமாரக்கடவுள்.

35. விமானமாக-விமான வடிவாக. விளங்கிய-பிரகாசிக்கின்ற. சிமயம் - உச்சி. கந்தநாதனத்திருந்தான் - கந்தமாதனமலையில் (முன்னரே) இருந்தான். சகந்தநாதமூர்த்தி-உலகநாதராகிய சிவபெருமான். ஆதரத்து-அன்புடன். அளித்தான்-(அங்கிருந்து) கார்த்தான். புக்கான்-புகுந்திருந்தான்.

36. அச்சரால்-அந்தமலைப்பக்கத்தில். விசையம்-வெற்றி. கண்அகல்-இடமகன்ற பாங்கு-பக்கத்தில்.

37. ஆற்ற-செய்தலால்.

38. தந்தை-பிதாவாகியவிடாசன்

15. பலகதையுபதேசித்த அத்தியாயம்.

1. குருக்குமதி - இளஞ்சந்திரன். (குருத்தல்-ஞானத்தல்.) கோ - உரம் - சடை. உளம்பிடித்தான் - மனங்கொண்டான்.
2. துண்டமதி - பிறைச்சந்திரன். மாதா - (ஒரு) பெண்.
3. சதமகத்தன் - நூறுயாக்குச்செய்த இத்திரன். அயிராவதம் - இத்திரனுடைய வெள்ளையானை. எருத்தம் - பிடரி. உம்பர்முனி - மேலாகிய துருவாசமுனி. பாலானைமத்தம் - வெள்ளையானையின்பிடரி. பதித்தான் - வைத்தான்.
4. உகைக்கும் - செலுத்தும். புதை-துவாரம். குழங்கல்மலை - (இருபொரொட்டு) பூமலை (அணிந்த). குறைபடுத்த-அழிவுபடுத்த. அழல் - (கோ) பாக்கினி. கிணத்திருக-கோபங்குறிதோன்ற.
5. அகத்தை-செருக்கு. பொறையாக - பாரமாக. பூண்டு - பொருத்தி. தணவாது-நீங்காது. அவுணர் - அசுரர். கவர - கிரகிக்க. அலமந்து - சுழன்று. சிறியோரில்-சிறியவர்களைப்போல.
6. குலிசம்-வச்சிராயுதம். போல், ஆம். அசைகள்-கிறிபிறழ்ந்து - பொய்யாகப் பிறழ்ச்சியுற்று. கீழமைபுரிந்தது - அவமதித்தது. மதிப்பார்-கடைவார். கமலை - இலக்குமி. உளவாய் - உள்ளனவாக. ஆய் - ஆகஎன்பதின்றிரிவு.
8. சுரபி - காமதேனு. புலோமசை-இத்திராணி. செரு - யுத்தம். வெவ்வுணர் - கொடியஅசுரர். மறுகி - சுழன்று.
9. பாலுததி-பாற்கடல். மதிப்ப-கடைய. தோடு-பூலிதழ். கிடைத்து-வைகவாப்பெற்று.
10. அத்தகைமை - (இத்திரன்சாரமேற்றமையாகிய) அந்தத் தன்மையை. வெண்களிற்றாசு - வெண்ணிறயானைகளுக்குத் தலைமையாகிய அயிராவதம். சஞ்சலம் - துன்பம். எறிந்ததனில் - எறிந்ததனாலே. நாகம்-விண்ணுலகம். அத்தன் - (எனது) தலைவனாகியஅவன். வெருவ்-பயந்து. வாய்வினம்பு மெனக்கூட்டுக.
11. வையம் - உலகம். கையெடுத்த - (துருவாசமுனிவர் கொடுத்த மாலையைக்) காத்தாற்றாக்கிய.
12. உணர்ந்து - அறிந்திருக்கிற. ஒன்றும்-பொருத்தும்.
13. கிளர்ந்து-விளங்கி. காழ்த்த-முதிர்ந்த. கவல்-கவலை. வீழ்த்த-தொரிந்த.
14. குரோசம்-கூப்பிடுதலாம். மந்தாகினி-கங்காதீர்த்தம். பயந்த-தோற்றுவித்த.
15. அருச்சித்திடா - அருசித்து. போதனை - தாமரைப்பூவிலுள்ள பிரமாவை. மோது-குட்டிய. போதகம் - யானை.
16. வைகல்-நான். தந்தி-யானை. தணந்து-நீங்கி. மொயம்பு - வலிமை.
17. கேதம் - துன்பம்.
18. அருத்திமுற்ற - ஆசைமுதிர். ஆற்றினால் - வழியால். பொருத்து - (விகாரம்)பொருத்தியு. பூசை - பூசனை (செய்யப்பட்டு). மகிழ்ப்பு - மகிழ்ச்சியைத்தருவதாம்.
19. சீலர் - நல்லொழுக்க முன்னோர். சீரிய-சிறந்த. பாலர் - பகுப்புடையவர். ஆற்றினர்-செய்தவர்.
20. முதற்காலம்-முதற்சாமம். முகை-உண்டாகின்ற. கமலன்-பிரமன். திக்கிறைவர் - திக்குப்பாலகர். மகவான்-இத்திரன். பரிந்த-அன்புற்ற.

21. ஐந்தாங்காலம் - (இரத்திரியின் முதற்காலமாகிய) ஐந்தாஞ்சாரம். அவுணர்-அசுரர். பணி - பாம்பு. கண்ணன்-விஷ்ணு.

22. காலம் - சாமமும். (உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது) கண்ணீர்விட்டு - (ஆனந்தக்) கண்ணீர்சொரிந்து. கோகனதம்-தாமரை. வீடு - கோயில். கட்டாரி-வாளாயுதம். முட்டாத-முட்டுப்பாடில்லாத.

23. வேதம் முறைவிதித்த-வேதத்தை வரிசைப்படுத்திய. கவுதமன்-கவுதமமுனிவன்.

24. புலியூர் - சிதம்பரம். பொது-திருவம்பலம். தண்டல்-நீங்கல். புண்டரிகம் - புலி. தான்-சூல். முனிவன்-கவுதமன். கவற்சி-கவலை.

25. சதி-தானவொற்று வகிர் - பிளவு. கடவுள்நதி-தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆறு. பாணிமுகிழ்த்து - கைகுவித்து.

26. அன்னபரிசு - அத்தன்மை வியாக்கிரத்தான்-புலிக்கால். பன்னு - சொல்லுகின்ற. வேலை - சமுத்திரம். முகிவத்தளைபடுத்து-மேகத்தைச்சிறைப்படுத்திய. நாடி-தேடி. ஆடி-ஸ்நானஞ்செய்து.

27. சோமாரணியம் - ஒரு சிவஸ்தலம். சிந்து-கடலானது. மணி-இரத்தங்களை.

28. ஐந்துகூப்பிடு - அஞ்சுகூப்பிடுதாரம். (கூப்பிடு-விகாரம்.)ந்தல்-சுறைதல். வேள்வி-யாகம். மீதூர்-அதிகப்பட. செறி-நெருங்கிய. நடுப்புடை-நடுப்பக்கம். வைப்பின்-இடத்தில்.

29. வேள்விச் சாலை - யாகசாலை. பணித்து-அமைத்து. ஆரிடர்-முனிவர். கவின்-அழகுற. வலனுயர்த்த - வலப்பக்கத்தில் உயர்த்தப்பட்ட. விவ்வுவு - ததுரூபமும். முக்கோணவடிவு-ஆன்றுகோணரூபமும். மனு-மனுதால். குண்டம்-ஓமத்தீவளர்க்குடிகிடங்கு.

30. சோதா - ஹோதா: இருக்கு வேதஞ்ஞனி. உற்காதா - சாமவேதம் வல்லான். பெயர்பரா - புகழ் பார்த். வியானன் - ஒருவாயு. பிரமா-யாகபுரோகிதஞ்சிய பிரமணம். அசுவரியு-யசுர்வேதப்பயிற்சியிற்றெளித்தோன். யசமானன்-யாககருத்தா.

31. கோதாவரி மாநதியாஞ் சுருதிமாதா எனக்கூட்டுக. திருத்தாதை-சிதம்புற்ற(தனது)பிதாவாகியகவுதமமுனிவன். அளியின்-அன்புடன் புரிவித்தான்-செய்வித்தான். அவபிருதநானம்-யாகம் நிறைவேறியபின் முடிவில் செய்யும் ஸநானம். ஆறு-சதி. போதும்-போவோம். மகசாலை-யாகசாலை.

32. மாபு - முறைப்படி. பெண் - புத்திரி. சீர்த்தி - புகழுடன். ஒங்க - உயர்க.

33. வேதமாதா-வைதிகப்பெண். அருத்தி - ஆசை. துணைவி - தங்கை. திரு-செல்வம். தருந்நிதம்பு-தருந்த நல்லமென்மை. ஆக-உண்டாக. பொருத்தி - சேர்ப்பித்து; சமர்ப்பித்து. கிரணம்-பிரகாசம்.

34. நிமலம் - சுத்தம். ஒங்காரம் - பிரணவம். சிவகலை-சிவாமிசம். வைப்பு-இடம். அவண்-அவ்விடம்; பொன்னம்பலம். பரபோகபதம் - பேரின்பவீடு.

35. சங்கம்-சங்கமதீர்த்தம். சோமவாவி - சோமாரணியத்துள்ள தீர்த்தம். அரிது-அரியதாகிய.

36. சுத - மைத்தனே. அகப்பூங்கமலம் - இருதயமாகிய பொலிவுற்ற தாமரை. ஆதரத்தின் - விருப்பத்துடன். பகுத்த-விரித்த.

37. மாயை காதல்-மாயையாகிய மனைவியின் ஆசை. வேதத்தில்-வேதப்பயிற்சியிலே. கூனல்-வளைவு. கீழ்-பிளவு.

38. ஷாட்பூ - அன்றலர்த்த மலர். ஷலம்-பொருத்தம் இயல்பு-தன்மை. முறை-கிரமம் மூலம்-கூரணம்.

39. பெற்ற - (திருச் செந்தூரையடையப்) பெற்ற. பெயர்வு - நீக்கம் சுற்றும்-சூழும். தாங்கம்-அலை. தூற்றும்-வீசுகின்ற. முற்றும்-முதிர்விற்கும்.

40. உவமையில்தாச் சுடர்கொண்ட எனக்கூட்டுக. துண்டமதி - பிறைச்சந்திரன். கோடான் - சடையையுடையவன்.

41. பேசல் பாவர்-பேசுதலையுடையபாவிகள். உபவசிக்கில்-பட்டினிவிரதமிருந்தால். வேதம் வரையறுக்கும்-வேதங்களால் அளவுபடுத்திச் சொல்லும்.

42. பல்வம் - பல்வற்றையும். கடற்பாவின் - கடற்பகுப்பின். எடைப்பார்க்கில்-நிறுத்தால். இதில் பகாவொற்று விரித்தல்.

43. காறும்-அளவும். பிரயாகை-கங்கையிலோர்ஸ்ரான விசேஷ இடம். ஆழ-மூழ்த்தலால். வான்கதி-பெரிய பயன். ஆர்கவி-சமுத்திரம்.

44. பருவம் - வருடம். மணிகள் லரிக்கை-ஸ்ரானவிசேடமுள்ள கங்கையிலோரிடம். நீர்மை - பயன். விரிவு-விரிவாக. தழும்ப-தழும்புபட.

45. மழைதிறம்ப - (வான) மழை பெய்யாதுமாறுபட. அறம் திறம்பி-தருமமும் பிறழ்த்து. வரம்பு - அளவு. உள்ளாக-(தன்) னுள்ளடங்க. நழையும்-வளரும். வரையாமல் - நீங்காமல். உழைமகள் - மான்மகள், வள்ளி. திவசம்-நாள்.

46. கோலிய-சுற்றிய. மோனம் - மௌனம். பருவம் - வருடம். ஏமப்பொருப்பு-இமயமலை. புகழ்ப்பயன்.

47. வியப்பு உறுத்த - விம்மிதம் அடைப்பிட்ட. மிக்கா - மிகுதியாக. நயப்பு-நற்பயன். அயக்கடவுள் - பிரம தேவன்.

48. அரித்துவாரம் (விஷ்ணுக்கே த்திரத்திலுயர்ந்த) ஒருதலம். கேசவன்மூன்-விஷ்ணுவுக்குள்திரே. மாகம்-மாசிமாதத்தில். வேல்துளைக்க-(குமாரக்கடவுள்) வேலாயும் துளைத்தலால்.

49. பின்னவர் - சூத்திரர். வாஞ்சை-விருப்பம். அளவளாவுறும்-கலந்துதேர்டும். கைம்மையர்-விதவைகள். புருணைத்தி-கருச்சிதைத்தல். உணர்வுரைத்த-ஞானோபதேசஞ்செய்த.

50. இருப்பால் - வசித்தலினால். பாவவினை - (மேலேசொல்லப்பட்ட) பாவங்களாகிய வினை. பாகதிவானகம் திருத்து-மோகூழமாகிய பெரியவுலகம் (போலத்) திருத்திய.

51. பொற்பு - அழகு. போற்று-துதியாத. கற்பினர் - கல்விமான்கள். வற்பு-வலிமை. வேசரி-கழுதை.

52. வாலேயம் - கழுதை. மூத்தமுதிர்ந்த. வேதவிழுத்தகுமெய்ப்பொருளான கரையினும் பகர்வனெனக்கூட்டுக.

53. சந்தான விரதமெனப் பேராங்கதை யொன்று அருளேபேரொந்தொடர்ந்து கேளெனக்கூட்டுக. இம்பர்-இவ்வுலகத்தவர். இணங்க-பொருத்தமாக.

54. மைத்தர் - பிள்ளைகள். சிறுரில்-பிள்ளைகளுக்குள்.

55. தந்திரி-நரம்பு. சந்தான விரதம்-புத்திரனாப்பெறும் விரதம்.

56. பெப்பு-ஆகை. திங்கள் - மாதம். பூரணை - பெளர்ணமி. விட்புலவர் - தேவர். கௌமாரி - உமாதேவி. குமார-புத்திரனே. ஈட்பொதி-தேன்பொதிந்த. ஆக - (பிரீதி) யாக. பருவம்-வருடம்.

57. மறை - மந்திரம். அறைகூஉய்-வலிந்தழைத்து. மன்னி-பொருத்தி. மாப்பாடு - சூரசங்காரம் செய்த இடம்.

58. அனுகையில்-ஆழிவிரலால். குடபாரின்-மேல்பக்கத்தில். சுதரிசு-நம்-சக்கரம். முச்சூலம்-திரிசூலம். நடு-நடுப்பக்கத்தில். சத்தி-வேலாயுதம். இவ்வாறு-இவ்விசுவடிவங்கள். முப்பால் தரையில்-(மேற்கூறிய) மூன்றுவகுப்பாகிய நிலத்தில். தீட்டி-எழுதி தேக்கு அருளின்-நிறைந்தகருணையால். மிட்டு-சுண்டம். அறை கூட-பெருமுழக்கிட்டழைத்து.

59. சூர்-சூரன். அவ்வயின்-அவ்விடத்து.

60. குருமுகமாக-ஆசாரியன்முன்னாக.

61. ஊட்டுவித்த-புசிப்பித்து. உபவசித்து-உபவாசவிதமிருந்து. உழித்து-(அற்றைநாளேப்) போக்கி. பார்க்கணையுண்-விரதமுடிக்கும் உணவு. முற்ற-முடிய. லோற்று-அதுட்டித்து.

62. விருச்சிகத்திங்கள்-கார்த்திகைமாதம். கோ-பசு-லோற்றவர்கள்-விரதமுட்டித்து முடித்தவர்கள்.

63. சிலைடைக்கு-கவர் பொருளுக்கு. ஒவ்வாத-இனையாத. கலை-தூல். (எனவே செளிவாகிய சாத்திரங்களைப் பதாயிற்று). சந்தானம்-புத்திரப் பேறு. மை-கரிய. வாரி-சமுத்திரம். செவ்வாம்-செவ்வையாகும். மன்னிலை-இராச்சிய நிலைமை. அஃதாவது: செங்கோல்.

64. தணிவு அரு-குறைவற்ற. வளம்-செல்வம். அதிதி-காபசிமுனிவர்மனைவி. ராதயாமுனி-ஆசிரியனாக வெண்கூட்டுக.

65. லோன்பு-விரதம். திருவின்-செல்வத்துடன். சோர்வு-தளர்ச்சி. உற்றான்-(காந்தரியம்) வாழ்த்தான். அயிலாற்கு-வேலாயுதத்தை யுடைய முருகக்கடவுளுக்கு. தான்வீடு-திருவடிமோலடிம்.

66. அங்கம்-வேதாங்கம். ஒருங்கு-முழுவதும் ஆக்கி-ஆமைத்த. வியப்புமேலாய்ப் புகழ்ந்துவினைக் கூட்டுக.

67. வதித்து-(அவ்வேதியன் அவ்வாறுவாழ்த்து) இருந்து பவத்தின்-(பூருவத்திற்கெய்த) பாவத்தால். மூத்து-முதிர்ந்து.

68. இவ்வாறு சொற்றிடு மனைத்துமனைக் கூட்டுக. நித்தனையே-நித்தித்தனையே. என்று-பொருத்தி. கண்பால் உற்றன-பிரத்தியகூத்திற்ற கண்டபொருள்கள். காணாசெய்யுடொருள்-காணக்கூடாமற் பொருத்தயபதார்த்தங்கள். அரு-அருமையாகிய. நிராய்-நாகம். அவண்-அவ்விடங்கள்; லோகநாகங்கள். இவண்-இவ்வுலகிடம். சகத்தெரிய-உலகறிய.

69. தன் தன்னுடைய-வேதமுறைதிறம்பி-வைதிக வொழுங்கு வழவி. மூத்து-முதிர்ந்து. ஊழ்முற்ற-ஊழ்வினைமுடிக்க. வினையுமுற்று-வினையால்வருத்தி. சுழன்ற-சுற்றிவருகின்ற. கறங்கு-காற்றாடி.

70. இயம்படர்-இயமதூதர். பாசம்-கயிறு. காலன்-இயமன். சாவ. கேடு. குரல்-ஒலி. வாலையம்-சுழைத்த-

71. ஒவந-நீங்குதலில்லாமல். வேதம் அதிகரித்த-வேதர்(ஒதுசற்கு) அதிகாரம்பெற்ற. காவலந்தீவு-சம்புத்தீவு. அணித்து-சம்பம். மேவரும்-பொருத்தும். சுமமை-சுமை.

72. தாரு-கற்பகம். ஊடாடும்-உள்ளேவினையாடும். உய்தான்-வாழ்த்தினான்.

73. காஞ்சில்-கோட்டை. மபை-துன்பம்.

16. இயமனுக்குச் சிந்துபுரவைபவம் உரைத்த அத்தியாயம்.

1. புதும் பரிசு-அடையுந்தன்மை.
2. வங்கம்-மாச்சலம். வாணிகம்-வியாபாரம். புலால் - (ஏனை) மாமிசம்.
3. உள-இருத்த. மிலேச்சன் - (ஒரு) வேடன். அதுகாலே-அக்காலம் உள்ள - இருத்த. செற்றம் - கோபம் துணிவீப்பான் - அறுக்கச் செய்விப்பவன்.
4. நடாத்தும் - நடத்தப்படும். மறைவாணர்-வேதியர். தசை-மாமிசங்களை. சுறி-சுறிபாக. காமுற-விருப்பம் பொருத்த. கிளை-சுற்றம். துகர்விப்பான்-உண்பிப்பவன்.
5. தன்உள-தனக்குள்ள. புலேச்சமயர்-கீழ்மையாகிய கொள்கை. சமயத்தோர்-(நற்)சமயத்தவர். செருக்கு-சருவம்.
6. இலிடம்-இந்த இடம். முப்புலனவைப்புத்தானம்-முன்றுலகத்தினிடம். அந்தணர் - (அம்முன்றிடங்களை யமுடைய) பிராமணர்; திரிசுத்திரர்.
7. ஆன உரு-ஆகிய (இங்குள்ள) வடிவம்.
8. குழுவுக்கு-கூட்டத்துக்கு. அரசன்-பதி; தேவசேனாபதி. துங்கம்-உயர்வு.
9. உளவாசை - மனவிருப்பம். தடுத்தும்-தடைசெய்தும். சாற்றும்-(அவ்வேடன்) சொல்லுவான்.
10. சீறினன்-கோபித்தவனாகி.
11. முடியாதபாவி - கெடாதபாவமுடையவேடன். தாம் உன்பு-(தன்) வலிமையை நினைந்து. உன்பு, செய்யுன்னும் வாய்பாட்டி வினையெச்சம். பணியோரின் - நமஸ்காரஞ் செய்பவரைப்போல. மேவா-பொருத்த.
12. பாசம்-சயிறு. யமபடர் - யமதூதர். வாழ்வு பெறவேண் - வாழ்வு அடைவோனாகிய இவ்வேடன். நீசர்-கீழோர்களே.
13. அன்னவர் - அந்த யமதூதர். ஆணை-(சிவபிரான்) ஆஞ்ஞை. கொடுக்கக்கொண்டு. போற்றும் - காக்கும். முறைகூற-(அத்தூதர் நடத்தவற்றை) வரிசையாகச்சொல்ல. வளி ஏற்ற-காற்றிலெதிர்ப்பட்ட. முகில்-மேகம்.
14. பற்று-அன்பு.
15. வேல் நகு-வேலாயுதம்போல் விளங்குகின்ற. வேழம்-அயிராவதயானைவளர்க்கப் பட்ட. மாது - பெண்; தெய்வயானை. தானம் - வலி. ஞானமுத்திரையின் - சின்முத்திரையுடன்.
16. மன்றல்-மணம். வாரிசம்-தாமரை.
17. கலன் - (சாலியாகிய) ஆபரணம். நீக்குங் கடவுள் தாட்பூ மறையுரைகாணுவென வியந்துவனக் கூட்டுக. மறையுரை-வேதவசனமாகிய வாக்கு. தருமன்-யமன்.
18. இழுதையர் - அறிவில்லாதவர். எத்தை - எங்கன்பிதாவே. துதித்த-துதிக்கப்பட்ட. முதியோர் - பெரியோரும். வழிபட (அவ் இழுதையரை) வணங்க. இயற்றிய-செய்த. மழுவாயில் வாகனத்தையுடையாய். கூறியமரான்.
19. தேவசேனாபதி ஆக-தேவசேனாபதி (என்னும்) பெயரும் (உமக்கு) உண்டாக. நீற்கொடு - உம்மால். ஆடல்-வெற்றி.
20. பகவதி - பார்வதி. ஞானம்-ஞானத்தால். அருணேதய-சூரியோதயம்போன்றவரே. சொல் - புகழ்ப்படும். புகல் - அடைக்கலம். யாமியம்-தென்றிசை. புலம்-இடம்.

21. தானவர்கள் ஆய-அசுரர்களா லாகிய, புலவர்-தேவர். கயம்-தெய்வ யானை. பாம-நாயகனை.

22. வாலாறு-(நீ) வந்தவிதம்; வந்தகாரியம்.

23. மெனலி-சடை. நிரயம் - நாக ம். படா - செல்ல. ஈரேழ் - பதினாறு (மனுக்கள்). கரியாக - சாட்சியாக, உறுவித்திடல-சேர்ப்பித்திடுதல்.

24. முறை - (எனது) நீதி, மனு வேந்தர் - பதினாளுமனுக்கள். மதி மாலைபுனைவோர்-சிவபிரான். சிந்தனை மருண்டு-மனம்அஞ்சி, வினைச்செயல்- (உயிர்களுடைய) நல்வினை தீவினைச் செய்கைகள். உணர்ந்து - அறிந்து (நடத்தப்படும்).

25. பாதகன்-(இந்தப்) பாவியாகிய யமிலேச்சன். எற-என்று. விடுத்தனன்-அனுப்பினான். விடுத்தவர்-அனுப்பப்பட்ட துதர்.

26. இடித்து - தள்ளி. தழுவிப்பது-தழுவும்படி செய்விப்பது. கேளா-(முருகக்கடவுள்) கேட்டு.

27. அழுக்கின்முறை-அசுத்தமா ர்க்கம். தம் - தங்கள் தங்களுடைய. இயற்றொழில்-சாதியாசாரச் செய்கை.

28. முத்துபவம்-முற்பட்டபாவங் கள். ஊழ்முறை - ஊழின்கிரமப்படி. கோக்கின்-தரிசித்தால்.

29. மேவா-பொருத்த. முகம்ஆறு ம்-(நம்முடைய) ஆறுமுகங்களையும். தாஅற-குற்றமில்லாமல். விழித்தவுடன்-தரிசித்தவுடனே.

30. பரிபவம்-இழிவு.

31. ஏண்-வலிமை. தாணுவின்ம கன் ஆறுமுகவேலோனெனக் கூட்டுக. தாணு-சிவபிரான். மணிகேராம் வாணி-இரத்தத்துக் கொப்பாகிய (குமாரக்கடவுளது) திருவாக்கு.

32. மூவர் - திரிமூர்த்திகள். தவ த்தர்-முனிவர். வீக்கை-ஆச்சரியம்.

33. நிலையார்-நிலைத்திருக்கின்ற.

34. சேயின்-முருகக்கடவுளு டைய.

17. பிரமன் றேவர்கட்கு உபதேசித்த அத்தியாயம்

1. பரித்த-விரும்பப்பட்ட.

2. பாவகாரி - பாவஞ்செய்பவன். மூவர் - திரிமூர்த்திகள். மாதிரத்தி றையவர்-திக்குப்பாலகர். மூத்து - வி ருத்தனாய்.

3. வாணிகம்:- வியாபாரம். சோர ம்-கனவு. தூணி - ஓளவு. ஆய்-தாய். மா-ஒரு சிற்றெண். காணி - ஒருமாவில் ஐந்திலொரு பாகம். செட்டு-இலா பம்.

4. பேழ்வாயன் - பிழந்தவாயை யுடையவன். (பெருவாயனென்றபடி). ஒளி-இ-நீங்கி. அவம்-தீமை.

5. வருணம்-குலம். இருள்-மயக் கம். நயந்தது-விரும்பியதாகிய, பொ ருள்-(விசேடித்த) அர்த்தம். இன்று-

இல்லை. நால்வகை ஏண்-நான்கு பிரி வாக (வெவ்வேறு அபிப் பிராயத் தை). பூண்டோர்-தரித்தோர். தரு ணம்-சமயம். வேடத்தின் தகைமை - (வெவ்வேறு) வேஷத்தின் நன்மை (யுடையாய்க்). கூத்தாடுவோர்-நாட கமாடுவர் (ஆவர்).

6. பெரியவான்சிலை-மிகப்பெரிய கல்லின். உருவமும் - விக்ரகமும். தாமிரம்-செம்பு. நவீற்றுதல் - (அவை கள்) பேசுதல். நாலேபரவை-(இருபெ யரொட்டு) சமுத்திரம். இயல்பு-உ ண்மையால். உள ரென்பது - (அவர் தெய்வமாக) உள்ளவரென்பது. படி நே-பொய்யே.

7. சேயர் - பிள்ளைகள். மாதவர் - (4-ந்த) இருடிகள், மாபு இலா-அழி வற்ற, சொன்னம்-பொன்.

8. யாரையும் - (மேற்கூறியவரால்) எல்லாரையும். யாவையும்-எல்லாப் பொருள்களையும். பன்னகம் - ஆதிசேடன், ஆற்றிய-சுரந்த. புடவி-பூமி. பரம்-பாரம். புணரி-கடல்.

9. தீபந்தரத்திடம் - தீவுகளின் இடம். கணிதம்-அளவு.

10. வங்கம்-கப்பல். ஓவாது - நீங்காது. குறைமாருதம்-குறாவளி. எறி தர-வீச. தோணி-கப்பல். சலதிஅங்கு-முத்திரத்தின் அவ்விடத்தில்.

11. ஈர்த்திட-இழுக்க. தாழ்த்த - வணங்கப்பட்ட. வதனாம்ப சங்கிதி - வதனாம்ப தீர்த்தத்தில் (சுவாமி) சந்திதானம்.

12. ஈமம் - சுடுகாடு. நாய்கனுக்கு செட்டிக்கு. அழற்கருமம் - அக்கினி காரியம்.

13. மட்டு-அளவு. வறந்து-வற்றி. இட்ட-(கொண்டுவந்து) தந்த.

14. காந்தியின் - கிரணத்தைப் போல. கரின்-மேகத்தைப்போலும்.

15. வரை-அளவு. பவம்-பாவம். மூத்தவோர்வணிகள் - முதிர்ந்த ஒரு செட்டி. துரியம் எய்திடில் - மாண மடைந்தால்.

16. உவமித்து-ஒப்பாக்கி. தகவி னேர்-இயல்பினேர். சலதி-சமுத்திரம். மிகை-தூன்பம்.

17. சடமெடுத்துனோர் - (தன்னிடத்து) உடலெடுத்தவர்; தோன்றினவர். எண்ணியோர் - நினைத்தவர். வடவை-வடவா முகாக்கினி, வதிவார்-தங்குவார்.

18. செய்கை - வரலாறு. பரிவாய் இசைத்தான் எனக்கூட்டுக. பரிவு - அன்பு.

19. பிரமபுரம் - சிகாழி. அடல் - வலி. புடாரர்ச்சுனம்-திருக்குற்றாலம். கழைவனம் - திருநெல்வேலி. சோராடலி - களாவனம்; கருவைநல்லூர். தலை-முதன்மை.

20. தென்றினைச் செல்வோர் - யமபட்டணத்துக்குப் போவோர். செய்கி-திருச்செந்தூர். அம்பதி - அழகியதலம். அன்றி-அல்லாமலும். இதய கோகனதம்-இருதயதாமரை(யாகும்).

21. திங்கள்-மாதம்.

22. மாகமாதமுப்பது மெனக்கூட்டுக. மாகம் - மாசிமாதம். எதிலா - குற்றமில்லாத. எத்தலம் - எந்தத்தலத்தில். போதுதற்கு - நீங்குதற்கு. அரிதாம்-கூடாததாகிய.

23. வெள்வி-யாகம். விதிமாபு-விதிமுறை. நீள்கதிக்கு - உயர்ந்தபயனுக்கு. மாகமுசாரம்பம்-மாசிமாதம் வதனாம்ப (ஸ்கானத்தினாலாகும்). பலனை-பயனை. கோடி - கோடி (மடங்கதிக்கு) டாகசு. சூள்-சபதம்.

24. ஆறுநிலாமுகமண்டலம் - (குமாரக் கடவுளுடைய) ஆறு சந்திரன் போன்றமுகமண்டலங்களை. பெட்டி-ஆசை. உறைந்து-(செய்ந்திப்பதியில்)

25. மல்லால்-வளத்தால். ஆன் - பசு. வான்பரிவேள்வி - பெரிய அசுவமேதம். விந்தையால் - உபாயத்தால்.

26. அற்றைநாள் - அந்தக்கார்த்திகைதினத்தில். தீம்பாரக்கும் - விளக்கு (ஏற்றி) தீயிடுக்கும். கடைநிலம்-சீழ்த்தரம்.

27. அம்நிலை - அழகிய (பத்தி) நிலைமையை. கடவுளோர் - தேவர். பதும்-தாமரை. தளிமம் - கோயில். கோமான்-பிரமன்.

28. கன்றிய-வருந்திய.

29. கருதரு-நினைத்தற்கரிய. மேலேவீடு-மோகூஷீடு. தேற்றினன்-தெளிவித்தான். பரிவு-அன்பு. தொகுத்துப்பகுத்தனன்-சுருக்கிக்கூறினான்.

18. சுகப்பிரமரிஷி பூசைசேய்த் அத்தியாயம்.

1. நாடரு - ஆராய்தற்கரிய. சுரப்-பெருக. நிலவேணி-சந்திரனைத் தரித்தசடையுடையசிவபிரான். உள் ள்மவைத்தான - மனங்கொண்டான்.

2. நவை-குற்றம். மூத்து - முதிர்ந்து நாரண வடிவம் - விஷ்ணு அரிசம். காதை-அவை - கையாகிய அவைகளே. அறிவுபதேசம் - ஞானோபதேசம். ஒருங்கு-முழுதும்.

3. உற்ற-பொருந்தின. பேரினை- (அத்தலங்களின்) நாமங்களே. புலரிக் காலே-விடியற்காலத்தில்.

4. படலை-கூட்டம். தூங்கும்-தங்கும். ஆடியின்-கண்ணாடியைப்போல.

5. ஆர்வம்-அன்பு.

6. நலிற்ற-துதிக்க.

7. கனகலதீரம் - ஒருகரம். தாதை-பிதாவாகிய சிவபிரான். மங்கல மரபின்-நல்லமுறையாக.

8. மலையம்-பொதியமலை. மேல் பால் - மேல்பக்கம். நிலையம்-இடம். வேதஆரிடர்-வேதமுனிவருக்கு.

9. உருச்சொல்லி-பாட்டுச்சொல்லி. பெருந்தகை-பெரியதகுதியுடையான்.

10. பணி-குளிர்ச்சி. படலை-கூட்டம். சாரல்-மலைப்பக்கம். நாப்பண்-நடுவிடம். சினகரம்-கோயில்.

11. தொல் - பழைய. மறைமூடிவு-வேதாச்சம். மூத்த-முதிர்ந்த. சின்மயம்-ஞானசொருபம். ஒங்காரம்-பிரணவம்.

12. வேட்டு-விவாகஞ்செய்து.

13. தினகரன்மரபு - சூரியகுலம். அண்ணல்-அரசன். ஞானவரை-திருப்பாங்குன்றம். கோற்கும்-தவஞ்செய்யும். வேட்டது - இச்சித்தது. நல்லவதுஆனன்-(அவ்வரசன்) கூறத்தொடங்கினான்.

14. (சிவபெருமான்) அறுபாணன்கரையாடின நடனக்கோலமெனக்கூட்டுக. நாடகச்சூதுயரசு - நாடகநூல் என்படி. (நீர்) காட்ட - (பிறர்க்) கறிவிக்க.

15. கூறரு - சொல்லுதற்கரிய. கால-கக்க.

16. தேறல் - தேன். ஆறுடனேந்து-பதினென்று அரன்பதி-சிவஸ்தலம். மங்கலச்சாரல் - மங்கலமலைப்பக்கம். அகிலம்-உலகம்.

17. போதனம்-போதித்தல்.

18. பொருளுச்சங்கமம்-தாம்பிரபருணி நதிக்கூடுரிடம். பொலன்குலடு-பொன்மயமாகியகிரம். சந்தவரை-சந்தஞ்சலம். எஞ்ஞான்றும் - எத்தொன்றும்

19. பிரித்து - நீங்கப்பட்டு. ஒன்-ஒளி. கால்வாக்கியம்-நான்கு வேதத்தினுண்மை. பரித்து-தாங்கி.

20. தாழ் - தங்கிய. மகேந்திரம் - மகேந்திரமலை. குருங்கம்-ஒரூர். கூர்மச்சிலை-ஆமைவடிவமானபாறை. இரண்மொதா - தெய்வயானை, வள்ளியம்மையார்.

21. சையம்-சையனலை. சித்தகேத்திரம் - சித்தகேந்திரம். சித்தர் - (எனைய) சித்தர். மேல் கிமிர்-மேலேயெழும். குளிகாசித்தி, பாதுகாசித்தி, பிராணயாமசித்தி, இம்மூன்றையும் யோகநூல்த் காண்க.

22. என்றறைந்த-என்றுசொல்லப்பட்ட. கச்சல்-கெடுத்தல். அறைந்த எனபதனிதுதியில் அகங்கெட்டது.

23. முத்தேவர் - திரிமூர்த்திகளிடத்தும். மூவர்ஆவதும்-மூன்றுதொழிலுடையவராயிருப்பதும். சுருதியின்-வேதங்களைப் போதித்தால்.

24. தட்ட - தடைசெய்ய. கொந்து-பூங்கொத்து. அவடு - கொம்புகளை. போக்கும் - வளர்க்கும். நந்தகோபாலர்-இடையர். கதிர்-சூரியன். கோமான்-தலைவன்.

25. நாடகத்தியற்கை - நாடகமுறை.

26. கோகுலம்-பசுக் கூட்டத்தை யுடைய. ஆயன்-(மலேகூறிய) இடையர் தலைவன். ஒகையின்-மகிழ்ச்சியால். சுண்ணன் - கிருஷ்ணன். சாயுச்சியம்-மோகும்.

27. குகற்கு - குகனென்னும் பேருடையவனுக்கு. சோராது - சோர்விலாது.

28. வாய்த்து-பொருந்தி.

29. முதுகிரி-விருத்தாசலம். பொன்னன்-வியாஸபகவான். அகரமூன்றும்-ஆகருடனம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் என்னும் மந்திரவித்தைகண் மூன்றையும். வகாரமூன்று - வசியம், வாத்தம், வயத்தம்பம் என்னும் மந்திரவிதைகண் மூன்றையும். வகைபட-முறையாக, குருபரன்-குமாரக்கடவுள்.

30. காலன்-யமனுடைய. ஆளுஞ்ஞாய. தகைய-தகுதியுடைய. சொல்வாய்ந்த-பதஞ்சிறந்த. தந்திரம்-சாஸ்திரம். பசும்பூதி-பசியபூல். ஆதித்தொகை - முதலிய (பிரபஞ்சத்) தொகுதியை. சொல்லி-உபதேசித்து.

31. பரம்பிய-பரந்த. தரங்கம் - அலை.

32. ஆரிடர் - முனிவர்களே. மூவாருன் - (மேற்கூறிய) பதினெட்டாகிய. சந்தசகரால்-சந்தனைசலமலைப்பங்கம். தகைய - அழகுடைய. காட்டல்-காட்டுதலை. உளங்கொடு-உள்ளத்திற்கொண்டு. குறிப்பால்-சொற்றான் - (வியாசமுனிவர் சுகமுனிவருக்குத்தமதுமனக்) குறிப்பினாலே கூறியருளினர்.

33. சூர்-சூரபன்மன். உரம் - மார்பு. வை-கூர்மை. இனி முன்னுங் கற்பத்தனைக் கூட்டுக. கோகனதம்-தாமரை. அற்புடன்-அன்போடு. நடிக்கும்-நடித்துக்காட்டுவன். என்ன் - என்று. அறிவு-(திருச்செந்தூர் விஷயமாகிய) ஞானத்தை. ஒருங்கு-முழுதும். உணர்த்தினான் - (வியாசமுனிவர் சுகமுனிவருக்குக்) கூறியருளினர்.

34. வதரிகாச்சிரமம் - இலங்கைக்காட்டிலுள்ள இடம். இது-முனிவர்கள் வசிக்கும் பெரியதானம்.

35. கழி-நிக்க. கடவுளர்க்கு-தேவர்களுக்கு. தந்தை-பிதாவாகிய வியாசமுனிவர். மாந்தின்ன்-உண்டவராகி. மகிழ்வுபூத்தான் - (சுகமுனிவர்) சந்தோஷித்தார். இபலாகிய மதுவெனக்கூட்டுக.

36. பனிவரை - இமயமலை. தூங்கும்-தங்கும். மீதூர்த்து - அதிகமாக. எண்ணியாங்கே-நீனைத்தபடியே.

37. பிராணபாமம் - பிராணவாயுவை இரேசகபூரகும்பகஞ்செய்தல்; இஃது: அட்டாங்கயோகத்தொன்று. பிராணம் - இந்திரியங்களாகிய. மாயை-வஞ்சகத்தையுடைய. குழுவீனை-கூட்டங்களை. ஒன்றாக - ஒருவழிப்பட - கூட்டமிட்டு. சேர்த்து. அவையை-அவற்றை. மேலை - மேலுள்ளதாகிய. சுழுமுனை-நெருமையில். கூட்டி-நடப்பித்தலைச்செய்து; இங்ஙனஞ்செய்தலைப்பிரத்தியாகாரமென்பர். தொடர்வினை - மேல்வரும் தீமையை தூயோன்-பரிசுத்தமுள்ள சுகமுனிவர்.

38. அந்தரத்திடை-ஆகாயத்தினிடம் ஆறு-வழி. செல்வழி-போகுமிடத்து. முத்து - பழைய. ஆற்றின் - வழியில்.

39. தாழ்-தங்கிய. வரை-மலையைச் சார்ந்த.

40. அடல் - வலி. அட்சயவடம் - ஒருதலம். தென்பார்க்குரியார்-தென்புலத்தார்; பிரார். தழைத்தயெனக் கூட்டுக. கெயை-கயாதீர்த்தம். அரிபாதம்-விஷ்ணு திருவடி.

41. முனிவன்-கௌதமமுனிவர். வான்-பெரிய. துகள்-குற்றம். தீர்தரு-நீங்கிய. குகனேரி - திருப்பதியிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

42. புடை-பக்கத்தில். அச்சத்து-பயத்தையுடைய. ஒருமானை - (மாசிசனாகிய) ஒருமானை. அம்மான்-அந்தப் பெரியோனாகிய. பதுரத்திருமான் - தாமரையிலிருக்குமிலக்குமி. வயின் - வயிற்றில். பிறவான்- (இனி)ச்சன்மமில்லாதவராகிய சுகமுனிவர்.

43. சொல் - சொல்லப்பட்ட. அசோபலம் - ஒருவிஷ்ணுதலம். அ-அத்த. து-புனிதமுள்ள. வல்-வலியுடைய. புகழ்வலம்நாடு - புகழின் வெற்றியினை விரும்புகின்ற. சுவாலை-ஒரு விஷ்ணு கோத்திரம். பிரமஅம்பிகை- சிவமும் பராசத்தியும். பெட்பார்-ஆசையுடனி

44. திருமுட்டம் - ஒரு விஷ்ணு தலம். வராகத்திருமால் - பன்றிவடிவமாகிய விஷ்ணு. இலகதைத்தரு-வதரியாச்சிரமம். அச்சுதன் - திருமாலாகிய. திரை-அலைகளிலுள்ள.

45. தரங்கத்து - அலைகளினிடத்து. இரை-ஒலியையும். பணிவத்து - சங்குகளின். பரம்ப - நிறைய. பவம்-சன்னம். கயின்-சிறப்ப.

46. நேயிப்பெயர்வனம் - நடைசாரணியம். பீடு-பெருமை. கோடும் - வளமும். முதுகுன்றம் - விருத்தாசலம். குழகன்-போழகுடையவன்.

47. அண்ணமலைச் சுருதித்தலை யெனக்கூட்டுக. சுருதித்தலை-வேதத்தலைவன். அனவரதம் - எப்போதும். பணி-பாமபு.

48. முத்தாங்கனி - வெண்ணிற முள்ள பழம். நாவல்-நாவல்மரம். கை முகிழ்த்தான் - கும்பிட்டான். அடலி-காடு. தெத்தாத்திரேயன் - ஒரு முனிவர். விரை-மணம்.

49. ஆழிப்புயல் - சக்கரத்தைத்தாங்கிய மேகம்போலுத்திருமால். தரம்-தகுதியாகிய. ஏறி-வீசுகின்ற. தாங்கத்திரை - (இருபெய ரொட்டு) அலை. பொன்னி-காவிரியாகிய. இடபக்கிரி-இடபமலை. ஆயன்-விஷ்ணு.

50. கடம்பாடவி - கடம்பவனம். காமாரி - காமனை யெரித்த சிவபெருமான். களி-மகிழ்ச்சி. துளங்க-விளங்க.

51. விதியால் - முறைப்படி. வேதாகமவிதியெனக்கூட்டுக. நவைதீர் - குற்றநீங்கிய.

52. சங்கமம் - கூட்டம். புணரி - கடல். களம்-விடம். மரு-வாசனை.

53. மீதுஆறினன்-(ஆகாயத்தின்) மேல்வழியிலேயுள்ள சுகமுனிவர். இருந்து - (திருச்செந்து ரெல்லையிலே சீழிறவகி) இருந்து. கந்தவெற்பு-சந்தனம். ஓதா துணர்வான்-தாமேயெல்லாமறிபவராகிய வியாச முனிவர். உளங்கொண்டு - மனத்திலே தியானித்து. தாதால் - பொன்னால். பூகார்-திரிசுத்திரார். கோது-குற்றம். மதம்-கருவம்.

54. தோய்த்து - கலந்து. சந்திரா விவரை யெனக் கூட்டிச் சந்தனால மென்னுமலையெனப்பொருள்கொள்க. இரவி-மலை. கடிது-சீக்கிரம். இழிந்து-இறங்கி. அவ்வழி - அவ்விடத்து. ஆன-நீங்காத.

55. விகற்பம் - வேறு பாடாகிய வகை. திங்கட்பிளவு-அரத்தகத்தின். அளவும்-கலக்கும்.

56. பேர்-பெரிய. ஆதாம் - ஆசை. ஆராதனை-பூசை. ஆராஅமுது - உண்ணக்கூடாத அமுதம்போன்ற உமாதேவியார்.

அரும்பதவுரை.

57. துயில்மாலை - சித்திரையிலிருக்கிற விஷ்ணுவை. சூழ்தேவர்-பரிவாரதேவதைகள். செயிர்-குற்றம். மனு-மந்திரம்.

58. நீடு பொன்விமானம் எனக் கூட்டுக. நல்லேயம் - நல்லன்புக்குரிய. சகஸ்ரத-உலககருத்தாவாகிய. சோடசவிதி-பதினாறு உபசாரம். அலர்-மலர்களை. இறைத்தான் - வீசியருச்சினை செய்தான்.

59. தணிப்பான்-தணிக்கும் பொருட்டு. மோனம்-மௌனம்.

60. பதினாறும்விதி-சோடசோபசாரம். பரிவின்-அன்போடு. கூர்த்து-மிகச்செய்து. கோகனதம் - தாமரை. மயிர்க்கூச்சுப் போர்த்தல்-மயிர்க்கால் தேசமெங்குத் தடித்தல்.

61. பொன்-அழகு.

62. இருவினை-நல்லினை, தீவினை. வான்முறை-கிரமப்படி.

63. அலைத்து-திரைத்து. நோண்-வலிமை. தேவி - பார்வதி. சிறுகருங் தே-சிறுபிள்ளையே.

64. வானப்பரிதியின்-(சித்) ஆகாயத்தில் விளங்குஞ் சூரியனாகிய சிவ பெருமானுடைய. அம் சகிரின் மூத்து-(அஞ்ஞாகிய) அழகியபிரகாசத்தில் முதிர்ந்து. படிவம் அளவையாப்போம் மூ இருகடர் அவையும் - (அளவுபடாத) உருவம் அளவுபடும்படி. வெளிவரும் ஆறு அக்கினிப் பொறிகளையும். ஒன்றாயியற்றி-ஒன்றாகச் செய்து. ஓர்-ஒப்பில்லாத. பரம் - மேலான. மகா-பெரிய. பரமமகா-என்பது, செய்யுள் பற்றிப் பரமமாக என்றாயிற்று.

65. இருமைஇல் - இருவியையுமில்லாத. துண்மைமூலா-(மதி) துணுக்கம் கெடாத. மேய் இத்திரியத்தால்-(மற்றையோர்) பொருந்திய பஞ்சேந்திரியங்களால். தேற்று அரு-தேளித்தகரிய. துட்பம் - துண்பொருளாகிய. தளிமம்-கோயில்.

66. காமமே முதலு - காமம், குரோதம், உலோபம், ரோகம், மதம், மாச்சரியம். பருவம் ஆறு - உற்பத்தி, பாலியம், யௌனம், வயோதிகம், விருத்தம், மரணம். ஒமெனும்பொருள் - பிரணவம். முன்னாள்-(அது) முதலாகிய. கோசம் ஆறு - பிரணவகோசம், அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம்; இவைகளைக் கட்டளைக் கொத்திற் நெளிவாகக் காணலாம். தோம்-குற்றம். சுவைகளாறு - தித்தித்தல் முதலியவை. சூத்திரம் ஆறு - (ஆபத்தம்பர்முதலிய ஆறுமுனிவர்கள் சருமகாண்டம் பற்றிக்கூறிய) விதிதூல் ஆறு. ஆக-உண்டாக.

67. ஆறுவிதம்-(ஐசுவரியம், வீரியம், திரு, ஞானம், புகழ், வைராகியம். ஆசிய) ஆறுவகை; இவற்றை முற்றறிவுமுதலிய ஆறென்பாருமுனர். மூக்குணம் - இராகம், தாமதம், சாத்துவிகம்.

68. மகம்-யாகம். ஈட்டும் - சம்பாதித்துக்கொண்ட. ஆகுதி - அவிப்பாகம். அன்றாக்கு-அம்மறையவருக்கு. நறை-மணம். மலர்-விரிந்த.

69. குகைஎனும் இதயவீடு - (பிரமாண்டசரீரத்தித்தின்) இருதயஸ்தானத்தில். குகம் - இரகசியம். குகைவரை-குகையுடைய மலைகளில்.

70. பரன்-சிவபிரான். குடுமி-உச்சி. வேள்வி-பாகம் உரம்-வலி. நீர்த்த-கலந்த. அச்சவிளிப்புத்தேன் - தேவவைத்திய ரிருவர்; நாப்பன் - நெடும், இடை. புரிந்த-விரும்பிய.

71. வாற்கணு - வாலிலுள்ள (முதலாக) கணு. அனல் - அக்கினி. வான்-பெரிய. பால் - பருப்புடைய. பத்துப்பிராய் எனக்கூட்டுக. மேல் - மேலாகிய. அபயத்தெய்வம் - அபயதேவதை. மேய் - (ஆக) மேலிய. சிஞ்சுமாரத்து-முதலைவடிவோடிருந்து ஏற்புது.

பொருத்தமாறு. புடவி - பூமியை. முதலைவடிவாயிருந்து பூமிசாத்தல் முதல்தலிலில்லை.

72. ஓர் வடிவமாம்-ஒருடம்பாகிய மாம். ஆர் - நிறைந்த. காமமுதலாறாறு தழையெண்கூட்டிக. எழுதாது - இரத்தம், உதிரம், என்பு, தோல், இறைச்சி, மூளை, சுக்கிலம். (ஆகிய) தோல்-மாவுரி. ஏர் - அழகிய. புரியட்டகம்-குக்குமதேகம். எண்பூ - எட்டுவிதமலர்; பூசாவிதியிற்காண்க. வாயில்-துவாரங்களாகிய. கணு-கணுக்கள். நிழலாம்-நிழலைச்செய்வதாம். இனசீர்பெருக்கு எனக்கூட்டிக. இன-இவ்வியல்புடைய.

73. கம்ஒளியாகி - கம்மென்னுஞ் சூரியனாகி. ககம் - பறவையாகிய. புகல்-(கற்பித்துச்) சொல்லப்பட்ட. ஆற்றல்-வலிமை.

74. இனன்-சூரியன். குழு - கூட்டம். நடத்தி-பிரேரித்து. கோவாகி-தலைவனாகி. கூடாகி - கூடுதலாகி; கூடி. கோவாகி-நாயகனாகி. அளியன்-அன்புடைய அடியேன்.

75. நன்னுதல் - நல்லநெற்றியையுடைய உமாதேவி. ஞானம் - ஞானனால். பெரியர் ஞானநிலை மெனக்கூட்டிக. ஞான-அறிவுடைய. இருசத்தி - தெய்வயானையம்மை, வன்னியம்மை. வடம் - (உல்) லாவலிருக்கம்.

76. கதிர்-சூரியன். சுடரை - சூரியனை. வினக்குவிக்கும் அவனாகி-(உலந்து) பிரகாசம். படுத்தும் அக்கடவுளாகி. கதிரால் - பிரகாசத்துடனே. உற்பவமுதல ஆறாகும் பருவம் - 66-ஆம் பாட்டுமையிற் காண்க. இருக்குவேதம்.

77. பக்கம்-(பூர்வ, அபர) பக்கம். கார்ப்பாசம்-பருத்தி. இருதூல் - (வெண்ணை கற்பு என்னும்) இரண்டுதூல். அதிலே-அந்தச்சாட்டிலே. தின்மணி

க்குவை-நாட்களாகிய இரத்தக்கூட்டங்கள். கோவை-கோத்தல். ஒன்றல-ஒன்றேயன்றி. சாத்தி-புனைத்து. சாரும் - பக்கமும். கொக்குவரை - மலை போலும் மாமர்வடிவமாகிய ரூபம்மனை. துணை - தம்பியாகிய தாரகாசுரன். குருகுவரை-கிரௌஞ்சமலை. பெயர்-நிலைகுலைத்தியி.

78. அறுபதுஇதழ் - அறுபது (நாளாகிய) இதழ். திங்களிரண்டாகிய பருவமெனக்கூட்டிக. அறுபது-அறுபதுவருடம். கொங்கு-வாசனை. உயிர்த்த-தந்த, வாகை-வெற்றி. இரண்டுமுனை-இரண்டுபக்கமுங்குர்மை; இதுபற்றியே முன்பலஇடங்களிலிருதலேவே லெனக் கூறினர். வேற்குலம்-வேலாகிய குலம். குலமும் வேலும் வடிவத்தாலுஞ் சொல்லாஹும் வேறெனினும் பொருளாலொன்றென்க.

79. தார இருசத்தி-மனைவிகளாகிய இரண்டுசத்தி. ஒருசத்தி-ஒப்பற்றவேல். செவ்விதுற - செவ்வையாக. உதவும்-கொடுக்கும். வாய்த்து-பொருந்தி. குவரின் - ஆசாரியரைப்போல. பிரசம்-தேன்.

80. ஆகம்-சரீரம். கருமம்-தொழில். ஆறு-காமாதிமுதலியவை. வினை-திவினை. சேகு-வயிரம்; கடினம். முக்காணம்-மனம், வாக்கு, காயம். மலாதித்திராயம்-ஆணவம், மாயை, கணம். தான்-திருவடி. கும்போதயன்-அசத்தியமுனிவர். உரைகூறி - ஞானோபதேசஞ்செய்து. கேகயப்புன்-மயிலாகியபறவை. களர்-வினக்குகின்ற. அருணம்-சிவப்பு.

81. வருணம் - சாதி. ஆச்சிரமம்-நிலை. விரியுங்கீர்த்தி நூற்றிகையினும் வினக்கு வித்தெனக்கூட்டிக. அறமுன் னுன்கும்-தருமார்த்தகாமமோக்ஷமும். பொருன்-(அவற்றின்) பயன் சேர-கூட.

அரும்பதவுரை.

82. பன்னொக்திரியன் - மனம், ஞானேந்திரியம்ஐந்து, கண்மேந்திரிய மைந்துடைய சேவன். மன்னும் - நிலை பெறும்; புறம்போகாமல் அடங்குகிற கும். இத்தியக்கோ ஆகி - இத்திரியங் கட்டுத் தலைவனாகி. வான் - பெரிய. செவடம்-செபமாலை. சூழ்த்த-(விடயங்களிற்) பற்றிய. முன்னவர் - முதன்மையாகிய முனிவர்.

83. பூரணம்-நிறைபொருள். தா-கேடு, தன்னை - சுயம்பிரகாசவடிவை. வியன்-பெருமை. புத்தேன்-தேவன். முண்டகம்-தாமரை.

84. மகத்தினில் - யாகங்களிலே. (பிரயோகிக்கும்) இரண்டு நான்கு ஓரி ரண்டு ஐந்தும்—சூழ்த்திதம் - ஆராய்ந்தெண்ணப்படும். எழுத்தாய்-(பதினே) தெழுத்தாகி, பஞ்சதசாஷ்டா மந்திரமாகி. ஒம் அகத்து - ஒமங்களிடத்து. மந்திரமும் - (ஒனை) மந்திரங்களு ம். ஆகுதி-(மேற்கூறிய யாககர்த்தர்கள் கொடுக்கும்) அவிப்பாகம். போற் றி-பாதுகாத்து. புக-சேரும்படி. தவா-கெடா. ந. முன்-கேரே.

85. புவணம்-உலகம். வறிது-அற்பம்.

86. வீட்டின் - மோகுந்த் துக்கு. கண்-கருதுகின்ற. இன்-இனிய. ஏது-காரணம். துதிதரும் - துதிக்கப்படும். வாரிதி-கடல். அன்றா - மேற்கூறிய கடலை நீர்தினோர். நீத்துதலாவது: எல்லாங்கைவந்து தெளிதல்.

87. உடைந்த கும்பம் - உடைந்த குடத்தின். வான்போல-ஆகாயம்போல. உன்னொடு புறமுமொன்றாய் - (உடம்பழியு மிடத்தும்) உள்ளும்புறமு மொன்றுபட்டு வாரிதியின்-கடல்வ. மூழ்தும் - அழுத்தும். வாரியின் - நீர் போல. உள்ளாகி வெளியுமாய் - (உடம்புன்னவித்தும்) அகத்தும் புறத்து மாகி. வினங்கி - (ஆன்மாவுடன் கலத் து பிரகாசித்து. குடைந்த-பிளந்த.

88. தத்துவம் - (பிருதூலி முதலிய) தத்துவங்கள். தத்துவத் தியல்பு-தத்துவ சொரூபம்.

89. செய்ய-செவ்வையாகிய. தொழிபதம்-துவமாகியசொற்குப்பொருள். ஆன-ஆகிய. தற்பதம் - தத்தென்னுஞ் சொற்பொருள். பிரமத்தை-கடவுளை. தொடர்பால் - தொடர்புடன். அசிப்தம்-அசியாகிய பதப்பொருள். ஒன்றாக்கும்-ஏகமாகச் செய்யும். துவமெனி னுத் தொம்பத மெனினு மொக்கும்-இங்கே கூறிய தத், துவம், அசி; இம் மூன்று வாக்கியமும், மகா வாக்கிய மெனக்கூறுவர். தத்துவமசி யென்ப தற்கு-அதுநீயான யென்பது பொரு ள்; இது: சித்தார்த்தத்தின் முடிவு.

90. பிரயாகம் - பிரயாகை; ஒரு கதி. நாரணவடிவே - நாராயணரூபியே. ஊண்அருத்து - உணவையுண்ட. அரியே-விஷ்ணுரூபியே.

91. மூண்டு-மூயன்று. முற்றற-சித்திபெற. கலையின்ரீதி-தூண்முறை ப்படி. ஆண்டு-ஆளுதல்செய்து. அனப் போய்-(உயிர்கள் வினைப்பயன்களோ) அளவுசெய்பவனே. சித்தர்-எல்லாம் வல்லசித்தர். உலகவாழ்க்கை கலையி னீதிமூண்டிருந்து முற்றற வெண்க் கூட்டுக.

92. வாரணவாசி - காசி. அன்ன தானகாரணஉமை - அன்னபூரணியம்மை, கம்பை-கம்பாநதியில். நோற்கும்-பூசைத்தவஞ்செய்யும். பூவை-உமா தேவி. அரங்கம்-சோங்கம்.

93. விராட் - பரமேசுவன். பெரு வடிவம்-பெரியரூபம். கனங்கு-கனங்கம்; கன்னம்.

94. சுடர்வினக்கு - சோதி வினக் கே. திலக - பொட்டா யுன்னவரே. சாரம்-தெளிவாயுன்னவரே. அல்லல்-துன்பம்.

95. அலம்பும்-ஒலிக்கும். தாழா-
தாழ்த்து. எஞ்சலில் - குறைவற்ற.

96. சுசமுனி - சுசமுனிவனே.
வேத சாமெல்லா மெனக் கூட்டுக
ன்கு-கன்றாக.

97. சொல் - (ஆகுபெயர்) நூல்.
தரும் - கூறும். சொற்ற - சொல்லிய.
எண்ணி யாங்கு - நினைத்தது போல.
முற்று ஒருங்குணர்வோர்-பூரண ஞா
னிகட்கும். [உயர்வு சிறப்பும்மை வீ
காரத்தாற் றொக்கது.]

98. வந்தனையாய் - வந்தாயாகி.
வையகத்துக்கு-உலகத்தார்க்கு. உன
து-உன்னுடைய. தரிசனம் - காட்சி.
வாக்கு-பேச்சு. சிந்தனை-நினைப்பு. பரி
சம் - தீண்டதல். முத்து - முற்பட்ட.
முகமன் - உபசாரவார்த்தை. தணவா
த-நீங்காத.

99. முனிவீர் - (நைமிசாரணியத்
து) இருடிகளே. பற்று-அன்பு. பாலி
த்து-அருள்செய்து. பெற்றம் - இடப
வாகனம். உகைத்தான் - செலுத்திய
சிவபிரான்.

100. உணர்த்த - (இங்கேயான்)
கூறிய. மரபின்-கிரமப்படி. இயல்-அ
த்தியாயங்கள். மரபின்-முறைப்படி.
வேலைஞாலம் - கடல்குழந்த விலகம்.
அருத்தி-ஆசை. அன்ன-அத்தன்மை
யாகிய.

101. புரிந்து-விரும்பி. வித்தகம்-
நன்மை. வளை-சங்கு. ஆழி - சக்கரம்.
மணி - கௌத்துவமணியணிந்த. களி
க்கும்-மகிழ்ந்துருப்பன்.

102. மான்மியம்-புராணம். லெடி
து - லெடுங்காலம். அத்தியாயமுற்ற
எனக்கூட்டுக. வரம்-தாவுகின்ற. புர
விமகக்கதி - அசுவமேதத்தா லாகும்
பயன். அளகையர்கோன்-குபேரன்.

103. காடு - ஆராயப்படும். சகந்தா
தர் - உலக காரணராகிய சிவபிரான்.
குருபான்-குமாரக்கடவுள். வீரர் - கவ
வீரர். மின்னார்-தெய்வயானை வள்ளி
யம்மையார். தோகை-மயில். பால்-உ
ரிமை. சிகரம் - தூவி. சந்தப்பருப்ப
தம்-சந்தனஞ்சலம்.

104. தசர்-ஆட்டுவாகனம். வான்
பயிற்மை முகிலெனக்கூட்டுக. வாழி-
வாழ்க.

திருச்செந்துர்த் தலபுராண அரும்பதவுரை

முற்றிற்று.

பகழிக் கூத்தர் அருளிச்செய்த திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ். சிறப்புப் பாயிரம்.

நேரிசை வேண்பா.

செந்தமிழ்க்கு வாய்த்ததிருச் செந்திற் பதிவாழுங்
கந்தனுக்குப் பிள்ளைக் கவிசெய்தா—னந்தேர்
திருமாது சேர்மார்பன் தோர்ப்பாகற் கன்பு
தருமால் பகழிக்கூத் தன்.

(க)

அவை யடக்கம்.

அத்தனையும் புன்சொல்லே யானாலும் பாவேந்த
ரெத்தனையுங் கண்டுமகிழ்ந் தெய்துவார்—முத்தி
புரக்குமரன் றந்தகந்தன் பூண்ணிமுந் நான்கு
கரக்குமரன் பிள்ளைக் கவி.

(உ)

நூற்பயன்.

மருநான் மலர்ப்பொழி லுடுத்ததட மெங்குமலை வாய்கொழித்
தெறியுமுத்தை, வண்டலிடு மெக்கர்புடை சூழ்திருச் செந்தில்வரு
மயில்வா கனக்கடவுளெங்,—சூருநாத னொருதெய்வ யானைதன் பாகங்
குறக்கொடிக் 'குந்தழைசிறைக், கோழிக் கொடிக்குங் குமார கம்பி
ரன் குறும்பிறை முடிக்கும்பிரா,—னிருநாழி நெற்கொண்டு முப்பத்
திரண்ட-றமு மெங்குமுட் டாதளக்கு, மிறைவிதிரு முலையமுத முண்டு
ஞா னம்பெருகு மெம்பிரா னினியபிள்ளைத்,—திருநாம மெழுதுவார்
கற்பார் படிப்பார் செகம்பொது வறப்புரந்து, தேவாதி தேவரும்
பரவசா ய்ச்சியச் சிவபகத் தெய்துவாரே.

(ங)

குமரன் றணை.

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ்.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

பூமா திருக்கும் பசங்களபப் புயபூ தரத்துப் பருகதன், போற்
றக் ககன வெளிமுகட்டுப் புத்தேள் பரவப் பொதுகைமலைக்,—கோமா
முனிக்குத் தமிழுரைத்த குருதே சிகனைக் குரைகடற்குக், குடக்கே
குடிகொண் டிருந்தசெந்திற் குமரப் பெருமான் றனைக்காக்க,—தேமா
மலர்ப்பொற் செழும்பொகுட்டுச் செந்தா மரையில் ஷீற்றிருக்குந்,
தேவைப் படைத்துப் படைக்குமுதல் சேரப் படைத்துப் படைக்கு
முயி,—ராமா றளவுக் களவாகி யனைத்துந் தழைக்கும் படிசுருதி,
யளிக்கும் படிக்குத் தனியேசங் காழி படைத்த பெருமானே. (க)

சிவபெருமான்.

உடல்வளை குழவி மதியமு நதியு முரகமு மொழுகு செஞ்ச
டைக் காட்டின, ருமைமுலை குழைய மருவிய புனித ருரைகொடு
பரவு தொண்டரைக் காத்தவ, ருமிழ்திரை மகர சலதியில் விளையு
முறுவிட வடவை கண்டமட் டேற்றின, ருடைமணி கனக பரிபுர
முரல் வொருமுறை பவுரி கொண்டமெய்க் கூத்தினர்,—வடவரை
முதுகு நெளினெள நெளிய வரிசிலை யெனவொ ரம்பினைக் கோத்தவர்,
மறுவறு முழுவெ ணிலவெழு முறுவல் வளரொளி யிருள்வ னன்கெடப்
பூத்தவர், மருவிய சகள வடிவின ரரிய வடகலை தமிழ்வ ளம்பெறச்
சேர்த்தவர், மதுரையி லிறைவ ரிரசுத பொதுவர் மணமலி பதபு கங்
களைப் போற்றது,—மிடவிய மதுர வரியளி குமுறி யிடறிய களப
குங்குடத் தூட்பொதி, யிமசல மொழுகு கனதன விரக மெழுகுற
வணிகை சிந்தையிற் சேர்ப்பனை, யிடிபடு முரசு முழவுட னதிர
வெதிர் பொரு திருதூர் தம்புடைப் போர்க்கள, மிடமற முதிய கமுதுக
ண்டன மிடவடல் புரியு மொய்ம்பனைத் தூற்றிய,—கடதட வழுவை
முகமுள் கடவுள் கருணையின் முதிய தம்பியைப் பாப்பதி, கரமல ரணை
யில் விழிதுயின் மருவு களிபெறு குதலை மைந்தனைப் பூப்பயில், கடி
கமழ் தருவி னிறைமகள் புதிய கலவியின் முழுகு கொண்களைப்
போற்றிசெய், கலைமகள் பரவு குமரனை மதுர கவிதரு குரிசில் கந்த
னைக் காக்கவே. (உ)

காப்புப்பருவம்-பாட்டுடைத் தலைவரைத் திருமால் முதலியோ
ரால் காவல்புரிவிக்கும் பருவம்.

உமையவள்.

அரிபிரமர் சந்ததம் புகழ்ந்திடு பரசுடைய நம்பர்பங் கின்மென்
கொடி யகிலலோகமு மாதரத்தாற் படைத்தவ, ளரிவைமட மங்கை
மென் கணங்குழை திரிபுரைய ணங்குகங் கையம்பிகை யகனமாயனு,
பூதியிற்பூத் தபொற்கொடி, யபினவைமு குந்தர்தங் கைசுந்தரி யுரச
பண பந்திகொண்டகங்கணி யமுதமுறிய பாடலுக்கேற் றசொற்குயி
லறுசமய முங்கலந் துநின்றவண் மறலிபர வும்ப்ரசண் டசங்கரி யழ
கெலாமிது தானெனப்போற் றுசித்திர,—முரிபுருவ வஞ்சிதிங் கடங்
கிய திருமுகம லர்ந்தபைங் கருங்கினி முதல்விபூரணி ஞானவித்தாய்க்
களைத்தவண், முருகுவிரி கொந்தளம் பிறங்கிய மணிமவுலி மண்டலங்
கொள் செஞ்சடை முடிமனோன்மணி வாலைவற்றாக் குணக்கடன்,
முகண்முலை மந்துநொந் தசைந்திறு மிறுமெனம நுங்கிரங் கவின்புறு
முறுவலாடிய கோமளத்தாற் பெருத்தவண், முறைமுறைமு ழங்கு
கின் றகிண்கிணி பரிபுரம லம்புசெம் பதம்புரை முளரிநாண்மலர்
வாழ்வெனப்போற் றிநிற்குது,—முரியபகி னெண்கணங் கருஞ்சுந்
மறைமுனிவ ரும்பரிந் துநின்கழ லுறுதிதானென நாவெடுத்தேந்
திநித்தலு, முளமிகம கிழ்ந்துசெங் கரங்களின் மலர்கொடுவ ணங்கி
யஞ் சலென்றமை யுடைமையாயரு ணீயெனக்காத் தநட்பனை, யுடு
முகட தீர்த்துவிண் டலங்களு மரியபகி ரண்டமும்பி ளந்திட வுதறு
தோகைம யூரனைத்தோற் றமுற்றெழு, முபரிடத மந்தரதந் திரந்தனி,
லசபையில டங்குமைம் புலன்களி லுவகைகூரும் னோகரக்கூத் தனைப்
பொரு,—தரியலர்நெ ருங்குசெங் களம்புகு நிசெசர்து ணிந்தவெங்
பறந்தலை தழுவுபாடல்வி சாகனைப்பாற் கடற்றரு, தராளகை செங்
கருங் கணிந்திரை குறமகண்ம ணம்புணர்ந்த திண்புய சயிலமோகன
மார்பனைத்தோட் டிதழ்ப்பொதி, தழைமுுகையு டைந்துவிண் டரும்
பிய புதுநறவு சிந்துபைங் கடம்பணி தருணசீதள வாகனைக்கோட்
டகத்துயர், சரவணமி லங்கவந் தகந்தனை முருகனைவி ளங்குசெந் தில்
வந்திடு சமரமோகன வேலனைக்காத் தளிக்கவே. (3)

கணபதி.

கருணையின் வழிபடு முதியவ டனைபுயர் சயிலையி னொருமுறை
யுய்த்த வித்தத்தினர், கனவட கிரியிசை குருகுல மரபினர் கதைத்தனை
யெழுதிமு டித்த கருத்தினர், கலைமதி யிணையிரு பிளவுசெய் தொரு
புடை கதிரெழு நிறுனிய வெற்றை மருப்பினர், கடுநகர் பரமனை வவ

௩௮௮ திருச்செந்துர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.

முறை கொடுநிறை கணிகவர் விரகுள புத்தி மிகுத்தவர்,—பொருவரு
யிம்கிரி மருவிய பிடிபெறு பொருகளி நெனமிகு பொற்பு விளைத்தவர்,
பொதியவிழ் நறுமல ரணைமிசை தமதுடல் புளகம தெழுவொரு சத்தி
தரித்தவர், பொதுவற விடுசுடர் முழுமணி யொளிவிடு பொலிவெழு
பவளம தித்த நிறத்தினர், புகர்முக முடையவர் குடவயி றுடையவர்
புகழிருசெவியினி றுத்தி வழுத்துது,—மிருமையு முதவிய சிவபர
சமயமு மிமையவ ருலகும ளித்த களிப்பனை, யிசைமுரன் மதுகர
முறைமுறை பெடைபுட னிடறிய முகைகிரி செச்சை வனப்பனை,
யிளகிய புளகித மலைமுலை யரமக ளிகலிய புலவிய கற்று மழுப்பனை,
யிகல்புரி பரநிசி சரர்குல கலகனை யெனைவழி யடிமைப டைத்திடு
நட்பனை,—யருமறை யுரைதரு பிரமனை யமரரு மடிதொழ விடுகிறை
விட்டதி றத்தனை, யடிவயர் கொடுவினை துகள்பட நடமிடு மழைய
சரணம ளித்த வரத்தனை, யளவறு கலவியின் முழுகிய குறமக ளழ
கினி லொழுகியி ருக்கு மயக்கனை, யலையெறி திருநகர் மருவிய குமரனை
யறுமுக முருகனை நித்தல் புரக்கவே. (ச)

கீலமகள்.

அவனி பருகிய மாறிரு வுந்தியி லமரு மொருபிர மாவெனு மந்
தண, னரிய சதுமறை நாவிலி ருந்தவ ளளவில் பலகலை யோதியு ணர்ந்
தவ—, டவள முளரியில் வாழ்வுபு ரிந்தவ டவள மணிவட மாலேபு ணைந்
தவ, டவள வடிவுள வாணிக மங்கலி தனது பரிபுர பாதமி றைஞ்
சது,—முவரி முதுதிடர் பாயவி டம்பொதி யுரகன் மணிமுடி தூள்
பட மந்தர, முலைய வெறிசுழன் மாருத மெங்கணு முதறு சிறைமயில்
வாகன னின்புறு,—கவரில் வரிவளை சூல்கொடு தங்கிய கமட முது
கினி லேறநெ டுந்திரை, கதறு கடலை வாய்முரு கன்பெறு கருணை
தருகவி மாலேவி ளங்கவே.

அகிரபுத்திரன்.

வரியு நீள்சடி லத்திடை மகுட ராசிட நித்தவர், வளையு நீடுக ருப்
புவின மதுர வாளிதொ டுத்தவ,—ரரிய பூரணை புட்கலை யரிவை மாரி
ருபக்கமு, மழகு கூரும கிழ்ச்சிய ரடிவி டாமல்ல முத்தது,—முரிய
நான்மறை நித்தலு முறுதி யாகவ முத்திய, வுலகை யாசுக வித்துறை
யுதவு நாவலன் முற்றிய,—பரிய வாளைகு தித்தெழு பரவை ருமுந கர்
க்கறை, பழநி வேல் வளைப்புக்கும் பதுவன் மாலேத னைக்கவே. (சு)

பகவதி.

வினாயுஞ் செழுந்தே னுடைந்துமுகை விண்டொழுகு வெண்
டா மரைப்பொருட்டு, வேதா முடித்தலை முடிக்குஞ் சடாடவியள்
வெங்கொலை மடங்கலேறி,—வனையும் பனிப்பிறை மருப்புக் குழங்க
ணெடு மயிடாசு ரன்சிரத்தில், வலியநட மிடுகுமரி பகவத்ச ரோருக
மலர்த்தாள் வணக்கமுறுவா,—முனையுந் தடந்திரைத் திமிரதம ரக்
குழி யுவர்ப்பறா மகரவேலை, யொலியிடுங் குண்டகழி சுவறிமே டாக
வே லுள்ளுறை கழித்துநிருதக்,—கனையுந் கனோந்துகல னணிபுலோ
மசைதன்மங் கலரா ணளித்தபெருமாள், கடியமயில் வாகனப் பெரு
மா ன்ருவந்தெனது கவிமலை கொண்டருளவே. (௭)

காளி.

காயுங் கொடும்பகைத் தாருக விராசனி கபாலிகங் காளிரீலி,
காளிமுகக் கண்ணியென் டோளிமா தரிவீரி கவுரிகலை யூர்திகன்னி,—
பாயுந் தழற்புகைப் பாலைக் கிழத்திவெம் பண்ணம் பணத்திமோடி,
பரசுதர னுடனடன மிடுகுவி சாமுண்டி பாதார விர்தநினைவா.—மா
யும் பெரும்பனுவ லாசுகவி மதுரகவி யரியசித் திரகவிதைவித், தார
கவி யிடுமுடிப் புக்குள மயங்காம லடியவர்க் கருள்குருபரன்,—றேயும்
பனிப்பிறைத் திருநுதற் கடன்மகளிர் தெண்ணித் திலங்கொழித்துச்
சிற்றில்வினை யாடல்புரி யுந்திருச் செந்தில்வரு சேவகன் புகழ்பா
டவே. (௮)

வெள்ளப் பெருந்துளி யிறைக்கும் பெருங்காற்று வெண்டிரை
யின் மூழ்கியேழு, வெம்புரவி யொற்றையா ழித்தடந் தேரேறி வேத
பா ரகரிறைஞ்சப்,—பள்ளக் கடந்திரை கலக்கியு ழியினிருட் படல
முழு துந்துடைத்துப், புடர்சுடர் விரித்துவரு பன்னிரு பதங்கர்
பொற் பாதமலர் சென்னிவைப்பா,—முள்ளக் களிப்பறா வரிவண்டு
பண்பாட வோதிம நடிக்கமுள்வா, யுட்குடக் கூன்வலம் புரிமுத்த
முமிழீ ரோடையிற் குருகுகாணக்,—கள்ளக் கருங்கட் சிவந்தவாய்
வெண்ணகைக் கடைசியர் நுளைச்சியருளங், களிகூரு மலைவா யுகந்
தவே லனையெங்கள் கந்தனைக் காக்கவென்றே. (௯)

நகயி திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்.

பொதுவி லாடு மத்தற்கு நீடு பொருளை யோதி யொப்பித்த சீலர்
புணரி தோய்ந கர்க்குச்ச காயர் புலமை நீதி யொப்பற்ற கேள்வர்
குதலை வாய்மொ ழிச்சத்தி பாலர் குருதி பாங்க திர்க்கொற்ற வேலர்
குறவர் பாவை சொற்கத்தின் மோகர் குமரர் காவ லுக்கொத்த காவ
மதுர கீத விற்பத்தி வாணர் மருட வேணி முத்துத்த நீகர் [ன்
மவுன் மோன பத்திக்க லாபர் மனையில் வாழ்வு வைப்புற்ற நேயர்
முதுமை யான சொற்பெற்ற நாவர் முனிவர் வேள்வி யிச்சிக்கு மூணர்
முடிவி லாத கற்பத்தி லூழி முதல்வர் தேவர் முப்பத்து மூவரே. (1)

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது: செங்கீரைப்பருவம்.

வெங்காள கூடவிட மொழுகுபற் பருவாய் விரித்துமா சுணமு
மிழ்ந்த, வெங்கதிர் மணிக்கற்றை யூழியிரு னைப்பருக வேய்முத்
துதிர்ந்துசொரியக்,—கங்காளர் முடிவைத்த கங்கா நதிக்கதிர் கடுப்
பக் குறுங்கவைக்காற், கவரியின் பருமுலைக் கண்டிறந் தொழுகுபால்
கதிர்வெயிற் படமுரிந்து,—மங்காம விரசதத் தகடெனச் சுடர்விட
மலைக்குறவர் கண்டெடுத்த, வண்டினைக் கெருவிஞ் சாரலிற் கரிய
குற மகளிருள முசலாடச்,—செங்காவி விழிபருகு பன்னிருகை
மேகமே செங்கீரை யாடியருளே, திறையெறியு மலைவா யுகந்தவடி
வேலனே செங்கீரை யாடியருளே. (க)

கறைகொண்ட முள்ளெயிற் றுத்துத்தி வரியுடற் கட்செவிப் பஃ
றலைநெடுங், காசோ தரச்சிர நெளிக்கவட பூதரங் கால்சாய மகரமெ
றியுந்,—துறைகொண்ட குண்டகழ்ச் சலராசி யேழுஞ் சுறுக்கெழு
முறுக்கெயிற்றுச், சூரன் பயங்கொளச் சந்த்ரகு ரியர்கன்செந் தூளி
யின் மறைந்திடத்தின்,—பொறைகொண்ட சுரர்மருவு மண்டகோ
ளகைமுகடு பொதிரெறிய நிருத ருட்கப், பூச்சக்ர லாளகிரி கிடுகி
டென வச்சிரப் புருகூதன் வெருவிவேண்டுந்,—திறைகொண் டனக்க
வரு மயிலேறு சேவகா செங்கீரை யாடியருளே, திறையெறியு மலைவா
யுகந்தவடி வேலனே செங்கீரை யாடியருளே. (உ)

ஏர்கொண்ட பொய்கைதனி னிற்குமொரு பேரரசி னிலேகிழ் விழிற்பறவையா, மிதுநிற்க நீர்விழிற் கயலாமி தன்றியோ ரிலையங்கு மிங்குமாகப்,—பார்கொண்ட பாதியும் பறவைதா னாகவப் பாதியுஞ் சேலதாகப், பார்கொண்ட டிழுக்கவது நீர்கொண்ட டிழுக்கவிப் படிசுண்ட ததிசயமென.—நீர்கொண்ட வாசிதனி னிற்குமொரு பேழ்வாய் நெடும்பூத மதுகொண்டுபோய், நீள்வரை யெடுத்ததன் கிழ்வைக்கு மதுகண்டு நீதிநூன் மங்காமலே,—சீர்கொண்ட நக்கீ ரணச்சிறை விடுத்தவா செங்கீரை யாடியருளே, திரையெறியு மலைவா யுகந்தவடி வேலனே. செங்கீரை யாடியருளே. (௩)

கந்தமலி நெட்டிதழ்க் குறுமுகைப் பாசடைக் கமலமல ரைக்க றித்துக், கடைவாய் குதட்டும் புனிற்றெருமை தன்குழக் கன்றுக் கிர ங்கியோடிக்,—கொந்தவிழ் கருங்குவளை யேழைத் தடாகக் குரம்பைக் கடந்துசெந்நெற், குலைவளைக் கும்பழக் குலைமடற் கதலிக் குருத்தற மிதித்துமீளப்,—பந்தரிடு சூலடிப் பலவுதரு முட்குடப் பழமெலா மிட றிவெள்ளைப், பணிலஞ் சொரிந்தரித் திலமுறுத் தப்பதை பதைத்து முலை பாலுடைந்து,—சிந்தமக ராழியலை யொடுபொருத செந்தூர செங்கீரை யாடியருளே, செந்நிறக் குடுமிவெண் சேவற் பதாகையாய் செங்கீரை யாடியருளே. (௪)

வீரூட வெங்கதிர்ப் புகர்முகக் கூரிலை மிகுத்தவே லுறைகழித்து, வெவ்வாய் பிளந்துசிறு கட்பே ரிடாகினிகள் விளையாட வெங்கவந்த,— மாறூட முதுபகட் பெயர்பிடர்க் கரியநிற மறலியிரு கைசலித்து, மண் றூட வுடல்விழிக் குரிசில்கொண் டாடநெடு மாகமுக டிடைவெளிய ற்ப்,—பாறூட வம்பொற் கிரீடம் பரித்தலகை பந்தாட விர்தாடவிப், பாலைக் கிழத்திழைக் கவரிலைச் சூலம் பசங்கொழுந் குருதிவெள்ளச்,— சேரூட வென்றுசிறு முறுவலா டங்குமர செங்கீரை யாடியருளே, செந்நிறக் குடுமிவெண் சேவற் பதாகையாய் செங்கீரை யாடியருளே.

மகரசல ராசிதனில் வருணன்வந் தடிபரவி வைத்தமணி முத்து மாலை, வடபூ தரத்தில்கிழ மருவியென வுத்தரிக மார்பிலா டாடமண் னுந்,—தகரமல ரிதழ்முருகு கொப்புளிக் குஞ்சிகைத் தமனியச் சுட்டி யாடச், தவளமுழு மதியமுத துணியெனத் திருமுகத் தாளவெயர் வாடமுழுதும் —பகரவரு மறைமுனிவர் கொண்டாட மழுவரணி பங்காளி திருமுலைப்பால், பருகக் குழைந்துசிறு பண்டியுந் தண்டை யும் பாதமும் புழுதியாடச்,— சிகரவரை யரமகளிர் சிரமுறுவ லாட நீ செங்கீரை யாடியருளே— செந்நிறக் குடுமிவெண் சேவற் பதாகை யாய் செங்கீரை யாடியருளே.

வேறு.

இந்திர னுஞ்சசி யும்பர வும்படி யிங்கே வந்தார்கா
 ணிந்திரை யுங்கா சங்கமு குந்தனு மிந்தா வந்தார்பா
 ரந்தன னுங்கலை மங்கையு நின்சர னஞ்சேர் கின்றார்போ
 யண்டரு டன்பல தொண்டர்ப ணிந்தன ரஞ்சே லென்றாளாய்
 முந்துத டந்திரை யுந்துவ லம்புரி மொண்டே கொண்டேக
 முன்றிறொ றுந்தர ளங்களு மிழந்திட முந்தூர் நந்தூருஞ்
 செந்தில்வ ளம்பதி வந்தரு ளங்குக செங்கோ செங்கிரை
 தென்றன்ம னங்கமழ் குன்றுபு ரந்தவ செங்கோ செங்கிரை. (எ)

வரைபொரு புளகித மலைமுலை யரிவையர் வந்தார் பந்தாட
 மறிகட ஶிறைதரு நவமணி வடமது வண்டார் தண்டார்பா
 ருரை பொரு கவிஞரு முனிவரு மமரரு முன்போ லுண்டோதா
 னுரையெமர் வழிவழி யடிமையி துளதென ஏன்பா லன்பானார்
 கரைபொரு கடறிட ரெழுமயின் மிசைவரு கந்தா செந்தூரா
 கழிமட வனமொடு முதுகுரு கொருபுடை கண்சாய் தண்கானத்
 றிரைபொரு திருநகர் மருவிய குருபர செங்கோ செங்கிரை
 செருவினி லெதிர்பொரு நிக்சரர் தினகர செங்கோ செங்கிரை. (அ)

வேறு.

உரைசெய் வரையர மகளிர் முறைமுறை யுன்பேர் கொண்டாட
 வலகு மினமயவ ருலகு மரகர வ்யந்தோ மென்றாட
 வரைசெய் வனமுலை மகளி ரெழுவரும் வந்தே பண்பாட
 மலய முனியொடு பிரம முனிதொழ வந்தார் கண்டாயே
 கரையின் மணவிடு கழியி னெடியக லஞ்சே ருஞ்சார்பிற்
 கரிய முதுபனை யடியில் வலைஞர்க ணஞ்சூழ் மென்கானிற்
 றிரையில் வளைதவழ் நகரில் வருகுக செங்கோ செங்கிரை
 செருவி னிக்சர தீமிர தினகர செங்கோ செங்கிரை. (க)

வேறு.

குறுமுறை விண்ட ரெட்டிலைத் தாழை யடியில்வி னைந்த முட்
 குடக் காயி லினிய குவளை யோடையில் விண்டோ யுந்தேவர், குண
 லைபு ரிந்த கற்பகச் சோலை நிழலிடு பந்த ரிட்டபொற் றாணி லளவர்
 சூழலில் வாசலி னின்றோ ரெந்தோணி, குழுவொடு வந்து விட்டினைப்
 பாறு துறைமணல் வண்ட லிட்டுவற் றுத பழைபு குமிழி வாகியில்

வண்டா னந்தாவும், குரவுநெ ருங்கு மெக்கரிற் கான லுமுநர்ப் பரம்பி
 நெற்குலைத் தாளி லினைய குமர னூர்கிறு திண்டேர் மென்காவி, —விறு
 குகு ரும்பை யொத்தபொற் பார நகிலரி ருந்து வைத்தவைப் பூச
 லருகி லினோளு ளுடலில் வண்டார் தண்டாரி, வெவரும கிழந்த சித்தி
 ரச் சாலை நிழன்மணி துன்று தெற்றியிற் தேவர் மகுட மிடறு பூமி
 யில் வங்கர ளஞ்சின, மெனமொழி தங்கு மற்புதத் தீவில் வணிகரின்
 வந்த மிக்கபட் டாடை வகையி லெறியு மாரவ டம்பூ ணும்பூணி,
 விரைகவர் ளெண்டு முக்குளித் தூறு மளறுகி டங்கில் வித்துவித் தாரத்
 தூவி விடுமுள் வேலியில் வெங்கா மன்காண, —முதுகவினைந்து முற்றி
 முத்தேறு கரியக ரும்பு சுற்றுசிறு றுலை நிகையின் முதிய தாழியில் வெந்
 தா றும்பாகின், முடியைவி ளம்பி வைத்துமுட் டாது கடைசிற ருகின்
 மகூடபட் பாளை முதுகின் முனையின சாலியின் மென்பூ கந்தோறு
 முருகுது றும்பு கொத்துடைப் பாளை சிதரிய திரந்த பித்திகைப் பீட
 மறுகின் முதல்வர் தேவியர் பந்தா டங்காவின், முனிவார்வி ரும்பு கம்பு
 டைப் பான்மை மகளிர்கள் மொண்டெ டித்தகைச் சாலின் மடுவின்
 முழுகு மேதியில் வம்பே செஞ்சேல்பாய், —செறுவில்வி னைந்த நெற்
 குலைக் காயி லுழவிலு டைந்த கட்டியிற் பார மதகு செறியு மேரியின்
 மண்டி கம்பானல், செருமிழு ழங்கு கற்பிளப் பான புடையின்வி
 ழும்பு னற்பெருக் கான தமர திமிர வாவியி லெங்கே யுந்தாவும், திரை
 யில்வ லம்பு ரிக்கணத் தோடு பணிலமு ழங்கு பட்டினக் காவற் றிகிரி
 முருக வேலவ செங்கோ செங்கிரை, தினகர ரஞ்ச விட்புலத் தேவர்
 மகபதி முன்கு வித்த வித்தார மவுலி திறைகொள் சேவக செங்கோ
 செங்கிரை.

(10)

செங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத்திரு விருத்தம் - ௨௦.

செங்கீரைப்பருவம் - செவ்வியமதலைச் சொற்களைப்பேசும் பரு
 வம். கீர் - சொல். இப்பருவத்தின் செயல் - ஒரு காலையென ஒரு
 காலையீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தி லுன்றித் தலைநிமிர்ந்து முக
 மசைய ஆடுதல்.

முன்னுவது தாலப்பருவம்.

அடரும் பருநவ மண்முடி யமரநு மமரர்க் கிறைவனுநீ
 டளகைந ராதியு மீரொன் பதின்மரு மருமறை முனிவோருஞ்
 சுடருந் தருமிரு சுடரும் பரவிய தோகைய ரெழுவருமுத்
 தொழின்முக் கடவுளு மவரவர் தங்குறை சொல்லித் துதிசெய்தார்
 படருங் கிரணப் பரிதி நெடுங்கதிர் பாயும் பகிரண்டம்
 பழுமர மென்னப் பனையென நிமிரும் பாழிக் கைநீட்டித்
 தடவும்புகர்முக தந்திக் கிளையாய் தாலோ தாலேலோ
 சந்த மணங்கமழ் செந்திற் பதியாய் தாலோ தாலேலோ. (க)

கங்குல் பொருந்திய குவளைக் குழியிற் கழியிற் பழனத்திற்
 கரையிற் கரைபொரு திரையில் வளைந்த கவைக்கால் வரியலவன்
 பொங்கு குறுந்துளி வாடையி னொந்து பொறுதே வெயில்காயும்
 புளினத் திடரிற் கவரிற் றுரவிற் புன்னை நறுந்தாதிற்
 கொங்கு விரிந்த மடற்பொதி தாழைக் குறுமுட் கரியபசங்
 கோலச் சிறிய சூடக்கா யிற்புயல் கொழுதுஞ் செய்குன்றிற்
 சங்கு முழங்கிய செந்திற் பதியாய் தாலோ தாலேலோ
 சமய விரோதிக டிமிர் திவாகர தாலோ தாலேலோ. (உ)

வேறு.

தண்டே னொழுகு மொழிமடவார் தாமங் கொழுதிச் சுருண்டிருண்டு
 தமரக் கரிவண் டடைகிடந்து தழைத்து நெறித்த குழற்பாரங்
 கொண்டே மெலிந்த தல்லாது குரும்பைக் களப முலைசுமந்து [லைக்
 கொடிபோன் மருங்குல் குடிவாங்கக் குழையிற் குதித்த விழிக் கய
 கண்டே வெருவிக் கயன்மறுகக் கனக வெயின்மா ளிகையுடுத்துக்
 ககனந் தடவுங் கோபுரத்தைக் கருதி வடவெற் பெனக்கதிரோன்
 நிண்டேர் மறுகுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா தாலோ தாலேலோ
 தெய்வக் களிற்றை மணம்புணர்ந்த சிறுவா தாலோ தாலேலோ.

பாம்பா லுத்தி தனைக்கடைந்து புடருங் கொடுங்கார் சொரிமழைக்கு
பரிய வரையைக் குடைகவித்துப் பசுக்கள் வெருளிப் பதருமம் [ப்
காம்பா லிசையின் றொனியுழைத்துக் சுதழர் தமரக் காளிநீதி
கரையி னிரைப்பின் னேரடந்த கண்ணன் மருகா முகையுடைக்கும்
பூம்பா சடைப்பங் கயத்தடத்திற் புனிற்றுக் கவரி முலைநெரித்துப்
பொழியு மழுதந் தனைக்கண்டு புனலைப் பிரித்துப் பேட்டெகினர்
தீம்பால் பருகுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா தாலோ தாலேலோ
தெய்வக் களிற்றை மணம்புணர்ந்த சிறுவா தாலோ தாலேலோ.

வேறு.

மங்கல மங்கலநா லெங்குமொ ழிந்தனர்காண் வாளு ரேனோர்
போய், வந்துவ ணங்கினர்மே லந்தர துந்துபிகேள் வாரு டாடாதே,—
கொங்கைசு மந்திடைநா லஞ்சம ணங்கணையார் கூடா துடாரோ,
கொண்டவ ரந்தருவா யண்டர்பெ ருந்தவமே கோமா னுமாரீ,—செங்
கம-லந்தனிலே பைங்குழு தங்களிலே சேல்பாய் வானாடா, தென்ற
லு டன்றமிழ்தேர் தெனபொதி யம்பயில்வாழ் தேனார் தார்மார்பா,—
சங்குவ லம்புரிசூழ் செந்தில்வ ளம்பதியாய் தாலோ தாலேலோ, சங்
கரி தன்குமரா மங்கையர் தங்கணவா தாலோ தாலேலோ. (டு)

வேறு.

மரகத வடிவஞ் செங்கதிர் வெயிலால் வரகாய் வாடாதோ
மதிமுக முழுதுந் தண்டுளி தரவே வார்வேர் சோராதோ
கரமல ரணைதந் தின்புறு மடவார் காணு தேபோமோ
கனமணி குலவுங் குண்டல மரைஞா னோடே போனல்வார்
பொருமிய முலைபுந் தந்திட வுடனே தாய்மார் தேடாரோ
புரவல ரெவருங் கண்டடி தொழுவார் போதாய் போதாரீள்
சரவண மருவுந் தண்டமிழ் முருகா தாலோ தாலேலோ
சதுமறை பரவுஞ் செந்திலை யுடையாய் தாலோ தாலேலோ. (சு)

வேறு.

கருமிகல் சாய்த்த வீரா தீரா தார்மார்பா
கூறுமியல் பார்த்துன் மேலே யாரார் பாடாதார்
மேருவரை நாட்டு வாழ்வார் வானு டாள்வார்போல்
வேனையென மீட்டுன் மேலே வீழ்வார் சூழ்வார்பா
மாருமிரை பார்த்து நீணீ ளுடே தாராமே
யானகழி நீக்கி மேலே நாவா யோடிடேசல்
சேருமலை வாய்க்கு நாதா தாலோ தாலேலோ
தேவர்சிறை மீட்ட தேவா தாலோ தாலேலோ. (சு)

வேறு.

அரைவடமுந் தண்டைய பின்புரை யரைமணியுங் கிண்கிணியுங்கல னணியு மாறு வீரஞ்சீ, ரறுமுகமுந் தொங்கல்சு மந்தபன் னிருகரமுந் குண்டல முங்குழை யழகு மாரார் பாராதார்,—விரைபொரு மென் குஞ்சிய லம்பிய புழுதியுமங் கங்குழை பண்டியு மெலியு மேலே, வீழ்வார்பார், வெருவிதமுந் கொண்டுத வழந்திடி லவரவர்தங் கண்கள்ப மீம்பிழை விளைபு மேதே னேகாதே,—வரைமணியுந் தங்கமு மொன்றிய கனபரியங் கந்தளி லின்றுகண் வளர வாராய் வாழ்வேனீ, மணிநகையுங் கொண்டுது யின்றிலை விரலமுதங் கொண்டுதி டந்தனை மதுர மாய்நீ பேசாயோ,—திரைபொருதென் செந்திலவ ளம்பதி வளர்வருங் கந்தசி வன்பெறு சிறுவா தாலோ தாலேலோ, திசைமுகனுஞ் சங்கரி யஞ்சது மறையுமிறைஞ் சம்பரை யம்பிகை சிறுவா தாலோ தாலேலோ,

(அ)

வேறு.

அரவுசிறு பிறையிதழி திரிபதகை பொதிசடிவர் பாலா வேலாதே, ரருணவெயி விசவிசுழ லிமசிரியி லரிவைபெறு வாழ்வாய் வாழ் வோனே,—குரவருள மகிழவுயர் குருவடிவு தருபெருமை கோடாய் தாடாளா, குமரகுரு பரமுருக குதலைமொழி தெரியவுரை கூறாய் மாறாதே,—யிரவலரு முனிவர்களு மிழையவரு முனதடிமை யாமே யாமேனீ, யெமைமுனியி லொருதுணையு மிலையுமை யடிமையென வீழ்வார் சூழ்வார்பார்,—பரசுமய குலகலக சிவசுமய குலதிலக தாலோ தாலேலோ, பணிவமுமிழ் மணியையுலை யெறியுநகர் வருகடவுள் தாலோ தாலேலோ,

(க)

வேறு.

பங்கயன் முதலோ சிந்திர னிமையோர் பாரோ ரேனோர்பார் பண்புட னுணையே சிந்தையி னினைவார் பானீ மால்கூராய் வெங்கட கரிசு முண்டுகைச யுறைவார் வீணுள் காணுதே மின்பரி புரதான் பொன்புரை முடிவேல் வேய்வார் வீறுலே செங்கனி மணிவாய் தங்கிய நகைதா தேவா சீறுதே திண்டிறன் முருகா தண்டமிழ் விரகா சேரார் போரேரேடு சங்கரி மருகா சங்கரி சிறுவா தாலோ தாலேலோ சந்தத மியமேர் செந்திலை யுடையாய் தாலோ தாலேலோ,

(ஈ)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆதத் திருவிருத்தம் ந.நி.

பரவரிய நவமணி யழுத்துக் ல் னுக்கழகு' பாலித்து வீறுபெற்ற, பன்னிரு புயங்குலங் காமனீள் குழைதொறும் பருவயீர குண்டலங் க,—ளிரவியொளி மட்கநின் றசையாம லமுதொழுது மிந்துழை மண் டலத்தி, லெழுதரிய திருதுதற் புண்டரங் குறுவெயர் லிறைக்கச் சிதைந் திடாமற்,—கரகூல மலர்விரல் சிவப்புற மற்கடக கங்கு லொலித்திடாமற், கழிவண் டலம்புங் கருங்குவளை யோடைசூழ் கழி தொறுங் கானறோறுந்,—தரளமுழு மணிநிலவு தருசெந்தில் வேலவா சப்பாணி கொட்டியருளே, சமரமுக ரணவீர பரசமய திமிராரி சப் பாணி கெரட்டியருளே. (க)

அண்டர்தந் துயரொழித் தனமென்று கொண்டாடி யாவலங் கொட்டமன்னு, மயிராணி கலவியழு துண்டன மெனத்தேவ ரரசிரு கரங்கன்கொட்டத்,—துண்டவெண் பிறைபுரை பெயிற்றுவெஞ் சூரு ளர் துண்ணெனப் பறைகொட்ட நீள், சுருதியந் தணரிடர் தொறுமங் கலப்பெருந் தூரியங் கொட்டமுட்டப்,—பண்டரு பெருங்கவிப் புல மைக்கு நீசொன்ன படிதிண்டி மங்கொட்டவெம், பகைநிசா சரர் வளம் பதிமுழுது செய்தலம் பறைகொட்ட வெள்வளைதருந்,—தண் டரள மலைமொண்டு கொட்டுந்க ராஜிபா சப்பாணி கொட்டியருளே. சமரமுக ரணவீர பரசமய திமிராரி சப்பாணி கொட்டியருளே. (உ)

பெளவமெறி கடலாடை புலகிலொரு வேடுவன் பறவைக்கு லிறைபுகுந்த, பார்த்திவன் பாலைபு மியற்குலச் சிறையும் பணித் தருள மதுரைபுக்குத்,—தெவ்வரிடு திருமடத் தெரிசெழிய னுடலுறச் சென்றுபற் றலுமெவர்க்குந், தீராத வடவையனல் வெப்புமுது கூணுந் திருத்தியொரு வாதுவென்று,—வெவ்வழனி லெழுதியிடு மேடும் பெருக்காற்று விட்டதமி மேடுமொக்க, வேகாம லெதுரே குடக்கேற வெங்கழுவில் வெய்யசமண் மூகரேறச்,—சைவமெறி யீடேற வுருக வுணி யக்குழனி சப்பாணி கொட்டியருளே, சமரமுக ரணவீர பர சமய திமிராரி சப்பாணி கொட்டியருளே. (ங)

சப்பாணிப்பருவம் - இரகரங்களுக்கும் ஒருங்குசேர்த்துக் கொட் டப்பருவம்.

முகம் ௨ திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.

பைந்தா டழைச்சிறைக் கானவா ரணமருவு பந்தரிடு முல்லை
வேலி, பாயுமுட் பனைமருப் பேறுதழு விபுமுடைப் பாலறு மேனி
மடவார்,—கொந்தார் குரும்பையிள வனமுலை முகக்கோடு குத்தக்
குருந்தொசித்துங், குறுங்கழைத் துண்டந் தனிர்சிறு துளைக்கருவி
குன்றருக நின்றழைக்குஞ்,—செந்தா மரைக்கைவிரல் கொடுபுதைத்
துஞ்சருதி தெரியவிரன் முறையில் விட்டுந், தேனுவின் பிறகே திரிந்
துங் கவுட்குழி திறந்துமத மாரிசிந்துந்,—தந்தா ளளந்தனக் குதவுதிரு
மான்மருக சப்பாணி கொட்டியருளே, தரளமெழி கரையில்வளை தவழ்
செந்தில் வேலவா சப்பாணி கொட்டியருளே. (ச)

கார்கொண்ட பேரண்ட கூடமோரேழுநீ கற்பிக்கு மந்த்ரசாலை,
கற்பதா ருவுநின் புயத்தினுக் கணிமாலை கட்டவளர்நந் தனவனஞ்,—
சீர்கொண்ட புருகூத னுந்தேவர் குழுவநின் றிருநாம மறவாதபேர்,
சிகரகன காசலமு முனதுதிரு வாபரண சேர்வைசேர் பேழைகட
னீர்,—போர்கொண்ட வேலின் புலாங்குமுடி நீரேழு பொழிலுமத்
தனைதீவுமோர், பொலிவினுட னேநின் கலாபமயில் வையாளி போய்
மீளும் வீதியெனவே,—தார்கொண்ட மணிமார்ப செந்தில்வடி
வேலனே சப்பாணி கொட்டியருளே, தரளமெறி கரையில்வளை தவழ்
செந்தில் வேலவா சப்பாணி கொட்டியருளே. (சு)

கவளமத வெற்புநிலை யுலகுபர வப்ரபைகொள் கைத்தா மரைக்
கடகபூண், கதிரொளி விரிக்கவளர் சிகையினிடு சுட்டிமிசை கட
டாணி முத்தொவிரவே,—பவளவிதழ் புத்தமுத மொழுகுமத லைக்கு
தலை * பற்பாதி சொற்றெரியவே, பரிபுர மொலிக்கவரு குறுகையெ
ழுப்பியிடு பைச்சேட னுச்சிசுழிபா,—யுவளக மனைத்துமின வரிவளை
முழக்கவெடி யுற்றேபெ ருத்தகயல்போ, யொருபுடை குதிக்கவரி
யலவனனை பிற்புகுத வுப்பூறு ரெட்டகழிதோய்,—தவளமணி முத்தை
யலை யெறியுருக ருக்கதிப சப்பாணி கொட்டியருளே, சருவிய புறச்ச
மய விரதியர் குலக்கலக சப்பாணி கொட்டியருளே. (க)

வேறு

கருதிய தமனிய மணியரை வடமிடு கட்டில டத்தோடுங்
கழவிடு பரிபுர மொலியெழ மணியுமிழ் கைக்கட கப்புணு
மிருகட ரொளிபெற மருவிய தளர்நடை பிட்டும திப்பாக
வெழுமதி புரைதிரு முகமவர் குறுவெய ரிட்டுல ரத்தாமஞ்

பப்பாதினெனவும் பாடம்.

சொருகிய நறுமலர் முகையவிழ் சிகையிடு சுட்டித் தம்முழத்
தொழுதுனை வழிபடு மடியவ ரினையவர் சொற்படி தப்பாமற்
குருமணி யலையெறி திருநக ரதிபதி கொட்டுக சப்பாணி
குருபர சரவண பவசிவ மழவிடை கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

வரைபுரை புயமிசை யிடுதொடி யணிகலன் மற்றுள முத்தார
மணிமுடி குழையிடு மிருசிகை யழகெழ மைக்குவ னோப்போதின்
விரைசெறி குழலியர் செவிலிய ரவரவர் மிக்கவி ருப்பாரூர்
விபுதரு முனிவரு முனதடி பரவியுன் வெற்றியு ரைப்பார்சீ
ரரைமணி யுடைமணி கணகண கணவென வத்திமு கத்தானு
மரிபிர மனுமுமை கணவனு மனமகி ழம்புவி னோத்தார்பார்
குரைகட லலையெறி திருநக ரதிபதி கொட்டுக சப்பாணி
குருபர சரவண பவசிவ மழவிடை கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

வேறு.

கந்தத் தகட்டினா விர்தத் தனிக்கடவுள் கற்பாயெனச் சுருதி
னால், கண்டித் துரைத்திடவு மிர்தத் கரத்திலுரை கற்பா லுரைத்
தியெனவே,—யந்தப் பொருட்பகுதி யந்தத் தினைப்பகரு மப்போவெ
றுத்துமுனிவா, யஞ்சத் திருக்குமய னஞ்சச் சிறைக்குனிடு மப்பா சிற
க்குமமலா,—பந்தப் பிறப்பொழிய வந்தித் திருக்குமவர் பற்றுக நிற்கு
முதல்வா, பண்டைக் குடத்திலுறு முண்டச் சிறுத்தமுனி பற்றுகை
யுற்றுமிகவாழ்,—சந்தப் பொருப்பிறைவ செந்திற் பதிக்கும சப்பா
ணி கொட்டியருளே சங்கத் தமிழ்ப்புலவ துங்கக் கொடைக்கும சப்
பாணி கொட்டியருளே. (சு)

வேறு.

புதுமலர் சிதறிம கிழந்து வானவர் பொற்றாளி னைப்பரவவே, புகலரு
மிசைதெரி தும்பு ராதிவர் புக்காத ரித்துவரவே,—மதுகா மிடறிய
தொங்கன் மாலிகை மற்பூத ரத்தசையவே, மணியொளி வயிரம் லம்
பு தோள்வனை மட்டாய்நெ ருக்கமுறவே,—சதுமறை முனிவர்க டங்
க னாயக, சப்பாணி கொட்டியருளே, சரவண பவகுத் செந்தில் வேல
வ சப்பாணி கொட்டியருளே. (ஐ)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் (சுய)

ஐந்தாவது: முத்தப்பருவம்.

கத்துர் தாங்க மெடுத்தெரியக் கடுஞ்சூ "லுளைந்து வலம்புரிகள், கரையிற் றவழ்ந்து வாலுகத்திற் கான்றமணிக்கு விலையுண்டு,—தத்துங்கரட விகடதட தந்திப் பிறைக்கூன் மருப்பில்விளை, தாளர் தனக்கு விலையுண்டு தழைத்துக் கழுத்து வளைந்தமணிக்,—கொத்துஞ் சுமந்த பசஞ்சாலிக் குளிர்ப்புத் தினுக்கு விலையுண்டு, கொண்ட மருவித் திலந்தனக்குக் கூழர் தாமுண் டென்கனிவாய்,—முத்தந் தனக்கு விலையிலை முருகா முத்தந் தருகவே, முத்தஞ் சொரியுங் கடலலைவாய் முதல்வா முத்தந் தருகவே, (க)

வளைக்குந் தமரக் கருங்கடலின் வளைவா புகுத்த மணிமுத்தான், வடிவேற் கறைபட் டெல்கறுத்து மாசுபடைத்த மணிமுத்தந்,—துளைக்குங் கழையிற் பருமுத்தந் துளபத் தொடைமா விதழ்பருகித், தூற்றிற் திவலை தெறித்தமுத்தஞ் சுரக்கும் புயலிற் சொரிமுத்தந்,—துளைக்குங் கவன மயிற்சிறையிற் சிறுதூட் பொதிந்த குறுமுத்தஞ், செந்நென் முத்தந் கடைசியர்கா மேய்த்த முத்தஞ் செழுந்தண்டேன்,—முளைக்குங் குமுதக் கனிவாயான் முருகா முத்தந் தருகவே, முத்தஞ் சொரியுங் கடலலைவாய் முதல்வா முத்தந் தருகவே. (உ)

கலைப்பால் குறைத்த பிறைமுடிக்குங் கடவு ஞடலின் விளைபோகந், கனலி கரத்தி லவிக்கவந்தக் கனலி பொறுக்க மாட்டாமன்,—மலைப்பால் விளங்குஞ் சரவணத்தில் வந்து புகுத வோராறு, மடலார் வயிறு குலுளைந்து மைந்த ரறுவர்ப் பயந்தெடுப்பக் —கொலைப்பால் விளங்கும் பாசதான் குன்றி லவரைக் கொடுசெல்லக், கூட்டி யணைத்துச் சேரவொரு கோல மாக்கிக் கவுரிதிரு,—முலைப்பால் குடித்த கனிவாயால் முருகா முத்தந் தருகவே, முத்தஞ் சொரியுங் கடலலைவாய் முதல்வா முத்தந் தருகவே. (ங)

கத்துங் கடலினெடும்படவிற் கழியிற் கழுநீ ரிற் கழியிற், கான்ற கரையிற் கரைதிகழுவ் கைதைப் பொதுயிற் சுரும்பினங்க,—டத்துங் கமலப் பசம்பொகுட்டிற் சாலிக் குளையிற் சாலடியிற், தழைக்குங் கதலி யடியடலிற் றழைவைத்துமுத முதுகுரம்பைக்,—குத்துந் தாங்கப் புனற்கவலிற் கவளைக் க கவின் கடைவாயிற், குடக்கன் சிறு

முத்தப்பருவம் - முத்தங்கொள்ளும் பருவம்.

முட் பணிலமொரு கோடி கோடி யிற்றுணர்ந்து,—முத்தஞ் சொரியுங் கடலைவாய் முதல்வா முத்தந் தருகவே, மொழியுஞ் சமய மனைத்தினுக்கு முதல்வா முத்தந் தருகவே. (ச)

வயலுஞ் செறிந்த சுதலிவன மாடஞ் செறிந்த சுதலிவன, மலர்க்கா வெங்குந் தேனினிரை மாலை தோறுந் தேனினிரை,—புயலுஞ் செறிந்த கனகவெயிற் புடையே பரந்த கனகவெயில், பொதும்பர் தோறு மோதிமமென் புரினந் தோறு மோதிமஞ்செங்,—கயலுஞ் செறிந்த கட்கடையார் கலவி தரும்போர் கட்கடையார், கருணை புரியு மடியாருன் காதல் புரியு மடியார்சீர்,—முயலும் படிவாழ் திருச்செந்தூர் முருகா முத்தந் தருகவே, மொழியுஞ் சமய மனைத்தினுக்கு முதல்வா முத்தந் தருகவே. (ரு)

தொழுதுந் துதித்துந் துயரகற்றிச் சுரருக்கிறையுஞ் சுரருமுடன், சூழ்ந்த கடம்பா டவியிலுறை சொக்கக் கடவு டனைமுன்று,—பொழுதும் பரவி யெழுத்துச்சொற் போலப் பொருளும் புகறியெனப், புகலு மாறஞ் சிரட்டிதிணைப் பொருட்குத் திரத்தின் பொருண்மயங்கா,—தெழுதும் பனுவற் பரணன்முத லேழேழ் பெருமைக் கவிப் புலவ ரிதயங் களிக்க விருப்பமுட னிறையோன் பொருட்குப் பொருள்விரித்து,—முழுதும் புகர்ந்த கனிவாயான் முருகா முத்தந் தருகவே, மொழியுஞ் சமய மனைத்தினுக்கு முதல்வா முத்தந் தருகவே. (சு)

வேறு.

கடுந் டைச்சிந் துரம ருப்பின் கதிர்கொண் முத்துஞ் சரவையீள், கடல ளிக்கும் பணில முத்துங் கழையின் முத்துங் காடுவா,—துடு மு கட்டம் புயல்க ருக்கொண் டிமிழு முத்தங் கருகறே, நொழுகு பொற்பங் கயம டற்றந் தொளிநு முத்தந் திருகல்காண்,—படுக ரைக்குண் டகழி நத்தின் பரிய முத்தந் தெரியவே, பரவை யெற்றுந் திரைகொ ழிக்கும் படியின் முத்தஞ் சிமுகார்,—கொடுப ள்ப்பும் பதி பு ரக்குங் குமர முத்தந் தருகவே, குறுமு னிக்குந் தமிழு ரைக்குங் குழவி முத்தந் தருகவே. (ஊ)

பருவ முற்றுங் குடவ யிற்றெண் பணிலமொய்க்குந் துறையெலாம், பருமு ரட்செங் கயல்கு திக்கும் பலப டத்தெண் டிரைமுரீர்,—பொருது குத்துந் திடர னைத்தும் புறவு மொய்க்கும் புறவுசேர், புரின வெற்பெங் கணுநி ரைக்கும் புரின மொய்க்குங் குவளைவா,—பரும

டற்கண் டினமெ னச்சென் றறிதன் னொய்க்கும் புகழை லலவ
மொய்க்கும் குழிவ ழிச்சென் றகோழிக்கு வகையெலாந்,—கு
கு மொய்க்கும் பதிபு ரக்குங் குமா முத்தர் தருகவே, குறுமு னிக்கு
தமிழு ரைக்குங் குழிவ முத்தர் தருகவே. (அ)

வேறு.

பையாவி லுச்சிசுழி யப்பொருங் குண்டகட் பகிடம் பணி
முத்தம், பார்வையா லுஞ்சிறிது பாரோமி தன்றிப் பசங்கழை வெடி
த்தமுத்தஞ்,—செய்யசின் தையினுமிது வேணுமென் றொருபொழுத
சுந்தியோ முததிவட்டத், திரைமுழங் கக்கொழந் திங்கள்வட் டச்சு
டைச் செழுநிழற் சம்பாரி,—யெய்யுமலர் வாளியை யெடுத்துத் தெ
ரிந்துநா ணிறுகப் பிணித்த வல்வில், லீன்றகுளிர் முத்தத்தை முத்த
மென் றணுகோ மிதழ்க்கமல முகையுடைக்குந்,—துய்யமணி முத்தர்
தனைத்தொடே முன்னுடைய துகிரில்விளை முத்தமருளே, தோகை
† மே காரவா கனசெந்தி லாயுனது துகிரில்விளை முத்தமருளே. (க)

இறுகல்கரு குதல்முரி விலட்சுமி புடாயமுள் னோறல்புகை யே
றல்செம்ம, னோறல்வெச் சந்திருகன் மத்தகக் குழிவன்றி யிரவி
யொளி யிற்கரத்தன்,—மறுவறு தகட்டிலோ ரத்திலுயர் தூக்கத்தின்
மன்னுமா தனைகவிர்ப், மாந்தளிர் முயற்குருதி செவ்வரத் தங்கோப
மருவுமணி வகையளிப்பேர்,—முறுகல்வளி யேறல்கல் லேறல்கிப் பிப்
பத்து முரிதறிரு குதல்சிவப்பு, முருந்திற் குருந்துச் செருந்துருவி
யிடையாடி மூரிகுதை வடிவொதுங்க,—றுறுமுகங் கக்கலொளி மட்க
ல்கர டென்னை துகிரில்விளை முத்தமருளே, தோகைமே காரவா
கனசெந்தி லாயுனது துகிரில்விளை முத்தமருளே. (ஈ)

கோதிவரி வண்மெது வுண்டுசூடி கொள்ளுமெங் குழலுக் குடை
ந்நுவிண்ணிற், குடிகொண்ட கொண்டற் குறுந்துளியி னித்திலக்
கோவையொரு கால்விரும்பேங்,—காதினும் வள்ளைமக ரக்குழை
கடக்குமெங் கண்ணுக் குடைந்துதொல்லைக், கயத்திற் குளித்தசேல்
வெண்டரள மென்னிலொரு காலழங் கருதியவேம்,—பொதினறு
புகமடற் பாளைமென் பூகம் பொருந்துமெங் கந்தரத்தைப், பொருவு
று வெள்வலம் புரியார மின்புறேம் பெற்றோ டனக்குடைந்த,—சோ
திவெய் முத்தர் தனைத்தொடே நின்னுடைய துகிரில்விளை முத்தம
ருளே, தோகைமே காரவா கனசெந்தி லாயுனது துகிரில்விளை முத்த
மருளே. (ஐ)

முத்தப் பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். (ஐக)

முரிய பத்தி வரிவாளை முழங்கிக் குதிக்கக் காலசாயந்தி, முகிர்
வினாந்தி சடைபின்னி முடங்கும் பசங்காயக் குலைச்செந்நெண்
சேரிக் கருங்கை மள்ளர்குயர் தீட்டி யரிந்த கொத்தினுக்குத், தெண்முது
தளப்பச் சிறுகுழலிற் சேரக் கொடுபோ யவர்குவிப்ப, —வோரிக் குவ
ளைக் சூழியில்வரி வெண்சங் கினங்க வீற்றனைந்து, மேட்டி. லுருத்த
பருமுத்தை வெள்ளோ திமந்தன் முட்டையென, —வாரிக் குவிக்குந்
திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே, வளருங் களபக் குரும்
பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (க)

† புள்ள மரிந்த கதிர்ச்செந்நெற் பொரிற் பகடு தனைநெருங்கப்
பூட்டி யடித்து வைகளைந்து போதக் குவித்த பொலிக்குவையை
விள்ள வரிய குடகாற்று விசப் பதடி தனைநீக்கி
வெள்ளிக் கிரிபோற் கணகவட மேரு கிரிபான் மிகத்தூற்றிக்
கள்ள மெறியுங் கருங்கடைக்கட் கடைசி டிரித்த மணிமுத்தைக்
களத்தி லெறிய வம்முத்தைக் கண்டு குடித்த கட்குவிலை
மள்ள ரளக்குந் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே
வளருங் களபக் குரும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (உ)

தேட வரிய மணியரைஞாண் சேர்க்க வருக விரற்காழி
செறிக்க வருக திலதறுத றிட்ட வருக மறுகில்வினை
யாட வருக மடியிலெடுத் தனைக்க வருக புதுப்பனிரீ
ராட்ட வருக நெறித்தமுலை யமுதம் பருக வருகமுத்தன்
சூட வருக வுடற்புழுதி துடைக்க வருக வொருமாற்றஞ்
சொல்ல வருக தள்ளிநடை தோன்ற வருக சொகிமணி
மாட நெருங்குந் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே
வளருங் களபக் குரும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (ஊ)

இறுகு மரைஞா னினிப்பூட்டே விலங்கு மகா குண்டலத்தை,
யெடுத்துக் குழையின் மீதணியே னினியுன் முகத்துக் கேற்கவெ
ரு, —சிறுகுந் திலதற் தனைத்தீட்டேன் றிருக்கண் மலர்க்கு மையெழு
தேன், செம்பொற் கமலச் சிறடிக்குச் சிலம்பு திருத்தே னெறித்து
னிம்மி, —முறுகு முலைப்பா வினிதாட்டேன் முகம்பார்த் திருந்து மொ
ழிபகரேன், முருகா வருக சிவசமய முதல்வா வருக திரைகொழித்
து, —மறுகுமுலைவாய்க் கரைசேர்ந்த மழலைச் சிறுவா வருகவே, வளரு
ங் களபக் குரும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (ச)

வாராணப்பருவம்-வருதலை விரும்பிய பருவம். வாராணை-வருதல்

† புள்ளம்-அரிவாள்.

எள்ளத் தனைவர் துறுபசிக்கு மிரங்கப் பரந்து சிறுபண்டி, யெக் கிக் குழைந்து மணித்துவார்வா யிதழைக் குவித்து விரித்தழுது,—துள்ளித் துடித்துப் புடைபெயர்ந்து தொட்டி லுதைந்து பெருவிரலைச், சுவைத்துக் கடைவாய் நீரொழுகத் தோளின் 'மகரக் குழைதவழ,—மெள்ளத் சுவழ்ந்து குறுமூரல் விளைத்து மடியின் மீதிருந்து, விம்மிப் பொருமி முகம்பார்த்து வேண்டு முமையாள் களபமுலை,—வள்ளத் தழுதுண் டகமகிழ்ந்த மழலைச் சிறுவா வருகவே, வளருங் களபக் குறும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (டு)

வெண்மைச் சிறைப்புள் ளோதிமங்கள் விரைக்கே தகையின் மடலெடுத்து, விரும்புங் குழவி யெனமடியின் மீதே யிருத்திக் ||கோதாட்டித்,—திண்மைச் சுரிசங் கினிற்சுவளைத் தேறன் முகந்து பாலூட்டிச், செழுந்தா மரைநெட் டிதழ்விரித்துச் சேர்த்துத் துயிற்றித் தாலாட்டப்,—பெண்மைக் குருகுக் கொருசேவற் பெரியகுருகு தன்வாயிற், பெய்யு மிரையைக் கூரல்கு பிளந்து பெட்டி னினிதளிக்கும்,—வண்மைப் புதுமைத் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே, வளருங் களபக் குறும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (சு)

ஒடைக் குளிர்தண் டெளிப்பனியா லுடைந்து திரையிற் றவழ்ந் தேறி, யொளிரும் புனிணத் திடையொதுங்கி புறங்குங் கமடந் தனைக்கடந்து,—கோடைக் குளிர்காற் றடிக்கவுடல் கொடுகி நடுங்கி யூன்கழிந்த, குடக்கன் பணிலத் துட்புகுந்து குஞ்சக் கிரங்கி யிரைகொடுக்கும்,—பேடைக் குருகுக் கொருசேவற் பெரிய குருகின் சிறைப்புறத்துப், பிள்ளைக் குருகு தனையணைத்துப் பிரச மடற்கே தகைப்பொதும்பின்,—வாடைக் கொதுங்குந் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே, வளருங் களபக் குறும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (சு)

விண்டு மாவின் கனிதடத்தின் மீதே வீழக் குருகினங்கள், வெருவி யிரியக் கயல்வெகுண்டு வெடிபோய் மீள மண்டிகங்,—கண்டு பாய வரிவானை கழிக்கே பாயக் கழிக்கானற், கம்புள் வெகுண்டு துண் ணெனக்கட் சடை தான் விழித்துத் தன்பார்ப்பைக்,—கொண்டு போயக் கருவானைக் குலைக்கே பாயக் குடக்கணியின், குறுங்காற் பலவு வேர்சாய்ந்த குழிக்கே கோடி கோடிவரி,—வண்பொயுந் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே, வளருங் களபக் குறும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (அ)

||கோதாட்டல்-பாராட்டல்; அஃதாவது குணத்தையெடுத்துப்பேசுதல்.

பேரா தரிக்கு மடியவர்தம் பிறப்பை யொழித்துப் பெருவாழ்வும், பேறுங் கொடுக்க வரும்பிள்ளைப் பெருமா னென்னும் பேராளா, - சேரா நிருதர் குலகலகா சேவற் கொடியாய் திருச்செந்தூர்த், தேவா தேவர் சிறைமீட்ட செல்வா வென்றுன் றிருமுகத்தைப் —பாரா மகிழ்ந்து முலைத்தாயர் பரவிப் புகழ்ந்து விருப்புடனப், பாவா வாவென் றுணைப்போற்றப் பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்,—வாரா திருக்க வழக்குண்டோ வடிவேன் முருகா வருகவே, வளருங் களபக் குரும் பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (சு)

வேறு.

கலைதெரி புசலி வளமுற மருவு கவுணிய வருக வருகவே
கருணையி னுரிமை யடியவர் கொடிய கலிகட வருக வருகவே
கலைபொரு புருவ வனிதைய ருமவர் திருவுள மிழ வருகவே
சிவதுளி வெயர்வு குதிக்கொள வுனது திருமுக மலர் வருகவே
கொலைபுரி ள்கட மணிமுடி நிருதர் குலமற வருக வருகவே
குருமணி வயிச மிருசிகை நெடிய குழைபொர வருக வருகவே
மலைமகள் கவுரி திருமுலை பருகு மழவிடை வருக வருகவே
வளைபுமிழ் தரள மலையெறி நகரில் வரபதி வருக வருகவே. (i)

அணிநெடு மவுலி யெறிசிறு புழுதி யழகுட னொழுக வருகவே
யடியிடு மளவி லரைமணி முரலு மரவொலி பெருக வருகவே
பணிவிடை புரிய வருமட மகளிர் பரவினர் புகழ் வருகவே
பலபல முனிவ ரனைவரு முனது பதமலர் பரவ வருகவே
* பிணிமுக முதுகி லரியணை யழகு பெறவரு முருக வருகவே
பிறைபொரு சடிலர் தமதிட மருவு பிடிபெறு களிற் வருகவே
மணியித மொழுகு மழுதுரு குதலை மழவிடை வருக வருகவே
வளைபுமிழ் தரள மலையெறி நகரில் வரபதி வருக வருகவே. (கக)

வாராணேப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - (கூஉ)

ஏழாவது: அம்புலிப்பருவம்.

கலையா னிரம்பாத கலையுண் னெக்குகிறை கலையுண் டிவன்றன்
கூகுச், களங்கமரு குறைமா னுனக்குண்டி குறமான் கருத்துண் டிவன்
றனக்குத்,—தொலையாத கணமுண் னெக்குமங் கலகணத் தொகையு
ண் டிவன்றனக்குத். துறியமுத முண்ணெக் கெவனுக்கு மாறாத சொல்
லமுத் முண்ணெக்குத்,—கொலையா டராவழிப் பகையுண்டு கடுவிடங்
கொப்புளிக் குங்கட்செவிக், கோளரா வைக்கொத்தி யெறியுமே கார
மிக் குமரனுக் குண்டுகண்டா,—யலையாழி சூழ்திருச் செந்தில்வடி வே
லனுட னம்புலி யாடவாவே, யரவின்முடி நெளியமயின் முதுகில்வரு
குமரனுட னம்புலி யாடவாவே. (௧)

மாமோக மண்டல மகந்றியறி வென்னுமுது மண்டலத் தைத்
தொடுத்து, வடவைமுத மண்டலத் தழலா லுருக்கியினன் மண்டலத்
தூடிபுக்குச்,—சோமோத யக்கிரண மண்டலத் தமுதத் துளித்தி
வலை பருகியுடலைச், சோதிமண் டலமென விளக்குமவ ரிவனுடைய
துய்யமுத மண்டலத்தை,—யேமோ கருத்துற விருத்திப் பெரும்பரத்
தெல்லைமண் டலமெய்தலா, மென்றுகொண் டிவன்மண் டலச்சக்ர
நிலையா நெழுத்திலி டேறுவருனக்,—காமோ பெருக்கமென் செந்தில்
வடி வேலனுட னம்புலி யாடவாவே, யரவின்முடி நெளியமயின் முது
கில்வரு குமரனுட னம்புலி யாடவாவே. (௨)

முதிருமிசை வரிவண் டலம்புதம லாலய முகிழ்க்குமிரு நானி
தழ்க்குண், முக்கோண நடுவிலொரு வட்டச் சுழிக்குண்மலர் முது
மண் டலத்துவெயிலா,—வெதிருமிரு ளந்தகா ரப்படலை தள்ளிவந்
தெழுமிரவி மண்டலத்தி, வின்புற்று நீவந் தொளிக்குமிட மந்தவா
னிரயிமண் டலமுதிக்க,—ளுதிருமி செருவிலிவன் வேலேறு பட்ட
வ ருகந்தபெரு வெளியாகையா, லொள்ளமு துகுத்தபதி னாறுகலை
கொள்ளமுன் னுடலினுங் குறைபடாதோ,—வதிருமக ராழிசூழ்செந்
தில்வடி வேலனுட னம்புலி யாடவாவே, யரவின்முடி நெளியமயின்
முதுகில்வரு குமரனுட னம்புலி யாடவாவே. (௩)

அம்புலிப்பருவம்-சந்திரனை விளையாட அழைக்கும் பருவம்.

வெறியா நிலைத்தொடைத் தக்கனழல் வேள்வியை வெருண்டு பசல் பல்லுக்குத்து, வெள்ளிவிழி யைக்கெறித் தயிரா வதப்பாகன் வேறுருக் கொடுபறக்கச்,—செறியா டசத்தகட் டிதழ்முளரி நான்முகன் சென்னியைத் திருநீவாணி, செய்யதுன் டந்துண்ட மாக்கியத் தக்கன் சிரத்தையொரு வழிபடுத்திப்,—பொறியா ரழற்கடவுள் சைத்தல மறுத்துவிட் புலவர்புழ் பத்துமுவர், போனவழி யொருவர்போ காம லுன் னுடலையும் புழுதியிற் றேய்த்ததெல்லா,—மறியாத தல்லீ செந்தில்வடி வேலனுட னம்புலீ யாடவாவே, யரவின்முடி நெளியமயின் முதுகில்வரு குமரனுட னம்புலீ யாடவாவே. (ச)

விடமொழுகு துளைமுள் ளெயிற்றுவன் கட்செவி விரிக்கும் பணு டவியறா, மென்பொறி யுடற்பெரும் பருவா யராவடிவை வெம்பசி யெடுத்துவெம்பிக்,—குடதிசைக் கோடையைப் பருகிக் குணக்கெழுங் கொண்டலை யருந்திவாடைக், கொழுந்தையுந் தென்றலையு மள்ளிக் குடித்துக் கொழுங்கதிரை யுண்டதினியுன்,—னிடமொழிய வேறே நிலக்கில்லை நீயதற் கெதிர்நிற்க வல்லையல்லை, யிவனுடன் கூடிவினை யாடநீ யிங்கே யிருக்கலா மிங்குவந்தா,—லடல்புனைபு மயிலுண் டெனக்குதவி யாகையா லம்புலீ யாடவாவே, யரவின்முடி நெளியமயின் முதுகில்வரு குமரனுட னம்புலீ யாடவாவே. (சு)

பண்டுபோ லின்னமுத மின்னங் கடைந்திடப் பழையமந் தரமில்லையோ, படர்கடற் குண்டகழி யளராக வற்றியிப் பாரினிற் றிடரானதோ,—விண்டலத் தமரர்களு மமரேச னுஞ்சேர வீடநீ டந்தகார, மேவியெழு பகிரண்ட கூடம்வெளி யானதோ விடமொழுகு நெட்டெயிற்று,—மண்டிவா சுகதுண்ட மானதோ வின்னமொரு வாலிக்கு வா லில்லையோ, மதியிலா மதியமே யிவனினீந் தாலெந்த வகைசெலா தாகையானீ,—யண்டர்நா யகனெங்கள் செந்தில்வடி வேலனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருவரைகள் கிடுகிடென மாபில்கடவு முருகனுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

வட்டமா சுத்துள்வெளி வடிவுகொள் ளாலென்று மானைத் தரித் திடுகையான், மந்தா கினித்தாங் சுத்துவன் மெய்தலான் மன்னங் கணஞ்சுழ்தலா,—விட்டமொடு பேரிரவில் விதுபெற லாலுலகி வெவருந் துதித்திடுதலா, விரவிகண் ணுறுதலா விடபத்தி லேறலா பிணம் மால் வரையெய்தலான்,—முட்டமறை வேள்விக் குறித்தாகை யால்

உள அ திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.

வெய்ய முரியர வச்சுடைதலான், முக்கணுமை பங்கு ரொக்குரீ யெ
ன்றுதிரு முகமலர் துணையழைத்தா, —லட்டபோ கம்பெறுவை செந்
தில்வடி வேலனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருவரைகள் கிடுகென
மயில்கடவு முருகனுட னம்புலீ யாடவாவே. (எ)

காதலா லெறிதிரைக் கடன்மகளிர் சிறுமகார் கரையிற் குவித்த
முத்துங், கருவாய் வலம்புரி யுமிழ்ந்தமணி முத்துமுடி கண்டன்
மடல் விண்டசண்ணத், —தாதலர விளவாடை கொடுவருங் காணல்
வெண் சங்குநொர் தீற்றுநோந்து, தனியே யுகுத்தபரு முத்தமுந் தன்
னிலே சதகோடி நிலவெறிக்கு, —மீதலா லொருசிறிது மிரசில்லை
யெவருக்கு மிரவில்லை தீயுமிங்கே, யேகிளு லுனதுடற் கறைதுடைத்
திடுதலா மென்பதற் கையமில்லை, —யாதலா னீதிபுனை செந்தில்வடி
வேலனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருவரைகள் கிடுகென மயில்கடவு
முருகனுட னம்புலீ யாடவாவே. (அ)

கடியவளி யெறிபுந் தழைச்சிறைக் கூருசர்க் கருடவா சனணாபி
கல்கூர், கட்டைமுள் ளரைநாள நெட்டித முறித்தபொற் சமலயோ
னியுமெழுந்து, —கொடியவெங் கொலைபுரி வராகமென வொருநா
னெழு குவலைய மிடந்துதேடக், குறித்தொருவ னெகினமாயண்டபரி
ரண்டமுங் கொழுதிச் குடைந்துதேட, —முடியவிது காற்மலர் ரீரூ
வகைநின்ற முழுமுதற் கடவுளடிபு, முடியுநீ கண்டனை யெனக்கருகி
யின்றுதிரு முகமலர் துணையழைத்தா, —லடியவரை வாழ்வித்த செந்
தில்வடி வேலனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருவரைகள் கிடுகென
மயில்கடவு முருகனுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

பெரியமா கத்துணீ வருவையிவன் வஞ்சகம் பேசுமா சுத்துள்வா
ரான், பெருகரீ வேலையிற் புதுவா யிவன்பார் பிளக்கவோ வேலைவிட்
டா, —ஊரியமா குணவரையி லுறுவையீ யிவனன் புறதகுண வரை
யேயுறா, னுடலிலே முழுமறு வுனக்குண் டிவன்றனக் கொருமறுவு
மில்லைமீளச், —கரியமா முகிலிலே மறைவையீ யிவனெடுங் சரியமா
முகிலின் மறையான், கருதிரீ யிவைபெலா முணரிவன் பெருமையைக்
கண்டுநீ பங்கிராதே, —யரியமா தவனெங்கள் செந்தில்வடி வேலனுட
னம்புலீ யாடவாவே, யருவரைகள் கிடுகென மயில்கடவு முருகனுட
னம்புலீ யாடவாவே. (ஈ)

பரியநிழ றன்னைச் சுளித்துவெயி லொடுபொருது பாதசங் கிளி
பைநூறிப், பாரிசா தத்தருவை யிடுகுள கெனக்கவுட் பருவாய் புகுக்கு
தட்டித்,—தரியலர் நகர்ப்புறத் தெயிலிடு கபாடந் தனைத்தூள் படுத்தி
யவர்பொற், மருணமணி முடியிட்டி முறைமுறை யழைக்குந் தழைச்
செவிப் பிறைமருப்புச்,—சொரியுமத தாரைக் குறுங்கட் பெருங்கொ
லைத் துடியடிப் புகரொருத்த, ஹங்கவே ளிவனுடைய முன்றிற் புறத்
திற் றுளைக்கர நிமிர்த்துநிற்கு,—மரியகரு நாகமென வெருவல்கொல்
லிவனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருவரைகள் கிடுகிடுஎன மயில்க
டவு முருகனுட னம்புலீ யாடவாவே. (மக)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம். (௭௩)

எட்டாவது: சிஹபறைப்பருவம்.

பொருவாகை குடுமர வக்கொடிக் குருகுலப் பூபாலரேறுமந்தப்
பூபால னுக்கிளைய துணைவர்தூற் றுவரும்பொ ருபதினெட் டக்கு
றேணி,—யொருவாய்மை சொற்றபடை வீரருஞ் செருவினி லுருத்
தெழலு நீதியைவ, ருடனாக நின்றபற் குனன்மணித் தேரினுக் குள்ள
சா ரதியாகியம்,—மருவார்க டானையிற் பட்டவர்த் தனர்மகுட வர்த்த
ன ரடங்கலும்போய், மயங்கவொரு நாள்விசைய னுக்குவிசை யம்பெ
ருக மண்ணேழு முண்டுமிழ்ந்த,—திருவாய் வலம்புரி முழக்குதிரு மா
ன் மருக சிஹபறை முழக்கியருளே, செருவிலெதிர் பொருதபர நிரு
தர்குல கலகனே சிஹபறை முழக்கியருளே. (க)

முருந்தாரு மணிமுறுவ னெய்தனில மகளிரிள முகிழ்முலை தன
க்குடைந்து, முளரிமுகை நீரிற் குளித்துநின் றெருதாளின் முற்றிய
தவம்புரியவெங்,—கருந்தாரை நெட்டிலைப் புகர்வே லெனப்பெர்ருங்
கட்கடைக் குள்ளுடைந்து, காவிமலர் பங்கப் படக்கருங் குழல்கண்டு
கரியமுகி லுடல்வெளுத்துப்,—பொருந்தாம லோடியந் தரசாரி யா
யொரு பொருப்பேற வளமையேறும், புகழேற வாழந் திருச்செந்தி
லாயுனது பொற்றூள் வணக்கமுற்றுத்,—திருந்தார்க னெஞ்சம் பெரு
ம்பறை முழக்கநீ சிஹபறை முழக்கியருளே, செருவிலெதிர் பொருத
பர நிருதர்குல கலகனே சிஹபறை முழக்கியருளே. (உ.)

சிஹபறைப்பருவம்-சிறியதோற்குறி தட்டி. விளையாடும் பருவம்

கங்கையணி புஞ்சடையில் வைத்தகுழ விப்பிறைக் கடவுளா லயமனைத்துங், கங்குற் கருங்கடல் கழிந்தவை கறையிற் கவித்தவால் வளைமுழக்கும்,—பங்கய மலர்ப்பொகுட் டிதழ்வாய் துளிக்கும் பசந் தேற லுண்டுமெள்ளப், பலகோடி சஞ்சரீ கப்படலை பெடையொடு படிந்துபல கான்முழக்கும்,—வெங்கய முடக்கும் புழைக்கர நிமிர்த்து வெளி மேகரீ ரைக்குடித்து, வீதிவாய் நின்றுபிளி றித்தின முழக்கும் வெறி வெண்டிரைக் குண்டகழியிற்,—செங்கயன் முழக்குந்திருச்செந் தில் வேலனே சிறுபறை முழக்கியருளே, செருவிலெதிர் பொருதபர நிருதர்குல கலகனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

(௩)

காவான பாரிசா தத்தருக் குலநிழற் கடவுடெரு வீதிதோறும், கடிமணப் புதமங் கலத்தொனி முழக்கமுறை கட்டவிழ்த் திதழுடை க்கும்,—பூவா ரிலைத்தொடைய லனகாபுரேசன் புரந்தொறும் குளிறு முரசம், பொம்மென முழக்கமன் மதனுடைய பல்லியப் பொங்கு தெண் டிரைமுழக்கப்,—பாவாணர் மங்கலக் கவிவாழி பாடிப் பரிந்து தின் டிமமுழக்கப், பரவரிய திருவிழா வென்றுபல பல்லியம் பட்டி னந் தொறுமுழக்கத்,—தேவாதி தேவருயர் சதுமறை முழக்கரீ சிறு பறை முழக்கியருளே, செருவிலெதிர் பொருதபர நிருதர்குல கலக னே சிறுபறை முழக்கியருளே.

(௪)

வரைவாய் முழக்குங் கடாயாணை வெங்குண் மருப்பில்விளைமுத்து மினவேய், மணிமுத்து மடுபாலை வனசுரத்திற்கரு வராசத்தின் முத்து மண்ட,—ருரைவாய் முழக்கும்பெரும்புறவி லுந்திரத் துமிழுமணி மு த்துமள்ள, ரொளியரு மருதவே லிச்செந்நெல் கன்னறரு மொளிமுத் து மோங்குநெய்தற்,—கரைவாய் முழக்குமுட் கூனல்வெண் பணிலங் கடுஞ்சு லுளைந்துகான்ற, கதிர்முத்து மொக்கக் கொழித்துவரு பொரு ளையாய் கழிதொறும் கயல்குதிக்கத்,—திரைவாய் முழக்குந் திருச்செ ந்தில் வேலனே சிறுபறை முழக்கியருளே, செருவிலெதிர் பொருதபர நிருதர்குல கலகனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

(௫)

முனைவாளை வடிவேலை வடுவைவெங் கடுவையிதழ் முளரியைப் பிணையை மதவேள், மோகவா ளியையடு சகோரத்தை வென்றுகு ளை முட்டிய ஞங்கண்மடவார்,—நினைவாளை வாண்முறுவ லாடியிள் முலையாளை நேர்நேர் நிறுத்திரெய்த, னீடுமள காடவி வனத்திற் பிணித்துவெண் ணித்தில வடந்தெரிந்து,—புனைவாளை நாண்முடி

விளம்பிநடு வாளைமென் போதிலுறை வாளையொப்புப், பொலிவாளை
நின்றுகளை களைவாளை நாடிவினை போங்கழி கடந்துமெள்ளச்,—சினை
வாளை பாயுந் திருச்செந்தில் வேலனே சிறுபறை முழக்கியருளே, செ
ருவிலெதிர் பொருதபரநிருதர்குல கலகனே சிறுபறைமுழக்கியருளே:

அறந்தரு புரந்தரா தியருலகி லரமகளி ராடுமணி யூசுச்சிற்றி, ல்
ம்மனை கழங்குபல செறியுந் தடஞ்சார லருவிபாய் பரங்கிரியுமுட்,—
புறந்தரு புனிற்றுவெள் வளைகடற் றிரைதொறும் பொருதசீ ரலைவா
யுமென், போதுகமழ் திருவா வினன்குடியு மரியமறை புகலுமே ரத
முமினிமைக்,—குறந்தரு கொடிச்சியர் பெருங்குரவை முறைகுலவு
குன்றுதோ றுடலுந்தண், கொண்மு முழங்குவது கண்டின மெனக்க
ரட குஞ்சரம் பிளிதுமரவஞ்,—சிறந்தபழ முகிர்சேலைமலையும் புரந்த
நீ சிறுபறை முழக்கியருளே, செருவிலெதிர் பொருதபர நிருதர்குல
கலகனே சிறுபறை முழக்கியருளே. (ஏ)

எழுமிரவி மட்கவொளி தருமணி யழுத்துமுடி யிமையவர் மகிழ்
ச்சிபெறவே, யிருகுழை பிடித்தவிழி யரமகளிர் சுற்றிரட மிதுவெண்
நடித்துவரவே,—வழுவறு தமிழ்ப்பனுவன் முறைமுறை யுரைத்துவெ
கு வரகவிஞ் ருட்குழையவே, மகபதியு மிக்கமுனி வரர்கணமு மிச்சை
யுடன் வழியடிமை செப்பியிடவே,—பொழுதுதொறு மொக்கவிதி
முறையுனை யருச்சனைசெய் புனிதசிவ விப்ரருடனே, புகலரிய பத்த
சன மரகர வெனக்குலவு புரவலர் விருப்பமுறவே,—செழுமறை முழ
க்கவரு முருகுகும ரக்கடவுள் சிறுபறை முழக்கியருளே, திரளுமணி
முத்தையலை யெறியுநக ருக்கதிப சிறுபறை முழக்கியருளே. (அ)

தவனனிர தப்புரவி வலமுறையில் வட்டமிடு தருணங்கட் வெற்
பஞ்சையவே, தமரதிமி ரத்துமித மெறியுமக ரப்பெரிய சலதியொர்வி யற்
றவியவே,—புவனமுழு தொக்கமணி முடியிசை யிருத்துபுண் பெருநி
யுரசுனச்சமுறவே, புணரியிடை வற்றமொகு மொகுவிடர்கு வெனப்
பருகு புயலுருமு வெட்கியிடவே,—பவனனு மிஞ்சுநகடை யுகமுடி
வெனப்பெருமை பரவியடி யிற்பணியவே, படகநிடி டத்துமணி யசு
ரர்வெரு விக்கரிய பரியவரை யிற்புகுதவே,—சிவனருண் மதிக்கவரு
முருகுகும ரக்கடவுள் சிறுபறை முழக்கியருளே, திரளுமணி முத்தை
யலை யெறியுநக ருக்கதிப சிறுபறை முழக்கியருளே. (க)

உாயஉ திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளை த்தமிழ்.

சகரமக ரச்சலதி யுலகுதனி விப்பொழுது சருவிய புறச்சமயநா,
 றலையழிய முத்திதரு சிவசமய முத்தர்பெறு தவநெறி தழைத்துவர
 வே,—யகரவுக ரத்திலினை பொருளடைவு பத்தியுறு மடியவர் தமக்
 கருளவே, யமரருல கத்தவரு மெவருமரு விப்பரவி யடியினை தனைப்
 பணியவே,—பகரவு நினைத்திடவு மரிதுனது சொற்பெருமை பரகதி
 யளிக்குமெனவே, பலபல முனித்தலைவ ரனைவரு முனக்கினிய பணி
 விடை தனைப்புரியவே,—சுகரபர வெற்பில்வரு முருககும் ரக்கடவுள்
 சிறுபறை முழக்கியருளே, திரளுமணி முத்தையலை யெறியுநக ருக்க
 திப சிறுபறை முழக்கியருளே. (௮)

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (௮௩)

ஒன்பதாவது: சிற்றிற்பருவம்.

பொன்னின் மணக்கும் புதுப்புனலிற் புடைசூழ் பணில முத்
 தெடுத்தப், புறக்கோட் டகமுண் டாக்கிவலம் புரியைத் தூதைக் கல
 மமைத்துக்,—கன்னி மணக்குங் கழனியிற்செங் கமலப் பொருட்டு
 முகையுடைத்துக், கக்குஞ் செழுந்தே னுலையேற்றிக் கழைநித் தில
 வல் சியைப்புகட்டிப்,—பன்னி மணக்கும் புதுப்பொழிவிற் பலபூப்
 பறித்துக் கறிதிருத்திப், பரிந்து சிறுசோ றமெருமை பாரா யயிரா
 வதப்பாகன்,—சென்னி மணக்குஞ் சேவடியாற் சிறியேஞ் சிற்றில்
 சிதையேலே, திரைமுத் தெறியுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா சிற்றில்
 சிதையேலே. (௯)

தையன் மடவா 'ரிழைத்தவண்ட றன்னை யழிக்கு மதுக்கல்ல,
 தரள முறுத்தி யுனதுபொற்பூந் தண்டைத் திருத்தா டடியாதோ,—
 துய்யதவளப் பிறைமுடிக்குஞ் சோதி யெடுத்து முகந்த ணைத்துத்,
 தோளி விருத்தும் பொழுதுமணித் தோளிற் புழுதி தோயாதோ,—
 வைப மனைத்து மீன்றெடுத்தும் வயது முதிரா மடப்பாவை, மடியி
 றிருத்தி முலையூட்டி வதனத் தனைக்கி லுன்கழற்காம்,—செய்ய சிறு
 துள் செறியாதோ சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, திரைமுத் தெறி
 யுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௧௦)

சிற்றிற்பருவம் - மகளிர்கட்டி விளையாடுஞ் சிறுவீட்டை யழி
 க்குஞ் சிறுசூழம்பு செய்து விளையாடும் பருவம்.

தெளவுங் கரட மடையுடைக்குந் தந்திப் பகடு பிடிபட்டுத், தரு
வு மமுது மிருதிதியுந் தனியே கொள்ளை போகாமு,—லெவ்வ முறவிட்
புலத்தமர ரேக்க முறும் லயிராணி,—யிடுமங் கலநா ணழியாம விமை
யோ ரிறைஞ்சு மரமகளிர்,—பௌவ மெறியுந் துயராழிப் பழுவத்
தழுந்தி முழுகாமம், பரக்குஞ் சுருதித் துறைவேள்வி பழுதா காமம்
பரவரிய,—தெவ்வர் புரத்தை யடுஞ்சிறுவா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதை
யேலே, திரைமுத் தெறியுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா.சிற்றில் சிதை
யேலே. (௩)

ஆடுங் கொடித்தே ரெழுபுரவி யருண னடத்து மகவிடத்தை,
யடைவே படைத்தும் படைத்தபடி யளித்துந் துடைத்து முத்தொழி
லுங்,—கடும் பெருமை யுனக்குளது கூடார் புரத்தைக் குழாம்பறிக்
கக், கொள்ளுங் கருத்து நின்கருத்துக் கொங்கை சுமந்து கொடிமருங்
குல்,—வாடுங் கலக விழிமடவார் மலர்க்கை சிவப்ப முணற்கொழி
த்து, வண்ட லிழைத்த மனையழிக்கை வன்போ சுரரு மகவானுந்,—
தேடுங் கமலத் திருத்தாளாற் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, திரை
முத் தெறியுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௪)

புற்றி லரவந் தனைப்புனைந்த புனித ருடனே வீற்றிருக்கப்,
பொலியுந் திகிரி வாளகிரிப் பொருப்பை வளர்த்துச் சுவராக்கிச்,—சுற்
றில் வளர்ந்த வரையனைத்துஞ் சுவர்க்கா லாக்கிச் சுடாரவி, தோன்றி
மறையுஞ் || சுருப்பைவெளி தொழந்தோ ரணக்கா லெனநாட்டி,—
மற்றி லுவமை பெனுங்கனக வரையைத் துனைத்து வழியாக்கி, மாக
முகலை விதானமென வகுத்து மடவா ருடன்கூடிச்,—சிற்றி லிழை
த்த பெருமாட்டி சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே, திரைமுத் தெறியுந்
திருச்செந்தூர்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௫)

மிஞ்சுங் கனக மணித்தொட்டின் மீதே யிருத்தித் தாலுரைத்து
வேண்டும் படிசப் பாணிகொட்டி விருப்பாய் முத்தந் தனைக்கேட்டு
நெஞ்சு மகிழ வரவழைத்து நிலவை வருவா பெனப்புகன்று
நித்த லுனது பணிவிடையி னிலைமை குலையே நீயறிவாய்
பிஞ்சு மதியி னொருமருப்புப் பிறங்கு மிருதாட் கவுட்கவடு
பிழியுங் கரட மும்மதத்துப் பெருத்த நால்வாய்த் திருத்தமிசு
மஞ்சு கரக்குஞ் சரத்துணையே யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யலைமுத் தெறியுந் திருச்செந்தூ ரரசே சிற்றி லழியேலே. (௬)

உளாடுசு திருச்செந்துர்ப் பிள்ளை த்தமிழ்.

துன்று திரைக்குண் டகழ்மெவிற் சூர நெனிக்கப் பகைநிருநர்
தொல்லைப் பதியு மவரிருந்து துய்த்த வளமுந் துளாக்கி
வென்று செருவிற் பொருதழித்தாய் வேதா விதித்த விதிப்படியை
விலக்கி வெருண்டு மீண்டளித்தாய் வேண்டு மடியார் வினையொழித்
கன்று மமணர் கழுவேறக் காழிப் பதியில் வந்துதித்துக் [தாய்
கள்ளப் பரச மயக்குறும்பர் கலை மொழித்துக் கட்டழித்தா
புன்று தொடுத்தான் வழியடிமை யடியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
யலைமுத் தெறியுந் திருச்செந்துர ரரசே சிற்றில் சிதையேலே. (எ)

களிப்பா ருணைக்கண் டவரவரே கண்ணு மனமும் வேறாகித், சள்ள
னிவனை நம்முடைய காதல் வலையிற் கட்டுமென,—விளிப்பார் விரக
மங்குரித்த வேடப் பலிப்பைப் பாரென்று, மெள்ள நகைப்பா ரிவருட
னே வினையா டாமல் வேறாகித்,—துளிப்பார் திரைக்குண் டகழுமித்த
தொல்லைப் பதியும் பகிரண்டத், தொகையுந் தொகையில் பல்லுயிருந்
தோற்ற மொடுக்கந் துணையாய்நின்,—றளிப்பா யழிக்கை கடனலக்கா
ணடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, யலைமுத் தெறியுந் திருச்செந்துர ரரசே
சிற்றி லழியேலே. (அ)

கூவிப் பரிந்து முலைத்தாயர் கூட்டி யெடுத்து முலையூட்டிக்,
குமிழி திருத்தி மலர் சொருகிக் கோலம் புனைந்து கொண்டாடிப்,—
பூவிற் பொலிந்த திருமேனிப் புனிதா வண்டற் புறத்தெயிலிற், புகுந்
தா வினியுன் னுடலேறப் புழுதி யிறைத்துப் போகாமற்,—காவிக்க
குறுந்தோட் டிதழ்நெருக்குந் கண்ணி தனைக்கொண் டோச்சிவனைக்,
காணற் றரளத் தொடையாலுன் கைத்தா மரையைக் கட்டிவிடோ,—
மாவித் துணையே வழியடிமை யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, யலைமுத்
தெறியுந் திருச்செந்துர ரரசே சிற்றி லழியேலே. (ஆ)

பொய்யா வுளமை தரும்பெருமைப் பொருரைத் துறையி னீரா
ட்டிப், பூட்டுங் கலன்கள் வகைவகையே பூட்டி யெடுத்து முலையூ
ட்டி,—மெய்யா லணைத்து மறுசூதனில் விட்டா ரவரை வெருமலு
ன்னை, வெறுக்க வேறு கடனுமுண்டோ விரும்பிப் பரலைக் கொழித்
தெடுத்தாக்,—கையா லிழைத்த சிற்றிலைநின் காலா லழிக்கை கடன
லக்காண், காப்பா னழிக்கத் தொடங்கிலெங்கள் கவலை யெவரோ
டினியுரைப்போ,—மையா வுனது வழியடிமை யடியேஞ் சிற்றி லழி
யேலே, யலைமுத் தெறியுந் திருச்செந்துர ரரசே சிற்றி லழியேலே. (ய)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூட.

பத்தாவது: சிறுதேர்ப்பருவம்.

தண்டே னுடைந் தொழுகு மருமலை நீண்முடி தரிக்குஞ் சதக்
கிருதுசெந், தருணமணி யாசனத் தேறமா தலிசெழுந் தமனியத் தே
ருருட்டப்,—பண்டே பழம்பகை நிகாசரர்க ளுட்கப் பரப்புநிலை கெ
ட்டதென்று, பரவுங்கு பேரன்வட பூதரம் பொருபுட் பகத்தேருருட்
டவீறு,—கொண்டே யுதித்தசெங் கதிரா யிரக்கடவுள் குண்டலன்
திருவில்வீசக், கோலப்ர பாமண் டலச்சுடர் துளக்கமுட் கோலெகித்
தருணவருணன்,—றிண்டே ருருட்டவளர் செந்தில்வாழ் கந்தனே
சிறுதே ருருட்டியருளே, சேவற் பதாகைக் குமாரகம் பிரனே சிறுதே
ருருட்டியருளே.

(4க)

வாராரு மிளமுலை முடைத்துகிற் பொதுவியர் மனைக்குட் புரு
ந்துமெள்ள, வைத்தவெண் டயிருண்டு குடமுருட் டிப்பெருக வாரி
வெண் ணெயையுருட்டிப்,—பாராம னுண்டுசெங் கனிவாய் துடைத்
துப் பருஞ்சகி தன்னையன்று, பரிபுரத் தாளா லுருட்டிவினை யாடு
மொரு பச்சைமான் மருகபத்தி,—யாராமை கூருமடி யவர்பழவினைக்
குறும் பறவே யுருட்டிமேலை, யண்டபகி ரண்டமு மனைத்துலக முஞ்
செல்லு மாணையா ழியையுருட்டிச்,—சேராகி சாசரர் சிரக்குங் கிரு
ட்டநீ சிறுதே ருருட்டியருளே, சேவற் பதாகைக் குமாரகம் பிரனே
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(உ.)

கொந்தவிழ் தடஞ்சாரன் மலயமால் வரைநெடுங் குடுமியில் வள
ர்ந்ததெய்வக், கொழுந்தென்ற லங்கன்று மாடகப் பசுநிறங் கொண்
டுவினை யும்பருவரைச்,—சந்தன நெடுந்தரு மலர்ப்பொதும் பருமி
யற் றண்பொருரை மாநதியுமத், தண்பொருரை பாயவினை சாலிநெற்
குலையுமச் சாலிநெற் குலைபடர்ந்து,—முந்தவினை யும்பரு முனிக்கரும்
பும்பரு முனிக்கரும் பைக்கறித்து,—முலைநெநிக் கும்புனிற் -றெரு
மைவா யுஞ்சிறுவர் மொழியும் பரந்தவழியுஞ்,—செந்தமிழ் மணக்குந்
திருச்செந்தில் வேலனே சிறுதே ருருட்டியருளே, சேவற் பதாகைக்
குமாரகம் பிரனே சிறுதே ருருட்டியருளே.

(ரு.)

* சிறுதேர்ப்பருவம் - பருவத்துக் கேற்ற கைத்தேருருட்டிவினை
யாழிம்பருவம்.

உறையக திருச்செந்துர்ப் பின்னாத்தமிழ்.

பெருமையுட னீடலத் திருவர்பர சமயமும் பேதம் பிதற்றிவிட்
ட, பிறைமருப் புக்கரும் பகடுமுந் நீரிற் பிழைத்துநீள் கரையிலேறப்,
பொருவருஞ் சன்னிதியி லெய்துவது போன்மணி புடைக்குமிள நீரிந்
ண்டு, புணரியின் மிதந்துசன் னிதியேற விந்நாட் பொருந்தவினை யாடி
முன்னா.—ளிருதிரையி னிற்சந் தனக்கொடி மரத்தினை யிழுத்துவரு
மெருமையேற்றை, யெப்பொழுது முதியகற் பகடாக வுலகத்தி லிபாவ
ருங் காணவென்று,—திருவுள் மகிழ்ந்துதிரு வினையாடல் கண்டநீ சிறு
தே ருருட்டியருளே, சேவற் பதாகைக் குமாரகம் பிரனே சிறுதே
ருருட்டியருளே. (ச)

ஆதிநான் மரபாகி யதனும் பொருளாகி யல்லவை யனைத்துமா
கி, யளவினுக் காவாகி யணுவினுக் கணுவா யனைத்துயிரு மாகியத
னின்,—சாதியின் பிரிவாகி வெவ்வேறு சமயங்க டானாகி நானாகிமெ
ய்ச், சாலோக சாமீப சாஸுப சாய்ச்ய தன்னொளியி லீலையாகி,—
யோகிய தனைத்தினு மடங்காமல் வேறாகி யுள்ளும் புறம்புமாகி, யொ
ளியிலொளி யாகிமற் றிரவுபக லற்றவிட மொப்புவித் தெனையிருத்தி
த்,—தீதினை யகற்றிநின் றிருவருள் புரிந்தவா சிறுதே ருருட்டியரு
ளே, சேவற் பதாகைக் குமாரகம் பிரனே சிறுதே ருருட்டியருளே. (ச)

வேறு.

புலமை வித்தக மயூரவா கனவள்ளி போகபூ ஷணசூரன், சல
மொ ழித்தவ நிசாசரர் குலாந்தக சடாஷர காங்கேய, குலவு கொற்
றவ குமாரகண் டரவ குருபர புருசுத், னுலக ளித்தவா செந்தில்வா
ழ் கந்தனே யுருட்டுக சிறுதேரே,—யுரக நாயகன் பஹலை பொடிபட
வுருட்டுக சிறுதேரே. (சு)

விதி மங்கல விழாவணி விரும்பிய விண்ணவ ராமாதர், சோதி
மங்கல கலசகுந் குமமுலை தோய்ந்தகங் களிகூரச், சாதி மங்கல வல
ம்புரி யினமெனத் தழைச்சிறை யொடுபுல்லி, யோதி மந்துயில் செந்
தில்வாழ் கந்தனே யுருட்டுக சிறுதேரே,—யுரக நாயகன் பஹலை பொ
டிபட வுருட்டுக சிறுதேரே. (எ)

விரைத்த டம்பொழில் வரைமணி யாசனத் திருந்துவிண் ணவர்
போற்றி, வரைத்த டம்புரை மழவிடை யெம்பிரான் மனமகிழ்ந் திட
வாக்கா, விரைத்த பல்லைப் பரப்பெலார் திரட்டிமற் றிதுபொரு ளெ
னமேனா, ளுரைத்த தேசிகா செந்தில்வாழ் கந்தனே யுருட்டுக சிறுதே
ரே,—யுரக நாயகன் பஹலை பொடிபட வுருட்டுக சிறுதேரே. (அ)

மாது நாயக மெனவடி வுடையசீர் வள்ளிநா யகமண்ணி, லீது நாயக மெனவுனை யன்றிவே நெண்ணநா யகமுண்டோ, போது நாய கன் புணரியி னாயகன் பொருப்புநா யகன்போற்றி, யோது நாயக செ ந்தில்வாழ் கந்தனே யுருட்டுக சிறுதேரே,—யுரக நாயகன் பஃறலை பொடிபட வருட்டுக சிறுதேரே. (க)

தக்க பூசனைச் சிவமறை யோர்பெருந் தானநா யகர்தம்பேர் திக்க ணைத்தினு மெண்முத லிமையோர் தேவர்தந் திருமேனி மிக்க மாலிகை தருபவ ரடியவர் மின்னனார் சமயத்தோ ரொக்க வாழ்கெனச் செந்தில்வாழ் கந்தனே யுருட்டுக சிறுதேரே யுரக நாயகன் பஃறலை பொடிபட வருட்டுக சிறுதேரே. (ஐ)

சிறுதேர்ப் பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ஐ-க்குத் திருவிருத்தம். (நாங்)

சிறப்புப்பாயிரவிருத்தம் (ங்)

ஆகத் திரு விருத்தம் (நாகு).

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ் முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஆண்பாற்பிள்ளைக் கவியி னிலக்கணம். சுக

இரண்டா மாதத்திற் காப்புக் கூறுதலும், ஐந்தா மாதத்திற் செங்கிரை கூறுதலும், ஆறுமாதத்திற் சொல்லுவதைப்பழகுதலும், எட்டாமாதத்தில் தாலாட்டுதலும், ஒன்பதாமாதத்தில் சப்பாணி கொ ட்டுதலும், பதினொரா மாதத்தில் முத்தங் கூறுதலும், பன்னிரண்டா மாதத்தில் வாராணை கூறுதலும், பதினெட்டா மாதத்தில் சந்திரனை யழைத்தலும், இரண்டாமாண்டில் சிறுபறை கொட்டலும், மூன்றா மாண்டில் சிற்றில் சிதைத்தலும், நாலாமாண்டில் சிறுதே ருருட்டலு மாம், இவ்வாறு பிங்கலந்தையிற் கூறப்பட்டது.

திருச்செத்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழருளிச்செய்த பகழிக் கூத்தர் சரித்திரம்.

இவர், சேதுமன்னர் அரசாட்சிக்குள்ளாகிய செம்பிராட்டைச் சேர்ந்த *சன்னாசிக் கிராமத்தில் வைணவப்பிராமண குலத்தினராகிய தர்ப்பாதனரென்னு மறையவருந்தவத்தால் அவருக்கு மைந்தராகப் பிறந்து வளர்ந்து வேதாங்கங்களை யுணர்ந்து மெய்ப்பொருளை யறிந்த துபோலவே, தமிழிலக்கிய விலக்கணங்களையும் ஐயந்திரிபறக் கற்று வல்லராய் எல்லாரும் நன்குமதிக்கத்தக்க வித்துவானாக விளங்கியிருந்தனர்.

அங்ஙனமிருக்குங்காலத்தி லொருநாள்வயிற்றுவவி நோயாற் பிடிக்கப்பட்டுப் பெரிதும்வருந்தி, அந்நோய் நீங்குதற்குத் தக்கமருந்துகள் பலவாகவுண்டும் நீங்காமையால் இனி, எம்பெருமானாகிய திருச்செந்தூரிலெழுந்தருளி யிருக்குங் குமாரக்கடவுளைப்பாடியிந்நோயைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவேனென்று நினைத்துப் பிரார்த்தித்து, அக்கடவுள் மீது பிள்ளைத்தமிழ் எனப்பெயரிய இவ்வருமைப் பிரபந்தத்தைப் பாடிமுடித்து நோய் நீக்கம்பெற்று மனமகிழ்ச்சியடைந்து திருவருளை வியந்து திருச்செந்தூருக்குச்சென்று முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ் செய்து அவர்திருச்செவிகளுக்குக் கின்பந்தருமாறு, அவர்சந்தியிலே யநேக வித்துவான்களும் அடியார்களும் திரிசுதந்திரர்களுஞ் சூழவிருந்து இது, பிள்ளைத்தமிழாயினும் பெரியதமிழெனப்பிரமிக்க அரசங்கேற்றி யானந்த பரவசமடைந்து அவ்வெம்பிராளை யாராதித்தனர்.

பின்னர் சபையிலிருந்த திரிசுதந்திரரும் பிறரும் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தத்தில் சொற்சுவை, பொருட்சுவை, பற்பலசந்தச் சுவை, கற்பனை, அலங்காரம் முதலிய பல நலமும் பத்திப்பெருக்குங்கெட்டார்ப்பிணிக்குத் தகையவாய் நிரம்பியுள்ளன வென்பதையுணர்ந்திருந்தும் பகழிக் கூத்தருக்குச்செய்யவேண்டிய மரியாதையொன்றேனும் செய்யாமற் பராமுகமாவிருந்துவிட்டனர். அங்ஙனமிருத்தற்குக் காரணம் இவர் வைணவராயிருந்த தென்று சிலர் கூறுவர்; அது

* சன்னாசிக்கிராமம் இப்போது சதுர்வேதமங்கல மெனவுங் கூறுவர்; இது: காமங்கொட்டைச் சேகரத்தைச் சார்ந்துள்ளது.

நிற்க. பகழிக்கூத்தர் சபையார் செய்யுமரியாதையைப் பொருட்படுத்தித் தாமது தமக்கு வயிற்றுநோயைத்தீர்த்த ஞானபண்டிதராகிய குமாரக்கடவுள் திருவருளையே பொருளாகக்கொண்டு தமதுருப்பிடஞ்சென்று நித்திய கன்மாஸட்டானஞ்செய்து பேரின்பப் பெருவாழ்விலமுந்தி நித்திரை செய்வாராயினர்.

அப்போது கலியுகவரதராகிய குமாரக்கடவுள் பகழிக்கூத்தரது மெய்யன்பையும் தமிழால் தம்மைப்பாடுவார்க்குத் தாம் செய்யுந்திருவருளையும் பிறருக்கறிவிக்கும் பொருட்டித் தமது திருமார்பில் விசேஷாலங்காரமாகச் சாத்தப் பெற்றிருந்த விலையுயர்ந்த மாணிக்கப் பதக்கத்தைக்கொண்டு வந்துநித்திரைசெய்து சயனித்திருந்த பகழிக்கூத்தரது மார்பிலணிந்துவிட்டுச் சென்றனர். மறுநாள் திருவனந்தம் பூசை செய்யவந்த பெரியவர்களுங் கோவிலதிகாரிகளுஞ் சுவாமியார் பிலிருந்த பதக்கத்தைக்காணாமல் மதிமயங்கி யிதைத்திருடிச் சென்றவன் யாவனென்று ஊரெங்குந்தேடுவாராய் எங்குங்காணாமல் பகழிக்கூத்தர் மார்பிலிருக்கக்கண்டு, இக்காரியஞ்செய்தவன் உயிர்தொறுமொளித்திருந்த நம் குமாரக்கடவுளே யன்றி வேறில்லையென்று முன்னேநாழ் நிகழ்ச்சியாலறிந்து பகழிக்கூத்தரை வணங்கி யும்முடையபெருமையை யறியாதிருந்த எங்கள் அபராதத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துப் பல்லக்கிலேற்றி யநேசவிருதுகள் வாத்தியங்கள் சூழ வெகு விநோதமாக நகர்வலஞ் செய்வித்துச் சாமி சந்நிதானத்திற் கொண்டுபோய்த் தீர்த்தம், விபூதி, சந்தனம், மாலை, பரிவட்டம் முதலியவைகளாலுபசரித்தனுப்பினர்.

அன்றுமுதல் இவர் சுப்பிரமணியபத்தியில் சிறந்து திருவருள் பெற்ற அருள்வித்துவாகை மதிக்கப்பட்டுள்ளார்; இவரது திருவாக்காகியபிள்ளைத்தமிழ் திருச்செந்தூர்க்கோயிலில் குமாரக்கடவுள் பூசையின் முடிவில் ஒதுவார்களால் திருப்புகழோடு சேர்த்து ஒதப்பட்டுவருகின்றது. இவ்வுண்மையை நம்பியின்றுந் தீரா நோய்தீர நினைப்பார் இப்பிள்ளைத்தமிழைப் பாராயணஞ்செய்து எத்தனையோபேர் நோய்தீரப்பெற்றுச் சுகமுடைகின்றார்கள். நிற்க.

இனி, பகழிக்குத்தர் அருங்கலை விநோதராகவிருந்து சங்கநூலாராய்ச்சிசெய்து அச்சங்கநூல் பஞ்சகாவியத்துள்ளே தலைமைவாய்ந்த சீவகசிந்தாமணியிலுள்ள அளவிடற்கரிய பெருங்கதைகளைச் சுருக்கிப்பரோபகாரங்கருதிச் சிந்தாமணிச்சுருக்கமெனப் பெயரிட்டு அந்தாதித் தொடராகத் திருத்தக்க தேவராகிய சிந்தாமணி நூலாசிரியர் கருத்துக்களைப் பெரும்பாலுந்தழுவிப்பதினான்குசீர்க் கழிநெடிடடி ஆசிரிய விருத்தத்தால் மதுரை மாநகரத்திலிருந்து பாடிமுடித்தன ரென்பது இவர் கூறிய அந்நூல் அவை யடக்கத்திலுள்ள வொருபாடலாற் றெரியவருகிறது. அந்நூல் இதுகாறும் வெளிப்படாமலேட்டுச் சுவடியாகச் சிற்சில இடங்களிலேயுள்ளது; இது: படிப்பவர்க்கு மிகவினிமையான சுவையுடைத்தென்பது தாலிபுலாக நியாயமாகக் காட்டுதற்குத் திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழிலொரு பாடலே போதும். இன்னும் இவர்பாடியநூல்கள் இன்னின்னவை யெனத்தெரியவில்லை. யென்னுடைய நூலாராய்ச்சியில் இனித்தெரிந்தாலப்போது வெளியிடுவேனாக. இதுகாறும் கூறிவந்தவை: கன்னபரம்பரையாலும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ஸ்ரீமாத் மு. ராகவையங்காரவர்கள் பலபிரபல நியாயங்கள் கொண்டு எழுதிய செந்தமிழ் ஆரூர்தொகுதி 131-முதல் 134, முடிவு பக்கங்களிலுள்ள வசனங்களாலும் கண்டவை.

இவர் காலமின்னதென்பது இவர் பாடியநூல்களாலும் பிறவற்றாலும் பலவழியால் ஊகித்தாலும் குறிப்பாகக் கூடவிளங்கவில்லை. அறிஞர்களாராய்ச்சி செய்வாராக. சுபம், சுபம், சுபம்.

இங்ஙனம்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்

வித்துவான்.

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

குமரன் றணை.

துறை மங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளருளிச்செய்த
திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி
மூலமும் அரும்பத உரையும்.

காப்பு.

கொற்ற வருணனை நின்றன் றுழக்கிய கொக்குருவைச்
செற்ற வருணனை யன்னசெவ் வேற்படைச் செந்திலர்க்கு
முற்ற வருணனை யந்தாதி யென்று முதிர்முகப்பேர்
பெற்ற வருணனை யானனத் தாதியைப் பேசுவனே. (க)

நூல்.

யானைக்கண் டங்கரி சென்றேத் தெழிற்செந்தி லின்றடைந்தே
யானைக்கண் டங்கரி யற்கங்க யிலையை யேத்ததகை
யானைக்கண் டங்கரி சேரெண்டிக் காக்கினற் கிரவிசை
யானைக்கண் டங்கரி தாகிய சிர்க்கதி யெய்தினனே. (க)

(க) கொற்றம் - வெற்றி. வருணன் - கடற்கிறைவன். உழக்கிய - வருத் தப்படுத்திய. கொக்குருவை - மரமர வடிவமாகிய சூரபன்மனை. செற்ற - கொன்ற. அருணனை - சூரியகாணத்தை. முற்ற - முடியும் பொருட்டும். வருணனை - வருணித்தல்; சிறப்பித்துச் சொல்லுதல். மதப்பேர் - மதமென்கிற பெயரை, அருள் - கிருபையில். நனை - தோய்கின்ற. ஆனைத்து - முகத் தையுடைய - ஆதி - விநாயகக்கடவுள்.

(க) யானைக்கண் (வெள்ளை) யானையின்மேல். அரி - இந்திரன். யான் - நான். ஐ - அழகிய. கண்டம் - கழுத்து. கரியற்கு - கருகிறமுடைய வெ பிராணர்க்கு. கயிலையை - கயிலாசமலையை. ஏத்த - ஒத்த. தகை - அழகு. ஆன் - இடபனாகணத்தையுடைய. ஐக்கு - கடவுளுக்கும். கரி - (திக்கு) யானை கள். ஆக்கினற்கு - உண்டாகியமுதல்வனுக்கு. ச - (பிரணவப்பொருளை) யுயர்த்தித்த. கண்டு - தரிசித்து. அங்கு - அத்திருச்செந்தினி.

தினகர னந்த நனியிலங் கா ின்ற ரெய்யநற்செந்

தினகர னந்த நிதியா யினனடற் சீரயிலேந

தினகர னந்த கணைச்செற்ற தாவர் திகழ்கனகா

தினகர னந்த நடனர் தனயனென் சிந்தையனே.

(௨)

சிந்தனை யாகத் திசையந் தணர்க்கிறை சோகங்க

சிந்தனை யாகத் தரையளித் தாடரை சென்றிரந்த

சிந்தனை யாகத் திடையியைந் தான்றந்த சேயளியாந்

சிந்தனை யாகந்த நற்செந்தி லாய்நினைச் சேர்ந்தனனே.

(௩)

தனத்தலங் கார கிறைநா ரியந் தரத்தகைகே

தனத்தலங் கார நிகழரங் காடச்செய் தன்னினயத்

தனத்தலங் காரத ராயியங் கத்தக்க தண் செந்திற்கந்

தனத்தலங் காரனை யானய னேத்திடத் தங்கினனே.

(௪)

(௨) தினகரன் - சூரியகிரணம். நந்த - கெட. நனி - மிக. செந்தில் - திருச்செந்தூரென்னும். நந்தம் - நம்முடைய. நிதி - செல்வம். அடல் - வலிமை. அத்தகன் - யமன். செற்ற - (உதைத்துச்) சயித்த - திகழ் - விளங்குகின்ற. கனம் - மேன்மையுடைய - காநிலம், - அனந்த - ஆதிசேடனாகிய (குண்டலத்தையுடைய) நடனர் - நடராசப்பெருமானது. தனையன் - புத்திரன்.

(௩) சிந்தனை - மனம். யாகத்து, - இசை - பொருந்திய. அந்தணர்க்கு - பிராமணர்க்கு. சேர் - பொருந்திய. அகம் - மனம். அனையாக - தாயாக. தரை - பூமியை. அளித்தான் - தந்த உமாதேவியையும். தரை - பூமியை. இரத்த - (மாவலிச்சக்கிரவர்த்தியிடம்) யாகித்த - சிந்தனை - குள்ளவடிவாகிய விக்ஷணவை. ஆகத்திடல் - (சமது) திருமேனியிடத்தில். இயைந்தான் - (இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்துமாகப்) பொருந்திய சிவபிரான். சேய் - முருகக்கடவுளே. அளியால் - கருணையால். சிந்துஅனையா - கடல்போன்றவனே.

(௪) தனத்து - முலையினிடத்து. அலங்கு - அசைகின்ற - ஆரம் - மூத்தாபரணம். அந்தரத்து - ஆகாயத்தில். கேதனத்து - கொடிகளின். அலங்காரம் - அழகு. அங்கு - நடனரங்கையில். செய்தன்னில் - வயல்களில். நலத்தத்து - உண்மையையுடைய. எங்குடன் - அலம் - ஊர் - தலப்படிச்சாலினுள்ள நீர் - அதாவது (புட்க்கும்) வழியாக. இயங்குத்தக்க - ஊர்ந்து செல்லத்தக்க. அத்தலம் - அத்திருச்செந்தூரில் - காரணையான் - மேகம்போன்ற விக்ஷண.

தங்கந் தனங்க ளடையத் தனியெனைத் தளரியங்கே
தங்கந் தனங்க டரச்சென் றனரறிந் தாரிலைகா
தங்கந்த னங்க ளலர்காக்க னூரெழிற் றண்செந்திலார்
தங்கந் தனங்க நிகர்செக்கர் செய்சுஞ் சலத்தினையே. (௫)

சலந்தர னாகந் தரித்தார் தந் தாதன் றனநிடைச்சுஞ்
சலந்தர னாகந் தரைநடந் தாலெனச் சார்ந்தனாடன்
சலந்தர னாகந் தளரச்செற் றுந்தன யன்றலநச்
சலந்தர னாகந் தனக்கிறை சேர்செந்தில் சார்ந்திடற்கே. (௬)

சாரங்கஞ் சங்கரி கட்டுச்சித் தேய்ந்தகைச் சங்கரனார்
சாரங்கஞ் சங்கரி தாஞ்சுக் கரங்கையிற் றுங்கினன்சேய்
சாரங்கஞ் சங்கரி யாரண்ணி னர்க்கந்தத் தந்கிரத்தா
சாரங்கஞ் சங்கரி தேயெனச் ரெய்சின் சரண்டந்ததே. (௭)

(௫) தங்கம் - பொன்போலுத்தேமல். தனங்கள் - (என்) முலைகள்.
தங்கு - தரித்திருக்கின்ற - அந்தனங்கள் தர - அழகிய திரவியங்கள் கொண்டு
வந்து கொடுப்பதற்கு (பொருள்சம்பாதித்துக்கொண்டு வருதற்கு). காதம்-
காததாரம். சந்தம் - வாசனைசெய்கின்ற. நம் - நமது. கள்அலர் - தேனிறைந்த
பூக்கள். காக்கண் - சோலையினிடத்து. ஆர் - பொருந்திய. செந்திலார் தங்கந்
தன் - திருச்செந்தாரிலுள்ளாருடைய முருகக்கடவுள். அங்கம்-(தமது) திரு
மேனியை. செக்கா-செவ்வாராம் - சஞ்சலம் - துன்பம். [இது, தலைவதலை
வனைப் பிரிந்து மாலேப்பொழுது கண்டிரங்கல்.]

(௬) சலம் - கங்கை - தரம் - தலைமாலே. நாகம் - பாம்பு - தாதன் -
தொண்டனாகிய மார்க்கண்டமுனிவன் - சஞ்சலம் - துன்பம். நாகம் - யானை.
சண்டன் - யமனையும் - சலந்தான் - சலந்தராசனையும். ஆதம் - சரீரம் - செ
ற்றார் - கொன்றசிவபிரான். தனயன் புத்திரன். தலம் - இருப்பிடம். நச்சலம்-
விரும்பினேமில்லை, தரநாகம் - தருதியையுடைய மலைகளுக்கு. இறை - தலை
வராகிய முருகக்கடவுள். தனையனாகிய நாகத்தனக்கிறைசேர் செந்திற்றல
மெனக்கூட்டுக.

(௭) சாரங்கம் - மான். சங்கரிகள் - உயாதேவியின் கண்களுக்கு. இச்
சித்து - ஆணைப்பட்டு. ஏந்த - (வந்திருந்தாற்போலப்)-பொருந்திய. சாரங்
கம் - வில் - சங்கு, - தாங்கினன் - தரித்தவனானான். கேட - மன்னத்தனாகிய
ள்ளை. சார் - பொருந்திய. அங்கம் - சரீரத்தை. சங்கரியா - சங்கராஞ்செய்து.
ண்ணினர்க்கு - (முன்போல). யோகத்திலிருந்தசிவபிரானுக்கு. தத்திரத்து-
(வைவாகம்) நூலின். ஆசரம் - ஒழுக்கத்தை. நஞ்சமலர் - தாமரை மலரை
சாண் - (உமது) திருவடி. 2-அடி சாரங்கமென்பது சாரங்கமென்றயிற்று

தந்தனஞ் சங்கை யணிகரர் சேர்க்கத் தடங்கணலை
தந்தனஞ் சங்கை யலரென்செய் யாடங்கச் சற்சனாந்தித்
தந்தனஞ் சங்கை யகலறத் தீசெந்திற் சார்கதனித்
தந்தனஞ் சங்கை யநக னினையனற் றுடரற்கே. (அ)

தரங்கனந் தார னனியேற் றெழிற்செந்திற் றந்தைநிரர்
தரங்கனந் தாரக நாடினென் றேநினை சத்தியரந்
தரங்கனந் தார நகீசர் சேய்கிரித் தையலாக்கந்
தரங்கனந் தாரள கஞ்சிற் றிடைசல சங்கண்களே. (க)

சங்கங் களங்கழ னிக்கரை சேர்செந்திற் றங்கினநஞ்
சங்கங் களங்கர நண்ணரன் சேயெய்தச் சார்ந்தனஞ்சற்
சங்கங் களங்க னியைநிகர் தண்ட தரற்கினிய
சங்கங் களங்க ரெனநின்ற யாங்கணெஞ் சங்கரைந்தே. (ஈ)

(அ) தம்தனம் - தங்களுடைய கொங்கையில். சங்கை - சங்குவுளையிலே. கார்-கையைபுடைய பெண்கள். தடம்கண் - (அப்பெண்களது) விசாலமாகியகண் (வலையிற்சிக்கு). அலைத்தனம் - அலைந்தோம் (மனமே). சம்-(அப்பெண்களது) சுகத்தை. கை - வெறுத்துவிடு. (அப்படிச்செய்தால்வரும்) ஆவர் என் - பழிச்சொல்யாது. செய்யான் - இலக்குமி. தங்க - வசிக்க. சற்சனர் - சன்மார்க்க முடையபெரியோருக்கு. சங்கை - சந்தேகத்தை. அறத்து ஈ-தருமவழியிலே கொடுப்பாய். சார்க-சேர்வாய்-தனித்தந்தன் - ஒற்றைக்கொம்புடையவரும். அஞ்ச அம் கை அநகன் - ஐந்து அழகிய கையையும் பாவமில்லாமையையுமுடைய வீராயகருக்கு. இனையன் - தம்பியாகிய முருகக்கடவுள்.

(க) தரங்கம் - கடலைகள், நந்து - சங்குகளை - ஆரல் மதிலின்மேல். நனி - மிக, ஏற்று - வீசுகின்ற. நிரந்தரம் - எப்பொழுதும். கணம் - மேனமை. தாரகம் - பிரணவப்பொருளை - காடின ஆராய்ந்தால். என - என்று. அந்தரங்கம் - இரகசியத்தில் (இருதயத்தில்). நந்தார் - கெடாமலிருப்பவர்-அநகர் - பாவமில்லாதவர், சேய் - பிள்ளையாகிய முருகக்கடவுள். கிரித்தை யலார்க்கு - மலையிலுள்ளபெண்ணுக்கு. அந்தரம் - ஆகாயமும். கணம் - மேகமும். அனகம் சிற்றிடை - கூடதலும் சிறிய இடையும் (போலும்). சலசம் - தாமரை. மலர் [இது, பாங்கனுக்குத்தலைவன் தலைவியயவிடங்கூறுதல்].

(ஈ) சங்கங்கன்-சங்குகள். கழனிக்கரை-வயல்வாப்பு, நஞ்சம்-விஷமும். சம்-பிரம்கபாலமும். கணம்-சமுத்திலும். கரம்-கையிலும். சேய்-பிள்ளையாகிய குமார்க்கடவுள். களங்கனி-களாட்பழம். தண்டதான்-யமன். அசங்கம் - பயப்படமாட்டோம்.

கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டர னூர்தந்த கந்தரமு
கரத்தரிக் கங்கணங் கண்டசெய்ச் செந்திலெங் காங்கெயர்சா
கரத்தரிக் கங்கணங் கட்கய னூர்க்கெழிற் காசணிசே
கரத்தரிக் கங்கணங் கற்றிடத் தாங்கனார் கைச்சந்தியே. (10க)

சத்திக் கரத்த நகச்சேயங் கத்தினைத் தந்தனனற்
சத்திக் கரத்த நகச்சிலை யாளிதன் ருளிணைநே
சத்திக் கரத்த நகத்தியைந் தேத்தரன் றந்தகதிர்ச்
சத்திக் கரத்த நகசெந்தி லாய்நின் சரண்சரணே. (10உ)

சரிதங்கை யாரக் கலன்றந் தனந்தரித் தார்நரகே
சரிதங்கை யாரக் கரிடத்தி னூர்தந்த தண்செந்தினே
சரிதங்கை யாரக் கணத்தின்னல் கைத்தல் சரதந்தஞ்சிர்ச்
சரிதங்கை யாரக் கசுந்நிசைக் கின்ற தகையினர்க்கே. (10ஈ)

(கக) அரிக்கங்கணம்-பாம்பாகியங்கணம். அழகர்-அழகையுடையவர். இக்கு-எரும்புகள். அங்கணம் - சேற்றினிடத்து. கண்ட - உண்டாகப்பெற்ற. செய்-வயல். அரிக்கு-விஷ்ணுவுக்கு. கணம் - தேவர்முதலியகணங்கள். காசு - இரத்தமாலே. சேகரம்-தலை. அரிக்கு - இந்திரனுக்கு. அணங்கு- (கூறாணன் டாகிய) வருத்தம். காங்கேயரென்பது-செய்யுள் விகாரத்தாற் காங்கேயரென் னப்பட்டது. மேலிங்ஙனம் வருவதுமது.

(கஉ) சத்தி-பலமுடைய.கா-முதலையினது. அக வயிற்றினுள்ளேபுகுந்த. செய்- (பிராமணப்)பிள்ளை. அங்கம் - உடல். நந்தத்தி - கல்லவுமையவளுக்கு. (வலப்பக்கத்திலே) அரத்தன்-சிவப்புகிறமுள்ளவன். நேசத்து-அன்பரல். இக். கர்-கருப்புவில்லையுடைய மனமதராது. அத்தன்-பிதாவாகியவிஷ்ணு. அன க-பாபமில்லாதவரே. சரண்-அடைக்கலம்.

(கஈ) சரி-வளையலே. தம் கை-தமதுகையிலும். ஆக்கலன்-முத்துமாலையைய. தம்தனம்-தமதுகொங்கையிலும். நாகேசரி-நாகிங்கமாகியவிஷ்ணு. அக் கர்-சங்குமணியையுடையவர். இன்னல்-துன்பத்தை கைத்தல்-வெறுத்தூரிக் குதல். கைகூர்-ஒழுக்கம்பொருத்த. தணையினர்-அழகுடையவர். அக்கர்இடத்தி னூரென்பதை, இடத்தினூர் அக்கர் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க.

இன்னந்தி யங்கி நிகர்த்தசெங் கேழன்கை யீரிரண்டா
யின்னந்தி யங்கிரி. யைச்சிலை யாக்கிதன் சேயெழிற்செய்
யின்னந்தி யங்கி யிருங்கஞ்சஞ் சேர்செந்தி லெந்தைதனை
யின்னந்தி யங்கிசை யக்கதி யீந்தன னென்றனக்கே. (௮௪)

தனக்கடங் காரெயில் செற்றகங் காளன் றனயனங்கந்
தனக்கடங் காதிழி தந்திக் கிளையன் றனிரெழிற்சந்
தனக்கடங் காநிறை செந்திலி னற்சேய் சயிலநங்கை
தனக்கடங் காணிநச் சாரிலை யண்ண றரணியிலே. (௮௫)

தரணி யனைய நிறத்தண்ண லாரிரந் தன்றவந்த
தரணி யனைய னிறைஞ்சயி லார்நற் றனிச்சிலையாந்
தரணி யனைய எனனை யந்தாதி தந்திமிகந்
தரணி யனையனெஞ் சேயலர்த் தாங்க டரித்திறைஞ்சே. (௮௬)

தரிக்கனந் தங்கலை நீர்ச்சடைக் கைக்கனந் சங்கரனந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீதிகள் சாற்றரன் றந்தநற்கந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீர்ச்செய்க்க னுஞ்செந்தி லார்தனையா
தரிக்கனந் தங்கலை நீத்திழந் தேங்கரச் சங்கங்கனே. (௮௭)

(௮௪) அந்தி - செவ்வானம் - அங்கி - கெருப்பு. கேழன் - நிறமுடைய
வன். ஆப் - தாய் - இல் - இல்லாத. நந்தி, — கிரி - (மேரு) மலை - சிலை
யாக்கி - வில்லாகவளைத்தவர். செய்யில் - வயலில். இரு - பெரிய. கஞ்சம் -
தாமரைமலரில். தனையில் - பாசத்தால். நந்தி - கெட்டிலைந்த. நான்குரை,
அபயம், வாதம், மான், மழு; இத்தான்குந்தனித்தனியுடைய நான்குரைகள்.

(௮௫) அக்கடம் - அத்தமதம். காதுஇழி - காதினின்றும் ஒழுகப்பெ
ற்ற. தந்தி. யானைமுகவிநாயகக்கடவுள். கடம் - காடு. கா - பூஞ்சோலை. சயி
லம் - மலையிலிருக்கிற. தனக்கடம் - முலையாகியகுடத்தை. நச்சார் - விரும்
பாதவர். அண்ணலே - தலைவனே. [தலைவியி னிலக்கணத்தைத் தலைவன்
பாங்கனுக்குக்கூறுதல்].

(௮௬) தரணி - குரியன். தரணியன் - பூமியையுடைய விஷ்ணு. சிலை -
வில். தரணியன் - மலையையுடைய சிவபிரான். ஐ - அழகு. கந்தர் - முருகக்
கடவுளே. அணி - நன்மை. அல் - அரணுவர்; (காவலாவர்). னையல் - வருந்
தாதே.

(௮௭) தரிக்க. (தன்னைச்) சூழக்கொள்ள. (உடனே) நந்து - விளங்குகி
ன்ற - அங்கலை - அழகிய சங்கிரகலையையுடைய. அந்தரிக்கு - பார்வதிக்கு.
இக்கு - கரும்பாணது. தனே - (ஆகுபெயர்) மாலையை. நந்தம் - நம்முடைய.
சங்கங்கன் - வளையல்கள். [இது முருகக்கடவுள் பவனிகண்டபெண்கள் சோல்
வியது].

சங்கரி யக்க நிகர்த்தநின் றுதை தகையதென்னச்
சங்கரி யக்க ரிறைஞ்செழிற் செந்திற் சடானனசுஞ்
சங்கரி யக்கதிர் தானிசை கின்ற சரணத்தினும்
சங்கரி யக்கணத் தேயெற் செறியந் தகற்சினந்தே. (௨௮)

தகர னலங்க ரிறைநிறத் தான்செந்திற் றந்தைசங்கேயந்
தகர னலங்க னளினு தனத்தினன் றுழுகந்
தகர நலங்க டரநின்ற சத்தியன் றுளெனினந்
தகர னலங்கனன் றுலெனச் சிறிடத் தக்கரன்றே. (௨௯)

தக்க னகத்தி னடறணித் தானாயன் றன்கதிசந்
தக்க னகத்தி கிரிக்கர னுக்கங்க டந்தளிக்கத்
தக்க னகத்தி யனையாவி யென்னெஞ்ச தாஞ்சலசந்
தக்க னகத்தி னகரன்றன் செந்திலைச் சந்திக்கினே. (௩௦)

(௨௮) சங்கரி - உமாதேவி. அக்கம் - கண். தகையதென்ன - ருணம் போல. சங்குஅரி - சங்கத்தையுடைய விஷ்ணு. இயக்கர் - தேவசாதியிலொரு பிரிவார். சடானன - ஆறு திருமுகங்களுடையவரே கதிர் - பிரகாசம். சங்கரி - சங்கராஞ்செய்வாயாக. எற்செறி - என்னிடத்தில் நெருங்கும்.

(௨௯) தகரன் - ஆட்டுவாகனத்தையுடையவன். நல் - நல்ல, ஏய்ந்த - பொருந்திய - அலங்கல் - விளங்குதலையுடைய. தாழ் - வணங்குகின்ற. அனகம் - கூந்தல் - தகரம் - மயிர்ச்சாந்தின். சத்தியன் - கிரியாசத்தியாகிய தெய்வயானையம்மையுடையவன். தாளெனின் - திருவடியென்று சொன்னால். அந்தகர் - யமனார் - அனலம் - தீ - கன்னுலென - சுட்டாற்போல. தக்கர் - தக்கவர்.

(௩௦) அகத்தின் அகங்காரத்தின். தணித்தான் - கெடுத்த உருத்தரி மூர்த்தி. கதி - பதவி. சந்தம் - அழகு. திகிரி - சக்கரம். ஆக்கம் - செல்வம். தக்கன் - தக்கவன். ஆளி - ஆண்டவன். சலசம் - தாமரையில் - தக்கு - தங்கு கின்ற. அனக - பாவமில்லாத. தினகரன் - (ஞான) சூரியனாகிய குமார்க்கடவுள். தங்கு - என்பது எதுகை லோக்கித்தக்கு எனலிகாரப்பட்டது.

சந்தத் தனத்திக டந்திறத் தாசை தலத்தினிச்சை
சந்தத் தனத்தி னைசதி ரடியன் றனதிலிற்சேர்
சந்தத் தனத்தி யதளான் றனய தடக்கயல்கஞ்
சந்தத்த நத்தி னினங்கி ழிழிசெந்திற் றங்கினற்கே. (௨௧)

தங்கச் சினகர நேராக் கலந்திச் சுகநிறைந்தார்
தங்கச் சினகர நேயர் தனயன் றனக்கினிதார்
தங்கச் சினகர நீன்செந்தி னாட்டிற் றனகரிதந்
தங்கச் சினகர நற்கன னென்னங்க டையலர்க்கே. (௨௨)

அலரி நனந்தலை யாழிகண் டாங்குச் சிகியினிடை
யலரி னனந்த நிகரயி லான்செந்தி லாயிழையை
யலரி னனந்த நினைநிலந் தேர்ந்ததற் கன்றயலா
ரலரி னனந்தஞ் சொல்கிட னொருஞ் சழிகின்றதே. (௨௩)

(௨௧) சந்தத் தனத்திகள் - சந்தனமணிந்த கொங்கையுடைய பெண்கள். திறத்து - காரணத்தால் (ஆகும்). தலம் - பூமி. சந்தம் - நிறம். நகை - ஆசை. தீர் - நீங்கியருளுவாய். அடியன் - தொண்டராகிய சுந்தரமூர்த்திராயனார் - இல்-மனைவியாகிய பரவைநாச்சியார். இல் - வீட்டில் சந்து - தூதையுடைய. அத்திஅச்சுள் - யானைத்தோல் - தனய - புத்திரனே. தடக்கயல் - வாவியிலுள்ள கெண்டைமீன்கள். கஞ்சம் - தாமரையில். தத்த - தாவ. நத்தினம் - சங்கத்தின் கூட்டங்கள் - கீழ் இழி - (அப்புவைவிட்டுக்) கீழேயிறங்குகின்ற. தங்கினற்கு - வந்திருந்த அடியேனுக்கு.

(௨௨) அச்சின் - உயிரெழுத்துகளுக்குள்ளே. அகரம் நோ - அகரவெழுத்தொப்பரக. கச்சிகரம் - காஞ்சிபுரம். தனயர் - புத்திரன். சினகரம் - ஆலயம். செந்தில் நாட்டில். பாண்டிநாட்டிலே. தனகரி தந்தம் - முலையாகிய யானைக் கொம்பு. கச்சில் நகர - கச்சைவிட்டுப்பிதுங்க. நற்கனம் - நல்ல பாரம். என்-யாதுகாரணத்தாலுண்டாகியது. (பாங்கியேனீசொல்). [செவிலித்தாய் தலையினைது முலையிறமாப்பைக்கண்டு சந்தேசமுற்றுப் பாங்கியை வினாவதல்]. எல்லாவெழுத்துக்களும் வாய்திறப்பினொலிவேறுபாடுகளாலாதலால் அவ்வாய் திறப்பேவடிவாகிய அகரம் எல்லாவெழுத்துக்களிலுங்கலந்து கிற்பதுகாண்க.

(௨௩) அலரி - குரியன். நனந்தலை - நெவிடம் - ஆழி - கடல். கண்டாங்கு - தோன்றிறத் போல. சிகி - மயில். அலர் - விளங்குகின்ற இன்ன-தலைவனாகிய (முருகக்கடவுள்). அத்தம் - அழகிய. நிகர் - போரையுடைய. ஐ-ஐத்து. அலர் - புட்பபானங்களின். இனல்-துன்பம் - நந்த - கெட. நிலம் - (இந்) நாட்டில். தேர்ந்ததற்கு - தெளிந்து தேடியதற்கு. அயலார் - பக்கத்திலுள்ளவர் - அலரின் - பழிமொழிகளில் - அனந்தம், - இடனா - இடமாக. ஆழி நனந்தலையெனக் கூட்டுக.

தேயத் தியங்கி யலகி றலங்களிற் சென்றழக
 தேயத் தியங்கி யலைய றிடங்கதி சேர்தலறைந்
 தேயத் தியங்கின நித்திலந் தானெறி செந்திலடைந்
 தேயத் தியங்கி தரித்தான் றனயற் றெரிசிக்கனே. (உச)

சிக்கத் தனங்க டிறக்கின் ற கன்னியர் சிந்தைகனே
 சிக்கத் தனங்க ளளித்தழிந் தேற்கெழிற் செந்திறி
 சிக்கத் தனங்க முலையேத்த நல்கினன் சேர்நிறைகா
 சிக்கத்த னங்க ளகிலேசன் றந்த திறற்கந்தனே. (உரு)

கந்தரங் கானந் தனிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கநே
 கந்தரங் கானந்த நண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளாக
 கந்தரங் கானந்த நின்றா டெழிற்செந்தில் கண்டிறைஞ்சிக்
 கந்தரங் கானந்த நல்கச் சனனங் கடந்திலரே. (உசு)

கடனந்தி னாகத் ததளாடை யாயெனைக் காக்கனிற்கே
 கடனந்தி நாணிற் தாயென நாரணன் கண்டிறைஞ்செங்
 கடனந்தி நாதன் றனயனற் செந்திலிற் காரிகையே
 கடனந்தி னாகங் காதலர் தேறிற் கலிக்கின்றதே. (உ௪)

(உச) தேயத்து - தேசங்களில் - இயங்கி - சுஞ்சரித்து. அலகு - எண்.
 கலம் - சேடித்திரம். தியங்கி - மயங்கி - அலையல் - அலையாதே (மனமே).
 அறைந்து - முழங்கி. அத்தி - கடல் அங்கு, - இன சித்திலம் - கூட்டமாகி
 ப் முத்துக்களை. ஏய் - பொருத்திய. அத்தி - எலும்பு - அங்கி - அக்கினி.
 கனயன் - புத்திரனாகிய குமாரக்கடவுளை. மூன்றாவது - அடிமுதலிலிருக்கிற
 ா - அசை.

(உரு) சிக்க - (கண்டவர்கள்) வசப்பட. அழித்தேற்கு - கெட்டனக்
 கு. தன் - தன்னுடைய. நல்கினன் - அருள்செய்தான் - அகிலேசன் விசு
 வேசன்.

(உசு) கந்தரம் - மலைக்குகை. அடங்கிலென் - ஐம்புலன்களை யொடு
 க்கியிருந்ததனாற் பயன் யாது. கால், - ந்த - வருந்த. அளக்கந்தரம் - கூந்த
 லாகிய மேகம். காண் - வாசனை. நந்த - மிக.

(உ௪) கடம் - மதம். நந்து - கெடுதல் இல் - இல்லாத. நாகத்து -
 யானியின். அதன் - தோல். காக்கல் - காத்தல். கடன் - முறை. அத்தி -
 செவ்வானம் - நாண் - வெட்கப்படுகிற. சிறத்தாய் - செந்நிறமுடையவனே.
 தன் - சாரியை. நந்திராதன் - நந்தியென்னும் பெயருடைய சிவபிரான். கட
 ல் - சமுத்திரத்திற்குள்ளுள்ளிய. நந்தின் நாயகம் - சங்குகளுக்குத்தலைமையாகி
 யவலம்புரி. கலிக்கின்றது - முழங்குகின்றது. [பாங்கிவலம் புரி கேட்டுத்
 தலைவன் வாலைத்தலைவிக்நரிப்புறத்தல்].

கணக்காக நாய்கழன் காய நிலையெனக் கண்ணியென்ன
கணக்காக நானலைந் தெய்த்தே நெழிற்செந்திற் கந்தநெற்றிக்
கணக்காக ஞர்த்தந்த நின்றனை யேயினிக் காதலினாற்
கணக்காக ஞரிகாத் தேயழி யங்கத்தின் காதலற்றே. (௨௮)

காதலை யானின் றனக்காக் கினனினிக் காயந்தந்தே
காதலை யானின் றனக்கா ரணனடிக் கஞ்சங்கணீங்
காதலை யானின்ற கங்கரைந் தேத்தரன் கண்ணியராக்
காதலை யானின்ற சங்கரன் சேய்செந்திற் காங்கெயனே. (௨௯)

காயங் கலைய நலிபந் தகனனை காலஞ்செய்ய
காயங் கலையத ளானில நீரழல் காற்றெழிலா
காயங் கலைய னலரிசித் தாயினன் காதலழ
காயங் கலைய திருஞ்செந்தி லாயெனக் கன்றனஞ்சே. (௩௦)

(௨௮) கணம் - கூட்டமாகிய. கண்ணி - கருதி. கணக்காக - (தாற் பரியம்) பிரயோசனத்தின் பொருட்டு. அக்கு ஆகனா - சங்குமணியைத்திரு மேனியிற்றரித்தவர். கண - கினைக்கும்படி. கா - காப்பாய். கண - இடைக் குறை.

(௨௯) காதலை - ஆசையை. காயம் - சரீரம். தந்து. சிருட்டித்து. கா தல் - கொல்லாதே. ஐயான் - குக்குமசொருபி. இன் - இனிய. தனக்கா ரணன் - (திருவருட்) செல்வத்துக்குக் காரணமானவன். அலையான் - திருப்பாற் கடலிலுள்ள விஷ்ணு. நின்று, - கண்ணி அரா - மாலையாகியபாம்பு. காது - காதில் - அலையாநின்ற - அசைகின்ற.

(௩௦) காயம் - சரீரம். கலைய - கெட. நலி - வருத்துகின்ற. செய்யகா யம் - சிவந்ததழும்பு (சாக்கியநாயனார் கலலாலெறிந்தபுண்). கலை அதன் - கலைமான்ரோல். கலையன் - கலைநிறைந்த சந்திரன். அலரி - சூரியன். சித்து - ஆன்மா. ஆயினன் - ஆனசிவபிரானுடைய. காதல் - புத்திரனாகிய முருகக்கடவு ளினது. அழகு, - ஆய்-ஆராய்வாய். என் - என்றுசொல்லுவாய். கன்றல் - வருந்தாதே. அழகாய்தல் - திருவுருவத்தைத்தியானித்தல்.

திருச்செந்தி லத்தாதி முற்றிற்று.

இவ்வரும்புதவுரை எழுதினவர்

 மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கலித்துவான்.

திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமகவத்தாதி யருளிச்செய்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சரித்திரம்.

இவர் சற்றேறக்குறைய முந்நூறு வருடங்களுக்குமுன் குமார சுவாமி தேசிக ருந்தவப்பெற்று லவநரித்துச் சிவப்பிரகாச ரென்னுந் திருநாமம்பெற்று வளர்ந்து, “இளமையிற்கல்” லென்ற தெய்வத் தமிழ் முரசி திருவாக்குக் கேற்பச் சிறுபிராயத்திலே செந்தமிழிலக்கிய நூலா ராய்ச்சியிற் றிறமையுற்றுத் தித்திக்குந்தேனுந் தெள்ளமுதும்போலச் சிலேடை, கற்பனை, திரிபு, யமக முதலிய சிறந்த நயங்களெல்லா மமையுஞ் செய்யுன்பாடுந் திறமை மிக்காராய் நல்லொழுக்கத்திலே பழகி, எல்லாருஞ் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைனக் கொண்டாடப் பெற்றுத் * துறைமங்கலத்தில் வாழ்ந்திருந்தனர்.

அக்காலத்தில் துறைமங்கலங் கிராமாதிபதியாயிருந்த அண்ணாமலை ரெட்டியார் சிவப்பிரகாசசுவாமிக ளருமை பெருமைகளெல்லா வற்றையுந் தெரிந்து அவரிடத்திலே யணுக்கத் தொண்டராய்ச் சன்மார்க்கங்களை விசாரித்தறிந்து வேண்டிய வுதவிசெய்து வந்தனர். அவ்வுதவிகளைப்பெற்று மிகமகிழ்ந்திருக்குஞ் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் செந்தமிழிலக்கணநூலிற் சிறந்த நூல்களையெல்லாந்தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சிந்தித்துத் தமது அபிப்பிராயத்தை ரெட்டியாருக் குச்சொல்லி அவர்கொடுத்துதவிய திரவியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தமது சகோதரரிருவருடன் பாண்டிநாட்டையடைந்து திருநெல்வேலியில் தாம்பிரபருணி நதித்துறைகளிலொன்றாகிய சிந்துபூந்துறையைச் சார்ந்த ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகன்மாறுட்டான முடித்துக்கொண்டு வந்து அவ்விடத்திலிருக்கின்ற தருடபுவாதினை மடாலபத்தில் வீற்றிருக்கும் வெள்ளியம்பலவாண தம்பிரான் மூர்த்திகளைத் தரிசித்துத் தாமெண்ணிவந்த காரியத்தை விண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

௨௩௨ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சரித்திரம்.

அத்தம்பிரான் மூர்த்திகள் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து இலக்கியப் பயிற்சியைச் சோதிக்கும்பொருட்டு முதலிலும் ஈற்றிலும் கு.எனபது வர இடையிலே ஊருடையா னென்பதை வைத்து ஒரு வெண்பாப் பாடுகென்று கட்டளையிட்டனர். அவர் ஆஞ்ஞையின்படி சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழன்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள
லுருடையா னென்னு முலகு.

என்னும்வெண்பாவைப்பாடியருளினர். அப்பாடலைக்கேட்டதம்பிரான் மூர்த்திகள் ஆனந்த பரவசமடைந்து “கூரியனுடனே கொடுத்தும்பழகு” என்பதற்கு இலக்கியமாகிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை மகிழ்ந்து அவருக்கும் அவர் சகோதர நிருவருக்கும் பதினைந்து நாளுக்குள்ளே பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லி யருளினர். இங்ஙனம் போதனை சத்தியிற் சிறந்த ஆசிரியராகிய வெள்ளியம்பலவாண தம்பிரான் மூர்த்திகளை வியந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பத்திபண்ணிக் குருநக்ஷணையாக முந்நூறு பொன்னை வைத்து உபசரித்து வணங்க, அம்மூர்த்திகள் இத்திரவியம் எமக்குப் பெரிதன்று. உமதன்பே போதும்., ஆயினும் நீர் செய்யவேண்டிவ தொன்று; அஃதாவது: திருச்செந்தூரிலே வித்தியா கருவமுடையவ னொருவனிருக்கிறான் அவனை விவாதத்தால் வென்று நமக்கடிமையாக்குவதே யென்றருளிச்செய்தனர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அதுகேட்டு நுமது திருவருள் வலிமையால் அங்ஙனஞ் செய்வேனென்று விடைபெற்றுத் திருச்செந்தூரையடைந்து முருகக் கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து தமதெண்ண நிறைவேற்றி யருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துப் பின்னர் வித்தியாகருவப் புலவரைக்கண்டு பேசும்போது தம தாசிரியராகிய தம்பிரான் மூர்த்திகளைப் புலவர்தூஷித்தனர். அது பொறுக்கமாட்டாத சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவரோடு விவாதஞ்செய்து சபையார் முன்னர் நுமது குமாரக்கடவுள் மீது † நிரோட்டகயமகமாக அந்தாதிக்க கலித்துறை முப்பது பாடல் முந்திப்பாடி முடித்தவருக்குப் பிந்தியுள்ளார் அடிமையாகவேண்டுமென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்து திருவருளால் இந்நூலா

கிய திருச்செந்தி னிரோட்டக யமகவந்தாதியைப் பாடி முடித்தனர். ஒரு பாட்டேனும் பாட முடியாமலிருந்த புலவர் அம்முப்பது பாடலையுங் கேட்டு மகிழ்ந்து தாமே அவையார் சொல்லுதற்கு முன்னரே சுவாமிகளுக்கு நான் அடிமையாயினே னென்றனர்.

உடனே சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தம தடிமையாகிய புலவரைச் சிந்துபூந்துறைக்கு அழைத்துவந்து தமது போதகாசிரியராகிய வெள்ளியம்பலவாண தம்பிரான் மூர்த்திகளுக்கு அடிமையாக்கி மகிழ்வித்து அம்மூர்த்திகளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டுவந்து அவரது ஆளுநையின்படி சிதம்பரத்திலே சிலகர்லம் வசித்திருந்தனர். இவர்பாடிய நூல்கள் சீகாளத்திப் புராணம், பிரபுலிங்க லீலை முதலியவைகளாம். அவைகளின் பெயர்களைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு என்னும் நூலிலே கண்டுணர்க. அந்நூலிலே இவர் சரித்திரம் முழுதும் விடாமல் விரித்தெழுதி யிருத்தலா லிங்கே வேண்டியமட்டிற் வருக்கிக் கூறியுள்ளேன். சுபம்! சுபம்! சுபம்.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்.

குமுரன்முனை.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
சுவாமிநாத தேசிக ருளிச்செய்த
திருச்சேந்திற் கலம்பகப்

பா யி ர ம்.

மதிக்கும் பரிதிக் கடவுளுக்கும் வழங்கும் விழியா னருண்மதலைக்
கிதக்கும் படக்குங் கலம்பகப்பா விசைக்குந் தமிழா லினிதிசைத்தான்
புதுக்குந் தமிழ்த்தென் கடல்கடக்கப் பொருத்துந் தோணி போலியல்
துதிக்குந் தமிழார் துறைசைநகர்ச் சுவாமி நாத தேசிகனே. [செய்

உ
குமரன்ருணை.

திருவாவடுறை ஆதீனம்
சுவாமிநாத தேசிக ருளிச்செய்த
திருச்செந்திற்கலம்பகம்

விநாயக வணக்கம்.

நிலம்பக விழ்சடை நீறணி வான்மைந்த னீடமிலோன்
கலம்பகஞ் செந்தமிழ்ப் பாமாலை யாற்செந்திற் கண்மருவு
சிலம்பக மெல்லடி வல்லபை கேள்வனைத் திங்கள்வெண்கோட்
டிலம்பக யானை முகத்தானை வாழ்த்தி யியம்புவனே.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலப்பா.

நாலடித்தாவு—௨.

சொல்வாய்மை தருங்கடவுட் சுருதிகரு தியபொருளைப்
பல்சான்ற னீபருங்கேள்விப் பனிமலய முனிவினவ
வம்புயனு மறியாத; வறமுதலார் தமிழ்முன்றுஞ்
சம்புவுமன் துடனுரைத் தருவோய்நீ முருகோனே
கண்சுருங்க விரித்தபசங் கலவமயி லெனத்திருமுன்
மண்சுருங்க விரித்தகுண மணியாழி யெழுபரித்தே
ரந்தினக ரனைத்தடுக்கு மணிமணிமா ளிகைப்புரிசைச்
செந்தினகர்ச் சினகரத்துத் திருத்தகவீர் றிருந்தனையால்.

ஈடித்தாழிசை—௧.

ஊனாகி யுயிராகி யுணர்வாகி யுணர்வுதவுங்

கோனாகி வினையளவுங் குணத்தளவுந் தனக்களவாய்

[அருட்பதவுரை.]

பக-பினக்க. சிலம்பு-பாத்தரம். அகம்-உள்ளிடத்தில். மெல்-மிருதுத்தன்
மையுடைய. கேள்வன்-கணவன், இலம்பகம்-செற்றிப்பட்டம்.

விவாதி யந்தமிலா வெனியாகித் தெளியாது
பரவாகி யருமலவாப், புரமறைபுந் தாமறைய
வாக்குமன முங்கடந்து மண்ணெடுவிண் ணிடத்தியற்றும்
போக்குவர வெழுந்தவிழிப் புல்க்துருவு மருவமுமாய்
வேதாந்திஞ் சித்தாந்தம் விளங்குக்லாந் தந்தெனிற்கு
போதாந்த நாதாந்தப் புறத்தினும்ப் புறம்பேர்கி
யுணர்ந்தாரு முணர்ந்தாரு முணர்ந்தாரு ஸுயிர்க்குயிராயுய
புணர்ந்தாலு மாறாறு புலனலுமப் கலவாது
நின்றதணிப் பரம்பொருளா நினக்கொருபே நிலையெனினு
மின்றுகருக நெனப்பெறுவ தினையோய்நின் வினையாட்டே.

ஓரடி அரகம்—சு.

அருமறை முறையிட வறையிட பறையிட வடியரு ணினைவ தன்னடி
மொருமையி னிருமையு முதலிய மதிமென வொளியொடு குளிர்வ தன்முகம்
வருமுலை வனிகைய ரிருவரு மயிலின மலையென விழைவ தன்னெழில்
பெருகலை செமுகலி கடலினு மெழுமடி பெருகுவ தருகு நின்னருள்.

பெயர்த்துந் ஈரடித்தாழினை—சு.

தாயென்றுந் தந்தையென்றுஞ் சகமின்று தருமுனக்குச்
சேயென்று பின்னுமொரு திருநாமம் வருமாறென்?
முத்திலென்றே யடியருள முளரிதொறு மிருந்தாய்க்குச்
செத்திலென்றே யுரைக்குமொரு திருப்பதியும் விருப்பினதே
யயிலேற்று வருங்கால மல்லானீ கொல்லையோ
மயிலேற்ற மேனுனக்கு மற்றேற்றம் பெற்றிலையோ?
வோராறு பனிமதியி னொடுபவள வலையினிரைத்
தீராறு தினகரரு மிடையிடையே யுதித்தாங்குக்
கருணைபொழி திருமுகமுங் கணமணிக்குண் டலநிரையுந்
திருநெடுந்தோள் களுங்கமலச் சேவடியுந் தூவடியும்
பாடாது வினையாது பரவாத வெனக்குவினை
கூடாது தொண்டரொடுங் கூட்டியுநீ காட்டினையால்.

நாற்கோடி அம்போதாங்கம்—2.

பிறந்தது மிறந்ததும் பெரும நின்றபுகழ்
மறந்தது மல்லது வணங்கி லேனினைக்
காமமும்து வருகுளியுங் களிமயக்கமுந்,
தாமிடை கலந்தெனைத் தலைம யக்கலால்.

நாங்கோடி அம்போதாங்கம்—ச.

உண்பது முடிப்பது முவந்து தேடினென்
கண்படை நனவினிற் கலங்கி வாடினே
ணய்திற மிதுவென வுணர்வு போயினேன்
செய்திற மிதுவெனுந் தெரிவில் பேசினேன்.

முங்கோடி அம்போதாங்கம்—ச.

எவ்வா நெனையுய் யக்கொள்வா
யெழுதா மறையின் நிறத்துள்ளாய்
செவ்வா னனையான் நிருப்பிள்ளாய்
தெரியா தினியுன் செயல்விள்ளாய்.

இருகோடி அம்போதாங்கம்—அ.

மெய்யுநீஇ பொய்யுநீஇ வின்ணுநீஇ மண்ணுநீஇ
யையையநீஇ செய்யையநீஇ யாதிரீஇ சோதிரீஇ.

தவிச்சோல்.

எ ன வ ா ன் கு.

ஆறடிநேரையாசிரிப்பா—சுந்தகம்.

நீயல தில்லை யாவையு மூலக
மற்றவற் றிடையா னவத்துடற் பொறையொடு
கறங்கெனத் திரியாது நிறங்குசுற வெறியு
நந்தூர் கடற்றுறைச் செந்தூர் பரவுவன்
காமரு பூந்தொடைக் கடம்பநின்
முமரை மலரடி தருகமா வெனவே.

(ச)

நூல்.

(ச) கடவுள்-தெய்வத்தன்மை. சான்ற-உயர்ந்த. கேள்வி - கல்வியறிவு. அறமுதலாந்தமிழ் மூன்று-தருமநூல், பொருள்தூல், இன்பநூல். கலவம்-மயிற்றேகை. ஆழி-கடலில். தினகரனை-சூரியனை. புரிசை-கோட்டை. விரவு-கலந்துகின்ற. பரவாதிவர்-அன்னியசமயவாதிகள். உலவா-கெடாத. பாமறை விரிந்த வேதம். தாம் அஹைய-தாமேமுழங்காநிற். விழிப்புலத்து-கட்புலனுக்கு. கலாந்தம் - சாத்திரமுடிவு. ஆறுறுபுலன்-முப்பத்தாறு தத்துவம். பறையிட-முடிக்க. ஒருமையின் - ஒற்றுமையோடு. மழையென - மேகத்தை விரும்பினம்போல. கவி-ஒலிக்கின்ற. எழுமடி-எழுபங்கு. முத்தஇல்-முதன்மையானவீடு. இருந்தாய்க்கு-இருந்தவுண்க்கு. ஏற்றம்-உயர்ச்சி. நிரை-விரிசை. து-பரிசுத்தம். சாத்திரனை-அத்தொண்டரது நிலைமையினைக்) அரணவித்தாய். தலைமங்கல் - தமையிற்றிழைக்கல். கண்படை-சித்திரை. நன்வு - சாக்கிரம். பின்னாய்-பின்னோடும். சந்திரன்-சந்திரன். சந்திரன்-மர-அணர்.

வெண்பா.

¶ எனதே ஐகன்செந்தி லேத்துதொழி லன்னென்
றனதே யெனையாளுந் தன்மை—வினவின்
மறத்திமண ளன்புமுதல் வாழ்வையெலா நெஞ்சே
குறத்திமண ளன்புகழே கொள். (௨)

கலித்துறை.

¶ கொள்ளார் பவப்பினி கூற்றுக்கஞ் சாரன்பர் கூட்டமல்லா
னள்ளார் பினியி ன்லிவு படார்தெய்வ நாளுமற்றென்
றள்ளார் முருகன்செந் தூர்பிரி யாதவ னெண்கமலக்
கள்ளார் விரைமலர்த் தண்டையந் தாடொழக் கற்றவரே. (௩)

ஆசிரியவிருத்தம்.

¶ கற்றாலு நீழி கழித்தாலுங் கழியாத கரையில் வாழ்வு
பெற்றாலு முருகனடிக் கன்புபெற்ற தவருலகிற் பிறவி தீரா
ரிற்றாலுங் கலிலியி விரந்தாலும் பேதையரா யெழுத்தா றுள்ளத்
தற்றாலு மவனிக்குஞ் செந்திலென்றார் முத்திலென்று மடைவர் தாமே. (ச)

ஆசிரியப்பா.

தாமரை பயின்ற நாள்முகக் கடவு
னொழுதா மறைப்பொருட் பழுதாங் குரைப்ப
வீங்குமணிக் கடகந் தாங்குதிணி தடக்கை
முன்வருத் தியவா நின்னமும் வருத்த
விரும்பிய தாலெனத் திரும்பிட நஞ்சேய்
பாயிருள் பருகும் பல்கதீர்க் குழவி
ஞாயிதுசுற வெறி நாண்முரி திரைமுகட்
டெழுவது போல மழைதழை கலாபச்
செநிமயிர்ச் சிறையார் பொறிமயிற் புறத்துச்
சேயொளிமேனி திகழவீங் கெழுந்தனை
தெய்வவான் கரிணியு மொய்வரை யரிணியுந்
தூவீலங் கயிலுஞ் சேவலங் கொடியு
மாறு முகமு நீறணி புயங்காளம்

(௨) மறத்தி-மறப்பாய். மண்ணுள்-பூமியையாளுகின்ற.

(௩) நள்ளார்-நீளையார். நலிவு-வருத்தம். வினா-மனம்.

(ச) கரை-சுரவு. இற்று லும்-கெட்டா லுங் குழிவதுணை. இரத்தாலும்,
யரசித்தாலும். எழுத்தாறு-சட்டாக்ஷாமத்திரம். முத்திம்-முதலாகிய மோகாவீடு.

பண்டைய மறைபுகழ் தண்டையர் தார்களுங்
கந்தரின் னாமமுஞ் செந்திலம் பதியும்
வணங்கவு நினைக்கவும் வாழ்த்தவு
பிணங்கலிற் பரவினே னெனைவிதித் ததற்கே. (தி)

வேண்பா.

அதற்கிதற் கென்றுள் எவம்போக்கி யாக்க
முதற்பொருட்கு மின்றி முயன்றா—துதற்கணவன்
சந்ததியா னஞ் செய்யான் றுணுவந்து செந்தினகர்
வந்ததியா னஞ்செய்பா மல். (சு)

புவதப்பு-ஆசிரிய வண்ண விருத்தம்.

மலர்தலை ஞாலத் தலகில வாழுற் றுயிர்களு முந்திக் கண்பண்டு
தந்தன, மறைபகர் வாய்மைத் திசைமுக நோவுற் றிடுமுறைதண்டித்
தன்றங்கை கன்றின, மகபதி வானத் தரசவ ழாமற் றிருமுடி யன்
பிற் கொண்டும்பு னைந்தன, வழிபடு கீரற் கழிசிறை தீரப் பரிவொடு
முந்திச் சென்றஞ்ச லென்றன, குலமட மான் மெய்ப் புதல்வியும்
யானைக் குமரிபு மொன்றொத் தின்பங்க வர்த்தன, குழையுமென் வாய்
மைத் தமிழுந னீபத் தொடையலு மொண்பொற் சந்துந்த வழ்ந்
தன, குரைகழ னாடித் தொழுநெறி சேர்கொத் தடியவர் தங்கட் டின்
பங்க னைந்தன, குவிமுகை வேலைக் கவிழினர் மாவைத் தடி.
தலு மன்றிக் குன்றும்பி ளந்தன, வுலகுண ராமுத் தமிழுணர் நீதிந்
குறுமுனி வந்தித் தென்றும்பு கழந்தன, வுலைமலி வாகைத் திருநெடு

(தி) கடகம் - கங்கணம். திணி-பலம். திரும்பிட-அசைய. வய்-வந்த-
பருகும்-கெடுக்கும். குழவிஞாயிறு-இளஞ்சூரியன். ஏறி-வீசுகின்ற. முரி-வளை
வாகிய. மழை-சூளிர்த்தி. லாபம்-தோகை. செறி-நெருங்கிய. பொறி-புள்ளி.
புறத்து-முதுகில். கரிணி - பெண்யானை. அரிணி - ழான்பெற்றவள்ளிநாயகி.
தா-உண். அவலகு-விளங்குகின்ற. இணங்கலின்-இணக்கத்தோடு. விதித்
ததற்கு-சிருட்டித்ததனால்.

(சு) அதற்கு-அக்காரியத்தின்பொருட்டு. உள்-மனத்தை. அவம்-வீண
க. ஆக்கம் - இலாபங்கருதி. முதற்பொருட்கும் - முதற்பொருளிருத்தற்கும்.
இன்றி(இடம்) இல்லாமல். முயன்றும். முயற்சித்தலைந்தோம்., அந்தாவது:
“ஆக்கங்கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வீன” என்றபடி, இருக்கிறமனத்தையு
மிழ்த்திருத்தல். துதற்கணவன் - நெற்றிக்கண்ணுடைய அக்ஷிபிரானது.
சந்ததியான்-புத்திரனுள்ளவன். அம்-அழகிய. செவ்வாய் - சிவந்திறமுடைய
வர். வந்தது-வந்திருத்தது. தியானஞ்செய்யாமல் (இன்னதற்கென்று) ழாய்
ந்து நினையாமல்-வந்ததென்பது, ஈறுகெட்டு வந்தென நின்றது.

வேலிற் சிரமவி தங்கட் கங்கங்கி யைந்தன, வுமைமுலை பீர்விட் டொ
கிய பாலுக் கழுதுயர் பொன்றக் கொண்டங்க ணுந்தின, வருகெழு
கோலத் திருமுது சூரைக் கிளையொடு மஞ்சக் கொன்றங்கண் வென்
றன, கல்வம யூரத் தூரகத் மேறிப் புவனியு மெண்டிக் கெங்குந்தி
ரிந்தன, ககனவ ளாகத் தளவிய கோழிக் கொடிவளர் கம்பத் தம்பம்
பொ ருந்தின, கலைமதி போலத் திருமுக நீள்கட் கடையருள் பொங்
கிச் சிந்துந்தி பம்பின், கடலலை வாய்முத் தினவளைவீசித் கரைபொரு
செந்திற் கந்தன்பு யங்களே. (எ)

கலித்துறை.

புயமா நிரண்மீக்கும் பொன்னணி யாப்புள்ளி மான்மகட்குங்
கயமான் மகளுக்குங் கண்ணினை யாங்கமங் கூற்றுவந்தா
னயமாய தொண்டர்க்கு நற்றுனை யாஞ்செந்தி னன்னகர்மே
வியமான் மருகன் றிருக்கரத் தேந்திய வேற்படைபே. (அ)

கலிவந்தம்.

படைக்கணுர் மையனோய்ப் படுவ தல்லது
கடைக்கணுன் பரகதி காணு மாறுண்டோ
வடைக்கணு திபன்றனக் கிளஞ்செந் தூர்த்தமிழ்த்
தொடைக்கணுன் றுயர்புயத் தோகை பாகனே. (க)

(எ) உத்தி-செலுத்தி; படைத்து. பண்டு-மூற்காலம். கண் தந்தன-நித்
தினாசெய்தன்; இளைப்பாறியிருந்தன. முறை-விதம். அங்கு-அவ்விடத்து. ஐ-
அழகு. கன்றின-வாடின. மகபதி-இந்திரன், அழி-கெடுத்தேகதுவாகிய. ஒன்
றுஒத்து-நேர்ச்சுமமாக. கவர்ந்தன-கிளிக்கப்பட்டன. நீபத்தொடை-கடம்பமா
லை. கொத்தடியவர்-குலமுழுதுமடிமையாகவடையார். முகை-அரும்பு. வேலை-
கடலில். கலிழ்-தலைமீழாய்நின்ற. இணர்-பூங்கொத்து. மாவை-சூரனாகிய மாம
ரத்தை. வாகை-வெற்றி. விதம்-வகை. உந்தின-செலுத்தப்பட்டன. உரு-
அச்சம். செழு-பொருந்திய. மயூரத்துரகதம்-மயிலாகிய குதிரை. ககனம்-ஆகா
யம். வளாகம்-இடம். தம்பம்-தூணை. உத்தி-காட்டாறு. பம்பின-நெருங்கப்
பட்டன.

(அ) கயமான்-வெள்ளையான்.

(க) படை-புதுதம்பேசலும். கணு-கண்களையுடைய பெண்கள். கடை-
க்தன். இடத்திற்காலத்தில். காண்-உடை-உடைய. கணுதிபன்-விளையகர்.
இணர்-இருவருகையு. தொடை-கண்-மூலைகள். கான்று-தென்குதப்பட்டி. தேச
மூலமாகவுள்ளியிருக்கி-தொடை-கணைப்பது. எதுகைச் சிதப்புநீராக் கித்
தொடைக்கணுன்னாயிற்று.

குறளடிவந்தீப்பா.

பாகந்தரு பணிவான்மதி
தாரகையொடு கார்முகிலிடைப்
பொருதெனவளை யுடனிலகிய
நவமணியுமிழ் கலிகெழுபுனற்
றிரைபொருமொலி முரசுடனதிர்
பைந்தமிழ்வளர் செந்திலின்வரு
சேயோன்
றிருந்தடி துணையெனச் சேர்பவர்
பொருந்துவர் யாரும் புகலரு நெறியே.

(10)

கலிப்பா.

¶ நெறிக்குஞ்சித் தலைமறவி நெருங்கியெதிர் வருங்காலஞ்
செறிக்குஞ்சித் திகடருநின் செந்திலுமென் புந்தியதே
பொறிக்குஞ்சித் திரத்தினுடுப் பொரியாகப் புகுந்து கொத்திக்
கொறிக்குஞ்சித் திரச்சரணப் படைச்சேவற் கொடியோனே. (10க)

வண்டோச்சி மருங்கிணைநல்—ஆசிரியவிருந்தம்.

கொடியாநின் றிடைதேய்ந்து கொழுங்கலவைத் துணைமுலையுங்
குழலுந் தாங்கி, யொடியாநின் றுளதின்னு முமக்கு மிரங் காதவுந்
ள முள்வோ வண்டிர், வடியாநின் றிலங்கிலைவேல் வலனைந்தி செந்தி
லரு மருந்தன் னுடன், முடியாநின் றளியெனுஞ்சொன் முடியாநின்
றநூராக முயல்கின் றீரே.

(10உ)

(10) பாகம்-பாதி. பணி-குளிர்ச்சி. தாரகை-ஈட்சத்திரங்கன். பொருதெ
ன-மோதினாற்போல. வளை-சங்கு. உமிழ்-தருகின்ற. கலி-ஒசை. கெழு-பொ
ருந்திய.

(கஉ) நெறி-நெறித்தல். குஞ்சி-குடுமி. செறிக்கும்-(அவனை) நெருக்கும்.
சித்தி-வலிமை. பொறிக்கும்-எழுதும். உடு-ஈட்சத்திரத்தை, கொறிக்கும்-கடி
த்துண்ணும். சரணப்படை-காலாயுதம். சேவல்-கோழி.

(கஉ) கொடியா-கொடிபோல. வடியா-கூர்மையாக. வலன்-வலதுதிரு
க்கரத்தல். வந்தி-தாங்கிய குமார்க்கடவுளது. முடியா-கூந்த (விடத்) தாக.
அளி-வண்டு (அன்பு). முடியாநின்-து-நிலைநிறத்தாமலிருந்து. அனூராகம்-கரம்
வன்பம்.

வண்ணோடுதூது—வேனி விருத்தம்.

ஈர நாண்முகை யிளமுலைப் பசப்பொழித் தளியீரே
சூர னாள்விழித் துணையிணை கொள்வதற் களியீரே
நார நாமென் னனினநீர்ச் செந்தில்புகக் களியீரே
யார னாள்வரு வேங்கையின் மலர்கொணர்ந் தளியீரே. (10௩)

வஞ்சித்துறை.

ஶ அனியாலுஞ் சோலை
யொளிசேர்வான் செந்தூர்
தெளிவாயா நெஞ்சே
யழியாயீ டெண்டே. (10௪)

மேகவிடுதூது—கலித்துறை.

உண்டு வாரிதி புகஞ்சிறைக் கிளிமயி லுருவாகி
பெண்டி சாமுகம் புதைத்தயி லெனமினி யிரைத்தீரேற்
கண்டு நானிரு கண்களு முள்ளமுங் களி கூடக்
கொண்டல் காசினிச் செந்தில்வாழ் குமரனைக் கொணர்யீரே. (105)

அம்மாணை—மடக்குத்தாழிகை.

வீரனெடு வெள்ளேல் வியன்செந்தி லெம்பெருமான்
பாரிலுயி ரெல்லாம் படைத்தனன்கா ணம்மாணை
பாரிலுயி ரெல்லாம் படைத்தனனே யாமாகி
லாரணங்க னான்கு மறிவனே வம்மாணை
யறிந்து சிறையயனுக் காக்கினன்கா ணம்மாணை. (10௬)

(௧௩) நாண்முகை-மலரும்பருவத்தரும்பு. அளியீரே-வண்டுகளே. சூர்-தெய்வப்பெண்ணை. அனாள் - ஒத்ததலைவின். விழித்துணை- இரண்டுகண்களை. அளியீர்-அன்புடைய நீங்கள். இணைகொள்வதற்கு-ஒப்பாதற்பொருட்டு (ஆவது). நாரம்-(ஆகுபெயர்) குளிர்ச்சி நாளம்-தாமரைத்தண்டு. நளினம்-தாமரை ஆரல்நான்-கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில். வரு-பவளிவருகின்ற. வேங்கையின்-வேங்கைமாமாகிய குமாரக்கடவுள். மலர்-(ஆகுபெயர்) கடப்பமாலையை. அளியீர் அளியீர்-கொடுங்கள் கொடுங்கள். எனவே, மாலையைக்கொண்டு வந்து கொடுத்தால் தன் கண்களுக்கு உங்களை ஒப்பாக்கச்செய்வானென்பதாம்.

(௧௪) ஆலம்-முழுங்கும். ஒளி-புகழ்.

(௧௫) திராமுகம் - திக்கினிடம். புதைத்து-மூடி. மினி - பிரகாசித்து இரைத்தீர்-முழங்கியவர்களே. வல்-அரை.

(௧௬) வியன்-பெருமை. ஆரணம்-வேதம். சிறை-சிறைச்சரலை.

இரங்கல்—வஞ்சிவிருத்தம்.

பான்மகல் காதலர் மஞ்ஞநர்
தேன்மலி காவுயர் செந்தூரர்
கான் மண நானு கடம்பேனும்
யான்மகிழ் கூர விரங்காரே.

(109)

ஓரோலி வெண்ணிறை.

காரேய் நிறத்தறுகட் கறுவுடைக் கடுங்கூற்றங் கலந்த காலை
யாரே விலக்குவா ரந்தோ நமரங்கா ளறிதி ரன்றே
நீரே யுயப்போமா நின்று வலித்தீரேற்
கூரேய் வடிவேற் குமான் குடநாட்டுச்
சீரேய் திருச்செந்தில் சென்று தொழுமினே.

(110)

வெண்பா.

தொழுதிரந்து வெம்பகியாற் சோர்ந்திடுவார் கைபார்க்
தழுதலமந் தேங்கி யலைவார்—முழுதும்
பெருகுசனை வாரிமணி பெய்திறைக்குஞ் செந்தில்
வருகுசனை வாழ்த்தாத வர்.

(111)

கலிப்பா.

ஶ்வரங்கொண்ட வுமைமுலைப்பான் மணங்கொண்ட செவ்வாயும்
பரங்கொண்ட களிமயிலும் பன்னிரண்டு கண்மலருஞ்
சிரங்கொண்ட மறையிறைஞ்சுஞ் சேவடியுஞ் செந்தூரன்
கரங்கொண்ட வேலுமென்றன் கண்ணைவிட்டு நீங்காவே. (உய)

பாண்—கலித்துறை.

நீங்காத நேயத்தி னீதைத்த தையலு நின்னையன்றிப்
பாங்காய பாண பிரிந்ததென் றாலுமை பாலன்செந்தில்

(கஎ) மஞ்ச-மேகங்கள். கடம்பு-கடப்பமலை. இரங்கார்-இரக்கஞ்செய்
துகொடார்.

(கஅ) எய்-ஒத்த. தறுகண்-அஞ்சாமை. நமரங்கான்-நம்மவர்களே. அறி
திர்-தெரிந்துகொள்ளுங்கள். உயப்போமா-பிழைக்கப்போகும்விதம். வலித்தி
ரேல்-நினைந்திரானால். குடநாடு-மேல்நாடு.

(கக) அலமந்து-சுழன்று. கனை - முழக்கத்தையுடைய. வாரி - கடல்.
இமைக்கும்-ஒலிக்கும்.

(உய) பரம்-மெய்.

யாங்கா ணலமெனீ லெம்மை வினாவுதி யேதிலரைத்
தாங்காது நின்மதி துன்னாசி யின்றிறந் தான்பிழைத்தே. (உக)

ஆசிரியவண்ணவிரூத்தம்.

ஐபிழையாத தொண்டர் சிறிதேசெ யன்பு பெரிதாக நெஞ்ச மகிழ்வா
ருழையீனு மெங்கள் குறமாது கொண்க ருமைபாலர் தங்கு மிடமாம்
புழைவாய் திறந்து வளைஞலுழைந்து பொழியார மிந்து வெனவே
மழைபோன்முழங்கி யலையாழி சிந்து வளமேவு செந்தி னகரே. (உஉ)

தலைவிக்குற்று—வேண்பா.

நதைமதிய மேவடவை நாப்போலிவ் வண்ணர்
தகைமதியா நின்று தழல்வா—யகமகிழ்ந்து
கற்பசலை தந்தார் கடற்செந்தில் வாயெமக்குப்
பொற்பசலை தந்தார்முன் போய். (உங)

கலித்துறை.

போய்வத னூரம்ப மாடார் திருச்செந்தில் புக்குறையார்
சேய்மலர்த் தானிணை சிந்தைசெய் யார்திரு மான்மருகன்
காய்சின வேலு மயிலுமென் னார்கடல் சூழலகிற்
பேயறி வாளரெவ் வாறறுப் பார்தம் பிறப்பினையே. (உச)

(உங) தைத்த-பொருத்தப்படுத்திய, தையலும்-பெண்ணாகிய பரத்தையுமும், பாண-பாணனே, பிரிந்ததென்றால்-(தலைவினைவிட்டுப்) பிரிந்தாளானால், செந்தில்-திருச்செந்தூரில் (காணலம்) (அத்தலைவினைப்) பார்க்கமாட்டோம், எனில்-ஆனால், வினாவுதி-(பொருத்தப்படுத்துமாறு) கேட்கின்றும், நின்மதி-உன்னறிவு (உன்சொல்வழிநிற்பாறை), துன்னாசியின்றிறம்-தைத்தல்; அஃ தாவது: பொருத்துப்படுத்துதல், பிழைத்து-செய்வதுதவறி, ஏதிலரை-அன்னியாரை, தாங்காது-செய்யாது, இது, துதுவந்த பாணனுக்குத் தலைவியிணங்குமுகூறியது, இங்கே இசைபாடுகின்ற பாணனைச் சிலேடைவகையாற் தையற்பாணனுக்கிக் கூறியதுங் காண்க.

(உஉ) பிழையாத-குற்றஞ்செய்யாத, உழை-மான், கொண்கர்-கணவர், புழை-துவாரமாகிய, ஆரம்-முத்து.

(உங) நகை-பிரகாசம், வடவை-வடவாமுகாக்கினியின், நா-நாக்கை, தகை-தகுதியை, மதியா-மதியாமல், தழல்வாய்-சுவையாய், கற்பு-சுவங்காநிலையின், அசல்-உயர்ந்ததாகிய, ஐ-அழகை, பொற்பசலை-பொன்போலும் பசிய நிறம்.

(உச) வதனூரம்பம்-சந்திதிமுன்னிருக்குத் தீர்த்தம்; அது: கடல், பேயறிவாளர்-மூடர்.

தலைநெஞ்சோசே வத்தல்—ஆர்த்யதாழிசை.

பிறர்வாய் வசையடங்கப் பிஞ்ஞகன்சேய் திண்டோ
ணறவார் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
சிறைவான் புனற்செந்தில் சேருதுமா நெஞ்சே
குபில்வா யொலியடங்கக் கூத்தன்சேய் திண்டோ
ணயமார் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
செயிர்தீர் புனற்செந்தில் சேருதுமா நெஞ்சே
முந்நீ ரொலியடங்க முக்கணன்சேய் திண்டோ
ணன்னீர்த் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
செந்நீர் புனற்செந்தில் சேருதுமா நெஞ்சே. (உரு)

கைக்கிளை—மநுட்பா.

நெஞ்சே நுதல்வியர்க்கு நீடுகுகன் செந்திலன்னாட்.
கஞ்சேல் விழிக ளவையிமைக்கும்—பஞ்சே
ரடிநிலந் தோயு மதஞ்ஞ
கமமுங் குழலிவர் கடலிடத் துணங்கே. (உசு)

பாங்கிவேண்டல்—வேண்டா.

அணங்கா மிவளுக் கவிர்மதிய மொன்றே
வணங்கா வருந்தென்ற லொன்று—வணங்கு
ரிளமுருகா செந்தினக ரெந்தாய்வந் தாளா
யுளமுருகா வேயிசையு மொன்று. (உஎ)

தலைவியைவியத்தல்—கலித்துறை.

ஒன்றுடை யான்புலித் தோ லுடை யான்மைந்த னோக்குபரங்
குன்றுடை யான்றிருச் செந்திலன் னார்குல வாழையின
மென்றுடை யானடை யாலிடை யால்விழி வேற்கடையா
னின்றுடை யானிற்ப ராலெவ ரேனு நிலைகுலைந்தே. (உஅ)

(உரு) நறவு-தேன். துணர்-பூக்கொத்து. கடம்பு-கடப்பாலை. சிறை-
காவல். சேருதும்-சேர்வோம். கூத்தன்-சிவபிரான். செயிர்-குற்றம். நீர்-கு
ணம். செம்-செம்மை.

(உசு) நுதல்வியர்க்கும் - நெற்றிவேர்க்கும். விழிகளவை-கண்களிரண்
டும். கடலிடம்-பூலோகம்.

(உஎ) அணங்காம்-தெய்வப் பெண்ணாகும். அணங்கா-ரோயாக. வணம்-
(இடைக்குறை) அழகு. கூர்-மிருத்த. ஆளாய்-ஆள்வாய். வேயிசை-மூங்கிற்
குழலோசை.

(உஅ) ஒன்று-(அன்பரிசித்துப்) பொருத்துதல். அன்னார்-ஒத்தபெண்
கள். குலம்-சின்மை. உடையாரிற்பர்-தனர்த் துதிப்பர்.

மதங்கியார்—கலித்தாழிசை.

குலைகுலுங்கு வானையின் கோழிலைப் பசங்கொடைக்
குளிர்நிழற்கண் ணிரவிதேர்க் குரகதங்க ளருவிபா
யலைகுலுங்கு நறவமுண் டயர்வுயிர்த்த காவுகு
முங்கணைந்தை செந்தில்பாடி யாடுமா மதங்கியார்
முலைகுலுங்கு மாகின் மாரன் முடிசுலுங்கு மமுதவாய்
மொழிசுலுங்கு மாகிலாவி பழிசுலுங்கு மல்குலங்
கலைகுலுங்கு மாகிடை நிலைகுலுங்கு மாமுகக்
கஞ்சமுங் குலுங்குமாகி நெஞ்சமுங் குலுங்குமே. (௨௯)

இரங்கல்—இன்னிசை வேண்டா.

குலுங்கு முலைமேற் குளிர்பசலை கண்ணி
ரலங்கு மருநாஹு மாய்வளையு நீங்கு
மிலங்கிலைவே லோனை யெறிகடற்செந் தூர்வாய்
வலங்கொளமுன் போமடவார் மாட்டு. (௩௦)

சித்து—ஆசிரியயிருத்தம்.

மாட்டே மல்லேஞ் சித்துவித்தை மகனே செந்திற் குகன்பாணங்
கேட்டே யறிந்த துனக்குரைப்பக் கேளா யிதுபொ யல்லமெய்யே
வேட்டேம் பசியா லுண்ணவின்று விளங்குங் கஞ்சந் தனிலேபொன்
காட்டே மாகி னீபடைத்த கறியுஞ் சோறும் வேண்டாவே. (௩௧)

இரங்கல்—கலித்துறை.

வேண்டின ரானு லானகு வேலர் வியன்செந்தி
லாண்டைகை யானார் மானனை யாரை யகல்வாரோ

(௨௯) குலுங்கு-அசைநின்ற. குரகதம்-குதிரை. அருவி-அருவிபோல. அயர்வுயிர்த்த-சொம்பரிசாஞ்செய்த. அங்கண்-இழங்கியஅடத்தைபுடைய. மதங்கி-புகழ்துபாடும்பெண். ஆவி-உயிருக்கு.

(௩௦) பசலை-பசந்தரிதம். அலங்கும்-விளங்கும். அருகான்-அருமையானநான். வலங்கொள்-பிரதக்ஷணம்செய்ய.

(௩௧) மாட்டேம்-அல்லேம்-(சொல்ல) மாட்டாதவரிடில். மகனே-புத்திரனே. வேட்டேம்-விரும்பினோம். கஞ்சம்-வெண்கலம்(தாமரை). பொன்-தங்கம் (இலகரம்). வேண்டா-வேண்டிதவிடில், சித்தர்கள் மனிதனைமகனே யென்றழைப்பது பழையவழக்கு.

கூண்டடல் வில்லிட் டம்பு சொரிந்தே கொலைவேடம்
பூண்டு நெருங்கிக் கொண்டன் முழங்கிப் பொழிநாளே. (௩௨)

பனிக்காலம்—வஞ்சித்தாழிசை.

நாள்வனச முகங்கூம்ப நீள்குளிர்செய் பனிக்காலம்
வேண்மருடி செந்திலினெங் கேள்வர்தமை நினையாவே
மகன்றிலொடும் பெடைசேவல் புகன்றணையும் பனிக்காலங்
சுகன்றனது செந்திலினெம் மகன்றவரை நினையாவே
தொலைபவர்மெய் குனியமதன் சிலைகுனியும் பனிக்கால
மலைமகன்சேய் செந்திலினெந் தலைவர்தமை நினையாவே. (௩௩)

பெண்டாழிசை.

நினைவு மொன்றே யுரைபு மொன்றே
பனவன் செந்தில் பணியா தொன்றே
வினையில வீழ்ந்தவர் பால். (௩௪)

கலப்பா.

பால்வெள்ளை நீற்றாணும் பல்லுரி நும் படைத்தாணுஞ்
சூல்வெள்ளை மணிப்பணிலஞ் சமந்ததிருக் கரத்தாணுஞ்
சால்பெள்ள வில்லாத தனிநெடுவேழ் படையாணுஞ்
சேல்வெள்ளம் பரந்துலவுந் திருச்செத்தி லிடத்தானே. (௩௫)

(௩௨) வேண்டினர்-விரும்பினர். நகு-விளங்குகின்ற. கூண்டு - கூடி. அடல்-வல். வில்-இஃதிரதநசு. அம்பு-நீர்(பாணம்). கொண்டல்-மேகம். கொலைவேடமாவது: பிரிந்தாரை வருத்துகின்ற வேஷம்.

(௩௩) நாள்வனசம்-அன்றலர்த்த தாமரைப்பூ. கூம்ப-வாட. கேள்வர்-கணவர். மகன்றில்-அன்றில். பெடையொடும்-பெண்ணுடன். சேவல்-ஆண். புகன்று-விரும்பி. தொலைபவர்-(நாயகனைப்) பிரித்தவர். மெய் - (ஆகுபெயர்) தலை. குனிய-வளை. நினையாவென்பதற்குப் பனிக்காலங்கள் எழுவாய். கணவரை நினைந்தால் அவரையும் வருத்துமென்பது கருத்த.

(௩௪) உரை-சொல். பனவன்-முருகக்கடவுள். ஒன்றேவினையில்-ஒரே வினையில்; தீவினையில். பால்-பக்கம். நினைவுசொல்லுன்றாவன: ஒருவர் திருத்தினால் திருத்தப்படா என்பதாம்.

(௩௫) மணி-மூத்து. பணிலும்-சங்கு. சால்பு-மாட்சிமை. வள்ளல்-இகழ்தல்.

கலித்துறை.

ஐஇடத்தான மாறெழுத் தெண்ணக்கண் ணார்நின் னிணையடிகும்
பிடத்தான மாறும் பிரியா திருக்கப் பெருங்கருணைக்
கடற்றா னெனக்கருள் வாய்செந்தில் வாய்த்தென் கலைமுழுதுங்
குடத்தான மாதவற் கோதிய ஞானக் குருபரணே. (௩௬)

மடக்கு—ஆசிரியவிரந்தம்.

பரவு வாரி வளையீரே பரவு வாரி வளையீரே

படரு நாக வரும்பீரே படரு நாக வரும்பீரே

யரவப் புணரி மகரமே யரவப் புணரி மகரமே

யவலங் கழிய நந்தனமே யவலங் கழிய நந்தனமே

பிரமாத்தண் டலைப்பு டைத்தான் பிரமாத்தண் டலைப்பு டைத்தான்

பிறவா னுழைசெந் தினகரணே பிறவா னுழைசெந் தினகரணே

யுரவ ராலே நாவாயே யுரவ ராலே நாவாயே

யோதக் கடனீர்க் குருகிரே யோதக் கடனீர்க் குருகிரே. (௩௭)

(௩௬) தானம்இட-கொடைகொடுக்க. ஆறெழுத்தி-சடாக்ஷரம் திரும். கண்ணார்-கருதார். (அவரிற்). தானம் ஆறும்-மூலதாரமுதலிய ஆறிடங்களி லும். பிரியா திருக்க - (விநாயகர் முதலிய ஆறுதெய்வங்களாக நீ) பிரிவில்லா திருக்க. குடத்து ஆன-கும்பத்திற்கேன்றிய.

(௩௭) பரவு-விரிந்த. வாரி-கடலிலுள்ள. வளையீரே-சங்குகளே. பசவு-புசுழப்படு. வாரி-மதிவ்போல். வளையீர் - (தலைவர்வந்தால்) வளையுங்கன். படு-உண்டாகின்ற. அரு-அரிய. நாகஅரும்பீரே-புன்னையரும்புகளே. படரும்,— நாக-இளமையுடைய. பீர்-பாலைநிறம். அரவம்-ஒசை. அரவ-தேய்த்தற்காக. புணர்-(என்னைச்) சேர்கின்ற. இமகரமே-சந்திரகிரணமே. அவல்-நீர் நிலையிலும். அம்-அழகிய. கழிய-கழிநிலத்திலுமுள்ள. நத்து அனமே-மிருத்த அன்னப்பற வைகளே. அவலம்-துன்பம். கழிய-மிருத்தன. நம்-நம்முடைய. தனம்-மூலை கன். பிரமா-பிரமணை. தண்-குளிர்ந்த. தலைப்படைத்தான்-தலையிற் குட்டின வரும். பிரமா - பிரமணையுச்செய்யும். தண்டு-(குரபன்மன்) சேனையின். அலைப்பு-வருத்தத்தை. உடைத்தான்-கெடுத்தவருமாகிய. செந்தினகரன்-செந் திறவலத்தையுடைய முருகக்கடவுள். உழை - (என்னிடத்து) பிறவான். தோன்றமாட்டார் பிற-அசை. வான் - ஆகாயத்தில். நுழை - நுழைந்து செல்லும். செந்தினகரணே-சிவந்தகுரியனே. உரவாரலே-வலியவாரல் மீன்க ளே. நாவாயே-மாக்கலமே. ஒதக்கடல் நீர்க்குருகிரே - ஒலியுடைய கடற்சலத் தின் பக்கமேதிரியும் நாரைப்பிறைகளே. உரவர்ஆலே-(உங்கனில்) அறிவு டையவராலே. நாவாய்-நாவாலும் வாவாலும். ஒதக்கடன் - (என்றுண்பத்தை). அச்செத்தில் நெருடைய குமார்க்கடவுளுக்குச் சொல்லக் கடமைபட்டிருள்வீர் நீர்க்கு-(உங்கன்) குணத்துக்காக. உருகீர்-உருகுங்கள்.

பதம்	பதம்	பதம்	பதம்	பதம்	பதம்
உருக	அசு	ந	பரிந்து	...	பரிந்து
”	அஅ	ச	னந்தமில்	...	னந்தமில்
உருக	சு	உ	சிருக்கும்	...	சிருக்கு
உரு	ரு	ச	பொருந்தது	...	பொருந்தது
உருசு	கஉ	உ	புல்லி...	...	புல்லிக்
உஎஉ	க	க	திகைத்தென்	...	திகைத்தென்
நகஅ	சஉ	ச	எண்ணிய	...	எண்ணிய
நருக	கரு	உ	ஆயத்தின்	...	ஆயத்தின்
”	கசு	க	எய்திய	...	எய்தியவ
நருஉ	நருஉ	...	நருஉ
நசுக	விசையை	...	விசையை
”	க	உ	வெ	...	வெ
”	ச	க	வெ	...	வெ
நசுஉ	வெ	...	வெ
நசுசு	பரசுராம	...	பரசுராம
”	க	ந	வெ	...	வெ
நசுஎ	வெ	...	வெ
”	ச	ந	செதுனர்	...	செதுனர்
நசுசு	சு	ச	மாரியம்	...	வாரியம்

9378

பிழை திருத்தம்.

கீழ்க்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஉ	நரு	க	அன்னலார்	அந்நலார்
உசு	க0க	க	அன்னலார்	அந்நலார்
உசு	கஉசு	க	சிலை... ..	சிலை
நஉ	கசுரு	க	யிடையின்	யிடையிற்
சஉ	சஅ	க	தானமாய்ப்பெற்ற	தானமாய்ப்பெற்ற
ருரு	சுஉ	ந	யமுதாய்	யமுதாய்
ருசு	சுந	ச	மனிதராய்	மனிதரா
சுஉ	ச	க	மதன்கீழ்	மதன்கீழ்
”	”	ச	மேன்மைப்	மேன்மை
சுரு	உசு	உ	ஆயிரங்கோடி.. ..	ஆயிரகோடி
”	நசு	உ	காலேதூய	காலேத்தூய
சுஅ	சு	ந	வலமாய்	வலமா
எக	நஉ	உ	தொரும்	தொரு
0ரு	சுசு	ச	கந்திருவர்	கந்தருவர்
கரு	ந	ந	மேனி	வேணி
கஅ	உஉ	ந	ஞானப்	ஞான
உ0	நசு	ச	இருப்பா	இருப்பர்
உக	சஎ	ச	மாதவர்	மாதவர்
ருசு	ருசு	க	பொற்றயங்கிய	பொன்றயங்கிய
சு0	உக	உ	அன்னுண்	அந்நாண்
சுரு	உசு	க	வாரொழி	வாரொழு
எ0	சுஎ	உ	கௌரி	கவுரி
அஉ	நசு	உ	பெருது	பொருது
சுஅ	ரு	ச	கீழ்ப்பெரும்	கீழ்ப்பெரும்
0ந	சந	க	ஆயிரங்	ஆயிர
0அ	கசு	உ	சுற்றிட	சுற்றிட
சு0	உஅ	உ	வாரொளி	வாரொளி
கரு	மண்டனத்தீர்த்த	மண்டனதீர்த்த
கஎ	மண்டனத்தீர்த்த	மண்டனதீர்த்த
கசு	மண்டனத்தீர்த்த	மண்டனதீர்த்த
உ0	நரு	உ	ஆயிரங்	ஆயிர... ..
”	நசு	உ	மண்டனத்தீர்த்த	மண்டனதீர்த்த
”	மண்டனத்தீர்த்த	மண்டனதீர்த்த
உரு	நசு	ந	பொருளாயெண்ணி	பொருளாயெண்ணி
உசு	எ0	ந	அமைந்த	அமைந்து
”	”	ச	காங்கையன்	காங்கையன்

தலைவனசமபுருவபரமனன
 றுவப்பொபெணியுமோத்சான்முனியே
 யுத்தமர்தம்மினுத்தமனே
 பவப்பிணியகற்றும்பரமசற்குரவ
 படியிலாப்புகழினோபென்னச்
 சிவப்பெருந்தவத்தர்யாவருந்துதித்துச்
 செழிமைசேரின்பமேவினரால்.

வேறு.

ஆதிபராசத்தியெனுமன்னைவாழி
 யல்லியங்கோதைப்பெயராமம்மைவாழி
 மாதவர்சேர்வன்மீகநாதன்வாழி
 மகிழ்வருளுந்தியாகேசவள்ளல்வாழி
 போதமுதவுந்தேவதீர்த்தம்வாழி
 புனிதசிவனடித்தொண்டர்பொருந்திவ
 நீதியருள்சிவதருமகருத்தர்வாழி
 நிறைசெல்வத்திருவாரூர்நீடுவாழி.

புராணங்கேட்குமகிமைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - உகஉக.

திருவாரூர்ப்புராணம்
 முற்றிற்று.

புறப்பாருட்டார்வம்வைத்தபாவமும்பிடிஞ்சொன்றி
 ப்பகர்பாவந்தானும்பொன்றிடுமகளிர்வாசி
 ப்பகர்பாவந்தானுந்தழற்படுபஞ்சின்மாயும்.

(அ)

வணைவணங்கல்செய்யாப்பாவமும்பரம்கன்பாம்
 ரியவர்தமையிகழ்ந்தபாவமும்பிடுசொன்ற
 வெணீறணிதல்செய்யாப்பாவமுஞ்சிவனதுண்மை
 அவஞ்செழுத்துக்கூறப்பாவமுமகலுமம்மா.

(ஆ)

வேறு.

இருடிகாளின்னுமுரைக்குதுங்கமலை
 யெனுந்தலத்தொப்பதோர்தலமு
 ம்ருளும்வன்மீகலிங்கமூர்த்தியைப்போ
 லளித்திடுமூர்த்தியுமுழ்கின்
 மருளகறேவதீர்த்தநீர்போல
 வன்பவமகற்றுநன்னீருந்
 தெரியினிம்முறைமூவுலகினுமில்லை
 செப்புமீதுண்மைசெய்தவத்தீர்.

(கா)

என்றுபல்வகையாற்சூதமாமுனிவ
 னிசைபெறுஞ்செளனகராதி
 நன்றுசான்முனிவர்பாவருங்கேட்ப
 நவிறியாரூர்ப்புராணத்தை
 யொன்றுமனத்தோடியுர்தவர்பார்க்கு
 முவக்குநல்லாசிகளியம்பி
 வென்றிகொள்வியாதமுனிபதரினைந்து
 விளம்பினன்பற்பலதுதிகள்.

(கக)

கைத்தலத்தமருநெல்லியங்கனியிற்
 கமலைநன்மான்மியமுமுதும்
 பத்தியிற்கேட்டசெளனகராதி
 பன்னருங்கலையுணர்முனிவர்
 வித்தகச்சூதமுனிவரைப்பூசை
 விதிமுறைபுரிந்தனர்வலஞ்செய்
 தத்தநீபுகலுமருமறைப்பொருள்கேட்
 டடியோமுய்ந்தனம்ன்றே.

(கஉ)

இத்தலத்துள்ளதீர்த்தமோவனந்தமெண்ணிலாவுழியுமழியா
வித்தலத்துள்ளசிவலிங்கமனந்தமிம்பருமும்பருமேத்து
மித்தலத்துள்ளவற்புதமனந்தமெம்பிரான்சத்திதன்மயமா
மித்தலத்துள்ளசிறப்புமோவனந்தமிருந்தவத்திசைபெறுமுனிவீ

இத்தலத்துள்ளதீர்த்தநீர்படிந்துமித்தலத்திருந்தவமிழைத்து
மித்தலத்திலிங்கந்தாபனஞ்செய்துமியல்புளிபருச்சனைபுரிந்து
மித்தலத்திசன்மந்திரபேதமெண்ணியுந்தானங்களிந்து
மித்தலந்தன்னிலறம்பலபுரிந்துமித்தலந்தனைவலஞ்சூழ்ந்தும். (உ)

சித்தியுமேலாம்பதங்களுநீங்காச்செல்வமும்போகமுஞ்சிறப்பு
முத்தியும்பெற்றதேவர்தந்தொகையுமுனிவர்தந்தொகுதியுமனந்த
மெத்துநீருலகத்தரசர்தந்தொகையுமேனையர்தொகுதியுமனந்த
சுத்தமாமுனிவீர்மற்றவர்காதைத்தொகுதியின்பேதமுமனந்த

மற்றவையனைத்தும்வரம்புறவகுத்துவழுத்துதுமென்னினீர்
மலர்மே, லுற்றவனனந்தநாப்படைத்தனந்த முழிநாளுரைப்பி
முலவா, வற்றமிலனந்தம்புகழ்நிறையாரு ரணிநகர்க்காதைகளை
தும், வெற்றிசாலனந்தன்மிசைத்துயில்விடையூர் விமலனேயறி
ன்மெய்த்தவத்தீர். (உ)

ஆதலாலாருர்க்காதையிற்சிலயா மறிந்தவாறறைந்தனமிப்ப
லேதமில்சிறப்பிணிப்பெரும்புராண மெழுதுவோரொழுதிடப்ப
ப்போ, ரோதுவோர்கேட்போரோதுவோர்க் குதவியுகந்தினித
றுவோரொய்துந், தீதுதீர்பலனிற்சிறிதியாமெடுத்துச் செப்பது
செப்பருந்தவத்தீர். (உ)

வேறு.

பூதமோரைந்தும்விண்ணோர்தொகுதியும்புரைதீர்காட்சி
மாதவர்கணமுமுய்யவன்மீகத்தெழுந்தமுக்க

ணுதிதன்சத்திபீடமாகியவாருர்க்காதை

யோதுமிப்புராணமோர்காலோதிடிலுகந்துகேட்கில். (க)

மணியினன்மந்திரத்தான்மருந்தினன்மாய்ந்திடாத

பிணிகளுமாயுமாயாப்பெரும்புகழ்சிறப்புறாய்மை

குணமிகுநெறிமெய்ஞ்ஞானங்குருமொழியறமொழுக்க

முணர்வுசால்கல்விசெல்வமொழிந்திடர்வாயுணுண்டாம். (க)

மீமைதீர்த்தொழிலுண்டவ் கொழுஞ்சினைத்திலொருதின
ர், காமர்சரபியகன்றிடவ் முடையோன்வெஞ்சக்கலங்கும்
தோமில்பகத்தான் போஞ்சுவடு நொடர்ந்துபுசிபிழைடன்போ
(கக)

பார்புகழுந்திருவாருரொல்லேசூழ்ந்துபடிந்தனைந்தான்
ர்மலர்ப்பூங்கயாதீர்த்தக்கரையிலாவைக்கண்டன்னுன்
ர்ந்தொழுகிவழிதீம்பர்ன்மடமென்னடையவண்பகவை
யோன்முன்னருடன்கொடுபோய்விடுத்தானகன்றனுமன்றான்.

(153a)

ஹுமன்மேடமதியபரபக்கச்சுதர்த்தசியி
வில்லாவளஞ்சான்றநம்பனாருந்கர்சூழ
யனாற்றசானன்பேர்வளங்கொடேயமன்னன்பான்
தபுணர்வோமிதித்துலகமுழுதும்புரந்தான்முனிவீர்கான். ()

நகரஞ்சூழ்போந்தபயனாவற்குமந்திரியா
புமுன்னையுணர்வோமிமினிதுதோன்றிவையியதர்
விறவத்தீராசனவனந்தக்காலந்தொறுமடைந்து
யில்புகழாருரொல்லையமைச்சனோம்வலஞ்செய்தான். (கச)

புநாளிலாங்கொருநாட்செல்வக்கமலாலயத்துறையுந்
முனிவர்கடற்றானேசூழவாருர்வலஞ்சூழ
ல்புகழ்வேந்தனேநோக்கியாண்மிதோறுமவந்துவலம்
ப்பிலன்பிற்புரிநிமித்தம்புகலிங்கென்னப்புகன்றனனல். (ககூ)

க்கேட்டுமுனிவோர்கள் போர்வேலரசன்றனைவாழ்த்தி
ம்புதமுற்றன்றுமுதல்விளம்புமந்தவேலைதனி
மற்றதனைவலஞ்செய்துநாதனடிக்கீழ்நண்ணினரால்
நற்கரிதப்பதிவலங்கொண்டியந்தோர்தொகுதிபடிமையினீர்.

தம்புகன்றநிருபர்பிரானிறைதேம்பொழிலாருர்வலஞ்சூழ்ந்
ச்சரோமிந்தன்பதிசென்றந்தமுறையிற்பன்முறைசூழ்ந்
வப்பிலாதாரிறைவனெனவிந்தஞாலம்புரந்தேயி [ந்தான்.
மக்கோர்பா கமுகந்தளித்தேதொனண்டாமரைத்தாணிழலுறை

பிரதக்கிணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவீருத்தம் - ௨௯௧௫.

தலைவியையியத்தல்—கலப்பா.

கிரமவை யோரிரண்டுங் கிளவிதனக் கிணையாரு
மாரமவை யோரிரண்டு மலர்முலைமே லணியாமாற்
ரூரமவை யோரிரண்டுந் தாமுடையான் செந்திலன்ன
கோரமவை யோரிரண்டுங் கொண்டமதர் விழியார்க்கே. (௩௮)

ஊரல்.

ஆர்க்குமது கரமாட மாலை யாட வணிகலையு மேகலையு மிடையு
மாட, வார்க்குவிமென் முலையுமணி வடமு மாட மதிமுகமு நுதல்வெ
யர்வு நகையு மாடத், தார்க்கமல வடிச்சிலம்பு புலம்பி யாடத் தாழ்கு
ழையு நீர்விழியுந் தழுவி யாடக், கூர்க்கதிர்வேற் குகன்செந்தில் பாடி
யாடிக் கோகனகத் திருவனையீ ராடி ருசல். (௩௯)

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஊச லாட்டெனப் போய்வரு பிறப்பெனு முடற்பொறைச் சிறுவீட்
டிற, நேசி லாதபுல் லறிவுடை வாழ்க்கையின் றிறந்திறற் தொழிவே
னே, காசி லாநெடுங் கடலலை வாய்த்தடங் கரைவரி வளையின்ற, மாசி
லாமணி யேய்செந்தின் மேவிய வானவர் பெருமானே. (௪௦)

கவி—நீழ்சை.

பெருமை மாநிலம் வலம் தாய்வரு பீலி மாமயி லூர்தியார்
பிள்ளை யர்வளார் செந்தி லம்பதி புள்ள மேதகு களியரேம்
பரைம னேன்மணி புவனி நாரணி பால லோசனி சூலிசாம்
பவிசு காசனி தெளரி புசனை பண்ணு முண்மகிழ் வெனியதோ

(௩௮) கிரமஇரண்டு-பரள், களி, கிளவி-செல். ஆரம்இரண்டு-சந்தனம்,
முத்துமாலை. கோரிரண்டு-பயம், கொடுமை. விழியார்க்கு-கண்ணையுடைய
வாறு. செந்திலன்ன விழிகார்க்கே யெனக்கூட்டிக. செந்தில்போலக் கரு
செய்யவனென்பது பெருஞ்.

(௩௯) மதுகரம்-வண்டு. நகை-பல். புலம்பி-ஒலித்து.

(௪௦) பொறை-முகம். மேதகு-அழகு. காசு-குற்றம். வரி-இரோகம். வரி
ஒத்த.

பு கேழலு மீன மாமையு மாய னுக்கு விருப்பமா
மானி னைக்கை விடா னு ருத்திரன் மதியு நாடொறு முயலு னு
ய வேள்வியி லந்த னுளர்கள் சுரபி கண்டிபுன் முந்துவா
ரைய னேசுர ராயி னுர்சுரை யருந்த வானவ ரியாருமே. (சக)

வேற்றேலவேண்ணறை.

யாருமினை யடிவணங்கு மெம்பெருமான்
றும்பிமுசற் கிளையோன செந்திற்
சூருடைய சுடர்வடிவேற் றுணர்க்கடம்பந்
தொடைக்குமரற் றொழுகி லாதார்
விரிநீர் புடைசூழ் வியன்மே தினிமேற்
பரிவா லுறுநோய் பசியா லொசியா
வரைசீ ரயரா வருநாள் கழியா
வுரியா ரிகழா வுணர்வோ டியிர்போ
யெரிவாய் நிரையத் தினுமுழ் குவரே. (சஉ)

கலித்துறை.

மூழ்கா நிலைப்புது நீர்வேட்டு மீனமுன் னீர்துபழந்
நாழ்கான யாறு துறந்திறந் தாங்குநின் றன்னையன்றி
வீழ்கா தலீற்றெய்வம் வேறெண்ணி யான்மெலி யா துசெந்தில்
யாழ்கா முறுமொழி வள்ளிபங் காவுள் ளிரங்குவையே. (சங)

(சக) பீலி-மயிற்றேகை. ஊர்தியார்-வாகனத்தையுடையார். உள்ள-
னைத்ததனால். மேதகு-மேன்மைதங்கிய. களியமே - கட்டுடித்த மகிழ்ச்சி
டைய யாங்கள். எளியதோ-சாமானியமோ. கேழல்-பன்றி. மதி-சந்திரன்.
மயல்துணை-முயலைச்சாப்பிடுவன் (கனங்கத்தையுடையவன்). சுரபி-கன். முந்
நவார்-முற்பட்டிச்செல்வார். ஐயனே, -சார்-சாரென்னும் பெயருடையவர்.
ரை-கன். கட்டுடியர் ஐயனே அப்பனே பென்று மனிதரை யழைப்பதும்
யழைய வழக்கு.

(சஉ) சூர்-அச்சம். துணர்-பூங்கொத்து. புடை-பக்கம். பரிவு-துன்பம்.
பசியா-துவண்டு. வரை-எழுதப்பட்ட. அயரா-சோர்ந்து. கள-ஆயுள். கழியா-
சுழிந்து. இசழா-இசழப்பட்டு. எரி-அக்கினி. கிரையம்-நாகம்.

(சங) மூழ்காநிலை-மிக ஆழமாகிய நிலை. புதுநீர்-புதுவெள்ளம். வேட்டு-
விரும்பிப்போய். நீத்து-நீத்தக்கடிய. பழம்-பழையமையாகிய. கானயாறு-காட்
டாறு. துறந்து-நீங்கி. இறந்தாங்கு-இறந்ததுபோல, வீழ்-விரும்பப்படும்.

இரங்கல்—இதுவுமது.

இரங்கி மெய்கரிந் திருஞ்சிறை யடைந்திட ரிடைமுழிசு
வருங்க ணீரொடு நானொடு மறுகிய வரிவண்டிர்
சருங்கண் வார்முலைக் கௌரிசேய் செந்திலிற் கார்கால
மொருங்கு தும்மையு மொழிந்தன ரோவெழை யொழிந்தாரோ.

சித்தியல் வெண்பா.

ஒழிந்தன துன்ப முவந்தன வுள்ள
மிழிந்தன நம்வினை யெல்லாஞ்—செழும்புனம்
சேந்தன் திருச்செந்தில் சேர்ந்து.

(சடு)

இரங்கல்—துசிரியநீர்த்தம்.

சேர்ந்த போது குளிர்ந்து மண்பினர் தீர்ந்த போது கனன்றும்வா
னூர்ந்து கந்த னுகந்த செந்தி லொதுங்கு வெண்புணி லங்கள்போ
லீர்ந்து பொங்கிரு ணுங்கி யெங்கணு மெங்க னங்க நடுங்குமா
ரூர்ந்த வெம்பனி சிந்தி முந்துற வந்தி வந்தெழு மிந்துவே. (சசு)

இதுவுமது.

இந்துவு மிரவியு நின்றென வுலவிய விம்பரி நெழுவகையா
வந்துறு பிறவியி னொந்துழி லுடனொறு மங்குத லொழிவேனோ
செந்திலு மெனதிரு கண்களு மடியவர் சிந்தையு மருமறைநூ
லந்தமு மகிழ்வொடு சந்தத முலவிய வம்பிகை திருமகனே. (சஎ)

(சசு) இரங்கி-வருத்தி (ஒலித்து). சிறை-காவலிடம் (சிறகு). இடர்
துன்பம் (கொடுக்கம்). கணீர்-கண்ணிவின் றுவருநீர் (தன்னாகியநீர்). நானொடு-
வெட்கத்துடன் (மண்மதன்விற) கயிறாக. மறுகிய - சுழன்ற, ஒழிந்தனரோ-
விட்டுக்கொண்டாரோ.

(சடு) சேந்தன்-குமாரக்கடவுள்.

(சசு) தீர்த்த-நீங்கிய. கனன்றும்-சுட்டும். புணரிலம்-சங்கு. ஈர்த்த-நீள
ந்து. துங்கி-உண்டு; கெடுத்து. ஆர்த்த-சிறைத்த. அத்தி-மாலக்காலத்தில்.
இந்து-செந்தியன். ஊர்த்தென்பது-ஈர்த்தென்பதனோடு முடியும்.

(சஎ) நின்றென-நிலைத்திருந்தாற்போல. வுலவிய-தஞ்சரிக்கப்படுகின்
ற. இம்புரின்-இவ்விடத்தில். மங்குதல்-கெடுத்தல். ஒழிவேனா-நீங்குவேனோ
சந்ததம்-எப்பொழுதும்.

கலித்துறை.

மகவா னரசு மழிவற்ற யாக்கையு மன்பதையுஞ்
செகவாழ்வு மற்றவை யாவும்பொய் யேதமிழ்ச் செந்தில்புகுந்
தக்வா ரிசமலர்ந் தங்கைகள் கூப்பிதின் ருறுதிரு
முகவா னவனைப் பணிவதொன் றேமெய் முயல்பவர்க்கே. (சஅ)

கலித்தாழிசை.

முயல்பவர் முயற்சியின் முன்னம் யாவையு
நயனுணர் செந்தில் னல்குமே
நயனுணர் செந்திலா னல்கா னாயி
னயலொரு வானவர்க ளாக்குதற்கு வல்லவரு டல்ல ரன்றே. ()

தூட்டாழிசை.

அன்றல வின்று மஞ்ரெய் துவர்வேண்
மன்றலஞ் செந்தூர் வாழ்த்தா தாரே. (௩௩)

இரங்கல்—அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

தாரார் கொல்லோ தங்குளிர் தாரே
வாரா ராயின் மானனை யிரே
பாரா ராலோ பணிபடு நாளை
சீரார் செவ்வேள் செந்தூர் ரவரே. (௪௧)

பாங்கிடிற்று—வஞ்சிவருத்தம்.

அவரு மங்குள ரன்பின
விவரு நெஞ்ச மிரங்கினார்
சிவன்ம கன்பயில் செந்தில்வா
யெவரு மென்செய்வ ரின்பமே. (௩௨)

(சஅ) மகவான்-இத்திரன். மன்பதை - மக்கட்டட்டம். அதவாரிசம்-
இருதயதாமரை. முயல்பவர்க்கு-முயற்சியையு பிழைப்பவர்க்கு.

(சக) முன்னம்-கிணையு. அயல்-பிழை.

(௩௩) அஞர்-தூன்பம். மன்றல்-வாசனை.

(௩௪) தார்-மாரை. தூல்-அழகு.

(௩௫) இவரும்-அழுத்துவரும். என்செய்வார்-யத்து தடைசெய்வார். இன்ப
மே-இன்புடைவது) சுசுமே.

ஆசிரியவண்ண விருத்தம்.

இன்பமுந் துன்பமுந் சங்கடங் கொண்டயார் தங்குமிங் குஞ்சு முன்றிமொயத், துன்பவெங் கும்பியங் கந்தவிந் துன்பெருந் தொண்ட னென் றுய்ந்துளங் கழிவேனோ, புன்குருந் துந்தினன் சந்தனஞ் சிந்தி முன் பொங்கிவெண் சங்கெறிந் தலைவிசித், தண்பொருந் தம்பசும் பொ ன்சொரிந் தெங்கணுந் தந்தவிதன் செந்திவெம் பெருமானே. (ரு௩)

கார்கண்டு பாகனோடுகழறல்—குதுவுமது.

பெருமான் மதிபொதி சடையா னுடனுறை பிணைமா னுதவிய செந்தூரன், சுருமா மயிலென வுறைவாய் சிதறிய கணமா மழைமுகில் கண்டாலே, யொருமான் விழிவழி புனலோ வுடல்வழி யுயிரோ விடு குவ ளந்தோயான், வருமா றறிகில் னினிநீ விரைவுடன் வலவா கடவு தி வன்றேரே. (ரு௪)

சந்திவெஞ்சிப்பா.

தேராதவன் வழிமறுகிய திரள்சோலை
வாரார்மல ரிடையொழுகிய மதுமாரி
நீரார்வயற் செந்தூரனை நினையாதார், யாரேனு
மெழுவகைப் பிறப்பினு மியங்கி
யழிசுவர் கறங்கென வவலநனி யுழந்தே. (ரு௫)

கலித்துறை.

உழவாசு மம்மரு முன்னுத நெஞ்சு முறுப்பசப்பு
மிழவாத நாணுமெங் குண்டுவண் டிரியல் சேர்குறிஞ்சிக்
கிழவா னவனை யினையோ னெனுந்தன்மை கேட்கிலராய்த்.
தொழவா தரத்தொழி செந்தில்சென் றேகண்ட தோகையர்க்கே.

(ரு௬) அங்கும் இங்கும்-அவ்வுலகத்தும் இவ்வுலகத்தும். மரபத்துன் பம்-மயக்கமாகிய வருத்தம். ரும்பி-(தாய்மார்) வயிற்றிற்பிறக்கும். அங்கம்-சரீ ரம். கழிவேனோ-மிகுதியடைவேனோ. உந்தி-செலுத்தி. பொருத்தம்-தாழி ர்பருணிதி.

(ரு௭) பிணைமான்-பெண்மான் போன்றவுமாதேவி. உறை-நீர்த் துளிகன். வாய்-இடந்தோறும். வரும்ஆறு-மேல்விளையும் விறம். வலவா-சுரராதியே. கட வுதி-செலுத்துவாய்.

(ரு௮) வழிமறுகிய-வழிதெரியாமல் மயங்கிய; வார்-ஒழுங்கு. மதுமாரி- தேன்மழைபோலிய். கறங்கென-காற்றாடிபோன். அவலம்-துன்பத்தால். உழத் து-வருத்தி.

(ரு௯) உழவாதவருத்தாத. உன்னுத-நினைவாத. உறு-அடைவாத. பசப் பு-வசைசந்தம். இழிவழி-செடாத. நாணும்-கெட்கூறும். குறிஞ்சி-குறிஞ்சி கிலத்து. கிழ-உரிய (விருத்த). ஆதாம்-அன்பு.

வேண்பர்.

தோகைபுற மாக்குந் துணைத்தா ளாருவினையே
 னோகை யகமாக்க வொண்ணாதோ—பூகமலி
 தேங்கடம்பாய் செந்திற் நிருநகரில் வீற்றிருக்கும்
 பூங்கடம்பா நீதான் புகல்.

(௫௭)

இடைச்சியார்—கலிழர்.

புகலும் வாய்மொழிப் பால்விலை கூறுவார் போனி லாநகை பூத்த
 சவ் வாய்மலர்ந், தகலும் வாண்மறு கெல்லா மறுகச்சென் றாவின
 ல்விலை யாக்கு மிடைச்சியார், தகலு மாகுங் குட முலைப் பால்விலை
 னைய லாற்சிவன் சந்ததி செந்தில்வா, பிகலும் வாணெடுங் கண்ணெடு
 நஞ்சையு மிவர்விற் றாவினி யார்விலை கொள்வரே.

(௫௮)

தலைவிகூற்று—ஆசிரியவீருத்தம்.

கொள்வா ரன்றோ செவிப்புலத்தெங் குலத்தார் வலித்த கொடுங்
 டப்பின், வள்வார் முரசங் கறங்கோதை மணம்பேட் டயரு மனைமு
 றிற், கள்வார் கடப்பந் தொடைச்செந்திற் கந்தன் வேல்போற் காய்
 னைபாய், புள்வார் பொருவெங் களத்தோதை கேட்டே யகன்ற
 பாரேறே.

(௫௯)

ஆசிரியவீருத்தம்.

ஏறிரும் பசலைக் கலவைமான் மதச்சே நெழுதிய வழிமதக் கலுழி
 ரைத்தெறி கரடந் திரடிணி புழைக்கை யிகற்கரி மருப்புறழ் முலை
 பூ,— னாற்றிருங் கூந்த லேந்திழையவர்பா னலந்தனக் கலந்துழன் றவ
 ம, நாவ்கழித் தவலப் படுகுழி கிடக்கு நான்கதி காணுமா றுளதோ,—

(௫௭) தோகை-மயில்வாகனத்தின். துணைத்தாள். இரண்டு பாதங்கள்.
 மம்-வேளியில். ஆக்கும்-சேர்க்கும். ஓகை-மகிழ்ச்சியுடைய. அகம்-உள்ளிடத்
 ல். பூகம்-கமுகமாத்தில். மலிதேம்-சிறைந்ததேன். கடம்-யானைமதம்போல.

(௫௮) மொழிப்பால்-சொல்லாகிய பால். விலைகூறுவார் - விலைசொல்ப
 ராகிய வேளையர்கள். நிலாநகை-சந்திரகிரணம்போன்ற சிரிப்பு. அகலம்-
 ிரியும். மறுகு-வீதி. மறுக-சுழல். தகல்-பொருத்தமுடைத்தாதல். உம்-அகை
 த்ததி-மைந்தன். இகலும்-பகைக்கும்.

(௫௯) செவிப்புலத்து-காதினிபுத்து. வலித்த-வலிந்தடித்த. கடிப்பின்-
 றுத்தடியால். வள்வார்-கட்டியவரையுடைய. கறங்கு-முழங்கு. ஓதை-ஒலி.
 வட்டி-விரும்பி. அயரும்-மிகவும். மூன்றில்-முந்தத்தில். புள்-பறவைகள்.
 ளர்பொரு-ஒழுந்தாக மோதுகின்ற. களம்-யுத்தகளத்தில். போரேறு-தூண்
 ங்கம்போன்ற தலைவர்.

வாறெழுத் துளங்கொண் டைம்புல னடக்கி யவாவறுத் தொருநெறி துருவி, யகங்குழைந் துருகிப் பருகுமன் பினருக் கானந்த ஞானவாரி தியே,— பாறெழுந் திரைக்குந் திரைப்பசங் குருதிப் பரிதியஞ் சுடரி லை நெடுவேற், பண்ணவா விரைப்பூந் தண்ணொ வயல்பாய் பைந்தமி ழ்ச் செந்தில்வா னவனே. (௫௦)

இதுவுமது.

வானமும் புவிபு மாய மாறிலைம் பூத மோதி
ஊனுடம் பாத னாயே ஊழ்வினைப் பகுதி யன்றே
கூனினம் பிறைதோய் நெற்றிக் கொடிமணி மதில்கூழ் செந்திற்
ழிறனினந் தொகுதார் மல்கு செஞ்சுடர் வேலி னனே. (௫௧)

கார்கண்டுபாகனோடுகழறல்—இணைக்குறளாசிரியப்பா.

வேலிற் கிளரொளி மின்னெறிந் துவன்றிச், குலிற் கடலென முழங்கி மாலிற் கருகிக், காலிற் கடுவிசைத் தெறிந்து, மேலிற் பரந்து, பாலிற் பஹ்ளி சிதறிக் கோலிற் பொழிந்து, குனிசிலைவளைத்தன வா லோ, வாலிற் சிறந்தோன் மைந்தன், சேலிற் றிகழ்வயற் செந்திலிற் கொண்மு, வயங்கு தேரினு முந்துறு மாலோ, சால்பிற் கேள்விப்பாக, தகவினி யென்னு மாலோ, நூலிற் சிறந்த துண்ணிடை தனக்கே.௫௨

இரங்கல்—ஆசிரியநிந்தம்.

தனக்கோ ருவமை யில்லாத தந்திக் கிளையான் செந்திலுமென்
மனக்கோ யிலுங்கொண் டவனினைத்தாள் வணங்கா தவரினிணங்காரா

(௫௦) ஏறு இரு-மிகப்பெரிய. பசுலை-பசுமை. ஏழுதிய-பூசு. மதக்கலுழி-மத மாகிய காட்டாறு. காடம்-மதமொழுதமடையானம். தினி-பலம். புழை-துவா ரம். உறழ்-ஒத்த. அவலம்-துன்பம். ஒருநெறி-ஒப்பற்ற மோகந்வழி. துருவி- தேடி. பருகு-உண்ணும். பாறு-பருத்துகன். இரைக்கும்-முழங்கும். குருதி- இரத்தம். பரிதி-சூரியன்போன்ற. நரு-தேன்.

(௫௧) மாறு-விரோதம் ஒதில்-சொல்லுமிடத்து. பகுதி-பகுப்பு. நெற் றி-உச்சி. தேன்-வண்டு. மல்கு-பொருந்திய.

(௫௨) துவன்றி-ஒருங்கி. மாலின்-விஷ்ணுவைப்போல. காலின்-காற் றைப்போல. பாலின்-பால்போல. குனிசிலை-வளைந்தவாணவில் கொண்மு-மேகங்கள். பசுமை, சாத்தியே. தகவு-குணம்.

யெனக்கோ ருறுதி யியம்பாம விதண்கா ளேனல் கார்க்கினிகார்
புனக்கோ கிலங்கா னென்கொளித்துப் போனா ரிருந்த மானாரே. (சுந)

தழை—கலித்துறை.

மானார் விழமான் மகன்கா தலனார் வாழ்செந்து
ருனார் வடிவே லுரவோ யினிவே றுரைபுண்டோ
வானார் விழைபுந் தழையோ தந்தா யம்மாநங்
கானார் குழலா ஞாயிந்தந் தனைநீ கண்டாயே. (சுச)

மறம்—ஆசிரியவருந்தம்.

கண்டாலு மனம்பதைக்குங் கடுங்குற்று நடுங்கியெமைக் கடல்
சூழ் செந்தில், வண்டாலுந் துணர்க்கடம்பன் மலர்ச்சரண மழவாத
மறவ ரேயாம் பெண்டாலின் றுளமயங்கி யுயிரைவிடத் தூதுவிடும்
பெருமான் றன்பாற், றெண்டாலெங் கருக்குரைக்க வருந்தாத வவற்
கியம நூத னீயே. (சுரு)

தலைவனைவேண்டல்—வேண்டி.

தூதுசொல வேண்டிச் சுரும்பினைபு மானினைபு
மாதசொல விட்டாலு மாட்டாவா—லோதுசெந்திற்
காங்கையா வாறிரண்டு கைத்தலத்தாய் நின்றனனை
வேங்கையா மென்றே வெறுத்து. (சுசு)

இரங்கல்—கலித்துறை.

வெறுப்பா ரவரென்னை மின்னனை யாரெனில் வெம்பிலழபும்
பொறுப்பார் மறந்தும் புறக்கணி யார்புணர்ந் தாவிதந்துண்
ணிறுப்பார் புலவியி னீடல்செட் யாரினை வார்வினைக
ளறுப்பார் திருச்செந்தில் வாயிவ ரகூர்வந் தலைப்பவரே. (சுள)

(சுந) இணங்கார்-பகைவர். இதன்கான் - பரண்களே. ஏனல்கான்-தி
னைப்புண்களே.

(சுச) உரவோய்-வலிமையுடைய தலைவனே. லுரவோ-ஆச்சரியம். கண்ட
ாய்-வேண்டி கூறலாகிய அசைநிறை.

(சுரு) ஆலும்-முழுவதும். பெண்டு-பெண். உயிரை-(சன்)னுயிரை. அவ
ருக்கு-அப்பெருமானுக்கு.

(சுசு) சுரும்பு-வண்டு. வேங்கை-வேங்கைமரம். வள்ளியெய்கியின் பொ
ருட்டு வேங்கைமரத்தையு கதை. கந்தபுராணத்துட் தந்தை.

(சுள) வெறுப்பார் - நெருங்குவார். மின் அணுவொன்றினை மின்போ
லும் பெண்களென்றான். புறக்கணிப்பார்-அளவியம்செய்பவர். நிறுப்பார்-நிறுத்
துவார். வினைகளறுப்பார்-குமாரக்கடவுளுடைய.

எழுந்தென்னவேந்தலை விலக்கல்—கலித்தாழிசை.

அலைவாய்வள நந்துரிள நிலவாய்விரி செந்தூ
ரடனாட்டிய கதிர்வேலவர் குடநாட்டன மனையான்
முலைதாமெழு துவையேலவை குழையாமுழு மதிபோன்
முகநேரெழு துவையேனகை புரியாதிரு புருவஞ்
சிலைபோலெழு துவையேலவை குனியாவடி தளிர்போற்
றிடமாயெழு துவையேலவை நடவாகிளி துவர்வா
யிலவாயெழு துவையேலது கலவாநிறை யமுத
மெங்கேயெழு துவைநீகிழி செங்கேழயி லவனே. (சுஅ)

தலைவியை யாற்றுவதல்—வேண்பா.

“அயில்வேற்க ணல்லா யஞர்கூர்ந் தலமந்
துயிர்வேட்கை வாட்ட மொழிவாய்—பயிலுமதன்
பூங்கைக் கடம்புண்டு போனாற் றரச்செந்தில்
வேங்கைக் கடம்புண்டு மேல். (சுசு)

விலக்கல்—ஆசிரியத்துறை.

மேல்வா னவர்தஞ் சிறையறுத் துயர்ந்த விளங்கலை நெடுவேற்
றுளங்கெழிற் குமரன் வியன்செந்திற், குல்வாய்ப் பணிலங் சுறங்கு
மலைவாய்த் துறைவா வினியெம் பிறைவா ணுதலின் னுணர்த்தா ரக
லம் புணர்ப்போ டேகின், பால்வாய்க் குழவி மறிமான் மறுகும் பகு
வாய்ப் புலியின் றொகைவால் புடைப்பப் பணைக்கோட்டு, நால்வா
யிரையா வேட்டைபா யரவ நவிலும் பாலைத் தெனலாற் கவலை நளிர்
நீர்ப் பொருரைத் தெளிநீர் பழன நன்னாட் டகமன்றே. (எடு)

(சுஅ) குடநாடு-மேல்நாடு. அனம்-அன்னப்பகதி. குழையா-மிருதுப்படா.
நகைபுரியாது-சிரியாது. குனியா-வளையா. கிளி-கிளிமூக்கும். துவர்-பவனமு
ம்போலும். இலவா-இலவம்பூவாக. கலவா-கலவாது. கிழி-படம். தேழ்-நிறம்.
கலவா என்பது முற்றிற்றுக்கொண்டது.

(சுசு) அயில்-கூர்மை. அஞர்-துன்பம். வேட்கை-ஆசையால். கைக்கு-
கையினிடத்து. அடு அழகு-கொல்லுகின்ற பாணம். உண்டு,—(இங்கு நில்லா
தே). வேங்கை-வேங்கைமரமாகிய முருகக்கடவுளுக்கு. கடம்பு-கடப்பமரலை.

(எடு) துளங்கு-அசைகின்ற. துறைவா-செய்தனிலத்தலைவனே. புணர்ப்
போடு-சேர்த்தபடியே. மறுகும்-சுழலும். கொடை-கூட்டம். புடைப்ப-அழிப்
ப. பணை - னுருத்த. குழுவாய் - பாணை. இரையா - உணவாக. நவிலும் - (தா
ற்பரியம்) செய்யும். பாலைத்து - பாலையிலமுடையது. கவலை-பயி (முண்டாடி)
தெளி - குழைசேறு. ழான்குழவிமெனக்கூட்டுக.

வெண்பா.

அகமன் றலங்கமலத் தாள்வினையே னன்பாற்
புகமன் றகுமகிழ்சி பூத்தான்—றகவென்று
முந்தினக ரம்போ லொளிகொண்ட வேற்படையோன்
செந்தினக ரம்போற் சிறந்து. (எக)

பிரியேனென்றல்—கலித்துறை.

சிறந்தார் பரவுந் திருச்செந்தி லார்சிவன் றீ நுதற்கட்
பிறந்தா றினையடி பேணலர் போலப் பிணியவிழ்தார்
புறந்தாழ் குழவி புலம்பே லுனையைம் பொறிகலங்கி
யிறந்தாவி யான்படி னும்பிரி ரோன்பிறப் பேழினுமே. (எஉ)

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஈழமுயர் கடாயாணை மேல்வெண் குடைக்கீழ் நினைக்கவரி யெறிய
விருபா, லின்னிய முழங்கமட வன்னங் குழீஇயனைய வேழையர் மரு
ங்கு குழை, —காழகி னறுங்குற றிஞ்சுபூந் தேய்வைகாடி கமழ்தடவும்
வலையநிமிர்தோட், கண்ணிக் கடம்பசைய வேல்கொண்டு நீவரக் கண்
கொண் டொள்குளர்வனோ, —வாழிமுரி திரைமுகபி கிழியவெழு மெழு
புரவி யருணமிசை கொடிநெடுந்தே, ராயிரங் கதிரிரவி பாயிரும் பகலு
மிரு ளடையபிடை சினைவிடுதடங், —கோழிலை நறம்புன்னை துன்னுநு
ண் டாதுபடு குவிமுகை மருட்டு முடவுக், குடவனை மணித்தொகுதி
நிலவுகாய் செந்தில்வரு குலவமரர் தம்பிரானே. (எங)

(எக) அகம் - மனத்தில். மன்றல் - வாசனையுடைய, தான் - திருவடி
கள். புக-பொருந்தியிருக்க. மந்தரும்-நிலையறும். என்னும் - சூரியன். உக்
தின-செலுத்தின. கரம் - பிரகாசம். வினையேன் அகமெனக்கூட்டுக.

(எஉ) பேணலர் - விரும்பாதவர். பிணி - கட்டு. புறம் - முறுகில். புல
ம்பேல் - வருந்தாதே. ஆவியிறந்தபடினுமெனக்கூட்டுக.

(எங) ஏழு - ஏழுமுழம். கடா - மதம். குழீஇயனைய-கூடினாற்போல.
காழ் - வயிரம். குறடு - கட்டை. தேய்வை - சந்தனம். கமழ் - வாசனைசெய்
ய. நிமிர் - உயர்கின்ற. முரி - வளைகின்ற. அருணம் - செந்நிறம். பகலும் -
பகற்காலத்தும். பிடை-நெருங்கிய. சினை-கிளை. முகை - அருக்பு-மருட்டிம்-
(தன்னைமுத்தோவென்று) மயங்கச்செய்யும். முடவு - வளைந்த - காய்-பிரகா
சிக்கின்ற.

ஆசிரியத்தாழ்வரை.

¶ தம்பிரான் செந்திலிற் சரவணத் துதித்தோ
னம்பொனார் கழலினை யன்புறப் பணிந்தோ
ரும்பராய் மன்னுவ ருயர்நிலை யடைந்தே.

(எச)

மாலையாத்தல்—கலித்துறை.

அடைக்கலர் தானிவ னானாறு மார்பத் தணிகடம்பர்
தொடைக்கலர் தாருயிர் சோர்தனன் றோதொல் லுணர்வெம்
ரிடைக்கலர் தாவிப் பலியூ னுடனுண் டெழுங்கதிர்வேற் [போ
படைக்கலர் தாங்கிய கையாய்தென் செந்திற் பதிக்கந்தனே. (]

இரங்கல்—வேண்பா.

கந்தமல ராலக் கமழ்கூந்த லேந்திழைமூர்
தந்தமல ராலத் தளருமோ—வந்தவினை
போக்குமரன் சேயொளிக்கும் பூம்புனற்செந் தூரமர்ந்த
கோக்குமரன் பூந்தார் குறித்து.

(எசு)

இதுவுமது—ஆசிரியத்துறை.

குறுமுனிவற் கறமுறைத்த குமரன்மா செந்திலினெங் கொலைவில் வே
சிறுமியைம ணம்புணர்ந்து தீர்ந்திடினு மன்பகத்திற் றீரா ரன்றேட்டர்
சிறுமியைம ணம்புணர்ந் தன்பிற்றீர்ந் தாராயிற்
கறிவளர் வரைநாடற் கென்னு மென்னு முணர்ந்த கல்வி யாதே.(எஎ)

வேண்பா.

¶ ஆறுமுக மேன்கண்க ளாறிரண்டு மேனடியேற்
கேறுவினை யொழிப்ப தெல்லாமோ—நீறணிவான்
கன்றே திருச்செந்திற் கற்பகமே நின்னருட்கண்
னென்றே யமையாதோ வோது.

(எஅ)

(எச) செந்திலிற் றம் ரபிரெணைக்கூட்டுக.

(எடு) அலந்து - துன்புற்றுத்தேடி. இடை. இடத்தில்.

(எசு) தந்தம்-தங்கள் தங்களுடைய. அலர்-பழிமொழி. ஆல - (வந்து)
அசையாநிற்ப. தளரும் - தளர்ச்சியடைவன். சேய் - புத்திரன். கோ-தலைமை.
யாகிய. ஏ-அசை.

(எஎ) சிறுமி - சிறுபெண். தீர்ந்திடினும் - பிரிந்தாலும். கறி - மிள
குக்கொடி. ஆறு - மார்த்தம்.

(எஅ) ஏன் - எதற்கு. கன்றே-பிள்ளையே. அமையாதோ - போதா
தோ.

இரங்கல்—ஆசிரியவிருந்தம்.

து வார்கொலோ வுயிருடற் பொறைமறித் துதவுமா றுயர்ந்தோங்கி
மது வாரிள முகிழ்முலை வணிகையர் முடிந்திறந் திடுங்காலைக்
ரது வார்மணிக் கணங்குழை யுழைமகள் காதலர் திருச்செந்திற்
பாது வார்குழ லாய்கல்வி வேட்டெமைப் புல்லுவிட்டகன்றாரே. (1)

இதுவுமது—கலிவிருந்தம்.

அகலுறார் கனவெலா நனவெ லாந்தொடப்

புகலுற ருளங்குடி புருந்த காதல

ரிகலுற வேர்ச்செந்தி லினங்க லாரின்யா

னுகலுற தாவிநின் றாச லாடவே.

(அ1)

கூனயட்டகூறித்தோழிநததல்—இதுவுமது.

ஆடு பூஞ்சுனை சந்தனின் தாய்மலர்

சூடி வாய்விளர்ப் புந்திறந் ரோகையாய்

சேடன் வேற்படைச் சேவகன் செந்திலி

னாடி யானுஞ்சென் றுடுவ னானமே.

(அக)

தலைவன்கூற்று; இரங்கல்—இதுவுமது.

நானிலமு மெண்டிசையு நன்கிசையு நாளார்

தேனகு கடம்பருயர் செந்தினகர் போல்வார்

மானகு கருங்கணினை வஞ்சவிட மானால்

யானுமுயி ரும்புவிடி மென்கொலுடி மாறே.

(அஉ)

(எக) ஒதுவார் - படிப்பார். பொறையுடை-பாசமாயியசரீரத்தை. மறித் - மீள தருமாறு - படைக்கும் விதம். வார்-நீண்ட. உழை-மான். போது-நர்கண்ணிந்த. வேட்டு - இச்சித்து. புல்லு - தழுவுதல்.

(அ1) அகலுறார் - நீங்கார். புகலுறார்-பேசமாட்டார். இகல்-பணை. னன்கலாரின்-பணைவரைப்போல.

(அக) கூந்து - சந்தனம் - ஆய் - ஆராய்ந்து. விளர்ப்பு-வெருப்பு. தோயாய் - மயில் போல்பவனே. சேடன் - அழகுடையவனாகிய.

(அஉ) நானிலமும் - நான்குநிலத்தினும். நான்-அன்று. நகு-விளங்குவிட. போல்வார் - ஒப்பாராகியவராதர். என் - எவ்விதம்.

தோழிகூற்று; இங்கல்—தூசியவருந்தம்.

மாறு படுஞ்சு ரோட் முனிந்தார் வானுயர் செந்தூர்வா
யூறு படும்பே ராசையி னம்பா லூர ரிரங்காரே
னீறு படும்பூ னுரமு மொன்றே நேரிழை கண்சோர்நீ
ராறு படுங்கால் யாவ ரறிந்தா ராவி படும்பாடே. (அங)

கலித்துறை.

பாடாத நாவும் பணியாத சென்னியும் பாவித்தன்பாய்
நாடாத வள்ளமு நான்படைத் தானர கேழுஞ்சென்று
கூடா துயர்க்கதி கூடுவ னோருன் நெறிந்தவைவெற
சேடார் மதிற்செந்தி லாயென்கொ லோசின் நிருவருளே. (அச)

தலைவிகூற்று—வேண்பா.

அருட்கடல்வாழ் செந்தினக ராய்வளைக்கை நல்லாய்
பொருட்கடல்வேன் மன்னரேன் போனார்—மருட்குவளைக்
கண்பொழிய முத்தங் கனக முலைபொழிய
நண்பொழிய நாமெலியு நாள். (அந)

பாங்குகூற்று—கலப்பா.

நாணளினர் தனையவிழ்ந்த நறுமலர்ப்பொற் பொருட்டகட்டுக்
கோணளினர் துறங்குவயற் குமரன்மா செந்திலின்வாய்ப்
பாணளினர் தலரளக பாரமுகில் சோரமணிப்
பூணளினர் தனித்தாவி புல்லாது நில்லாதே. (அசு)

(அங) ஊறுபடும் - தழும்புபடும்; அழுத்தமாகிய. ஊரர் - மருதகிவத்
தலைவர், நீறுபடும் - சாம்பராகுக. ஒன்றே - (இஃ) தொன்றுதானே.

(அச) பாவித்து - பாவினைசெய்து. கூடாது-சேராது. சேடு அழகு.

(அந) அருட்கடல் - கிருபாசமுத்திரமாகிய குமரர்க்கடவுள். பொருட்
கு - திரவியத்தின் பொருட்டு. அடல்- வலிய. முத்தம் - முத்துப்போலும்
நீர்த்துளி. கனகம் - பொன்போலுந்தேமல். கண்பு - சிசேகம்.

(அசு) நான்-தினத்தோறும். ளினம் - தாமரை தனையவிழ்ந்த. கட்டு
விட்டலர்த்த. பொருட்டு அகடு-சொட்டையின்மீது. கோன்-வலிய. ளளி-குளி
ர்த்த நீறு-கங்கு. பாண் அளி-பாடல்வண்டு. கத்து-யிரு. அலர்-பூக்களையணி
ந்த. மணிப்பூணன்- இரத்தபரணத்தையுடையவன், இனம்-இன்னமும். தனி
த்து-தனித்தால்.

வெண்பா.

¶ நில்லாத நீயு நிலைநின்ற வென்றனக்குப்
பொல்லா தனவாம் புலனடக்கிப்—பல்பகலும்
கார்த்திகையான் செந்திற் கடிநகரைக் கண்ணாரப்
பார்த்திகையா நெஞ்சே பணி. (அஎ)

கலித்துறை.

¶ பணிப்பகை மயிலுஞ் சேவற் பதாகையும் பன்னி ரண்டு
மணிக்குழை களுமோ ராறு வதனமும் வாகை வேலும்
தணிப்பசங் கடப்பந் தாருந் தண்டையந் தாளு நாளுங்
கணிப்பருஞ் செந்தி லாயென் கருத்தைவிட் டகன்றி டாவே ()

இரங்கல்—இதுமவுது.

அகன்று லகலும் புணர்ந்தாற் புணருமென் னுலியம்மா
குகன்று தவிழ்பொழிற் செந்திலின் வாய்க்குளிர் மாமதிபோன்
முகன்றழ் கனங்குழை முத்தணி மூரன் முகிழ்முலையான்
மகன்று நெழுதிய வோலியம் போலு மயிலினையே. (அக)

தலைவியைவியந்தல்—ஆசிரியவந்தம்.

மயில்கடவி யண்டகோள முகடதிர வம்பொன்மேரு வரைபிதிர
வங்கை நீகே, ரயில்சுழல வும்பர்வாழ வுலகைவலம் வந்தசோதி யருள்
குமரர் செந்தில் போலியார், குயின்மொழிக னிர்தபாகு மடமயில்வி
ளங்குசாயல் கொடியிடைது வண்டு வாடுநா, வியலுநது விர்தர்சாப
மிணைவிழிக னிர்தர்நீல மிலவிதழு மிர்தர் கோபமே. (கஉ)

(அஎ) நில்லாத - நிலைநில்லாமலெங்குஞ்சென்றோடுகின்ற. பொல்லா
தன-கெடுதலுடையன. புலன்-பஞ்சேந்திரியங்களை. கடி-காவல். பார்த்தி-
பார்ப்பாய். கையால்-கைகளால்.

(அஅ) பணி-பாம்பு. பதாகை-கொடி. வாகை-வெற்றி. தணி-குளிர்த்த.
ணிப்பு-அளவிடுதற்கு.

(அக) புணர்ந்தால்-சேர்ந்தால். முகன்-முகத்தில். முத்து அணி-முத்து
போன்ற அழகிய. மூல்-பல். முகிழ்முலை - அரும்புபோலுமுலையையுடைய
மேனே, மால்மகன்-பிரமன். குகன் அகன்றாலெனக் கூட்டுக.

(கஉ) கடவி-செலுத்தி. பிதிர-பொடியாயுதிர, சுழல-சுற்றிவர, சேரதி-
விரைவான். போலியார்-போன்றமாதர். இயலும்-பொருத்தும். ததல்-உதறி.
தெழ்-அதரம். இலவு-இலவமலரும். இத்திரசோபம்-பட்டுப்பூச்சியும்.

கார்கண்டிபங்கல்—ஆசிரியவிருத்தம்.

கோப மெழுந்தன மேக முழங்கின கோட நிரம்பினரீர்
சாபம் வளைந்தது தோகை பரந்தன தாரவர் வந்திலரா
னீப மணங்கமழ் மார்பினர் செந்திவி னேரிழை நெஞ்சிடையே
சோப மலிந்தது வாவி தளர்ந்தது சோர்வன கண்டுளியே. (கக)

கலித்துறை.

துளியாது கண்புனல் சோராது மெய்துதி யாதுசொன்னாக்
களியாது நெஞ்சுகங் கைகுவி யாதொருக் காலுமறை
தெளியாத வானவர் ஈனா பதியைத்தென் செந்திலினவாய்
வெளியா யெதிர்த்து தொழார்நர கேழினும் வீழ்பவர்க்கே. (கஉ)

பாங்கியாற்றுதல்—தறவிவேண்பா.

வீழ்வா ரெழார்பொருட்கு விட்டுநமை வெற்பயிலாற்
போழ்வார்செந் தூரடையார் போல். (கங)

பிச்சியார்—ஆசிரியவருத்தம்.

போலிதனக் கென்றுமிலாப் புண்ணியன்கண் னுதற்கடவுள்
புதல்வன் கோலப், பீலமயி லியற்செந்தி¹லுவைவேற்கைக் கொலைவேற்
கட் பிச்சி யாரே, னூலிடையைக் குறைத்துமணிப் பனைமுலையைப்
பெருக்கியென்று நோயே செய்திர், நீலமுகி லோதிசுறைத் துயிர்
குறைப்ப தோவுமக்கு நீதி தானே. (கச)

(கக) கோபம்-இந்திரகோபம் - பட்டுப்பூச்சி. கோடல் - செங்காந்தன்.
நீலசோபம்-இந்திரததுக. தோகை-மயில்கன். தாரவர் - மாலையணிந்ததலைவர்.
நீபம்-கடம்பமலர். சோபம்-சோர்வு. ஆவி-உயிர்.

(கஉ) சோராது-சளராது. மெய்-சரீரம். நா-நாக்கு. ஒருக்காலும்-ஒருத
ரமும். மறை-வேதங்கள். வெளியாய்-வெளிப்படையாக. தொழார்-வணக்கா
ராய்.

(கங) பொருட்கு-திரவியத்தின்பொருட்டாக. வீழ்வார் எழார்-விரும்
புவராயெழுந்த புறஞ்செல்லார். போழ்வார் - பின்பாபாசிய குமார்க்கடவுள்.

(கச) போலி-ஒப்புப்பொருள். பீலி-மயிற்சூதை. இயல்-தன்மையும்.
செந்தில்-திருச்செந்தூரினிடத்து. கை-கையும். வேற்கை-வேல்போலுங் கண்
னுமுடைய. பிச்சியாரே-புயித் தியமுடைவாரே. பெருக்கி-வளரவிட்டு. ஒதி-
கூத்தல். (ஞானம்). பிச்சியார்-மொட்டைத்தலையுங்கையில் வேலுமுடைபவர்

தலைவியாங்கிக்குரைத்தல்—கலிவேண்பா.

தானக் குணிகோட்டுத் தந்தியினை யும்விலக்கக்
கானக் குடினைக் கலுழியினிற் காத்தளித்துத்
தேனக்க செச்சுசயந்தார்ச் செந்திலார்க் கன்பரினென்
னானெக் குருக வுயிரிற் கலந்தார்க்கு
நானக் கமழ்கூந்த னன்னுதலே வாரலையென்
றியானுற் றுரைப்பதெவ்வா றின்று.

(கூடு)

கலிவேண்பர்.

இன்றுலகி னல்குரவா லீடுபிந் தன்மையினை
லன்று மருவியே னுன்றவறஞ் செய்யகிலே
னென்றும் பிறப்பினுமிப் பெற்றியே முற்றுமெனைக்
கன்று மனத்தாற் கவலுழந்து நில்லாது
குன்றெறிந்த செந்திற் குழகாநின் பூங்கழற்கால்
சென்றுதொழு மாறன்பு செய்.

(கூறு)

தாய்கூற்று—கலித்துறை.

செய்யவ னேயெனுஞ் செந்திலெந் தாயெனுஞ் செவ்வடிவேற்
கையவ னேயெனுங் கங்கைமைந் தாவெனுங் கண்ணிரீர்
பெய்யவ நேகந் தரமெழும் போய்விழும் பிள்ளைமதி
வெய்யவ னேயெனும் வேறறி யாளென் விளங்கிழையே. (கூஎ)

தலைவியூற்று—ஆசிரியவிரூத்தம்.

ஹைக்குங் கூடலு மென்னிரு கண்களி னிமைகளு மிரவெல்லா
மறைக்குங் கூடல மந்துதென் செந்திலா யொருகணங் கூடாவான்

(கூடு) தானம்-மதம். குணி-வளைந்த. குடினைகலுழி - குடினையாகிய
புளங்கிய. செச்சு-வெட்சிப்பூ. அன்பரின்-அன்பர்போல. செக்கு-செகிழ்க்
1. நானம்-கன்னாதி. வாரலே-வாராதே.

(கூஎ) கல்குரவால்-தரித்திரத்தால். ஈடுபெம்-வருத்தம். ஆன்ற-உயர்ந்த.
ரட்டாறு. கக்க-பெற்றி-தன்மை. கன்றும்-வாகும். கவலுழந்து-துன்பமது
வித்து. குழகா-போழுகுடையவனே.

(கூஎ) செய்யவனே - சிவந்தவனே எனும்-என்றுசொல்லுவன். எழும்-
முலான். விழும்-விழுவான். பிள்ளைமதி - (இவையெல்லாம்). சிறுபிள்ளைப்
பெயர்.

மழைக்க னம்பிகை மலர்க்கரங் கோட்டியே வார்முலை பீரோட
வழைக்க நின்ருகத் தாடிய மணிச்சிலம் பலம்புசே வடியானே. (கூஅ)

கலிப்பா.

அடியாரி னுளமுருகன் பறியாத வென்புன்சொன்
முடியாத நக்கிரர் முருகாற்றுப் படையாமோ
தொடியார்பன் னிரண்டுதடர் தோளார்க்குத் திருச்செந்தில்
வடிவாய்வன் றுகிர்ச்சேவல் வலனுயர்த்த கொடியார்க்கே. (கூக)

வேண்டா.

ஆர்க்குங் களிவண் டறையும் பொழிற்றிருச்செந்
தூர்க்கன் புடனீசென் றுள்ளமே—கூர்க்கு
மெழுமையினு ந்பிறப்பி லெய்தாமற் சேயைத்
தொழுமயிலும் வேலுமெனச் சொல். (ஈ)

(கூஅ) கூடலும் இழைக்கும்-கைபொருந்தும் குறியும் பார்ப்பன்-என்-
யா துகாரணம் - கூடு - தேகமும் - உழைக்கும்-வருத்தப்படும். அலமந்து-சுழ
ன்று. கணம் - கடினமும். கூடா-பொருந்தா. மழை-குளிர்ச்சி. கோட்டி-வளை
த்து. பீரோட. பாலொழுக. அலம்பு-முழங்குகின்ற. இமைகளும் கூடா
வெனக்கூட்டுக.

(கூக) அடியாரின்-தொண்டர்களைப்போல. முடியாத-கெடாத. தொ
டி-கங்கணம். வடி-கூரிய. வன்-வளம். உகிர்-நகம். வலன்-வலப்பக்கத்தில,
உயர்த்த-உயர்த்திய.

(ஈ) ஆர்க்கும்-சிறைக்கும். அறையும்-முழங்கும். கூர்க்கும்-மிருக்கும்.
எழுமை-எழுவகை.

திருச்செந்திற்கலம்பகம்,

அரும்பதவுரையுடன்

முற்றிற்று.

இவ் வரும்பதவுரை யெழுதியவர்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

திருச்செந்திற் கலம்பகம் அருளிச்செய்த சுவாமிநாத தேசிகர் சரித்திரம்.

இவர், செந்தமிழ் நாடு மூன்றுகளில் இடை நின்றதாயும் செந்தமிழ்ச்சங்கமிருக்கப் பெற்றதாயுமுள்ள பாண்டிவளநாட்டிற் பரம்பரைசைவ வேளாளர் குலத்தில் சற்றேறக்குறைய இருநூறு வருடங்கட்தமுன் அவதரித்து வளர்ந்து கல்வியறிவாலுயர்ந்தவராய்த் திருக்கயிலாசபரம்பரைத் திருவாவதிதூறையாதினத்தை யடைந்து, அக்காலம் ஆங்கெழுந்தருளிய ஞானசாரியராகிய அம்பலவாணதேசிக மூர்த்தி ளிடம் சிவதீக்ஷ பெற்றுத் துறவறத்தையடைந்து தவத்தால் மனந்நயராய தம்பிரானு யிருந்தனர்.

அங்ஙனமிருக்குங் காலத்தில் இவருடைய நற்குண நற்செய்களை ஞ்சிவபத்தி குருபத்தி யடியார்பத்தித் திறத்தையும் பேரறிவையும் புகுத்தரிசனத்துக்கு வந்திருந்த பாண்டிநாட்டின் நிலகமாய் விளங்கும் திருநெல்வேலி மயிலேயும் பெருமாள்பிள்ளை யென்பவர் அறிந்து பத்தகைய கூரிய புத்தியுடையார்க்கன்றோ நாம் கற்ற நூல்களையெல்லாம் போதிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து ஞானசாரியர் ஆஞ்ஞரால் இவரை யழைத்துக்கொண்டிவந்து தமதருமைப்புதல்வரினுமதிகரக அன்புபாட்டித் தினந்தோறு முபசரித்துத்தொல்காப்பிய விலக்கரத்தினரியவுரைகள் நான்கையும் மற்றையிலக்கணங்களையும் திருவள்ளுவர் குறளின் பலவுரைகளையும் திருக்கோவையாருரையையும் சங்க நவியனவாகிய சீவக சிந்தாமணியாதிய பஞ்சகாவியங்களையும் பதப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலிய பல நூல்களையும் பன்னிரண்டுநடம் ஐயந்திரிபறக் கற்பித்துப் பின்னர் திருநெல்வேலிக்குக் கீழ்ப்பாளன் செப்பறைப்பதியில் வசிக்கும் கனகசபாபதி சிவாசாரியரால் மொழி வியாகரண முதலிய நூல்களையும் நிரம்பக் கற்பிக்குமாறு செய்தனர். இங்ஙனம் தமிழ் வடமொழியிரண்டையுங் கற்றுத் தேர்ச்சுற்ற தம்பிரானைவர் இவ்விரண்டு வித்தியா குருமாரிடத்திலும் மரிதும் பத்தி பண்ணியிருந்தனரென்பது தாம்கூறிய இலக்கணக்ாத்து என்னும் அரியநூலில்.

“திருநெல் வேலி யெனுஞ்சிவ புரத்தன்
ருண்டவ முர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்
வாழ்மயி லேழும் பொருமாண் மகிபதி
யிருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்
டி லக்கணக் கொத்தெனு நூலியம் புலனே”

“செப்பறைப் பதியில் வாழ்சிவத் துவிசன்
கனக சபாபதி கருது வடநூற்கட
றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச
னுபய பதங்களை யுண்மையொடு பணிவாம்”

என்று சொல்லிய வித்தியா குருவணக்கங்க ளாலே நன்கு விளங்கும்.
பின்னர் மயிலேழும் பெருமாள் பிள்ளை இவரை அழைத்துக் கொண்டு
திருவாவடுதுறைக்குப் போய்த் தமது ஞானசாரியரிடம் ஒப்புவித்த
னர். அதன் மேல் இந்நூலாசிரியராகிய இவர் நிருவாண தீக்ஷை
பெற்று வீடுபெற்றிற்குரிய ஞானநூல்களை யெல்லாங் சுற்றுச் சிந்தித்
துத் தெளிந்திருந்தனர். இவரிங்ஙன மிருக்குங்காலத்தி லொருநாள்
ஆங்குவந்த இலக்கணவிளக்க நூலாசிரியராகிய வயித்தியநாத நாவலர்
இவரைக்கண்டு கலந்துபேசும்போது, இவரது படிப்பின்றிறமையை
நோக்கித் தொல்காப்பியமுதலிய நூல்களை யெழுத் தெண்ணிப்படித்த
சுவாமிக ளிங்கிருப்பதை யறியாது காலம்போக்கினெனென்று சிலநா
ள்வருடனிருந்து நூலாராய்ச்சி செய்து வந்தனரே லிவருடைய கல்
வியின் பெருக்கத்தை யாவர் சொல்ல வல்லவர்.

சிலநாட் சென்றபின் ஞானாசிரியராகிய அம்பலவாணதேசிகர்
இந்நூலாசிரியருக்கு மயிலேழும் பெருமாள்பிள்ளை பிரார்த்தனைப்படி
ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்து சுவாமிநாத தேசிகரென்னு மியற்பெய
ரோடு ஈசான தேசிகரென்னும் அபிஷேகச் சிறப்புப்பெயருந் தந்தரு
ளித் திருநெல்வேலியிலே தமதாதீன மடாலயத்திலிருக்கும்படி கட்
டனாயிட்டனர்.

அவ்வாறே சுவாமிநாததேசிகர் எழுந்தருளி வந்திருந்தனர்.
அன்றுமுதல் திருநெல்வேலியிலிருக்கும் மடாலயத்துக்கு ஈசான மட
மெனப் பெயருண்டாயிற்று. பின்னர் சுவாமிநாத தேசிகர் தாங்கற்ற
இலக்கணநூல்களிலுள்ள அரியவிதிகளை யெல்லாந்திரட்டி இலக்கணக்
கொத்தென வொருநூல் நம்மனோர்க்குப்பயன்படும்படி பாடி யருளின
துடன் அதற்கு உரையுமெழுதியருளினர். இவ்வுரை யரியதினுமரியது

பெரியதினும் பெரியது. இம்மட்டோ ஞானசாத்திரங்களி னுட்பக் கருத்துக்களை யெல்லாந் திரட்டித் தசகாரியமென்னு மொரு நூலையும் வேறுபல நூல்களையுஞ் செய்ததுமன்றி, நன்னூலுக்கு விருத்தியுரை செய்த சங்கர நமச்சிவாயப்புவவர் முதலாயினர் பலருக்கும் போதகா சிரியராயு மிருந்தனர். இவர் போல மூன்றாசிரியராயுயர்ந்து விளங்கின ரொருவருமில்லை. இவ்வாறு பொழுதுபோக்குங் காலத்தில் சுவாமி நாததேசிகர் புண்ணிய விசேடகாலந் தோறந் திருச்செந்தூருக்குச் சென்று முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து வருவாராய் அக்கடவுண் டீது பலபாக்களுங் கலந்திருக்கு நயம்பற்றிக் கலம்பகமென்னு மிந் நூலைப்பாடி எம்பிரானாகிய குமார்க்கடவுளுக்குச் சமர்ப்பித்தனர். இந்நூல், கற்பவர் மனத்தைக் கவருஞ் செஞ்சொற்களும் செம்பொ நுளும் பலசந்த நயங்களும் பிறவுமமைந்து பத்திச்சுவை பழுத்துத் தித்திக்கப் பெறுங் கற்பகம் போலிருக்கிறது.

இந்நூலில் (30) தோத்திரச் செய்யுள்களுள்ளன; அவைகளை டக்காலத்திலுள்ள அன்பர்களும் அறிஞர்களும் கொண்டாடப்பெற்று ிகுமார்க்கடவுள் பள்ளியறைக் கெழுந்தருளும்போது ஒதுவாமுர்த்தி ள்ளாற் படிக்கப்பெற்றுவருவது இன்றும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணலாம். சுவாமிநாததேசிகர் சரித்திர மிவ்விடத்துக்கு வேண்டியமட்டுஞ் சுருக் ்ச் சொன்னேன் முழுதுந் தெரியவேண்டுவார் இலக்கணக்கொத்து மகவுரையிலே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் எழுதியுள்ளார். புதினிலே தெரிந்துகொள்ளக் கடவர். சுபம், சுபம், சுபம்.

30) செய்யுளாவன: இந்நூலிற் புள்ளியடையாள மிட்டுள்ளவையாம்.

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

உ

குமான்றுணை.

குமரகுருபரகவாமிக ளருளிச்செய்த திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா.

- (க) பூமேவு செங்கமலப் புத்தேனூந் தேறரிய
பாமேவு தெய்வப் பழாழைபுந்—தேமேவு
நாதமுநா தாந்த முடிவு நவைதீர்த
போதமுங் காணாத போதமா—யாதுநி
அந்தங் கடந்தித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தந் தணந்த பரஞ்சடாய்—வந்த
குறியுங் குணமுமொரு கோலமுமற் றெங்குஞ்
செறியும் பரம சிவமா—யறிவுக்
- (ரு) கநாதியா யைந்தொழிற்கு மப்புறமா யன்றே
மநாதிகளுக் கெட்டா வடிவாய்த்—தனாதருளின்
பஞ்சவித ரூப பரசுகமா யெவ்வுயிர்க்குந்
தஞ்சமென நிற்குந் தனிப்பொருளா—யெஞ்சாத
பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவர வுப்புணர்வுங்
காரணமு மில்லாக் கதியாகித்—தாரணியி
லீந்திரசா லம்புரிவோன் யாவடையுந் தான்மயக்குந்
தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோன்—முந்துங்
கருவின்றி நின்ற கருவா யருளே
யுருவின்றி நின்ற வருவாய்த்—திரிகரணம்

(ச) புத்தேன்-கடவுள். தேறு அரிய-தெளிதற் கரிதாகிய. பா-பாவுதல்.
தேம்-இனிமை. நாதாந்தமுடிவு. சிவதத்துவத் தினுச்சி. கவைதீர்த்த-குற்ற
நீங்கிய. போதம்-அறிவு. நித்தியானந்தபோதம்-ச்சிதானந்தம். பந்தம்-(மலக்)
கட்டு. தணந்த-நீங்கிய. குறி-அடையாளம். செறியும்-கெடுக்கும்.

(ரு) ஐத்தொழிற்கும்-பஞ்சகிருத்தியங்கட்கும்-மனாதிசன் - மனமுதலிய
அத்தக்காணங்கன். தனாது-தன்னுடைய. பஞ்சவிதரூபம்-ஐத்துவகை வடிவம்;
பிரமனாதியர் திருமேனி. தஞ்சம்-ஆசாம். எஞ்சாத-குறையாத. நித்தம்-நித்
தியப் பொருள்-போக்கு வாவு. மாணமும் சன்னமும். புணர்வு-சம்பந்தம்.
தந்திரத்திற் சாராது-உபரயத்திற் கோமல். கரு-மூலம். உரு-வடி (வாக்).
இன்றி-(மற்றொன்) நில்லாமல். திரிகரணம்-மனம், வாக்கு, காயம்.

(ய) ஆகவரு மிச்சை யறிவியற்ற லாலிலய
 போகவதி காரப் பொருளாகி—யேகத்
 துருவு மருவு முருவருவு மாகிப்
 பருவ வடிவம் பலவா—யிருண்மலத்துண்
 மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்தியளித் தற்குமல
 பாகமுற வேகடைக்கண் பாலித்துத்—தேகமுறத்
 தந்த வருவுருவஞ் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான்
 பெந்த முறவே பிணிப்பித்து—மந்த்ரமுதல்
 ஆறத்து வாவுமண்டத் தார்ந்தவத்து வாக்களுமுற்
 கூறத் தகுஞ்சிமிழ்ப்பிற் கூட்டுவித்து—மாறிவரும்.

(யி) சரிசண்டு தோற்றத் தெழுபிறப்புள் யோனியெண்பா
 னாவந்த நான்குதா றுயிரத்துட்—உர்வரிய
 கன்மத்துக் கீடாய்க் கறங்குஞ் சகடமும்போற்
 சென்மித் துழலத் திரோதித்து—வெந்நிரய
 சொர்க்காதி போகமெல்லாந் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தா
 னற்கா ரணஞ்சிறிது நண்ணுதலுந்—தர்க்கமிடுந்
 தொன்னூற் பரசமயந் தோறு மதுவதுவே
 நன்னூ லெனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து—முன்னூல்
 விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தி னுண்மைச்
 சரியைகிரி யாயோகஞ் சார்வித்—தருள்பெருகு.

(ய) இச்சை அறிவு இயற்றல் ஆல்-இச்சா ஞானக்கிரியை யால். இலயம்
 ன்றையடைதல் - போகம் - அதையதுபவித்தல் - அதிகாரம் - கொண்டுநட
 தல். பருவ-பக்குவப்பட்ட. இருண்மலம் - ஆணவமாயைகன்மமென்னுமும்
 லம். உயிர்க்கு - சகலாகிய ஆன்மார்களுக்கு. அளித்தற்கு - கொடுத்தற்
 றாருட்டு. மலபாகம் - இருவினையொப்பு; அஃகாவது: இன்பமும் துன்ப
 மஞ் சமமாக நினைத்தல். விந்து - சுத்தமாயை. மோகினி - அசுத்தமாயை.
 னன் - பிரகிருதிமாயை. பெந்தம் - கட்டு - பிணிப்பித்து - கட்டச்செய்து.
 ன் திரமுதலாறு-மந்திரம், பதம், வன்னம், புலனம், தத்துவம், கலை என்பன.
 ித்துவா - வழி. அண்டத்து உலகத்தில். ஆர்ந்த - நிறைந்த. சிமிழ்ப்பில் -
 ட்டில்.

(யி) தீர்வரிய நீங்கமுடியாத. கன்மத்துக்கு - வினைக்கு. கறங்கும்-
 றற்றாடியும். சகடமும் - பண்டியிற் சக்கரமும். திரோதித்து - மறைத்து.
 வ்நிரயம் - கொடியநரகம். துய்ப்பித்து-அதுபவிக்கச்செய்து. தொன்னூல்-
 னுழை சாத்திரம். பரசமயம் - அந்நியசமயம். நாட்டுவித்து - நாடச்செய்து.
 ற்வித்து - ஞாபச்செய்து.

௨௮) சாலோக சாமீப் சாளுப மும்புசிப்பித்

தாலோகந் தன்னை யகற்றுவித்து—நால்வகையாஞ்

சத்திரி பாதந் தருதற் கிருவினையு

மொத்துவருங் கால முளவாகிப்—பெத்த

மலபரி பாகம் வருமளவிற் பன்னு

ளலமருதல் கண்ணுற் றருளி—யுலவா

தறிவுக் கறிவாகி யவ்வறிவுக் கெட்டா

நெறியிற் செறிந்தநிலை நீங்கிப்—பிறியாக்

கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்

குருபரனென் றோர் திருப்பேர் கொண்டு—திருநோக்கால்.

௨௯) ஊழ்வினையைப் போக்கி யுடலறுபத் தெட்டுநில

மேழுமத்து வாக்க ளிருமுன்றும்—பாழாக

ஆணவ மான படலங் கிழித்தறிவிற்

காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்—பூணும்

அடிஞானத் தாற்பொருளு மான்மாவுங் காட்டிக்

கடியார் புவனமுற்றுங் காட்டி—முடியாது

தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுத மாகியெங்கு

நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப்—போக்கும்

வரவு நினைப்பு மறப்பும் பகலு

மிரவுங் கடந்துலவா வின்ப—மருவுவித்துக்

(௨௮) புசிப்பித்து-அறுபவிக்கச்செய்து. ஆலோகம் - தெளிந்த அறிவு - அகற்றுவித்து - விரியச்செய்வித்து. நால்வகை-மந்ததரம், மந்தம், தீவிரதரம், தீவிரம். சத்திரிபாதம். திருவருள் பதிகல். உளவாகி - உண்டாகி. பெத்த மலபரிபாகம் - கட்டியமலம் பக்குவப்படுஞ்சமயம். அலமருதல் - சுழன்றிருத் தலை. காசினிக்கு - பூமியினிடத்தில்.

(௨௯) உடலறுபத் தெட்டு - தூல ரூக்கும தேங்களிலுள்ள கருவிகள் அறுபத்தெட்டு; இவற்றுள் தூலதேகமாகிய புறக்கருவிகள் அறுபது. ரூக்கு மதேகமாகிய புரியட்டதேகத்தின் கருவி எட்டு; அவை: சத்தபரிச ரூபாசகத் தமும் மனம் புத்தி அகங்காரமும் என்பன, புறக்கருவி அறுபதுங்கட்டளைக் கொத்திற் காண்க. ஏழ் நிலமும். மூலதாரமுதலிய ஆறுதாரமும், அதன் மே லோராதாரமு மில்லாத ரூனியாகாசமுமாகிய ஏழிடங்களும், படலம்-இருள். அடிஞானம்-சிவத்தையறியுஞானம். பொருள்-பதி. தேக்கு-நிறைந்த.

(௩௩) கண்மலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றுந் தாழ்சடைபும்
வன்மழவு மாணுமுடன் மால்விடைமேன்—மின்னிடத்துப்
பூத்த பவளப் பொருப்பொன்று வெள்ளிவெற்பில்
வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி—மூத்த
கருமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணாருள்செய் துண்ணின்
றொருமலத்தார்க் கின்ப முதவிப்—பெருகியெழு
மூன்றவத்தை யுங்கழற்றி மூத்தருட னேயிருத்தி
யான்றபர மூத்தி யடைவித்துத்—தோன்றவரும்
யானெனதென் றற்ற விடமே திருவடியா
மொவபரா னந்த முடியாக—ஞானந்.

(௩௪) திருவுருவா விச்சை செயலறிவு கண்ணு
வருளதுவே செங்கை யலரா—விருநிலமே
சந்திதிபா நிற்குந் தனிச்சுடரே யெவ்வுயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே—மின்னுருவந்
தோய்ந்தவ ரத்தச் சுடர்மணியாற் செய்தபைம்பொன்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியுந்—தேய்ந்தபிறைத்
துண்டமிரு மூன்றுநிறை தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்ததுதற் றொட்டமுகம்—விண்ட
பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்
கருள்பொழியுங் கண்மலர் ராறும்—பரிதி.

(௩௫) கண்மலத்தார்க்கு - ஆணவமலத்துடன் கண்மல முடையபிரளயாக
லாராகிய ஆன்மாக்களுக்கு மின் - உமாதேவி, இடத்தில் - இடப்பக்கத்தில்
பூத்த-தோன்றிய, வாய்த்து. பொருத்தினால். அனைய-ஒத்த. மூத்த-முதிர்ந்த.
ஒருமலத்தார்க்கு-ஆணவமல மொன்றேயுடைய விஞ்ஞானகலாராகிய ஆன்மாக்க
ளுக்கு. மூன்றவத்தை-கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை யென்
பன். ஆன்ற - நிறைந்த. பாழுத்தி - திருவடிமோக்ஷம். அற்ற - கெட்ட. இட
ம் - தானம் - ஆ - ஆக. முடி - தலை.

(௩௬) இச்சை அறிவு செயல் - இச்சா ஞானக் கிரியை. இருநிலமே -
பெரிபழநியே. சந்திதி- ஆலயம். பிறைத்துண்டம். அர்த்தசந்திரன் நிரா -
வரிசை. பதித்தனைய - பதித்தாற் பேசுன்ற, புண்டரம். விபூதிக்குறி. பூத்தா
ங்கு - பூத்ததுபோல. புரிதி - சூரியன்.

(சு௮) பலவு மெழுந்துகடர் பாவித்தாற் போலக்
 குலவு மகரக் குழையு—நிலவுமீழும்
 புன்முறுவல் பூத்தலாந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயுஞ்
 சென்மவிடாய் தீர்க்குந் திருமொழியும்—வின்மவிதோள்
 வெவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சூ ரனைத்தடிந்து
 தெவ்வருயிர் சிந்துந் திருமுகமு—மெவ்வயிர்க்கும்
 ஊழ்வினையை மாற்றி யுலவாத பேரின்ப
 வாழ்வுதருஞ் செய்ய மலர்முகமுஞ்—சூழ்வோர்
 வடிக்கும் பழமறைக ளாகமங்க ளியாவு
 முடிக்குங் கமல முகமும்—விடுத்தகலாப்

(சு௯) பாச விருடுரந்து பல்கதிரிற் ரோகிவிடும்
 வாச மலர்வதன மண்டலமு—நேசமுடன்
 போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கு
 மோக மளிக்கு முகமதிபுந்—தாசமுடன்
 வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவுந்
 தந்தருளுந் தெய்வமுகத் தாமரைபுங்—கொந்தவிழ்ந்த
 வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலாந்த
 பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டு—மாரமுதந்
 தேவர்க் குதவுந் திருக்கரமுஞ் சூர்மகளிர்
 மேவக் குழைந்தணைந்த மென்கரமு—மோவாது

(சு௯) மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
 சேர வணிந்த திருக்கரமு—மார்பகத்திலு
 வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமு
 முய்த்த குறங்கி லொருகரமு—மொய்த்த

(சு௮) பரவித்தால் - கொடுத்தால். நிலவு-சந்திரனாக. புன்முறுவல்-
 சிறியபற்கள். பூத்து-உண்டாகி. சூமுதம்-செவ்வல்லிமலர்போன்ற. சென்ம
 விடாய் - பிறவி வெப்பம். போற்று-தோத்திரம். உலவாத - கெடாத. வடி
 க்கும் - நெளித்தெடுக்கும் முடிக்கும்-ஆக்கும்.

(சு௯) சதிரின்-சூரியனைப்போல. புத்தேளிர் பூங்கொடி - தெய்வயானை.
 கொந்து-பூங்கொத்து-வேரி-தேன். விரைக்குரவு-வாசனையுடைய குராமலரும்
 சூர்மகளிர்-தெய்வப்பெண்கள். ஓவாது-நீங்காமல்.

(சு௯) வாமமருங்கில்-அழகிய இடையில். குறங்கில்-உய்த்த-தொடையிற்

சிறுதுடிசேர் கையுமணி சேர்ந்ததடங் கையுங்
கறுவுசம ரங்குசஞ்சேர் கையுந்—தெறுபோர்
அகிகே டகஞ்சுழற்று மங்கைத் தலமுங்
கதிர்வாள் விதிர்க்குங் கரமு—முதிராத
கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டணைந்த
வம்பொன் மணிப்பூ ணகன்மார்பும்—பைம்பொற்

(௫௫) புரிநூலுங் கண்டிகையும் பூம்பட் டுடைய
மரைஞாணுங் கச்சை யழகுந்—திருவரையு
நாதக் கழலு நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும்
பாதத் தணிந்த பரிபுரமுந்—சோகி
யிளம்பரிதி நூறு யிரங்கோடி போல
வளந்தரு தெய்வீக வடிவு—முளந்தனிர்கண்
டாதரிப்போர்க் காருயிரா யன்பரகத் தாமரையின்
மீதிருக்குந் தெய்வ விளக்கொளியே—யோதியவைந்
தோங்காரத் துள்ளொளிக்கு முள்ளொளியா யைந்தொழிற்கு
நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே—தாங்கரிய.

(௬௦) மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத்
தொந்தமுறும் வன்னமே சொக்காகப்—பந்தனையா
லொத்த புலனத் துருவே யுரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவா—வைத்த
கலையே யவயவமாக் காட்டுமத்து வாவி
னிலையே வடிவமா நின்றோய்—பலகோடி.

செலுத்திய. துடி-உடுக்கு. கறுவு-கோபிக்கின்ற. சமர்-யுத்தம். அங்குமம்-
தோட்டி. தெறு-வருத்துகின்ற. சுழற்றம்-சுற்றம். விதிர்க்கும்-அடைக்கும்.

(௫௫) புரிநூல்-பூணூல். கழல்-வீரக்கழல். மரு-வினங்குகின்ற. பரிபுரம்-
சிலம்பு. தெய்வீகம்-தெய்வத்தன்மை. ஐந்து ஒங்காரத்து - அகாம், உகாம், மக
ரம், விந்து: காரம் என்னும் ஐந்துறுப்புக்களையுடைய பிரணவ மந்திரத்தின்.

(௬௦) மந்திரம்-மந்திராத்துவா. சோரி-இரத்தம். பதம்-பதாத்துவா.
வன்னம்-வன்னாத்துவா. தொக்கு-தோல். பந்தனை-கட்டு. புலனம்-புலனாத்து
வா. தத்துவம்-தத்துவாத்துவா. சத்ததாது-எழுவதைத் தாதுக்கள்; அவை:

யண்ட முருவாகி யங்கஞ் சராசரமாய்க்
கண்டசத்தி மூன்றுட் கரணமாய்த்—தொண்டுபடும்
ஆவிப்புலனுக் கறிவளிப்ப வைந்தொழிலும்
ஏவித் தணிநடத்து மெங்கோவே—மேவ.

(சுரு)வருமட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வேமெய்து ஞானந்
தருமட்ட யோகத் தவமே—பருவத்
தகலாத பேரன் படைந்தோ ரகத்துட்
புகலாகு மின்பப் பொருப்புஞ்—சுகலனிதப்
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறு மீதானந்
தேரின்ப நல்குந் திருநாடும்—பாரின்ப
மெல்லாங் கடந்த விடுநிலத்துட் போக்குவர
வல்லா துயர்ந்த வணிநகருந்—தொல்லுலகி
லீறு முதலுமகன் நெங்குநிறைந் தைந்தெழுத்தைக்
கூறி நடாத்துங் குரகதமு—மேறுமந்

(எயு)தோய்ந்து கனித்தோர் துதிக்கையினுற் பஞ்சமலங்
காய்ந்தசிவ ஞானக் கடாக்களிறும்—வாய்ந்தசிவ
பூரணத்துட் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நாரகத்துட் கட்டு நறுந்தொடையும்—காரணத்துள்
ஐந்தொழிலு மோவா தனித்துயர்ந்த வான்கொடியும்
வந்தநவ நாத மணிமுரசுஞ்—சந்ததமு

மேலேகூறிய, இரத்தம் தோல்நீக்கிய ஐந்து தாதுக்கள். கலை - கலாத்தவா. அங்கம்-அவயவம். சத்திமூன்று-இச்சாஞானக்கிரியாசத்திகள். உட்காணம்-அந்தக்காணங்கள். ஆவி - உயிர்களின். புலனுக்கு - அறிவுக்கு.

(சுரு) அட்ட மூர்த்தம் - பஞ்சபூதங்கள், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா ஆகிய எட்டு வடிவம். அட்டயோகம்-அட்டாங்கயோகம். இன்பப்பொருப்பு - ஆனந்தமாயிமலை. ஸனிதம்-அழகு. மீதானம்-பிரமாந்திரம், அணிகைர்-அழகிய கைம். குரகதம் - சூழினை. கடந்த கருணைக்கூட்டிக. ஏறுமதம் - உயர்ந்த சிவமதம்.

(எயு) துதிக்கையினுல்-தோத்திரஞ்செய்தலால். பஞ்சமலம்-ஆனவம், மானவம், கண்மம், திரோதானம், மாயேகம் என்பன. இவற்றுள், திரோதானத் தை மூலமலமெனவும் கூறுவர். கடாக்களிறு-மதயகினை, பூரணம் - சிவரவு, புதுமலரா-புதியபூவாக, கார்-அன்பு, தொடை-மலை, வான்-பெரிய வாதகி-

நீக்கமின்றி யாடி, நிழலசைப்பான் போற்புவன
மாக்கி யசைத்தருளு மாணையுந்—தேக்கமழ்ந்து
ஹீசம் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
பேசுந் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே—தேசதிகழ்.

(எடு) பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
பாங்குறையு முக்கட் பரஞ்சோதி—யாங்கொருநான்
வெந்தகுவர்க் காற்றாத வின்னோர் முறைக்கிரங்கி
யைந்து முகத்தோ டதோமுகமுந்—தந்து
திருமுகங்க ளாறுகிச் செந்தழற்க னூறு
மொகுமுகமாய்த் தீப்பொறியா றுய்ப்ப—விரிபுவன
மெங்கும் பரக்க விமையோர்கண் டஞ்சதலும்
பொங்கு தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தா—லங்க
ணெடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண் டேகுதியென் றெம்மான்
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோ—யடுத்ததொரு

(அடு) பூதத் தலைவகொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக்கே சென்றுய்ப்பப்—போதொருசுற்
றன்னவளுங் கொண்டமைதற் காற்றாள் சரவணத்திற்
சென்னியிற்கொண் டிய்ப்பத் திருவுருவாய்—முன்னர்
அறுமீன் முலையுண் டமுது விளையாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன்—குறுமுறுவற்
கன்னியொடுஞ் சென்றவட்குக் காதலுருக் காட்டுதலு
மன்னவள்கண் டவ்வுருவ மாறினையுந்—தன்னிரண்டு
கையா லெடுத்திணைத்துக் கந்தனைனப் பேர்புனைந்து
மெய்யாறு மொன்றாக மேவுவித்துச்—செய்ய

நாதத்துவமாகிய, ஆடிநிழல்-கண்ணாடி நிழல், தேக்கமழ்ந்து - வாசனைசெய்து, விபுதர்-தேவர், தசாங்கம்-(அரசருக்குரிய) பத்தங்கம்.

(எடு) தருவர்க்கு-அகரருக்கு, ஆற்றா-இளைத்த, முறை - முறைபாடு, ஆதோமுகம்-மேலேச்செய்யமுகம், தந்து-(தாற்பரியம்)சேர்த்து, ஒருமுகமாய்-ஒருவழிப்பட்ட, பிழம்பு-கூட்டம், அடுத்து-(தன்னை) அடுத்ததாகிய.

(அடு) பூதத்தலைவ - அக்கினிக்குத் தலைவனே, கொடுபோதி-செல்லாது போவாய், டிசேதிக்கு - கண்ணகதியினிடத்து, போது - (அடி)போது, ஒரு சுற்று-பித்திரிது ஊர்த், சரவணம்-சரவணம்பொய்மை, அறுமீன்-சேர்த்தினை முதலிய ஆறுகூட்டத்திங்கனையுடைய தாய்மார், கன்னி-உயராதேவி, காதல்-புது நிரல், மெய்யாறு-ஆறுதிருமேனியும், மேவுவித்து-பொருந்தச்செய்துவிட.

(அந்) முகத்தி லணைத்துச்சி மோந்து முலைப்பா

லகத்துண் மகிழ்ப்புத் தளித்துச்—சுகத்தளந்த
வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்திலளித்
துள்ள முவப்ப வுயர்ந்தோனே—கள்ளைமொழி
மங்கை சிலம்பின் மணியொன் பதற்றேன்றுந்
துங்க மடவார் துயர்தீர்த்து—தங்கள்
விருப்பா லளித்தநவ வீரருக்குண் முன்னேன்
மருப்பாயுந் தார்வீர வாகு—நெருப்பிலுதித்
தங்கட்புவன மனைத்து மழித்துலவுஞ்
செங்கட் கடாவதனைச் சென்றுகொணார்—தெங்கோன்

(கூய்) விடுக்குதியென் றய்ப்பவதன் மீதிவார்த்தெண் டிக்கு

நடத்தி விளையாடு நாதா—படைப்போன்
அகந்தை யுரைப்பமறை யாதி யெழுத்தொன்
றுகந்த பிரணவத்தி னுண்மை—புகன்றிலையாற்
சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ங னென்றுமுனங்
குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே—மட்டவிழும்
பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரம மொழிந்தோனே—கொன்னெடுவேற்
றாரகனு மாயத் தடங்கிரியுந் துளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே—சீரலைவாய்த்

(அந்) சுகத்து-பூமியை. மங்கை-உமாதேவி. சிலம்பின் - பாதசாத்தின் மடவார்-வசத்தினன். மரு-வாசனை. நெருப்பில்- (நாரதமுனிவர் யா)காக்கினி யில். கடா-ஆட்டிக்கடாவை. எங்கோன்-தலைவனே.

(கூய்) விடுக்குதி- ஏறி நடாத்துவாய். இவர்த்து - ஏறி. படைப்போன் பிரமம். மறைஆதி-வேதத்துக்கு முதலாயுள்ள. எழுத்தொன்று-ஒரெழுத்தா யிய. பிரணவத்தின்-பிரணவமந்திரத்தின். புகன்றிலை-சொன்னுயிர். சிட்டி- சிருட்டி.. மட்டுஅவிழும்-தேன்ஒழுகும். பிரமம்-பிரணவப்பொருளினுண்மை. மாயம்-வஞ்சனையுடைய. கிரியிரொளஞ்சமலை.

(கரு)தெள்ளு திரைகொழிக்குஞ் செந்தூரிற் போய்க்கருணை
வெள்ள மெனத்தவிசின் வீற்றிருந்து—வெள்ளைக்
கயேந்திரனுக் கஞ்ச லளித்துக் கடல்குழ்
மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர் வாழச்—சயேந்திரனுஞ்
சூரனைச்சோ தித்துவரு கென்றுதடந் தோள்விசய
வீரனைத்தா தாக விடுத்தோனே—காரவுணன்
வானவரை விட்டு வணங்காமை யாற்கொடிய
தானவர்க ணுற்படையுஞ் சங்கரித்துப்—பாணு
பகைவன் முதலாய பாலருடன் ஈங்க
முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்—சகமுடித்த

(ரா) வாரி தனிற்புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ்
சூருடலங் கீண்ட சுடர்வேலோய்—போரவுணன்
அங்கமிரு கூற யடன்மயிலுஞ் சேவலுமாய்த்
துங்கமுட னுர்த்தெழுந்து தோன்றுதலு—மங்கவற்றுட்
சீறமர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா
வேறி நடாத்து மிளையோனே—மாறிவரு
சேவற் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே—மூவர்
குறைமுடித்துவிண்ணங் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத்தாட் கொண்டளித்த தேவே—மறைமுடிவாஞ்

(கரு)சைவக் கொழுந்தே தவக்கடலே வானுதவுந்
தெய்வக் களிற்றைமணஞ் செய்தோனே—பொய்விருவு
காம முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாமமட மானின் வயிற்றுதித்துப்—பூமருவு

(கரு) வெண்ணைக்கயம்-வெண்ணையானே. அஞ்சல் - அபயாஸ்தம். மயேக்
திரம் - சூரன்பட்டணம். சயேந்திரனும் - வெற்றியிலுயர்ந்தவனாகிய. விட்டு-
(சிறை) விடுத்து. தானவர்-அசுரர்கள். காற்படை-ரதகசதுர்பதாதிசனாகிய
சேனை. பாணுபகைவன்-பாணுகேசபன்; சூரன் மகன்.

(ரா) மாவாய்-மாமரமாகி. கிடந்த-தலைகீழாய்க்கிடந்த. சூர்-சூரன். கீண்
ட-கிழித்த. அடல்-வலிமை. அரவை-பாம்பை. மாறி-உருமாறி. சேவல்-கோ
ழியை. திறல்-வலிமை. பதாகையென-செடியாக.

(கரு) தெய்வக்களிற்-தெய்வயானை. முனிவன் - சிவமுனிவர். வாமம் -
அழகு. வணல்-நீரை. பரிந்து-அன்புற்று. சூழநிரூப்பதி - நிரூப்பாக்குன்றம்,

கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போ
 லேனற் புனங்காத் தினிதிருந்து—மேன்மைபெறத்
 தெள்ளித் தினைமாவந் தேனும் பரிந்தளித்த
 வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே—யுள்ளமுவந்
 தாறு திருப்பதிகண் டாறெழுத்து மன்பினுடன்
 கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே—நாறுமலர்க்

(நாடு)கந்திப் பொதும்பரெழு காரலைக்குஞ் சீரலைவாய்ச்
 செந்திற் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேளே—சந்ததமும்
 பல்கோடி சன்மப் பகையு மவயிருத்தும்
 பல்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும்—பல்கோடி
 பாதகமுஞ் செய்வினையும் பாம்பும் பிசாசுமடற்
 பூதமுந்தீ நீரும் பொருபடையுந்—தீதகலா
 வெவ்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையு
 மெவ்விடம்வந் தெம்மை யெதிரந்தாலு—மவ்விடத்திற்
 பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோளு
 மச்ச மகற்று மயில்வேலுங்—கச்சைத்

(நாடு)திருவரையுஞ் சீறடியுஞ் செங்கையு மீரா
 நருள் விழியு மாமுகங்க ளாறும்—விரிகிரணஞ்
 சிந்தப் புனைந்த திருமுடிக ளோராறு
 மெந்தத் திசையு மெதிர்தோன்ற—வந்திடுக்கண்
 எல்லாம் பொடிபடுத்தி யெவ்வரமுந் தந்துபுருந்
 துல்லாச மாக வுளத்திருந்து—பல்விதமாம்
 ஆசமுத னாற்கவியு மட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப்
 பேசுமியல் பல்காப் பியத்தொகையு—மோசை
 யெழுத்துமுத லாமைந் திலக்கணமுந் தோய்ந்து
 பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாவித்—தொழுக்கமுடன்

திருச்செந்தர், திருவாலின்குடி, திருவோசம், குன்றதொருடல், பழமுதி
 ர்சோலை. ஆறெழுத்து-சடாகடாமந்திரம் (நமருமாய); இதைப்பிற்காலத்தார்
 சாவணபவ என்பர்.

(நாடு) கந்திப்பொதும்பர்-கமுகஞ் சோலையில். அயில்-கூர்மை.

(நாடு) இடுக்கண்-துன்பம். உல்லாசம்-மகிழ்ச்சி. இயல்-தன்மை. ஓ
 சை-கீர்த்தி. பாலித்து-அருளிச்செய்து.

உஅயி

கந்தர் கலிவெண்பா.

(ஈஉயி) இம்மைப் பிறப்பி ஷிருவா தணையகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கண் மோசித்துத்—தம்மைவிடுத்த
தாயும் பழைய வடியா ருடன்கூட்டித்
தோயும் பரபோகந் துய்ப்பித்துச்—சேய
கடியேற்கும் பூங்கமலக் தூல்காட்டி யாட்கொண்
டடியேற்கு முன்னின்றநாள்.

(ஈஉயி) இம்மைப்பிறப்பில்-இந்தச்சுன்னத்தில். இருவாதனை-அகப்பற்
றுத்துன்பம், புறப்பற்றுத்துன்பங்கள். மும்மை-மூன்று. மலங்கள் தம்மை -
ஆணவம், மாயை, கன்மங்களை. மோசித்து விடுத்து-துறந்து-நீங்கி. பரபோக
ம்-சிவபோகம். துய்ப்பித்து-அதுபவிக்கச்செய்து. சேய-சிவந்த. கடி-வாசனை.
வற்கும்-கொண்டிருக்கும்.

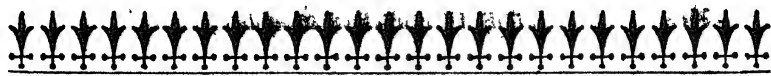
திருச்செந்தூர்க் கந்தர்கலிவெண்பா
முற்றிற்று.

இவ்வரும்பதவுரை யெழுதியவர்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

 மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

உ
குமரன்முனை.

திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா
அருளிச்செய்த

குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரம்.

செந்தமிழ்ப் பாண்டித் திரு லாட்டிற் சிறந்த தெய்வ நதியாகிய தாம்பிரபருணினதி வடகரையிலிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டமென்று வழங்கி வருவனங் கைலாச புரத்திலே யிறைக்குச் சற்றேறக்குறைய முந் தூற்றிருபது வருடங்களுக்கு முன்னே வேளாளர் குலத்திற் சிவநேச ச்செல்வம் வாய்ந்த சண்முகசிகாமணிக்கவிராயரது தவப்பேராக அவ ரருமை மனைவியாராகிய அருந்ததியனையகற்பமைந்த சிவகாமசுந்தரி யார் திருவயிற்றி லொருபுத்திராவதரித்தனர்; அவரை யருமைச் செ ல்வமாக அன்புபாராட்டி வளர்த்துவந்த மாதாபிதாக்களிருவரும் ஐந் து வயசு வரையும் அவர் வாய்பேசாதிருத்தலை நோக்கி மனவருத்த மூற்று, இனி யென்செய்வோமென்றேங்கி, திருச்செந்தூரையடைந்து எம்பெருமானாகிய குமாரக்கடவுளை வணங்கிச் சுவாமீ? உமதுதிருவரு ளாற் கிடைக்கப்பெற்ற இப்புத்திரன் வாய் பேசும்படி திருவருள் புரிந்தருளுக எனப் பிரார்த்தித்து நார்பதுநாள் விரதாதிக்களை யறுட் டித்துச் சடாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

இப்படியிருந்துங் குழந்தை வாய்பேசா திருத்தலால் இனி, சந் நிதிமுன் னிருக்கின்ற வதனாரம்ப தீர்த்தத்திலே நமது மனைவி யுடன் விழுந்து மரணமடைந்து விடுவோம் நாமிருந்ததி லென்னபய னென்று, ஒருநாள் ஆலோசித்து முடிவுசெய்து அன்றிரவிலே சண் முக சிகாமணிக்கவிராயர் நித்திரை செய்தனர்; அவருடைய பத்தி யையு மனவுறுதியையுந் தெரிந்து தாயனைய தயாநிதியாகிய நம் சண் முகப் பெருமான் சண்முகக் கவிராயர் விழித்தெழுதற்கு முன்னர் சண்முகவிலாசத்திலே யோரருச்சகர்வடிவங் கொண்டெழுந்தருளிப் புத்திரர் முன்பு போய்க் குமரகுருபரா வென்று தட்டி யெழுப்பி அவருடைய நாவிலே சடாக்ஷர மந்திரத்தை யெழுதித் குழந்தையே நம்முடைய விசுவரூப தரிசனத்துக்கு வாவென்று கட்டளை யிட்டு மறைந்தருளினர்.

உடனே குமரகுருபர நாமஞ் சூட்டப் பெற்ற சூழந்தையார் தமது மாதா பிதாக்களை அம்மே அப்பா வென்று தட்டி யெழுப்பி நடந்த விஷயங்களைச் சொல்லுதலும் அவ்விருவரு மனவிலலாத மகிழ்ச்சியுற்று நம்பெருமான் நிருவருளை வியந்து நாம் பிழைத்தோம் பிழைத் தோமென் றெழுந்து புத்திரருடன் வதனூரம்ப ஸ்நானஞ்செய்து நித் திய கன்முமுடித்துக் கோயிலுக்குட் சென்று குமராக் கடவுள் விசுவ ரூப னோலத்தைக் கண் குளிர்த் தீர்த்துக் கும்பிட்டு நின்றனர். அப்போது குழந்தையாகிய குமரகுருபரசுவாமிகள் அதிசுக்கிரமாக *கந்தர் கலிவேண்பா என்னும்பிரபந்தத்தைப்பாடி புடனேயரங்கேற்றி அவ்வெம்பிரான் நிருவருள் பெற்று இனி ஞானசாரியரை யடைய வெண்டுமென் றெண்ணங்கொண்டு சடாக்ஷர மந்திரத்தைத் தம் நாவிலே தரித்த சண்முகப் பெருமானைப் பிரார்த்தித்தனர். அச்சமயத்தில் அப்பெருமான் கட்டளைப்படி அன்பனே நீயுத்தரயாத்திரை செய்தால் உன்வாக்கு யாவரிடத்திலே தடைபடுமோ? அவரே யுனக்கு ஞான சாரிய ராவரென்று, ஓரசாரி வாக்குண்டாக அதுகேட்டுக் குமரகுரு பரசுவாமிகள் நம்மை யாட்கொண்ட 'பெருமானைத் துதித்து விலை பெற்றுத் தமது தந்தையாருடன் மீண்டு ஸ்ரீவைகுண்டத்தைபடைந்து சிலகாலம் வசித்திருந்து ஒருதினம் மதுரைக்குப் போகவேண்டுமென் று தாய்தந்தையரிடம் விடைபெற்றுப் புறப்பட்டு, வரும்போதே மதுரை மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழைப்பாடி முடித்துத் திருப்பரங் குன்றத்திலே வந்து சுப்பிரமணிய சுவாமியைத்தரிசித்து அவ்விடத்தி லிருந்தனர்.

இவ்வா றிவ ரிருப்பதை மீனாக்ஷி யம்மை திருவருளால் தெரிந்த மதுரைமா நகரத்தை யரசாட்சியெய்யுந் திருமலைநாயக்கர் சகல விரு தாளுடன் வந்தழைக்கக் குமரகுருபர சுவாமிகள் மதுரைக்குச் சென்று பிள்ளைத்தமிழை மீனாக்ஷியம்மைசந்திதியி லரங்கேற்றித் தெய்விகங்காட்டித் திருமலைநாயக்கரால் கனகாபிஷேகஞ்செய்யப் பெற்றுப் பின்னர் அங்கு, சிலநாளிருந்து மீனாக்ஷியம்மை குறும், மீனாக்ஷியம்மை பிரட்டைமணிமாலே, மதுரைக் கலம்பகம், நீதிநெறிவிளக்க மென்னு நான்கு ஞால்கோயும் பாடிமுடித்து மீண்டு திருவா ருரையடைந்து திபாகராசப் பெருமானைத் தரிசித்து நான்மணிமாலேபாடி யரங்கேற்றி

* கந்தர் கலிவேண்பாசுவாமிகள் திருவருட்பிரபந்தத்தை வித்தையில் விருப்பமுடையவர்கள் தினந்தோறும் பாராயணஞ் செய்து வர வேண்டும், தற்கால அதுபவத்திற்குக் கண்டவிஷயம்தான்.

குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரம். ௨௫௩

யவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் தருமபுர ஆதினத்தை யடைந்து அங்கெழுந்தருளியிருந்த ஞானாசிரியராகிய மாசிலாமணிதேசிகரைக்கண்டு கலந்துபேசும்போது “ஐந்து பேரறிவுங் கண்களேகொள்ள” என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளுக்குப் பொருள் விரித்துரைப்பது தடைபட்டவுடனே தம்மைப் பேசுவித்த சரவணோற்பவராகிய குமார்க்கடவுளாருளாலெழுந்த அசரீரியை நினைத்து மாசிலாமணி தேசிகருக்கு அடிமையாகி அவரது ஆஞ்ஞையால் சிதம்பர தரிசனத்துக்குப் போம் போது புள்ளிருக்கு வேளுரைஅடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து மீண்டனர்.

அப்போது அருச்சகர்வடிவமாக வந்து விபூதிக்கொடுத்து நம்மைக் குறித்தும் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவாய் என்று முத்துக்குமார சுவாமியாகிய குமார்க்கடவுள் கட்டளையிட்டு மறைதலும் உடனே கட்டளைப்படி முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்பாடி யரங்கேற்றிச் சிதம்பரத்திற் சென்று நடராசப்பெருமானை வணங்கிச் சிதம்பரமும் மணிக்கோவை, சிதம்பரச்செய்யுட் கோவை, சிவகாமியம்மை யிரட்டைமணிமாலை யீவற்றைப்பாடித் திருச் செவிசாற்றித் திருவருள்பெற்றுத் திரும்பித் தருமபுரத்துக்கு வந்து பண்டார மும்மணிக்கோவையென்னும் பிரபந்தமொன்றுபாடி மாசிலாமணி தேசிகர் திருச்செவிசாற்றினர்.

தேசிகர் திருவுள்ளமகிழ்ந்து குமரகுருபர சுவாமிகளுக்குக் காவி வஸ்திரந்தரிப்பித்து ஞானோபதேசமுஞ் செய்தருளினர். பின்னர் குமரகுருபர சுவாமிகள் மதுரையிலே தாம்பெற்ற கனகாபிஷேகப் பொருள்களை ஞானாசாரியர் சந்நிதியிற் கொண்டுவந்து வைக்க இப் பொருள் உமக்குச்சாத்திய நின்மாலியப் பொருள்கள் ஆதலால் நாமங்கீகரிக்கமாட்டோம். இவற்றை யெடுத்துக்கொண்டு போய்க் காசி ஷேத்திரத்திலே தருமஞ் செய்துகொண்டிருக்கக் கடவீரென்று ஞானாசாரியர் கட்டளையிட்டருளினர்.

அவரது ஆணையை மறுத்தற்கஞ்சிக் குமரகுருபர சுவாமிகள் காசிஷேத்திரத்தையடைந்து கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து காசிக் கலம்பகம்பாடி விசுவநாதர் சந்நிதியிற்போய்த் தரிசித்து தோத்திரஞ் செய்து சிலகாலமிருந்து சகலகலாவல்லிமாலை பாடி அங்கே யரசனாயிருந்த டில்லிபாக்ஷாவைக்கண்டு தருக்கம்பேசிச்சிவபெருமானை தெய்வமென்று மழுவைக்கையிலே தாங்கிச் சைவமத தாபனஞ் செய்தனர்.

௨௮௪ குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரம்.

அரசன் அதுகண்டு அடங்காத ஆனந்தபரவசனாய்க் கேதாரகட்
டத்தில் குமரசாமி மடமெனப் பெயர்வைத்தொரு திருமடத்தைக்
கட்டுவித்துப் பெருமிதமாக வேண்டிய திரவியங்களைச்சாதனத்துடன்
சுவாமிகளுக்குத்தந்தஞ்செய்தனன். சுவாமிகளன்று முதல்அம்மடத்தி
லெழுந்தருளியிருந்து திருமலைநாயக்கர் பேராலொரு அன்னசத்திரங்
கட்டுவித்து அன்ன தானஞ் செய்து மகிழ்ச்சியுற்று மூன்றுமுறை
தருமபுரத்துக்குவந்து ஸாசிலாமணிதேசிகரைத் தரிசித்து நான்காவது
முறையில் தேசிகர் கட்டளையிட்டருளியபடியே காசிக்ஷத்திரத்தைச்
சேர்ந்து அங்கே பலநாள் வசித்திருந்து விசுவேசர் திருவடிநீழலிற்
கலந்தனர். இவர் சரித்திரத்தைக் குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத்
திரட்டென்ற நூலில் விரிவாக எழுதியிருப்பதா விங்கே சுருக்கி
எழுதினேன், சுபம், சுபம், சுபம்.

இங்ஙனம்

ம்துரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

உ

குமரன் றுணை.

திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா
அருளிச்செய்த

குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரம்.

செந்தமிழ்ப் பாண்டித் திருநாட்டிற் சிறந்த தெய்வ நதியாகிய
தாம்பிரபருணரிநதி வடகரையிலிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டமென்று வழங்
கிவருனங் கைலாச புரத்திலே யிற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய முந்
நூற்றிருபது வருடங்களுக்கு முன்னே வேளாளர் குலத்திற் சிவநேச
ச்செல்வம் வாய்ந்த சண்முகசிகாமணிக்கவிராயரது தவப்பேராக அவ
ரருமை மனைவியாராகிய அருந்ததியணையகற்பமைந்த சிவகாமசுந்தரி
யார் திருவயிற்றி லொருபுத்திராவதரித்தனர்; அவரை யருமைச் செ
ல்வமாக அன்புபாராட்டி வளர்த்துவந்த மாதாபிதாக்களிருவரும் ஐந்
து வயசு வரையும் அவர் வாய்பேசாதிருந்ததே நோக்கி மனவருத்த
முற்று, இனி யென்செய்வோமென்றேங்கி, திருச்செந்தூரையடைந்து
எம்பெருமானாகிய குமார்க்கடவுளை வணங்கிச் சுவாமி? உமதுதிருவரு
ளாற் கிடைக்கப்பெற்ற இப்புத்திரன் வாய் பேசும்படி திருவருள்
புரிந்தருளுக எனப் பிரார்த்தித்து நார்பதுநாள் விரதாதிகளை யறுட்
டித்துச் சடாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

இப்படியிருந்துங் குழந்தை வாய்பேசா திருத்தலால் இனி, சந்
நிதிமுன் னிருக்கின்ற வதனாம்ப தீர்த்தத்திலே நமது மனைவி
யுடன் விழுந்து மரணமடைந்து விடுவோம் நாமிருந்ததி லென்னபய
னென்று, ஒருநாள் ஆலோசித்து முடிவுசெய்து அன்றிரவிலே சண்
முக சிகாமணிக்கவிராயர் நித்திரை செய்தனர்; அவருடைய பத்தி
யையு மனவறுதியையுந் தெரிந்து தாயணைய தயாரிதியாகிய நம் சண்
முகப் பெருமான் சண்முகக் கவிராயர் விழித்தெழுதற்கு முன்னர்
சண்முகவிலாசத்திலே யோரருச்சகர்வடிவங் கொண்டெழுந்தருளிப்
புத்திரர் முன்பு போய்க் குமரகுருபரா, வென்று தட்டி யெழுப்பி
அவருடைய நாவிலே சடாக்ஷர மந்திரத்தை யெழுதித் குழந்தையே
நம்முடைய விக்ஷரபு தரிசனத்துக்கு வரவென்று உட்களை யிட்ட
மறைந்தருளினர்.

சு. 212- குமரகுருபர சுவாமிகள் சரித்திரம்.

உடனே குமரகுருபர¹ நாமஞ் சூட்டப் பெற்ற குழந்தையார் தமது மாதா பிதாக்களை அம்மே அப்பா வென்று தட்டி யெழுப்பி நடந்த விஷயங்களைச் சொல்லுதலும் அவ்விருவரு மாவில்லாத மகிழ்ச்சியுற்று நம்பெருமான் றிருவருளை வியந்து நாம் பிண்டத்தோம் பிழைத் தோமென் றெழுந்து புத்திரருடன் வதனாம்ப ஸ்நானஞ்செய்து நித் திய கன்மமுடித்துக் கோயிலுக்குட் சென்று குமரக் கடவுள் விசுவ ரூப் 'கோலத்தைக் கண் குளிரத் தரிசித்துக் கும்பிட்டு நின்றனர். அப்போது குழந்தையாகிய குமரகுருபரசுவாமிகள் அதிசிக்கிரமாக *கந்தர் கலிவெண்பா என்னும் பிரபந்தத்தைப்பாடி புடனே யரங்கேற்றி அவ்வெம்பிரான் றிருவருள் பெற்று இனி ஞானசாரியரை யடைய வெண்டிமென் றெண்ணங்கொண்டு சடாகூர மந்திரத்தைத் தம் நாவிலே தரித்த சண்முகப் பெருமானைப் பிரார்த்தித்தனர். அச்சமயத்தில் அப்பெருமான் கட்டளைப்படி அன்பனே நீயுத்தரயாத்திரை செய்தால் உன்வாக்கு யாவரிடத்திலே தடைபடுமோ? அவரே யுனக்கு ஞான சாரிய ராவரென்று, ஓரசாரி வாக்குண்டாக அதுகேட்டுக் குமரகுரு பரசுவாமிகள் தம்மை யாட்கொண்ட 'பெருமானைத் துதித்து விலை பெற்றுத் தமது தந்தையாருடன் மீண்டு ஸ்ரீவைகுண்டத்தையடைந்து சிலகாலம் வசித்திருந்து ஒருநினைம் மதுரைக்குப் போகவேண்டிமென் று தாய்தந்தையரிடம் விடைபெற்றுப் புறப்பட்டு, வரும்போதே மதுரை மீனாஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழைப்பாடி முடித்துத் திருப்பரங் குன்றத்திலே வந்து சுப்பிரமணிய சுவாமியைத் தரிசித்து அவ்விடத்தி லிருந்தனர்.

இவ்வா றிவ ரிருப்பதை மீனாஷி யம்மை திருவருளால் தெரிந்த மதுரைமா நகரத்தை யரசாட்சிசெய்யுந் திருமலைநாயக்கர் சகல விரு துகளுடன் வந்ததைக்கக் குமரகுருபர சுவாமிகள் மதுரைக்குச் சென்று பிள்ளைத்தமிழை மீனாஷியம்மைசந்நிதியி லரங்கேற்றித் தெய் விக்கங்காட்டித் திருமலைநாயக்கரால் கணகாபிஷேகஞ்செய்யப் பெற்றுப் பின்னர் அங்கு, சிலநாளிருந்து மீனாஷியம்மை குறும்; மீனாஷியம்மை பிராட்டைமணிமாலை, மதுரைக் கலம்பகம், நீதிநெறிவிளக்க மென்னு ந்களுக்கு னுல்களையும் பாடி முடித்து மீண்டு திருவா ருரையுடைந்து தியாகராசப் பெருமானைத் தரிசித்து கான்மணிமாலைப்பாடி யரங்கேற்றி

* கந்தர் கலிவெண்பாவுகிய இச் திருவருட் பிரபந்தத்தை வித்தையிச் சிறப்பி முறையினர் தன் தந்தைக்குப் பாராயணஞ் செய்வார் வெண்திற் தந்தகல அது அவத்திர்நன் கண்டவியுமிது.

குமரகுருபரசுவாமிகள் சந்திரம். உதுந

யங்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் தருமபுர ஆதினத்தை யடைந்து அங்கெழுந்தருளியிருந்த ஞானாசிரியராகிய மாசிலாமணி தேசிகரைக் கண்டு கலந்து பேசும்போது “நீந்து போறிவுங் கண்களே கொள்ள” என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளுக்குப் பொருள் விரித்துரைப்பது தடைபட்டவுடனே தம்மைப் பேசுவந்த சரவணோற்பவராகிய குமரக்கடவுளருளாலெழுந்த அசரீரியை நினைத்து மாசிலாமணி தேசிகருக்கு அடிமையாகி அவரது ஆஞ்ஞையால் சிதம்பர தரிசனத்துக்குப் போய் போது புள்ளிருக்கு வேளுரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து மீண்டனர்.

அப்போது அருச்சகர்வடிவமாக வந்து விபூதி கொடுத்து நம்மைக் குறித்தும் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவாய் என்று முத்துக்குமார சுவாமியாகிய குமரக்கடவுள் கட்டளையிட்டு மறைதலும் உடனே கட்டளைப்படி முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்பாடி யரங்கேற்றிச் சிதம்பரத்திற் சென்று நடராசப்பெருமானை வணங்கிச் சிதம்பரமும் மணிங்கோவை, சிதம்பரச்செய்யுட் கோவை, சிவகாமியம்மை யிரட்டைமணிமாலை யிவற்றைப்பாடித் திருச் செவிசாற்றித் திருவருள்பெற்றுத் திரும்பித் தருமபுரத்துக்கு வந்து பண்டார மும்மணிக்கோவையென்னும் பிரபந்தமொன்றுபாடி மாசிலாமணி தேசிகர் திருச்செவிசாற்றினர்.

தேசிகர் திருவுள்ளமெழிந்து குமரகுருபர சுவாமிகளுக்குக் காவி வஸ்திரந்தரிப்பித்து ஞானேபதேசமுஞ் செய்தருளினர். பின்னர் குமர குருபர சுவாமிகள் மதுரையிலே தாம்பெற்ற கனகாபிஷேகப் பொருள்களை ஞானாசாரியர் சந்திதியிற் கொண் டிவந்து வைக்க இப் பொருள் உமக்குச்சாத்திய நின்மாலியப் பொருள்கள் ஆதலால் நாமங்கிரிக்கமாட்டோம். இவற்றை யெடுத்துக்கொண்டு போய்க் காசி கேத்திரத்திலே தருமஞ் செய்துகொண்டிருக்கக் கடவீரென்று ஞானாசாரியர் கட்டளையிட்டருளினர்.

அவரது ஆணையை மறுத்தற்கஞ்சிக் குமரகுருபர சுவாமிகள் காசி கேத்திரத்தை யடைந்து கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து காசிக் கலம்பகம்பாடி விசுவநாதர் சந்திதியிற்போய்த் தரிசித்து தோத்திரஞ் செய்து சிலகாலமிருந்து சகலகலாவல்லிமாலை புரடி அங்கு யாசனமிருந்த டில்லிபாக்ஷாவைக்கண்டு தருக்கபுரம் சிவபெருமானே தெய்வமென்று மழுவைக்கையிலே தாங்கிச் சைவமத தாபனஞ் செய்தனர்.

உறுசு குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரம்.

அரசன் அதுகண்டு அடங்காத ஆனந்தப்ரவசனாய்க் கேதாரகட்
டத்தில் குமரசாமி மடமெனப் பெயர்வைத்தொரு திருமடத்தைக்
கட்டுவித்துப் பெருமிதமாக வேண்டிய திரவியங்களைச்சாதனத்துடன்
சுவாமிகளுக்குத்தந்தஞ்செய்தனன். சுவாமிகளன்று முதல்அம்மடத்தி
லெழுந்தருளியிருந்து திருமலைநாயக்கர் பேராலொரு அன்னசத்திரங்
கட்டுவித்து அன்ன தானஞ் செய்து மகிழ்ச்சியுற்று மூன்றுமுறை
தருமபுரத்துக்குவந்து முாசிலாமணிதேசிகரைத் தரிசித்து நான்காவது
முறையில் தேசிகர் கட்டளையிட்டருளியபடியே காசிக்ஷத்திரத்தைச்
சேர்ந்து அங்கே பலநாள் வசித்திருந்து விசுவேசர் திருவடிநீழலிற்
கலந்தனர். இவர் சரித்திரத்தைக் குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத்
திரட்டென்ற நூலில் விரிவாக எழுதியிருப்பதா லிங்கே க்ருக்கி
எழுதினேன். சுபம், சுபம், சுபம்.

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

 மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

உ
குமரன்முனை.

737

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

(க) கமல மாதாட னிந்திரை யுஞ்சரி

சொலவொ ணாதம டந்தையர் சந்தன

களப சீதள கொங்கையி லங்கையி

விருபோதேய்-

களவு நூல்தெரி வஞ்சனை யஞ்சன

விழியில் மோகித கந்தசு கந்தரு

கரிய வோதியி லிந்துமு கந்தனில்

மருளாதே;

அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல்

தொலைவி லாதவ றம்பொரு ளின்பமு

மடைய வோதியு ணர்ந்துத ணந்தபின்

அருள்தானே-

அறியு மாறுபெ றும்படி யன்பினி

னினிய நாதசி லம்புபு லம்பிடு

மருண ஆடக கிண்கணி தங்கிய

அடிதாராய்;

குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி

கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை

குடிலை யோகினி சண்டினி குண்டலி

யெமதாமயி-

குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி

வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள்

குமர முஷ்டிக முந்திய ஐங்கர

கணராயன்;

(க) கமலமாதா - சாகவதி. இத்திரை-இலக்குமி. இருபோது-தாமரை மலர், காந்தன் மலர். ஏய்-ஒத்த. கையில், - நூல்-நூலால். மோகித-மோகமுள் ள். கந்த-வாசனையுடைய. அகல் அறம்-விரிந்த தருமம். ஒதி-கற்று. தணந்த பின்-முற்றியபின்னர். நாத-ஒலியையுடைய. புலம்பிடும்-முழங்கும். அருண் ஆடக-கிவந்த பொன்னுலகடிய. ஆயி-தாய் மந்தரி- (அடியார்களா) மாலைசூழ யுடையவன். முஷ்டிகம்-பெருச்சாளி னாகணத்தை. உத்திய-செலுத்திய. கண் டராயன்-கணங்களுட்குறந்த தலைவன். மம்-என்னுடைய. கஞ்சகி-பாம்பு. விஷ பன்-திருமேனி யுடையவன். ஸ்ரீ-சுந்தரி. கிவருமாரே - பெருங்கையையுடைய யகனே, பிம-புவிதேவ. இதற்கு விதி. - கண்ணி 257-ஆம் குத்திரவுண்டி

மடவி நாயக னஞ்சமிழ் கஞ்சகி
 அணிக ஜானன விம்பனொ ரம்புலி
 மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தரு னினையோனே-
 வளரும் வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
 இடைவி டாதுநெ ருங்கிய மங்கல
 மகிமை மாநகர் செந்திலில் வந்துறை பெருமானே.

(உ) அவக பாரம லைந்துகு லைந்திட
 வதன வேர்வுது லங்கிந லங்கிட
 அசவ மோகம்வி லைந்துத லைந்திட அணைமீதே-
 அருண வாய்நகை சிந்திய சம்பரம
 அடர்ந காதுதி பங்கவி தஞ்செய்து
 அதரபானம ருந்திமருங்கிற முலைமேல்வீழ்ந்;
 துளமும் வேறுப டும்படி யொன்றிடு
 மகளிர் தோதக இன்பின்மு யங்குத
 லொழியு மாறு தெளிந்துள மன்பொடு சிவயோகத்-
 துருகு ஞானப ரம்பர தந்திர
 அறிவி னோர்கரு தங்கொள்சி லம்பணி
 யுபய சிதள பங்கய மென்கழல் தருவாயே;
 இளகி டாவளர் சந்தன குங்கும
 களப பூரண கொங்கைந லம்புனை
 யிரதி வேள்பணி தந்தையும் அந்தண மறையோனும்;
 இனிது ருதெதி ரிந்திர னண்டரும்
 அரஹ ராசிவ சங்கர சங்கர
 எனமி காவரு நஞ்சினை யுண்டவ ரருள்பாலா-

காண்க -இஃதன்றி, சந்தனோக்கி வேண்டாத இடத்து ஒற்றெழுத்துக்கள் மிகுதலும் வேண்டுமிடத்துக்குறைதலும் கெடில் குறிலாதலும் பிறவிசுவரூபங்களும் வடசொற்களும் திசைச்சொற்களும் மருஉமொழிகளும் வருமிடந்தோறும் பொருள் கோக்கிக்கண்டுகொள்.

(உ) அனகம்-கூத்தல். வேர்வு-வேர்வை. கலங்கிட-அழகுசெய்ய. தலைந் திட-கட்டல். அணை-மெத்தை. அருணவாய்-சிவந்தவாய். கதைசிந்திய-புன்சிரிப்பைச்செய்த. சம்பரமம்-மகிழ்ச்சி. ககாதுதி-ககத்தினுனியால். பங்கவிதம்-தழும்புபடம் வகை. மருங்குஇற-இடைபெயரடிய. தோதகம்-வஞ்சனை. அங்கொன்-அழகுதொண்ட. இஷ்டிடா-இஷ்டி. பணி-வணங்குகின்ற. தந்தை-பிதாவந்திய

வளர்நி சாசரர் தங்கள்சி ரம்பொடி
படவி ரோதமி டுங்குல சம்பரமன்
மகர வாரிக டைந்த நெடும்புயல் மருகோனே-

வளரும் வாதையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
இடைவி டாதுநெ ருங்கிய மங்கல
மகிமை மாநகர் செந்திலிலில் வந்துறை பெருமானே.

(௩) பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயிறெரி
குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி பிலவக
பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய திருசூலம்-

பந்த பாசமு மருனிய கரநல
மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு
பண்பி லாதொரு பகடது முதுகினில் யமராஜன்;

அஞ்ச வேவரு மலதர மதிலொரு
தஞ்ச மாடியெ வழிவழி யருள்பெறும்
அன்பி னாலுன தடிபுக முடிமையெ னெதிரேநீ-

அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்
அந்தமோகர மயிலி னியலுடன் வரவேணும்;

மஞ்ச போல்வள ரளகமு மிளகிய
ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு நிலவென
வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை யளவோடும்-

விஷ்ணு. அந்தணமறையோன்-பிரமன். இனிது-இன்பம். மிகாலும்-மிகுந்த
கொதித்தவரும். சூலம்-என்மை. சம்பரமன்-மகிழ்ச்சியுண்டயவன். நகறுதி
யென்பது, நகாதுதியென்ச் சந்தேகோக்கி விராரப்பட்டது. செய்து என்னும்
எச்சம் ஒன்றிடுமென்பதனோடு முடியும்.

(௩) பிறையெயிறு - வக்கிரதந்தம். எரிகுஞ்சி-அக்கினிபோன்ற குமிழி.
பிலவகம்-சூரக்குபோன்ற. பங்கு-குற்றத்தைகயுடைய; அழகற்ற முடுகியுள்ள
பங்கப்பட்ட பந்தபசும்-கட்டப்பட்ட கயிறு. பகடி-எருமைக்கடா. அவதரம்-
கழையும். தஞ்சம்-பற்றுக்கோடு; ஆதாரம். வழிவழி-தொன்றுதொட்டு முடிபு-
முடிபு-வென்றொலிக்க. மோகரம் - உக்கிரம்; மிக்ஷீரம். மன்றன்-வாசனை.
வசரிசம்-தாழ்மைபோன்ற. மந்தராசலம்-மந்தரமலை. செஞ்சொல்-தமிழ்ச்சொல்

உஅஅ திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

மன்றல் வாரிசு நயனமு மழகிய

குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுலை

மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய

மணவாளா;

செஞ்சொல் மாதிரை வடதிரை குடதிரை

விஞ்சு கீழ்திரை சகலமு மிகல்செய்து

திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர்

மகமேரு-

செண்டு மோதன ரரசரு ளதிபதி

தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு

செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமரர்கள்

பெருமானே.

(ச) அமுதுததி விடமுமிழு செங்கட் டிங்கட்

பகவினொளிர் வெளிநெயிறு துஞ்சற் குஞ்சித்

தலையுமுடை யவனரவ தண்டச் சண்டச் சமனோலை-

அதுவருகு மளவிலுயி ரங்கிட் டிங்குப்

பறைதிமிலை திமிர்தமிரு தம்பட் டம்பற்

கரையவுற வினரலற வுந்திச் சந்தித்

தெருளுடே;

எமதுபொரு ளெனுமருளை யின்றிக் குன்றிப்

பிளவளவு திணையளவு பங்கிட் டெண்கைக்

கிணையுமுது வசைதவிர் இன்றைக் கன்றைக் கெனநாடா-

திடுககடி தெனுமுணர்வு பொன்றிக் கொண்டிட்

டுடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுட் டுண்டுட்

டெனவகலு நெறிகருதி நெஞ்சத் தஞ்சிப் பகிராதோ;

லையுடைய. மாதிரை-பெரிய (தென்) றிரை. இகல-யுத்தம். செண்டு-சென் டால். மோதினர்-அடித்தவராகிய. அரசருன் அதிபதி-இராசாக்களுக்குள் தலைவ ரும். தொண்டர் ஆதியும்-அடியார்களுக்குள் தலைவரும். நெறி-சண்மார்ச்சம்.

(ச) அமுதுததி - பாற்கடலிலெழும். உமிழ் - தக்குகின்ற. பகவீன்- பிளப்புப்போல. வெளிநெயிறு-வெள்ளிய வக்கிரதத்தம். துஞ்சல்குஞ்சி-வாடுகி ன்ற(வெறித்த)குடுமி. அரவம்-பாம்புபோலும். தண்டம்-தண்டாயுதம். சண்ட் ச்சமன்-சண்டனாகிய யமன். அங்குஇட்டு-அவ்விடத்திலேவிட்டு. திமிலையறை- பம்பையேனம். திமிர்தம்-பேரொலி. பல்கரைய-பலமுழங்க. உந்தி - (அவ்வுயி ரை) செலுத்தி. இன்றி-இல்லாமல். குன்றிப்பிளவு- குன்றிமணியின்பிளப்பு. (ஆவது) பங்கிட்டு-(உள்ளதை வந்து பாசித்தவருக்குப்) பங்குணவத்துக்கொ டித்து. இணையுமுவருத்தம். தலிர்-நீங்க. இடுக-கொடுக்கக் கடவது. சடிது- சீக்கிரம். உணர்வு-அறிவு. பொன்ற-கெட. கொண்டிட்டு-(உமதுததி) சைக்

குமுதபதி வகிரமுது சிந்தச் சிந்தச்
 சரணபரி புரசருதி கொஞ்சக் கொஞ்சக்
 குடிசடை பவுரிகொடு தொங்கப் பங்கிற் கொடியாட
 குலதடினி அசையஇசை பொங்கப் பொங்கக்
 கழலதிர டெகுடெகுட டெங்கட் டெங்கத் [தீதோ;
 தொகுதுகுது தொகுதுகுது தொங்கத் தொங்கத் தொகு
 திமிதமென முழவொலிமு முங்கச் செங்கைத்
 தமருகம் ததீர்சதியொ டன்பர்க் கின்பத்
 திமமுதவு பரதருந வந்திக் குஞ்சம் குருநாதா-
 திரளுமணி தாளமுயர் தெங்கிற் றங்கிப்
 புரளளறி திரைமகர சங்கத் துலங்கத்
 திமிரசல நிதிதமுவு செந்திற் கந்தப் பெருமானே.

(ரு) கொடியணைய இடைதுவள அங்கமும் பொங்கஅங்
 குமுதஅமு திதழ்பருநி யின்புறுஞ் சங்கையன்
 குலவியணை முகிலளக முஞ்சரிந் தன்பினின் பண்புலா
 கொடியவிரல் நகறுதியில் புண்படுஞ் சஞ்சலன் வக்-
 குனகியவ ருடனினிது சம்ப்ரமங் கொண்டுளங்
 குரலழிய அவசமுறு குங்குணன் கொங்கவிழ்ந் தொன்

கொண்டு. என - என்னுமுழக்கத்துடன். அகலும்-அகன்றுசெல்லும். நெறி-
 முறைமையை. கருதி-(முன்னரே) ஆராய்ந்து. அஞ்சி-பயந்து. பகிராதோ-
 (உள்ளதைப்) பங்கிட்டுக்கொடுக்கு நிலைமைவராதோ. குமுதபதி - சந்திரன
 து. வகிர்-பிளப்பு; அஃதாவது: அர்த்த சந்திரன். பரிபுரசருதி-பாதசாமாகிய
 வேதங்கள். கொஞ்சக்கொஞ்ச-சந்தோஷித்து மிகமுழங்க. குடிசடை-குடி-
 லமாகிய சடை. பவுரி-நடனம். கொடி-உமாதேவி. குலம்-நன்னையாகிய.
 தடினி-கங்காநதி. முழவு-மிருதங்கம். தமருகம்-உடுக்கு. சதி-தாளவொத்து.
 பரதருந-நடனஞ்செய்யும் சிவபிரான். திமிர-முறைப்புடைய. சலிதி-கடல்.

(ரு) துவள - அசைய. அங்கம் -(மற்றை) அவயவம். பொங்க-பூரிக்க
 சங்கையன்-சந்தேக முடையேன். அணை-மெத்தைமேல். அன்பின்-அன்பேர்
 டு. இன்பண்பு-இனியகுணமாக. துதியில்-நுனியால். குனகி-சரசஞ்செய்து.
 சம்ப்ரமம்-முகிழ்ச்சி. உளம்-மனமானது. குரல்-(அப்பெண்கள்கழுத்திலேழும்)
 ஒலியால். முற்றும்-அதிசய்ப்பும். கொங்கு-மணம். அவிழ்த்து-லீரிந்து. ஒன்-
 டு பொருத்துவின்ற. இன்பு - இன்பத்தில். விண்பன் - வினையுடையேன்.
 இயல்-தன்னம். மிதம் - (சன்) அளவு. கொடியண்கில்-வழியாகிய-குணத்தின்.

விடமனைய விழிமகளிர் கொங்கையின் பண்புறம் [றுபாய்மேல்
வினையனியல் பரவுமுயிர் வெந்தழிந் தங்கமும்
மிதமொழிய அறிவிலநெறி பண்பிலண் டஞ்சகன்[செஞ்
வெருகனக வொளிகுலவும் அந்தமன் செந்திலென் [செநீடும்.
றவிழவுள முருகிவரு மன்பிலன் தந்திலன்
விரவுமிரு சிறுகமல பங்கயந் தந்துகந் தன்புறதோ
படமிலகு மரவினுட லங்கமும் பங்கிடந்
துதறுமொரு கலபிமிசை வந்தெழுந் தண்டர்தம்
பகையசுர ரனைவருடல்சந்துசந்துங்கதஞ் சிந்தும்வேலா
படியவரு மிமையவரு நின்றிறைஞ் செண்குணன்
பழையஇறை யுருவமிலி யன்பர்பங் கன்பெரும்
பருவரல்செய் புரமெரிய விண்டிடுஞ்செங்கணன் கங்கை
சடிமமிசை யழகுபுனை கொன்றையும் பண்புறுந் [மான்வாழ்
தருணமதி யின்குறைசெய் துண்டமுஞ்செங்கையொண்
சகலபுல னமுமொழிக தங்குறங் கங்கியும் பொங்கிநீடுஞ்
சடமருவு விடையரவர் துங்கஅம் பங்கினின்
றுலகுதரு கவுரியுமை கொங்கைதந் தன்புறந்
தமிழ்விசுர வுயர்பரம சங்கரன் கும்பிடுந் தம்பிரானே.

(சு) அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிசூழல

அனலவிய மலமொழுக

அகலாதே

அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ வுறவுமழ

அழவினிகர் மறவியனை

யழையாதே

அன்மம்-செருங்கும். சகன்-பிரபஞ்ச மயக்கமுடையேன். செம்செம்-நிரூப
ஒழுங்கு. மன்-நிலபெற்ற. அவிழ-விரிய. தந்திலன்-சாஸ்திர ஆராய்ச்சியி
லாதேன் (ஆதலால்) கமலபங்கயம்-திருவடித்தாமரை. தந்து - (திருவருள்)
கொடுத்து. பங்கு இடந் து-இரண்டாகப்பிளந்து. கலபி-மயில். சந்துசந் து-சித்
தில்லாகவும், கதஞ்சிந்தும்-கோபத்தைச் செலுத்தும். பழையஇறை-அராதி
சடவுள். பங்கன்-பங்கிலிருப்பவன். பருவரல்-துன்பம். விண்டிடம்-நிறக்கும்.
தருணம்-இனமை. மதியன்-சந்திரனிடத்துள்ள. குறைசெய்துண்டம்-மூன்
றும்பிறை. செங்கை-சிவந்த கையினிடத்து. கதம்-வேகம். குறங்கு-அகல்கின்
ற. அங்கி-அக்கினி. சடம்-திருமேனி. விரக-ஆசையைபுண்பவனே.

(சு) ஊரையும் அற - பேச்சுமடங்க. அனல் அவிசு - உதரத்தினிதிகட
உறமிசு. வெருவி - பயந்து. உறவும்-சுற்றத்தாரும். அழல்-அக்கினி. இன்.

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

௨௬௯.

செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னெழியவுயர்
திருவடியி லணுகவர மருள்வாயே-

சிவனைநிகர் பொதியவரை முநிவனக மகிழஇரு
செவிகுளிர இனியதமிழ் பகர்வோனே;

நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி
நிருதிநிதி பதிகரிய வனமாலி-

நிலவுமறை யவனிவர்க ளுலையஅர கரிமைபுரி
நிருதனுர மற அயிலை விடுவோனே;

மறிபரசு கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு
மகிழ்மடி மிசைவளரு மினையோனே-

மதலைதவழ ததியினிடை வருதரள மணிபுளின்
மறையவுயர் கரையிலுறை பெருமானே.

(௭) கரிக்கொம்பந் தனித்தங்கங்

குடத்தின்பந் தனத்தின்கண்
கழப்புந்தன் சிவப்புஞ்செம் பொறிதோள்சேர்-

கணைக்குட்பண் மெழக்கும்பங்

களிக்கும்பண் பொழிக்குங்கண்
கழுத்துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன் குழையாடச்;

சாரியை. மறவி-யமன். செறியும்-நெருங்கும். கரணம் - அந்தக்கரணங்கள். புலன்-சத்தாதி விடயங்கள். அலரி-சூரியன். நடுவன்-யமன். முளரி-அக்கினி. நிருவி - திக்குப்பாலகரிலொருவன். நிதிபதி - குபேரன். வனமாலி-விஷ்ணு. நிலவும்-விளங்கும். நிருதன்-சூரன். மறி-மான். மதலை - மாக்கலம்; கப்பல். உத்தி-நடல். புளினம்-மணல்மேடு.

(௭) தரிக்கொம்பு - யானைக்கொம்பினது. அம் - அழகு. இன்புழம் - இன்பத்தினுழகும் (பெற்ற). தனத்தின்கண் - முலைக்காம்புகளின். பொறி-அடையணங்களுையுடைய-தோள்-(வீரர்)கைகளில். பண்டு-பழைய. உழைக்கும்-மாணுக்கும். பண்பொழிக்கும் - பங்கு அளிக்கும்-குணத்தைக்கொடுக்கும் பங்கத் தைக்கொடுக்கும். கண்-கண்களும். சங்கொளிரும்-சங்கங்கள் மறைத்துக்கொ ள்ளும். கழுத்தும், -பொன்னுழை-பொற்குண்டலுழம். புடைக்கும் பெரன்

சரக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன்
 முகிற்றந்தந் தரிக்குந்தன்
 சடத்தும் பண் பிலுக்குஞ்சம் பளமாதர்-
 சலித்தும்பின் சிரித்துங்கொண்
 டழைத்துஞ்சண் பசப்பும்பெண்
 தனத்துண்பந் தவிப்புண்டிங் குழல்வேளே;
 சுரர்ச்சங்கந் துதித்தந்தஞ்
 செழுத்தின்பங் களித்துண்பண்
 சுகத்துயர்தின் பலர்ச்சிந்தங் கசுராரைத்-
 துவைத்தும்பந் தடித்துஞ்சங்
 கொலித்துங்குன் றிடித்தும்பண்
 சுகித்துங்கண் களிப்புங்கொண் டிடும்வேலா;
 சிரப்பண்புங் காப்பண்புங்
 கடப்பந்தொங் கலிற்பண்புந்
 சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந் தருவோனே-
 தினைத்தொந்தங் குறப்பெண்பண்
 சசிப்பெண்கொங் கையிற்றுஞ்சஞ்
 செழிக்குஞ்செந் திலிற்றங்கும் பெருமானே.

(அ) கருப்பந்தங் கிரத்தம்பொங்
 கரைப்புண்கொண் டிருக்கும்பெண்
 களைக்கண்டங் கவர்ப்பின்சென் றவரோடே-

குஞ்சம்-பருக்கும் தங்கக்குஞ்சத்தையுடைய காசுமாலையும். (பொன்) துகில்-
 பீதாம்பரமும். தந்து-கொண்டுவந்து. தரிக்கும்-புனையும். தம்சடத்து-தஞ்சரீ-
 ரத்து. பணிபிலுக்கும்-ஆடம்பரமாக மற்றவற்றால்லங்கரிக்கும். சம்பளமாதர்-
 கூலிப்பெண்கள்; வேசையர்கள். கொண்டு - ஒப்புக்கொண்டு. கண்பசப்புங்-
 கண்களால் மயக்கஞ்செய்யும். பெண்-அம்மாதராகிய பெண்கள். துண்பம்-துன்-
 பத்தால். சுரர்ச்சங்கம்-தேவர்கூட்டம். துதித்து-தோத்திராஞ்செய்து. களித்-
 து-மகிழ்ந்து. உண்-உட்கொண்ட. பண்-பாட்டின். சுகத்துயர்து-சுகத்தாற்
 புகழ்த்து. இன்புஅவர்-இன்பம் பெருக. சிந்து அங்கு-கடலாகிய அல்லிடத்தி-
 லு. அசுராரை-அசுரர்களை. துவைத்தும்-மிதித்தும். பந்தடித்தும்-தலைகளை
 மருட்டித்தும். பண்-(ஆகுபெயர்) இன்பம். சிரம்-(ஆறு) தலையின் வண்புண்-குண-
 டும். சரம்-(பன்னிரண்டு) ன்களின். தருவோனே-அருளிக்கொய்யப்பட்டன-
 னே. தொத்தம்-சம்பந்தமாகி, பண்-ஒழுங்குடைய, சசிம்பெண்-இந்திராணி-
 யினது பெண்ணாகிய தெய்வயானை.

கலப்புண்டுந் சிலுப்புண்டுந்

தூவக்குண்டும் பிணக்குண்டும்

கலிப்புண்டுநு சலிப்புண்டுநு

தடுமாறிச்;

செருத்தண்டந் தாரித்தண்டம்

புகதண்டந் தகற்கென்றுந்

திசைத்தந்திண் செகத்தஞ்சங்

கொடுமாயும்-

தமிழகங்கண் டியக்கொண்டென்

பிறப்பங்களு சிறைப்பங்களு

சிதைத்துன்றன் பதத்தின்பந்

தருவாயே;

ஆளுக்கன்ச ரந் சரிக்குந்தெண்

டினாக்கல்சன் றாக்கன்பண்

பனைத்தும்பொன் றிடக்கன் று'ங்

கதிர்வேலா-

அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தண்

டலைப்பண்ணெண் டிசைக்குங்கொந்

தனிக்ஞஞசெந் திலிற்றங்குங்

குமரேசா;

புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்

கரர்க்குஞ்சங் கரர்க்கின்பம்

புதுச்சிங்கங் கையட்குந்தரு

சுதனனாய்-

புனக்குன்றந் திண்க்குஞ்செந்

தினபைம்பொன், குதக்கொழிபின்

புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சம்

பெருமானோ.

[illegible]

- (௯) குழைக்குஞ்சந் தணச்செங்குங்
 குமத்தின்சந் தநற்குன்றங்
 குலுக்கும்பைங் கொடிக்கென்றிங் கியலாலே-
 குழைக்குங்குண் குமிழ்க்குஞ்சென்
 றுரைக்குஞ்செங் கயற்கண்கொண்
 டழைக்கும்பண் தழைக்குஞ்சிங் கியராலே;
 உழைக்குஞ்சங் கடத்துன்பன்
 சுகப்பண்டஞ் சுகித்துண்டுண்
 டெட்பிண்டம் பருத்தின்றிங் குழலாதே-
 உதிக்குஞ்செங் கதிர்ச்சிந்தும்
 ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிவக்குந்தண்
 டெயர்க்குங்கிண் கிணிச்செம்பஞ் சடிசேராய்;
 தழைக்குங்கொண் றையைச்செம்பொன்
 சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குந்
 தரத்தஞ்செம் புயத்தொன்றும் பெருமாரூர்-
 தனிப்பங்கிண் புறத்தின்செம்
 பரத்தின்பங் கயத்தின்சஞ்
 சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றும் பெருவாழ்வே;
 கழைக்குங்குஞ் சரக்கொம்புங்
 கலைக்கொம்புங் கதித்தென்றங்
 கயற்கண்பண் பளிக்குந்தின் புயவேளே-

(௧௦) சந்தம்-அழகிய. குன்றம்-மலைபோலுமுலையானது. கொடிக்கு-கொடிபோன்ற இடையை. குலுக்கும்-அசைத்துவருத்தும். என்ற,--இயலாலே-தன்மைபாலே. குழைக்கும்-சாறுக்கும். குண்-குணமுடைய. குமிழ்க்கும்-குமிழுமலர்போலு மூக்குக்கும். கண்கொண்டு-கண்களால். பண்-இடைப்பாட்டு. கிங்கியர்-விடம்போன்ற வேளையர். பிண்டம்-உருவம். கதிர்-சூரியன். சிந்தும்-வீசும். ப்ரபைக்கு-கிரணத்துக்கு. ஒன்றும்-ஒத்துத்தோன்றும். சிவக் கும்-சிவப்புநிறமடைந்திருக்கும். தண்டு-(ஆறுபெயர்) மலர்போலும். உயர்க்கும்-உயர்ந்தியனியும். ண்டு-(தாற்பரியம்) நரிநது. அங்கியை-அக்கினியை. தசத்து-மேன்மையுடைய. புயத்து-கையில். வங்கின்புறத்தில்-பாகத்தையுடைய இடத்தத்தில். பரத்தன்-மெய்யினைபுடைய. பங்கயத்தின்-(அன்பரிருதய) தரம் னாமுலையில். தழைக்கும்-மூங்கில்மலர்களும். என்றும்-கதிர்-எப்போதும் நெறத் துவிசுகிய (தினைப்புறத்தில்) கயற்கண்கயல்போலுங்கிண்புடையவன் ளிகளையி. பண்பு-குணம்(மாக), மலர்போலும் அடிபெண்கட்டிக் குணம் எங்

கறக்குங்கொண் டலிற்பொங்குங்
கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ்செந்
திலிற்கொண்டன் பினிற்றங்கும் பெருமானே.

(ய) மனத்தின்பங் செனத்தங்கைம்
புலத்தன்றன் குணத்தஞ்சிந்
தீரியத்தம்பந் தனைச்சிந் தும் படி.காலன்-

மலர்ச்செங்கண் கனற்பொங்குந்
திறத்தின்தண் டெடுத்தண்டங்
கிழித்தின்றிங் குறத்தங்கும் பலவோரும்;

எனக்கென்றிங் குணக்கென்றங்
கினத்தின்கண் கணக்கென்றென்
றினாத்தன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாமுன்-

இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டங்
கிரக்கும்புன் றெழிற்பங்கங்
கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே;

கனைக்குந்தண் கடற்சங்கங்
கரத்தின்கண் தரித்தெங்குங்
கலக்கஞ்சிந் திடக்கண்டுஞ் சிமொலும்-

கதித்தொண்பங் கயத்தன்பண்
பனைத்துங்குன் றிடச்சந்தங்
கனிக்குஞ்சம் புவுக்குஞ்செம் பொருளீவாய்;

பது குண் எனக்குறைத்து நின்றது. செந் திலிற்கொண்டு - திருச்செந்தூரை இடமாகக்கொண்டு. கலைக்கும் என்பதில் கு-சாரியை. கதித்த என்பதின் ஈற்றின் அசங்ககெட்டது.

(ய) பங்கெனியுருப்பாக (வாயில்களாக). தங்கு, - ஐம்புலம்-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிபென்ற ஐக்கிடம். தன் தன்-அந்நன்னுடைய. குணத்தன்-குணங்கனாகிய. அஞ்சி-இவ்விரிந்தம்-சத்த, பரிசு, ரூப, ரச சத்தங்களைய துண்களை. கெடும்படி-கெடும்படி. புலிவாரும்-பலவாரும்-கூட்டப்படும். இங்கெனக்கென்று, - அங்குணக்கென்று, - இனத்தின்கண்- (ஐ) இனத்தாருக்கு-கண்ணனக்கு-கருத்தப்பெயர் விரம்புபால். எவ்வென்ற து-எப்பெழுந்தும். இனத்தது-போராடினருக்கி-அழிவாமுன்- (அந்தத்துக்கெட்டபுடங்கி)-கெடுத்திருக்கி. கழித்து-பேரகி-களைக்கும்-முழங்கும். கலக்க கெட்டிருத்தம்-கிச, கண்ணுக்கு- (பந்தகடலில் துள்ளி) நித்திலாகிய

தினைக்குன்றர் தனிற்றங்குஞ்

சிறப்பெண்குங் குமக்கும்பர்

திருச்செம்பொன் டியத்தென்றும்

||ணைவோனே-

செழிக்குங்குண் டகழ்ச்சங்கங்

கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்

பொழிற்றண்செந் திலிற்றங்கும்

பெருமானே.

(103) பருத்தந்தத் தினைத்தந்திட்

டிருக்குங்கச் சடர்த்துந்திப்

பருக்கும்பொற் ப்ரபைக்குன்றத்

தனமாறார்

பரிக்குந்துற் சரக்கொன்றத்

தினைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்

பாக்குஞ்சக் கரத்தின்கைத்

தியையேரும்;

துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்

பெருத்தன்புற் றினைத்தங்குத்

துணிக்கும்புத் திணைச்சங்குத்

தறியேனை-

துணைச்செம்பொற் பதத்தின்புந்

றெனக்கென்றப் பொருட்டங்குந்

தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்திப்

படியாள்வாய்;

தருத்தங்கப் பொலத்தண்டத்

தினைக்கொண்டிச் சரர்க்கஞ்சத்

தடத்துன்பத் தினைத்தந்திட்

டெதிராரன்-

புழி. கதித்த-சிறந்த, ஒன்-ஒளிபெருந் தியு, கத்தம்-தாப்பெழுந் தும், சிறப்பெண்-சிறப்பெண்ணுடைய வள்ளியையுமி, கும்பம்-குடம், பொருள்-கணங்களை, பெண்-அழகிய, குண்டு-ஆழமாகிட, அகழ்-(ஆகுபெயர்) கடல், அங்கு இங்கு ஒன்று, து-ஆத்தந்தத் தத்துவமிருக்குமிடங்களை, சந்ததம் என்பது-சந்த மென, விகாரப்பட்டது, கதித்த என்பது வீற்றாரங்கெட்டது.

(103) பரு-பொரிய, தந்தத்தினை-(பாணைத்) தந்தக்கை-தந்திட்டி-ஒத்து இறத்தும-இறக்கிக் கடடும், அடர்த்து-திழித்துக்கூட, தி-கன்னி, ப்ரபை-பிரகக சமூகம், புரிக்கும்-தரக்கும், துத்தந்தகு-தெட்ட, தக்ககாவிய-வள்ளகையிய, தி-கன்-உண்ம, பொருத்த, தினைத்து (அழகுநனை), அதுயலிதது, உற்பலம்-நிலைப்பு, மலரின, பரக்கும்-விரிந்து, கத்தி-வலிமை, துணைப்பாரகை, கங்-கணங்கு-கணங்கு-தண்ணி, தது-தண்ணி-தத்தமகி, பொருத்து-யிருத்து, துணிக்கும்-தெரிக்கும், கத்தித்து-சந்தேகப்பட்டு, அறியேனை-தெரியாதவெண்ணு

சமார்க்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சக்

சுதிர்த்துங்கத் தயிற்கொண்டத்.

தலத்தும்பர்ப் பதிக்கன்புற்

. மருள்வோனே;

திருக்கஞ்சத் தனைக்கண்டித்

துறக்கங்குட் டிவிட்டுஞ்சுற்

சிவற்கன்றப் பொருட்கொஞ்சிப்

பகர்வோனே-

செய்த்துங்கக் கொடைத்துங்கத்

திருத்தங்கத் தரிக்கும்பொற்

றிருச்செந்திற் பதிக்கந்தப்

பெருமாளே.

(௨௨) அவனிபெ றந்தோட் டம்பொற்

குழையுட றம்பாற் புண்பட்

டரிவையர் தம்பாற் கொங்கைக்

கிடையேசென்-

றனைதரு பண்டாட் டங்கற்

றுருகிய கொண்டாட் டம்பெற்

ழறிதரு திண்டாட் டஞ்சற்

றொழியாதே;

பவமற நெஞ்சார் சிந்தித்

திலகுக டம்பார்த் தண்டைப்

பதபுக வம்பொற் றுங்கொற்

றமுநாளும்-

பதறிய அவ்காப் பும்பத்

திபுமறி வழ்போய்ச் சுங்கைப்

படுதுயர் கண்பார்த் தன்புற்

றருளாயோ;

இன்புற்று—எனக்கென்று—எனக்கருளவேண்டுமென்று நினைத்து—அஃதென்கொடுக்கும்—தொடுத்தவைத்துருக்கும். இப்படி—இப்படியில்—சருகற்புகழ்நூலுக்கும்—அஃதென்தொடுத்து—அண்டத்தின்—பெருநூலாதனைது கொண்டு—கைப்பற்றித்தென்னும்—தாயம்பலையோலும்—சமர்க்கு—புத்தகனாத் திணிபத்து—எஞ்சி—(பிரகரினை)குறைத்து—படிபடியில்—துஞ்ச—இதற்கு, அச்சவந்து—அத்தாஇயத்தின்று உம்பம்பதி—இத்திரன். உறுமிகு—கும்பலையில். சுண்டுவல், பொருள்—பொருளை. துங்கம்—உயர்வு. தங்கித்தரிக்கும்—எப்பொழுதும் நீக்காதிருக்கும். ப. (௨௨). அவனி—பூமிகையு. பெறும்—வினையா கவரங்கும். தேடு—(அணிந்த) குழைக்கூறுகளை. அடர்—பெருகுகுகின்—அம்பாள்—பாணமரிய—கண்தாரத்து பண்டு—ஆய்மையுறையு. விஜயபாட்டு. தென்னமரப்பட்டம்—மகிழ்ச்சி. திண்டை—உம்பலருத்தம்—ஆர்மலையுறவித. புகளம்—இரண்டு. கெதற்றமும்—வலியவழிப் பதறிய—பதறியபுகழ். அருளும்—அருள்திறத்தவெயும்—சுண்டுவல்—கும்பலையுபுகழ்

ஊக௮ திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

தவநெறி குன்றாப் பண்பிற்
ஹறவின ருந்தோற் றஞ்சக்
தனிமல ரஞ்சாற் புங்கத் தமராடி-

தமிழினி தென்காற் கன்றிற்
றிரிதரு துஞ்சாக் கன்றைத்
தழலெழ வென்றார்க் கன்றற் புதமாக;

சிவவடி வங்காட் டஞ்சற்
குருபர தென்பாற் சங்கத்
திரள்மணி சிந்தாச் சிந்துக் கரைமோதும்-

தினகர திண்டேர்ச் சண்டப்
பரியிட ஹங்கோட் டிஞ்சித்
திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப் பெருமானே.

(ய௭) தொடரிய மன்போற் றுங்கப்
படையைவ னீந்தோட் டிந்துட்
டரையின ருந்தோட் கொங்கைக் கடுமாயத்-

துகில்விழ வுஞ்சேர்த் தங்கத்
ஹைவிர குஞ்சூழ்த் தண்டிக்
துயர்வினே யுஞ்சூட் டின்பத் தொபாயம்;

கிடைகொடி சென்றீட் டும்பொற்
பணியரை மென்றேற் றங்கற்
றனையென இன்றோட் டென்றற் கடுமா தர்க்-

ன்ற. துயர்-துக்கத்தையும், புங்கத் து-உயர்ச்சியாகிய, அமராடி-யுத்தஞ்செய்த
மண்மதனாகிய, தமிழினி-தமிழ்போலுமினிமைபச்செய்யும், தென்காக்கன்
றில்-இனக்கென்றற் காற்றில், துஞ்சா-இறவாத, ஈன்ஹ-இனம்பின்னாடிய, த
ழல்-(தாற்பரியம்) சாம்பர், எழ-ஆக, வென்றார்க்கு-வென்றபிவபிராணாக்கு, சிவ
வடிவம்-பிரணவநொருபம், சங்கம்-சங்குடன், சிந்தா-சிந்தி, சிந்துக்கரை-கடற்
கரைவாய் சண்டப்பரி-வேடிமாயிய ருதுகைகள், கோடி-உச்சியுடைய, இஞ்சி
மதிச்சிவ ருந்த.

(ய௮) துங்கம்-உயர்க்கி, படையை- (படைவர்) சேனையை, ஓட்டும்-புற
ந்காட்டியோடச்செய்யும், துட்டரை-சூசுருக்கு, இனரும்-மெலிதாரும், தேரட்
தொய்க்கக்கு - தோளுக்கு முலைக்கும், மாயத்தகிம் - மயக்கத்தைச் செய்யும்
மேலும்-விழவும்-சரியவும், சேர்த்து (அனாதவெத்தம்) பொருத்தி, அங்கத்த-
ச்சேர்த்தி, உலா-ஊருத்துவென்ற, விசகம்-சாமத்தை, குழ்த்து-சூழ்ச்செய்து.

கனிமையி லொன்றாய்ச் சென்றுட்
படுமன முன்றாட் கன்புற்
றியலிசை கொண்டேத் தென்முட் - நுவாயே;
செழுதுத வங்கூர்க் குஞ்சற்
புருடரு நைந்தேக் கம்பெற்
றயர்வுற நின்றூர்த் தங்கட் - னையேவும்-
நிகரில்ம தன்றோர்க் குன்றற்
றெரியில்லி முந்தோர்ப் பொன்றச்
சிறிதுநி னைந்தாட் டங்கற் - நடுவார்முன்
திடமுறு மன்பாற் சிந்தைக்
கறிவிட முஞ்சேர்த் தும்பர்க்
கிடர்களை யும்போர்ச் செங்கைத் - திறல்வேலா-
தினவரி வண்டார்த் தின்புற்
றிகைகொடு வந்தேத் திஞ்சித்
திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப் - பெருமானே.
(யசு) சங்குபோல் மென்கழுத் தந்தவாய் தந்தபற்
சந்தமோ கின்புழுத் - தெனவானிற்-
றங்குகார் பைங்குழற் கொங்கைநீள் தண்பொருப்
பென்றுதாழ் வொன்றறுத் - துலகோரைத்;

அண்டி-செருங்கி. (அக்காமத்தால்) துயர்-துன்பம். குட்டு-பருவத்தில். கொடு
சென்று-(அவ்வீரரைக்)கொண்டுபோய். அரை-(ஆகுபெயர்) அல்குலரால். வெ
ன்று-சயிதது. ஈட்டும் பொற்பணி-(அவர்)சம்பாதிக்கும்பொன்னுபாணத்தை.
ஏற்று-வாங்கி (பின் கொடுப்பதற் கொன்று நில்லாதபோது) அற்றனை-கைப்
பொருளில்லாமற் போயினும். என - (இவ்விடத்தி) லென்னகாரியம். இன்று
ஒட்டுஎன-இன்னறக்கே யோடிப்போவாயென. அல்கிடும்-(அன்பு) கருங்கும்.
இனிமையால் - இன்பத்தில். உட்படும்-அகப்படும். எத்து-துதித்தல். வந்-
(என்)னிடைத்தில். செழுது-நீண்டதாசிய. கூர்க்கும்-நிகுக்கும். ஆர்த்து-நுழங்கு
கி. அம்சன்-அழகிய தேனெழுகும். தேர்க்குன்று-தோரைய மலை. கா-அழகு.
ஆட்டம்-(திரு)விளையாடல். சற்றிடுவார்-செய்திடுவாராகிய சிவாரான். அறிவு
இடம்-தெளிவுப் பொருள். தினம்-நாடோறும். வரிவண்டு-பாடல்வண்டிகள்த்.
இராகொடு-இராகத்தால். உவந்து-மகிழ்த்து. இஞ்சி-கோட்டைகும்பத்த. சந்த
வேகம் ஒடுவன்பது - ஒட்டிவன்றும். அல்கிடு மென்பது, அழகிடுமென்றும்
ஆயின.

(யசு) - சந்தம் - அழகிய மோகு-மோகத்தால். செய்யும். தாழ்த்தினது.
தாழ்த்தலாகிய ஒரு செய்கையை, வேள்-மனத்தன். சொற்கொண்டிடு செய்தி

துங்கவேள் செங்கைபொற் கொண்டல்சீ யென்றுசொற்
கொண்டு நாய் நின்றுரைத் துழலாதே-
துன்பநோய் சீந்தநற் கந்தவே னென்றுனைத்
தொண்டினு லொன்றுரைக் கருள்வாயே;
வெங்கண்வயா ளங்கொதித் தெங்கும்வே மென்றெடுத்த
துண்டுமே லண்டருக் கமுதாக-
விண்டநா தன்றிருக் கொண்டல்பா கன்செருக்
குண்டுபே ரம்பலத் தினிலாடி;
செங்கண்மால் பங்கயக் கண்பெரு தந்தரத்
தின்கணு நெத்திறப் கதிராழித்-
திங்கள்வா முஞ்சடைத் தம்பிரா னன்புறச்
செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே.

(உ) நுபங்கமே வும்திறப் பந்தகா ரந்தனிற்
பந்தபா சந்தனிற் றமொறிப்-
பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்
பண்பிலா டம்பரப் பொதுமாதர்;
தங்குளா லிங்கனக் கொங்கையாடிகம்படச்
சங்கைமால் கொண்டினைத் தயராதே-
தண்டைடருகும் கிண்கிணிப் புண்டர் கந்தனைத்
தந்துந் யன்புனைத் தருள்வாயே;

சூர், தாய்-தாலி. ஒன்று-ஒருதோத்திரம். உரைக்க-சொல்ல, வ்யாஸம்-(ஆரு
சிப்யர்) கஞ்சு. (இலையுண்ணாவிட்டால்) எங்கும்வேம், - மேல்-அதன்மேல்
-அமுதுஆடி-(வித்திலையில்லாமல்) அமுதுண்ணுதற்குப்படி. விண்ட-திருவாய்
மலர்ந் திருவாய். கொண்டல். மேகம்போன்றவி வண்ணவை. பாதன்-இடப்பாதத்
திதுடையவன். நெருக்குண்டு-கருமடைந்து, கண்பெரு த-ரித்தினாசெய்
படிமல் (அறிதுயிலமர்ந்தென்றபடி). அந்தாதின்னன் - அண்டக்களினிடங்
கூண்டு ததும்-(காத்தற்கு) ஆராய்ந்தகொண்டிருக்கும். ஆழி-கடலிற்குள்ளும்
கூரைத்தலுந். உரைக்கருவென்றாயிற்று,

யு. லா. (யு) பிறப்பு அந்தகாசம்-சன்னமதிய இருள். பட்டாபட்டி. பண்பில்
வஞ்சகம், -ஆடம்பரம் - வேடிக்கை. ஆலிங்கனம்-தழுவதல். ஆகம்-மார்யு-தத்
-இக்கூற்தல். யுண்பார் கம்-நாமனைமலர்போது க்கிருவடி. அண்டவேதன்
உருதுவாய்ந்தையனாவிய கயிலாசமலை. உட்டா-உள்ளங்கு (மற்றெவ்விடங்

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

陳樹德

அங்கைவேல் கொண்டரக் கன்பரதா பங்கெடுத்த

தண்டவே தண்டமுட்

படவேதான்-

உஞ்சவே துண்டிதற் கொண்டலா கண்டலற்

கண்டலோ கங்கொதித்

தருள்வோனே;

திங்களார் கொன்றைமதத் தந்துழாய் தன்றுபொற்.

செஞ்சடா பஞ்சரத்

துழநோகை-

சிந்தையேய் தென்றிசைத் தென்றல்வீ சுட்பொழிற்

செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப்

பெருமானோ.

(யசு) தண்டே னுண்டே வண்டார் வஞ்சேர்

தண்டார் மஞ்சக்

குழல்மாஞர்:-

தம்பா ஸன்பார் நெஞ்சே கொண்டே

சம்பா வஞ்சொற்

முடிதாயேன்;

மண்டோ யந்தி மென்கால் விண்டோய்

வண்கா யம்பொய்க்

சூட்டல்வேளாய்-

வன்கா னம்போ யண்டா முன்பே

வந்தே நின்னொழி

கழித்தாராய்;

கொண்டா தும்பேர் கொண்டா துஞ்சர்

கொன்றாய் வென்றிக்

சூழ்மேரதா-

கொங்கார் வண்டார் பண்பாடுஞ்சீர்

சூன் று மண் றத்

கரியோடுகா;

களம்). அஞ்ச-பயப்பட. அரக்கன் - இராகுதசம்பந்தமுடைய 'ஞான்னது. பரதரபம் - ஐந்தாயை. கொண்டல் - ஆண்டிலற்கு - மேகவரகன் தையுடைய இரீதிரினுக்கு. ஆர்-ஆகதி. மத்தம்-மத்தம். துன்று-செருவிகுவின்றி. சடா பஞ்சரத்துசடையரகிய கூட்டினுள்ளிருக்கும். தோகை - மயில்போன்ற கிய வையின். சிந்தை ஏய்-மனத்தையொத்த.

[illegible]

கண்டா சும்பா லுண்டா யண்டார்
கண்டா கந்தப் புயவேளே
கந்தா மைந்தா ரந்தோள் மைந்தா
கந்தா செந்திற் பெருமானே.

(௮) வெங்கா ளம்பா ணஞ்சேல் கண்பால்
மென்பா கஞ்சொற் குயில்மலை-
மென்கே சந்தா னென்றே கொண்டார்
மென்றோ ளொன்றப் பொருள்தேடி;
வங்கா ளஞ்சோ னஞ்சி னம்போய்
வன்பேய் துன்பப் படலாமோ-
மைந்தா ருந்தோள் மைந்தா அந்தா
வந்தே யிர்தப் பொழுதாள்வாய்;
கொங்கார் பைந்தே னுண்டே வண்டார்
குன்றாள் கொங்கைக் கினியோனே-
குன்றே மெஞ்சு ழம்பே முஞ்சு
ரும்போய் மங்கப் பொருகோபா;
கங்கா ளஞ்சேர் மொய்ம்பர சன்பார்
கன்றே யும்பார்க் கொருநாதா-
கம்பூர் சிந்தார் தென்பால் வந்தாய்
கந்தா செந்திற் பெருமானே.

மூன்றோ, கொண்டாடும்பேர்-புகழ்த்து பேசுவார். கொங்கு-மணம். ஆர்-சிறைந்த. குன்ற-குறையாத. மன்றல் - (வள்ளியாயினைய) விவாகஞ்செய்த. கிரியோனே-திருத்தணிகைமலையை யுடையவனே. கண்டோரும் - கந்தன்குடோலம், பால்-சூர்த்திகைமுதலிய ஆறுதாய்மரங்களின் பால், அண்டார்-பகைவர். கண்டா-கண்டிக்கப்பட்டவனே, கந்தம்-வரசனே. கந்த-கட்டுத்தறிக்கு. ஆம்-(ஒப்)பாகும், மைந்த-வலிமை. மைந்தா-குமார்க்கடவுளே, ஒன்ற, ஒற்றென விசேசமாயிற்று.

(௮) காளம்-விடம். சேல்-கெண்டைமீன். மலை-இருள். சேகம்-கந்தம். கொண்டார்-கொண்டபெண்கள். என்ற-பொருந்த. சேகம்-கும்பத்தாறுசேகத்திலெழுந்த. வந்து-வலிமை. மென்பாருத்திய, மைந்த-வலிமை. அந்தா-அதனுடையவனே. கொங்கு-மணம். குன்றாள்-மலைப்பெண்களைய வள்ளியம்மம். குஞ்சு-கொஞ்சுகிரி. அம்பு - (குருபெம்), கடல். குஞ்சு-கங்கா-மம்-குருவேலும்பு. மொய்ம்பார்-தொல்கைமைய நெயிரார். கந்தே-யிவகிரிம். கம்பூ-சுந்தி. சிந்து-கடல்.

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

நளரூப

(10அ) விதிபோலு முந்த விழியாலு மிந்து

றுதலாலு மொன்றி

வினையோர்தம்-

விரிவான சிந்தை யுருவாகி நொந்து

விறல்வேறு சிந்த

வினையாலே;

இதமாகி யின்ப மதுபோத வுண்டு

இனிதாளு மென்று

மொழிமாதர்-

இருளாய துன்ப மருள்மாயை வந்து

எனையிர்வ தென்றும்

ஒழியாதோ;

மதிசூடி யண்டர் பதிவாழ மண்டி

வருமால முண்டு

விடையேறி-

மறவாத சிந்தை யடியார்கள் பங்கல்

வருதேவ சம்பு

தருபாலா;

அதிமாய மொன்றி வருசூரர் பொன்ற

அயில்வேல்கொ டன்று

பொருள்வீரா-

அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து

அலைவா யுகந்த

பெருமானே.

(10க) விறல்மார னைந்து மலர்வாளி சிந்த

மிகவானி லிந்து

வெயில்காய-

மிதவாடை வந்து தழல்போல வொன்ற

வினைமாதர் ஈந்தம்

வசைகூறு

குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட

கொடிதான துன்ப

மயல்தீர-

(10அ) விதி-ஊழ் உந்து-செலுத்துகின்ற. ஒன்றி-ஒற்றைமைப்பட்டி. இனையோர்-ஊடவர். சிந்தை-மனமானது. உருவாகி-(ஒரு)வடிவெடுத்த விறல்-வலிமை. வேறுசிந்த-வேறுகத்தெதலால். போத-மிக. மொழி-சொல்வப்பதில். இருள்-குருகிறம். துன்பம்-துன்பத்தைச்செய்யும். நர்வது-யின்பது. மதிசூடி-சந்திரனைத்தரித்தவர். மண்டி-ஒருங்கி. ஆலம்-ஆலகாலயிடம். மயம்-வஞ்சகம். அயில்-கூர்மை.

(10க) விறல்-வெற்றி. இந்து-சந்திகன். வெயில்காய-சுடல். மிதம்-தூசியின் அளவு. வினை-வஞ்சகம். குறவாயோ-அதுமேலுள்ளதனினு. வந்தி-வந்தி. (இருப்பெயர்க்கு) மயல்தீர-அதிலுண்டவனே. மய-விடுவது.

குளிர்மலை யின்க ணணிமலை, தந்து

சுறையீர வந்து

சுழகாயோ;

மறிமா னுகந்த இறையோன் மகிழ்ந்து .

வழிபாடு தந்த

மதுயாளா-

மலைமாவடி சிந்த ஆலேவேலை 'யஞ்சு

வடிவே லெறிந்த

அதிதீராவ;

அறிவா ல்லிந்து னிந்தா னிறைஞ்சு

மடியா நிகடஞ்சல்

களைவோனே-

அழகான செம்பொன் மயில்மே லுமர்ந்து

அலைவா யுகந்த

பெருமானே;

(உடு) சந்தனச வாதுரிறை கற்பூர

சுங்குமப டீரவிரை கத்தூரி

தண்புழை ளாவுகள் பச்சித

வெகுவாசம்

சுண்பத கலாவகு ளத்தாம

வம்புதுசி லாரவபி ரக்கோவை

தங்கியக டோரதர வித்தார

ப்ரிதான;

மந்தரம் தானதன மிக்காசை

கொண்டுபொருள் தேடுமதி நிட்டுர

வஞ்சகவி சாரஇத யப்பூவை

யனையார்கள்-

வந்தியூ மாயவிர கப்பார்வை

ஆம்பிஷனம் வாடுமெறி வற்தேனை .

வந்தடிமை யாளினி யெப்போது

நினைவாயே;

இந்தரபுரி காவல்முதன் மைக்கார

சம்பிரமம் யூர்தூர கக்கார

சுன்றுமாக லாதிஞ்சு மைக்கார்சு

சுரமாதின்-

சகிதி. மனவுமாமாமாதியருந். இடைஞர்வதுண்டி அகையுதிருக்கெம்
தாய். அதுதாய்ந்தவயின என்மது. அதுவினவதுவதுவினையும் வந்து
தேவியாய். என்னும் பொருளைத்தந்தது. மாயு. என்மதிவதுதாய். சகிதியு.

[illegible]

இன்பஅறு போகசுர சக்கார
வந்தஅசு ரேசர்கல கக்கார
எங்களுமை சேயெனரு மைக்கார மிகுபாவின்
செந்தமிழ்சொல் நாலுசுவி தைக்கார
குன்றெறியும் வேலின்வலி மைக்கார
செஞ்சொல்லு யார்களுளி மைக்கார எழில்மேவும்
திங்கள்முடி நாதர்சம யக்கார
மந்த்ரவுப தேசமகி மைக்கார
செந்தினகர் வாழமுரு மைத்தேவர் பெருமானே

(உக) முந்துதமிழ் மலை கோடிக் கோடி
சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி யுழலாதே
முந்தைவினை யேவ ராமற் போக
மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே
திந்திதிமி தோதி திதித் திதி
தந்ததன தான தானத் தான
செஞ்செண்கு சேரு தாளத் தோடு கடமாடுஞ்
செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
துங்கஅறு கூல பார்வைத் தீர
செம்பொன் மயில் மீதி லேயெப் போது வருவாயே
அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
செந்தமிழ்சொல் பாவின் மலைக் கார
அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே

செய்யும். இத்தர்புரி-தேவலோகம் முதன்மைக்கார-முத்தர்நன்மையையுடைய
வனே. சம்பரம-மகிழ்ச்சியுடைய. தூசம்-குற்றை. சமயம்-சைவசமயம். 'தேடு
மீளினது' - அறிவற்றேனையென்பதன்கூறும் முடியும். கலாசம் என்பது கல்லா
மென்பதன் லிகாரம்.

(உக) நீடு - செவ்வகாலம். முஞ்சர் - மாணமடைகுவார். முந்தைவினை-
முந்தையமுத்த-முற்புதின்ற. முனை-யுத்தகனத்தின். விசாலத்தோகை-
விதிவழங்குதிணி-த்து. பார்க்கவு-தன்நோபுடைய, பொன் - அழகினு
காவற்-கார-கரவுகையுடையனே. அந்தம்-அழகு. வேரு-மிகுதி. இத்தர்புரி-

அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார
 அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிவான;
 சிந்துரமின் மேவு போகக் கார
 விந்தைகுற மாது வேலைக் கார
 செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார எதிரானு
 செஞ் சமரை மாயு மாயக் கார
 துங்கரண சூர சூறைக் கார
 செந்தில்நகர் வாழு மாண்மைக் கார பெருமானே.

(22) அம்பொத் தவிழித் தந்தக் கலகத்
 தஞ்சிக் கமலக் கணையாலே-
 அன்றிற் குமனற் நென்றற் குமினைத்
 தந்திப் பொழுதிற் பிறையாலே;
 எம்பொற் கொடியுற் றுன்பக் கலனற்
 றின்பக் கலவித் துயரானு-
 என்பெற் றுலகிற் பெண்பெற் றவருக்
 கன்பப் புனியுற் றிடலாமோ;
 கொம்புக் கரிபட் டஞ்சப் பதுமக்
 கொங்கைக் குறவித் கினியோனே-
 கொன்றைச் சடையற் கொன்றைத் தெரியக்
 கொஞ்சித் தமிழைப் பகர்வோனே;
 செம்பொற் சிகரப் பைம்பொற் கிரியைச்
 சிந்தக் கறுவிப் பொருமவேலா-
 செஞ்சொற் புலவர்க் கன்புற் றதிருச்
 செந்திற் குமரப் பெருமானே.

தெய்வபாண. வேலை-வவற்றொழில். வாரம்-அன்பு சூறை-சூறைவினையாட்டு; சூறுவளிபோலுஞ் சுற்றிவினையாடும் வினையாட்டு. ஆண்மை-வீரம். வேலை பென்பதில், ஐசாரியை.

(22). விழி-கண்ணையுடைய பெண்கள். தந்த-(சாற்பரியம்)பழிகுறிய. கலகத்து-சண்டைக்கு. அனல்-அக்கினிபோன்ற. மன்-நிலைபெற்ற. துன்பக் கலன்-துன்பத்தைச் செய்யுமாபாணத்தை. அற்று கழற்றியெறித்து. பெற்றது என்-பெற்றதனாலென்னபயன். இன்பப்புலி-காம்புபுலி. அ-அந்த. பதுமக் கொங்கை-நாமகையரும்புபோலத் தனக்கையுடைய. குறவிக்குஞ்சுராதி பெண்ணையிற் வகிளியாய்க்கு. ஒன்றை (பிரணவமாயி) ஒரு பொருளை. சிந்த-சிந்த. கறுவி-கோபித்தது. பெண்பெற்றவருக்குப் பெற்றதென்கொங்கை கட்டி-கீரமத்தைப் புலியென்றது கருத்துத் தன்மையென்க;

(௨௩) கொங்கைப் பணையிற் செம்பொற் செழிவிற்

கொண்டற் குழலிற்

கொடிதான=

கொன்றைக் கணையொப் பந்தக் கயலிற்

கொஞ்சக் கிளிபுற்

முறவான;

சங்கத் தொனியிற் சென்றிற் கடைபிற்

சந்திப் பவரைச்

சருவாதே=

சந்தப் படிபுற் றென்றற் றலையிற்

சந்தப் பதம்வைத்

தருள்வாயே;

அங்கப் படைவிட் டன்றைப் படுகைக்

கந்திக் கடலிற்

கடிதோடா=

அந்தப் பொழிவிற் சந்துத் தலையுற்

றஞ்சப் பொருதுற்

றெழியாதே;

செங்கைக் கதிருற் றென்றக் கடலிற்

சென்றற் றவந்தற்

பொருளானுப்=

சுந்தைக் கனியைத் தந்தப் பொழிவிற்

செந்திற் குமரப்

பெருமானே.

(௨௩) பணைகொங்கையில்-பருத்தனங்களில், பொன்செழிவில்-பொன்னுபாணசெருக்கத்தில், கொன்-அச்சுமர், கை-கைத்தலுமடைய, ஒப்பு-கமாணமாயி, கயலில் கண்ணைய செல்மீனிடத்தில், கொஞ்ச-கொஞ்சப்படு, கிளியில்-கிளிபோன்ற மொழியில், துறவு-செருக்கம்-சங்கத்தொனியில், சங்கு போன்ற கண்டத்தில் எழுமோகையில், சென்று (மனம்) போய், இங்கடையில்-லீட்டின் தலைவாயிலில், சருவாது-அணுகாமல், சந்தம்-அழகிய, படி-பூமியில், என் தன்-என்னுடைய, சந்தம்-நிறம், அங்கு-அங்கிடத்து, அப்படைவிட்டம்-அத்தச்சேனைடைநீங்கி, அன்றைப்படுகைக்கு-அக்காலத்தில், (வெற்றி) யுண்டாசற்பொருட்டு, அத்திக்கடலில்- (திருச்செந்தூருக்கும் மகேந்திரபுரிக்கும்) (இவ்) அந்ததிருக்கும் சமுத்திரத்தின், கடிது-விக்கிது, அந்தப்பொழில்-அந்த (மகேந்திரபுரியென்னு) டிழியினிடத்து, சந்தை-இதரகிழ்நூல் கையால், உற்று-(சாற்பரியம்) சொல்லி, ஒழியிது-சொடாமல், கை-செங்கையினிடம், சுந்தி-சூரியனைப்போல், உற்று-பொருதி, ஒன்ற (சாற்பரியம்) தோன்ற, (மற்றைச்சமுத்திரத்திலு) சென்றி உற்றுப் போய்விடுவதென, கை-செங்கையினிடம், தற்பெருகானும், தானே, பார்ப்பொருளாயிடுத்தலை, அங்கு-அங்குபொழிவின-அச்சேனைக்கும்-இவ்விய.

(௨௪) காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்

காலினார் தந்துடன்

கொடுபோகக்-

காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுமிங்

கானமே பின்தொடர்ந்

தலறுமுன்;

சூலம்வாள் தண்மிசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்

சூடுதோ ருந்தடர்

திருமாட்புந்-

தூயதாள் தண்டையுங் காண ஆர் வஞ்செயுந்

தோகைமேல் கொண்டுமுன்

வரவேணும்;

ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிமிந்

தேவர்வா முன்றுகந்

தமுதீயும்-

ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வனார்ந்

தாதிமா யன்றனன்

மருகோனே;

சாலிசேர் சங்குனம் வானிசூழ் பங்கயஞ்

சாரலார் செந்திலம்

பதிவாழ்வே-

தாவுஞ் ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்

தாரைவே லுந்திமிம்

பெருமானே.

(௨௫) சங்கைதா னென்றுதா னின்றியே செஞ்சிலே

சஞ்சலா

ரம்பமாயன்-

சந்தொடே சூங்குமா லங்கஞ்சுதா டம்பரா

சம்பரமா

நந்தமாயன்;

மங்கைமார் கொங்கைசேர் அங்கமோ கங்களால்

வம்பிலே

துன்புறுமே-

வண்ணுதா நின்சொரு பம்புநகர சங்கொடே

வந்துதீ

யன்பிலாள்வாய்;

(௨௬) ஆரத்தூ-சுட்டி-சூதல்-தூரை. ஆர்-சிறைந்த. கோதண்டம்-விஷ். தோன்-தூர். ஆர்-விஷ்-தூன்பு. புலகு-பந்தத்தில். ஆச-கோ. லாழ்-வாழ்தலை. ஆலகா-பெருமூழ்க்கம். கண்வனார்ந்த-சித்திராசெய்த. தரலி-செந்திர். தூரல்-பந்தத்தில். குர்-குரன்-தாரை-நேரே-சென்றுகின்ற. ஆர்-வனர்த்த-என்ப. ஆற்றி-வித்தராவண் செட்டன.

(௨௭) சங்கை-சந்தொடே-சூங்குமா-லங்கஞ்சுதா-டம்பரா-சம்பரமா-நந்தமாயன்-மங்கைமார்-கொங்கைசேர்-அங்கமோ-கங்களால்-வம்பிலே-துன்புறுமே-வண்ணுதா-நின்சொரு-பம்புநகர-சங்கொடே-வந்துதீ-யன்பிலாள்வாய்;

கங்கைகுடும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே

கந்தனே

விஞ்சையூரா

கம்பியா திர்த்ரலோ கங்கள்கா வென்றவா

கண்டலே

சன்சொல்வீரா;

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டிருர் பொன்றவே

சென்றுமோ

தும்பரதாபா

செங்கண்மால் பக்கசா னன்றோழா னந்தவேள்

செந்தில்வாழ்

தம்பிரானே.

(உசு) அங்கை மென்குழ லாய்வார் போலே

சந்தி நின்றப லோடே போவா

ரன்பு கொண்டிட நீரோ போநீ

ரதியீரோ

அன்று வந்தொரு நாள்நீர் போனீர்

பின்பு கண்டறி யோநா மீதே

அன்று மின்றுமொர் போதோ போகா துயில்வாரா;

எங்க ளந்தரம் வேறு ரோர்வார்

பண்டு தந்தது போதா தோமே

வின்று தந்தாற வோதா னீதே

னிதுபோதா

டிக்கையில், சம்பர்மானந்த - மகிழ்ச்சியாகிய இன்பத்தைப் பொருந்திய, மாயன்-மயக்கத்தையுடையேன், அங்கம்-(அப்பெண்கள்) சரீரத்தின், சொருபப் பிரகாசங்கொடு - திருமேனிவிளக்கத்தால், அதனே-அழகுன்னவனே, விஞ்சையூரா-அறிவாகிய நகரத்திலிருப்பவனே, கம்பியாது-நெடும்பாது, காவென்று-இரகஸிப்பாயென்று, அ-அந்த, ஆகண்டலேசன்-இதனான், பரதாபா-கிரத்தியுடையவனே, பங்கசான்-தரமமையாசனத்தை யுடைய பிரமன், மங்கசாசனன் வம்பதில் சகரம்கெட்டது.

(உசு) : அங்கை - அதிகையாகையால், ஆய்வார் - சிக்கறுப்பார், சந்தி-நேரு, அயல்-அன்னியர், அன்புகொண்டிட-(நாம்)அன்புற, ஈதே-இம்மட்டே, அன்றம்-அந்நாள்முதல், இன்றம் - இந்நாள்வரையும், ஓர்போது - இரார்ப்பொழுது, போதா-கழியமாட்டாது வருத்துகின்றது, அந்தரம்-முடிவை, பண்டு-மூன்னம், போதாதோ-காணாதோ, மேல்-அதற்குமேல், இன்று - இன்றைக்கும், தந்தாறவோ-கொடுத்தத்கோ (வேண்டு) மேல், ஈதேன் - இந்தியோகனை பெதற்கு, இதுபோதாது-இவ்வடிவோம்வரை நின்ற இதுகாணாமல் (இன்னமுடி), விடாவிட்டிரு, வந்தாறவருக்குள்-இணங்கென்-இணக்கஞ் செய்யும் இவையத்தன், இன்பு சிவ்வியில், உருமையு உருகிவ், மஞ்ருல்-மேவம், வரணம்

திங்கு நின்றதென் வீடே வாரீ

ரென்றி ணங்கிகள் மாயா லீலா

இன்ப சிங்கியில் வீணே வீழா

தருள்வாயே;

மககு ஸ்னபுறு வானாய் வானூ

டன்ற நும்பிய காலாய் நீள்கால்

மண்டு தும்புகை நீரு வீரு

எரிதீயாய்-

வந்தி ரைந்தெழு நீராய் நீர்குழ்

அம்ப ரம்புனை பாராய் பாரேழ்

மண்ட லம்புகழ் நீராய் நானாய்

மலரோனாய்;

உங்கள் சங்கரர் தாமாய் நாமார்

அண்ட பந்திகள் தாமாய் வானாய்

ஒன்றி னுங்கடை தோயா மாயோன்

மருகோனே-

ஒண்ட டம்பொழில் நீரே கோரீ

செந்தி லம்பதி வாழ்வே வாழ்வோர்

உண்ட நெஞ்சறி தேனே வானோர்

பெருமானே.

(உஎ) அந்தகன்வ ருந்தினம் பிறகிடச்

சந்ததழும் வந்துகண் டரிவையர்க்

கன்புருகு சங்கதந் தவிரழக்

குணமான-

அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்

திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்

தம்புய பதங்களின் பெருமையைக்

கவிபாடிச்;

ஆகாயமாகி. அரும்பிய. தோன்றிய-காலாய்-காற்றாகி. மண்டுதும்-நெருங்கும். நீரு-(தன்னிடத்தகப்பட்ட பொருள்) சாம்பராக, வீராய்-தருக்காய், எரி-எரிக் கின்ற. தீயாய்-அக்கினியாகி. இரைந்து-முழங்கி. நீர்-அம்பாய்-கடலாகிய ஆ டை. குழ்புனை-குழத்தரிக்கின்ற. பாராய்-பூமியாகி. பார்-(அப்) பூமி (யோடு). உங்கள்-உணக்குமுன்னேச சேர்ந்தவாக்கும். சங்கரர்-சுகஞ்செய்பவராகிய சிவ பிரான். நாம்-அச்சம். அண்டபந்திகள்-வரிசையாகிய அண்டங்கள். ஆய்-வர னாய்-ஆராயப்படுவானாகி. ஒன்றினும் - (இங்கே ஓரல்லப்பட்ட) ஒருபொருளின னும். கடை-முடிவில். தோயா-பற்றாத. நீடு-வெகுதூரம். ஊர்-வளர்கின்ற. கோடு-சங்குடன். ஊர்-ஊர் ததிரியும். உண்ட-அதுபவித்த. பேரகர வார-என் பவற்றினிற்றதிலுள்ள து, கெட்டது-தான். தாம்-அரைகள்.

(உஎ) அந்தகன்-யமன். பிறகிட-பிற்பட்டும்பேரக-சந்ததம்-எப்பொழு தும். சங்கதம்-செடி. னுக்குணம்-இராதமுதலிய மூன்றுகுணங்கள். அந்தி

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

நாயக

செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிற்
சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத-
சின்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்
தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
சின்தைவர நின்றநின் தெரிசனைப் படுவேனோ;
கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமாள்-
குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்
கண்கணி கணின்கணின் கணினைக்
குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற் ப்ரபைவிசு;
தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
தண்டைகள் கலின்கலின் கலினைத் திருவான-
சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
சந்ததி சுகந்தொழுந் சரவணப் பெருமானே.

(உஅ) அருணமணி மேவு பூஷித ம்ருகமத பர லேபன
அபிரவ விசால பூரண
அம்பொற் கும்பத் தனமோதி-
அளிகுலவு மாதர் லீலையின் முழுகியபி ஷேகமீதென
அறவுமுற வாடி நீடிய
அங்கைக் கொங்கைக் கிதமாகி;

பகல்-தேவஸகல நிலைகள். இத்திரிய சஞ்சலங்கள்-பஞ்சேத்திரியங்களா லுண் டாகிய துன்பங்கள். உணர்வு-அறிவு. கந்தனை-குமாரச்சடவுளாகிய வுண்ணை. செருகும்-மெருங்கும். தடம்-வழி. அவிழ்ந்து-விரிந்து. உரையொழித் த-பேசு கற்று. மெய்ச்சின்தை-உண்மைக்கருத்து. படுவேன்-ஆடவேன். ஓ-அலை. சென்று அவிழ்-பூவீதழ்மலர்கின்ற. சரண்-திருவடி. என்-அடைக்கலம். குஞ்சரி-தெய்வவள்ளை. குயம்-தனம். புயம்-(உணர்) தோள். குழை-காது. திரு-சிறப்பு. சந்ததி-புத்திரனே.

(உஅ) அருணமணி-சிவந்தமாணிக்கமாலை. பூஷித-பூழும்படு. ம்ருகமத-வந்துரிசென்ற. பர-லேபன. சந்தனப்பூக்கூபை. அபிரவ-புதுவழிவாய்.

இருணிறைய மோதிமாவிகை சருவியுற வானவேளையி
விழைகலைய மாத ரார்வழி
யின்புற் றன்புற் றழியாரீள்-

இரவுபகல் மோகனாகியெ படியில் மடியாமல் யானுமுன்
இணையடிகள் பாடி வாழுவெ
னெஞ்சிற் செஞ்சொற் றருவாயே;

தருணமணி யாட ராவணி குடிலசடி லாதி யோதிய
சதுர்மறையி னாதி யாகிய
சங்கத் துங்கக் குழையாளர்-

தருமுருக மேக சாயலர் தமரமக ராழி சூழ்புவி
தனைமுழுதும் வாரி யேயமு
துண்டிட் டண்டர்க் கருள் கூரும்;

செருமுதலி மேவு மாவலி யதிமதக போல மாமலை
தெளிவினுடன் மூல மேயென
முந்தச் சிந்தித் தருள்மாயன்-

திருமுருக சூரன் மார்பொடு சிலையருவ வேலை யேவிய
ஜெயசரவ னும னோகர
செந்திற் கந்தப் பெருமானே.

(உக) அனிச்சங் கார்முகம் வீசிட மாசறு
துவட்பஞ் சானத டாகம்வி டாமட
அனத்தின் தூவிரு லாவிய சீறடி மடமாணர்-

ஒதி-கூந்தலில். நீடிய அங்கு-சாலநீட்டித்திருக்கும் அல்விடத்து. கொங்கைக் குத்தனங்களுக்கு. இருள்நிறை-அம்ஒதி-அழகிய கூந்தலின். மாலிகை-மாலையை. சருவி-அணுகி. இழை-(ஆகுபெயர்)சேலை. கலைய-அவிழ. வழி-இடத்தில். அழியா-கெட்டி. தருணம்-புதுமையாகிய. குடிலசடிகுதி-வட்டச்சட்டையுடையவியானாகிய. ஒதிய-(தாம்) சொல்லப்பட்ட. ஆதி - முதற்பொருளாயுள்ள. மேகசாய்-மேகநிறம். அலர்-விரிந்த. தமரம்-பேரொலி. அமுதுண்டிட்டுப்போசனஞ்செய்து விட்டு. செருமுதலை - சண்டைசெய்யுமுதலையிடத்து. மாவலி-பெரியவலியும். கபோலம்-கன்னத்தையுமுடைய. மாமலை-பெரியமலைபேரலும் யானே. சிலை-மலை. மனோகர-ஆசையுடைய- அருள்கருமாயனெனக் கூட்டுக.

(உக). தருமுருகம்-(பஞ்சவெட்டிம்)வில். வீசிடப்பெய்திச்சீற. துவள் பஞ்ச-இவ்வாரும்பஞ்ச. ஆன-ஆகிய. தூவி-இந்து. லாவிய-(ஒத்து) விசை

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

கூ.நா.யி.ந.

அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமர

கதப்பைம் பூணணி வார்முலை மேல்முகம்

அழுத்தும் பாவியை ஆவியி டேறிட நெறிபாரா;

வினைச்சண் டாளனை விண்ணை நீணிதி

தனைக்கண் டாணவ மானநிர் மூடனை

விடக்கன் பாய்நுகர் பாழனை யோர்மொழி பகராதே-

விகற்பங் கூறிடு மோகவி காரனை

அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை

விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனே;

முனைச்சங் கோலிடு நீலம கோததி

அடைத்தஞ் சாததி ராவண னீர்பல

முடிக்கன் நோர்களை யேவுமி ராகவன் மருகோனே-

முனைக்குஞ் சீதநி லாவொட ராவிர்

திரைக்கங் காந்தி தாதகி கூவின

முடிக்குஞ் சேகரர் பேரரு ளால்வரு முருகோனே;

தினைச்செங் கானக வேடுவ ரானவர்

திகைத்தந் தோவென வேகணி யாகிய

திறற்கந் தாவனி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா-

சிறக்குந் தாமரை யோடையில் மேடையில்

நிறக்குஞ் சூல்வனை பால்மணி வீசிய

திருச்செந் தூர்வரு சேவக னேசுரர் பெருமானே.

(நு.) அனைவரும் ருண்டருண்டு கடிதெனவெ குண்டியம்ப

அமர அடி பின்தொடர்ந்து

பிணநகலு-

கிய. பாவியை-பாவியாகிய எனது. ஈடேறிட-பிழைக்க-கொறி-வழி. விடக்கு-
மாயிசம். பாழனை-பாழாகியஎன்னை. விகற்பம்-வேறுபாடு. பால்-பக்கத்தும்.
ஒழுக்கா-செல்லாத. விளித்து-அழைத்து. பாதுகை-திருவடி. ஆவியும்-நுழைவு
கும். மகோததி-பெரியகடல். தாதகி-ஆத்தி. கூவினம்-வில்வம். சேகரர்-நந்தி.
கையுடையவர்; கணி-வேங்கைமரம். நிறக்கும்-நிறம்பொருள்,கிறிநுக்கும். பால்-
மணி-முத்து.

(நு.) அனைவரும்-(வேசையர்)எல்லாரும்; ஆண்டு-பயித்து. கடிதென-
கொடியதரிசு; வெகுண்டு-கொபித்து. இயம்ப-பேசவும். அமர-(அவருட) இனி

மழுகுபிணி கொண்டு விண்டுபுழுவுட னெலும்பலம்பு
மவலவுட லஞ்சமந்து தடுமாறி;

மனைதொறுமி தம்பகார்து வரவரஇ ருந்தருந்தி
மனவழிதி ரிந்து மங்கும் வசைதீர-

மறைசதுர்வி தந்தெரிந்து வகைசிறுச தங்கைகொஞ்ச
மலரடிவ ணங்க என்று பெறுவேனே;

திசைமிசைச கங்கடிந்த புனமயிலி ளங்குரும்பை
திகழிந்து நம்பு ணர்ந்த திருமார்பா-

ஜெகமுழுது முன்புதும்பி முகவனொடு தந்தைமுன்பு
திகிரிவலம் வந்த செம்பொன் மயில்வீரா;

யகனி மந்திசுநது மலைமூவ செந்நிலவந்த
இறைவருக கந்த என்று மினையோனே-

எழுகடலு மெண்சிலம்பும் நிசிசாரும் அஞ்சஅஞ்ச
மிமையவரை யஞ்ச லென்ற பெருமானே.

(௩௧) இருகுழையெ றிந்த கெண்டைகள் ஒருகுமி முடர்ந்து வந்திட
இணைசிலைநெ ரிந்தெ முந்திட அணைமீதே-

இருளளக பந்தி வஞ்சியி லிருகலையு டன்கு லைந்திட
இதழ்முத ருந்து சிங்கியின் மனமாய;

முருகொடுக லந்த சந்தன அளறுபடு குங்கு மங்கமழ்
முலைமுகடு கொண்டெ முந்தொறு முருகார-

ந்திருக்க. அடிபின்-(அவர்) காலப் பின்பற்றி. விண்டு-விரிந்து. அலம்பும்-
அசையும். அவல-துன்பத்தையுடைய. மனைதொறும் (கொடுப்பார்) வீடு
தொறும். வரவர-(யாசகப்பொருள்) கிடைக்கக் கிடைக்க. இருந்து,—மனவ
ழி-மனம்போனவழியில். சதுர்மதை-நான்கு வேதங்களின். விதம்-சுறுபாடு
கண்-வளை-விதவிதமாகிய. கொஞ்சம்-சிறுஞ்செய்யும். சுதம்-கிளிகளை. சு
தம்-விதம்-மயில்-மயில்போலும் வள்ளியும்மையின். முன்பு-பண்டைக்
காலம். தந்தைமுன்பு-பிதாவாகிய சிவபிரானுக்கு ஏதிரில். திகிரி-மகாமேரு
மலையை. முந்தி-குங்குடன். மலைமூவ-மலைகளுக்கூரியவனே. சிலம்பு-மலை.
நிசிசார்-அச்சம். அஞ்சல்-அயப்படாதேயுங்கள்.

(௩௨) இருகுழையெ றிந்த. (தாற்பரியம்) தரவிட. கெண்டை-
தன். குமிழ்-முகு. இணைசிலை-இரண்டிபுறமும். அளகபந்தி-சுத்தவரினை.

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

நா.நா.இ.

முழுமதிபு ரிந்த சிந்தூர அரிவையரு டன்க லந்திடு
 முகடியுந லம்பி நந்திட அருள்வாயே;
 எரிவிடநி மிர்ந்த குஞ்சியி னிலவொடு மெழுந்த கங்கையு
 மிதழியொட ணிந்த சங்கரர் கனிகுடும்-
 இமவரைத ருங்க ருங்குயில் மரகதநி நந்த ருங்கினி
 யெனதுயிரெ னுந்த்ரி யம்பகி பெருவாழ்வே
 அரைவடம லம்பு கிண்கிணி பரிபுரநெ ருங்கு தண்டைக
 ளணிமணிச தங்கை கொஞ்சிட மயில்மேலே-
 அகமகிழ்வு கொண்டு சந்ததம் வருகுமர முன்றி லின்புறம்
 அலைபொருத செந்தில் தங்கய பெருமானே.

(ந.உ) இருள்விரி குழலை விரித்துத் தூற்றவு
 மிறுகிய துகிலை நெகிழ்த்துக் காட்டவு
 மிருகடை விழியு முறுக்கிப் பார்க்கவு மைந்தரோடே-
 இலைபிள வதனை நடித்துக் கேட்கவு
 மறுமொழி பலவு மிசைத்துச் சாற்றவு
 மிடையிடை சிறிது நகைத்துக்காட்டவுமெங்கங்விடே;
 வருகென வொருசொ லுரைத்துப் பூட்டவும்
 விரிமல ரமளி யனைத்துச் சேர்க்கவும்
 வருபொரு ளளவி லுருக்கித் தேற்றவு நின்றையாலே-
 வனைமனை புகுதி லடித்துப் போக்கவு
 மொருதலை மருவு புணர்ச்சித் தூர்த்தர்கள்
 வசைவிட நினது பதத்தைப் போற்றுவ தெந்தநாளோ;

வஞ்சி-இடை. இரு-பெரிய. அருந்து-உண்டின்று. அமுதசிங்ஙியின்-அமுதமா
 கியவிடத்தால். முருகு-வாசனைப்பண்டம். அளறு - சேறு. உருகுதூர் - உருகு
 தல் பொருத்த. மதி-முகம். புரிந்த-விரும்பிய. சிந்தூரம்-பொட்டி. முகடியும்-
 மூதேவியாகிய அடியேனும். எரிவிட-அக்கினிபொற்பிரகாசிக்க. குஞ்சியின்-
 கையின். இதழி-கொன்றைமலர். அரைவடம் - இடையிலேதரிக்குஞ் சதங்
 கைமாலை. கொஞ்சிட-சிறுசெய்ய. முன்றில்-முற்றம். இதில், உவமானப்
 பொருள்உரை யுலமேயமாகக்கூறியது காண்க. மேல்வருமிடத்தோறு மிங்
 னமே.

(ந.உ) தூற்றவும்-உறைவும். மைந்தர்-ஆடவர். இலை-வெற்றிலை. பிளவு
 பாக்கு. வீடே-வீட்டில். பூட்டவும்-வசப்படுத்தவும். அமளி-மேத்தை. பொருது

குருமணி வயிர மிழித்துக் கோட்டிய
கழைமட வருவு வென்றத்துத் தோற்றிய
குளிறிசை யருவி கொழித்துத் தூற்றிய மண்ணீர் ரூர்-
குழிபடு கலுழி வயிற்றைத் தூர்த்தெழு
திடமண விறகு துருத்திக் காப்பொதி
குளிர்நிழ லருவி கலக்கிப் பூப்புனை வண்டலாடா;
முருகவிழ் துணர்க ளுருத்துக் காய்த்தினை
வினோநடு விதணி விருப்பைக் காட்டிய
முகிழ்முலை யினைய குறத்திக் காட்படு செந்தில்வாழ்வே-
முனையிள மதியை யெடுத்திச் சாத்திய
சடைமுடி யிறைவர் தமக்குச் சாத்திர
முறையருள் முருக தவத்தைக் காப்பவர் தம்பிரானே,

(நூ.) உத்தியறல் மொண்டு சூல்கொள்கரு
முகிலெனஇ ருண்ட நீலமிக
வொளிதிகழு மன்ற லோதிரரை பஞ்சபோலாய்-
உதிரமெழு துங்க வேலவிழி
மிடைகடையொ துங்கு பீனாகரு
முடைதயிர்பி திரந்த தோலுதென வெம்புலாலாய்;

னவில்-(கொடுத்த) பெருருளுக்குத் தக்கபடி. உருக்கி-(அவ்வாடவரை) மன
முருகச்செய்து. நிக்கையாலே-(அவ்வாடவர் தரித்திரானகாலத்தில்) வசை
கூறுதலாலே. வனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட. ஒருதலைமருவுணர்ச்சி-ஒருபக்கம்
பொருந்திய காமத்தையுடைய. தூர்த்தர்கள்-விடபுருடர்களுடைய. வசைவிட-
நிக்கை(படியென்)நிக்க. இழித்து-(கற்கனென்று)இழிவுபடுத்தித்தள்ளி. கோ
ட்டி-வனைக்கப்பட்ட. கழைமடவருவு-முகிலின் இனையவடிவம். தோற்றிய-
தோற்ற. குளிறுஇசை-மிகுந்தஒசையுடைய. கொழித்து-ஒதுக்கி. தூற்ற-வீச-
மண்ணீர்-நெருங்குகின்றநீர். ஊர்-ஊர்த்து. கலுழி-காட்டாற்றின். வயிற்றை-
உள்ளிடத்தை. தூர்த்து-கிரப்பி. திடர்-மேடாகிய. இறகு-நெருங்குகின்ற.
துருத்திசை-திட்டினிடத்துள்ள சோலையை. சிழல்-சிழலிடத்து. அருவி-(அவ்
விடத்துவருகின்ற) அருவிச்சலத்தில். கலக்கி-(அழித்திடு)கலக்கச்செய்து. வண்
டல்-மகளிரினையாட்டு. ஆடா-விளையாடி. முருகு-வசனை. அவிழ்-விளிந்த.
துணர்கள்-பூங்கொத்துக்களை. உருத்து-உதிர்ந்துவிளையாடி. இதன்-பரண்.
ஆம்படு-அழகுமயப்பட்ட. சாத்திய-குடிய. இழித்துக்கலக்கி, ஆடிக்காட்டிய
விருத்திக்கு?

மதகரட தந்தி வாயினிடை
 சொருகுபிறை தந்த சூதுகளின்
 வடிவுதரு குமப மோதுவளர் கொங்கைதொலாய்-
 வனமழியு மங்கை மாதர்களி
 னிலைதனையு ணர்ந்து தாளிலுறு
 வழியடிமை யன்பு கூருமது சிந்தியேனே;
 இதழ்பொதிய விழந்த தாமரையின்
 மணவறை புகுந்த நான்முகனு
 மெறிதிரைய லம்பு பாலுததி நஞ்சராமேல்-
 இருவிழிது யின்ற நாரணனு
 முமைமருவு சந்தர சேகரனு
 மிமையவர்வ ணங்கு வாசவனு நின்றதாமும்;
 முதல்வசக மைந்த பீடிகையி
 லகிலசக அண்ட நாயகிதன்
 முகிழ்முலைசு ரந்த பாலமுத முண்டவேனே-
 முனைமுறுகு சங்கு வீசியலை
 முடுகிமைத வழந்த வாய்பெருநி
 முதவிவரு செந்தில் வாழ்வுதரு தம்பிரானே.

(நச) கட்டழகு விட்டுத் தளர்ந்தங் கிருந்துமுன
 மிட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண்ட தின்சிலர்கள்
 கட்டணமெடுத்துச் சமந்தும் பெரும்பறைகள்முறையோடே-

(நந) உத்திஅறல் - கடற்சலம். மன்றல் ஒதி- வாசனையுடைய கூந்தல். ஆய்-ஆக. உதிரம்-இரத்தம். மிடை-நெருங்கிய. இதனை-இதுவென்றுசொல்ல. புலாலாய்-மாமிசநாற்றமாகி. மதகரடம்-மதமாகிய கரடம். தந்தி-யானையின். பிறைதந்த- பிறைச்சந்திரனையொத்த கொம்பு. சூதுகளின் - சூதாடுகருவிகள் போல. வடிவுதரு - அழகைச்செய்கின்ற. கும்பம் - குடத்தை. வனம்- அழகு. தாளின் - (உனது) திருவடிகளில். பொதியவிழந்த-ஃட்டுவிரிந்த. மணவறை- வாசனையுள்ள வீட்டில். அலம்பு-முழங்குகின்ற. உத்தி-கடலில். மைந்த-வலி மையுள்ள. பீடிகை-தாமரைப்பூந்தட்டில் (இருந்து). அகிலசகம்-எல்லாவுலகங் களாகிய. அண்டநாயகி - அண்டங்களுக்கெல்லாம் தலைவியாம் உமாதேவி. முனை-கூரிய. முறுகுசங்கு - வலம்புரிச்சங்கு. முடுகி-விரைந்து. மை-மேகம். தவழந்த-தவழப்பட்ட. வரய்-இடந்தோறும். முதவி-முதன்மையாகி.

(நச) பெரி - அடையாளம். பிணங்கொண்டதின்-பிணமானத்தினே.

வெட்டவிட வெட்டக் கிடஞ்சங் கிடஞ்சமென
 மக்களொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் புரண்டும்வழி
 விட்டுவரு மித்தைத் தவிர்த்துன் பதங்களுற வுணர்வேனோ;
 பட்டுருவி நெட்டைக் க்ரௌஞ்சம் பிளந்துகடல்
 முற்றமலை வற்றிக் குழம்புங் குழம்பமுனை [முடிசாய-
 பட்டாயில் தொட்டுத் திடங்கொண் டெதிர்த்தவுணர்
 தட்டழிய வெட்டிக் கவந்தம் பெருங்கழுகு
 நிர்த்தமிட ரத்தக் குளங்கண் மிழிந்துமணி
 சற்சமைய வித்தைப் பலன்கண்டு செந்திலுறை பெருமாளே

(௩௩) கண்டுமொழி கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை அம்பு நஞ்சு
 கண்கள்குழல் கொண்ட வென்று பலகாலும்
 கண்டுளம்வ ருந்தி நொந்து மங்கையர்வ சம்புரிந்து
 கங்குல்பக வென்று நின்ற விதியாலே;
 பண்டைவினை கொண்டு முன்று வெந்துவிழு கின்றல் கண்டு
 பங்கயப தங்கள் தந்து புகழோதும்-
 பண்புடைய சிந்தை யன்பர் தங்களினு டன்க லந்து
 பண்புபெற அஞ்ச லஞ்சல் எனவாராய்;
 வண்டுபடு கின்ற தொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கி யிண்டு
 வம்பிணைய டைந்து சந்தின் மிகமுழுகி-
 வஞ்சியைமு னிந்த கொங்கை மென்குற மடந்தை செங்கை
 வந்தழகு டன்க லந்த மணிமார்பா;

கட்டணம்-பாடையில், சுமந்தும்-சுமக்கப்பட்டும். பறைகள்-(சாவு) கொட்டுகள்.
 என-என்றுமுழங்க. விட்டு-விடப்பட்டி. இத்தை-இச்செயலை. நெட்டை-நீண்ட.
 குழம்பும் குழம்ப - குழைச்செருக. தொட்டு - (தாற்பரியம்) ஏவி. தட்டு-நிலை
 கவந்தம்-குறைத்தலைப்பினம். மணிஉமிழ்ந்து - (அசுரரணிந்திருந்த) இரத்தங்
 களைச்சிதறி. வித்தைப்பலன்-சாத்திரப்பிரயோசனம்.

(௩௪) கொம்பு-யானைக்கொம்பு. வஞ்சி-வஞ்சிக்கொடி. கண்டு-பார்த்து.
 புரிந்து-விரும்பி. என்றும்-எக்காலமும். விதி-ஊழ். வெந்துவிழுகின்றல்-(வினை
 யர்கண்) சாம்பலாய் போதல். அஞ்சல்-பயப்படாதே. வாராய்-வருவாயாக.
 அற-மிக. இண்டு-இவ்விடத்து. வம்பு-கச்சு. சந்தின்-சந்தனத்திலே. வஞ்சி-
 இடைவைய. தங்கள்-தங்களுடைய. சுமர்-போர்க்கோலம். குன்றிடை-திருப்பர

திருச்செந்தூர்த் திருப்புதல்.

நடையக

திண்டிவற்பு னீந்த அண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு

செஞ்சமர்பு னீந்து துங்க

மயில்மீதே-

சென்றசுர ரஞ்ச வென்று குன்றிடைம ணம்பு ணர்ந்து

செந்திலநகர் வந்த மந்த

பெருமானே.

(நடசு) களப மொழுகிய புளகித முலையினர்

கடுவு மமிர்தமும் விரவிய விழியினர்

கழுவு சரிபுழு கொழுகிய குழலின

ரெவரோடும்-

கலக மிகைய லெறிகுழை விரகியர்

பொருளி லிளைஞரை வழிகொடு மொழிகொடு

தளரவி பிபவர் தெருவினி லெவரை||

நகையாடி-

பிளவு பெறிலதி லளவள வொழுகியர்

நடையி லுடையினி லழகொடு திரிபவர்

பெருகு பொருள்பெறி லமளியி லிதமொடு குழைவோடே-

பிணமு மணைபவர் வெறிதரு புனலுணும்

அவச வனிதையர் முடுகொடு மணைபவர்

பெருமை யுடையவ ருறவினை விடஅருள்

புரிவாயே;

அனையி லுறைபுலி பெறுமக வயிறரு

பசவி னிரைமுலை யமுதுண நிரைமகள்

வசவ னெடுபுலி முலைபுணமலையுட

ஊருகாரீன்-

ங்குன்றில். மணம்-தெய்வயானையம்மைவிவாகம். தத்து அஞ்சலெனக்கூட்டுக ஈண்டு, இண்டென விகாரப்பட்டது.

(நடசு) களபம் - கூட்டுவர்க்கச் சந்தனம். புளகிதம்-மயிர்ச்சிலிர்ப்பு. கடு-விடம். கழுவு-மாசுபோக்கிய. சரிபுழு-மற்றை வாசனைப்பண்டங்களுடன் சமானமாகக் கலந்த புழு; அஃதாவது-மயிர்ச்சாந்து. கயல்-கண். எறி-தைக்கின்ற. குழை-காதுகளையுடைய. பொருளில்-திரவியமில்லாத. வழிகொடு-வழியிலே கூட்டிக்கொண்டு வந்து. மொழிகொடு-சொல்லால். நகையாடி-சிரித்து. பிளவுபெறில்-பாதிப்பாக்குப் பெற்றாலும். அதின் அளவு அளவு-அப்பாக்கின் அளவுக்குத்தக்கபடி. ஒழுகியர்-(அவரோடுநட்புற்று) நடப்பவர். பிணமும்-சுவத்தையும். வெறிதருபுனல்-கண். முடுகு-வேகம். அனையி-மலைக்குகை. அயில்தரும்-உண்ணப்படும். பெறுமகவு-(தான்) பெற்ற கன்று. விரை-விரைசயாகிய. அமுது-பால். மகன்-பசுவின் பெண்கன்று. வசவன்-ஆண்கன்று. உட-ன்-உடனே. உருகா-உருசு. அடவி-காடு. உலகை-பட்டமாம். எளிறுகன் பிடி.

அடவி தனிலுள வுலவைகள் தளிர்விட
 மருள மதமொடு களிதிகள் பிடியுடன்
 அகல வெளியுயர் பறவைகள் நிலம்வர விறல்சேரேழ்;
 துணைகள் விடுகழை விரன்முறை தடவிய
 இசைகள் பலபல தொனிதரு கருமுகில்
 கருதி யுடையவ நெடியவன் மனமகிழ் மருகோனே-
 துணைவ குணதர சரவண பவநம
 முருக குருபர வளரறு முககுத
 துலையி லலையெறி திருநக ருறைதரு பெருமானே.

(௩௭) கனங்கன்கொண்ட குந்தளங் களுங்குலைந்த லைந்துவிஞ்
 சுகண்களுஞ்சி வந்தயர்ந்து களிகூரக்-
 கரங்களுங்கு விந்துநெஞ் சகங்களுங்க சிந்திந்
 கறங்குபெண்க ளும்பிறந்து விலைகூறிப்;
 பொனின்குடங்க ளஞ்சமென் தனங்களும்பு யங்களும்
 பொருந்தியன்பு நண்புபண்பு முடனாகப்-
 புணர்ந்துடன்பு லந்துபின் கலந்தகங்கு மைந்தவம்
 புரிந்துசந்த தந்திரிந்து படுவேனே;
 அனங்கனெந்து ரைந்துவெந் துகுந்துசிந்த அன்றுகண்
 திறந்திருண்ட சுண்டர்தந்த அயிலவேலா-
 அடர்ந்தடர்ந்தெ திரந்துவர் தவஞ்சரஞ்ச வெஞ்சமம்
 புரிந்தஅன்ப ரின்பரண்ப உரவோனே;

யுடன் மதமொடுமருள, — அகல-விரிவுடைய, உயர்-உயர்ந்த, வெளி-ஆகாயத் திலுள்ள, விடு-செய்த, விறல்-வலிமை, நழை-மூங்கிலாடாடியகுழல், விரல்-விர லால், முறை-கிரமமாக, தடவிய-தடவப்பட்ட, இசைகள்-இசைப்பாட்டுகளின், தொனி-ஒசையை, கருமுகில்-சரியிமேகம்-பான்றவகுழிய, நெடியவன்-விஷ் ணு, துணை-எல்லாருக்குந் துணையாயுள்ளவனே, குணதர-குணத்தைத் தரித் திருப்பவனே, உருகஎன்பது உருகா என நீட்டல் விகாரம்பெற்றது.

(௩௭) கனங்கள்-மேகங்கள், குந்தளம்-கூந்தல், விஞ்ச-அதிகமாக, கற ங்கு-சுழல்கின்ற, பெண்கள், — பிறந்து - உண்டாகி, விலைகூறி-(தங்களை) விலை சொல்லி, மென்-மிருதுவாகிய, புயங்களும்- (என்னுடைய) தோள்களும், உட- னை-உடனே சேரச்செய்ய, புலந்து-அறி, அவம்-வீண் காரியங்கள், புரிந்து

சினங்கள்கொண்டி. லங்கைமன் சிரங்கள்சிந்தி வெஞ்சூர்
தெரிந்தவன்ப ரிந்தஇன்ப மருகோனே-
சிவந்தசெஞ்ச தங்கையுஞ் சிலம்புதண்டை யும்புனைந்
துசெந்தில்வந்த கந்தளங்கள் பெருமாளே.

(௩௮) கொங்கைகளுக்கு லுங்கவளை செங்கையில்வி ளங்கஇருள்
கொண்டலைய டைந்தகுழல் வண்டுபாடக்-
கொஞ்சியவ னங்குயில்கள் பஞ்சநல்வ னங்களினிள்
கொஞ்சியதெ லுங்குரல்கள் கெந்துபாயும்;
வெங்கயல்மி ரண்டவிழி அம்புலிய டைந்ததுகல்
விஞ்சையர்கள் தங்கள்மயல் கொண்டமேலாய்-
வெம்பிணியு முன்றபவ சிந்தனைநி னைந்துனது
மின்சரண பைங்கழலொ டண்டஆளாய்;
சங்கமுர சந்திமிலை துந்துபித தும்பவளை
தந்தனத னந்தவென வந்தசூர்-
சங்கைகெட மண்டிதிகை யெங்கி லும டிந்துவிழ
தண்டடடல்கொ ளுந்தநகை கொண்டவேலா;
சங்கரனு கந்தபரி வின்ருருவெ லுஞ்சருதி
தங்களின்ம கிழ்ந்துருகு மெங்கள்கோவே-

செய்து. படுவேனே-கெடுவேனே. உருந்து-பொடியாகி. சிந்த-சிதற. திறந்த
விழித்த. அடர்ந்து-நெருங்கி. சமம்-யுத்தம். உரவோனே-வலிமையுடையவனே.
தெரிந்தவன்-ஆராய்ந்து ஏவிய'விஷ்ணுவின். பரிந்த-அன்புற்ற. பெண்களும்
என்றதில்-உம்-அசை.

(௩௮) வனம் - சோலையிலுள்ள. வனம்-வன்னம்; நிறம். எனும் - என்று
சொல்லப்படும். குரல்கள்-(வார்த்தையின்) ஒசைகள். கெந்துபாயும் -பிறழும்
மிரண்ட-பயந்த. அம்புலி-சந்திரன். விஞ்சையர்கள்-(மாய) வித்தையுடைய வே
சையர்கள். மேலாய் - அதிகமாக. பவசிந்தனை-பிறவிக் கடலிற் கிடத்த்கின்ற
வென்னை. மின்-பிரகாசிக்கின்ற. அண்ட-நெருங்க. ஆளாய்-ஆளுவாய். தனம்
ப-ஒலிக்க. வளை-வளைந்து. என-என்றுமுழங்க. மண்டி-நெருங்கி. கொளுந்த-
எரிய. நகை-மகிழ்ச்சியுடன். செயல்-ஒழுக்கம். சம்பு-சிவபிரான். வனக்குயில்,
வனத்தினியென்பன-மெலித்தல், வீகாரம் பெற்றன. கொளுத்த என்பது கொ
ளுத்த என்றும், குறப்பெண்ணென்றது குறம் பெண்ணென்றும் விதாரப்பட்டு
வந்ததுவ் காண்க.

சந்திரமு சுஞ்செயல்கொள் சுந்தரகு மம்பெண்ணு
சம்புகழ் செந்தில்கழ் தம்பிராலே

(௩௬) கொம்பனை யார்காது மோதிரு
கண்களி லாமோத சீதள
குங்கும பாடர பூஷண நகமேவ
கொங்கையி னீராவி மேல்வளர்
செங்கழு நீர்மலை சூடிய
கொண்டையி லாதார சோபையில் மருளாதே
உம்பர்கள் ஸ்வாமீந மோநம
எம்பெரு மாணேந மோநம
ஒண்டொடி மோகாந மோநம எனநாளும்-
உன்புகழேபாடி நானினி
அன்புட னுசார பூசைசெய்
துய்ந்திட விணுள்ப டாதருள் புரிவாயே;
பம்பா மேபோல ஆடிய
சங்கரி வேதாள நாயகி
பங்கய சீபாத தூபுரி கரகூவி-
பங்கமி லாரீவி மோடிப
யங்கரி மாகாளி யோகினி
பண்டுசு ராபான சூரனெ டெதிர்போர்கண்.
டெம்புதல் வாழாழி வாழியெ
னும்படி வீரான வேல்தர
என்றமு ளானேம னேகர வயலூரா-
ஐன்சொல்வி சாகாக்கு பாகர
செந்திலில் வாழ்வாகி யேயடி
யென்றனை யிடேற வாழ்வருள் பெருமானே.

(௩௭) ஆமோதம்-மிக்கவாசனை. பாடரம்-சந்தனம். நகமேவு-மலைபோற்
பொருந்திய. நீர்ஆவி-நீர்த்தடாகம். ஆசாரசோபை-உடற்பிரகாசம். நமோநம-
வணக்கம்-வணக்கம். படரது-உண்டாகாமல். வேதாளம்-பூதம். தூபுரி-காற்சி
வம்புண்டயவன். கரகூவி-கையிலே குலாயுதமுடையவன். நீவி-நீலநிறமுடைய
பன். பங்கரி-பயந்தைக்கெடுப்பவன். சுராபானம்-சட்குடித்தலுடைய. ஐனும்
படி-என் துக்கெல்லும் விதம். வீறு-சூரவம். உளானே-இருப்பவனே. மனேக
ரம்-மகிழ்ச்சி. அடியென்றனை-அடியேனே. படிமென்பதுபாடிமென்றாயிற்று

(சு) சத்தமிசு மேழுகட லைத்தேனை

யுற்றமது தோடுகளை யைப்போர்கொள்

சத்திதனை மாவின்வடு வைக்காவி

று-

தக்கமணம் வீசுகம லப்புவை

மிக்கவினே வானகடு வைச்சீறு

தத்துகளும் வானையடு மைப்பாவு

விழிமாதர்;

மத்தகிரி போலுமொளிர் வித்தார

முத்துவட மேவுமெழில் மிக்கான

வச்சிரகி ரீடநிகர் செப்பான

தனமீதே-

வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான

பத்திசெய ஏழையடி மைக்காக

வசரமயில் மீதுலினி யெப்போது

வருவாயே

சித்ரவடி வேல்பனிநு கைக்கார

பத்திபுரி வோர்கள்பனு வற்கார

ந டாவுபுர விக்கார

சுறமாதா-

புற ராககல வுக்கார

துட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார

சிட்டர்பரி பாலலனி துக்கார

அடியார்கள்;

முத்திபெற வேசொல்வச னக்கார'

தத்தைநிகர் தூயவனி தைக்கார

முச்சகர்ப ராவுசர ணக்கார

ான-

முத்தமிழை யாயும்வரி சைக்கார

பச்சைமுகில் தாவுபுரி சைக்கார

முத்துலவு வேலைகர் முத்தேவர்

பெருமானே.

(சு) மது-வண்டு. தோடு-கூட்டமாகிய. சத்தி-வேல். மீது-உயர்ந்த. கடு-விடம். சீறு-கோயிக்கின்ற. உதம்-யுத்தத்தில். உகன்-தூண்டுதல். வானை-வானாயுதத்தை. அடம்-கெடுக்கும். மைப்பாவு-மைபாத்த. மத்தம்-மதமுடைய. கிரி-மலைபோலும்படினை. வச்சிரம்-பசுமை. சித்தம்-அழகு. பனு-வம்பாட்டு. புரவி-குதிரை. அதுராதம்-ஐக்கப்பிரியம். லனிதம்-அழகு. தத்தை-கிளி. வனிதை-தெய்வயானை. புரிசை-கோட்டை. வேலைகர்-திருச்செந்தூர். முத்தேவர்-கிரிபுரத்தினுள்ளும். உத்தத்து-என்பது உத்தென்றாயிற்று. உத்தம்-யுத்தம்.

(சக) தகரநறை பூண்ட விர்தைக்

குழுவியர்கள் தேய்ந்த இன்பத்

தளருமிடை யேந்து தங்கத்

தனமானார்-

தமைமனதில் வாஞ்சை பொங்கக்

கலவியொடு சேர்ந்து மந்தரச்

சமவஜை நீங்கி யிரதப்

படிநாளும்;

புகலரிய தார்த்தரி சங்கத்

தமிழ்பனுவ லாய்ந்து கொஞ்சிப்

புய்யதனில் வாய்ந்து வஞ்சித்

துழல்முடர்-

புனிதமிலி மாந்தர் தங்கட்

புகழ்பகாதல் நீங்கி நிற்பொற்

புளகமலர் பூண்டு வந்தித்

திருவேனோ;

தகுடதகு தார்த தந்தத்

திருடதிரு தீந்த மித்தித்

தருகணை தாங்க ணங்கத்

தனதான-

தனனதன தார்த னந்தத்

தெனநடன மார்தத் துங்கத்

தனிமயிலே பூர்ந்த சந்தத்

திருமார்பா;

திசையசுரர் மாண்ட முந்தத்

திறலயிலே வாங்கு செங்கைச்

சுடையவரை யின்ற மங்கைக்

கொருபால்-

திசுழ்வயிர மேந்து கொங்கைக்

குறவனிதை காந்த சந்தரச்

சுகரமுடி லோங்குசெந்திற்

பெருமானே-

(சக) தகரநறை-மயிர்ச்சாந்தின்வரவேன. வாஞ்சை-ஆசை. தாரிசங்கம்-முதலியை உடையென்னுமன்று சங்கம். தமிழ்-தமிழாகிய. பனுவல்-(துகுபெயர்) குழுவும், வஞ்சித்து-(பிறரை) வஞ்சகஞ்செய்து, முடர்-அறிவில்லாதவர். (பேரல்) புனிதமில்லி. புரிசத்தமில்லாத அடியேன். புளகம்-மகிழ்ச்சியுடைய. திசை-திசைத்திசை. வங்கு-கொண்ட. வயிரம்-வயிரத்தாலாகியபாலை. சந்த-சந்தனம். சந்தச்சந்தனம்-பொன்னாலாகிய உச்சி. தேடத்தென்பதை, இடைவிலும், இன்பமென்பதைத் தனத்திலுமொட்டுக.

(௪௨) தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்
தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்-
றந்தையினை முன்பரிந் தின்பவரி கொண்டினன்
சந்தொடம ணைந்துநின் றன்புபோலக்;
கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
கஞ்சமலர் செங்கையஞ் சிந்துவேலும்-
கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுங்
கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ;
புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமுங்
பொங்கியெழுவெங்களங் கொண்டபோது-
பொங்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கினும்வ ளர்ந்துமுன்
புண்டரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூர்;
கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலு மென்றன்முன்
கொஞ்சிநட னங்கொளுங் கந்தவேளே-
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
கும்பமுனி கும்பிடுந் தம்பிரானே.

(௪௩) தெருப்புறத்துத் துவக்கியாய்
முலைக்குவட்டைக் குலுக்கியாய்
சிரித்துருக்கித் தருக்கியே பண்டைகூள் மெனவாழ்-

(௪௨) வெண்டையம் - சிறுமணிச்சதங்கை. கழல்-பாதத்தில். சிலம்ப-
சிறீரோசையம். பரிந்து-அன்புற்று. பவுரி-நடனம். சந்தொடம்-மகிழ்ச்சி.
நின்ற, -கண்டு-(என்னைப்) பார்த்து. உற-பொருத்த. சிந்து-வீசுகின்ற. சந்திரநி
றம்-பொன்னுராணத்தினோளிகளும். சந்தியாவோ-தரிசனங்கொடுக்கமாட்டா
வோ. புண்டரிகர் அண்டம் - பிரமாண்டம். கொண்ட - (தன்னுட) கொண்ட
ட, பரிசுண்டமும் - (வனைப்) பிளவுபட்ட அண்டங்களுந். கண்க்கொண்டபோ
து-புத்தகனத்தைக்கலந்த காலத்தில். பொங்கிரி-மேருமலை. என்-என்றுசொ
சொல்ல. அம்-அது. முன்-பண்டைகள். சிந்தைகூர்-மனமகிழ். நடனம்கொ
ண்டபதம்-நடனஞ்செய்த திருவடி. முன்-எதிரிலும். உண்டிடிம்-அனுபவித்
தும். என என்பதில் அகரங்கெட்டு என் என நின்றது. குறமங்கைகொடு
கையின் சந்தனமெனக் கூட்டுக. சந்தொடம், விகாரமொழி. நின்ற என்பது
லீற்றைக்கொட்டது.

(௪௩) துவக்கியாய்-(சாமச்செயல்) ஆரம்பிப்பவனாகி. உருக்கி-இகை
செய்து. பண்டைகூள்மென-(முன்வந்த ஆடவரைப்) பழையகுப்பையென்று

சிறுக்கிரட்சைக் கிதக்கியாய்
 மனத்தைவைத்துக் கனத்தபேர்
 தியக்கமுற்றுத் தவிக்கவே கண்டுபேசி யுடனே;
 யிருப்பகத்துத் தளத்துமேல்
 விளக்கெடுத்துப் படுத்துமே
 விருத்திவைத்துப் பசப்பியே கொண்டுகாசு தணியா-
 திதுக்கதுக்குக் கடப்படா
 மெனக்கை சுக்கக் கழற்றியே
 யிளைக்கவிட்டுத் தூர்த்துவார் தங்கன்சேர்வை தவிராய்;
 பொருப்பையொக்கப் பணைத்ததோ
 ரிரட்டிபத்துப் புயத்தினால்
 பொறுத்தபத்துச் சிரத்தினால் மண்டுகோப முடனே-
 பொரப்பொருப்பிற் கதித்தபோ
 ராக்கர்ப்பட்டுப் பதைக்கவே
 புடைத்துமுட்டத் துணித்தமா லன்புகூரு மருகா;
 வரப்பையெட்டிக் குவித்துமே
 லீடத்திலவட்டத் தளத்திலே
 மதர்த்தமுத்தைக் குவட்டியே நின்னுசேவி னினம்வாழ்-
 வயற்புறத்துப் புவிக்குள்ளீர்
 திருத்தணிக்குட் சிறப்பில்வாழ்
 வயத்தரித்தத் துவத்தனே செந்தில்மேவு குகனே.

(சுழித்து). ஈட்சைக்கு-காப்பதற்கு. இதக்கியாய்-இதஞ்செய்பவன் போன்று. கனத்தபேர்-பொருட்களமுடையவர். அகத்து-வீட்டின். தளத்துமேல் - மேடையினிடத்தில். விளக்கெடுத்து விளக்கேற்றிவைத்து, பசப்பி-வசப்படும்படி மயக்கிப்பேசி. காசுகொண்டு-(உன்ன) திரவியத்தைவாங்கி. தணியாது-(ஆசை) குறையாமல். இதுக்கு அதுக்கு-இதன்பொருட்டு, அதன்பொருட்டு. கடப்படாம்-(நாங்கன்) கடன்படமாட்டோம். என்-என்று. கைக்க - (மகயிலுள்ள) மோதிரத்தைக் கைவிரல்கள் தா. கழற்றி,--சேர்வை-கலப்பு. பணைத்தது-பருத்ததாகிய, பொர-(இராவணன்) யுத்தஞ்செய்ய. பொருப்பின்-மலையைப் போலும். கதித்த-ஒங்கிய. முட்ட-முழுவதும். வரப்பை-வரப்பில். தளம்-தாமரைமலரிதழ். மதர்த்த-சாசாப்புடைய. குவட்டி-(தாற்பரியம்) தள்ளி. புவிக்குள்-நிலத்துக்குள்ளில். சிறப்பில்-சிறப்புடன். வயத்த-வெற்றியை யுடையவனே. ரித்தத்துவத்தனே-தத்துவக்கூட்டங்கள் நீங்கினவனே; தனித்தனி கூடும் போது-துவக்க குலக்கியென ஒருமைபாகவும் சேர்த்துச் சொல்லும்போது தூத்துவாமெனப் பன்மைபாகவும் கூறினார்.

(௪௪) தொந்திரிய மயிரே வெளிநீரை
தந்தமசைய முதுகே வளையஇதழ்
தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடி-
தொண்டிடுவ விலனா ரெனஇருமல்
கண்கணெனமு னுரையே குழறவழி
துஞ்சுருநி படவே செளிபி செவியாகி;
வந்தபிணிபு மதிலே மிடைபுமொரு
பண்டிதனுமெ புறவே தனையுமிள
மைநதருடைமை சடனே தெனமுடுக துயர்மேவி-
மங்சைய முது விழுவே யமபடர்கள்
நின்றசருவ மலமே யொழுகவுயிர்
மங்குபொழுது சடிதே மயிலின்மிசை வரவேணும்;
எந்தைவருக ருருநா யகவருக
மைநதவருக மகனே யினிவருக
என்கண்வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம-
இங்குவருக அரசே வருகமுலை
புண்கவருக மலர்கூ டிடவருக
என்பரிவி னெடுகோ சலைபுகல வருமாயன்;
சிந்தைமகமு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா அமர்ச்சிறை
சிறதஅகரர் களைவே ரொடுமடிய அஞ்சரா-
திங்களரவு நதிசூ டியபரமர்
தந்தகுமர அலையே கரைபொருத
செந்தினகரி வினிதே மருவிவளர் பெருமானே.

(௪௫) தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்
பாவையர் தோதக லீலைநி ரம்பிச்
சூழ்பொருள் தேடிட வோடிவ ருந்திப் புதிதான-

(௪௪) தொந்திரிய-வயிறு, வெளிநீர்-வெண்க்க, இதழ்-உதடு, தொண்டிடுவ வன்-பழங்கிழவன், துஞ்சு-உறங்குகின்ற, செவியாகி-சமயம் ஆக, மிடைபுழம்-
கெருங்கும், பண்டிதனுமெ-வயிததிகனும், வேதனையும்-துன்பமும் (வர), இன்
மைநதர்-சிறுபிள்ளைகள், உடமை-இருப்புச்சொத்து, முடுக-வினைத்துடுக்க,
சருவ-கிட்டவா, அபிராம-அழகுடையவனே, யரிவு-அன்பு.

(௪௫) கூரை-சிறுவீடாகிய தேகம், தோதகம்-வஞ்சகம் அழுத்திசூகு

தூதொடு நான்மணி மாலேப்ர பந்தக்
கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்
தோமுறு காணையர் வாசல்தொ ழம்புக் கலமாருங்;

காலனை வீணனை நீதுகெ மும்பொய்ச்
கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்
காதக லோபவ்ரு தாவனை நிர்தைப் புலையேனைக்-

காரண காரிய லோகப்ர பஞ்சச்
சோகமெ லாமற வாழ்வுற நம்பிற்
காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞான தவஞ்சற் றருளாதோ;

பாலன மீதும் னுன்முக செம்பொற்
பாலனை மோதப ராதன பண்டப்
பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுற் றமராடி-

பாவியி ராவண னார்வலை சிந்திச்
சீரிய வீடணர் வாழ்வுற மன்றற்
பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக் கினியோனே;

சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்
நீதவள் வாழ்புன மாமென முந்தித்
தேமொழி பாளித கோமள இன்பக் கிரிதோய்வாய்-

சேலொடு வானைவ ரால்கள் கிளம்பித்
தாறுகொள் பூகம ளாவிய இன்பச்
சீரலை வாய்நகர் மேனிய கந்தப் பெருமானே.

த்தி. தோம்-குற்றம். அலமாரும்-சுழலும். காலனை - யமன்போன்ற என்னை. காதகம்-கொலை. வாழ்வு-மோகனஇன்பம். கம்பிள்-விரும்பினால். காச-குற்றம். வாரி - கடல்போன்ற. சந்து-கிஞ்சித்து. பால் - வெள்ளிய. மன் - பொருந்திய. செம்பொற்பாலனை - சிவந்தபெண்ணிறமூல்கள் குழந்தையாகிய பிரமனை. அபாச-பிணக்குடையவனே. தன-(சிவஞானச்)செக்வமுடையவனே. அ-அந்த. பாரிய-பருத்த. மிசை-கொண்டு-மேலேறிக்கொண்டு. மன்றல்-விவர கஞ்செய்த. பாவையர்-சைதனார். மாதுலர்-மாமனாராகிய விஷ்ணு. ஈது-இவ்விடம். தே மொழி-(அன்மொழித்தொகை) வன்னியாகிய. பாளிதம்-சுருப்பூங்கலத்த சந்தனம். கோமளம்-இனமை. கிரி-மலைபோலுந்தனத்தை. கிளம்பி-மேலெழுந்து. தாறு-காய்க் குலை. பூகம்-சமூகமாம். அலமருமென்பது, அலமருமென நீண்டது.

- (சக) நாலு மைந்து வாசல் கீறு தூறு டம்பு கால்கை யாகி
நாரி யென்பி லாகு மாக மதனூடே-
நாத மொன்ற ஆகி வாயில் நாட கங்க ளான ஆடி
நாட றிந்தி டாம லேக வளராமுன்;
நூல நந்த கோடி தேடி மால்மி குந்து பாரு ளோரை
நூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி விளைதீமை-
நோய்க லந்த வாழ்வு றுமல் நீக லந்து ளாகு ஞான
நூல டங்க வோத வாழ்வு தருவாயே;
காலன் வந்து பால னாவி காய வென்று பாசம் விசு
காலம் வந்து வோல மோல மெனுமாதி-
காம னைந்து பாண மோடு வேமி னென்று காணு மோனர்
காள கண்ட ரோடு வேத மொழிவோனே;
ஆல மொன்று வேலை யாகி யானை யஞ்சல் தீரு மூல
ஆழி யங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே-
ஆர ணங்கள் தானே நாட வார ணங்கை மேவு மாத்ரி
யான செந்தில் வாழ்வ தான பெருமானே.
- (சஎ) நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கந்திரன்
நிறத்திற் கந்தனென் றினைவோரை-
நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்
றறற்றித் துன்பெருஞ் சினில்நாளும்;

(சக) நாலுமைந்து-ஒன்பது. வாசல்-துவாரம். கீறு-பிளக்கின்ற. தூறு-பழிச்சொற்கிடமாகிய. நாரி-(கெட்ட) காற்றத்தையுடைய. நாதம்-ஒலி. ஆதிவாயில்-மூலாதாரவாயில். வளராமுன்-வளர்த்தற்குமுன். மாக்-ஆசை. சொல் (ஆகு பெயர்) பாட்டு. கூறி-பாடி. மாறி-(எவ்வினை) நீங்கப்பட்டு. அடங்க-முழுதும். எனும்-என்றுசொல்லப்படும். ஆதி-முதல்வாகிய. மோனர் - சனகசுதியருக்கு (அருள்செய்யு) மௌனத்தை யுடையவாகிய. காளகண்டரோடு-நீலகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானுக்கு. ஆலம்ஒன்று-விடம்பொருந்திய. வேலைஆதி-கடல்போன்ற உடையுடையவில்துணை. அஞ்சல்-பயம். ஆயன்-இடையறையு. வாரணம்-கொழிக்கொடி. நாலுமென்பதில். உம்-அசை. பாலன் ஒலமெனுமெனக் கூட்டிக.

(சஎ) பிங்கலன்-குபேரன். பதத்துக்கு-பதவிக்கு. இனைவோரை-வருந் துதின்ற மணிநரை. அறற்றி-சொல்லி. துன்பம்-துன்பத்தையுடைய. உத்தம்-

புதுச்சொற் சங்கமொன் றிசைத்துச் சங்கடம்
புகட்டிக் கொண்டிடம் பழிமாயும்.
புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட் டின்பதம்
புணர்க்கைக் கன்புதந் தருள்வாயே;
மதித்துத் திண்புரஞ் சிரித்துக் கொன்றிடு
மறத்திற் றந்தைமன் றினிலாடி-
மழுக்கைக் கொண்டசங் கரார்க்குச் சென்றவன்
டமிழ்சொற் சந்தமொன் றருள்வோனே;
குதித்துக் குன்றிடந் தலைத்துச் செம்பொன்னுங்
கொழித்துக் கொண்டசெந் திலின்வாழ்வே-
குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்
குவித்துக் கும்பிடும் பெருமானே.

(சஅ) படர்புலியின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்
வியனினுரை பாண வாய்வி யந்துரை
பழுதில்பெரு சீல நூல்க ளுந்தெரி சங்கபாடல்-
பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணைக்கலை
திருவ ளுவ தேவர் வாய்மை பென்கிற
பழமொழியை யோதி யேயு ணர்ந்துபல் சந்தமலை;
மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
முதலுளது கோடி கோள்பர பந்தமும்
வகைவகையி லாச சேர்பெ ருங்கவி சண்டவாடி-
மதுரகவி ராஜ னுனைன் வெண்குடை
விருதுகொடி தாள மேள தண்டுகை
வரிசையொடு லாவு மால கந்தைத் திரந்திடாதோ;

கூட்டத்தை. இரைத்து-சேர்த்து. சங்கடம்-வருத்தமாக. -புகட்டி (பிரந்தாது
களில்) அழுத்தமாகக்கூறி. அழி-கெட்டு. புலத்தில்-இடத்தில், புணர்க்கைக்கு-
சேர்ந்ததுக்கு. மறத்தின்-வீரத்தையுடைய. குன்று-மகாமேருமலையை. இடந்
து-கிழித்து. கொழித்து-கிரட்டி-கொண்டவாழ்வையென முடிக்க.

(சஅ) : படர்-விரிந்த. மீறி-வளர்ந்து. வஞ்சர்கள்-பொய்யர்களது. வியனி
னுரை-உருமையுடைய புகழை. பாணுவாய்-அழகாக. வியந்து-புகழ்ந்துபேசி.
கூரைபழுதில்-சொற்குற்றமில்லாத. தெரி-தெளியப்பட்ட. உளது-உள்ளதாகி
ய. வகைவகையின்-விதவிதமாக. ஆசு-விரைவாகப்பாடுதல். நானென்-நானென்

அடல்பொருது பூச லேவி னேந்திட
எதிர் பொரவொ ன்ரும லேக சங்கர
அரகர சிவாம காதெ வென்றுனி அன்றுசேவித்-
தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கியு
ஞ்ருகுவெகு பாச கோச சம்ப்ரம
அதிபெல கடோர மாச லந்தர னொந்துவீழ்;

உடல்தடிபு மாழி தாவெ னம்புய
மலர்க்கந்தச னூறு தானி மும்பக
வொருமலரி லாது கோவ ணிந்திடு செங்கண்மா லுக்-
குதவியமகேசர் பால இந்திரன்
மகளைமண மேவி வீறு செந்திலி
லுரிய அடி யேனை யாள வந்தருள் தம்மிரானே.

(சுக) பாத நூபுரம் பாடகஞ் சீர்கொள்ளடை
மோதி மோகுலம் போலசம் போகமொடு
பாடி பாளிதங் காருகம் பாவையிடை வஞ்சிபோல-
பாகு பால்குடம் போவிரண் டானகுவ
டாட நீள்வடஞ் சேரலங் காரகுழல்
பாவ மேகபொன் சாபமிந் தேபொருவ ரந்தமீதே;

து. மால்-மயக்கமுடைய. அகந்தை-கெருவம் அடல்-பலத்தால். ஏக-ஒப்பற்றவ
னே. உனி-கிணத்து. அவனி-பூ மியில். பாசகோசம் - அன்புடைய செல்வம்.
சம்ப்ரமம்-மகிழ்ச்சி. கடோரம்-கொடுமை. மா-பெரிய. சலந்தரன் - சலந்தராச
ரன். ஆழி-சக்கரம். தாவென்-அருளுென்று. தசநூறு-ஆயிரம். பகல்- நாளில்.
கோ-கண்ணை. அணிந்திடு-(குறைந்தவொருமலருக்குப் பிரதிநிதியாகச்)சாத்து
கின்ற. வீறு-பெருமையுடைய. வியத்துநானென வுலாவுமகந்தையெனக் கூட்
டுக. ழுண்ணென்பது நானென்னென அகரங்கெட்டது. தேவென்றென்பது
தேவென்றென முதலிற் குறுகிவின்றது. தாவென என்பதும் தாவென்ன
அகரங்கெட்டது.

(சுக) பாதம்-கரலின். நடை-நடையானது ஒதி மோகுலம்போல-அன்
னப்பறவையின் கூட்டத்தையொப்பாக. சம்-நல்ல. போகமொடு-செல்வத்தையு
டைய. பாடி-பட்டினத்திலுள்ள. பாளிதம்-பட்டுச்சேலையின். காருகம்-(தாற்பரி
யம்)நூலில். பா ஐ-பாந்த அழகையுடைய. வஞ்சிபோல-வஞ்சிக்கொடியையொ
ப்பாச. குவடு-சொங்கைகள். பாகுபால்குடம்-தேன்பாகும்பாலுநிறைந்தகுடங்
கை. போல்-ஒப்பாக. ஆட-அகைய. நீள்வடம்-நீண்ட முத்துச்சரம். பா அம்-
பாந்தநீருண்ட. மேகம்-மேகத்தைப்(போல). பொன்சாபம்-இந்திராதது. இ

மாதர் கோகிலம் போல்கரும் பானமொழி

தோகை வாகர்கண் டாரைகொண் டாடிதகை [போல்-
வாரும் வீடெயென் றோதிதம் பாயல்மிசை யன்புளார்

வாச பாசகஞ் சூதுபந் தாடஇழி

சேர்வை பாயசந் தாருகொஞ் சாரவிழி

வாகு தோள்கரஞ் சேர்வைதந் தாடுமவர் சந்தமாமோ;

தீத தோதகந் தீதகந் தோதிகிழி

டுடு டுடுண்டு டுடுண்டு டுடுடு

மருமருகம் போலவொண் பேரிமுர

சங்கள்வீற-

சேடன் மேருவுஞ் சூரனுந் தாருகனுந்

வீழ ஏழ்தடந் தூளிகொண் டாடமரர்

சேசெ சேசெயென் றுடநின் றாடிவிடு மங்கவேலா;

தாதை காதிலங் கோதுசுங் காரமுத

மாலும் வாசுவங் கூரசந் தானகக

தாரி மார்பலங் காரியென் பாவைவளி யெங்கள்மாதை-

தாரு பாளிதஞ் சோரசந் தாமணிக

ளாட வேபுணர்ந் தாடிவங் காரமொடு

தாழை வானுயர்ந் தாடுசெந் தூரிலுறை தம்பிரானே.

தே-(நெற்றியாகிய) பிறைச்சந்திரானையே. பொருவர்-ஒப்பாகப்பவ்வொராகிய, மீ
தேயந்தமாதர்-மேலேயுமுகுன்னபெண்கள். தோகைவாகர்-மயில்போன்ற அழகி
யபெண்கள். தாரை கண்டகொண்டு-கூரியகண்களால். ஆடி-வென்று. தருதி-தரு
தியையுடையவரே. வீடே-வீட்டினிடத்தே (கொண்டுபோய்). பாசகம்-(கச்சக்
கட்டிம்) கயிறற்றியுடைய. சூதுபந்து - சூதாடு கருவியும் பந்தும்போன்ற
கொங்கையால். ஆட-விளையாட. பாயசந்தாரு-பாவிய கடலாகப்படு. கொஞ்ச
ஆர-கொஞ்சதல்பொருந்த. வாகு-அழகிய சேர்வைதந்து-அணைத்தலைச்செய்து.
ஆடம்-புணரும். அவர்-அவ்வீருவகையாகிய வேகைபர். சந்தம்-அழகு. வீற-
பெருமூழக்கஞ்செய்ய. ஏழ்-எழுகின்ற. தடம்-விசாலமாகிய. அங்கி-அக்கினி
போன்ற. கூட-பூரிக்க. சந்தான-தொடர்ச்சியாகிய. சுதாரி-சுகத்தைத்தரித்தி
ருப்பவனாகிய. என்-என்று சொல்லப்பட்ட. வளி-வன்னியாகிய. தாரு-மலை,
பாளிதம்-பட்டுச்சேலை. வங்காரம். செப்பம்; ஒழுங்கு. ஒதிமருலம்-சந்தநேர்க்கி
ஒதிமேருவ மென்றாயது. போல என்பது போலென கின்றது. போல்-உரை
யசை. வீடே டென்பது வீடெயென கின்றது. பாசகம் என்பதில், க. பிரத்தி
யேகம். தாரு என்பதில், உ. சாரியை.

(௩௩) பெருக்கச்சுஞ் சலிந்துக்கந்

தலுற்றுப்புந் தியற்றுப்பின்

பிழைப்பற்றுங் குறைப்புற்றும்

பொதுமாதர்-

ப்ரியப்பட்டங் கழைத்துத்தந்

கலைக்குட்டங் கிடப்பட்டம்

பிணித்துத்தந் தனத்தைத்தந்

தணையாதே;

புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தந்

தெனக்குத்தொண் றிறப்பற்றும்

புலத்துக்கண் செழிக்கச்செந்

தமிழ்பாடும்-

புலப்பட்டங் கொடுத்தற்குங்

கருத்திற்கண் படக்கட்டிம்

புகழ்ச்சிக்குங் க்ருபைச்சித்தம்

புரிவாயே;

தருக்கிக்கண் களிக்கத்தெண்

டனிட்டுத்தண் புனத்திற்செங்

குறத்திக்கண் புறச்சித்தந்

தளர்வோனே-

சலிப்புற்றங் குரத்திற்சம்

ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தந்

சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தண்

டியகுரன்;

சிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பந்

நடித்துத்தின் குவட்டைக்கண்

டிடித்துச்செந் திவிற்றங்குங்

குடியோசா-

சிறக்கற்குஞ் செழுத்தத்தந்

திருச்சிற்றம் பலத்தத்தந்

செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும்

பெருமானே.

(௩௩) கந்தல்-நாதல். குறைப்புற்றும்-அவமதிக்கப்பட்டிம். கலை-சேலையுடைய அரை. பட்சம்-அன்பால். பிணித்து-கட்டி-புரக்கைக்கு-இரகலித்தற்கு. தொண்டு-அடிமை. புலத்துக்கண்-ஞானகீகண். புலப்பட்டம்-புலவனென்கிற பட்டப்பெயர். கருத்தில்-மனத்தில். கண்ட-தரிசிக்க. கட்டிம்-அணுகும். உரத்தில்-புயலலியால். சம்பரமித்து-மகிழ்த்து. சமர்த்தில்-சாமர்த்தியுத்தால். தண்டிய-கொடுங்கிய. சிறக்கற்கு-சிறப்புடைத்தற்கு. அத்தம்-பொருளை.

(ருக) மஞ்செ லுங்குழ லும்பிறை யும்புரு

வங்க ளென்சிலை யுங்களை யங்கயல்

வண்டு புண்டரி கங்களை யும்பழி

சிந்துபார்வை-

மண்ட லஞ்சுழ லுஞ்செவி யங்குழை

தங்க வெண்டர ளம்பதி யும்பலு

மண்ட லந்திக முங்குழ கஞ்சிறு

கண்டமாதர்;

கஞ்ச கங்குர லுங்கழை யம்புய

கொங்கை செங்கிரி யும்பவ ளம்பொறி

கந்த சந்தன மும்பொலி யுந்துகில்

வஞ்சிசேருங்-

கஞ்ச மண்டுளி னின்றிர சம்புகு

கண்ப டர்ந்திட ரம்பையெ லுந்துடை

கண்கை யஞ்சர ணஞ்செயல் வஞ்சரை

நம்புவேனோ;

சஞ்ச கஞ்சக ணஞ்சக டுண்டு

டுண்டு டிண்டி டண்டம டுண்டு

தந்த னந்தன திந்திமி சங்குகள்

பொங்குதாரை

சம்பு வின்னும் ரன்புல வன்பொரு

கந்த னென்றிடு துந்துபி யுந்துவ

சங்க ளங்கொளி ருங்குடை யுந்திசை

விஞ்சவேகண்;

டஞ்ச வஞ்சர ரன்றிர ளுங்குவ

டன்ற டங்கலும் வெந்துபொ ரிந்திட

அண்ட ரிந்திர லுஞ்சர ணம்புக

வென்றவேளே-

(ருக) மஞ்ச-மேகம். பிறையும்-மூன்றும்பிறைச் சந்திரன்போன்ற நெற்
றியும். புண்டரிகம்-தாமரை. பழிசுந்து-சிந்தித்துச் சிதறுகின்ற. பார்வை-கண்
களும். மண்டலம்-பூவுலகத்திலுள்ளார். தங்க குழை-பொற்குண்டலமும்.
மண்தலம்-மண்ணிடத்து. கண்டம்-சமுத்தம். மாதர்-அழகிய. கம்-ஆகாயத்திற்
பறக்கின்ற. சுகம்குரலும்-கிளிமொழி போன்ற சொல்லும். கழை-கரும்புபோ
ன்ற. அம்புயம்-அழகிய கையும். பவனம்பொறி- (அக்கொங்கையில்) பவளக்
கொடி பெழுதிய. பொலியும் துகில்-விளங்கும் சேலையுடைய. வஞ்சி-வஞ்சிக்
கொடிபோலும் இடையும். கஞ்சம்-அண்டுள்ளின்- நீர்நெருங்கிய இடத்தில்.
இரசம்புகு-(பழத்தின்) இனிமைபுகுந்த. கண்-பெருமை. படர்ந்திடு-விரிந்த.
அரம்பை-வாழை. துடையும்-தொடைகளும். சேரும்-பொருந்தும். கண்-கரு
தப்படு. கை-கைகளால். அஞ்ச-பயப்பட. ணம்-செயல்-(அடித்துப்) புன்செய்
தலையுடைய. வஞ்சரை-வஞ்சகத்தையுடைய. வெண்கலம். தாண்டின்னும்.

அம்பு யந்தனா ரம்மாரு நிஞ்சியின்
மங்கை யங்குடில் மங்கையொ டன் டுடன்
அண்ட ருந்தொழு செந்திவி லின்புறு தம்பிரானே.

(௨) மாய வாடைதி டிரீந்திடு கொங்கையில்
மூமி சீலைதி றந்தம முங்கிகள்
வாசல் தோலுந டந்துசி ணுங்கிகள் பழையோம்மேல்-
வால நேசநி னைந்தழு வம்பிகள்
ஆசை நோய்கொள்ம ருந்திடு சண்டிகள்
வார பேர்பொருள் கண்டுவி ரும்பிக ளெவரேனும்;
நேய மேகனி கொண்டிசொல் மிண்டிகள்
காசி லாதவர் தங்ககோ யன்பற
நீதி போலநெ கிழந்தப றம்பிக ளவர்தாய்மார்-
நீலி நாடக மும்பயில் மண்டைகள்
பாளை யூறுக ஞாண்டிடு தொண்டிகள்
நீச ரோடுமி ணங்குக டம்பிக ளுறவாமோ;
பாபு மாமத தந்திமு கம்பெறு
மாதி பாத மென்ற பெருங்கதை
பாத மேருளி லன்று வரைந்தவ னிடையோனே-
பாலவ யாங்குர மங்கைசெ முந்தன
பாச மீதில னைந்துமு யங்கிய
பூசு மாகிய சந்தன குங்கும மணிமார்பா;

துவசங்கள்-கொடிகள். விஞ்சவே - மிகவே. அஞ்ச - (தன்சேனை) பயப்பட. அஞ்ச - (தானும்) பயப்படு. அகரன்ருரன். அம்புயம்-தாமரை மலரிலுள்ள. தன் அரம்பு-குளிர்த்த தெய்வப்பெண்பேரலும். அம்-அழகிய. குடில்மங்கை-ஆகாபத்திலுள்ள பெண்ணாகிய தெய்வபாணை. குடிலமென்பது அம், கெட்டுக் குடில் என நின்றது. சேரும் வஞ்சகையெனக்கூட்டுக.

(௩) மாயவாடை-மயக்கஞ் செய்கின்ற களபச்சந்தனம். திரிந்திடு-பூகின்ற. மழுங்கிகள் - மான மற்றவர்கள். வாலசேம் - இளமைப் பருவத்துச் சிலைம். வாச-(மருவ) வருகிற. கவிக்கொண்டபாடனால். மிண்டிகள்-தடித்திகள், பற்றப்பிசை-புனைத்திகள். நீலிசைடகம்-வஞ்சகத்திப்பு. தொண்டை-சங்குத்திகள். கட்டம்பிகள் - ஒருவகையிழிந்த சாதிப்பெண்கள். சீயம்-நகரிகளும், அஞ்சேன்-இசையின்-இடத்து-பிளந்து. சீரீடசேகரம், மருடமணிந்த

சிய மாயுரு வங்கொடு வந்தசு
 ரேசன் மார்பாயி டந்துப சுங்குடர்
 சேர வாரிய ணிந்தகெ ம்புயல்

மருகோனே.

தேனு லாகுட டம்பம ணிந்தகி
 ரீட சேகர சங்கரர் தந்தருள்
 தேவநாயக செந்தினு கந்தருள்

பெருமானே.

(திரு) முகிலாமெனு மாகங் காட்டி
 மதிபோலுயர் நுதலுங் காட்டி
 முகிழாகிய நகையுங் காட்டி

அமுதானே.

மொழியாகிய மதுரங் காட்டி
 விழியாகிய கணையுங் காட்டி
 முகமாகிய கமலங் காட்டி

மலைபோலே;

வகையாடிக முலையுங் காட்டி
 விடையாகிய கொடியுங் காட்டி
 வளமானகை வளையுங் காட்டி

விதமான-

மணிசேர்கடி தடமுங் காட்டி
 மிகவேதொழி லதிகங் காட்டு
 மடமாதர்கள் மயலின் சேற்றி

லுழல்வே-

நகையால்மத னுருவந் தீத்த
 சிவனாரைச் சுதனென் றார்க்கு
 நலனையரு ளடர்செந் தூர்க்கு

ஞாறாவோனே-

நவமாமணி வடமும் பூத்த
 தனமாதெனு மிபயின் சேர்க்கை
 நமுவாவகை பிரியங் காட்டு

முருகோனே;

தலைவையுடைய-பெறும்என்பது, வரைந்தவனென்பதோடு முடியும். வருகிற
 என்பது-வாச என மருத வழக்காயிற்று.

(திரு) அனகம்-கூத்தன் முகிழ்-(முல்லை)யரும்பு. மணி-மேகவழிபடணம்.
 கடிதடம்-அல்குல். மிகவே-(அளவுக்கு) மிஞ்சும்படி. நகை-புன்சிரிப்பு. தீத்த-
 சுட்ட. இயமின்-தெய்வமான. நமுவாவகை-வருவாவதி. அனகம்-புத்தகன்.
 ததி) னிடத்தில். திருதன் - அர்த்தஞ்செய்யுதான். அறிவுமலும் - திருவெழும்பு.

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

காங்ள

அகமேவிய நிருதன் போர்க்கு

வரவேசமர் புரியுந் தோற்ற

மறியாமலு மபையங் காட்டி

முறைகூறி-

அயிராவத முதுகின் தோற்றி

யடையாமென இனிதன் பேத்து

மமரேசனை முழுதுங் காத்த

பெருமானே.

(ருச) முளுந்வினை சேர மேல்கொண்டி டாவைந்து

பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்

மூடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி

யதிபார-

மோகநினை வான போகஞ்செய் வேனண்டி

தேடஅரி தாய னேபங்க ளாய்நின்ற

மூலபர யோக மேல்கொண்டி டாநின்ற

துளதாதி-

நாளுமதி வேக கால்கொண்டு திமண்ட

வாசியன லாபி போயொன்றி வானின்க

ணாமதி மீதி லாறுங்க லாஇன்ப

அமுதுறல்-

நாடியதன் மீது போய்நின்ற ஆதந்த

மேலேவெளி யேறி நீயின்றி நானின்றி

நாடியினும் வெறு தானின்றி வாழ்நின்ற தொருநாளே

காளவிட மூணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்

பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த

காலன்விழ மோது சாமுண்டி பாரம்பொ டனல்வாயு-

கொள்ளாமலும். அயிராவதம்-வென்னையானே. அடை-இராவருக்கர். இனிது-இனிமையுடன். அன்பு-அன்பால்.

(ருச) வினை-திவினைகள். சேர-ஒரு பிக்க. மேல்கொண்டு-அதிகப்பட்டு. ஐந்துபூத-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்கிற பஞ்சபூதங்களால். வெகு வாய-பலவாகிய. ஏதும்-ஒன்றும். லஞ்சி-பெண்கள். ஞேபம்-ஞானத்தினால் அறியப்படுபொருள். மூலபரயோகம்-ஆதிபாகிய ஞானயோகத்தை. மேல்கொண்டி-டாநின்று-மேலாகக்கொண்டுநின்று. அதுஉளதாதி-அத்தன்மையையுடையதாகி. கால்கொண்டு-பிராணவாயுவால். திமண்ட-வெப்பம் கெருங்க. வாசி-சூழ்முனைநாடியின்) சுவாசம், வானின்கண்-சிதாசாத்தினிடத்து. காமமதி-பெருமைதங்கிய சத்திரமண்டலம். மீது-மேலே. மேலேவெளி-புண்டைத் துலாத லாதத்தலம். நீயின்றி, நானின்றி-இரண்டறக் கலத்து. இனும்வேறு

நா.நா. அ திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
 ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு லாமங்கை
 காளிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமாது;
 வாளமுழு தாளு மோர்தண்டு ழாய்தங்கு
 சோதிமணி மார்ப மாலின்பி னுளின்கொல்
 வாழுமுமை மாத ராள்மைந்த னேயெந்தை யினையோனே-
 மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற லூர்சென்று
 தேடிவினே யாடி யேயங்ங னேநின்று
 வாழுமையில் வீர னேரெந்நில் வாழ்கின்ற பெருமானே.

(ருந) வஞ்சங்கொண் டிந்திட ராவண
 னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி
 மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென வெகுசேனை-
 வந்தம்பும் பொங்கி யதாகன
 திரந்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
 வம்புந்தும் பும்பல பேசியு மெதிரேகை;
 மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு
 ரங்குந்துஞ் சுங்கனல் போலவெ
 குண்டுங்குன் றுங்கர டார்மர மதும்வீசி.
 மிண்டுந்துங் கங்கரி னுலெத
 கர்ந்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
 மின்சந்துஞ் சிந்திநி சாசரர் வகைசேர;

கானின்றி-இதற்குமேலுந்தானென்பதொருபொருளில்லாமல். ஊணி-உண்ட
 வன். பார்-பூரி. அம்பு-நீர். காதி-மோதி. வானம்-ஆராயம். தங்கி-புதித்து.
 வாழ்-வாழ்கின்ற. காள்-தினமும். வானம்-வளைவாகிய உலகம். பிளவு-தங்கை.
 எத்தை-எங்கள் பிதாவாகிய.

(ருந) திட-வலிய. பந்துளன்-தாவுதலில் பந்தென்று சொல்லப்படும்.
 திண்-வலிய. பரி-குதிரை. கரி-யானை. மஞ்சின்-மேகத்தின். பண்பும்-தன்மை
 யும். அம்பும்-(சமுத்திர) லெழும். ஆச-போல. ஊச-(தன்) படை. குரங்கும்-
 வானவீரர்களும். துஞ்சும்-கொல்லும். வெருண்டு-சோயித்து. சாடு-வயிரம்.
 மிண்டு-செருங்கும். துங்கம்-வெற்றி. தகீர்த்து-உடைத்து. எம்-தலை. மின்-
 பிரகாசித்தின்று. சந்து-தொடை. சிந்தி-செறி. சாசரர்-தூதர். வகைசேரவு

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

௩௩௩௩௩

வஞ்சண்டன் நென்றிசை நாடிவி
முந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்க
ஞந்துந்துந் தென்றிட வேதசை நிணமுனை

புண்டிங்கண் பிஞ்சில கூளிகள்
டிண்டிண்டென் றுங்குதி போடவு
யாந்தம்புங் கொண்புவெல் மாதவன் மருகோனே;

தஞ்சநதஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள்
தந்தென்றின் பந்தரு வீடது தருவாயே

சங்கங்கஞ் சங்கயல் சூழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குஞ் செந்திலில் வாழ்வயர் பெருமாளே

(ருசு) வந்து வந்து முன்ற வழந்து
வெஞ்சு கந்த யங்க நின்னு
மொஞ்சி மொஞ்சி யென்ற முங்கு முந்தையோடு.

மண்ட லங்கு லுங்க அண்டர்
விண்ட லம்பி ளந்தெ முந்த
செம்பொன் மண்ட பங்க றும்ப யின்றவிடு;

கொந்த னோந்த குந்த ளந்த
ழைந்து குங்கு மந்த யங்கு
கொங்கை வஞ்சி தஞ்ச மென்று மங்குதாலம்

ம் பரிவுபட்டுப் போகவும். விழுந்து-குதித்து. உந்துஉந்து-தள்ளுதன்ரு. கூளி கன்-பேய்கன். தஞ்சம்-அடைக்கலம். என்று-எக்காலம். கஞ்சம்-தாமரை, பொ ள்சு-அதிகப்பட. கூளிகள் குதித்தெனக் கூட்டுக. இப்பாட்டில் அசையாக வந்ததம் பலவற்றையும் பொருள்கோக்கிக்கண்டு கொள்க.

(ருசு) வெம்-விருப்பம். சுகம்-இன்பம். மொஞ்சி - (சூகுபெயர்) முலைப் பால். கொந்து-பூங்கொத்து. அலைந்த-கலந்த. குத்தனம்-கூத்தல். வஞ்சி-வஞ் சிக்கொடிபோலு மனைவி. கொங்கு-கோங்கு. அடம்பு-ஒர்விதக்கொடி மலர். கொங்கு-வாசனை. கொஞ்சு-முதுங்குகின்ற. பங்கயம்-தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகள்; சந்து-சந்தனமாத்துடன். அரும்பு-உண்டாகின்ற. மத்தாம்-மத்தா ரம். சந்தாம்-பிழந்தோடுகூடிய வாழை. செண்பதம்-சேண் இடம். கொன்- (தாற்பரியம்) அடைக்கின்ற-கடம்-கூடு. தத்து-ஒத்து. இன்னொல்-இனிவார்த்த

கொங்க டம்பு கொங்கு பொங்கு
 பைங்க டம்பு தண்டை கொஞ்சு
 செஞ்சு தங்கை தங்கு பங்கு வங்கன் தாராய்த்

சந்த டர்ந்தெ முத்த ரும்பு
 மந்த ரஞ்செ முங்க ரும்பு
 கந்த நம்பை செண்ப தங்கொள் செந்தில்வாழ்வே-

தங்க டங்க டந்து சென்று
 பண்க டங்க டந்த இன்சொல்
 திண்பு னம்பு குந்து கண்டி ஹஞ்சுகோவே-

அந்த கங்க லங்க வந்து
 கந்த ரங்க லந்த சிந்து
 ரஞ்சி மற்று வந்த லம்பு ரிந்தமார்பா;

அம்பு னம்பு குந்த நண்பர்
 சம்பு நண்பு ரந்த ரன்ற
 ரம்ப லும்பர் கும்பர் நம்பு தம்பிரானே-

(நா) வெஞ்ச ரோருக மோகி நஞ்ச மோகப லோநெடு
 வின்ப சாகர மோவடு வகிரோமுன்-

வெந்து போனபு நாநன சம்ப ராரிடி ராரியை
 வென்ற சாயக மோகரு வினாயோகன்;

தஞ்ச மோயம தூதுவர் நெஞ்ச மோவெனு மாமத
 சங்க மாதர்ப யோநு மதில்முழகு-

ஹதயுடைய வள்ளியை. அந்தகன்-யமன். வந்து-(அவனைவென்று) வந்து-
 கந்தாம்-(அன்புநிதியமாகிய) குகையில். சிந்தாம்-தெய்வயானை. அலம்-அமை
 வாச. புரிந்த-விரும்பிய. புனம்-ஆரணிபத்தில். கண்பர்-சிகேகமுடைய மகரு
 ஷிகளுக்கு. சம்பு-சுகஞ்செய்யவாகிய. நன்-நல்ல. புரந்தான் - இத்திரனது.
 தாம்-தகுதியையுடைய. கும்பர்-அகத்திடமுனிவர். கோங்கென்பது கொங்கெ
 னின்றது. மந்தாம், மந்தமென்றாயிற்று. சேண்என்பது-சேண்என நின்
 றது. சேண்-ஆகாயம்.

(நா) சரோருகம்-தாமரை. கடு-கொடிய. சாகரம்-கடல். வகிரிர்-மாவடு
 விற்பின்பு. புரநனசம்பாரி. பழையமன்மதன். புராரியை-சிவபிரானை. சாய
 கம்-பாணம். கருவினை-நிலைநிலைமலர். தஞ்சம்-பெருமை. ஒம்-அற்ற. மாமத-
 பெரியவிரகத்தையுடைய. சங்கம்-கூட்டமாகிய. யோநுதாம் - கொங்கையில்,

சங்கை யோவிறு கூதள கந்த மாலிகை தோய்தரு
தண்டை சேர்கழ லீவது மொருநாளே;
பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட னீறெழ வானவர்
பண்டு போலம ராவதி குடியேறப்-
பங்க யாசனர் கேசவ ரஞ்ச லேயென மால்வரை
பங்க நீறெழ வேல்விடு மினையோனே;
செஞ்ச டாடவி மீமிசை கங்கை மாமதி தாதகி
திங்கள் சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே-
செண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதிள் சூழ்தரு
செந்தில் மாநகர் மேவிய பெருமானே.

(திஅ) இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி-
இரவுபகல் மனது சிந்தித் துழலாதே;
உயர்கருணை புரியு மின்பக் கடல்முழுகி-
யுனையெனது ளறியு மன்பைத் தருவாயே;
மயில்தகர்க லிடைய ரந்தத் தினைகாவல்-
வனசகுற மகளை வந்தித் தணைவோனே;
கயிலைமலை யனைய செந்திற் பதிவாழ்வே-
கரிமுகவ னினைய கந்தப் பெருமானே.

(திசு) இன்பமுந் துன்பமுஞ் சந்ததங் கொண்டுசென்
றிங்குமங் குஞ்சுமுன் றிடுமாயத்-
துன்பவெண் கும்பியங் கந்தவிர்ந் துன்பெருந்
தொண்டனென் றுய்ந்துளங் களியேனே;

சங்கை-பயம். ஓவ-நீங்க. இரு-பெரிய. கூதளம்-ஒருவகைச்செடியின்மலர். தாரக
தண்டன்-தாரகா சுரானிய அரசன். கேசவர்-விஷ்ணுமூர்த்தி. அஞ்சல்-அஞ்ச
ற்கு; பயப்படவேண்டாம். ஏ-அசை. மால்வரை-பெரிய கிரொளஞ்சமலை. பங்க
நீறு-குற்றமாகிய சாம்பர். சடாடவி-சடைக்காட்டின். மீமிசை-மேல். தாதகி-
ஆத்தி. செண்பகாடவி-செண்பகவனம். ஓவஎன்பதிலிற்றுதி அகரங்கெட்டது.

(திஅ) உசிதவஞ்சி-மேன்மையுடைய பெண்கள். தகர்-ஆடு. கல்இடை
யர்-மலையிடத்தில் வசிக்கும் வேடர். வனசம்-அழகோடுகூடிய.

(திசு) சந்ததம்-எப்பொழுதும். கும்பி-(தாய்மார்) வயிற்றிலுதிக்கும்.

புன்குருந் துங்கியஞ் சந்தனஞ் சிந்திமுன்
பொங்குவெண் சங்கெறிந் தலைவீசம்-
தன் பொருந் தம்பசும் பொன்சொரிந் தெங்கணுந்
தந்திடுஞ் செந்திலம் பெருமானே.

(௬௩) ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய
ஏதனை மூடனை நெறிபேணு-
ஈனனை வீணனை யேடெழு தாமுழு
ஏழையை மோழையை அகலாநீள்;
மாவனை மூடிய நோய்பிணி யாளனை
வாய்மையி லாதனை யிகழாதே-
மாமணி நூபுர சிதா நாள்தனி
வாழ்வுற ஈவது மொருநாளே;
நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு
நாரத னூர்புகல் குறமாதை-
நாடியெ காணிடை கூடிய சேவக
நாயக மாமயி லுடையோனே;
தேவிம னேன்மனி ஆயிப ராபரை
தேன்மொழி யாள்தரு சிறியோனே-
சேணுயர் சோலையி னீழவி லேதிகழ்
சீரலை வாய்வரு பெருமானே.

(௬௪) ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்
தோடே வந்திட் டெயிர் சோர-
ஊடா நன்றற் றார்போல் நின்றெட்
டாமால் தந்திட் டெழல்மாதர்;

புன்-சிறிய. உந்தி-தள்ளி. பொருந்தம்-பொருளையாறு. பொருந்தம்தன் எனக்
கூட்டுக.

(௬௩) ஏவினை-பாணத்தை. ஏதனை-துன்பத்தையுடையேனை. ஏழை
யை, மோழையை- (இருபெயரோட்டு) ஏழையாகிய அறிவில்லாதவென்னை.
மாவனை-பெரியதீவினை. சேனம்-குளிர்ச்சியுடைய. தான்-திருவடியை. இசை
யில்-இசைப்பாட்டுடன். சேண்உயர்-ஆகாயம்வரை உயர்ந்த.

(௬௪) அந்தத்தோடே-அழகுடனே. வந்திட்டு-வந்து. ஓராது-(பின்வரு
வதை) உணராமல். பாராது-(நன்) னோற்றஞ்செய்யாமல். ஊடா-ஊடல்செய்

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

நாசந்

கூரா வன்பிற் சோரா நின்றக்

கோயா நின்றட

குலையாதே-

கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்

கோடா தென்னைக்

கருள்தாராய்;

சோரா வென்றிப் போரா மன்றற்

றோளா குன்றைத்

துலையாட-

சூதா யெண்டிக் கேயா வஞ்சச்

சூர்மா அஞ்சப்

பொருமலேலா;

சீரார் கொன்றைத் தார்வார் பொன்றச்

சேவே நெந்தைக்

கனியோனே-

தேனே யன்பர்க் கேயா மின்சொற்,

சேயே செந்திற்

பெருமானே.

(கூஉ) கன்றிலுறு மாணை வென்றவிழி யாலெ

கஞ்சமுகை மேவு

முலையாலே-

கங்குல்செறி கேச மங்குல்குலை யாமை

கந்தமலர் சூடு

, மதனாலே;

நன்றுபொருள் தீர வென்றுவிலை பேசி

நம்பவிடு மாத

ருடனாடி-

நஞ்சபுசி தேரை யங்கமது வாக

நைந்துவிடு வேளை

யருள்பாராய்;

குன்றிமணி போல்வ செங்கண்வரி போகி

கொண்டபடம் வீசு

மணிகூர்வாய்-

து. கன்றற்றார்-என்மையில்லாதவராய். எட்டா மால்-அடங்காதமயக்கம். உழல்-சஞ்சரிக்கின்ற. கூரா-மிகாத. சோரா-சோர்ந்து. அக்கு-(ஆகுபெயர்) எலும்பையுடைய சரீரம். ஒராரின்று-இளைத்துவின்று. கோடு-(ஆகுபெயர்) மலை. சூர்-போலும். சொல்-தீர்த்தி. கோடாது-கோணுதலில்லாதது. என்னைக்கு-என்று துதித்தற்கு. சோரா-சோர்ச்சியில்லாத. ஏயா-பொருத்தித் (திரிகின்ற). ஒன்று-பொருத்துகின்ற. சே-இடபவாகனம். கோடாது, விகாரமேழி.

(கூஉ) கன்று-(ஆகுபெயர்) இளம்பருவம். கஞ்சமுகை-தாமரையரும்பு. கங்குல்-இருள். கேசமங்குல்-கூத்தவதிகுமேதம். குலையாமை-அவிழாமல். அமதனாலே-அந்த அழகாலே. கன்று-என்மையுடைய. தீர-போக. நம்பவிடும்-எம்பி

கொண்ட மயி லேறி அன்றசுரர் சேனை

கொன்றகும ரேசு

குருநாதா;

மன்றல்கமழ் பூகங் தெங்குதிரள் சோலை

வண்டிபடு வாவி

புடைசூழ்-

மந்திரட மாடு செந்தினகர் மேவு

மைந்தஅம ரேசர்

பெருமானே.

(கூட) குகர மேவுமெய்த் துறவினின் மறவாக்

கும்பிட் நெத்தித்

தடமுழங்கி-

சூழுத வாயின்முற் றமுதினை நுகராக்

கொண்டற் கொண்டைக்

குழலாரோ;

டகரு தூளிகர்ப் புரதன இருகோட்

டன்புற் றின்பக்

கடலுடே-

அயிமு வேளைமெத் தெனவொரு கரைசேர்த்

தம்பொற் றண்டைக்

கழல்தாராய்;

ககன கோளகைக் கணவிரு மளவாக்

கங்கைத் துங்கப்

புனலாடும்-

கமல வாதனற் களவிட முடியாக்

கம்பர்க் கொன்றைப்

புகல்வோனே;

யிருக்க (அப்படி யிருப்பவரைக்) கைவிடும். கஞ்சு-(ஆகுபெயர்) பாம்பு. தேரை யாகி-தேரைபோல. போல்வ-ஒப்பனவாகிய. வரி-கீற்றுக்களையுடைய. பேரகி- பாம்பு. படம்-படத்திலுள்ள. மணிவீசும் - இரத்தந்தைதச்சிந்தும். கூர்-கூரிய. மன்றல்-மணம். பூகம்-கூகு. மந்திரசூக்து. அமரோர்-இத்திரனாருக்கு. பேசி விடுமெனக் கூட்டுக.

(கூட) குகரம்-மலைக்குகையில். மெய்த்துறவின் - உண்மைத்துறவால். நின்றமறவா-உண்ணைமறவாமல். (இராமல்) உத்தி-கொப்பூழாகிய. நுகரா-உண் டு. கொண்டல்-மேகம்போன்ற. அகரு-அகிறுத்தனம். தூளி-மகாந்தப்பொடி. கர்ப்புர-பச்சைக்கர்ப்பூங்கலந்த சந்தனமணிந்த. தனஇருகோடு-கொங்கை யாகிய இரண்டுகொம்புகளின். மெத்தென-மிருதுவாக; பைய. கோளகைக்கக னம் கண்-வட்டமாகிய ஆசையத்தின்மீது. அவிரும்-பிரகாசிக்கும். அளவா- அளக்கப்படாத. கமலஆதனற்கு - தாமஸாயாசனத்தையுடைய பிரமதேவனுக் கு. கம்பர்க்கு-(அக்கினித்) தம்பமாய்சிந்தெவிரானுக்கு. ஒன்றை-பிரணவப்

சிகர கோபுரத் தினுமதி ளினுமேற்

செம்பொற் கம்பத்

தளமீதும்-

தெருவி லேயுநித் திலமெறி யலைவாய்ச்

செந்திற் கந்தப்,

பெருமானே.

(௬௪) குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு

குருநிந ரம்பு

சீயூன் பொதிதோல்-

குலவு குரம்பை முருடு சுமந்து

குனகிம கிழ்ந்து

நாயேன் றளரா;

அடர்மத னம்பை யணையக ருங்க

ணரிவையர் தங்கள்

தோடோய்ந் தயரா-

அறிவழி கின்ற குணமற வுன்றன்

அடியிணை தந்து

கீயாண் டருள்வாய்;

தடவியல் செந்தி லிறையவ நண்பு

தருகுற மங்கை

வாழ்வாம் புயனே-

சரவண கந்த முருகக டம்ப

தனியமில் கொண்டு

பார்க்குந் தவனே;

சுடர்படர் குன்று துளைபட அண்டர்

தொழுவொரு செங்கை

வேல்வாங் கியவா-

துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட

சொரிகடல் நின்ற

சூரார்த்தகனே.

(௬௫) கொலைமத கரியன் ம்ருகமத தனகிரி

கும்பத் தனமானார்-

பொருளை, மதிள்-மதில். கம்பத்தனம்-(துசத்) தம்பத்தையுடைய மேடை. கர்ப்புரமென்பது-கர்ப்புரமென நின்றது.

(௬௪) குடர்-குடல். கிணம்-கொழுப்பு. அண்டு-கொருங்குகின்ற. குருதி-இரத்தம். குரம்பை-உடனாகிய. முருடு-விறகுக்கட்டை குனகி-(தாற்பரியம்) திரிந்து. தளரா-தளர்ந்து. அடர்-கொருங்குகின்ற. தோன்-புயத்தை. அயரா-சோர்ந்து. தடவியல்-தடாகங்களினழஞ்ஞன். சுடர்-ஒளி. படர்-விரிந்த. துரி தம்-விரைவாகச் செல்லும். பதங்க-மயிலாகிய. இரத-தேரையுடைய. ப்ரசண்ட-உக்கிரமானவனே. சொரி-(எல்லாவனங்களையும்) கொடுக்கின்ற. சூரார்த்தகனே-சூரனுக்குயமன்போன்றவனே.

குமுதவு முதுதழ் பருகிய ருகமயல்

கொண்டு நிடுநாயேன்;

நிலையழி கவலைகள் கெடவுன தருள்விழி

நின்றும் நிடுவேதான்-

நினதிரு வடிமல ரிணைமன தினிலுற

நின்பற் றடைவேனோ;

சிலையென வடமலை யுடையவ ரருளிய

செஞ்சொற் சிறுபாலா-

திரைகட லிடைவரு மசுரனை வதைசெய்த

செந்திற் பதிவேலா;

விலைநிகர் துதலிப மயில்குற மகளும்கி

ரும்பிப் புணர்வோனே-

விருதணி மரகத மயில்வரு குமரவி

டங்கப் பெருமானே.

(சுக) சேமக் கோமள பாதத் தாமரை

சேர்தற் கோதும

நந்தவேதா-

தீதத் தேயவி ரோதத் தேருண

சிலத் தேமிக

அன்புறாதே;

காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி

காரத் தேயழி

கின்றமாயா-

காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர்

காமுற் றேயும்

தென்கொலோதான்;

நேமிச் சூரொடு மேருத் துளொழு

நீளக் காளபு

யங்ககால-

(சுக) அன-ஒத்த. ம்ருகமத-கஸ்தூரியணிந்து. குமுதம் - குமுதமலர் போலும். நின-உன்னுடைய. நின்பற்று-நின்னிடத்திலன்பு. சிலையென-விலை. வடமலை-மகாமேரு. இப்பயில்-தெய்வயானை. விடங்கம்-அழகு.

(சுக) சேமம்-காவலாகிய. கோமளம்-அழகிய. வேதஅதீததே-வேதத் துக்கப்பாற்பட்ட நிலையிலே. அவிரோதத்தே - வேற்றுமையில்லாத விடத்திலே., நான் நீயென்னும் புகுப்பற்ற இடத்திலே. பூதவிகாரத்து - பஞ்சபூதபரிணாமத்தால். மாயா-பொய்யாகிய. காயத்து-சரித்தில். பசுபாசத்து-கீவபோதத்தின். காமுற்று-ஆசைப்பட்டி. வயும்-பொருத்தும். நேமிச்சூர்-கடலிலேமா

நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு

நீபச் சேவக

செந்தில்வாழ்வே;

ஓமத் தீவழு வாரகடீ கர்சிவ

லோகத் தேதரு

மங்கைபாலா-

யோகத் தாறுப தேசத் தேசிக

ஆமைத் தேவர்கள்

தம்பிரானே.

(சுஎ) தந்த பசிதனைய நிந்து முலையமுது

தந்து முதுகுதட

வியதாயார்-

தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுள்

தங்கை மருகருயி

ரெனவேசார்;

மைந்தர் மனைவிபர்க மும்பு கடனுதவு

மந்த வரிசைமொழி

பகர்கேடா-

வந்து தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகம

யங்க வொருமுகிட

மிசையேறி;

அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினி

லஞ்ச லெனவலிய

மயில்மேல்நீ-

அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம

தன்ப னெனமொழிய

வருவாயே;

சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலிணைகள்

சிந்து பயமயிலு

மயில்வீரா-

மாமாய் நின்றருளன். நீள-நீண்ட, காளபுயங்க - விடத்தையுடைய பாம்புக்கு, கால-யமனாகிய, நீலக்கிரீ-பபியசுழுத்தையுடைய, கலாபத்தேர்-மயிலாகிய இரத்ததை, விடு-செலுத்துகின்ற, நீபம்-கடப்பமாலை, ஓமம்-யாகருண்டம், வழு வாரகடீ-தவருமல் வளர்க்கின்றவர்களுக்கு, ஊர்-(ஆகுபெயர்) இருப்பிடம், ஆறு-மார்த்தம், ஊமை-மௌனம்; பேசாநிலை.

(சுஎ) தந்த - (உதார்க்கினி) கொடுத்த, அமுது-பால், மருகர்-மருமக் கன், கடும்பு-சுற்றத்தார், கடன்-உதவு-(தங்கல்) கடமையைச்செலுத்துகின்ற, வரிசை-ஒழுங்காகிய, மொழி-வார்த்தைகளை, பகர்-பேசி, கேடா-கெடுதலாக, தலைநவிர-தலையிர், மகிடமிசை-எருமைக்கடாமேலே, அஞ்சல்-பயப்படாதே, அந்தகனும்-யமனும், அடர்ந்து-செருங்கி, மறலியொடு-யமனுடன், உகந்த-மகிழ்ந்த, நகிலிணைகள்-இரண்டுகொங்கைகள், பயம்-பாலை, அயிலும் - உண்

நாசு அ திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

திங்க ளரவுநதி துன்று சடிலாருள்

செந்தி னாகரிதுறை

பெருமானே.

(௬௮) தரிக்குக்கலை நெகிழ்க்கும்பரி

தவிக்குங்கொடி

மதனேவிற்-

றகைக்குந்தனி திகைக்குஞ்சிறு

தமிழ்த் தென்றளி

னுடனேநின்;

றெரிக்கும்பிறை பெணப்புண்படு

மெனப்புள்கவி

சிலபாடி-

யிருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை

யுரைத்துயந்திட

அறியாரே;

அரிக்குஞ்சதுர் மறைக்கும்பிர

மனுக்குந்தெரி

வரிதான-

அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு

மரற்கும்புரி

தவபாரக்;

கிரிக்கும்பநன் முனிக்குங்க்ருபை

வரிக்குங்குரு

பரவாழ்வே-

கிளைக்குந்திற லரக்கன்கிளை

கெடக்கன்றிய

பெருமானே.

(௬௯) நிலையாப் பொருளை யுடலாக் கருதி

நெடுநாட் பொழுது

மவமேபோய்-

ணம். துன்று-நெருங்குகின்ற. சடிலர்-சடையையுடைய சிலபிரான். நவிரம்-நவிரெனவும், நவிலம்-நகிலெனவும், நின்றன.

(௬௮) கலை-சேலையை. நெகிழ்க்கும்-நெகிழ்த்து உடுத்தவன். பரிதவிக்கும்-பரிதாபப்படுவன். எவில்-பாணத்தால். தகைக்கும்-இளைப்பன். எரிக்கும்-கடும். பிறை-பிறைச்சத்திரன். என-என்று. புண்படும்-புண்படுவன். என-என்று(துறையமைத்து மனிதர்மேலே), புண்கவி-அற்பப்பாடல்களை. உரைத்து-பேசி. உய்த்திட பிழைக்க. அடி-திருவடிகளையும். முடி-முடியையும். புரி-செய்யப்பட்ட. தவபாரம்-தவப்பெருமையுடைய. கிரி-பொதிகைமலை. வரிக்கும்-வரச்செய்யும். கிளைக்கும்-விருத்தியாகும். திறல்-வலிய. அரக்கன்-குரன். கன்றிய-கோபித்த.

(௬௯) நிலையாப்பொருளை - பிரபஞ்சமாகிய அரித்தியப் பொருள்களை.

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

உளசக

நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
நிறைவாய்ப் பொறிகள் தமொறி;
மலரீர்ச் சயன மிசையாப் பெருகி
மடிவேற் குரிய நெறியாக-
மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
மலர்தாட் கமல மருள்வாயே;
கொலைகாட் டவுணர் கெடமாச் சலதி
குளமாய்ச் சுவற முதுகுதங்-
குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
கொதிவேற் படையை விடுவோனே;
அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
அழியாப் புனித வடிவாகும்-
அரனார்க் கதித பொருள்காட் டதிப
அடியார்க் கெளரிய பெருமானே.

(எய்) பரிமள கனபசு கந்தச் சந்தத் தனமானார்-
படையம படையென அந்திக் குங்கட் கடையாலே;
வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற் குழலாலே-
மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற் றருள்வாயே;
அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற் றிருமார்பா-
அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித் தெறிவேலா;
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா-
செயசெய அரகர செந்திற் கந்தப் பெருமானே.

உடலா-பொன்போல அருமைமாக. அவம்-வீணாக. கிறை-கிறைந்த குணம். பொறிகள்- (கைகால் முதலிய) இந்திரியங்கள், சயனமிசையா-படுக்கையின் மேலாக, ஒளியாய்-சோதி ரூபமாய் (வந்து), மாசலதி-பெரியகடல். குளமா- (சிறிய) குளமாகி, சுவற-வற்ற. முதுகுதம்-பெரிய குரான்கிய மாமாம். குறி போய்-(தன்) பெயர் கெட்டு. மேற்கதுவு-மேலே பற்றுகின்ற. அதித-அப்பாற் பட்ட, அதீதம்-அதிதமென நின்றது.

(எய்) சுகந்தம்-நல்லவாசனை. படை-சேனை. அந்திக்கும்-அடுக்கும். வரி- கீற்று. அளிகிரை-வண்டின் வரிசை. முரல்-ஒலிக்கின்ற. கங்குல்-இருள்போ ன்ற. மறுகிடும்-சுழலும், மருளனை-மபக்கமுடைய வடியேனை. தொங்கல்-மா ழை, வெம்ப-கொதிக்க. திரிபுர தகனர்-மும்புரத்தைவெரித்த சிவபிரான்.

(எக) புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற்

புயலிற் றங்கப்

பொலிவோனும்-

பொருவிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப்

பொருளைப் பண்பிற்

புகல்வோனும்;

திகிரிச் செங்கட் செவியிற் றஞ்சத்

திகிரிச் செங்கைத்

திருமாலும்-

திரியப் பொங்கித் திரையற் றுண்டுட்

டெளிதற் கொன்றைத்

தரவேனும்;

தகரத் தந்தச் சிகரத் தொன்றித்

தடநற் கஞ்சத்

துறைவோனே-

தருணக் கொங்கைக் குறவிக் கின்பத்

தையலித் தன்புற்

றஞர்வோனே;

பகரப் பைம்பொற் சிகரக் குன்றைப்

படியிற் சிந்தத்

தொடும்வேலா-

பவளத் துங்கப் புரிசைச் செங்கிற்

பதியிற் கந்தப்

பெருமானே.

(எஉ) மங்கை சிறுவர் தங்கள் களைஞர்

வந்து கதற

வுடல்தீயின்-

(எக) புகர்-புள்ளிகளையுடைய. அ-அந்த. பகரம்-அலங்காரம்பொருந்திய. குன்றில்-மலைபோன்ற வெள்ளையானையில். பொலிவோனும்-விளங்குகின்ற இரத்திரனும். பொருவில்-ஒப்பில்லாத. தஞ்சம்-(எல்லாருக்கும் பற்றுக்கோடாகிய சுருதிச்சங்கம்-வேதத்தின் கூட்டமாகிய. புகல்வோனும்-சொல்லுகின்ற உருத்திரனும். திகிரி-வட்டமாகிய. செம்-சிவந்த. கட்செவி- (ஆதிசேடனாகிய) பாய்பில். தஞ்ச-சித்திரை செய்கின்ற. திகிரி-சக்கரத்தையுடைய. திரிய- (கற்பாந்தத்திலே) கெட. பொங்கி-(நீர்) எழுந்துகின்ற. திரை அற்று-(பிறவிக்) கடலைக்கெடுத்து. உண்டு-அதுபவித்து உள் தெளிவதற்கு-மனந்தெளிவடைதற்கு. ஒன்றை-ஏகமாகிய மெய்ப்பொருளை. தகரத்தந்து-தகரவித்தையுடைய வேதனாவின். அ-அந்த. சிகரத்து-உச்சிபாகிய பிரமாஸ்தானத்தில். தடம்-விசாலமாகிய. கஞ்சத்து-(இதய) தாமரையில். தருணம்-இளமை. குறவி-குறத்தன்மையுடைய வள்ளிநாயகி. பகரம்-பிரகாசம். படியில்-பூமியில். சிந்த-சிதறும்படி. புரிசை-கோட்டை.

(எஉ) மண்டி-செருங்கி. விண்டு-(மேற்கூறிய மங்கைமுதலியேர்) வெ

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

௩௩௩௩௩

மண்டி யெரிய விண்டு புனலில்

வஞ்ச மொழிய

விழுகுவ;

வெங்கண் மறவி தன்கை மருவ

வெம்பி யிடறு

மொருபாச-

விஞ்சை வினோயு மன்று னடிமை

வென்றி யடிகள்

தொழுவாராய்;

சிங்க முழுவை தங்கு மடவி

சென்று மறமி

ஹுடன்வாழ்வாய்-

சிறறை மகிழ அன்பர் புகழு

செந்தி லுறையு

முதலோனே;

பெங்கு மிலகு திங்கள் கமல

மென்று புகலு

முகமாதர்-

இன்பம் வினோய அன்பி னனோயு

மென்று நினை

பெருமானே.

(எஃ) மனைகனக மைந்தர் தமதழகு பெண்டிர்

வலிமைகுல சின்ற

நிலையுர்பேர்-

வளரிவுமை தஞ்ச முனைபுனைவ ளங்கள்

வரிசைதம ரென்று

வருமாய்;

கனவுநிலை யின்ப மதனையென தென்று

கருதிவிழி யின்ப

மடவார்தங்-

கலவிமயல் கொண்டு பலவுடல்பு ணர்ந்து

கருவில்விழு கின்ற

நயல்போதான்;

ளிவந்து. வஞ்சம்-சிறுமைபாகிய தீட்டு. ஒழிய-நீங்க. ஆவி-உயிர். வெங்கண்-கொடிய. மறவி-யமன். வெம்பி-வாடி. இடறும் - (எல்லிஷயங்களிற் செல்லவிடாமல்) தடுக்கும். பாசவிஞ்சை - (யமன்) பாசமாகிய கயிற்றின் வீதனை; அஃதாவது: கட்டுதல். வினோயுர்-அன்று-உண்டாகும் அந்தக்காலத்தில். அடிமை-தொண்டனாகிய அடியேன். உழுவை-புவி. அடவி-தினைக்காடி. மறமின்-வன் ளிராயகி. ஆவ்வெம்பியிருவுளன்கூட்டுக. புகழு-ஏன்பதில். உகரம்-சரணியை.

(எஃ) கனகம்-பெண். நின்றநிலை-இருந்த இருப்பு. தஞ்சம்-ஆதரமா யுள்ளவைகள். முனை-புந்தனைத்தில். புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட. வளங்கள்- (சந்தகரூபத்தாதிசனாகிய) செல்வங்களின். வரிசை-ஒழுங்கு. தமர்-உந்தத்

நீணையின தன்பர் பழவினைக னோந்து
நெடுவரைபி ளாந்த கதிர்வேலா-

நிலமுதல்வி ளங்கு நலமருவு செந்தில்
நிலைபெறஇ ருந்த முருகோனே;

புனைமலர்பு னைந்த புனமறம டந்தை
புகளஇரு கொங்கை புணர்மார்பா-

பொருதுடனெ திர்த்த நிருதர்மகு டங்கள்
பொடிபடந டந்த பெருமானே.

(எசு) முலைமுகந்தி மிர்த்த மலர்களுஞ்ச ரிந்த
முறுவலுஞ்சி வந்த கனிவாயும்-

முருகவிழ்ந்து திர்த்த மலர்களுஞ்ச ரிந்த
முடிவூமின்ப சிங்கி விழிவேலும்;

சுலைமுகங்க லந்த திலதமுங்கு விர்த்த
திருமுகந்த தும்பு குறவேர்வும்-

தெரியவந்து நின்ற மகளிர் பின்சு முன்று
செயலழிந்து முன்று திரிவேனே;

மலைமுசஞ்ச மந்த புலவர் செஞ்சொல் கொண்டு
வழிதிறந்த செங்கை வடிவேலா-

வளர்புனம்ப யின்ற குறட்டந்தை கொங்கை
மணிவடம்பு தைந்த புயவேனே;

தார். மரய-பொய்யாகிய. விழியின்பம்-விழித்தலாலே செய்யுஞ்சுகம். பலவு
டல்-அகேக சரீரம். புணர்ந்து-சேர்ந்து. இயல்போ-அழகோ. நிலமுதல்-மண்
முதலிய (மற்றையவனங்களும்). புனை-அணிப்பபட்ட. புனமறமடந்தை-கரட்
டிவண்ண வீரத்தையுடைய வேடப்பெண். புனகம்-மகிழ்ச்சி. நிருதர்-அரக்கர்.
மகுடம்-கிரீடம்.

(எசு) திரிந்த-பூசிய. முறுவலும்-புன்சிரிப்பும். முருகு-வாசனை. அவி
ழ்த்து-விரித்து. முகிலும்-மேகம்போன்ற கூத்தலும். இன்பம்-சுகத்தைத்தரும்.
சிங்கி-விடம்போன்ற. சிலை-வில்லாகிய புருவம். ததும்பு-தளிக்கின்ற. குரு
வேர்வும்-சிறுவேர்வையும். உழன்று-வருத்தி. மலைமுகம்சுமந்த -சந்திமுகிபெ
ன்னும் பூதத்தால் சுமந்துகொண்டு போயடைக்கப்பட்ட. புலவர்-கங்கோர்.
செஞ்சொல்-(குருபெயர்) திருமுருகாற்றுப் படைமைய. கொண்டு-ஏற்றுக்கொ

திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

நாந்நூ

அலைமுகந்த வழந்து சினைமுதிர்ந்த சங்க

மலறிவந்து கஞ்ச

மலர்மீதே-

அளிகலந்தி ரங்க இசையுடன்று யின்ற

அரியசெங்கில் வந்த

பெருமானே.

(எரு) மூப்புந் துச்செவி கேட்பந் துப்பெரு

மூச்சந் துச்செயல்

தமிழாறி-

மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிக் கக்கட

மூக்குக் குட்சளி

யினையோடும்;

கோட்டிக் கட்டியி னூட்டிச் செற்றிடு

கூட்டிற் புக்குயி

சுலையாமுன்-

கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்

கூட்டிச் சுற்றநூள்

புரிவாயே;

காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றலர்

காப்பைக் கட்டவர்

குருநாதா-

காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குப்பல

காப்புக் குத்திர

மொழிவோனே;

வாய்ப்புந் தத்தமிழ் மார்க்கக் கிட்பொருள்

வாய்ச்சுச் சித்திர

முருகோனே-

வார்த்தைச் சிற்பா தீர்த்தச் சுற்றலை

வாய்ச்சுட் பொற்பமர்

பெருமானே.

ண்டு, வழி-(பூதத்தாலடைக்கப்பட்ட மலைக்குகையின்) வழியை, சினை-குல், அலறி-முழங்கி, இரங்க-இசையொலிசெய்ய, இசை-அவ்விராகத்தூடன்.

(எரு) செவ்வேட்பு-காதுகேட்டல், மூர்க்கச் சொற்குரல், கடினவார்த்தையினாலி, இளை-சுளை; கோழை, கோப்புக்கட்டி-கோவைசெய்து; ஒழுங்குபடுத்தி, இன-தன்பமானது, பிச்சுஎற்றிடு-சிறைத்து அடித்திடு, கூட்டில்-சீர்த்தில், கூற்ற-(உடல்வேறு உயிர்வேறுகக்) கூறுபடுத்து தலையுடைய, தத்துவம்-யமனுடைய வேதனைத்தன்மை, கூட்டி-சேர்த்து, காப்பு-காவலை யுடைய, கோட்டி-வளைத்து, பற்றலர்-பகைவர், காப்பை-காவலையுடைய திரி புர்த்தை, கட்டவர்-களைத்தவர், ஆட்டி-மனைவி, புக்கு-புகுத்து, உத்தரம்-(அம்-மனைவி சேன்விக்ரு) மறுமொழி, அத்தமிழ் மார்க்கத்திட் பொருள்வாய்ச்சு, அத்தத் தமிழ்வழியிலுள்ள உறுதிப்பொருளிடத்துக்கு, வாய்ப்புந்-பொருத்த முற்ற, சித்திரம்-அழகிய, வார்த்தை-நல்வசனங்களை யுடைய, தீர்த்தம்-நீர், சுற்று-சூழ்கின்ற, வாய்ப்புந், ஏன்பதில் இதுதி, அகைக்கெட்டது.

(எசு) வஞ்சக் துடனொரு நெஞ்சிற் பலநினை

வஞ்சிக் கொடியிடை

மடவாரும்-

வந்திப் புதல்வரும் அந்நிக் கிளைஞரு

மண்டிக் கதறிடு

வகைகூர;

அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்

அங்கிக் கிரையென

வுடன்மேவ-

அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்

அன்றைக் கடியினை

தசவேணும்;

கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர்மெய்து

கன்றச் சிறையிடு

மயில்வீரா-

கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்

கண்டத் தழுகிய

திருமார்பா;

செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத் தமிழ்தெரி

செந்திற் பதிநக

ருறைவோனே-

செம்பொற் குலவட குன்றைக் கடலிடை

கிந்தப் பொரவல

பெருமானே.

(எஃ) வரியார் கருங்கண்

மடமாதர்-

மகவாசை தொந்த

மதுவாகி;

இருபோது நைந்து

மெலியாதே-

இருதாளி னன்பு

தருவாயே;

பரிபால னஞ்செய்

தருள்வோனே-

பரமேசு ரன்ற

னருள்பாலா;

அரிகேச வன்றன்

மருகோனே-

அலைவா யமர்ந்த

பெருமானே.

(எசு) பல-பலவிஷயங்களை. வந்தி-வணங்குகின்ற. அந்நி-அங்கின்று. வகை-விதம். கூர-மிச. அஞ்சம்-(தத்துவப்பகுதிகளின்) அம்சம். கலைபடு-பிரி யப்பட்டுப்போகின்ற. பஞ்சி-வருத்தமுடைய, அங்கிக்கு-அக்கிரிக்கு. இரை யென-உணவாக. உடன்-உடனே, பயம்உற-பயப்பமேம்படி. சமன்-யமன். கண் டெ-தற்கண்டு. ஒத்தன-ஒத்த. அண்டு-ஒருங்குகின்ற. அத்திரு-அதச்சிறப்பு டைய. மயில்-மயில்போல்வரனாகிய வள்ளியம்மையின். கண்-கண்ணுடைய. தத்து- தாவுகின்ற. வடகுன்றை-மகாமேருமலைகைய. கிந்த-கிதற. ஒத்தன-ஒப்பதில்- அன்சாரியை.

(எஃ) வரி-இதனை. தொந்தம்-தொடர்ச்சி. பரிபாலனம்-தாவல்.

(எஅ) விர்ததி னூறி வந்தது காயம்

வெந்தது கோடி.

பிணிமேலோ-

விண்டுவி டாம லுன்பத மேவு

விஞ்சையர் போல

அடியேனும்;

வந்துவி நாச முன்கலி தீர

வண்சிவ ஞான

வடிவாகி-

வன்பத மேறி யென்களை யாற

வந்தருள் பாத

மலந்தாராய்;

எந்தனு ளோக செஞ்சுட ராகி

யென்கணி லாடு

தழல்வேணி-

எந்தையர் தேடு மன்பர்சு காய

ரெங்கஞ்சு வாழி

யருள்பாலா;

சந்தர ஞான மென்குற மாது

தன்றிரு மார்பி

லணைவோனே-

சந்தர மான செந்திலில் மேவு

சந்தசு ரேசர்

பெருமானே.

(எஅ) துன்பங்கொண்டங்க மெவிர்த்தற

நொந்தன்பும் பண்பு மறந்தொளி

துஞ்சும்பெண் சஞ்சல மென்பதி

லணுகாதே-

இன்பந்தந் தும்பர் தொழும்பத

கஞ்சந்தந் தஞ்ச மெனும்படி.

யென்றென்றுந் தொண்டு செய்யும்படி.

யருள்வாயே;

(எஅ) வீர்து - இந்திரியம். காயம்-சரீரம். விண்டுவிடாமல் - விடுபட்டுப் போகாமல். விஞ்சையர்-அறிவுடையோர். விநாசம்-அழிவை. முன்-நினைக்கின்ற. கலிதீர-சிறுமை நீங்க. வன்-வலிய. பதம்-பதவி. களைஆற-சிரமம் நீங்க. உள்-மனத்தில். கணில்-கண்ணிடத்து. தழல்வேணி-அக்கினிபோன்ற சடையையுடைய. எந்தையர்-எங்கள் பிதாவாயுள்ள சிவபிரானார். சந்தரம்-அழகு. சுரேசர்-தேவர்களுக்குத் தலைமையான இந்திரனார். என்றனுள்ளென்பது எதுகைநேர்க்கி எந்தனுள்ளென்றது.

(எஅ) அங்கம்-சரீரம். அற-மிச. ஒளி-பிரகாசம். துஞ்சும்-கெடும். பெண்-சஞ்சலம்-பெண்கள் காமத்துன்பம். தம்-தங்களுடைய. தஞ்சமெனும்படி-பற்றுக்கோடென்று சொல்லும்விதம். உம்பர்-தேர்முற்பத கஞ்சம் - தேவர்கள்

நின்பங்கொன் றங்குற யின்சர

ணங்கண்டுந் தஞ்சமெ னும்படி

நின்றன்பின் றன்படி சும்பிடு

மினையோனே-

பைம்பொன்சின் தின் றுறை தங்கிய

குன்றெங்குஞ் சங்குவ லம்புரி

பம்புர் தென் செந்திலில் வந்தருள்

பெருமானே.

(அ) பதும விருசரண் கும்பித் தின்பக்

கலவி நலமிஞர் துங்கக் கொங்கைப்

பகடு புளிகிதர் துன்றக் கன்றிக்

கயல்போ லும்-

பரிய கரியசண் செம்பொற் கம்பிக்

குழைகள் பொரமருண் டின்சொற் கொஞ்சிப்

பதற் விதமுறுங் கந்துக் கொந்துங்

குழல்சாயப்;

புதுமை நுதிநகம் பங்கத் தங்கத்

தினிது வரையவெண் சந்தத் திந்துப்

புருவ வெயர்வுடன் பொங்கக் கங்கைச்

சடைதாரி-

பொடிசெய் தருள்மதன் தந்தரப் பந்திக்

கறிவை யீழுவிழிம் பண்புத் துன்பப்

பொருளின் மகளிர் தம் மன்புப் பண்பைத்

தவிரேனே

திதிதி ததததர் திந்தித் தந்தட்

டிடிடி டட்டடன் டிண்டிட் டண்டத்

தெனன தனதனந் தெந்தத் தந்தத்

தெனனன-

வணங்குந் திருவடித் தாமரையின். இன்பம்-ஆனந்தத்தை. தந்து-கொடுத்து. தொண்டு-வழிபாடு பங்கு-பாகத்தில். கண்டும்-தரிசித்தும். அன்பின்-அன்பால். தன்-சாரியை. படி-பூமியில். இன்னுறை-இனியநீர்த்துறைகள். குன்று-(மணற்) குன்று. வலம்புரி சங்கு-வலம்புரிச்சங்கு. பம்பும்-நெருங்கும்.

(அ) பதும-தாமரைபோன்ற. பகடு-யானை. புளிகிதம்-மகிழ்ச்சி. துன்ற-நெருங்க. கண்-கண்ணானவை. குழைகள்-காதணிகளை. பொர-மோத. மருண்டு-மயங்கி. இன்சொல்-இனிப சொற்களால். பதற்-நடுங்க. இதம்-நன்மை. கந்து-பற்றுக்கோடாயிருக்கும். கொந்து-பூங்கொத்துகளையுடைய. சாய-அவிழ. நகறுதி-நகத்தின் துளி. பங்கத்து-வேறுபாடேன். அங்கத்து-சரித்தத்தில். இனி லுவரைய-இனிமையாக அழுத்த. சந்தம்-கிறம். இந்து-சந்திரன் போன்ற முகத்தில். உடன்-உடனே. சடைதாரி-சடை தரித்திருக்கப்பட்ட சிவபிரான். தந்தரப்பந்திக்கு-படை வரிசையால். இழவிழி-இழந்துவிடும். பண்பு-விதமாகிய.

திருந்தி தகிர்தகிற் திந்தித் திந்தித்
 திரிரி தராவென் நென்றொப் பின்றித்
 திமிலை பறையறைந் தெண்டிக் கண்டச் சுவர்சோரச்;
 சதியில் வருபெருஞ் சங்கத் தொங்கற்
 புயவ சுரர்வெகுண் டஞ்சிக் குஞ்சிக்
 தலைகொ டடிபணிந் தெங்கட் குண்கட் க்ருபைதாவெண்-
 சமரகு மரகஞ் சஞ்சற் றுஞ்செய்ப்
 பதியில் முருகமுன் பொங்கித் தங்கிச்
 சலதி யலைபொருஞ் செந்திற் கந்தப் பெருமானே.

(அக) பூரண வாரகும்ப சீதப டிரகொங்கை
 மாதர்வி காரவஞ்ச லீலையி லேயுழன்று
 போதவ மேயிழந்து போனது மானமென்ப தறியாத-
 பூரிய னாகிரெஞ்ச காவல்ப டாதபஞ்ச
 பாதக னுயறஞ்செ யாதடி யோடிநந்து
 போனவர் வாழ்வுகண்டு மாயையி லேயுழந்து மயல்தீரக்;
 காரண காரியங்க ளானதெ லாமொழிந்து
 யானெனு மேதைவிண்டு பாவக மாயிருந்து
 காலுட லுடியங்கி நாகியின் மீதிரண்டு விழிபாய-
 காயமு நாவிரெஞ்ச மோர்வழி யாகவன்பு
 காயம்வி டாமலுன்ற னீடிய தாணினைந்து
 காணுதல் கூர்தவஞ்செய் யோகிகளாய்விளங்க வருள்வாயே;

பொருளின் மகளிர்-வேசையர். பண்பை-குணத்தை. ஒப்பின்றி-உவமானியில்
 லாமல். திமிலை பறை-திமிலையும்(என) வாத்தியங்களும். அறைந்து-ஒலித்து.
 சோர-இடிந்துவிழ. சதியில்-வஞ்சகத்துடன். சங்கம்-கட்டடமாகிய. தொங்கல்-
 வஞ்சிமலை. வெகுண்டு அஞ்சி-மிகப்பயந்து. குஞ்சி-குமிழி. கொடு-கொண்டு;
 ஆல். கட்டுருபை-கண்அருள். எண்-ரினைக்கப்பட்ட. சமர-யுத்தத்தையுடைய.
 செய்ப்பதி-வயலூர். சலதி-கடல், மருண்டெடுங்க இழவிடும்பண்பைஎனமுடிக்க.

(அக) ஆரம்-முத்துமலை. சீதபஹம்-குளிரந்த சந்தனம். உழன்று-வருந்
 தி. போதா-காலத்தை. பூரியனாகி-கீழோனாகி. காவல்பாத-கட்டுக்குளடங்கா
 த. அடியோடிநந்து-முழுவதுங்கெட்டு. ஏதைகுற்றத்தை. விண்டு-(பிறவினை)
 வேறுபடுத்தி. உடல்-சரீரம். பாவகம்-புனிதம். கால் ஊடு இயங்கி- (சுழமுறா
 நாயிலேசெல்லுகின்ற) பிரணவாயுவினிடையே சஞ்சரித்து. நாகியின்மீது-
 மூக்கின் (இரண்டு பக்கத்து) மேலும். இருவிழிபாய-இரண்டு கண்ணுமடாய்ந்

கூடாடு அ திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

ஆரண சாரமந்தர வேதமெ லாம்விளங்க
ஆதிரை யானேநின்று தாழ்வனெ னாவணங்கு
மாதர வால்விளங்கு பூரண ஞானமிஞ்சு முரவோனே-
ஆர்கலி யூடெழுந்து மாவடி வாகிநின்ற
சூரணை மாவவென்று வானுல காளுமண்ட
ரானவர் கூரார்தை நீரமு னாம்மகிழ்ந்த முருகேசா;
வாரண மூலமென்ற பொதினி லாழி கொண்டு
வாவியின் மாடிடங்கர் பாழ்பட வேயெறிந்த
மா முகல்போலிருண்டமேனிய அமுருத்தன் மருகோனே
வாலு க மீதுவண்ட லோடிய காவில்வந்து
சூலநிறை வானசங்கு மாமணியீ னவுந்து
வாரிதி நீர்பரந்த சேரலை வாயுகந்த பெருமானே

(அஉ) உரைத்த சம்பரம வடிவு திரங்கிக்
சுறுத்த குஞ்சியும் வெளிறிய பஞ்சொத்
தொலித்தி மிஞ்செனி செவிநிற வொண்கட் குருடாகி-
யுரத்த வெண்பலு நழுவிம தங்கெட்
டிரைத்து கிண்கிணை னிரும் லெழுந்திட்
மோப்பு டன்றலை கிறுகிறே னும்பித் தழுமேல்கொண்;
டரத்த மின்றிய புழுவினும் விஞ்சிப்
பழுத்து ளஞ்செயல் வசனம் வரம்பற்
றடுத்த பெண்டிரு மெதிர்வர நிந்தித் தனைவோரும்-

து செல்ல. காயம்-சரீரம். நாவு-வாக்கு. நெஞ்சு-மனம். ஓர்வழியாக-ஒருவழிப்
பட. காயம்-சோபத்தை. விடாமல்- (வெளி) விடாமல்; உள்ளடக்கியென்றபடி.
கூர்-மிகு. ஆதிரையான்-திருவா திரைநட்சத்திரத்தையுடைய சிவபிரான். ஐ-சா
ரியை. தாழ்வனென-வணங்குவேனென்று சொல்லி. ஆதரவு-அன்பு. உரவோ
னே-வலிமையுடையவனே. ஆர்கலி-கடல். கூர்அரந்தை-மிகுந்ததுன்பம். வார
ணம்-யானை. மாடு-பக்கத்தில். இடங்கர் முதலை. பாழ்பட-இறக்க. முகில்-மேச
ம். வாலு-கம்-வெண்மணல். மீது-மேல். வண்டல்-ஓடிய-நீர்ச்சுழிநிறைந்த. காலி
ல்-வாய்க்காலில். மணியீன-முத்துக்களைப்பெற. வாரிதி-கடல்.

(அஉ) உரைத்த-சொல்லப்பட்ட. சம்பரம-மகிழ்ச்சியுடைய. வடிவு-சரீ
ரம். திரங்கி-தோல்சுரித்து. குஞ்சி-மயிர். வெளிறிய-வெளுத்த. ஒலித்திடம்-
சத்தங் கேட்கப்படும். உராத-பலமுன்ன. நழுவி-சுழன்று. மதம்-ஆணவம். உ
ளைப்பு-வருத்தம். அரத்தம்-இன்றிய-இரத்தம் வற்றிய, விஞ்சி-மிகுந்து.

அசுத்த னென்றிட வுணர்வது குன்றித்
 துடிப்ப துஞ்சினி துளதில தென்கைக்
 கவத்தை வந்துயி ரலமரு மன்றைக் கருள்வாயே;
 திரித்தி ரிந்திரி ரிரிரி ரின்றிட்
 டுட்டு டுண்டு டுண்டு டுண்டு
 டிகுட்டி குண்டிகு டிகுடிகு டிண்டிட் டிகுதீதோ-
 திமித்தி மிந்திமி திமிதிமி யென்றிட்
 டிடக்கை துந்துயி முரசு முழங்கச்
 செருக்க ளாநனில் நிருதர் தயங்கச் சிலபேய்கள்;
 தரித்து மண்டைபி லுதிரமு ரிஞ்சத்
 திரட்ப ருந்துகள் குடர்கள் பிடுங்கத்
 தருக்கு சம்புகள் நிணமத ருந்தப் பொருமவேலா-
 தழைத்த கண்டியில் வயலியி லன்பைப்
 படைத்த நெஞ்சினி லியல்செறி கொங்கந்
 றனித்த செந்திலி லினிதுறை கந்தப் பெருமாளே.

(அந்) மொழியுரி றங்கருத்து மகரவி னங்கலக்கு
 முடியவ னோந்தரற்று கடலாலும்-
 முதிர்வி டம்பரப்பி வடவைமு கந்தமுற்குள்
 முழுசுயெ முந்திருக்கு நிலவாலும்;
 மழையள கந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
 மயல்தணி யும்படிக்கு நினைவாயே-
 மரகத துங்கவெற்றி விகடந டங்கொள்கித்ர
 மயிலினில் வந்துமுத்தி தரவேணும்;

உளம்பழுத்த-உள்ளம் வெளுத்து. செயல்-செய்கையும். வசனம்-பேச்சும். வசம்பு-அதன தன்னவு. உணர்வு-அறிவு. உளது-(உயிர்) இருக்கிறது. இவது-இல்லை. என்னைக்கு-என்று சொல்லுதற்கு அவத்தை-மாணச துன்பம். அலமரும் சுழலும். இடக்கை, தந்தயி, முகம்-இம்முன்னும் ஒவ்வொருவாச்சியங்கள். தயங்க-திகைக்க. தரித்து-தங்கி. சம்புகள்-நரிகள். கண்டி, வயல், கொங்கு-இம்முன்னும் ஒவ்வொருதவங்கள். தனித்த-ஒப்பற்ற.

(அந்) மொழியும்-சொல்லப்படும். மகரஇனம்-மகரமீன்கூட்டத்தை. முடிய-முழுவதும். திரந்து-பேயர்லிசெய்கின்ற. முதிர்-முதிர்ந்த அ-அந்த. வடவைமுகம் தந்திருள்-வட்டியிருக்கினி இடத்தில். மழை-மேகம்போன்ற அ

அழகிய மென்ருறத்தி புளகித சந்தனத்தி
 னழுதத னம்படைத்த திருமார்பா-
 அமரர்பு ரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு
 மருணைவ ளம்படுக்கு மிறையோனே;
 யெழுபுவ னம்பிழைக்க அசுரர்சி ரந்தெறிக்க
 எழுராயி லந்துனைத்த சுடர்வேலா-
 இரவித ளந்தரத்தர் அரியர பங்கயத்த
 ரிவர்குப்ப யந்தவீர்த்த பெருமானே.

(அச) தோடு மென்குழை யூடே போரிடு
 வானை டங்கயல் போலே யாருயிர்
 குரை கொண்டிடு வேல்போ லேதொடர் விழிமானார்-
 குத கந்தனி லேமா லாயவர்
 ஏத மென்றி யாதே நுழ்வினை
 குழும் வெந்துய ராலே தானுயிர் சுழலாதே;
 யாடும் வெம்பண மாரீன் காரர
 லுறு கண்டிட மேல்வீழ் தோகையி
 லாடும் வண்கும ரேசா வாறிரு புயவேனே-
 யாரு நின்னரு ளாலே தாடொழ
 வான்மை தந்தருள் வாழ்வே தாழ்வர
 வாதி தந்தவ நாயேன் வாழ்வர வருவாயே;
 யோடும்-வெங்கதி ரோடே சோமனும்
 ஊழி யண்டமு லோகா லோகமை
 யூரு பிந்திர னான தேவரு கடிபேண-

னகம்-கந்தல், மாகத-பச்சைநிறமுன்ன, வீகட-ஆச்சரியமாகிய, புளகிதம்-இங்
 கிதம், படைத்த-(தாற்பரியம்)தழுவிய, எழுபுவனம்-எழுலோகம், தெறிக்க-தெ
 றித்துவிழ, எழு-மேலெழுகின்ற, சயிலம்-கிரௌஞ்சமலை, அந்தரத்தர்-ஆகாய
 வாசிகள், அரி அரபங்கயத்தர்-திரிமூர்த்திகள்.

(அச) குழை-காது, குறை-கொன்னை, குதுஅகம்-வஞ்சகமனம், யால்-
 மயக்கம், ஏதம்-குற்றம், பணம்-படம், கரீ அரவு-கரியபடிப்பு ணறுகண்டிட-
 புண்பட, தோகை-மயில், ஆரும்-சிறையும், ஆண்மை-வீரம், ஒடும்-ஒடுகின்ற,
 சோமன்-சந்திரன், லோகாலோகம்-ஐல்லா உலகமும், மையூரூம்-மேசத்திலூர்
 டுசெல்லும், நானு-பலவித, ஊறி-உ- (தே) னூறுகின்ற, அம்புயன் - தாமரைப்

ஆறி டம்புயன் வேலா வாலய

முறி தங்கிய மாலா யாரண

தோத வெண்டிரை சூர்மார் பூடுற

விடுமவேலா;

வேடு கொண்டின வேடா வேடைய

வேழம் வெம்புணி போலே வேடர்கள்

மேவு தண்டின மீதே மாலொடு

மிதண்மேனி-

மேக மென்குழ லாய்நீ வாவென

மேவு கந்தசு வாமீ மாதமிழ்

வீறு செந்திலின் மீதே மேனிய

பெருமானே.

(அரு) படிதனி லுறவெனு மனைவர்கள் பரிவொடு

பக்கக் திற்பல சுத்திட்டுத் துயர்

கொண்டுசாரடி-

பனைமா விறகடை யழலிடை யுடலது

பற்றக் கொட்டுக டட்டிச் சுட்டிடு

துன்பமேவி;

கடிசம னுயிர்தனை யிருவிழி யனலது

கக்கச் சிக்கென முட்டிக் கட்டியு

டைந்துயோமுன்-

கதிதரு முருகனு மெனநினை பவரொடு

கற்பிற் புக்கறி வொக்கக் கற்பது

தந்திடாயோ;

வடகிரி தொலைபட வலைகடல் சுவறிட

மற்றெத் திக்கினு மெட்டுத் திக்கினும்

வென்றிவாழ-

வலியுட னெதிர்பொரு மசுரர்கள் பொடிபட

வட்டக் திட்டியர் வெற்பைக் குத்திம

லைந்தவேலா;

அடர்சடை மிசைமதி யலைசல மதுபுனை

யத்தற் சூப்பொருள் கற்பித் துத்தரு செந்தில்வாழ்வே-

பூவிலுள்ள பிரமன். வேலாவாலயம்-கடல். மால்-விஷ்ணு. ஆய்ஆரணன்-ஆசாயப்பட்டவேதத்திலுள்ள ருத்திரன். ஓத-துதிக்க. வேண்டிரை-வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல். வேடு-வேடத்தன்மை. வேடா-வேஷத்தையுடையவனே. வேடைய-வெப்பமுள்ள. வேழம்-யானை. இசண்-பாணில். வீறு-பெருமை(பொருத்திய). வேலாவலயமென்பது வேலாவாலயமென விசாரமாயிற்று.

(அரு) படி-பூமி. உறவு-சுற்றம். பரிவு-அன்பு. சுத்து-சுதுறுதல். விதகிடை-விதகிடைத்துள்ள. கடி-கோபிக்கின்ற. முட்டி-எதிர்த்து. கட்டி-கட்டப்பட்டு. எற்பில்-படித்தலில். புக்கு-புகுந்து. வடகிரி-மேருமலை. சுவறிட-வந்து வட்டத்திட்டு-வட்டமாகிய மேட்டில். அடர்-உருங்கிய. வடிவொடு-உருவத்

யடிமுதன் முடியினும் வடிவொடு தொழுமவு
னத்திற் பத்திகொள் நித்தச் சுத்தர்கள் தம்பிரானே.

(அக) புரக்க வந்தநங் குறக்க நும்பைமென்
புனத்தி லன்றுசென் றுறவாடிப்-
புடைத்த லங்கிர்தம் படைத் தெழுந்ததண்
புதுக்கு நும்பைதிண் புயமீதே;
செருக்கு நெஞ்சகங் களிக்கு மன்புடன்
திளைக்கு நின்றிறம் புகழாதிந்-
தரியக்க டஞ்சுமந் தலக்கண் மண்டுமென்
றியக்க மென்றொழிந் திடுவேனோ;
குரக்கி னங்கொணர்ந் தரக்கர் தண்டமுங்
குடைடி லங்கையுந் துகளாகக்-
கொதித்து வெம்பியங் கதிர்ந்து வந்துடன்
கொண்டலின் மருகோனே;
தூரக்க வும்பரும் பரப்பு சண்டசுந்
தூரத்த னும்பிறந் திறவாத-
சுசுத் து ளன்பருந் துதித்த செந்நிலவந்
துதிக்கு மும்பர்தம் பெருமானே.

(அஎ) புகரில் சேவல செங்கர சங்கம
நிருதர் கோபகர வஞ்சநெடுங்கிரி
பொருத சேவக குன்றுறை பெண்கொடி மணவாளா-

துடன். மவுனம் - யோகம். நித்தம்-சீத்தியம். முருகனும் என்பதன் உம்மை, அனைவர்க ளென்பதனோடுகூட்டிக்.

(அச) புரக்க-கரக்க. குரும்பை - சென்னம்பிஞ்சுபோன்ற முலை. தி
ளைக்கும்-அதுபவிக்கும். இத்திரியக்கடம் - பஞ்சேந்திரியங்களுடமாயிய சரீரம்.
அலக்கண்மண்டும் - துன்பமெருங்கும். தியக்கம் - மயக்கம். கொணர்ந்து-
கொண்டுவந்து. தண்டமுங்-கொடுங்கோன்மையும். குவடு-மலையினுச்சியாகிய.
குதித்த-(தூற்பரியம்) சேன்றிய. தூரக்க-சொர்க்கலோகத்தைசுடைய. பரப்
பு-விரிக்கின்ற. சண்ட-வேகத்தையுடைய. சிந்தூரத்தன் - (வெள்ளை) பாணையு
டைய இத்திரன். உன்-சுருதுகின்ற. துறக்க என்பது எதுகைகோக்கித்தூரக்க
வெணருயிற்று.

(அஎ) புகர்-குற்றம். சேவல-சேழழிக்கொடியுடைய. சங்கம-கூட்டமாகி
ய. பூசார்-பூதேவர்; பிரம்மணர், புயசபூதா-சர்ப்பங்கள்வசிக்கும் மலையுடையங்

புனித பூசா நஞ்சுர நும்பணி

புயக பூதர வென்றிரு கண்புனல்
பொழிய மீமிசை யன்புது ஞும்பிய

மனனாகி;

அகில பூதவு டம்பு முடம்பினி

லமரு மாருயி ருங்கர ணங்களு
மவுன வார்வமி குந்துதொ முத்தனி

யுணர்வாலே

யகில வா, க ளுஞ்சம யங்களு

மடைய வாமென வொன்றென நின்றதை
யறிவி லேனறி யுட்படி. யென்றநுள்

புரிவாயே;

மகர தேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்

மலையின் மாருத மும்பல வும்பரி
மளசி லீமுக மும்பல மஞ்சரி

வெறியாடு-

மதுக ராரவ சிஞ்சினி யுங்கன

மதுர கார்முக மும்பொர வந்தெழு
மதன ராசனும் வெந்துவி மும்படி

முனிவாரும்;

முகுள்வி லோசன முஞ்சிறு திங்களு

முதுப கிரதி யும்பணி யஞ்சடை
முடியர் பாதிபு டம்பில்வி ளங்கய

வபிராமி-

முகுர தூபுர பங்கய சங்கரி

கிரிகு மாரித்ரி யம்பிகை தந்தநுள்

முருக வேள்வனார் செந்திலில் வந்தநுள் பெருமானே.

னே. துளுப்பிய-ததும்பிய. மனனாகி -மனத்தையுடையவனாகி. அகில-எல்லா. பூதவுடம்பு-பஞ்சபூதபரிணாமங்களாகிய சரீரமும், காணங்களும்-அந்தக்காணங்களும்; மனம் புத்தி செத்தம் அசங்கராங்களும். மவுனம்-ஒடுங்கும். ஆர்வம்-ஆசை. அகிலவாதிசனும்-எல்லாவாதிசனும். அடைய-முழுவதும். ஆமென-ஆமென்றுசொல்ல, ஒன்றென-ஏகமாக. நின்றதை-இருந்தபிரமத்தை. மகரதேனம்-மீனக்கொடி. மாருதம்-சென்றற்காற்று, பரிமளசிலீமுகம்-வாசனையுள்ள புடப்பாணமும். மஞ்சரி-பூங்கொத்துக்களில்வசிக்கும். மதுகரம்-வண்டாகிய. ஆர்வம்-முழங்கத்தையுடைய. சிஞ்சினியும்-வில்லிற்கட்டுக் கயிறும். மதுரகார் முரமும்-இனிமையுடைய கரும்புயில்லும். பொர-சண்டைசெய்ய. முகிழவி லோசனமும்-(யோகத்திலிருக்கும் போது) மூடியகண்ணும். முது-பெரிய. பகிரதி-கங்காநதி. பணியும்-பாம்பும்(உடைய). முகுர-தளிர்போன்ற, பங்கயம்-(உருவதம்) பாசம், கிரிகுமாரி-மலைடாபன்மகன்.

(அஅ) அதல சேட ஞாட வகில மேரு மீதாட

வபின காளி தாளுட

வவளோடன்-

றதிர வீசி வாதாடும் விடையி னேறு வாராட

வகில பூத வேதாள

மவைவாட;

மதுர வாணி தாளுட மலரில் வேத ஞாட

மருவி வாண னோராட

மதியாட

வனச மாமி தாளுட நெடிய மாம ஞாட

மாரீலு மாட நீயாடி

வரவேணும்;

கதைவி டாத தோள்வீம னெதிரி யான போர்மீளி

கருதொ ணாத மாசேனை

பொடியாகக்-

கதறு காலி போய்மீள விசய னேறு தேர்மீது

கதிர்கொள் வீறு கோடுதி

யலைமோது;

முததி மீதி லேசாயு மூலக மூடு சீர்பாத

வுவண ஆர்தி மாமாயன்

மருகோனே-

யுதய தாம மாபான பரபுட தேவ மாராஜ

னுளமு மாட வாழ்தேவா

பெருமானே.

(அக) உறவின்முறை கதறியழ ஆராரு மாசையறு

பறைதிமலை முழுவீனிகை யாகாச மீதுமுற

வலகிலுள பலநரிசி வாய்மீதி லேசொரியு மந்தநாளி-

ணுனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாறிருக

திரள்புயமு மெழில்பணிகொள் வரர்காது நீள்விழியு

முபயபத மிசைகுலவு சேரேறு நாடாரு மந்தமார்பும்;

(அஅ) அதலம்-பாதலம். அகிலமேரு-உலகத்தைத்தாங்கும் மகாமேரு

மலை - அபின - வேறுபாடில்லாத. அதிர - முழங்க. வீசி-நீட்டி. அகிலபூத வேதாளம் - எல்லாப் பூதங்களாகிய வேதாளங்கள். கதை-தண்டாயுதம்-எதி ரி-பணைவன். போர் மீளி - யுத்தவீரனான துரியோதனன். காலி - பசுக்கட் டங்கள். வீறு - பெருமையுடைய. கோடு - வெற்றிச்சுக்கு. உததி - கடல். ளாயும் - சண்பகேக்கும். உலகம் மூடும் - பூமியை யளக்கும்போது மறைக்கும். உவணஆர்தி - கருடவாகனத்தையுடையவன் - உதயதாமம் - புதியமரலை-பரபு டதேவமாராஜன் - அருணகிரிநாதரை யாதரித்துவந்த ஓராசன்.

(அக) திமிலைபறை-திமிலையென்னும் வாக்ஷியம். இசை-ஒலி. மீதுஉற- மேலே பொருந்த. பணி - குண்டலங்களாகிய ஆபாணம். உபயம் - இரண்டு

மறையறையு மமர்தரு பூமாரி யேசொரியு
 மதுவொழுது தாளமணி மீதேழு தூலுமொரு [2-
 மயிலின்மிசை யழகுபொலி தாளாவு னுலையர் வந்துகூ
 மறலிபடை யமபுரமு மீதோட வேபொருது
 விருதுபல முறைமுறையி லேயுதி வாதுசெய்து [யோ;
 மதலையொரு குதலையடி நாயேனை யாளவின் வந்திடா
 பிறையெயிறு முரணகரர் பேராது பாரில்விழ
 வதிரவெழு புவிபுலக மீதேழு மோலமிடு [கம்-
 பிடுகளிது வரிநிரைகள் பாழாக வேதிகையி னின்றநா
 பெரியநெறி மலையிடிய மாவாரி தூளியெழ
 பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாவி கூளியொடு [மதீரா;
 பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடு மாடல்செய வென்
 குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருடை
 கரடிபுலி கிளிகடிய வாராத காதன்மிகு
 குளிர்கணியி னிளமரம தேயாகி நீடிபுயர் குன்றுலாவு-
 கொடியதொரு முயல்கனின் மீதாடு வாருடைய
 வொருபுறம துறவளரு மாதாபெ ருவருள்செய
 குமாகுரு பரவமர் வாளுடர் பேணவருள்தம்பிரானே.

(கூ) குறிப்பரிய குழற்குமதி

ததற்புருவ விலுக்குமிரு
 குழைக்குவடு விழிக்குமெழு

குழலாலும்-

மறை அறையும்-வேதமோதம். மது வொழுது - தேவனுக்குப்பட்ட. தாளா-
 (அடியாணாக்காக்கு) முயற்சியுடையவனே. உன்னால்-உனது. மறலி - யமன்.
 விருது - விருதாகியவென்றிச் சங்கம். இறன் - இவ்விடத்து. எயிறு - பல்.
 எழுபுவி அதிர - கீழேழுபூ மிநிலக. பிடி - பெண்யானை. அரி நிரை-குதிரை
 வரிசை. காகம்-டாம்புகன். மலை - அட்டகுலபருவதம். கூளி - பூதம் நிண.
 ம் - கொழுப்பு. கொடி - கொடி போன்ற வள்ளிகாயகி. அடிகள் - கால்கள்
 வருடை-மலையாடு. கடிய. (திணைப்புணத்தினின்று) விரட்ட. ஆராத - அடல்
 காத. கணி-வேங்கை-முயல்கன் - ஒருபூசத்தலைவன் - மாதா - தாயாகிய உமா
 தேவி. பெரு-பெற்று. மீதம் என்பதின் உய்மும். யமபுரமும் என்பதின்
 உய்மும் சாரியைகள்.

(கூ) குறிப்பரிய - கருதுதற்கரிய. விலுக்கும் - வில்லுக்கும். குழை-
 கதி. வடு - மாவடுப்டோன்ற. எழு - எழுதின்ற - குழலாலும் - குழுவோகை

கொடிப்பவன் விதழ்க்குமிரு	
சுடர்த்தரள நகைக்குமழு	
தினுக்குமிச வறத்தழுவு	குறியாலும்;
அறப்பெரிய தனத்துமன	
நடைக்குமினி னிடைக்குமல	
ரடிக்குமின நவகக்குமுள	மயராதே-
யகத்தியனெ டிரைத்தபொரு	
ளளித்தருளி யர்ப்பிரம	
ரளப்பரிய பதக்கமல	மருள்வாயே;
கறுத்தடரு மரக்கரணி	
கருக்குலைய நெருக்கியொரு	
கணத்திலவர் கிணக்குடர்கள்	ககிர்வேலால்-
கறுத்தருளி யலக்கணுறு	
சுரர்க்கவர்கள் பதிக்குரிமை	
யளித்திடரை யறுத்தருளு	மயில்வீரர்;
செறுத்துவரு கரித்திரர்கள்	
திடுக்கிடமன் மருப்பையரி	
சினத்தினெடு பறித்தமர்செய்	பெருகானிற்-
செலக்கருதி யறக்கொடிய	
சிலைக்குறவர் கொடித்தனது	
சிறுத்தனமு முறத்தழுவு	பெருமானே.

போன்ற சொல்லுக்கும். கொடி - நீண்ட. அமுதினுக்கும் (ஆகுபெயர்) மற்
றைய அமுதநீர்வின்ற அவயவங்களுக்கும். குறியாலும் - அல்லுக்கும்.
அற-பிச. தனத்தும் - முலைக்கும். மின்னின் - மின்னல் போன்ற. இளநகை-
புக்கிரிப்பு. அபாரது - வாடாமல். கறுத்த - கேர்பித்து. அடரும் - நெரு
ங்கும். அணியேனை. கிணம்-கொழுப்பு. கறுத்து-(நாற்பரியம்) அறுத்து. அவக்
கண்-தூன்பம். உரிமை-சுந்தரம். இடர்- அத்துன்பத்தை. செறுத்து-கேர்பி
த்து. மண்-கிண்பெற்ற. அரி- சிங்கம். பெருகானில் - பெரியகாட்டில். சிறுத்
தனம் - சிறியகொங்கை. குழலாலும், குறியாலுமென்றவற்றில் ஆம் இரண்
டும் குவ்வருப்பு பெருஞ்சன் சொண்டன. தனத்துக்கு மென்றதில், குவ்வு
ருபுமன்றத்து.

(௧௧) பழுதற வோதிக் கடந்து

பகர்வன தீரத் துறந்து

பலபல யோகத் திருந்து

மதராசன்-

பரிமா பாணர் தயர்ந்து

பனைமட ஓர்தற் கிசைந்து

பரிதளி யாமெத் தநொந்து

மயல்கூர;

அழுதழு தாசைப் படுங்க

ணடிகவ மாதர்க் கிரங்கி

யவர்பிர மாணத் துநெஞ்ச

மறைபோய்நின்-

றழிவுறு நான்முற் பயந்த

விதிவச மோமம் ஹையுன்ற

னருள்வச மோவிப் ரமந்தெ

ரிகிலேனென்;

எழுதரு வேதத் துமன்றி

முழுதினு மாய்நிற் குமெந்தை

யெனவொரு ஞானக் குருந்த

ரருள்மேவு-

மிருவுரு வாகித் துலங்க

யொருகன தூணிற் பிறந்து

விரணியன் மார்பைப் பிளந்த

தனியாண்மை;

பொழுதிசை யானிக் ரமன்றன்

மருகபு ராரிக் குமைந்த

புளகப மரக் குரும்பை

புடன்மேவும்-

(௧௧) கடந்து-(கலைஞானத்தை) நீங்கி. பகர்வன - சொல்லப்படுவன வாகியபிர பஞ்சம். தீர - முழுவதும். பனைமடவார்த்தகு - (குறித்தபெண் கிடையாமையால்) புணங்குதல்க்காற் செய்யப்பட்ட. குதினாமேலேறுதற்கு. பரிதலியா - பரிதலித்து. அபிவ - ஆச்சரியமுடைய- பிரமாணத்து - (பெயர்ச்) சத்தியத்தால். அறைபோய் - ஒட்டைபட்டு. இப்ரமம் - இத்தப்பிரமை. முழுதினும் - எல்லாப்பொருளிலும். ஆய் - விபாகமாகி. குருந்தர் - குருத் தமரத்தடியிலெழுந்தருளிய சிவபிரான். இருவுரு - ஊசித்தவழியும். தனியா ண்மை - ஒப்பற்றலீரம். பொழுது - காலத்தொடு. இசையா - இசைதலாகிய வித்ரமன் - மிகுபலத்தைபுடைய விஷ்ணு. புரளி - திரிபுழைமரித்த சிவபிர ண். புளகம் - இங்கிதம் அபகரம் - சத்தனம். குரும்பை - குருமிப்பணைந்த சொல்லை. புளகி - (புழமுடைய) புயம்பேரூன்ற சிரியாகிய வாம அந்நிபு.

காசு அ திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்

புகரி வாமச் சிலம்பின்

வனசர மாணுக் குகந்து

புனமிசை யோடிப் புகுத்த

பெருமானே.

(கஉ) புருவத்தை நெறித்து விழிக்கயல்

பயில்விட்டு வெருட்டி மகித்திரு

புதுவட்டை மிணுக்கி யளிக்குல

மிசைபாடு.

புயல்சுற்று விரித்து நிரைத்தொளி

வளையிட்ட கரத்தை யசைத்தகில்

புனைமெத்தை படுத்த பரிக்கறை

தனிலேறி

சரசத்தை விளைத்து முலைக்கரி

புளகிக்க வளைத்து நகக்குறி

தனைவைத்து முகத்தை முகத்துட

தணிவித்தி ததத்த தரத் தாபி

முழுதத்தை யளித்து யிருக்கயல்

தருபித்தை யகற்றி புனைத்தொழு

முயல்வேனோ;

பரதத்தை யடக்கி நடிப்பவர்

தரிபுரத்தை யொரிக்க நகைப்பவர்

பரவைக்குள் விடத்தை மிடற்றிடு

பலிநீடு.

கரசப்ப ரையுற்ற பிகப்பகி

ரதியுற்ற சிரத்தை நிறத்துய

ரரவத்தை யொருப்ப விருப்பவ

ருமையாளர்;

சிலம்பின் - மலையிடத்து வனசாமான் - வேடப்பெண். மேவும் என்பதுமா
னென்பதனோடுமுடியும்.

(கஉ) நெறித்து - முரிப்புக்கொள்ள வளைத்து. பயில்வு. (சாற்பரியம்)-
கண்ணம் - வெருட்டி - மருளச்செய்து. மதி - சந்திரன்போன்ற. திரு - கெந்த.
புதுவட்டை - புதியவட்டவடிவமாகிய முகத்தை. புயல் - மேகம்போன்ற கூர்
தல். நிரைத்து வரிசைப்படுத்தி. அகில் - அகிற கட்டைப்புதை. படுத்த - விரி
த்த - பளிங்கறை - பளிங்கு மண்டபம். புளகிக்க - இவ்விதங்கொள்ள. தணி
வித்து - தேழுதாழ்த்தி; உபரிசுரதஞ் செய்தென்றபடி. இரதத்து - இனிமை
யுடைய. அதாத்து - வாயிதழினின்றும். இயல்தரு-பொருதுவன்ற. பித்தை-
மயக்கத்தை. பரதத்தை - பரதனால்விதியை. அடக்கி - அமைத்து. மிடற்றி
டு-கண்டத்தினனிந்த. பலிநீடு - பிச்சையிருத்த. கா - கையிலுள்ள. கப்பவை-
பாத்திரம். சிரத்தையுற்றபொருதி - தலையையடைத்த, உங்கையை, கிறத்து.

கராச்சுத்தர் மனத்து றைவித்தகர்
பணிபத்தர் பவத்தை யறுப்பவர்
சுடலைப்பொ டியைப்ப சிசிப்பவர் விடையேறந்-
துணையொத்த பதத்த வொற்றிடு
மதனைக்க டிமுத்தர் கருத்தமர்
துலைவற்ற கிரைக்கு ருதித்தருள் பெருமானே;

(கூட) அளகநிரை குலையணிழி
குனியவலை கலகலென
வழுக்கமொழி பதறியெழு வணியார-
மழ்கொழுகு புளகமுலை
குலையவிடை துவளமிக
வழுத நிலை யருள்பாவ வகிழ்மாமகம்;
உளமுருக வருகலவி
தருமகளிர் கலவிதனி
லுமுலுமதி கவடுமதி யொழியாதொ-
உலகடைய மயிலின்மிசை
நொடியளவு வருமளவி
லுன துமது மலரடிபை யருள்வாயே;
வலையுமலை கடல்சுவற
விடுபகழி வாதனெதிர்
மருதினெடு பொருதருளு மபிராம-
வரியரவின் மிசைதூயிலும்
வரதசய மகள்கொடுமை
மறுகியமர் முடுகவிடு திருதேசன்;

உயர் அரவம் - மாப்பைப்பொருத்திய உயர்ந்தசர்ப்பம். (இவ்விரண்டிலும்) ஒருப்ப - ஒற்றுமைப்படை. விருப்பவர் - ஆசையையுடையவர். பரிசிப்பவர் - பூசியவர். பதத்தவர் - திருவடிமையையுடையவர். எற்றிடு - மோதுகின்ற. கடி - கோபிக்கின்ற.

(கூஉ) அளகநிரை - கடத்தல்வரிசை. பதறி - விரைந்த. ஆரம் - முத்து மரலை. புளகம் - இவ்விதம். நிலை - அத்தந்த இடங்களில் அருள் - அருள்போல. பாவ - வியாபிக்க. கலவி - புணர்ச்சி, கலவி - சேர்க்கை. உழுலுமதுவருத்துகின்ற அச்செய்தை (யுடன). உலகு அடைய - உலகமுழுவுதம். நொடியளவு நொடிப் பொழுதளவில். வரும் : சுற்றிவரும். அளவில் - என் னுத்தல்

தளமுறிய வரைதகர

வசுரருடல் தலைநெற

தகனமெழு முடுகிவிடு

வடிவேலா

தரளமணி வடமீலகு

குறவர்திரு மகள்கணவ

சகலகலை யெழுதவல

பெருமானே

(கூச) சுட்டது போலாசை விட்டுல காசார

துக்கமி லாஞான

சுகமேவு

சொற்கர ணுதீத நற்குண மூடாடு

சுத்தநி ராதார

வெளிகாண;

மொட்டல் வாரிச சக்ரச டாதார

முட்டவு மீதேறு

மதிமீதாய்

மூப்பது மாறாறு மூப்பதும் வேறான

முத்திரை யாமோன

மடைவேலே;

எட்டவொ ணுவேத னத்தணி கோகோவெ

னப்பெரு மான்மேவு

வரைசாய-

வெற்றிய வேழாழி வற்றிட மாறாத

வெத்தனை யோகோடி

யசுரேசர்;

பட்டொரு சூர்மாள் விக்ரம வேலேவு

பத்திரு தோள்வீர

தினிகாவல்-

பத்தினி தோடோயு முத்தம மாறாத

பத்திரசெய் வாளுடர்

பெருமானே.

ங்காத. சுவற-வற்ற. எதிர்-எதிர்க்கின்ற. மருது-மருதமாமாகிய அசுரன். அபி
ரகம்-அழகுடைய. வரத-விஷ்ணுபோன்றவனே. சயமசன்-தூர்க்கை. (செய்யு
ம்) கொடுமை-கொடுமைக்கு. மறகி-மனஞ்சுழன்று. அமர்-போகா. முடுகிவி
டுகிவிஷ்ணு டொடத்து. திருதேசன்-சூரன். தளம்-சேனை. தகனம்-கடுதல்.

(கூச) சொல்-சொல்லப்படுகின்ற. காணுதீத-அந்தக் கணங்களுக்கேப்
பாற்பட்ட நிராதாரவெளி-ஆதாரமற்றநிராதாயம். வாரிச-தாமரைப்பூவைப்
புடைய, சக்ர-சக்கரத்தைவிட டொடா-ஆறு நாகங்களையு முடையவனே. மூப்
பதும்-குறுகுறுப்பதும்-தெருவினுற்றாறு தத்தவங்களும். முத்திரையாம்.
அகடபாணமாம். மோனம்-மௌனத்தை. எட்டவொரு-காணக்கூடாத.
வெத்தனிகோ-சக்கரத்திந்தித்தவிஷ்ணு. கோவென்-ஐயோவென்றவற. பெரு
மான-பெருமையுடையவனாவ தசசுரேசன். வரை-கொள்ளுமலை. சுத்தியு
மேற்றிய. சூர்-சூரபன்மன்-விக்ரம-பாசங்கொத்தையுடைய.

திருச்செந்துர்த் திருப்புகழ்.

சுருளாத

(சுரு) முருகம் பூரச் சேவக

சுருமக ளாவற் பூதர

முருகப் பரக் கோமன

முலைமீதே-

முழுநிய காதற் காமுக.

பசுபதி பாசத் தூய்வினை

முதியபு ராரிக் கோதிய

சுருவேயென்;

முருகிய மாடிப் பாடிய

மிருகழ னாடிச் சூடிய

முணர்வினொ ராடிக் கூடியும்

வழிபாடுந்

முலகிலொ ராசைப் பாடற

நிலைபெறு ஞானத் தாலினி

யுனதடி யாரைச் சேர்வது

மொருநாளே;

மருகனெ னுமற் சூழ்கொலை

சுருதிய மாமப் பாதகன்

வரவிடு மாயப் பேய்முலை

பருகாமுன்-

வருகரி யானைக் கோடவை

திருகிவி ளாவற் காய்கனி

மதுகையில் விழச் சாடிய

நாபுட்;

பொருதிகல் சோரப் பாரிய

மருதிடை போயப் போதொரு

சகடுதையாமற் போர்செய்து

பொதுவியர் சேரிக் கேவளர்

புயன்மரு காவச் ராயுத

புரவதி பாபுத் தேளிர்கள்

பெருமானே.

(சுரு) சேவக-வீரனே. பூதர-மலைபோன்ற. முருகம்-மலர்தழ். பசுப-
ம்-சத்தனம். கோமனம் - இன்னம். காமுக-விடனாயுள்ளவனே. பசுபதிபாச-
திரிபதார்த்தங்களின். தூய்வினை-பரிசுத்தத்தொழிற்றன்மையை. முதிய-
பழைய. உணர்வினொர்-அறிவுடையா (ருடன்) ஆடி-விளையாடி. மருகன்-மரு-
மகன். மாமப்பாதகன்-மாமனாகிய கஞ்சன். பேய்-பூதனையாகியதாய். பருகா-உ-
-சுரு. கரியானை-கரியாகிய குவிலையாடீடென்னும்பூனை. கோடுஅவை-கொம்-
பூனை. வினாவில்-வினாமரத்தில். மதுகையில்-வீரத்தால். ஆர்-பொருத்திய. புன்-
பதவையை. பாரிய-பருத்த. மருது-மருதமாம். சகடு-பண்டி. உதையா-உதைத்-
து. சேரிக்ஞ-இடைச்சேரியில். வச்சாயுதபூஅதிபா - இத்திரிலோகத்துக்கரசர்
னவனே. வினாமாமுதலியவைகளெல்லாம், கஞ்சனாகி விடப்பட்ட உய்வேர
கரர்கள்.

நாள்எ

திருச்செந்துந்த் திருப்புகழ்.

(கூக) திடமுடை யகரர் மணிமுடி சிதற

சுயம்புநி

வயிறு முகி

விடுவோனே-

திப்புர மதனை யொருநொடி யதனி

லெரியெழ நகைசெய்

சிவன்வாழ்வே;

படவரை யதனை யுருவிட னெறியும்

அரமுத முடைய

னடிவேலா-

பசலைகொ டணையு மிளமுலை மகளிர்

படர்விழி யதனி

விடலாமோ

கடகரி முகமொ டிடவயி றுடைய

கணபதி பிறகு

வருவோனே;

கனதன முடைய குறவர்கள் சிறுமி

கருணையொ டணையு

மணிமார்பா-

அரவணையுடைய வரிதிரு டருக

சுவனியை முழுது

முடையோனே-

யடியவர் வினையு மமரர்க யெரு

மறமன முடைய

பெருமானே.

(கூக) துள்ளுமத வேள்கைக்

தொல்லைநெடு நீலக்

கணையாலே

கடலாலே

மெள்ளவரு சோலைக்

மெய்யுருகு மாலைத்

குபிலாலே

தழுவாயே

தெள்ளுதமிழ் சேரக்

செய்யகும ரேசத்

தெரிவோனே

திறலோனே

வள்ளல்தொழு ஞானக்

வள்ளிமண வான்ப்

கழலோனே

பெருமானே.

(கூக) ஆயில்-வேல். எரி-அக்கினி. பட-இறக்க. வரை - கிரொனா மலை, பசலை-பச்சைநிறம். படர்-துன்பம். இடல்-தன்னுதல். கடம்-மதம். இட வயிற-பெருவயிறு-சிறுமி. இளம்பெண். அவணி-பூமி. அற-செட.

(கூக) துள்ளு-தடிக்கும். தொல்லை-பழைய. சோ-முழுவதும். திற லோன்-வலிமையுடையவன். வள்ளல்தொடைத்தன்மையுடையசிவபிரான்.

(௯௮) கருப்பத்	தூறிப்	பிறவாதே
கணக்கப்	பாடுந்	முழுவாதே
திருப்பொற்	பாதத்	ததுபூதி
சிறக்கப்	பாவித்	தருள்வாயே
பரப்பற்	றாருக்	குரியோனே
பரத்தப்	பாலுக்	கணியோனே
திருக்கைச்	சேவற்	கொடியோனே
செகத்திற்	சோதிப்	பெருமானே.

(௯௯) பட்டுப்ப டாத	மதனாலும்
பக்கத்துண் மாதர்	வசையாலுஞ்
சுட்டுச்ச டாத	நிலவாலுந்
துக்கத்துள் வாடி	யலைவேனோ
தட்டுப்ப டாத	மயில்வீரா
தக்கத்ரி குவி	தருபாலா
மட்டுப்ப டாத	பெரியோனே
மற்றொப்பி லாத	பெருமானே.

(௧௦௦) விடமென வயிலென வடுவென நடுவென	
மிளிர்வன சுழல்விழி	
வித்தைக் குப்பக ரொப்புச் சற்றிலை	யென்றுபேசும்
விரகுடை வனிதைய ரணைமிசை யுருகிய	
வெகுமுக கலவியி	
லிச்சைப பட்டுயிர் தட்டுப் பட்டுமு	முன்றுவாடுமீ

(௯௮) கரு-கருப்பத்தில். பத்து-பத்துமாதம். கணக்க-மிகுக்க. பாடு-துன்பம். அதுபூதி-கைவந்தபயன். பரப்பு-(விஷயங்களின்) விரிவு. பரத்து-பிரமத்தின். அப்பாலுக்கு-அப்புறமாயுள்ள இடத்துக்கு-அணியோன்-சமீபித்தவன்.

(௯௯) பட்டு-இறந்து. படாத- (இரத்திதேவிவேண்டாததால் அருவமாகி) இறவாமையடைந்த. சுட்டு-வெதுப்பி. சுடாத-சாம்பராகாத. தட்டு - (யுத்தங்களத்தில்) தடை. தக்கத்ரிசூலி-தக்கன் யாகத்திற்பிறந்த முக்கவர்க்குலத்தை யுடைய உமாதேவி. மட்டு-அளவு. மற்றுப்பு - (தனக்குத்தானேசமானமாத வன்றிவேறு உவமானம்).

(௧௦௦) கடு-யமன். மிளிர்வன-விளங்குவனவாகி. வித்தை - மாயவித்தை. பகர்-சொல்லுகின்ற. பேசும்-பேசப்படும். விரகு-உபரயம். வெகுமுக-பலவித.

நடலையி லதின்மிக வழிபடு தமியனை
 நமன்விடு திரளது [௧-
 கட்டிச் சிக்கென வொக்கக் கைக்கொடு கொன்றோரா
 நடுநர கதில்விடு மளவினி லழகிய
 நறைகமழ் திருவடி
 முத்திக் குட்படு நித்யத் தத்துவம் வந்திடாதோ;
 இடியென வதிர்குர னிசைரர் குலபதி
 யிருபது திரள்புய
 மற்றுப் பொற்றலை தத்தத் தொக்கொடு நஞ்சுவாள்-
 யெரியெழு முடுகிய சிலையின ரழகிய
 சிறுவனை புரிமகள்
 பச்சைப் பட்சியின் கைப்பற் றிட்டிடு மிந்த்ரபோக;
 வடவரை யிடிபட வளைகட றளர்பட
 மகவரை பொடிபட
 மைக்கட் பெற்றிடு முத்ரக் கட்செனி வஞ்சக்ரன்-
 மணிமுடி சிதறிட வலகைகள் பலவுடன்
 வலனுட னடமிட
 முட்டிப் பொட்டெழு வெட்டிக் குத்திய தம்மிரானே.

தட்டுப்பட்டும்-வருத்தப்பட்டும். நடலையிள்-பொய்யிருப்பிடத்தில், தமியனை. தனியனாகியவெனனை. திரள்-கூட்டம். சிக்கென-வ்வரைவாக, ஒக்க-ஒருமிக்க-கைக்கொடு-சைப்பற்றி. நறை-மணம். நித்தியத்தத்துவம்-அழிவில்லாததிலை. நிசைரர்-இரவற் சஞ்சரிப்பவராகிய இராசுத்தர். பொற்றலை - பொன்மகுடத் தரித்ததலை. தொக்குஒடு-தோலினிடத்து. எரி-அக்கினி. சிலையினர்-வில்லையுடைய திருமாவின். சிறுவனை - சிறியதொழில்; அஃதாவது துனைப்புணங்காத்தல். மகள்-புத்திரியாகிய. பச்சைப்பட்டி-பசுங்கிளி, வள்ளிராகிய. கைப்பற்றிட்டிடும்-கைப்பிடிக்கும். இந்த்ரபோக - உயர்ந்தபோகத்தையுடையவனே. தளர்-தளர்ச்சி. மகவரை-இளையமலையாகிய கிரௌஞ்சகிரி. உக்ரம்-கொடுமை. கட்செவி-கண்ணை காதாகவுடைய ஆதிசேடன். வலதுஉடல்-வலிமையுடையதாகிய சரீரம். நடமிட-(உடற்குறையாய் நின்று) கூத்தாட. பொட்டு-இரத்தத்துளி.

முற்றிற்று.

இவ்வரும்பதவுரை யெழுதியவர்,
 மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

திருப்புக முருளிச்செய்த அருணகிரிநாதர் சரித்திரச்சுருக்கம்,

பிரமலிஷ்டணுக்க ளிருவரும் அகங்காரத்தால் முடியும் அடியுங்கண்டவரு
வாமென்று சபதஞ்செய்து அன்னமும் பன்றியுமாகித்தேடி யறியப்படாத
வபெருமான் அக்கினிப் பிழம்பாகி நின்ற திருவண்ணாமலை யென்னுங் திவ்ய
ஊத்திரத்திலே நீண்ட காலத்துக்குமுன் பட்டணத்துச் சுவாமிகள் துறவி
ராக வெழுந்தருளியிருக்கும் போது பூருவவிளை வசத்தா லவ்வுரிலொரு
ணிகைமாதைக் காதலித்து லெளிப்படுத்திய வீரியத்தை அமமாதுகாமணி
யகயினாலே சாங்கிச் சேவாமுகத்தினு மினிமையாக வுண்டு மகிழ்ந்து, அன்
முதற் கருப்பமுற் றிருந்தனள்; அக் கருப்பத்திலே கந்தவுலகத்தி லிருந்த
பாப்யாமொழிப் புலவர் முருகக்கடவுளைப் பாடமாட்டேனென்ற பாவநீங்கு
ட்காகப் புதுந்து பத்துமாதஞ்சென்ற பின் புத்திரராகத் திருவவதாரஞ்
செய்தனர்.

அப்புத்திரரை மாதாவும் மாதாவைப்பெற்ற பாட்டியும் தங்கள் தொழில்
ரிருத்திக்கேற்ற பெண்மகவைப் பார்க்கினும் பெரும்பிரியம் வைத்து அருண
கிரிநாதனைப் பெயரிட்டு, அருமை பெருமையாக வளர்த்து வருவாராய் எவ்
வெங்காலத்து எவ் வெச்சடங்கு செய்யவேண்டுமோ அவைகளை வழுவாமற்
செய்து மனமகிழ்ச்சியுற்று ஐந்தாவதாண்டிலே வித்தியாரம்பமுஞ் செய்வித்
தனர். பின்னர் சிறிதுநாள் கழித்தபின் அருணகிரி நாதரது மாதாவான
பன் தன்னுடைய மூத்தபிள்ளையாகிய புத்திரியை நோக்கி யுன்னுடைய தம்பி
செய்வத்தன்மை யுடையவளுதலால் அவனுடைய மனம் திருப்தியாகுபடி
படத்து பாதுகாத்து வருவாயென்று சொல்லிவிட்டுத் தேகவியோக மாயினள்.

அவ்வாறே அருணகிரிநாதரை அவர் தமக்கையானவள் பாதுகாத்து
வரும்போது அவர் கிரமப்படி யுபாத்தியாயர் சொல்லுபடி நடந்து கல்வியைக்
கல்லாமற் பராமுகமாத்திரிந்து யௌவனப் பருவகடைந்து மிக்க விடபுருட
ராய் வேண்டியவாறு விலைமாதரைக் கலந்து காமமதுபவிப்பா ராயினர்.

இங்ஙன மதுபவித்தற்குக் கேட்கும்போ தெல்லாம் வேண்டுந் திரவியங்
களைத் தமக்கையானவள் கொடுத்துத் தொன்றுதொட்டுத் தொகுத்து வைத்
திருந்த திரவியங்களையு மிழந்து தன்னாலே யீட்டப்பட்ட திரவியத்தையு மப்
பாதுப்போது கொடுத்துங் காணாமல் வீடுமுதலிய நிலங்களையும் விற்றுக்
கொடுத்து மிகத் தரித்திரத்தை யடைந்தனள்; அவற்றை யொரு சிறிதுங்கவ
னியாமலும் தம்பிட்டுத்திற் கொள்ளாதநோயெல்லாங் குடிக்கொண்டிருப்பதை
நோக்காமலும் தம்மைக்கண்டவ ருருவருப்பதைக்கருதாமலும் அருணகிரிநாதர்
தமது தமக்கையிடம் மீண்டு மீண்டு திரவியங் கேட்டனர். அவள் அருமைத்
தம்பியே யினி நீ யதுபவிக்கும் பொருளென்னைத் தவிர வேறொன்றில்லையே
யென்ன செய்வதென மனம் வருந்திநின்றனள்.

அந்தவார்த்தை வேறு பொருள்பட அருணகிரிநாதர் செவிவழிச்சென்று
மனத்தைப் புண்படுத்துதலும், அந்தோ இக் கொடுஞ்சொற் கேட்குமாறு
அறிவை யிழந்துவிட்டோமே யிதென்ன பாதகமென நெஞ்சநொந்து விலை
மாதருடைய மயக்கத்தையும் வஞ்சகத்தையு மெண்ணி யெண்ணி யிதனைத்
தீர்ப்பதற் கென்செய்வோ மென்று பெருங்கவலையுற்று மாணமடைய நிச்ச

நாளாக அருணகிரிநாதர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

யித்து அருணைமாநகர் கோபுரத்தினமே லேறிச் சீழே குதித்தனர். அப் போது நம்பெருமானாகிய குமார்க்கடவுள் ஒருசங்கியாசிபோ லெதிரே யெழுத் தருளி வந்து நின்று யாதொருகேடும் வராமற் காத்து அன்பனே பூருவ புண்ணியத்தாற் பிழைத்தாய் இனி யிக்கோபுரத்தில் வடபக்கத்திலே யிருக் குமிந்தக் குமார்க்கடவுளே யுண்ணைக்காக்கும். நீ சடாக்ஷ மந்திரத்தை மற வாமற் செபஞ்செய்தா லெல்லாப் பாக்களும் பாட வல்லனாவாயென்று சொல் லி விபூதி தரித்துத் தம்மாற் சுட்டிக்காட்டிய திருவுருவத்திலே மறைந் தருளினர்.

உடனே யருணகிரிநாதரானந்த பாவசாராய் எம்பெருமானுடைய கருணை யிருந்தவா றென்னே யிங்ஙனமடிமை கொள்ளுதற்கேற்ற பத்தி யென்னனவு மென்னிடத்திலில்லையே யென்னே யறிமாமல் யான்செய்த தவம் யாதிருந்த் தோவென்று நெஞ்ச நெக்குருகிச் சடாக்ஷரத்தைச் செபஞ்செய்தலும், கடன் மடை திறந்ததுபோலக் கனிந்த மதுரமுடைய செந்தமிழ் பாடும் வாக்ருவா நம் குமார்க்கடவுளைப் பற்பல அற்புதச் சந்தப்பாக்களாற் பாடிச் கண்டவர் கேட்டவர் கண்களிப்பு மணக்களிப்புங் கொன்னக் காலங்கழித்து வருவாராய் நம்மைக் காத்தருளிய கந்தசுவாமியே கடவுளென்று கைகூவித்து வணங்கித் தமதுசரீரத்திலுள்ள நோயெல்லாநீங்கி யினஞ்சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்து முப்பத்தாறாயிரத் திரும்புகழும் முப்பத்திரண்டு புயவகுப்பும் பாடினர். அப்பாடல்லைக் கேட்டருளிய அவ் எம்பிரான் மயில்வாகனத்தி லெழுந்த ருளிவந்து அருணகிரிநாதருக்குத் தரிசனங் கட்டினையிட்டுப் பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்தனர்.

அப்போது அருணகிரிநாத ரஞ்சலிசெய்து ஆடிப்பாடிப் புளகாங்கிதராசி அப்பிரணவப் பொருள் முற்றுமுணர்ந்து மயில்விருத்தம், வேல்விருத்த முத லியவை பாடித் தோததிரஞ்செய்து தலங்கடோறுஞ் சென்று குமார்க்கடவு ளைத் தரிசித்துத் திருப்புகழ்பாடித் திருச்செந்துரை யடைந்து தாம் பாடிய எல்லாப் பாடல்களையுஞ் சந்திதானத்துன் முன்னர்ப் படித்தனர்; அப்பாடல் களைக் கேட்ட குமார்க்கடவுள் திருமுடியை யசைத்தனர். அப்போது அரு ணகிரிநாதர் சுவாமியடியேன் பாடிய திருப்புகழைப் பாடமாகப் படித்தவர் அடியேன் பெற்ற பேற்றை யடையவேண்டுமென்று வாங்கேட்டனர்; அதற் குக் குமார்க்கடவுளொன்றுங் கூறாமையால் தமது கைவசயிருந்த திருப்புகழ் முழுவதையுஞ் சமுத்திரத்திலே வீசியெறிந்து வெளியே புறப்பட்டனர்.

அச்சமுத்திரம் உலகோபகாரமாக அலைகளாலே அவ்வேடுகளை யாங் காங்கு கரையல்லாதுக்க அன்பர்கள் அவற்றைத்திரட்டி யெடுத்திச்சேர்த்து க்கிடைத்தமட்டுத் தொகுத்துவைத்துப் படித்து வருவாராயினர். திருப்புக ளைச் சேமித்துத் தொகுத்துவைத்த இடம் திருச்செந்துராதலால் அத்தலத் துக்குச் சிறப்பாகவும் பொதுவாகவுமுள்ள நூறுபாடல்கட்கு அரும்பதவுரை யெழுதி யச்சிற்பித்து வெளிப்படுத்தவாயிற்று. மேலே கிகழ்ந்த அருண கிரிநாதர் சரித்திரமுழுவதும் அவர் புராணத்தில் விரிவாகக்கண்டு கொள்க.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சாங்கி வித்துவான்.

கஅ) கருப்பத்	தூறிப்	பிறவாதே
கனக்கப்	பாடுற்	றுழலாதே
திருப்பொற்	பாதத்	ததுபூதி
கிறக்கப்	பாவித்	தருள்வாயே
பரப்பற்	றாருக்	சூரியோனே
பரத்தப்	பாலுக்	கணியோனே
திருக்கைச்	சேவற்	கொடியோனே
செகத்திற்	சோதிப்	பெருமானே.

(கக) பட்டுப்ப டாத	மதனாலும்
பக்கத்துண் மாதர்	வசையாலுஞ்
சுட்டுச்சு டாத	நிலவாலுந்
துக்கத்துள் வாடி	யலேவேனே
தட்டுப்ப டாத	மயில்வீரா
தக்கத்ரி சூவி	தருபாலா
மட்டுப்ப டாத	பெரியோனே
மற்றொப்பி லாத	பெருமானே.

(கா) விடமென வயிலென வடுவென நடுவென
மிளர்வன சுழல்விழி
வித்தைக் குப்பக ரொப்புச் சற்றிலை யென்றுபேசும்
விரகுடை வனிதைய ரணைமிசை யுருகிய
வெகுமுக கலவியி
விச்சைப பட்டியிர் தட்டுப் பட்டுமு முன்றுவாடும்

(கஅ) கரு-கருப்பத்தில், பத்து-பத்துமாதம். கனக்க-மிகுக்க. பாடு-து
ன்பம். அதுபூதி-கைவந்தபயன். பரப்பு-(விஷயங்களின்) விரிவு. பரத்து-பிர
மத்தின். அப்பாலுக்கு-அப்புறமாயுள்ள இடத்துக்கு-அணியோன்-சமீபித்த
வன்.

(கக) பட்டு-இறந்து. படாத- (இரத்திதேவிலேண்டுதலால் அருவமாகி)
இறவாமையடைந்த. சுட்டு-வெதுப்பி. சுடாத-சரம்பாக்காத. தட்டு - (பூத்த
கனத்தில்) தடை. தக்கத்ரிசூவி-தக்கன் யாகத்திற்பிறந்த முக்கவர்க்குலத்தை
யுடைய உமாதேவி. மட்டு-அளவு. மற்றொப்பு - (தனக்குத்தானேசமானமாத
வன்றிவேறு உவமானம்.

(கா) மெ-மயன். மிளர்வன-விளங்குவனவாகி. வித்தை - மாயவித்தை.
பகர்-சொல்லுகின்ற. பேசும்-பேசப்படும். விரகு-உபாயம். வெகுமுக-பலவித.

நடலையி லதின்மிக வழிபடு தமியனை

நமன்விடு திரளது

[ச-

கட்டிச் சிக்கென வெக்கக் கைக்கொடு

கொண்டுபோ

நடுநர கதில்விடு மளவினி லழகிய

நறைகமழ் திருவடி.

முத்திக் குட்படு நித்யத் தத்துவம்

வந்திடாதோ;

இடியென வதிர்குர னிசிரார் குலபதி

யிருபது திரள்புய

மற்றுப் பொற்றலை தத்தத் தொக்கொடு

நஞ்சவாணி-

யெரியெழு முடுகிய சிலையின ரழகிய

சிறுவனை புரிமகள்

பச்சைப் பட்சியின் கைப்பற் றிட்டிடு

மிந்தரபோக;

வடவரை யிடிபட வளைகட றளர்பட

மகவரை பொடிபட

மைக்கட் பெற்றிடு முகர்க் கட்செவி

வஞ்சகுரன்-

மணிமுடி சிதறிட வலகைகள் பலவுடன்

வலதுட னடமிட

முட்டிப் பொட்டெழு வெட்டிக் குத்திய தம்பிரானே.

தட்டுப்பட்டிம்-வருத்தப்பட்டிம். நடலையி-பொய்யருப்பிடத்தில். தமியனை. தனியனாகியவென்னை. திரள்-கூட்டம். சிக்கென-வ்வைவாக, ஒக்க-ஒருமிக்க-கைக்கொடு-கைப்பற்றி. நறை-மணம். நித்தியத்தத்துவம்-அழிவில்லாததலை. நிசிரார்-இரவிற் சஞ்சரிப்பவராகிய இராக்கடர். பொற்றலை - பொன்மகுடங் தரித்ததலை. தொக்குஒடு-தோலினிடத்து. எரி-அக்கினி. சிலையினர்-வில்லையுடைய திருமாலின். சிறுவனை - சிறியதொழில்; அஃதாவது துணைப்புணற் காத்தல். மகன்-புத்திரியாகிய. பச்சைப்பட்டி-பசுங்கிளி, வள்ளிநாயகி. கைப் பற்றிட்டிடு-கையைப்பிடிக்கும். இந்தரபோக - உயர்ந்தபோகத்தையுடைய வனை. தளர்-தளர்ச்சி. மகவரை-இளையமலையாகிய கிரௌஞ்சகிரி. உக்ரம்-கொடுமை. கட்செவி-கண்ணே காதாகவுடைய ஆதிசேடன். வலதுஉடல்-வலீமையுடையதாகிய சரீரம். நடமிட-(உடற்குறையாய நின்று) கூத்தாட. பொட்டு-இரத்தத்துளி.

முற்றிற்று.

இவ்வரும்பதவுரை யெழுதியவர்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

திருப்புக முருளிச்செய்த அருணகிரிநாதர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

பிரமலிஷ்டனுக்க ளிருவரும் அகங்காரத்தால் முடியும் அடியுங்கண்வெரு
வாமென்று சபதஞ்செய்து அன்னமும் பன்றியுமாகித்தேடி யறியப்படாத
வபெருமான் அக்கினிப் பிழம்பாகி நின்ற திருவண்ணாமலை யென்னுந் திவ்ய
ஸூத்திரத்திலே நீண்ட காலத்துக்குமுன் பட்டணத்துச் சுவாமிகள் துறவி
ராக வெழுந்தருளியிருக்கும் போது பூருவவினே வசத்தா வங்வுரிலொரு
ணிகைமாகைக் காதலித்து வெளிப்படுத்திய விரியத்தை அமமாதுகாமணி
யகயினுலே தாங்கிச் சேவாமுகத்தினு மினிமையாக வுண்டு மகிழ்ந்து, அன்
முதற் கருப்பமுற் றிருந்தனன்; அக் கருப்பத்திலே கந்தவுலகத்தி லிருந்த
பாய்யாரொழிப் புலவர் முருகக்கடவுளைப் பாடமாட்டேனென்ற பாவநிங்கு
த்காகப் புதுந்து பத்துமாதஞ்சென்ற பின் புத்திராராகத் திருவவதாரஞ்
செய்தனர்.

அப்புத்திரை மாதாவும் மாதாவைப்பெற்ற பாட்டியும் தங்கள் தொழில்
ிருந்துக்கேற்ற பெண்மகவைப் பார்க்கினும் பெரும்பிரியம் வைத்து அருண
கிரிநாதனைப் பெயரிட்டு, அருமை பெருமையாக வளர்த்து வருவாராய் எங்
வக்காலதது எங் வெச்சுடங்கு செய்யவேண்டுமோ அவைகளை வருவாமற்
செய்து மனமகிழ்ச்சியுற்று ஐந்தாவதாண்டிலே வித்திபாரம்பமுஞ் செய்வித்
னர். பின்னர் பிறிதுநாள் கழித்தபின் அருணகிரி நாத து மாசாவான
ன் தன்னுடை மூச்சுப்பின்பாபகிய புத்திரியை நோக்கி யுன்னுடைய தம்பி
தெய்வத்தன்மை யுடையவனாதலால் அன்னுடைய மனம் தருப்தயாகும்படி
டந்து பாதுகாத்து வருவானென்று சொல்லிவிட்டுத் தேகவிபேரக மாயினன்.

அவ்வாறே அருணகிரிநாதரை அவர் தமக்கையானவன் பாதுகாத்து
வரும்போது அவர் கிராமப்படி யுபாத்திராயர் சொல்வழி நடந்து கல்வியைக்
ல்லாமற் பராமுகமாத்திரிந்து யெனவனப் பருவநடைநு மிக்க விடபுருட
ராய் வேண்டியவாறு விஸமாதரைக் கலந்து காமமறுபவிப்பா ராயினர்.

இங்ஙன மதுபவித்தற்குக் கேட்கும்போ தெல்லாம் வேண்டுந் திரவியங்
களைத் தமக்கையானவன் கொடுத்துத் தொன்றுதொட்டுத் தொகுத்து வைத்
கிருந்த திரவியங்களையு மிழந்து தன்னாலே யீட்டப்பட்ட திரவியத்தையு மப்
பாதப்போது கொடுத்துக் காணாமல் வீடுமுதலிய நிலங்களையும் விற்றுக்
கொடுத்து மிகத் தரித்திரத்தை யடைந்தனன்; அவற்றை யொரு சிறிதுங்
வையாமலும் தம்பட்டத்திற் கொள்ளாதபோயெல்லாவ் குடிக்கொண்டிருப்பதை
கேட்காமலும் தம்மைக்கண்டவ ருளருப்பதைக்கருதாமலும் அருணகிரிநாதர்
தமது தமக்கையிடம் மீண்டு மீண்டு திரவியங் கேட்டனர். அவன் அருமைத்
தம்பியே யினி ரீ யறுபலிக்கும் பொருளெண்ணைத் தவிர வேறொன்றில்லையே
யென்ன செய்வதென மனம் வருந்திநின்றனன்.

அந்தவார்த்தை வேறு பொருள்பட அருணகிரிநாதர் செவ்வழிச்சென்று
மனத்தைப் புண்படுத்துதலும், அந்தோ இக் கொடுஞ்சொற் கேட்குமாறு
அறிவை யிழந்துவிட்டோமே யிதென்ன பாதசமென நெஞ்சுநொந்து விலை
மாதருடைய மயக்கத்தையும் வஞ்சகத்தையும் மெண்ணிச் செண்ணி யிதனைத்
தீர்ப்புதற் கென்செய்வோ மென்று பெருங்கவலையுற்று மாணமடைய நிச்ச

உடனாக அருணகிரிநாதர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

யித்த அருணைமாசொர்க்கச் சோபுரத்தின்மேலேறிச் சீழே குதித்தனர். அப் போது நம்பெருமானாகிய குமார்க்கடவுள் ஒருசங்கியசிற்போ லெதிரோ யெழுந்தருளி வந்து தீன்று யாதொருகேடும் வராமல் காத்து அன்பனே பூருவ புண்ணியத்தாற் பிழைத்தாய் இனி யிக்கோபுரத்தில் வடபக்கத்திலே யிருந் குயித்தக் குமார்க்கடவுளே யுண்ணக்கூக்கும். நீ சடாக்ஷர மந்திரத்தை மறவாமற் செபஞ்செய்தா லெல்லாப் பரக்களும் பாட வல்லனாவாயென்று சொல்லி விபூதி தரித்துத் தம்மாற் சுட்டிக்காட்டிய திருவுருவத்திலே மறைந்தருளினர்.

உடனே யருணகிரிநாதரானந்த பரவசராய் எம்பெருமானுடைய நருணையிருத்தவா நென்னே யிவ்வனமடிமை கொள்ளுதற்கேற்ற பத்தி யென்னவனுமென்னிடத்திலில்லையே யென்னை யறிமாமல் யான்செய்த தவம் யாதிருந்ததோவென்று நெஞ்ச நெக்குருகிச் சடாக்ஷரக்கதைச் செபஞ்செய்தலும், கடன்மடை திறத்ததுபோலக் கணிந்த மதுரமுடைய செத்தமிழ் பாடும் வரக்குவாரும் குமார்க்கடவுளோப் பற்பல அற்புதச் சந்தப்பாக்களாற் பாடித் கண்டவர் கேட்டவர் கண்களிப்பு மணக்களிப்புங் கொன்னக் காலங்கழித்து வருவாராய் நம்மைக் காத்தருளிய கந்தசுவாமியே கடவுளென்று கைநுலிசது வணங்கித் தமதுசரீரத்திலுள்ள ஹேயெல்லாநீங்கி யினஞ்சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்து முப்பத்தாறாயிரத் திருமபுகழும் முப்பத்திராண்டி புபவகுப்புப் பாடினர். அப்பாடல்களைக் கேட்டருளிய அவ் எம்பிரான் மயில்வாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து அருணகிரிநாதருக்குத் தரிசனங் கட்டினாயிட்டுப் பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்தனர்.

அப்போது அருணகிரிநாத ரஞ்சலிசெய்து ஆடிப்பாடிப் புளகாங்கிதராகி அப்பிரணவப் பொருள் முற்றுமுணர்ந்து மயில்விருத்தம், வேல்வருத்த முதலியவை பாடித் தோத்திரஞ்செய்து தலங்கடோறுஞ் சென்று குமார்க்கடவுளைத் தரிசித்துத் திருப்புகழ்பாடித் திருச்செந்தூரை யடைந்து தாம் பாடிய எல்லாப் பாடல்களையுஞ் சங்கிதானத்துன் முன்னர்ப் படித்தனர்; அப்பாடல்களைக் கேட்ட குமார்க்கடவுள் திருமுடியை யசைத்தனர். அப்போது அருணகிரிநாதர் சுவாமியடியேன் பாடிய திருப்புகழைப் பாடமாகப் படித்தவர் அடியேன் பெற்ற பேற்றை யடையவேண்டுமென்று வரங்கேட்டனர்; அதற்குக் குமார்க்கடவுளொன்றுங் கூறாமையால் தமது கைவசமிருந்த திருப்புகழ் முழுவதையுஞ் சமுத்திரத்திலே வீசியெறிந்து வெளியே புறப்பட்டனர்.

அச்சமுத்திரம் உலகோபகாரமாக அலைகளாலே அவ்வேகனை யாங்காங்கு கரையிலொதுக்க அன்பர்கள் அவற்றைத்திராட்டி யெடுத்துச்சேர்த்துக் கிடைத்தமட்டுக் தொகுத்துவைத்துப் படித்து வருவாராயினர். திருப்புகழைச் சேமித்துத் தொகுத்துவைத்த இடந் திருச்செந்தூராதலால் அத்தலத்துக்குச் சிறப்பாகவும் பொதுவாகவுமுள்ள தூறுபாடல்கட்கு அரும்பதவுரையெழுதியச்சிற்பதித்து வெளிப்படுத்தலாயிற்று. மேலே நிகழ்ந்த அருணகிரிநாதர் சரித்திரமுழுவதும் அவர் புராணத்தில் விரிவாகக்கண்டு கொள்க.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்ருவான்.

நின்றாங்க டம்பா நெருங்காமை பெண்பாவி
யென்றாங்க டம்பா வினம்.

(௩௨)

சைவலங்கொண் டற்குழலாய் சாமிமலை யாளுமர
சைவலங்கொண் டற்குவரச் சாற்றுவா—புய்வகையாக்
கந்தர்ப்ப னம்புதொடு கண்டிப்பை யுஞ்சொலியு
கந்தர்ப மன்றுகல கம்.

(௩௩)

சொல்வளஞ்சேர் செந்திற் சுவாமிகா தாகுறையேன்
சொல்வளஞ்சே வென்றுநீ தோய்ந்திருந்தால்—நல்லறத்தைக்
காதுவரை நந்தவொரு காலயிலெ றிந்தமுரு
காதுவரை நந்தன்முரு கா.

(௩௪)

சோதிக்கு மாமிமயத் தோகைக்குந் தோன்றன்மனஞ்
சோதிக்கு மாகிலென்ன சொல்வதென்றான்—போதிக்
வந்தனம்பி னாகித்தந்த மைந்தகந்த சாமிசிந்தை
வந்தனம்பி னுல்வருந்து மான்.

(௩௫)

செளரியங்கம் வீழ்வொரு தாளா லுதைத்துச்
செளரியங்கைக் கொண்டான் றையா—வடிவியொலி
தென்றலந்தா வந்ததந்தோ சிந்தைநொந்தான் வஞ்சிகந்தா
மன்றலந்தார் தந்தணைந்தான் வாய்.

(௩௬)

டான். ஏன்-யா துகாரணத்துக்கு. சந்தான்கள்-உன்னுடைய திருவடிகள். தம்
பரல்-தன்னிடத்து. நெருங்காமை-நெருங்கிவராமையால். ஆன்-ஆண்டருள்.

(௩௩) சைவலம்-பாசிக்கொத்து. கொண்டல்-மேகம். சாமிமலை - திரு
வேரகம். அரண்-இராசாவாகிய குமாரக்கடவுளை. வலங்கொண்டு-வலப்பிரதக்
கணமாகச் சுற்றிவந்து. அற்கு-இராத் திரிக்கண். கந்தர்ப்பன்-மன்மதன். உகந்
து-மகிழ்ந்து. மகிழ்ந்து உய்வகையாக வரச்சாற்றுவாயெனக் கூட்டுக.

(௩௪) சொல்-நெல்; அல்லது கீர்த்தி. அஞ்சேல்-பயப்படாதே. காது
வரை. மோதுகின்ற அசுரரை. நந்த-கெட. துவரை-துவாரகை நகரையுடைய.
நந்தன்-விஷ்ணு. நந்தன் என்பதில் னகரத்தைக்கெடுத்துத் தளைபிரித்துக்கொ
ள்க. இங்ஙனமே தளை கெடவந்த இடத்து எல்லாவொற்றுக்களையுங் கெடுத்
துக்கொள்க.

(௩௫) சோதி-சிவபிரான். மால்-பெருமை. தோகை - மயில்பேரன்ற
வுமாதேவி. தோன்றல்-புத்திரன். சோதிக்கும்-பரிசோதனைசெய்வான். போ
திக- (பிரணவப்பொருளை) உபதேசிக்க. வந்தனம்-வணக்கம். பிஞ்சி-சிவ
பெருமான். வந்தன்-மன்மதன்.

(௩௬) செளரியம்-வீரம். செளரியம்-வீரம். தளையா-புத்திரனை. உவரி-
கடல். அந்தா-(ஒரு குறிப்புமொழி) பக்கத்தில். மன்றல்-வாசனை.

ஞமலியஞ்சா யற்குறமா னண்பகரி வாக
 னமலியஞ்சா யற்கடலா னுற்செங்—கமலியஞ்சார்
 மாதுகரு காதுபுனை மாலையுந் வாதுசெய
 லேதுகரு வேல்கொளர சே.

(௩௭)

ஞாலமிசை யார்முடிகொ ணுவனந்த னுற்சொலநங்
 கோலமிசை யாழ்ப்புங் குயின்மொழியான்—பாலருள்செய்
 யன்பத்தி யொன்றின்முன மன்புற்ற கொண்டல்புகழ்
 மின்பத்தி கொண்டவயில் வேள்.

(௩௮)

ஞிமிழகுமு றுஞ்சிலையா னீங்கச் சிடையங்
 கமிழகுமுன் காத்தல்கடன் கண்டா—புமையருளு
 முத்தையாக டப்பமாலை மொய்த்தமார்ப நிற்கலாம
 லித்தையாவர் பக்கலோது வேன்.

(௩௯)

ஞெண்டுமுழந் தாளனையா ணின்மயலி னுன்முருகா
 பண்டுமுழந் தாளனையாற் பாலித்தல்—கொண்டன்றோ
 இன்றுமிருந் தாளவனோ யென்றுமிருந் தாளிலரு
 னென்றுமிருந் தாரருள்செய் து.

(௪௦)

தங்கநகங் கொங்கைவன சங்கனிளந் தந்தமுருந்
 தங்கநக மங்கமிவன் சங்கமமின்—பங்கொடுக்கும்

(௩௭) ஞமலி-மயில், கரிவாகன-யானைவாகனத்தையுடையவனே. மலி-
 வலிய, இயம்-வாச்சியம். கடலானால் - கடலாகவடைய மன்மதனால். செங்க
 மலி-செந்தாமரையிலுள்ள இலக்குமியின். அம்-அழகு. சார்-சேர்ந்த. மாது-
 பெண்ணுக்கு. கருகாது-வாடாது. கரு-கரிய.

(௩௮) ஞாலம்-பூரியை. மிசை-மேல். முடி-தலையில். நாஅனந்தன்-இர
 ண்டாயிர நாக்குடைய ஆதிசேடன். கோலம்-அழகு. இசை-பொருந்திய. அத்
 தி-யானை. கொண்டல்-மேகம்போன்றவிஷ்ணு. மின்பத்தி - பிரகாசிக்கின்ற
 அன்பு. அயில்-கூர்மை.

(௩௯) ஞிழி-வண்டு. குமிழம்-ஒலிக்கும். சிலை-கரும்புவில். இடை அங்
 கம்-இடையாகிய சீராத்தில். இத்தை-(விகாரமொழி) இதை.

(௪௦) ஞெண்டு-நண்டு. முழந்தான்-முழங்கால். பண்டு-முற்காலத்தும்.
 உழந்தான்-வருந்தினான். பாலித்தல்-இரகலித்தல். இவ் - (அவன்) கிருகத்தில்.
 அருள்-கருணை. னுன்றும்-நெருங்கும். இந்ந்தார்-பெருமை தங்கியமலை. அரு
 ன்செய்து-கொடுத்தது.

(௪௧) தங்கநகம்-மகாமேருமலை. இளந்தந்தம் - சிறுபற்கள். முருத்தம்-
 மயிலிறகினடிமுன். கந்த-பொன். அங்கம்-சரீரம். சங்கமம்-புணர்ச்சி. வேன்-

வேடனக்கார் தூதுரைப்பார் வேளெதிர்ப்பா வேலெனச்சோர்
வாடனைக்கா வாமைநட்பா மா. (சக)

தானத்தர் தாவளத்தைச் சங்கரவா கத்தைப்பொற்
முனத்தர் தாவளத்தைச் சாற்றலாம்—வானத்தார் [வா
மின்பொருவாள் கொங்கையைமால் விண்டுரையா ளென்செய்கு
ளன்பொருவாள் வந்தணவே லா. (சஉ)

தித்தித் தகைத்தவெனச் செப்புவனீ யின்னமும
தித்தித் தகைத்தவெனத் தேர்ந்தணைவாய்—பத்தர்க்கா
யாமத்தோர் தூதற்சே ரீசற்கோர் காதற்சேய்
வாமத்தோ ணீபத்தா மா. (சரு)

திங்கரும்பா முன்னஞ் சிலையனவ னூலிவட்கோர்
திங்கரும்பா முன்னஞ் சிறிதருள்வாய்—வேங்கொடிய
வதங் கொடுக்குநம னேரன்பர் பக்கலனு
காதங் கொடுக்குமுரு கா. (சச)

துவரதர மாணேநீ சொல்லலர்மர் னூரோ
துவரதரர் தோயிரும்பிற் சோர்வாக்—குவதுளத்தை
யென்றாள்வான் மின்போல்வா ளெங்கோமா னன்பாலே
சென்றாள்வா னின்றேநீ சேர். (சரு)

தூமுதலின் மூன்றைநிகர் சொன்னகையாய் தாமரைமேற்
தூமுதகம் போலுட் ளெங்குவதென்—சாபிவரா

முருகக்கடவுள். வேன்-மன்மதன். காவாமை-காவாதிருத்தல்.

(சஉ) தானம்-மதர். தந்தாவனம்-யானை. பொந்தானத்து-பொன்னிட
த்து. அம்-அழகு. தா-வலிமையுடைய. வளத்தை-கிண்ணத்தை. (நிகர்) மின்-மி
ன்னல். பொருவாள்-ஒப்பாகப்படாதவள். கொங்கையை-தனங்களுக்கு. மால்-
ஆசை. விண்டு-(வாய்) திறந்து. ஒருவாள்-நீங்கமாட்டான்.

(சரு) தித்தித்த - மதுரப்பொருள்கள். கைத்தவென - கைப்புடைய
வேன்று. இத்தகைத்த-இத்தன்மையுடையன. பத்தர்-சந்தாமரத்தி நாயனார்.
யாமம்-சாமம். சேய்-மைந்தனே. வாமம்-அழகு. ரீபத்தாமா-கடப்பமரையுடை
யவனே.

(சச) கரும்பா-கரும்பாக. முன்-நினைக்கப்பட்ட. சிலையன்-வில்லையுடை
யவனுடைய. திங்கு-பொல்லாங்கு. அரும்பாமுன்னம்-தோன்றுதற்கு முன்னர்.
ஏதம்-துன்பம். ஒடுக்கும்-அடக்கும்.

(சரு) துவர்-அதாம்-பவனம்போன்ற இதழையுடைய. அலர்-பழிமொழி
யை. மாறார்-(பிற) பெண்கள். ஒதுவர்-சொல்வர். அது-அப்படிச்சொல்வது.
இரும்பின்-இரும்பைப்போல. சோர்வு-சோர்ச்சிலை. கோமான்-தலைவனே. ஆள்
வான்-ஆளுப்பொருட்டி. மாணேநீ சொல்லென்ற நெனக் கூட்டுக.

ரோவென்ற ணீயவருக் கோதென்ற ளோதியினிற்
காவென்ற ணீயவனாக் கா.

(சசு)

தென்னவனா கத்தரையாள் சேவகன்மா லெற்களித்து
மென்னவனா கத்தனையா தென்றனத்தை—மின்னரசே
யெந்தக்கா லம்புணர்வா னென்றப்பா னுஞ்சொலியின்
னெந்தக்கா லென்செயலென் னே.

(சஎ)

தேங்குவனா யார்விழியா டம்பால் வெறுத்துமனந்
தேங்குவனா யார்வினவித் தேற்றுவா—ரோங்குமதத்
தந்தவரைக் குந்தவடற் சந்தவயிற் கொண்டகரக்
கந்தவரைத் திங்கனுதற் கா.

(சஅ)

தைக்குஞ் சரத்தைவிழி சங்கங்கண் டங்கலசத்
தைக்குஞ் சரத்தைநிகர் தங்கக்கொங்—கைக்குர்
புகலார் முருகா புகலாய் துதிவா
யகலார் மனதா லயா.

(சக)

தொய்யில்வரை மென்முலையோ சொன்னவமை மின்னுலையாக்
கையில் வரைபதுமங் காமசரத்—தைய
வுடம்பா மெலிந்தா ளுடன்பா டுடன்சேர்
கடம்பா சிலம்பாகு கா.

(ரு)

(சசு) தா-தானு மெழுத்துக்கு. முதலின்-முதலெழுத்தாகிய., து-
என்பதில். மூன்று-து, து, து; முத்து. நிகர்சொல்-சமானஞ்சொல்லுகின்ற.
நகையாய்- பற்களாயுடையவனே. தாம்-துவுகின்ற. உதகம்-நீர். உன்-மனம்.
துனக்குவான்-சலனப்படுவான் ஒதியினிள்-கந்தலால். கா-சோலையை.

(சஎ) தென்னவன்-உக்கிரகுமாரபாண்டியன். சேவகன்-வீரன். என்-
யாது, அகத்து-மார்பில். அணையாது-சேராதது. அப்பரஹம்-மேன்மேலும்.
இயின்-இந்தப்பெண். என்செயல்-என்செய்கை.

(சஅ) தேங்குவனே-(தாற்பரியம்) கலங்குகின்றவனே. தந்தம்-(ஆகுபெ-
யா) யானைகளையுடைய. வரை-கிரௌஞ்சகிரியை. குத-விகாரம்) குத்த. அ-
டல்-வலிய. அரைத்திங்கன்-அர்த்தசந்திரான்போன்ற. துதல்-நெற்றியையுடை-
யவனே.

(சக) சரத்துஐ-பாணங்களின் அழகுடைய. கண்டம்-கழுத்து. குஞ்சரத்-
தையானையை. கொங்கைக்கு-தனத்தையுடையவளுக்கு.

(ரு) வரை-எழுதப்பட்ட. சொன்னவரை-தங்கமலை. வரை-இரேகை.
பதுமம்-தாமரை. பத்மரேகை யென்றபடி. காமர்-அழகிய. அகத்துஐய-ஆட்டு.
வாகனத்தையுடையனே. உடம்பா-சரீரமோ. உடன்பாடு-ஒற்றுமை.

தோகைக்கும் பாலிலங்குந் தோகைவரை யாய்மகட்குந்
தோகைக்கும் பாவிசந் தோய்கருப்பம்—பாகைக்கும்
பாவில்விட்டு நாவிலிட்டும் பாவைசற்றும் வாய்திறப்பின்
றாவிவிட்டங் கோய்முனுற்றின் றுள்.

(௬௧)

தெளவக் கரத்தயன்முன் னேழெட்டுத் தாமரைப்போ
தொவ்வக் கரத்தயல்சென் றேதென்றா—ளெவ்வந்
தணித்தாள் கடப்பந் தணித்தார் கொடுத்தின்
பணித்தா மயிற்செங்கை யா.

(௬௨)

நந்தலறுந் தொண்டருள நண்ணுவாய் பண்ணைதொறு
நந்தலறுஞ் சோலைவரை நாயகமே—யிரந்தமின்னுன்
றஞ்சமுரு காதெரிய றந்திடுன வோதியுமுன்
னெஞ்சமுரு காததென்ன நீ.

(௬௩)

நாளவன சத்திருவே நங்கன்குகன் றைப்பூச
நாளவன சத்தில்வர நான்கண்டேன்—வேளெய்த
அம்பிணையா ரெண்புகல்வா ரஞ்சுகமே யென்றனள்சோர்
கொம்பிணையா வுய்ந்திடவே கும்.

(௬௪)

நிலவலையந் தாங்குமுடி நீளரவின் வாயு
ணிலவலையந் தாங்குயிலே நெஞ்சை—யுலைமெழுகாச்

(௬௧) தோகை-மயில். கும்பு - கூட்டம். தோகை வரையாய் - மயூரிகிரியாய், குன்றாக்குடியுடையவனே. கும்பாவில்-ஒருபாத்திரத்தில். நாவிலிட்டும்-நாவிலூற்றியும். திறப்பின்று - திறத்தலில்லாமல். ஓய்முன் - மூச்சடங்குமுன்னே.

(௬௨) தெளஅக்கரத்து-தெளவேன்னுமெழுத்துக்கு. அயல்முன்-பங்கத்தில் கருதப்பட்ட. எட்டு-எட்டாவதெழுத்து; தி. ஏழு-ஏழாவதெழுத்து; து. (திது) தாமரைப்போது-தாமரைபூ. ஒவ்வு-பொருத்துகின்ற. அக்கா - அந்தக் கையையுடைய. தயல்-பெண். எவ்வம்-துன்பம். அணித்தாம்-சமீபமாக்கிடைக்கும். அயில்-வேல். தையல்-தயலெனப்போலியாயிற்று.

(௬௩) நந்தல்-கேசி. பண்ணை-வயல். நந்து-சங்குகள். சோலைவரை-சோலைமலை, பழமுதிர்ச்சோலை யென்னுந்தலம். தெரியல்-மாலை.

(௬௪) நாளவனசம்-தண்டினையுடைய தாமரை. அவன் அசத்தில்-அவனுடைய ஆட்டுவாகனத்தில். எண்-தோகை. கெம்பு-பூங்கொம்புபோல்வான். இணையா-வருந்தாமல். உய்ந்திட-பிழைக்கும் பொருட்டு. ஏதும்-(அங்கே தூதாச) செல்லுங்கள்.

(௬௫) நிலவலையம்-வட்டமாகியபூமியை. ஊண்-உணவாகிய தென்தல். நிலவல்-விளங்குதல். ஐயம்-சந்தேகம். தாம்-அரை. ஐய-ஐயனே. அந்தோ-

செய்வதென்றோ னையவந்தோ தெய்வமென்றான் மெய்யுநொந்தா
நாய்வதென்றான் வைகடம்பா ரோய். (௫௫)

நீராஞ் சனமெடுத்து நின்றாட்கு லாப்போந்த
நீராஞ் சனநெருக்க னேயமளித்—தீராமே
லின்னமரு வாதிருப்ப தென்னையலை வாரிவற்ற
மின்னமரும் வேலெடுத்த வேள். (௫௬)

நுண்டா திறைக்குமலர் வேலா நுவன்மதன்போ
ரண்டா திறைக்குரைப்பா ராரென்றான்—விண்டோய்
மதிக்கா குயிற்கா மலைக்கா லினுக்கா
மதிக்கா யெதற்கிட வள். (௫௭)

நாதனமா பாலாநின் னோக்கருள்பெற் றார்க்குளிந்த
மாதனமா பாலாதன் வாய்வையா—ளாதனமா
வெங்கனற்கொ முத்துநீட மென்புயத்த முத்துமாகி
லங்கனற்கொ ளம்பைவேற லாம். (௫௮)

நெய்குழலாய் வேள்வரவு நேர்த்திலுக்கும் வாயிலுக்கு
நெய்குழலாய் நான்றிரித னீதியோ—வய்குவதென்
றென்றவனை யுந்துயர்கண் டிங்குமொடு விண்டனனன்
பொன்றவனை யும்புகமுண் டும். (௫௯)

நேர்வானை வென்றவிழி நேரிழைவைய வாரிசமின்
னேர்வானைப் போர்வேளை நீலிக்கச்—சேர்வாவென்

ஐயோ. ஆன்வை-ஆன்வரவாக, கடம்பாரோய்-கடப்பமரலையுடையவனே.

(௫௬) நீராஞ்சனம்-ஆலத்தி. உலரப்போந்த-பவனிவந்த. ஆம்-ஆகின்ற.
மின்-பிரகாசம். வேள்-குமாரக்கடவுளே.

(௫௭) தாது-மரேந்தத்தை. இறைக்கும்-சொட்டும். இறைக்கு-தலைவனா
கிய வுணக்கு. மலைக்கால்-தென்றல். மதிக்காய்-(நீ) மதிக்கமாட்டாய்.

(௫௮) நாதனமா-புதிதா. பாலா-குமாரக்கடவுளே. மாத-பெண். ஆத
னம் - இருப்பிடம். வெங்கனற்கொழுந்தா - கொடிய அக்கினிக் கொழுந்தா.
நீபம்-கடப்பமரலை. மென்புயத்து-(இவன்) மெல்லிய தோள்களில். அம்-அழ
கிய, கனல்-கரும்பாகிய வில்லில். கன்னல்-கனலென நின்றது.

(௫௯) நெய்குழலாய் - நெய்யுடைய கூந்தலுடையவனே, நேர்த்து-உடல்
பட்டி. இல்-வீடு. நெய்குழலாய்-நெய்கின்றகுழல் போன்று. ஆவன்-அப்பெண்.
உம்ஒடு-உம்முடன், ஒன்ற-பொருந்த. அணையும்-சேர்வீர்.

றத்தையலு ரைத்துமிதை யத்தனுவி ரக்கமிலை
முத்தையவி திறற்றம மோ.

(சு10)

ரைவளங்கார் தாரமன நன்மொழியா ணினமயலா
ணைவளங்கார் தாரமுத நாவிலிடா—எய்வ
தொருகா லுளதோ வுமையா ளருள்சேய்
முருகா வவடான் மொழி.

(சு11)

நொய்யம் பருப்பதமா நூறியவே லற்கலதங்
கையம்ப ருப்பதமா வார்க்குரைப்பான்—மெய்யன்பர்
கைத்தலங்கு வித்திறைஞ்ச கைக்கிரங்கு முத்தையன்செய்
வித்தலங்கு ரித்தெழும்பு மேல்.

(சு12)

நோக்கஞ் சனங்கரைய நுண்ணிசுந் தப்பகழி
தாக்கஞ் சனங்கரையார் தாந்தடுப்பா—ரேக்கஞ்
சகிக்கமுடி யாளோர் ஸ்ணத்தி லணையாயே
லகிக்கமுடி யார்பால கா.

(சு13)

நெளவி யணையவிழி நங்கைகொண்ட நின்காமச்
செவ்வி யணையறிந்தார் சீறாளோ—தெவ்வியலிற்
முனவரை போன்மேவு தானவரை நீறாடி
வானவரை யாள்வேல வா.

(சு14)

பந்தரும்பா வாய்ந்தமுலைப் பாலணிய வேலவனீ
பந்தரும்பா வாய்வழுத்திப் பாரென்று—நொந்தரும்பா

(சு15) கோர்-கூர்மை. வானை-வானாயுதத்தை. வாரிசம்-தாமரை. போர்-
சண்டையுடைய.

(சு16) வைணம், கார்தாரம்-ஒவ்வொரு பண்கள். அன-ஒத்த. அங்காங்
து-வாய்ந்திற்று.

(சு17) நொய்-நுண்பொடி. பருப்பதம்-மலை. ஆ-ஆக. நூறிய-கெடுத்த.
ஐயம்பு-பஞ்சபாணம். அருப்பது-பிணப்பது. வித்து-(காமமாகிய) விதை. அல்-
இராக் காலத்தில். அங்குரித்து-முனைத்து.

(சு18) கோக்கு அஞ்சனம்-கண்களின்மை. துளி-கண்ணீர் துளி. தாக்-
கு-மோதுகின்ற அஞ்சுபகழி-ஐந்துபாணத்தையுடைய. அனங்கரை-மன்மத
னரை. அகி-பாம்பு. கம்-கங்கைநீர். முடியார்-தலையிலுள்ளார்.

(சு19) நெளவி-மான். செவ்வி-ஒழுங்கு. தெவ்-பகை. தானவரை-மதத்
தையுடைய மலை(பாணை). தானவரை-அசுரரை. நீறுஆடி-சாம்பராக்கி.

(சு20) அரும்பு-தாமரை யரும்பு. ஆ-ஆக. நீயம்-கடப்பமாலை. பாவாங்-

நின்றாங்க ணீராறு நெஞ்சார வேமேவி

யின்றாங்க ணீராற னே.

(கூடு)

பாலனங் கசப்பாவிப் பாவைகைக்கு தென்றண்மால்

பாலனங் கசப்பாவி பாணந்தாத்—கோலங்கை

பாலாகா வாதாநீ பாராபா ராதாரா

வேலாகா வானோகா மே.

(கூசு)

பிரமரமார் பூங்கடம்பா பேராழி யூடாம்

பிரமரமாஞ் சூர்வெல் பிரானே—சரமரமாங்

கண்ணினோ யின்றுமேவு கன்னலோடு நின்றவேனோ

யெண்ணினோ யென்றிடாம லே.

(கூசு)

பிரம்ப டர்ந்தமுலை பெய்முடில்போ லெய்புமதன்

சுரம்ப டர்ந்தவினி யென்செய்வாள்—சீரங்க

சந்தா ளுடம்பும்ப சந்தாள் சிவன்றந்த

மைந்தா வினங்கொஞ்ச மா.

(கூஅ)

புலவரையாள் கந்தாபூம் போதார் சினேவின்

புலவரையார் தோகைப் பொருப்பா—நிலவரையா

ரஞ்சடையா னந்தனமே லன்பிலையே லுன்புயமார்

மஞ்சடையா ளஞ்செயலா மா.

(கூசு)

பாவைபோல்பவனே. வழுத்தி-சொல்லி. அரும்பாரின்றான் - உண்டாகாகின் றான். கண்ணொறனே கண்கள் பன்னிரண்டிடையவனே.

(கூசு) கசப்பா-கசப்பாக. மால்பாலன்-விஷ்ணுவின் மைந்தனாகிய. கங் கைபாலகா-பெண்ணிற் சிறந்த பார்வதிதேவி மைந்தனே. நீபாரா-கடப்புமா லையுடையவனே. பார்ஆதாரா-பூமிக்கு ஆதாரமாயுள்ளவனே. கோகாமே-கோ காமல். பாலகாவென்பது, எதுகைகேரக்கிப் பாலாதாவென்றாயிற்று.

(கூசு) பிரமரம்-வண்டு. சூழியூடு-கடலினடுவில். ஆம்பிரமரம்-மரமரம். கன்னல்-சரும்புவில்.

(கூஅ) பிரம்-பசுலையின்தூது. ஈர்அம்பு-பிளக்கின்ற பாணங்கள். அடர் ந்த-நெருங்கின, சீரம்-பால். இனம்-இன்னமும்.

(கூசு) புலவர்-தேவர். சினே-மாக்கினாகள். வின்புலவரை. ஆகாயத்தி னிடம் வரையும். தோகைப்பொருப்பா-மயூரிகிரியுடையவனே. நிலஅரை-அந் தந்தர்திரன். நந்தன-புத்திரனே. புயம்பூர்-புயத்தைச்சேர்கின்ற. மஞ்ச-அழகி ய. அடையாளம் - குறி. இது, குறிபிழைத்தநிலைவினை கோக்கிப்பாங்கி கூறி யது.

பூவாசு கந்தாவு போர்வேன் சிலைபூட்டும்
பூவாசு சந்தான் பொறுக்கலா—மாவாசு
கந்தரநஞ் சம்புனையுங் கந்தரனங் கங்கைதருஞ்
கந்தரமின் ஸ்ரீபுடனஞ் சம்.

(எய)

பெய்வளையா கம்பசப்பப் பெய்கணைவே னேகிடி.லென்
செய்வளையா கம்பமுறுந் தேகமுற்றுங்—கைவளையால்
வாசவனை மோலிசுதை வாகவிடி மாறமலர்
வாசவனை நீபமரு மா.

(எக)

பேராத வனியற்கை பேரினுமுன் மாலிவட்டுப்
பேராத வனியிவிப் பெண்ணெழில்போல்—வாராது
மாவாக நின்றவனை வாதாடி வென்றருஞ்
மாவாக வின்றணைய வா.

(எஉ)

பையவளைத் தான்கிலைவேன் பாணந் துளைத்ததுமார்
பையவளைத் தாங்கியொரு பஞ்சணைக்க—ணையவைத்து
நானோடி வாகாவெ னாதாவெ னாவோதின்
மானோடி வாதாகு மா.

(எங)

பொய்யா தவளவளை போனதுவென் புத்தியினை
நையா தவளவளை நானுரைத்தென்—கையாத

(எய) சுசம்பூவா-இன்பம் உண்டாகாது. பூஆசுகம்-புட்பபாணம். பொறுக்கலாமா-தாங்கலாகுமா. வா-வருவாய். சு-கல்ல. கந்தரம்-கழுத்தில். கந்தரன்-கங்கையைத்தரித்த சிவபிரான். சுந்தர-அழகுடைபவனே. மின்-இப்பெண். அஞ்சும்-பாய்படுவன். பூவாதெனபதில் முற்றிற்றுதிதொக்கது.

(எக) பெய்வளை-அணியப்பட்ட வளையலையுடையவன். ஏ-பாணம். கம்பம்-நரிச்சம். வளை-சக்கரம். மோலி-கிரீடம். சிதைவு-அழிவு. மாற-உக்கிரருமாரபாண்டியனே. நீபம்-கடப்பமரலை. வளை-அணிகின்ற. மருமர-மரப்பையுடையவனே.

(எஉ) பேர்-பெரிய. மா-மாமரம். மாவாக-பெரிய தோள்களையுடையவனே.

(எங) ஒடி-ஒடிவந்து. வா-வருவாய். கா-கரப்பாய். என்னாதா எனவேர்தின் என்னுடைய நாடனே என்று சொன்னால். இவாது-இதச்சுண்டை.

(எச) தவளவளை-வெள்ளியவளையல். நையாது - கொத்துகொண்டாது. கையாது-சகவாது. கிம்பம்-கிம்பு. வது-எங்கிருக்கிறது. எவ்வே - அல்லது

நிம்பமே துரைக்கிலென்று நெஞ்சுவா றெவட்குனன்பு
தம்பமே துணர்க்கடம்பு தா. (எச)

போதகங்கை கொண்டிரித்துப் பூண்டார்க் குரைத்தமறைப்
போதகங்கை யின்ற புதல்வருக—நாதகங்கை
யேறுதிரு மான்மருக வேழமய லாலுதக
வாறுதிரு மால்விழியி னுள். (எரு)

பொவமுர சோதைக்கும் பான்மதிக்கும் பாவைபடு
மெவ்வுமுர சோதைக்கு மேவளவா—சைவசமை
யாசரிய சம்பந்த வாரமரு ளன்புந்த
நேசரித யந்தங்கு நீ. (எசு)

மஞ்சம் பயிலாள் வனமுலைக்க னீருகுத்தாண்
மஞ்சம் பயிலா வரைபெயலி—னெஞ்சந்
தரியா தையிலாப் சரணு மவர்பான்
மரியா தையிதா மதி. (எஎ)

மாணரைக் கும்பிட்டு வந்திக்குந் தூதுசெல்வான்
டாணரைக் கும்பிட்டு வந்திக்குந்—தாணுள்ப

தபெண்க ளில்லை யென்பது கருத்து. தம்பம்-பற்றுக்கொடு. துணர்-பூங்
கொத்து.

எரு போதகம்-யானையை. கைக்கொண்டு-கைப்பற்றி. மறைப்போத-
வேதப்பொருளைப் போதித்தவனே. கங்கை-பருந்தினே. உதகஆறு. கண்ணீ
ராலய உதி-உதிரும். ஒழுகும்-மால் மயக்கத்தையுடைய. விழியினுள்-கண்ணை
யுடையவன் ஆனான்.

(எசு) பொவம்-கடலாகிப். முரசு ஒதைக்கும்-மன்மதன்முரசுவாத்திய
முழக்கத்துக்கும். எவ்வம்-துன்பம். உரசோ-தேய்த்தலோ. எவு அளவா-பாண
த்தினளவா. அன்று-அதற்கு மேலுமாம். சமையாசரிய-சமயத்தின்குருவாகிய.
ஆரம்-(உமது) மாலைபை. உத்த-செலுத்த. நேரர்-அன்பாது. ஆசாரியவென்
பது-ஆசரியவென்றாயிற்று.

(எஎ) மஞ்சம்-படுக்கையில் மஞ்ச. மேகம்-அம்பு-நீரை. அயிலா-வேலா
க. வரைபெயலின்-மலையிற்பெய்தலைப்போல. முலைக்கண்-கொங்கையினிடத்
து. தரியாது-தங்காது. சரணும்-அடைக்கலமாகிய, மதி-முன்னிலையடைச்
சொல்.

(எஅ) தூதுசெல்வான்-தூதுக்குப்போம்பொருட்டு. வந்திக்கும்-வணங்
குவன். மால்-பெருமை. ஆன்-அடிமையாக்கும். பதம்-பதவியை. புரிந்தார்-செ

தம்புரிந்தார் தந்தகந்தா சஞ்சலம்பார் நெஞ்சினங்கோ
வம்புரிந்தா வென்செயும்பா வை.

(எஅ)

மின்னுளை யாகட்டு மென்முலையீர் வேட்கு ணர்த்து
மின்னுளை யாகட்டு மென்னுது—சொன்னுளைந்
நூறுதலை யாகுரனை நூறுதலை வேலவரு
ளாறுதலை யாறுதலை யாய்.

(எக)

மீனப் படுங்கண்மின்மால் விள்ளுதற்கென் பாலும்வெகு
மானப் படுங்கண் மலர்க்கடம்பா—வானப்
படுத்தகுடி லத்தா னளிந்தசுத நிற்கா
ரெடுத்தகு துரைப்பா ரினி.

(அய)

முதுகுதரப் பாலணைஞர் முற்றும்வென்றாய் வாய
முதுகுதரப் பாலணையான் மோகித்—ததுகுறையென்
றெண்கலக்க ணீருகுத்திங் கென்சொ லுக்கும் வாயடைக்கும்
பெண்கலக்க மார்விலக்கும் பேர்.

(அக)

மூடமனத் தானகல மோலிபுடைத் தானகலங்
கூடமனத் தானகலக் கொங்கைசெங்கை—சூடமயில்

ய்தவர். சஞ்சலம்-(இவன்படு)துன்பத்தை. இனம்-இன்னம். புரிந்தால்-விரு.
ம்பினால். செய்யும்-செய்வன்.

(எக) ஐயா-ஐயனே. மின்னாள்-பெண்ணைவள். கட்டும்-கச்சிறுக்கும்.
ஆகட்டுமென்னுது. ஆகுதவென்று சொல்லாது இப்பொழுதே. உணர்த்து
மின்-செல்லுங்கள் (என்று). ஐந்துறுதலை-ஆகாரனை. ஐந்துறு தலையுடைய
சிங்கமுகாசுரனை. நூறு - அழிக்கின்ற, தலை - முதன்மையாகிய, ஆறுதலை -
சமாதானத்தை. ஆறுதலையாய் - ஆறுசிரசுடையவனே. அசுரனென்பது: ஆசுர
னெனநீண்டது.

[அய) மீன்-மீனையும். அப்பு-பாணத்தையும். அடும்-கொல்லும். வெகு-
மிகுந்த. மானப்படும்-வெட்கப்படுவன். னன்-தேன். வான்அப்பு - ஆகாயங்கை.
குடிலத்தான்-சடையையுடையசிவபிரான். சுத - மைந்தனே. அகுது - அஃது.
இங்ஙனம் அஃது என்பது அகுது எனச் சிற்சில இடங்களிற் காரணம் பற்றி
வரும்.

(அக) தா-(வாகனமாகத்தாங்குதற்குக்)கொடுக்க. பால்-பக்கத்தில். அ
ணை-வந்த. ஞர்-ஞான் குலத்தை. அமுது-பால். உகு-ஒழுங்கின்ற. தாம்-இளம்
பருவம். எண்கலம்-எட்டுக்கலம். உகுத்து-சொரித்து. வாய்அடைக்கும்-வாய்
பேசுவாட்டாமற் செய்கின்ற.

(அட) மூடமனத்தான்-அறிவின்மையுடைய மனத்தானைய இத்தான்.
அகல-தோற்றோட - மோலி-கிரீடத்தில். அடித்தான் - (செண்டா) லடித்தவ

வாகனத்த னைக்கடப்ப வாகனைக்க ணத்தழைத்து
வாகனத்த னிக்குழற்பொன் மான்.

(அஉ)

மெல்லவருந் தென்றன்முலை மேற்பாய வேன்பகழி
மெல்லவருந் தென்றன் விரகத்தைச்—சொல்லவொரு
தூதுவந்து நீயிருந்த சூதறிந்தி லேனிருந்த
வேதறிந்து பேசுகந்த னே.

(அங)

மேகலையும் பங்கயக்கை வெள்வளையுஞ் சோர்ந்துவிழு
மேகலையும் பங்கியுஞ்சோர் வேலையன்றி—யாசம்
பசக்குமே கண்டார் பழிக்குமே யுண்பால்
கசக்குமே கந்தாகு கா.

(அச)

மையலையாழிக்கும் வரைக்குமயில் கொண்டாற்கென்
மையலையாழிக்குமொழி மானுரையென்—ரையலையாள்
தூயகாத லன்பர்நாடி சோதிராத வும்பராதி
நாயகா சுகண்டிவாக னா.

(அநி)

மொய்கஞ் சனங்க முனிந்தான் மருக கஞ்சங்
கய்கஞ்ச னங்கனங்கண் காவிலல்—செய்கஞ்சங் [ங்குங்
கொங்கையங்கந் தங்கமின்பைங் கொந்தளந்தண் கொண்டல்பொ
கங்குலங்கங் கந்தாஞ்சங் கம்.

(அசு)

ஹுடைய. அசலம்-மார்சப. கூட-சேர. மன - நிலைபெற்றமுந்த. தான் - அவன்.
அசலக்கொங்கை. அடிபார்த (என்) தனத்திலு. வாகனை-தோளையுடையானே.
வா-வருவாய். கனம்-மேகம்போன்ற. மான்-மான்போன்றவனே.

(அஉ) மெல்ல-மெள்ள. மெல்ல-தினன. வருத்து-வருத்தப்படுகின்ற.
அ ஒரு அந்தஒப்பற்ற. தூது-தூதை. உவந்து-மகிழ்ந்து. இருந்தருது-வராம
வருந்தருது. ஏது-காரணம்.

(அச) மேகலை-மேகலாபரணம், கலை-சேலை. பங்கி-புறமயிராகியகூந்தல்.
கண்டார்பழிக்குமே-பார்த்தவர் (கூறும்) வரைச்சொல்லுக்குமே.

(அநி) மை-கரிய. ஆழி-தடல். அயில்-வேல். உழ-வீணியளிரை. மர
ன்-மரண்போன்றவனே. உரையென் - சொல்லவாயென்கின்ற. தாதலன்பர்-ஆ
சையையுடைய தெரண்டர். சுகண்டி-மயில்.

(அசு) மொய்யுத்தத்தில். கஞ்சன்-மாமனாகிய கஞ்சன். முனிந்தான்-
கோபித்தவிஷ்ணு. மருக-மருகனே. கஞ்சம்-தாமரை. கஞ்சனம்-கண்ணாடி.
கனம்-கன்னம். கஞ்சம்-தாளம். கொந்தளம்-கூந்தல். கங்குல்-இருள். அவரு
அவ்விடத்து. கந்தம்-கழுத்து.

மோகமங்கை யம்புயத்தின் மோதுமத வேங்கணைய
மோகமங்கை யம்புயத்தின் மொய்யயிலா—யாகமங்க
ளாரணம்பி னாவழுத்து மாதிதந்த பாலமுக்கண்
வாரணம்பி னாதரிக்கு மா. (அ௭)

மொவற் குழலாதார் மார்பை மதன்பகழி
கொவற் குழலாதா கன்னெஞ்சா—ஒவ்வற்கு
செல்லையா விரக்கநெஞ்சி லெள்ளிலோர் பிளப்புமின்று
சொல்லையா விருப்பகன்ற தோ. (அ௮)

யமனங் கசப்பாவி யான்முனி சேபுன்னே
யமனங் கசப்பா விருந்தாற்—சமனங்க
மன்றுதைத்தா ராவரெவ ரம்பிகைக்கோர் பாலமலர்
மின்றுதைத்தார் நீபமணி வேள். (அ௯)

யாவந்தா னுமுருகை யாசண்மு காகாங்கே
யாவந்தா னுமதவே ணெண்ணிலவா—யேவந்தோ
இப்படிக்கி ருப்பினெஞ்ச மெப்படிப்பி னைக்கும்வஞ்சி
முப்படிக்கு ணொப்பிதுண்டு மோ. (கூடு)

யுதகற் தனித்துடையா யோவிலையோ வேலா
யுதகற் தனித்தவுண்மை யோதாய்—மதகந்தி

(அ௭) அமோகம்-அநேகம். அம்-அழகிய. கைஅம்புயம் கைத்தாமரை. ஆரணம்-வேதம். பிஞ்-பின்பக்கமாக. முக்கண்வாரணம்-மூன்றுகண்ணையுடையயானைமுக விளையகருக்கு. பிஞ்-பின்வந்தவரே. தரிக்குமா-தாங்குவாளா.

(அ௮) மொனவல்-முல்லைமலரணிந்த. குழல்-கூந்தலையுடையான். ஆ-வியப்பாகிய. கொவற்கு-கடித்துப்பிடித்தலால். உழலாதா-வருந்தமாட்டாளா. ஒவ்வற்கு-சம்மதித்தற்கு. உள்-நினைப்பாய். ஒர்பிளப்பு-ஒருபாடியும். இன்று-இன்றைத்தினம். ஐயா-ஐயனே.

(அ௯) அங்கச்சப்பாவி-மனமதனாகியபாவியானவன். யமன்-நமன். யான்-நான். முனிசேய்-மிருகண்டுமுனிவர்பின்னையாகிய மார்க்கண்டன். சேயம்-அன்புடைய. கசப்பு-வெறுப்பு. சமன்-யமனுடைய. மின்-பிரகாசம். நீபமலர் துதைதார்-கடப்பபலர்நெருங்கியமலை. வேள்-குமாரக்கடவுளே.

(கூடு) யாவும்-எல்லாம். உந்தா-செலுத்தமாட்டா. எண்ணிலவா-அளவுஇல்லாதனவாக. ஏவு-பாணம். இதுஒப்பு-இதைப்போல்.

(கூச) யுதகம் - இரண்டெண்ணை. தனித்துஉடையாய் - தனிப்பட்டுவைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஒதுலையோ - அவ்விருவரையும். நீங்குதலிலையோ. கந்த-சந்தனே. நித்த-நித்தியப்பொருளாயுள்ளவனே. மதகந்தி-மதவந்தி

கண்டதும்பி யொப்பவஞ்ச கஞ்செய்பெண்கள் சொற்குடைந்து
கண்டதும்பி நிற்குமங்கை கா. (கக)

பூகந் தனைமதன்செய் யுத்தத்தைச் சொல்லழைத்து
வாகந் தையென்று வாடுகின்றா—ளாகந்
தனைப்பார் கடம்பா சகிப்பாரு முண்டோ
நினைப்பாவ தென்கூறு நீ. (கஉ)

யோசனையா வின்னமென்னை யுன்னைவரச் சொல்லென்றை
யோசனையாச் சொன்ன துணராயா—வாசனையார்
நீபத்தா மாகருப்பு நீள்விற்கோ வான்மகட்கிவ்
வாபத்தா மாவருத்தி யாள். (கங)

யௌவனத்தா னன்றிமங்கை யாசைகொண்ட' துன்மேனிச்
செவ்வனத் தானுமன்றோ சேவகா—பௌவநத்தார்
கையார் பரவுமுரு கையா வெனைநிகர
மெய்யார் பகர்வரினி மேல். (கச)

வள்ளிக் கொடிக்குமண வாளமதன் வார்சிலைக்கு
வள்ளிக் கொடிக்குமண வாளிதொடுந்—துள்ளிக்கொள்
வந்துவந்து பாயுமந்த மங்கையங்க நோகுமுன்பு
வந்துவந்து சேரிதங்க மா. (கரு)

நையுடையது: அஃது: எழிலம்பாலையாம். கண்ட - (அவ்வாசனையா) லறிந்த
தும்பி-யானை, ஒப்ப-போல, வஞ்சகம்-கேடு, கண்டதும்பி-விழிநீரூம்பி. யானை
தன் மதநாற்ந்ததையுடைய மரத்தைத் தன்விரோதியென்று மோதிக்கெடுக்
கின்றது. பால மாதரும் தமக்கு விரோதியெனக்கருதி யிலளுக்குக்கேடுசெய்
வரென்பது கருத்து.

(கஉ) பூசம்-படைவகுப்பை. என்-யாது.

(கங) இன்னமயோசனையா,—ஐயா,—சுன்னையா - சாடையாக. நிம்பத்
தாமா-கடம்பமாலையுடையவனே. கருப்பு-கரும்பு. கோவால் - மன்மதனாகியத
லைவலல்-வருத்தி-வரவழைத்து.

(கச) யௌவனத்தான்-இளமைப்பருவத்தால். அன்று-அல்ல. செவ்வ
னத்தானும்-சிவந்தசிறத்தாலும். சேவகர்-வீரத்தையுடையவனே. பென்வநத்
து-கடலிலுள்ளசங்கு.

(கரு) வார்சிலைக்கு-நீண்டவில்லுக்காக. வன்-வளந்தங்கிய, இரீஞ்-கரும்
பை. ஒடிக்கும்-முறித்துக்கொண்டெவருவான். தொடும்-தொடுவான். வந்து-
தென்றல். உவந்து-மகிழ்ந்து. இது-(சோதிருக்கின்ற) இது. அக்கமர்-(உண
க்கு) (தூற்புரியர்) ஒழுங்கா.

வாசவனத் தாமன் முருகா முருகாவிண்
வாசவனத் தாமரையான் வாழ்த்துகந்தா—சசனரு
ணங்கந்த பெண்கண்ட நந்தங்கை செங்கஞ்சு
மங்கந்த குந்தங்க மாம்.

(௯௬)

வித்தகரை யோர்மயிலூர் வேலரையல் லாதுபா
வித்தகரை யோமால் விலக்குமா—சித்தமதிற்
சந்தேசந் தானுண்டோ சந்தேகென் றுளன்பா
வந்தேசந் தாவின்றான் வாய்.

(௯௭)

வீரவசந் தன்னையம்பு மேனிதுளைப் பக்களைத்தா
ளாரவசந் தன்னையவட் காற்றுவார்—சோரவச
மாகுமரா மாலைவரா தாவெனுமா னீயுணரா
யாகுமரா மாகலவா யா.

(௯௮)

வெல்லம்பு கட்டிவரும் வேள்கசக்கச் செய்யாமல்
வெல்லம்பு கட்டி விடலாமா—சொல்லம்பு
கட்டுகுடி லப்பரமர் கட்டிடைபு தித்தருளி
எட்டுகுடி யுற்றுகுளே.

(௯௯)

வேலா வலையம்புன் வெற்பசுரர் பொற்பழித்த
வேலா வலையம்பு மென்மலரான்—மாலா
வலைக்கண்டான் வம்பா வளைக்கின்றான் வெம்போர்
விலைக்கொண்டான் வண்டாட வே.

(௧௦௦)

(௯௬) வனத்தாமன் - துளபமலை யுடையவிஷ்ணு. கண்டம்-கழுத்து.
மந்து-சங்கு. தரும்-தக்க.

(௯௭) வித்தகரை-சதுரப்பாடுடையவரை. பாவி-பாவிபாகிய. தகர்-ஆடு.
சந்து-தூது.

(௯௮) வசந்தன்-மன்மதன். அவசம்-சோர்வை. ஆற்றுவார்-தீர்ப்பவர்.
சோர்-சோர்ந்திருக்க. (காரணம்) வசமா-விதிவசமா. மாலை-மாலைக்காலம்.
எனும்-என்றுசொல்லுவான். மான்-மான்போன்றவன். குமர்-புணர்ச்சிக்கலப்
பில்லாதிருத்தல். கலவாயா-சோமாட்டாயா.

(௯௯) வெல்-வெல்லுகின்ற. அம்பு-புட்பபாணம். வெல்லம்-சுருக்கரை.
ஆமா-முடியுமா. அம்பு-ஆகாயகங்கையை. கட்டு-உள்ளடைக்கின்ற. குடிலம்-ச
டை. கட்டிடை-கண்ணிடத்தில். எட்டுகுடி-ஒருகுளத்தம்.

(௧௦௦) வேலாவலையம்-கடல். புன்வெற்பு-கிரௌஞ்சமலை. வல்-வலிய. மா
ல்-மயக்கமாகிய. ஆவிலை-ஆசையை. வில்-வில்லை. வண்டி-ஆட-வண்டிகள் (சயி
ருக்) அசைய.

வைவாள் பொருந்தாரை மான்மதியை மன்மதனை
வைவாள் பொருந்தாரை மாதவென்று—வைவாள்பின்
கோவிப்பாண் முற்பிரிவு கோவிச்சோ டத்திலனு
காவிப்பா வைக்கருங்கு கா.

(ரக)

வெளவாலை யன்னமட வார்சிலர்போ லன்றுனையே
வெளவாலை யன்னமொழி மாதர்நடை—யிவ்வாலை
தாவுகந்த வாளிவந்து சாடுமுன்பு நீமகிழ்ந்து
மேவுகந்து வாழிகந்த வேள்.

(ரஉ)

வாழியயி ராணிபெற்ற வாரணமான் வள்ளிமயில்
வாழியயி லரங்கைம் மலர்வாழி—வாழிபொற்றாள்
வாழிவாழி கோழிதோகை வாழிவாழி வாகுலீரர்
வாழிவாழி சோதிவேல வன்.

(ரங)

(ரக) வைகூடிய. வான்-வாளாயுதம். பொரும்-ஒத்த. தாரை-கண்ணைப்
டைய. மான்-மான்போன்றவன். பொருந்தார்-சம்மதிக்கமாட்டார். ஐமாதர்-
ஐந்து (தாயராகிய) பெண்கள்; தாயரைவராவார்; பாராட்டுந்தாய், ஊட்டுந்தாய்
மூலத்தாய், கைத்தாய், செவிவித்தாய் எனப்படுபவர். முன்-முன்னாளில்.
பிரிவு-பிரிதல். கோவி-வளைக்கப்பட்டு. சோபம்-அபர்ச்சி. அணுகா-நெருங்காத.

(ரஉ) வெளவாலை-வெளவாற்பறவையை. அன்ன-அத்த. வெளவு-பற்று
கின்ற. ஆலை-கரும்பு. அன்னம்-அன்னப்பறவை. மாதர்-அழகிய. இவ்வாலை-இ
ந்தஇளம்பருவப் பெண். கந்தவாளி-வாசனையுடையபுட்பாணம். உகந்து-மகிழ்
ந்து. வெளவாலின் குணமாவது: தலைக்ழாய்நிறல்; இதுமுறைதவறுதலென்
றபடி.

(ரங) அயிராணி-இந்திராணி. வாரணமான்-தெய்வமானை. வாகுலீரர்-
வீரவாகுதேவர்.

முற்றிற்று.

இவ் வரும்பதவுரை யெழுதியவர்,

உறுநாத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

கந்தவருக்கச் சந்தவெண்பாப் பாடிய சரவணப்பெருமாட் கவிராயர் சரித்திரம்.

பாண்டிநாட்டிலே பரம்பக்குடி யூருக்குத் தென்பட்டது விழுள்ள
முதுகுளத்தூரில் வேளாளர் குலத்திலே அருளுசலக் கவிராயருக்குப்
புத்திரராயும் அட்டாவதானஞ் சரவணப்பெருமாட் கவிராயருக்குப்
பெளத்திரராயும் பிறந்த சற்புத்திரரென்பார் அச்சரவணப்பெருமாட்
கவிராயருக்குப் பேரனென்பதற்கெய்ய அவர் பேரையே தரித்துக்
கொண்டு தமிழ்க்கல்வியை நிரம்பக் கற்று இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தான
வித்துவான்களுக்குள்ளே தாமுமொருவராய் விளங்கித் துவாத்திரீம்
சதாவதானஞ் செய்தலாற் பெரும்புகழ்பெற்றுப் பற்பல சம்ஸ்தான
அரசர்களும் மதிக்குமாறு கற்பனை சிலேடை யமகம் திரிபு முதலிய
பற்பல பாடல்களுஞ் சந்தப்பாக்களும் அந்நிறைவிலே மதுரமாகப்
பாடுந்திறமையுற்றனராய் மதுரைச் சிலேடைவெண்பா, திருச்சுழியல்
ஒரெழுத்தந்தாதி, கழுக்குமலை யோரெழுத்தந்தாதி, மகரவந்தாதி, பன
சைத்திரிபந்தாதி, காயக் கண்ணிமலை, புவனேந்திரனம்மாளை முதலிய
நூல்கள் பாடிப் பிரபல வித்துவானாக இருந்தனர்.

இம்மட்டோ ஒவ்வொரு சமயங்கவிலும் ஆங்காங்குப்பாடிய சில்
லறைப்பாட்டுக்களும் பற்பல. அப்பாட்டுக்களும் அவைகளைப் பாடும்
போது அப்பாடல்களைக் கேட்டு, ஜமீந்தார்களும் பிரபுக்களும் பேரா
னந்தமுற்று, அருமைபாராட்டி யுபசரித்த வைபவங்களுந் தனிச்செய்
யுட் சிந்தாமணியிலே யெழுதப்பட்டுள்ளன. ஆங்குக் காண்பார்
காண்க.

இங்ஙனநிகழுங் காலத்தில் கவிபுக வரதராகிய குமாரக்கட
வுண்மீது பத்திமேலீட்டாற் பலதுறை நயங்கள் செறியக் கந்தவருக்
கச் சந்தவெண்பா வெண்ணும் நூற்றுமூன்று பாடலடங்கிய நூலைப்
பாடி, அவ் எம்பிரான் றிருச்செவிசாத்தித் திருவருள் பெற்றனர்.

* இவர், திருவாவடுதறை யாதீனம் திராவிடமா பாஷ்ய கர்த்தராகிய
மாதவச் சிவஞானயோகிகளது மாணக்கருட் சிறந்த சோமசுந்தரம் பிள்ளை
யவர்களைத் தமக்கு வித்தியாகுருவாகப் பெற்றவர்.

சுரு. சரவணப்பெருமாட் கவிராயர் சரித்திரம்.

இந்நூலைக் கற்க ஆசைப்பட்டாதவரில்லையென்பது யாவருக்குந்தெரிந்த விஷயமே. இவ் அருமை பெருமை நோக்கியே மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகக்கடை மகா-நா-புரீ இ. ராம. குருசாமிக்கோனாவர்கள் திருச்செந்தூர்ப் பிரபந்தத் திரட்டுடன் சேர்க்கவேண்டு மென்று பரோபகாரங்கருதி வேண்டிக்கொண்டபடியே அப்பிரபந்தத் திரட்டி னிறுதியிலே அரும்பதஉரை யெழுதிச் சேர்த்து இந்நூல் அச்சிடப் பெற்றிருக்கிறது.

இந்நூலாசிரியராகிய சரவணப்பெருமாட்கவிராயர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குமுன்னர்ச் சிவபத மடைந்தனர்.

இவ்வளவம்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்,

மதுரைத் தமிழ்நிலை வித்துவான்

குமரன் றுணை.

பகழிக்கூத்தர் அருளிச்செய்த

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.

அரும்பதவுரை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

(க) அந்தோ - அநிசய விரகக் கச்சால்; அஞ்சாவது: இந்துலாசிரியர் வணவாயிருந்தும் மற்றையரைப் பாலாது முருக்கடவுளைப் பாடினான் பந்து. சேர்ப்பாகந்த - அருச்சுன தேர்ச்சாரதியாகிய விஷ்ணுவுக்கு.

(உ) புரக்கும்-சார்க்கும்.

(ங) மரு-வாசனை, வண்டல்இதம்-மகளிர்விளையாடும். எக்கர்-மணல்மேடு. கம்பீரன் - செருக்குடையவன். குறும்-சிறிய. முட்டாது-முட்டுப்படாது. பொதுவற-தனக்கேச்சொந்தமாக.

முதலாவது: காப்புப்பருவம்.

(எ) பூசரம்-மலை, புருகூதன்-இந்திரன். ககனவெளி-ஆகாயவெளி. முகலி-உச்சி. புத்தேவர்-சிவபிரான். குடக்க-மேற்குத்திசையாகிய திருச்செந்தூர். பொகுட்டு-சாமரைக்கொட்டை. படைக்கு - சிருட்டிக்கு முதல் - அதியாகிய பிரகிருதிமாயை. படைக்கம்-படைக்கப்பட்டம். ஆம்-ஆறு-விரசதியாகும்விதம். அளிக்கும்-காக்கும். ஆழி-சக்கராயுதம்.

(உ) குழவி-இளமையுடைய. உரகம்-பாம்பு. ஒழுகு-ஒழுங்காகவிருக்கின்ற. உரைசொடு-சொற்களால். உமிழ்-வெளிப்படுகின்ற. சலது-கூடல். விடவடவை - விடமாகிய அக்கினியை. கண்டமட்டி - சமுத்தளவு. மணியுடை-மணிகளையுடைய. பரிபுரம்-பாதச்சிலம்பு. முரல்-ஒலிக்க. பவுரி - கூத்தின் வேறுபாடு. வரிசிலையென-விரிந்தகூட்டியவிலலாக. முறுவல்-பற்கள். இருள்வனம் - இருண்டகாக்கோலுந்திரிபுரம். பூச்சவர்-உண்டாக்கிப்பவர். சகனவடிவனர் - காசரனாகிகளோடு சேர்ந்தவுருவமுடையவர். இரகதபொதுவர் - வெள்ளியம்பலத்தை யுடையவர். யுகங்கள்-இரண்டு. இடவிய-அகலமுள்ள. இடரிய - வருக்கப்பட்ட. இடிசலம்-பனிநீர். இடிபடம்-இடியோசையுண்டாகும். முதிய - வயதுசென்

ற. கழுது-பேய். மொய்ப்பனை-வலியுடை. வனை. கடம்-மதம். வருவை-யானை. கொண்களை - நாயகனை. குரிசில்-பெருமையிற் சிறத்தோன்.

(ங) சத்ததம்-எப்போதும். பாசு-மழு. அகிலம்-எல்லாம். ஆதரம்-அன்பு. அகலம்-கள்ளின்மை. அனுபூதி-உண்மை. அபினம்-பின்னமில்லாத. ஐ-அழகிய. பணபந்தி - படத்தின்வரிசை. கங்கணி - கங்கணத்தை யுடையவன். மறலி-யமன். பரசண்டம்-உக்கிரம். முரி-வளைந்த. கொத்தளம்-கூத்தல். மணிமவுலி - இரத்தகிரீடம் மண்டலங்கொள்-பூமியிற் படிந்த. இறும்-இறும்-ஒடியும்ஒடியும். மருக்கு - இடை. இரங்க-வருந்த. முறுவலாடிய-பன்சிரிப்புச்செய்த. கோமனம்-அழகு. சது-என்கு. பரிந்து - விருப்பி. அஞ்சல் என்றமை-அஞ்சற்களன்று கொல்லுதல். உடைமை-பொருள். உரிமுகலி - நட்சத்திர மண்டலத்தினுச்சி. தோகை-மயில்வால். தோற்றம்-வெளிப்படதல். அசுனையில் - வெளிப்படாமலுள்ளே செபித்தலில். மனோகரம்-மகிழ்ச்சி. தரியலர்-பகைவர். நிசிரார் - அசுரர். பறத்தலை-யுத்தகனம். பாடல் - பாணிப்பாட்டு. இத்திரை - இலக்குமி பேரென்ற. மோகனம் - புணர்ச்சி. தோட்டுஇதம்-தோடாகிய இது

ழ். பொதிமுறை - பொதிந்த அரும்பு. விண்டு - விரிந்து. சருணம் - யெனனம் - ஆகன - திருமேனி யுடையவனை. கோட்டகத்து - இமையமலையினிடத்து. சராமோகனை - யுத்தத்தில் மனிழ்ச்சி யுடையவனை. முளரிநான்மலர் புரரசெம்பதமெனக்கூட்டுக.

(ச) முதியவன் - வயதுசென்றவனவையார். நிறுவிய - நிறுவிற்றோன்ற. கடுதுகர் - வீடத்தை யுண்ட. விராதுட்பம். பிடி - பெண்யானை போன்ற பார்வதி. பொற்பு - அழகு மலரணை - (சரவணப் பொய்கையி லுள்ள) தாமரைப்பீடம். பொதுவற - சொந்தமாக. பவளம் - பவளம் (ஆக). புக்ருகம் - புள்ளிகள் பொருத்திய யானைமுகம். நிறுத்தி - சிறுக்கச்செய்து; செட்டி. இருணம் - இம்மை மறுமைப்பயன். முரல் - ஒலிக்கின்ற. மதுகரம் - வண்டு. பெடை - பெட்டைவண்டு. முகை - அரும்பு. செச்சை - வெட்சிப்பூ அரமகள் - தெய்வயானை. இசலிய - விரோதித்த மழுப்பனை - இங்கித நயம்பேசுபவனை. பர - அன்னிய. இடி - இடப்பட்ட. விட்ட - புருத்திய. ஒழுகி - சென்று. நித்தல் - எப்போதும். புரக்க - காக்க.

(ஈ) பருகிய - உண்ட. தவளமுளரி - வெண்டாமரைப்பூ. பரிபூம் - காற்சிலம்பு. உவரி - கடல். முதுதீடர் - பழைய மேடு. எறி - வீசுகின்ற. சுழல் - மாருதம் - சூறைக்காற்று. உதறு - வீசுகின்ற. சவர் - வெடிப்பு நிலம். கமடம் - ஆமை. கடறு - முழங்குகின்ற. அலைவாய் - திருச்செந்தூர்.

(சு) வரியுள் - வரித்து கட்டும். சடிவத்து - சடையில் மதுராசி - கீரிடக்கூட்டங்கள். துறை - துறைக்கு. உதவு - கருணை செய்யும். பரிய - பருத்த. கருப்புலில் - மதுவாளி சொடுத்தவரென்றது மன்மதன் போன்றவரென்றபடி.

(எ) வேதா முடித்தலை - பிரமாவின் கீரிடமணித்த (வித்தாவது) தலையை. முடிக்கும் - கெடுக்கும். சடாடவி

யன் - சடைக்காட்டையுடையவன். மடங்கல் - சிங்கம். சரோருகம் - தாமரை. உளையும் - வந்துதும். திரிரம் - பாரமாகிய. தாரம் - பேரொலி. குண்டு அசுழி - ஆழமாகிய இடங்கு. சுவறி - கீர் வற்றி. புலோமகை - இத்திராணி. பெருமாள் - பெருமையையுடையவன்.

(அ) தாருக விராசனி - தாரகாசுரனைக்கொன்றவன். கலையூர்தி - மான்வாகனத்தை யுடையவன். பரசுதான் - மழுவாயுதந்தரித்தசிவபிரான். இடும் - கொடுக்கும். முடி - சலையில். புக்கு - புதுந்து. கடல் - மகளிர் - நெய்தல் நிலப்பெண்கள். நித்திலம் - முத்து. சேவகன் - வீரமுடைய குமார்க்கடவுள்.

(ஐ) வெள்ளம் - மிகுதியாக. திரை - அலை. புரலி - குதிரை. ஆழி - சக்கரம். வேதபாசர் - வேதங்களைப் படிப்பிப்போராகிய பிராமணர். ஊழியின் - நெடுங்காலத்து. இருப்பதலம் - இருப்பிட்டம். பதங்கர் - சூரியர். ஒதிமம் - ஊர்வப்பறவை. உட்குட - உள்ளே குடம்போன்ற. கூன் - வளைந்த. உமிழ் - சொரிய. குருகு - நாரைப் பறவை. கடைசியர் - உழச்சியர். துளைச்சியர் - நெய்தல் நிலப்பெண்கள்.

(இ) பொதுவில் - சபையில். ஒப்பித்த - ஒப்புப்படிசெய்த. புணரிதோய்நகர் - கடலடுத்த நகர்; திருச்செந்தூர். கேள்வர் - உரியவர். குருதி - இரத்தம். கொற்றம் - வெற்றி. சொற்கத்தில் - கொங்கைகளில். லத்த - பொருத்தமாகிய. விற்பத்தி - அழகு. வாணர் - வாழ்கின்றவர். வேணி - சடை முத்து உத்தரீகர் - மேலான தங்கவந்திரமுடையவர். மவுனமோனம் - மவுனமாகிய மோனத்தில். பத்தி - அன்பு. கலாபர் - மயிலினிடத்துச் செலுத்துவோரது. மனையில் - கிருகத்தில் வைப்பு - வைத்தலை. முதுமை - பழமை. வேள்வி - யாகத்தில் ஊணர் - அலிப்பாகமாகியவுணவுடையவர். சற்பத்தின் ஊழி - கற்பாந்தத்திலுள்ள ஊழிக்காலத்துக்கு.

இரண்டாவது: செங்கீரன் பருவம்.

(க) காளகூடவிடம் - (இருபெயராய்) நஞ்சு, பருவாய்-பிளந்தவாய். ரசுணம் - பாம்பு. உமிழ்த் - கக்கிப். லம் - விருப்பம். பணித் - கற்றை - கர்-இரத்தத்தின் திரண்டபிரகாசம். ஸழி-யுகாந்தகாலம். வேய்-மூங்கில். பங்காளர்-முழுவெலும் பணிந்த சிவிரான். கடுப்ப-ஓப்ப, கவை - பிரவு. வரி-எருமைகள். கதீர்வெயில்-சூரி-கிரணம். முரித்து - பின்னப்பட்டு; ஜடைபடர்ந்து. இரசத்தகடு-வெள்ளித்தகடு. எரு - எருவாக. சராவில் - மலைப்பக்கத்தில். திரையெறியும் - அலையவீசும். அலையாய் - கடலிடம்; திருச்செந்தூர்.

(உ) கறை-விஷம். முன்-முள்ளைப் போலுங்கூரிய. எயிற்று-பற்களையுடைய. துத்தி-படப்பொறி. கட்செவி-கண்ணை காதாகப்பெற்ற. பஹலை - பலதலை. காகோதாம்-ஆதிசேடனாகிய பாம்பு. வடபூதாம் - மகாமேருமலை. மகரம்-மகரமீனை. குண்டுஅகழ்-மிக்க ஆழம். சலராசி - கடல். சுறுக்கெழுவற்ற. பொறை-பொறுத்தல். பொதி-ரெறிய-ஒட்டைபட. உட்க-பயப்பட. பூ - அழகிய. புருகூதன் - இத்திரன். வெருவி-பயந்து. திறை-கப்பம்.

(ங) பொய்கை-திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள சாவணப்பொய்கை. கயல்-கெண்டைமீன். சேல் - கெண்டைமீன். அது-அப்பறவை. (இது) இந்தமீன். அகசயமென்-சாவணப்பொய்கைக் கரையிலிருக்கிற பஞ்சாச்சரப்பாறையிற் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்த கக்கீரர் பூசையை விடுத்து) ஆச்சரியமென்று சொல்ல. பேழ்வாய்-பிழந்தவாய். கொண்டுபோய்-(அந்தக் காரைப் பூசைதவறிய குற்றத்திற்காகக்) கொண்டுசென்று. கீழ்-அடிப்பக்கமாகியருகை. இச்சரிதம் திருப்பரங்கிரிப்புராணத்திலே விரிவாகக்காணலாம்.

(ச) குறுமுனை-சிறிய அரும்பு. கதித்து-கடித்து. குதீட்டு-அதக்கும். புரித்து-இளமையுடைய. குழ-இளமை. அவிழ்-விரிந்த. குரம்பு - கரை. மடல்-இலையாகிய. கதலி-வாழை. அற-கெட. பந்தரி-இ-சாலையாகச்செய்யப்பட்ட. குல்-அடிப்பலவு-பழமாகிய கருவைத் தூரிலேயுடைய பலாமரம். இடறி-தட்டப்பட்டு. பணிலம்-சங்கு. மகராழி - மகரமீனையுடைய கடல். பொருத-மோதப்பட்ட. குதி-உச்சிப்பு. பதாக்கை-கொடி. எருமை அலைமொடி பொருத எனக்கூட்டுக.

(ரு) வீறுஆட-பெருமைபாராட்ட. கதிப்புக்கர் - சூரியனுடைய கிறம். இலை-தகட்டுவடிவம். இடாகினிகள்-தூர்க்கையேவற்பெண்கள். கவந்தம்-உடற்குறைப்பிணங்கள். மாறுஆட - விரோதமாகக் குதிக்க. முது - பழைய. பகி - எருமைக்கடா. பிடர்-பிடரி. மறலி-யமன். மன்றாட-(போரைவிட்டு விடுகவென்று) யாசித்துவரங்கேட்க. உடல்விழிக்குரிசில் - சரீரத்திற் கண்களையுடைய இத்திரன். மாகமுக்கி-ஆகாயத்தினுச்சியில். பாறுஆட-பருந்துகள் விளையாட. பரித்து-(கையிலே) தாங்கி. விந்தாடலி - மலைக்காட்டில் வசிக்கும். சேறு-குழம்பு. ஆட-தோய. சிறுமுதுவல்ஆடும் - புன்சிரிப்புச்செய்யும்.

(சு) சலராசி-கடல். வடபூதாம்-மேருமலை. ஊடாட-நிலையேயசைய. தகாம்-மயிர்ச்சாந்து. முருகு - வாசனை. சிக்கை-குடுமியில். தவளம்-வெண்மை. தரளமெயர்வு-முத்துப்போன்ற வேர்வைத்துளி. பங்காளி - பங்கையாங்கின்றஉமாகேவி. பண்டி-வயிறு. புழுதி யாட-தூளிபடிய. சிகரம்-உச்சி.

(ஸ) சசி-இத்திரணி. இத்திரை-இலக்குமி. அந்தணன்-பிரமா. அஞ்சேல்-அஞ்சந்த. உந்து - செலுத்தப்பட்ட. வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கு. முனறில்-முற்றம். முந்து-முத்பட்டு. ஊர்-

நகரத்திலுள்ள, நந்து - சங்கம் ஊரு
ம்-ஊர்ந்து திரியும். குன்று - பொது
கைமலை. புரந்தவ - (உக்கிரசுமாரபா
ஷ்டியானுயிருந்து) காத்தவனே. செங்
கோ செங்கீரை - செங்கீரைமாயிரு
ளே மென்பதன்மருஉ-மேலுமதுவே.

(அ) புளகிதம் - இங்கிதத்தை.
மலை-அணிந்த. மறி-சமுதிகின்ற. ம
து-சேன். உரை-சொற்பொருள்களா
ல். பொரு-தமச்சத்தாமே சமானமா
கிய. உரை-சொல்வாய். எமர் - எம்மவ
ர். உளது-உள்ளது; மெய்மை. திட
சொழ - மேற்பட. கண்சாய் - சித்திரை
செய்கின்ற. கானல்-கழிக்கரை நலத்
தில். திருநகர்-திருச்செந்தூர். செரு
வினில்-யுத்தகளத்தில். தினகர - சூரி
மன்போன்றவனே.

(ஈ) உரைசெய்-சோத்திரஞ் செ
ய்கின்ற. வரைசெய்-மலையையொத்த.
எழுவர்-சத்தன்னிகள். கழி-சழிவ்
ம். கலம்-மாக்கலம்; கப்பல். சார்பு-சா
ர்ப்பான இடம். வலைவர் - வலையு
டைய பரவர். வீளை-சங்கு.

(இ) குறுமுகை - சிற்றருப்பு வி
ண்ட-விரிந்த. குடக்காய் - குடம்போ
ன்றகாய். குணலை - ஒர்கூத்து. சோ
லை-சோலை (போல) அளவார்-மெய்தல்
நிலமணிதர்கள். குழு-கூட்டம். விட்
டு-கிறத்தி. துறைநீர்த்துறை. மண
ல் - மணலில். வண்டல் - நீர்ச்சுழி.
வண்டானம் - நாரைப்பறவை. குரவு-
குராமம். எக்கால்-மணல் மேட்டில்.
கானல்-சுழிவலத்தில் பார்ப்பில் - சம
ஞ்செய்த நிலத்தில். ஊர்-செலுத்துகி
ன்ற. குரும்பை - சென்னம் பிஞ்சு.
பொன்-அழகிய. நகிலர் - கொங்கை
யையுடைய குறுபெண்கள். வைப்பு-
இருப்பாகிய. கீழல் - ஒளி. மணிதுன்
று - இரத்தங்கள் பதிந்து செருங்கு
ன்ற. தெற்றியில்-திண்ணையில். மரு
டம் இடறு - கிரீடங்களொன்றோ
டொன்றுதட்டுகின்ற. பூமியில் (ஆல

யத்தின் முற்றமாகிய) நிலத்தில்.
வணிகரின - வியாபாரிகளால். வந்த-
கொண்வந்த. எறியும் (மாதருடலிற்
கழற்றி விட்டெறியும்) ஆரவடம் - மு
த்துமாலையில். பூனும் பூணில்-(ஊட
ல்மாதரைச் சமாதானஞ்செய்து ஆட
ல்) ரணியும் ஆபாணத்தில். குருண்டு-
கண்டு முக்குளித்து-அறிமூத்தி. ஊறு
ம்-ஊையும். அளறு-சேற்றையுடைய.
வித்து-விதைகளையுடைய. வித்தார
ம்-அகலமுள்ள. (தூவு- (ஆடுபெயர்)
தோட்டத்தில். முறுக-ய்க. ஏறு-உய
ர்ந்த. ஆலை-கரும்பு ஆட்டுகிறயந்தாரம்.
முடியை - தலையில். விளம்பி (முதற்
குடை) கள்ளை. முட்டாது - முட்டுப
பாடின்றி. கடைசி-மருத நிலப்பெண்
கள். சரலியில் - நெற்பயிரில். பூகம் -
கமுகமரம். முருகு-சேன். கொத்து -
பூங்கொத்து. பித்திகைப்பட்டம்-சுவர்
த்தலங்களையுடைய ஆசனம். மறுகு-
தெரு. முதல்வர்-கிரிமூர்த்திகள். பா
ன்மை-தன்மை. கைச்சரல்-சிறிநகர்ச்
சரல். மடுவில்-தடாகத்தில். மே தி -
எருமை. வம்பே-புதுணைமரகவே. செ
று-வயல். செறியு-செருங்கும். எரி-
குளம். பண்டுக்கம் - தவளை. பானல் -
கீலோற்பலமவரில். செருரி - இருரி.
கற்பிளப்பு-கல்வெட்டிப்பு. புடையில்-
குழியில். தமரம் - பேரொலி. விறை
ப்பு; வலிமை. எங்கேயும் - இவ்விடங்
களிலன்றி (இன்னும்) எவ்விடத்தா
னும். கணம் - கூட்டம். பணிலம் -
சங்கம். பட்டினம்-திருச்செந்தூர். தி
கிரி- (சந்த) னாலத்தையுடைய. தின
காரஞ்சு - சூரியர்கள் (ஒளியால்) ப
யப்பட. வீட்புலம்-ஆகாயத்தினிடம்.
குவித்த-குவிக்கப்பட்ட. மவுவி-கிரீட
ங்களே. திறை-கப்பமாக. சேவக-வீர
த்தையுடையவனே.

முன்னுதவுது: தூலப் பருவம்:

(க) அடரும்-நெருங்கும். நீடு - நீண்ட. அளவை அளக்காபுரி; குபேரன் பட்டணம். ராஜி - அரசன். ஈரோன் பதினமர் - பதினெட்டு வகைச்சிவகணங்கள். சுடர்-பிரகாசம். இருசுடர்-குரியசந்திரர். எழுவர் - சத்தமாதர். படரும் - விரியும். பரிதி - சூரியனுடைய. பகிரண்டம் - போண்டத்தில். பழமரம் ஆலமரம். நிமிரும்-உயரும். பாழிக்கை - பருத்த துதிக்கை. புகர்-புள்ளி. தந்தி-விநாயகராகியயானை.

(உ) கங்குல்-இரவில். பொருந்திய (தாற்பரியம்) மலர்ந்த. கழி - கழிநிலம். பழனம்-வயல். கலை-பிளவுபட்ட. அலவன் - நண்டு. புரினத்திடர் - மணல் மேடு. கவர் - வெடிப்புநிலம். தூவு-கிணறு. கொங்கு-வாசனை. குறுமுள்-சிறியமுள். குடக்காய்-குடம் போன்ற தாழங்காய். புயல் - மேகம். கொழுதும்-கிண்டி. செய்குன்று-விளையாட்டுக்காகச் செய்யப்பட்டமலை. திமிரதிவாகர - இருளுக்குச் சூரியன் போன்றவனே.

(ங) தாமம் - பூமலை. கொழுதி-கிண்டி. சுருண்டு-வளைந்து. இருண்டுகருகி. தாமம்-பேரொலி. கிடந்து-கிடக்கப்பட்டு. நெறித்த - நெறிப்பையுடைய. மருங்குல்-இடை. குடிவாங்கு-குடியிருப்பில்லாமற் போக; இற்றுப் போக. குழையில்-காழில். வெருவி-பயந்து. சுயல்-கெண்டைமீன். மறுக-சுழற்சியுடைய. வெயில் - பிரகாசம். உடுத்து-குழப்பப்பட்டு. ககனம் - ஆகாய மண்டலத்தை. வடவெற்பென - மகாமேருமலை யென்று. தெய்வக்களிறு-தெய்வயானை.

(ச) உத்தி-கடல். படரும்-விரியும். பரியவரை - பெரியகோவர்த்தனமலை. பதறாமல் - நடுங்காமல். காமபு-மூங்கிற்குமூல். தொனி-ஒசையால். கதறும்-முழங்கும். தமரம் - பேரொலி. காளிந்தி-தூந்தி. சிறை-புகக்கூட்டம்.

முறை-அரும்பை. அடை-இலை. புனிற்றுக்கவரி - இனமையுடைய எருமைகள். நெறித்து-(விகாரம்) உடைந்து; கட்டுவிட்டு. அமுதம் - பால். பேட்டு-எகினம் - பெட்டையன்னம். உடைக்குக்கவரி யெனக்கூட்டுக.

(ரு) மங்கலம்-சுபமாகிய. மங்கல நூல்-வாழ்த்துநூல். ஏனோர்-மற்றவர். வார் - கச்சு. ஊழிஆடாதே - நடுவே அசையப்படாமல். கூடாது ஊடாரோ- (கேட்டவாங்கடாக் கொடாவிட்டால் உண்ணச்) சேராமல் ஊடல் செய்ய மாட்டாரே. கொண்ட - நினைத்தல் செய்த. நீகோமான் ஆமா - (கொடாவிட்டாவிட்டால்) தலைவனாகுமா. வான்நாடா - பெரிய பாண்டிநாட்டையுடையவனே. வாழ்-வாழ்க்கையுடைய. சங்கு-எனைச்சங்குகளும். வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்குகளும். மங்கையர் - வள்ளி தெய்வயானையம்மை மார்.

(சு) உண்ணத் தேடித்திரிதலால் மரகதம்-பச்சைநிறம். வாகாய்-ஒழுங்காய்; சிறிது சிறிதாயென்றபடி. வார்-நீண்ட. வேர்-வேர்வை. சோராதோ-ஒழுராதோ. காமலர் அணை-கை மலராகிய மெத்தையை. மடவார்-பெண்களாகிய நாங்கள். காணுதே-காணுமலே. போமோ - போவோமோ. பொருமிய-விம்மிய. முலை-முலைப்பால். புலவர் - சாப்பாளர். போதாய்-வருவாய். போதுஆம் - பூக்கள் உண்டாம். போவோமா என்றது; போமோவெனக் குறைத்து கின்றது. மடவார்என்னும் படர்க்கை, ஓரிடம்பிற விடந்தழுவுவதுமுனவே யென்னும் விதியால் தன்மையிலே வந்தது. இம் மடவாரானவர்-கைத்தராயர்.

(ஏ) கூடும்-மிகும். இசல்-(சூன்) பேரரை. இபல்- (உன்னுடைய) சன்மையை. மேருவரைநாடு - மகாமேரு மலையையுடைய பாண்டி நாட்டில். வேளையென - (இது) சமயமென்று.

மீட்டு-திரும்ப (வும் வந்து) வீழ்வார்-
விரும்புவாராய். ஆரும்-உண்ணும். இ
ரை-உணவு. தாரா-ஒருவித பறவை.
மே-மேய்தல். சுழி-உவர்தலத்தை. நா
வாய்-மரக்கலம்; கப்பல். அலைவாய் -
திருச்செந்தூர். ஒரு பாண்டியன் மீன
க்கொடியை மேருமலையிலே கட்டி
யரசாணி வந்ததனாலே பாண்டி நா
ட்டைமேரு மலைநோடென்றார்.

(அ) மின்புரை - மின்னலையொத்
த. கலன் அணி-மற்றைக்கலன்களாகி
ய ஆபரணமும். மாறு-நீங்காத. லீறு-
பெருமை. சொங்கல் - சுடப்பமலை.
விரை-வாசனை. பொரு - பொருத்தும்.
புழுதி அலம்பிய குஞ்சியும்-மாசு கழு
வப்பட்ட குடையும். பண்டியும் - வயி
றும். மெலியும்-வாடும். மேலே-(உன்)
னிடத்தே. வீழ்வார் - விரும்புவார். த
வழந்திமல் - (சுரிடத்திராமல்) தவழந்
துகொண்டு திரிந்தால். கண்கள்-கண்
களிடத்து. பரிமேலையினையும் -
உண்டாகுங் குற்றம்பெருகும்; அஃ
தாவது: கண்ணீர் பெருகுதல். ஏதே
ன் ஏகாது-(இவற்றில்) ஏதேனும் நீங்
கமாட்டாது. வரை - மலையிலுள்ள. க
னம்-மேன்மை. பரியங்கம் - கட்டில்.
கண்வளர் - நித்திரைசெய்ய. மணிந

கை-அழகிய குறுஞ்சிரிப்பு. விரைமு
தங்கொண்டு-காற்பெருவிரலைச் சுனவ
ந்து. சிறுவா - புத்திரனே. ஏதேனா
மென்பதில்; உம் விகாரத்தாற்றொக்
கது.

(க) இதழி - சொன்றை. திரிபத
கை-கங்கை. அருணம்-சிவப்பு. சுழல்-
சுற்றிவருகின்ற. குரவர்-மாதாபிதாசு
கள். கோடாய் - கோணுகலில்லாதவ
னே. தாடாளா-முயற்சியுள்ளவனே.
இரவலர்-யாசகர். யாமேயாமே - நாங்
களே நாங்கனே. அடிமை-தொண்டு.
வீழ்வார்-விரும்புவாராகி. பாசமயகுல
கலச - அன்னியசமயக்கூட்டத்தோடு
பேர்ச்செய்கின்றவனே. பணி-லம்-சங்கு.
உமிழ்-கக்குகின்ற.

(ட) மால் கூர்வாய் - ஆசைப்படு
வாய். கடம்-மதம். கரி - திருடியானை
கள். வீணைகாணுது-பயனற்ற நானை
யறியாமல். மின் - பிரகாசிக்கின்ற.
பரை-ஒத்த. வேய்வார்-தரிப்பார். வீறு
லே-(இப்) பெருமையாலே. நகை-சிரி
ப்பாகியமகிழ்ச்சி. சீருதே - கோபியா
தே. கிறல்-வலிமை. விரகா - இச்சை
யுடையவனே. சேரார் - பகைவர். சங்
குஅரி-விஷ்ணு. சங்கரி - உமாதேவி.
சந்ததம்-எப்போதும். இயல் - தமிழ்.

நான்காவது: சப்பாணிப்பருவம்.

(ச) பரவரிய-புகழ்தற்கருமையா
கிய. கலன்-ஆபரணம். வீறு-பெருமை.
குழை-காது. மட்சு-மழுங்க. இந்து-
சந்திரன் போன்ற. புண்டாம்-விபூதி
யின் முக்குறித் தொகுதி. வெயர்வு-
வேர்வை. சிதைத்திடாமல் - அழியா
மல். சுழி-உப்பளம். காண் - கடற்க
ரைச் சோலை. தானம்-முத்தாகிய. சம
ரமுதம்-யுத்தகனத்தினிடத்தில். ரண
வீர- (பகைவர்கட்குப்) புண் செய்யும்
வீரனே. திரிசாரி-இருளைக் கெடுப்ப
வனே. சப்பாணி - இரண்டு கையுங்
கூட்டி

(உ) ஆவலங்கொட்ட-வாயால்
தோத்திரஞ்செய்து விளையாட. தே

வர் அரசு-இத்திரன். புரை-ஒத்த. எயி
ற்று-வக்கிரதன் தங்கலையுடைய. குர்-
குரன். துண்ணென - நடுக்கமாக. ப
றையடிக்க - படபடப்புக் கொள்ள.
தூரியம்-வாச்சியம். பண்டு - முற்கால
த்தில். அரு- (சிவ) பிரானது. பெரு
ங்கவிபுலமை - பெருமை தங்கிய
(இறையனாகப் பொருட்) பாட்டின்
பொருள். நீ சொன்னபடி - நீயருளிச்
செய்தவிதம். (என்று) திண்டிமம் -
தம்பட்ட மென்னும் ஒருவாச்சியம்.
நிசாசார்-அசுரர். நெய்தலம்பறை-நெ
ய்தல் நிலத்துவாச்சியம்; அஃது-சாப்
பறை. வீணை-சங்கு. தானம் - முத்து.
நகர்-திருச்செந்தூர். புலமை-ஆகுபெ

ராய்ப் பொருளையுணர்ந்தியது. கு-
ராரியை.

(ங) பொளவம்-உப்புடைய. ஏறி-
ஜலேவீசுகின்ற. வேடுவன் - வேடன்.
மறவைக்கு - புறவின் பொருட்டு. நி-
மற-துவாதத்திடில். புக்க - (தன்சதை
யையறுத்துக் கொடுத்ததானும்) பு-
தந்த, பார்த்திவன்-அரசனாகிய சிபிச்-
சங்கரவர்த்தி வழிவந்த. பாவையும்-
பண்ணைய மங்கையர்க்கரசியாரும்.
இபல் - தரிமழிவிற் சிறந்த. குலச்சி-
றையும்-குலச்சிறையானும். பணி-
த்தருள - (வரவேண்டுமென்று) சொ-
ல்லியழைக்க. தெவ்வர் - பகை
வராகிய சமணர். எரி-அக்கினி. முது-
கூனும் - முதுகு வளைவும். திருத்தி-
திருத்தஞ் செய்து. ஒக்க - ஒருமிக்க.
குடக்கு - மேற்கு. மூசர் - ஊமையர்.
கவுணியக்குழல்-கவுணியர் கோத்தி-
ரத்திற் பிறத்த பிள்ளையாகிய திருஞா-
னசம்பந்த மூர்த்தியே.

(சு) கானவாரணம் - காட்டுக்கோ-
ழி. பந்தர் இடம் - பந்தல் செய்யும்.
மூல்லைவேலி- மூல்லைக் கொடியாகிய
வேலி. பாயும் உள் - விரியும் உள்ளிட-
மாகிய மூல்லை நிலத்தில். பண்ண-பரு-
த்த. மருப்பு - கொம்புள்ளையுடைய.
ஏறு-இடபங்ளை. தழுவிடும் - தழுவி-
விளையாடியும். முடை-முடை காற்-
றும். சொத்து - கொத்து ஆக. குத்த-
(சன்மாப்பிலே) மோத. குருந்து-குரு-
ந்தமாத்தை. ஒசித்தும் - ஒடித்தும். க-
ழைத்துண்டம்-மூங்கிந்தடியாலாகிய.
சருவி - புல்லங்குழலி சைபரல். அ-
ழைக்கும் - (பச்சுக்கட்டங்களை) வரவ-
ழைக்கும். விரல்கொடு - விரலால்.
துளை - (அக்குழலின்) துவாரத்தை.
புதைத்தும்-மூடியும். சுருதி-இராகத்-
தினொலி. தெரிய-வெளிப்பட்ட. விரல்-
முடியவிரலை. முறையிலீ விட்டும்-கிர-
மப்படி திரந்தும். கேணு - பச்சுக்கட்-
டம். கவுக்குழி - கன்னத்தின் துவா-
ரம். தந்தாவளம்-கஜேக்கிரஞ்சய யா-
ளை. புதைத்தும் விட்டும் அழைக்குந்-
திருமாலெனக்கூட்டுக.

(ரு) கார்சொண்ட - மேகங்கனாற்
சூழப்பட்ட. பருக்தன்-இத்திரன். சிக-
ரம் - உச்சி. கணகாசலம் - மகாமேரு-
மலை. சேர்வை-சேர்த்தல்; வைத்தல்.
பேழை - பெட்டி. புலால் - மாய்சம்.
பொழில்-உலகம். ஒர்-ஒரு. பொலிவு-
பிரகாசம். கலாபம்-தோகை. வெயா-
ளி-குதிரை நடந்துபோம்வழி.

(சு) கவுளம் - வாயளவ கொண்ட
வணவையுண்கின்ற. மதவெற்பு - மத்-
தையுடையமலை; யானை, நிலையுடைய-
(அந்த யானைகள் எட்டுத் திணையினுந்
தாங்கலால்) கற்றலையுடைய பூரியி-
லுள்ளார். கடகபூண்-கங்கணமாகிய
ஆபரணம். கட்டு-கட்டப்பட்ட. ஆணி-
முத்து-முதன்மையான முத்து. குறு-
நையெழுப்பி-புன் சிரிப்புச்செய்து.
இடி - (ஒளிபைச்) செய்கின்ற. பை -
படம். உச்சி-நடுத்தலை வரையும். சூழி-
பாய் - கிடங்கு பாய்ந்து செல்கின்ற.
உவளகம்-ஞளம். வெடியுற்று-விசை
கொண்டெழுந்து. வரியலவன-கீற்று
க்களையுடைய நண்டு. அளை - சேற்றி-
ன்குழி. டெட்ட-நீண்ட. கழி-உப்பன-
ம். சருவிய-அணுகிய.

(எ) தமனியம் - பொன். அரைவ-
டம் - அரைநாணில் கட்டுவடம் -
கட்டுக்கயிறு. கழல் - திருவழியில். ம-
ணியுரிழ்-இரத்தங்கன் பெய்யப்பட்ட.
கடகபூண்-கங்கணமாகியஆபரணம்.
தனர் டையிட்ட - தமொற்ற மாசநட-
ந்து. புரை - ஒத்த. வெயர் - வேர்வை
யை. தாமம் - கட்டம்பமலை. முகைஅ-
விழ்-அருட்புவிள்கின்ற. சிசை-குமிழ்.
துதல்-செற்றியில். இளையவர்-சிறுவர்.
குரு-கற்றம். மழவிகை - இளமையுடை-
யலுடம்போபவனே.

(அ) தொடி-தோள்வளை. இரு-பெ-
ரிய; நீண்ட. சிகை-குமிழ். போதுன்-
பூவால். விராசெறி - வாசனைநெருங்-
கிய. விபதர் - தேவர். அரைமணி -
அரைநாணிற் கோத்த சதங்-
கைமணி. உடைமணி-மேகலரபரண-
த்திற் கோத்தமணி. அத்தி-யானை.
அப்பு - அன்பு. குரை - ஒலிக்கின்ற.

(க) தகட்டின் - தகட்டைப்போலும். கடவுள் - பிரமனே. இங்குக் கரத்தில்-இந்தப்பிரணவ அக்ஷரத்தின். உரை - பொருளை. சுற்பால் - (நீ) படித்தவிதத்தால். பகுதி-பகுப்பின். அந்தத்தினை-முடிவை. வெறுத்து - (சரியாகச் சொல்லாமை) வெறுப்புற்று. அஞ்சுத்து - அன்னப் பறவையினிடத்து பந்தப்பிறப்பு-பாசத்தைப்புடைய சன்னம். பற்று-ஆதாரம். முண்டம் -

மொட்டைத்தலை. சிறுத்தமுனி-குறுமுனி; அசுத்தியமுனி. சந்தப்பொருப்பு-சந்தனசலம். துங்கம்-உயர்ச்சி.

(ல) துப்புரு - யாழ்வரசித்தலிற் சிறந்த சுந்தருவரி லுயர்ந்தவர். மதுகரம்-வண்டு. சொங்கல்மாலிகை-சொங்குதலாகிய கடம்பமாலை. மல்-வலிய. பூதாத்து-மலைபோன்ற தோளில். அலம்பு-ஒலிக்கின்ற. மட்டாய்-அளவுக்களவாகி.

இந்தாவது: சப்பாணிப் பருவம்.

(க) சுத்தம்-முழுங்கும். தாங்கம்-அலை. கடுங்குல் - முதுந்த கருப்பத்தால். உளைந்து - வருந்தி. வாலுக்கம் - வெண்மணல். கான்ற - கக்கிய. கரடம்-மதம். விகடம் - உன்மத்தமுடைய. தடம்-மலைபோன்ற. பிறைமுன்றும்பிறைச் சந்திரன்போல. கடன்-வளைந்த. கொத்து-கூட்டம். சாலி-நெற்கதிர். கொண்டல்-மேகம். நித்திலம்-முத்து.

(உ) சமரம்-பேரொலி. வீணை-சங்கு. மணி-அழகிய. வடி-சூரிய. சுறை-கறுப்பு. மாசு-குற்றம். துளைத்தம்-துளைக்கப்படும். கழை-மூங்கில். இத்தி-வாய். பருகி-கிரகித்து. தூற்றம்-வெளியே சொரியும். திவலை-எச்சிற்றுளி (யாக). துளைக்கும்-நெருங்கும். கவனம் - வேகத்தையடைய. சிறையிற் சிறுதுள் - சிறகுசுளிப்பட்ட சிறுதுளி. கடைசியர்-உழுத்தியர்.

(ங) கலைப்பால் - கலையின்பருதி. போகம்-இன்பமாகிய (அக்கினிப்பொறிகளை. கனலி - அக்கினிதேவன். மலைப்பால்-இமயமலையின்பக்கம். மாட்டாமல்-மாட்டாமையால். ஆறுமடவார்-கார்த்திகைமுதலிய ஆறுபெண்கள். குல்லோந்து - கருப்பத்தால் வருந்தி. பெற்று - (கிடைக்கப்)பெற்று. பால்-பகுப்பு. பரசுசான்-மழுவாயுத்தத்தைத் தரித்த சிவபிரான். குன்றில்-திருக்கயிலாசமலையில். கோலம்-(ஆகுபெயர்) திருவுருவம். பால்-பாலே (கொடுக்க).

(ச) படவ-ஒருவிதகைத்தோணி. சுழி-உப்பளம். கானல் - கடற்கரைச் சோலை. கைதைப்பொதும்ப-தாழைப்பொந்து. சுரும்பு-வண்டு. பொருட்டு-தாமரைக்கொட்டை. சாலடி-உழுப்படைச் சாலின்கீழ். மடல் - மட்டை. தழை - குழை. முது - பழைய. குரம்பை-வரப்பை. கவர் - வெடிப்புநிலம். குடம்-குடம்போன்ற. கடன்-வளைந்த.

(ரு) சுதலிவனம்-வாழைச் சோலை. சுதலிவனம்-சொடிக்கூட்டம். தேன்-மது. நிரை - வரிசை. தேன் - வண்டு. புயலும்-மேகமும். செறிந்த - நெருங்கிய. கனக-கல்மலையாலாகிய. எயிற்புடையே - மதிலின் பக்கத்தே. கனகவெயில்-பொன்மயமாகிய சூரியகிரணங்கள். பாரந்த-வியாபித்தன. பொதும்பர்-சோலை. மோதுஇமம்-மோதுகின்றபனி. புனினம்-மணல்மேடு. ஒதுமம்-அன்னப்பகதி. கட்டகடையார் - கடைக்கண்டையுடைய பெண்கள். பேர்கட்டு - கனகடைக்கு. அடியார் - திருவடிபொருந்திய. காதல் - ஆசையை. சீர்தீர்த்தியை. முயலும்படி-முயன்றுசெய்யும்விதம்.

(சு) சுரர் - தேவர். கடம்பாடலி-கடம்பவனமாகிய மதுரை. பொருளும்-பொருளிலக்கணத்தையும். புதறி-சொல்வாய். புதலும்ஆறு - சொல்லும்விதம். தினை அஞ்சிபட்டி பொருள்- (கிந்து) நிலங்களிலு முன்ன புணர்தலாகிய பத்து உரிப் பொருள்களையு

நடைய. பொருள் - அருத்தம். பணுவல் - பாட்டி. இறையோன் பொருட்கு - இறையரைப் பொருளென்னு நூலுக்கு. பகர்த்த - (உருத்திரசன்மராயிருந்த) சொல்லிய.

(உ) சிந்தாமருப்பின் - யானைக் கொம்பின். சாவை - அற்பம்; சிறிதாகிய ஒருவித குற்றமுடையது. பணிலம் - சங்கு. கழை - மூங்கில். கரடு - சாசாப்புள்ளதாகிய ஒரு குற்றமுடையது. உடுமுக்கட்டு - நட்சத்திரங்களை யுச்சியிலுடைய. புயல் - மேகம். உரிமும் - சொரியும். சுருகல் - சுருகதலாகிய குற்றமுடையது. மடல் - இசை. திறந்து - கொடுக்கப்பட்டு. திருவல் - முறுகுதலாகிய குற்றமுடையது. படு - உண்டாகிய குண்டு அகழி - ஆழமாகிய கிடங்கு. பாவை - கடல் எனினும். ஏற்றும் - வீசும். கொழிக்கும் - ஒதுக்கும். படியின் - பூரியிற் (படிந்து கிடக்கும்). சிறுமகார் - சிறுபிள்ளைகள். கொடு - கைப்பற்றிக் கொண்டு. பதி - திருச்செந்தூர். குழவி - பிள்ளைப் பருவமுடைய குமாரக் கட்டினே.

(அ) முற்றம் - முகிலும். குடவயிறு - குடம்போன்ற வயிற்றையுடைய. ஒண் - ஒளிபொருந்திய. முரண் - வலிய. பட - படவுகளையுடைய. முரீர் - கடல். திடர் - மணல்மேடு. புறவு - புறக்கள். புறவு - (அப்) புறக்கள். புளிணவெற்பு - மணல் மேடாகியமலை. நிரைக்கும் - வரிசைப்படுத்தும். புள்ளினம் - பறவைக்

கூட்டம். மடல் - இசை. அளிகள் - வண்டிகள். அவன் - நண்டு கொழிக்கும் - (முத்துக்களை) ஒதுக்கும். குருசு - நாரைப்பறவை பதி - திருச்செந்தூர். படவு, என்பதிலுதி யுகரங்கெட்டது. முந்நீரென்றதில் - இடைக்காவரை மறுக்கெட்டது.

(க) அரவீல் - ஆதிசேடனாகியபரம்பினிடத்து. குழிய - குழிபட. குண்டு - ஆழ (மாக). அகழ் - தோண்டிசல் படு - உண்டாகின்ற. கழை - மூங்கில். உதி - கடல். வட்டத்திரை - வளைந்த ஆலை. சம்பராசி - மன்மசன். பிணித்த - கட்டிய. வில் - வில்லாகிய சுரும்பு. உடைக்கும் - உடைத்து வெளிப்படும். துகிரில் - பவளம்போன்ற வரையில். தோகை - மயில்வால்.

(இ) இறுகல் கரடு - இவையனைத்து முத்துக்களின் குற்றமாம்: இவற்றினிலக்கணங்களை இரத்தநப் பரிகைத்துவல்ல விராஜத்தறிந்துகொள்க.

(ஐ) கோதி - கிண்டி. உடைத்து - தோற்று. துளியின் - நீர்த்துளியோலும். கால் - சாலமும். வள்ளை - வளப்பத்தினமுதலைய. தொல்லை - முன்னமே. கயம் - வாவி. சேல் - மீனது. நயவேம் - விரும்பமாட்டோம் போதில் - பூவொடு. பூகம்பொருந்து - கமுதபோலும். கத்தரத்தை - கழுத்தை. பொருவுறு - ஒவ்வாத. வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கின். ஆரம் - முத்து. பொன் - அழகிய. சோது - ஒளியுடைய. வேய் - மூங்கில்.

ஆறுவது: வாராணைப் பருவம்.

(க) மூரி - வலிமை. பசுடு - ஆண். வரி - கீற்று. வானை - வானைமீன். சடைபின்னி - ஒன்றோடொன்றுசுற்றி. முடங்கும் - வளையும். சேரி - மன்னரிருப்பிடம். குயம் - அரிவாள். குடல் - குடிசை; சிறுவீடு. வேரி - தேன். ஈற்றுனைந்து - ஒருவயிர்த்து. உருத்த - சொரிந்த. ஒதிமம் - ஆன்மம்.

(உ) பசுடு - எருமைக்கடா. வைவைக்கோல். போதா - நிக. குவை - குவியல். குடகாற்று - மேல்காற்று. பசுடி - பதர். போல் - ஒப்பாகக் (குவித்து). எறியும் - வீசும். கடைசி - உழத்தியர். பிரித்த - செல்லவிட்டுப் பிரித்தெடுத்த. மள்ளர் - உழவர். உழத்தியர் என்பதில், அர்விருதி குறைந்தது.

(ங) ஆழி - மோதிரம். செறிக்க-
நெருக்கச் சேர்ப்பதற்கு. திலகம் -
பொட்டு. துதல் - நெற்றியில், தீட்ட-
எழுத; இட நெறித்த - கையால் நெ-
றித்து மென்மைப்படுத்திய, தள்ளி-
நெருக்கி. கடை-கடத்தல்.

(ச) குழை-காது. மீது-மேல். சி-
றுதும்-சிந்தியிருக்கும். திருத்தேன்-
அணியமாட்டேன் மறதும்-சுழலும்.
அலைவாய்க்கரை-கடலிடத்துள்ள
கரையில்.

(இ) இரங்கி-வருத்தி. பார்து-கிட-
ந்த இடத்தில் கிடவாமல் வேறிடமெ-
ல்லாம சென்று. பண்ட - வயிறு. கு-
ழைத்து-வாடி. மணித்துவர் - அழகிய
பவளம்போன்ற, புடைபெயர்ந்து-பக்-
கத்திற்பிறும்பி. குழைமூல் - புன் சி-
ரிப்பு.

(ஈ) வினா-வாசனை. கேதகை-தா-
ழை. மடல்-பூ. குழவி-பிள்ளை. தேற-
ல்-தேன். துயிற்றி-சித்திரைசெய்வித்-
து. குருகு - ளாரைப்பறவை. சேவல்-
ஆண். கூர்-கூரிய. அலகு-ருக்கு. பெ-
ட்பின்-ஆணையுடன்.

(எ) உடைந்து-தளர்ந்து. புனி-
ம்-மணன்மேடு. கடம் - ஆமை. குடக்-
கூன்-குடம்போலவளைந்த, பணிவம் -
சங்கு. பேடை-பெட்டை. ஒரு-ஒப்பற்-
ற. சேவல்-ஆணைய, புறத்து-இடத்-
து. பிரசம்-தேன். கேதகைப்பொதும்-
பு - தாழைக்கோலை.

(அ) விண்டு-காற்றால். தடம் -
தடாகம். குருகினம் - பறவைக் கூட்-

டம். வெருவியிரிய பயந்தோட. வெ-
ருண்டு-பயந்து. வெடிபோய் - தாவி.
மீள்-திரும்பிவா. மண்டுகம் - தவளை.
வாளை-வாளை மீன். சுழிக்கு-உப்பளத்-
தில். சுழி-களர்வம். கானல் - கடற்-
கரைச் சோலை. கம்புன்-சம்பங்கோழி.
துண்ணென்-சுடுக்கமாக. பார்ப்பை-
குஞ்சுகளை. குலைக்கே-குலையினிடத்-
தே. குடக்கனி-குடம்போன்ற பழங்-
களையுடைய. குழிக்கே-குழியினிடத்-
தே.

(ஊ) பேறம்-பிரயோசனமும். பே-
ராளா - கீர்த்தியையுடையவனே. பா-
ரா-பார்த்து. பரிந்து-அன்புற்று.

(ஐ) புகல்-சொழியில். கவுணிய-
கவுணியர் கோத்திரத்தில் திருஞான-
சம்பந்தசூர்த்தியாக வந்தவதரித்தவ-
னே. சிலை-வில். பொரு-ஒத்த. குதி-
கொள்-சிந்த. லிகடம் - அழகுள்ளதா-
கிய, நிருதர்-அசுரர். குரு - நிறம்.
இரு-பெரிய. சிகை-குடம். குழை-
காத்தில். பொடி-மோச. மழவிடை-இ-
யோப இடபம் போன்றவனே. வளை-
சங்கு. உமிழ்-சொரியப்பட்ட.

(க) மவல்-முடி. எறி - வீசுகி-
ன்ற. ஒழுக்கி-நீண்டு தோன்ற. அடியி-
டும் அளவில்-அடியெடுத்து. வைக்கு-
ங் காலத்தில். முாலும் - ஒசையும்.
அரவின்-அரகாவென்கிற ஒசையும். அ-
ரியனை-சிறுகாத்நம். கொரு-பொருக்-
திய. உரு-சொரிகின்ற. சதலை-பொ-
ருள் புலப்படாச் சொல்லையுடைய.
அரவியும் என்றதில் உம்கெட்டது.

ஏழாவது: அப்புலிப்பருவம்.

(க) நிரம்பாதகலை - குறைந்த சந்-
திரகலை. சிறைகலை - சிறைந்த கல்வி-
தால். களங்கம்-குற்றம். அருகு-பக்க-
த்தில். உற-பொருந்த. மான்-மூயலக-
னென்னுமான். குறமான் - குறப்பெ-
ண். கணம் - நகரத்திரம். கணத்தொ-
கை-சிவகணத்தின் கூட்டம். கொலை-
ஆடு-கொலை செய்கின்ற. அரா - பா-

ம்பு. வழிப்பகை - தொன்று தொட்ட-
விரோதம். கோன் - வலிமை. மேகா-
ரம்-மயில். அம்புலி-சந்திரனே. ஆட-
வியையாட. அரவின்-ஆதிசேடலாகிய
பாம்பின்.

(உ) மோகமண்டலம்-மோகசூழ்ந்-
தொடுத்து - ஆரம்பித்து. வடவை-மு-
கம் - ஊழித்திருந்ததைப் போலும்.

ண்டலத்தழலால். (மூலாதாரத்திலுள்) அக்கினிமண்டலத்துத் தீயால். (அன்ன மண்டலத்து - (இருதய கம ச்திலுள்ள) சூரியமண்டலத்தின். ரு-ருவில். கோபோசயம்-சந்திரனு த்தையுடைய. கிரணம்-ஒளியுள்ள. சாதி மண்டலமென - சிவமண்டல வாக. விளக்குமவர் - பிரகாசப்படுத்து மயக்குநானிசன். ஏம் மயக்கம். ஒ - ிங்கிய. பெருந்-பெருமைதங்கிய. பா த்து-பிரமத்தின். என்னுகொண்டி-எ ன்றுகொண்டி மண்டலம் - வட்டமா கிய. நிலை - நிற்றலையுடைய. ஈடேறு வர்-கடைத்தேறுவர்.

(க) அலம்பு-முழங்குகின்ற. கம லாலயம்-சாமரையாகிய (மூலதாரக்) கோயிலில். முகிழ்க்கும் - தோன்றும். மலர்முகமண்டலம்-விரித்த முகத்தை யுடைய (அக்கினி) மண்டலத்துக்கு. (மேலே) படலை - பரத்தவடிவை. தன் னி - கெடுத்து. இரவிமண்டலத்தில்- சூரியமண்டலத்தல். ஒளிக்கும் - (அ மாவாசிராளில்) மறைந்திருக்கும். வான் - ஆகாயத்திலுள்ள. உடுக்கன்- நஞ்சுத்திரங்கள். அடு-கொல்லுகின்ற. செருவில் யுத்தகளத்தில். உகந்த-மகி ம்ப்பட்ட. வெளி - ஆகாயம். இனும்- இன்னமும். அதிரும்-முழங்கும். மக ராழி-மகாமீன்களை யுடைய கடல்.

(ச) வெறி - வாசனை. தொடை- மாலையணிந்த. பகல்-சூரியனுடைய. உகுத்து-உதிர்த்து. வெள்ளி - சுக்கி ரன். அயிராவதப்பாகன் - இத்திரன். உரு - (சூயில்) வடிவம். செறி-நெருங் கிய. ஆடகத்தாட்டு-பொற்றகட்டைப் போலும். வாணி-சரசுவதி. துண்டம்- மூக்கு. ஒருவழி-ஒருஇடத்தில். படுத் தி-படச்செய்து. வட்டிலவர் - தேவர்.

(ரு) பண்டவி-படத்தின் காரி. அரு-கெடாத. பொறி-புள்ளி. அரா- பாம்பு. அடி-அடிவயிற்றின. வை-வை க்கப்பட்ட. கோடை - மேல்-அற்று. குணக்கு-கிழக்கு. கொண்டல்-கீழ்கா ற்று. வாடை-வடகாற்று. கொழுங்க

திரை - கொழுத்த கிரணங்களை. வல் லையல்லே-வல்லமையில்லாதவனயிரு க்கிறாய். (அதலால்) அடல்புனையும்- (அப்பாம்பைவென்று) வீரத்தை அ ணியும்.

(சு) படர்-விரித்த. குண்டு-ஆழமா கிய. அளறு-சேறு. திடர் - மேடு. அந் தகாரம்-இருள். நீடி - (தாற்பரியம்) மிகுந்து. கெட்டுளயிற்று-நீண்டபற்க ளையுடைய. ஒரு ஒப்பற்ற. மதி - அறி வு. அரு - அருமையாகிய. கடலகழி யெனக்கூட்டுக.

(எ) வட்டம்-பரிவேடம். ஆகத்து ள்-சரித்துள். வெளிவடிவு - வெள்ளி யின் அழகு. வட்டமாகத்தன் - வட்ட மாகிய ஆகாயத்தினிடத்தி உள் - (உ யர்வாகக்) கருதப்படும். வெளிவடிவு- (சு) தாகாசனும். தரித்திரிகை-தாங் குதல். (தரிக்கப்பட்ட கை). மந்தாகி னி-கங்கைநதி. தாங்கத்து-அலையின். வளர்-(குளிரந்த)மாட்சிமை. (அழகு). கணம்-நட்சத்திரம். (சிவகணம்). இர வில்-இராத்திரியில். பிஷாடன ரூபங் கொண்டு (யாசித்தலால்). இடபம் - இடபராசி. (இடபவாகனம்). ஏமம்- பொன். முட்ட-முழுதும். உரித்து- உரிமையுடைய தன்மை. மூரி-பெரி ய. அரவுக்குடைதலால்-பாம்பால்தள ர்தலால்)தாருகாவனத்துமூரிவர்விட் ட பாம்புவலியற்றுக்கெடுதலால்). அ ட்டபோகம் - எண்வகைச் செல்வம். சிவபிரானுங் குமாரக் கடவுளும்அபே தமாதலால் சிவபிரானுக்குச் சமங்கு றிறர்.

(அ) மகார்-பிள்ளைகள். கரு-குல். வாய்-பொருத்திய. கண்டல் - தாழை. விண்ட-விரிந்த. சுண்ணத்தாது - வெ ள்ளியமகர்ந்தத்தின் மணம். அலர - விரிய. கானல் - கடற்கரைச் சோலை யில். தன்னிலே-குமார்க்கடவுளுடைய இடத்திலே. ஈதலால்-கொடுத்தலா ல். இரவு-யாசகம். இரவு-இராத்திரி. கறை - கணங்கம். நிலவெறிக்கு மாத லாலிராத்திரி யில்லையெனக்கூட்டுக.

(க) கடியவளி - கொடிய காற்று. உகர்-உகம். இகல்கூர் - வலிமைமிக்க நாளம்-நாமரைத்தண்டு. கமலயோனி - (உத்தி) தாமரையிற்பிறந்த பிரம்மன். (அவ்விருவருள்) வராகமேன - பன்றி யாக. குவலையம்-பூமி. இடந்து-பிளந்து. எகிணமாப் - (ஒற்றெருவார்) அன்னமாகி. கொழுதுக்குடைத்து-கிண்டிக்கிளைத்து; மிக ஆராய் சென்றபடி. முடிய - முடிவாக. கண்டனை - பார்த்தாய்.

(ங) மாகத்தன் - ஆகாயத்தினிடத்து. வேலை-கடல். பார்பிளக்க - பூமியைப்பிளக்கும்படி (அவ்வேலையினிடத்து) குணவரை - கீழ்த்திசையுதயமலை. குணவரை - குணத்தையுடையவர்களை. மா-பெரிய. முகிலின - வருண

னேவிய மேகங்களால். மறையான்-மறைக்கப் படான்; அஃதாவது; நான் மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிற்காண்க.

(ய) சுளியும்-கோபிக்கும். தூறி-ஒடித்து. பாரிசாதம்-கற்பகம். குளகு-உணவு. குதட்டி-நையமென்று. எயிலிகெபாடம் - கோட்டையிற்பூட்டிய கதவு. தருணம்-புதுமை. இடறி-மிதித்து. முறை முறை - வரிசை வரிசையாக. அழைக்கும் - (காற்றை) வரவழைக்கும். தழை-இலைபோல் விரிந்த. துடியடி-உடுக்குப்போன்றகால். புகர்புள்ளி. ஒருத்தல்-பாளை. நிர்த்து-உயர்த்தி. நாகம்-பாம்பு. வெருவல் - பயப்படாதிடு.

எட்டாவது: சிறுபறைப்பூவும்.

(க) வாணக-வெற்றிமலை. பூபாலர்-அரார். அங்குரேணி-சேனையலொருதொகை. உருத்து-கோபித்து. பற்குணன்-அருச்சுணன். பட்டவர்த்தனர்-பட்டச்சரித்துக் கொள்ளுதற்கிருக்குமாசர். மகுடவர்த்தனர்-மகுடந்தரித்த அரசர்கள். விசையம்-வெற்றி. பாசிருதர்-பன்னியாகிய அரசர்.

(உ) முருந்து-மயிலிறிண்டிமுன். ஆரும்-பொலும். முளரிமுறை - தாமரையரும்பு. முற்றிய-முற்றிந்த. கருந்தாலை-பெரியகூரை. புகர்-உயர்ச்சி. பங்கம்-சேறு (குற்றம்). அந்தாசாரி-ஆகாயத்திற் சுஞ்சரிப்புடையதாகி. திருத்தர்-பகைவர். பறைமுழக்க - பறையடிக்க; மெக்கமெடுக்க.

(ஈ) மறைக்கடவுளாலயம்-நீலோற்பல மலர்கள். அனைத்தும் - எல்லாவற்றிலும். கங்குல் கருங்கடல் - இருளாகிய கரியகடல். வைகறை-விடியற்காலம். கவிதத் - ஒலித்த. முழக்கும்-ஒசையும். கேரல-கேதன். சுஞ்சரிப்புடைய - வண்டிக்கூட்டம். முழக்கும்-ஒலித்தின்ற ஒசையும். முடக்கும் - வளைக்குறிப்பிற்றி-வீதித்தல். முழக்கும்-

(ஒலிக்கின்ற) ஒசையும். வெறி-வட்டவடிவாகிய. குண்டு அகழியில்-ஆழமாகிய கிடங்குகளில். முழக்கும்-ஒசையும் (உடைய).

(ச) குலம்-கூட்டமாகிய. கடவுள்-இந்திரன். கட்டு அவிழ்த்து-முறுக்கு விடுபட்டு. உடைக்கும் - கெழும்பும். குளிறும்-ஒலிக்கும். பொம்மென - விவைவாச. திண்டிமம்-ஒருவகை மங்கலவாத்தியம்.

(ரு) வரைவாய்-மலையினிடத்து. கடா-மதம். வேய்-மூங்கில். வராகம்-பன்றி அண்டர்-இடையர். புறவில். முல்லையிலத்தில். உந்தி - காட்டாம. மன்னர்-உழவர். மருதவேலி-மருதத்து வேலையிருக்கிற. கான்ற-கக்கிய. கொழித்து-ஒதுக்கி.

(சு) முளரி-தாமரைப்பூ. பிணை-மான். சகேரம்-சக்காவாகப் பறவை. குழை-காதி. மடவார்-பெண்களுக்குள். நீளைவு - நீளைதலுடைய. ஆளை-மனிதரை. முறுவலாடி-புன்சிறிப்புச் செய்து. நெய்தல்-செய்தம்நீர். அனாரடலி-கந்தலாகிய காடு. பிணித்து-கட்டி. நான்-எல்லவரளில். முடி-

